

p

programa electoral 2006

eleccions al parlament de catalunya

esquerra.somcomsom.cat

b

programa 2006_benestar

**un país compromès
amb la millora
de la qualitat de vida
de les persones**

esquerra

Índex

3	LA CATALUNYA QUE VOLEM FER
4	HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL,
9	UN PAÍS COMPROMÈS AMB LA MILLORA DE LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES
13	UN DRET UNIVERSAL: BENESTAR PER A TOTHOM
15	ÀMBIT DE GESTIÓ, ORGANITZACIÓ I FINANÇAMENT
16	FAMÍLIES I INFÀNCIA
21	ÀMBIT DE SERVEIS, PRESTACIONS I INCLUSIÓ SOCIALS
27	L'EDUCACIÓ: PRIORITAT SOCIAL, PRIORITAT NACIONAL
32	EL DESPLEGAMENT DEL PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ I LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA
32	EL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU A CATALUNYA
33	PER UNA OFERTA EDUCATIVA DE QUALITAT
36	PER LA MILLORA DE LES ETAPES EDUCATIVES
40	SUPORT ALS CENTRES EDUCATIUS
43	RECONeixEMENT DEL PROFESSORAT
44	SUPORT A LES FAMÍLIES
47	CATALUNYA, PAÍS DE CONEIXEMENT
49	AVALUACIÓ DE L'OBRA DE GOVERN
50	CIÈNCIA I SOCIETAT
50	POLÍTICA UNIVERSITÀRIA
53	RECERCA I INNOVACIÓ
57	CATALUNYA, PAÍS DE QUALITAT: VIDA I SALUT DELS CIUTADANS I LES CIUTADANES
58	BASES DEL SISTEMA NACIONAL DE SALUT
59	PER UNA CULTURA DE LA SALUT: LA PREVENCIÓ, EINA DE QUALITAT DE VIDA DELS CATALANS I LES CATALANES
61	MILLORAR L'EFICIÈNCIA DEL SISTEMA SANITARI, MILLORAR LA SALUT DE CATALUNYA

65 **L'HABITATGE, EL REPTE PENDENT**

67 HABITATGE

71 **SEGURETAT: UN DRET INDIVIDUAL, UN DRET SOCIAL**

73 COORDINACIÓ DELS COSSOS POLICIALS

74 EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

75 EDUCAR EN LA PREVENCIÓ

76 SEGURETAT VIÀRIA

79 **JUSTÍCIA ACCESSIBLE, EFICAÇ I DE QUALITAT PER A TOTHOM**

80 L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

83 LA SEGURETAT, PRIORITAT POLÍTICA I CIUTADANA

86 DESENVOLUPAMENT DEL DRET CATALÀ

La Catalunya que volem fer

Esquerra encara les Eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 1 de novembre de 2006 amb una renovada il·lusió en la consolidació d'una societat avançada i per a tothom i en el refermament del seu compromís per la construcció d'una Catalunya nacionalment sòlida. I ens hi presentem com el que som: un partit lliure de lligams amb grups econòmics i de poder que mediatitzin l'acció política, un partit català que no se subordina a la voluntat de partits espanyols, un partit de gestió honesta amb sensibilitat social i territorial, un partit que escolta la població, un partit que no se sotmet a interessos... Esquerra és l'esquerra catalana independent, l'única força política que no depèn de centrals dirigents situades a Madrid ni de poders fàctics i econòmics. L'única capaç de frenar la deriva conservadora i subalterna de les altres dues grans forces polítiques catalanes. L'única capaç de catalanitzar l'esquerra i de fer social el catalanisme. I, justament per això, ens podem comprometre a treballar per canviar les situacions d'injustícia social, de limitació dels drets individuals, col·lectius i nacionals i de marginació territorial, cultural, generacional, de gènere... Esquerra és la garantia de la transformació social cap a cotes més altes de llibertat i de justícia. Esquerra és la garantia de la construcció nacional, d'un país viu i de futur, amb la seva pròpia identitat en una Europa de les persones i dels pobles, d'una Catalunya que es vol integradora i lliure.

El nostre és un compromís efectiu. Esquerra és un partit de gestió: ho demostrarem, dia a dia, als ajuntaments, als consells comarcals i a les diputacions que governa, amb la nostra capacitat de respondre als problemes de les persones —des d'una decidida perspectiva de progrés—, d'escoltar el conjunt dels ciutadans i les seves associacions, de generar projectes útils i engrescadors per al futur... En els dos anys i mig que hem tingut responsabilitats a la Generalitat hem demostrat, també, la nostra capacitat de trobar un ampli consens —amb el Pacte Nacional per a l'Educació, com a senyera—, el nostre ferm impuls a polítiques públiques i socials avançades —la llei de serveis socials, el pla de ciutadania, les construccions escolars i esportives, l'augment de professorat, el pla per a la igualtat de gènere, les accions en favor de la llibertat religiosa i la laïcitat, l'acollida lingüística...—, la nostra implicació en la modernització de les estructures econòmiques i productives —amb la participació en l'Acord estratègic per a la competitivitat, l'establiment de la Bioregió, l'aprovació dels plans de recerca, d'internacionalització de les nostres empreses i l'estratègic de turisme...—, la nostra aposta per l'equilibri territorial —amb un augment molt considerable de les aportacions als ajuntaments, la nostra participació activa en el pla de barris...—, la projecció internacional del país —amb els avenços en l'ús del català a les institucions europees, el salt endavant fet a les polítiques de cooperació, el treball en favor de les seleccions esportives...

I Esquerra és un partit que puja, en ascens, que camina endavant. No només en el darrer cicle electoral –les passades eleccions municipals, al Parlament de Catalunya i al Congrés i Senat espanyols–, sinó en el que tot just encetem. Esquerra ja té ara mateix, a punt, prop de 700 llistes municipals arreu del nostre territori, 200 més que fa quatre anys. Esquerra s'expandeix pel territori, l'esquerra catalana independent s'estén a la nostra societat... En aquestes Eleccions al Parlament de Catalunya, des d'Esquerra hem engegat un procés participatiu i innovador que ens portarà a arribar directament a més de 600.000 ciutadanes i ciutadanes, cara a cara, a escoltar les seves inquietuds i les seves propostes, els seus dubtes i les seves certeses. Esquerra és un partit que escolta.

HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL

Esquerra, abans que res, és una força política que té un projecte nacional, social i territorial clar:

Esquerra té un projecte sobiranista i progressista. És el projecte que dona cos a les més de 1.600 propostes concretes que conformen el nostre Programa per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2006. Un Programa que conté els següents eixos: ciutadania, social, econòmic i territorial per desplegar una acció de Govern nacional i de progrés, adequada a la realitat de la nostra societat i amb les respostes necessàries per avançar tots junts cap a un país millor, més just. Us el presentem en aquests quatre eixos que centren la nostra proposta de Govern:

1. **Una societat moderna per a un país integrador i lliure**
2. **Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones**
3. **Un país d'emprenedors amb treball per a tothom**
4. **Un territori viu per un país de futur.**

Però tampoc no podem oblidar que una part substancial dels nostres problemes i reptes, i moltes de les seves solucions, són, encara avui i malgrat tot, fora de l'estricta competència del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Que bona part del nostre projecte va més enllà d'una legislatura.

Per això, ens comprometem, també, més enllà de les propostes que conté el nostre Programa. Ens comprometem a continuar treballant, a les institucions de l'Estat i de la Unió Europea, pel reconeixement efectiu de la nostra realitat nacional. Per aconseguir, en aquest període històric, la constitució política d'un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de debò. Per assolir el dret a decidir lliurement, com a nació, el nostre futur. Per obtenir la titularitat i la gestió d'aquells serveis que constitueixen un ple autogovern i encara són a mans de l'executiu central. Per fer del català una llengua com les altres, que es pugui utilitzar plenament a les institucions de l'Estat.

APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL

Aquesta propera legislatura serà la de l'aplicació i el desplegament del nou Estatut d'Autonomia. Esquerra ja ha explicat de manera rotunda i reite rada el desacord amb el trencament de l'acord polític que va dur al Projecte d'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, l'error que va suposar el pacte Mas-Zapatero pel que fa a la renúncia de competències clau i el finançament necessari... Aquest mateix estiu, amb la dolorosa realitat de la mala gestió de l'Aeroport del Prat i el desgavell inhumà dels fluxos migratoris, hem tingut, malauradament, dos clars i perjudicials exemples d'aquest error. Però, malgrat això, i tot i la baixa participació al referèndum del 18 de juny, **Esquerra es compromet a l'aplicació rigorosa i al desplegament màxim de l'Estatut.** L'àmplia tradició de-

mocràtica d'Esquerra i la seva solidesa institucional no fan sinó avalar el fet que acatem sense discussió el resultat del referèndum i ens erigim com a garantia del compliment del nou text estatutari. Com ha succeït amb la Llei de Política Lingüística, a la qual Esquerra, en el seu moment, no va donar suport parlamentari per la seva poca ambició i migradesa, però que ha estat la primera força política que l'ha aplicat, en les seves responsabilitats al Govern, amb la màxima plenitud possible. **Esquerra és la garantia de compliment de l'Estatut.** Esquerra va ser la primera i principal força política impulsora de la reforma estatutària, amb valentia i força. Amb la mateixa valentia i força amb què ara n'impulsarà el compliment i l'assoliment real d'aquells aspectes en què significa un avenç.

I aquesta legislatura serà, també, la de la finalització dels treballs —ja iniciats pel Govern i pel Parlament— en dos aspectes claus de l'autogovern i de la proximitat dels ciutadans a les polítiques públiques, i que el nou Estatut apunta: la nova organització territorial del país en vegueries —eina tant de descentralització administrativa i política de la Generalitat com de millora de la cooperació entre les administracions locals— i la primera llei electoral pròpia —que ha de saber recollir els principis fonamentals de proporcionalitat del vot i de representativitat territorial. Una i altra, impulsades pel nou Govern, han de partir dels treballs ja iniciats i han de tenir el seu lloc de debat en el Parlament, a través del consens polític i de l'audiència del territori. Una i altra, també, han de foragitar el partidisme. Són dos elements claus de política de país.

UNA LEGISLATURA DE CONSENS

Esquerra va ser qui va treballar amb més empena per assolir l'ampli consens que va dur a l'acord parlamentari català per l'Estatut. Esquerra ha protagonitzat els acord de Govern que han tingut més suport social, més consens. El Pacte Nacional per a l'Educació n'és, ja ho hem dit, l'exemple més contundent —i una de les promeses protagonistes del programa d'Esquerra per a les Eleccions del 2003 que hem complert en menys d'una legislatura. En uns moments de confrontació política i social, a l'Estat i en d'altres indrets d'Europa, sobre model i realitat educativa, Esquerra va aconseguir fer seure tots els sectors implicats de la comunitat educativa i dels agents socials. Professorat, alumnat, pares i mares, moviments de renovació, representants de l'escola pública i de la diversitat de l'escola privada... I d'arribar a un acord amb la gran majoria d'aquests representants, innovador, amb una alta consignació presupostària i el compromís de realització de moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa. Un acord valorat positivament per gairebé tothom, i només menystingut pels candidats més sectaris i menys interessats en el bé públic. Però, aquest és el camí que ha d'interessar les forces polítiques realment preocupades pel país, per la seva construcció, per la seva cohesió social. I, per això, **Esquerra aposta pel consens social.**

I aquest és el camí, el del consens i de l'acord, que Esquerra proposa i es compromet a impulsar. La propera legislatura ha de ser, doncs, la del consens social i polític i, conseqüentment, la de la superació dels partidismes en els grans temes de país i de la participació dels agents socials en el seu disseny. Per això, Esquerra, des del Govern, promourà l'assoliment d'acords en tres grans àmbits:

- **Pacte Nacional d'infraestructures i energia**
- **Pacte Nacional de salut i benestar**
- **i Pacte Nacional per a la immigració.**

Tres qüestions cabdals, per al país i per a la gent, per permetre el desenvolupament sostenible i la competitivitat econòmica, per aconseguir l'equitat en el desenvolupament personal i eradicar la marginació de persones i col·lectius, per millorar el present i aconseguir un futur millor.

La recerca del consens és fonamental en tots aquells aspectes que construeixen la cohesió social i territorial de Catalunya, la nostra cohesió com a nació dinàmica, nació de persones. Per això, també, aquesta ha de ser la legislatura de situar la cultura en un lloc capdavanter, com el pilar que també és de la societat del benestar. La cultura entesa com a formació i com a creació, com a patrimoni i com a gaudi. Esquerra es planteja la cultura com a prioritat.

MESURES PER A LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ DEL BENESTAR

Esquerra es compromet a aplicar amb rigor l'Estatut, a impulsar una política de consens social i polític, a tirar endavant polítiques públiques socials i de modernització econòmica... Però, Esquerra no oblidarà el seu compromís amb el projecte que representa i el seu compromís de continuar treballant en altres àmbits polítics que el Parlament de Catalunya i la Generalitat, per assolir mesures que han de sumar-se a la potencialitat que ja té la Generalitat per poder bastir amb vigor la consolidació de l'estat del benestar català.

L'Estatut finalment aprovat ha renunciat a competències i serveis que hem d'aconseguir per la via de la negociació i el treball dels seus grups parlamentaris a Madrid:

- **L'assoliment de competències en immigració**, especialment pel que fa a control de fluxos, la incidència en origen i la carta de ciutadania.
- **El traspàs de la titularitat i la plena gestió de ports i aeroports**, segons el model que ja és majoritari a Europa, i també de la xarxa ferroviària i dels serveis regionals.
- **Les mesures que ens apropin als resultats del concert econòmic cooperatiu**, amb la gestió efectiva de la recaptació dels impostos i la formulació d'un contingent de cooperació interterritorial en un màxim del 2% del PIB català, amb la disminució de l'ofec del dèficit fiscal, i que ens permetin respondre amb contundència a les nostres necessitats socials i territorials, formatives i productives, d'innovació i d'afermament nacional.
- **La regulació d'un marc laboral propi, autònom**, adequat a la realitat econòmica i social del país.
- **El desplegament de lleis estatals –25– en la línia del reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat**, la seva estructuració federalitzant i la màxima descentralització de la decisió política, incloent-hi el reconeixement de l'ús oficial del català en les institucions de l'Estat i el reconeixement de les seleccions esportives, amb la modificació de la legislació espanyola coercitiva del desenvolupament de la voluntat de les federacions, que són entitats de caràcter privat.

MESURES SOCIALS PER A UN BON GOVERN

Aquest és, però, un Programa per a unes Eleccions al Parlament de Catalunya, un Programa de Govern per a la Generalitat. Per això s'hi desenvolupen més de 1600 mesures possibles, útils, transformadores. Una proposta progressista i catalanista. Un Programa de Govern pragmàtic i agosarat.

La reducció a la meitat del temps d'ara de les llistes d'espera per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització i intervenció quirúrgica, i l'obtenció de diagnòstic en un màxim de quinze dies quan hi hagi sospita d'una malaltia greu, com ara qualsevol tipus de càncer, amb la primera intervenció mèdica en un màxim de quinze dies també en aquests casos. **La subvenció als joves del 25% del cost del lloguer de 25.000 pisos**, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu dels sol·licitants. El suport, en forma de crèdits, a **la creació de llocs de treball fixos** i a la creació de micro, petites i mitjanes empreses. **Multiplicar per 10 l'atenció domiciliària** a les persones dependents que no es poden valer per elles mateixes. La Generalitat haurà de **garantir que tothom pugui exercir el seu dret a utilitzar el català** en qualsevol situació, amb cursos i activitats per a tothom, aules d'acollida i mesures actives, en compliment del mandat estatutari que cap ciutadà o ciutadana

pugui al·legar desconeixement de les dues llengües oficials. Farem efectiva la reutilització i progressiva **gratuïtat del material i llibres de text escolars**, que ha de suposar, ja a tots els centres a partir del curs 2007–2008, i com a culminació d'una primera fase, un estalvi del 85% en la despesa de les famílies i que seran gratuïts per a les famílies amb un nivell de renda més baixa. I 1600 compromisos més.

Propostes per a tothom i per tot arreu, que trobareu desenvolupades en cadascun dels quatre eixos en què s'estructura aquest Programa.

Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones

Les polítiques socials de Catalunya, durant els dos anys i mig de participació d'Esquerra en el Govern, han girat efectivament a l'esquerra. La situació de sortida heretada el 2003 ens situava a la cua d'Europa en la despesa en l'àmbit de les polítiques socials.

Tot i que l'estat del benestar a Catalunya encara es troba lluny d'assolir la mitjana del 28% en despesa pública social dels estats europeus (19,7% Estat espanyol 2003, Eurostat), la tasca desenvolupada pel Govern catalanista i d'esquerres ha impulsat polítiques públiques que assegurin la universalització real dels drets socials objectivament exigibles. Hem avançat cap a un desenvolupament d'una xarxa pública de serveis de qualitat, que n'assegura l'accés a les classes populars i les rendes mitjanes en igualtat d'oportunitats, sense oblidar l'aplicació dels instruments necessaris per treballar eficaçment contra l'exclusió social i la pobresa.

Tanmateix, el camí per recórrer encara és llarg i Esquerra planteja per a aquesta nova legislatura seguir i complementar la bona feina feta. Les polítiques per a les persones esdevenen l'eix vertebrador del discurs d'Esquerra, perquè entenem Catalunya com un país acollidor i modern, on els homes i les dones gaudeixin, sense desequilibris, de l'estat de dret i on puguin exercir els drets que la democràcia els reconeix i puguin gaudir-ne. El canvi social i cultural en relació amb les famílies com a nucli fonamental de la societat, valorant i donant suport a la tasca social que realitzen, cal que tinguin continuïtat amb Esquerra al Govern en aquesta propera legislatura.

Esquerra ha utilitzat, i seguirà fent-ho, l'eina de la proximitat i la subsidiarietat com a element bàsic per al desenvolupament dels seus eixos programàtics. La descentralització i la coordinació de serveis i programes amb els ens administratius (municipis, comarques i vegueries) continua essent la millor forma d'aproximar-se als ciutadans i donar-los un servei accessible, que situa les persones en el centre de la política en majúscules.

L'etapa de govern d'Esquerra ens ha permès una tasca fonamental: la previsió, programació, coordinació, informatització i concertació dels recursos i de les inversions. Som coneixedors de les mancances socials, educatives, sanitàries, d'habitatge i justícia del país i sabem què cal prioritzar i quan ens costarà. Per aquest motiu, som conscients de la necessitat del copagament, per exemple, dels serveis socials durant la implantació progressiva de la universalització en funció de les rendes personals per assegurar l'accés de tothom a la xarxa de serveis socials i la sostenibilitat del sistema. També som

conscients de la necessitat de seguir incrementant la inversió en equipaments educatius, així com de la necessitat de reduir les llargues llistes d'intervencions quirúrgiques en determinats territoris de Catalunya.

Finalment, des d'Esquerra valorem i reconeixem la gran tasca que des de la societat civil es duu a terme en l'àmbit de les polítiques socials i ens comprometem a continuar-hi donant suport actiu. Tirar endavant socialment aquest país sense la col·laboració del món empresarial, associatiu i del tercer sector és impossible.

En l'àmbit del benestar i els serveis socials, Esquerra es marca com a prioritat fonamental l'aprovació de la Llei de serveis socials, que assegura la quarta pota de l'estat del benestar, perquè garanteix l'accés universal als serveis socials, ja que iguala aquest dret a l'educació o a la sanitat. Així, Esquerra es compromet a situar Catalunya entre els primers territoris de l'Estat en despesa social i a assegurar la viabilitat i la qualitat de la prestació de serveis, sense oblidar la lluita pel reconeixement del deute i del dèficit històric en serveis socials. En segon lloc, Esquerra vol seguir desenvolupant les polítiques engegades durant l'etapa de govern centrades en el suport a les famílies i amb una atenció especial als col·lectius en perill d'exclusió social.

Fidels a la tradició republicana, des d'Esquerra entenem l'educació com el conjunt de pràctiques pedagògiques que permeten el creixement moral i intel·lectual de la persona i l'avenç col·lectiu de la societat a través de l'adquisició de coneixements, la transmissió de valors i la formació del pensament crític de l'individu. En aquest sentit, apostem per un model educatiu que es basa en una escola catalana, innovadora i de qualitat, una escola que permeti el desenvolupament integral de la persona mitjançant mesures d'innovació educativa per atendre la diversitat a l'aula amb l'objectiu de formar ciutadans i ciutadanes lliures integrats a la cultura pròpia del país.

Amb Esquerra al Govern de la Generalitat hem assentat les bases d'una nova política educativa a través de la signatura del Pacte Nacional d'Educació. Principalment, aquests canvis estructurals, encara per desenvolupar, s'adrecen a una implicació més forta de les famílies i els centres educatius, a garantir la gratuïtat efectiva de l'educació bàsica, a establir mecanismes de cogestió, coresponsabilitat i cooperació amb els municipis, a assolir un reconeixement més gran del professorat i a millorar els recursos dels centres públics tot promovent nivells més alts d'autonomia del centre educatiu. Ha estat, doncs, un important compromís històric per millorar la qualitat de l'educació i donar més estabilitat al sistema públic educatiu per fer front als reptes socials i culturals del país, i que concretarem en una futura Llei d'educació de Catalunya.

La societat reclama que les universitats del nostre país siguin creadores i difusores de coneixement, que es configuri un model universitari propi que garanteixi l'autonomia universitària i en què els estudiants tinguin una presència important i necessària en tots els organismes de presa de decisions de l'àmbit universitari. En aquest sentit, continuarem el desenvolupament de les línies de convergència cap a l'Espai Europeu d'Educació Superior i el desenvolupament de la dimensió social de l'educació superior, i millorarem les condicions d'accés i l'acollida i atenció als estudiants, així com els recursos financers.

Fixarem una especial atenció en l'increment de la vinculació entre l'educació superior i la investigació, amb la plena incorporació del doctorat com a element fonamental de connexió entre els espais d'educació superior i la investigació. De retruc, això ens exigirà la potenciació de la dimensió internacional de la nostra educació i donarem un suport decidit a la mobilitat dels estudiants i del personal universitari; així, incrementarem la cooperació amb tercers països i la visibilitat internacional.

Una de les màximes preocupacions dels ciutadans és l'accés a l'habitatge. Esquerra es marca com a objectius prioritaris l'aprovació de la nova Llei d'habitatge i la producció d'habitatge protegit, tant de promoció pública com privada, mitjançant les reserves adequades en la legislació urbanística, que s'ajustin als canvis en les estructures familiars i socials. Continuarem treballant per l'aplicació de la Llei de barris, que durant els propers anys modificarà profundament l'aspecte de molts nuclis degradats de ciutats i pobles de Catalunya.

Una pota importantíssima de les polítiques col·lectives i del mateix estat de dret es basa en la garantia del principi de seguretat, la vulneració del qual darrerament ha comportat una preocupant alarma social en molts dels territoris de Catalunya. Des d'Esquerra entenem la seguretat d'una manera integral, que ha de ser garantida des de les institucions. Aquest dret ha de descansar sobre l'existència d'una policia civil, professional, descentralitzada i democràtica d'acord amb les necessitats del territori i sota el comandament de la Generalitat.

Tot i que l'acció del Govern ha permès començar a reduir els dèficits històrics en l'àmbit de la justícia, treballarem per situar l'administració de justícia en els estàndards de gestió que permetin l'agilitat, l'eficàcia i la normalitat en aquest servei fonamental per als ciutadans. Els eixos fonamentals del nostre programa impulsen, a més, el desenvolupament ple del dret català, desenvolupen les polítiques de protecció de les persones que pateixen violència masclista, aposten per la normalització lingüística en l'administració de justícia i afronten la necessitat de repensar el nostre sistema penitenciari.

Un dret universal: benestar per a tothom

La voluntat de canvi en les polítiques socials que ha introduït Esquerra al Govern de la Generalitat s'ha fet palesa en aquests prop de tres anys de legislatura. D'una banda, la millora dels serveis que reben els ciutadans, en qualitat i quantitat, insuficients encara per satisfer les necessitats existents. De l'altra, l'abordament dels nous reptes que té el país, que exigeixen actuacions profundes i de llarg abast.

Hem treballat per dotar de recursos suficients per facilitar l'accés als serveis i a les prestacions socials les rendes mitjanes i facilitar els instruments necessaris per treballar eficaçment contra l'exclusió social i la pobresa. Hem incrementat, en tres anys, un 83,6% la despesa per habitant (d'111,56 euros/any el 2003 a 204,87 euros/any el 2006), i un 100% el pressupost del Departament de Benestar i Família (BiF) (de 726 M d'euros el 2003 a 1.456 M d'euros el 2006). Amb això, el 2006 la despesa ha arribat a significar el 0,8% del PIB, davant el 0,5% del PIB el 2003, i s'ha produït prioritàriament en els àmbits socials i de suport a les famílies.

Pel que fa a la reorganització departamental, s'ha abordat la reestructuració de la Secretaria de Famílies i Infància, de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència i de l'Institut Català de l'Acol·liment i l'Adopció, així com la creació d'una eina de planificació i control de l'ICASS.

Pressupostàriament s'han reduït les despeses protocol·làries un 40% i s'ha fet un gran esforç en la dotació adequada en recursos humans en els àmbits de les oficines de Benestar i Família, dels serveis d'atenció a les famílies, de les residències pròpies de gent gran, dels centres d'atenció a les persones amb discapacitats (CAD), i s'ha implementat la figura de l'educador/a als equips d'atenció a la infància i l'adolescència (EAIA) amb 57 nous professionals.

En l'àmbit dels ajuts i les prestacions econòmiques a les famílies, amb una vocació universal i una cobertura especialment als infants menors de 3 anys, els hem incrementat més d'un 22% i hem reforçat el pressupost de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència passant de 68,5 M el 2003 a 115 M d'euros el 2006.

En l'àmbit de la creació de places residencials, els canvis impulsats han estat diametralment: en tres anys, augment de 10.653 places en centres per a la gent gran amb dependències i de 1.484 places en residències per a persones amb discapacitat. S'han invertit més de 2,7 M d'euros entre el 2004 i el 2005 per a la millora estructural dels centres residencials i d'acollida de menors propis i concertats, i l'any

2006 s'han posat en marxa els dispositius per disposar de 6 nous centres residencials d'acció educativa i intensiva, i s'ha reservat una partida de 700.000 euros destinada a les entitats per finançar obres de millora en els seus centres.

Un dels cavalls de batalla més importants de la legislatura ha estat per a Esquerra la necessitat de garantir l'equitat i l'accés als serveis socials a tot el territori per lluitar contra les desigualtats. Mitjançant la Programació de serveis socials especialitzats, hem definit els nivells de cobertura pública i la planificació de les inversions amb més 750 milions d'euros. Per complementar la política de proximitat, Esquerra ha propiciat un acord del Departament de Benestar i Família amb les dues associacions municipalistes per destinar entre el 2005 i el 2008 un mínim de 140 milions d'euros als serveis socials d'atenció primària als municipis de més de 20.000 habitants i als consells comarcals, per assegurar el correcte funcionament del sistema en el moment de l'entrada en vigor de la nova Llei de serveis socials.

Atès que la família és el context educatiu més important, és necessari oferir a les famílies les eines per augmentar el seu suport social, així com l'ajuda individual amb relació als dubtes i les angoixes derivats de la cura dels fills durant la infantesa i l'adolescència. Així, s'ha endegat un programa de formació per a les famílies de Catalunya amb fills de 0 a 16 anys amb dues línies d'actuació: *Créixer amb tu* i *Apren-dre amb tu*.

També hem avaluat la situació i les necessitats de les famílies i l'impacte de les polítiques públiques, amb l'objectiu de reorientar-les per aconseguir més efectivitat per a la igualtat d'oportunitats i l'efecte redistributiu.

Les polítiques d'infància han estat un dels eixos centrals en les prioritats del Departament de Benestar i Família. En l'àmbit de l'adopció s'ha endegat una campanya continuada de foment dels acolliments i, paral·lelament, s'ha creat des de final del 2005 l'escola de pares i mares acollidors i el servei d'atenció postadoptiva, que dona resposta a les necessitats que sorgeixen als infants adoptats i a les seves famílies com a espai de consulta, orientació i intervenció individual i familiar. A més, s'ha equiparat davant del Govern de l'Estat l'acolliment simple de llarga durada amb l'acolliment permanent amb relació als ajuts per baixa maternal o paternal.

S'ha produït un increment dels ajuts assistencials a les famílies acollidores de menors tutelats, també dels ajuts per a família extensa (de més d'un 24%), encara que no s'ha arribat durant el 2006 a l'equiparació amb els ajuts a les famílies alienes i s'han regulat els ajuts per a l'adopció internacional.

El Pla interdepartamental per joves tutelats i extutelats majors de 18 anys ha tingut un impuls important: el total de joves atesos en els dos grans programes del pla, el d'habitatge i el programa d'inserció sociolaboral, ha crescut un 34,5%.

Pel que fa als menors immigrants sense referents familiars, la política del Departament de Benestar i Família ha respost a les necessitats creixents d'una manera decidida tot abordant-ne les causes per mitjà del nou programa Barcelona-Tànger, pel qual s'ha creat un centre d'acollida i residencial a Tànger, s'han endegat tallers formatius prelaborals i cursos ocupacionals, i s'ha fet el seguiment i l'acompanyament individualitzat d'aquests menors amb les seves famílies d'origen. S'ha iniciat també l'abordament coordinat de menors en els col·lectius de gitanos romanesos i dels menors d'edat a càrrec.

La coordinació dels serveis socials i sanitaris resulta imprescindible per tractar adequadament les persones, especialment quan per l'envelliment o per raó de malaltia o accident són dependents o necessiten suport per tenir autonomia personal. Hem desenvolupat el Programa català de promoció de l'auto-

nomia personal i la dependència (ProdeP), amb la participació dels departaments de Salut i de Benestar i Família. També hem endegat el Programa d'atenció diürna a les persones grans amb dependències en el món rural i semirural (PRATS).

En el marc d'un treball social, s'ha impulsat el Pla d'inclusió i cohesió social de Catalunya, un document de treball interdepartamental a partir del qual s'ha iniciat un debat social que ha de donar com a fruit la creació d'un nou model i d'actuacions avaluable i amb finançament anualitzat que replantegi els sistemes d'inclusió social, que han de reduir substancialment la pobresa existent a Catalunya.

Dins l'àmbit legislatiu, Esquerra ha donat l'impuls final a l'aprovació de la Llei de prestacions socials de caràcter econòmic, per garantir uns ingressos suficients per a les persones perceptores de pensions amb rendes més baixes de Catalunya. Tindrà efectes per a més de 260.000 persones a partir del gener de 2007. Mentrestant, s'han augmentat els complements de pensions per a les persones vídues amb rendes baixes (revalorització del 52%: de 300 euros anuals el 2003 a 456 euros el 2006).

Esquerra ha apostat per un clar reconeixement de la diversitat familiar. Prova d'això és l'impuls de la Llei 3/2005, de 8 d'abril, de modificació del Codi de família, de la Llei d'unions estables de parella i del Codi de successions en matèria d'adopció i tutela, per tal que les parelles homosexuals puguin adoptar infants. Finalment, pel que fa a disposicions normatives, s'ha aprovat el Decret de desplegament de la Llei 8/1995 d'atenció i protecció dels infants i els adolescents, en l'àmbit sancionador, que regula l'accés dels menors a publicacions, imatges, missatges, objectes i materials audiovisuals que puguin ser perjudicials per al seu desenvolupament, així com mesures de protecció dels menors davant de determinats continguts de la programació de ràdio i televisió.

Al calaix i pendent d'aprovació per a la propera legislatura ens queden dues lleis d'importància vital per a Esquerra: la Llei de serveis socials, que haurà de garantir i universalitzar els drets en l'àmbit dels serveis socials, i la Llei d'infància de Catalunya, que abastarà tota la legislació catalana sobre infància i el procés de participació i elaboració de la qual tot just havia començat.

ÀMBIT DE GESTIÓ, ORGANITZACIÓ I FINANÇAMENT

AUGMENTAR LA DESPESA SOCIAL

Volem situar Catalunya entre els primers territoris de l'Estat en despesa social i assegurar la viabilitat, l'agilitat i la qualitat de la prestació de serveis.

Propostes

- Arribarem a una despesa del Departament de Benestar i Família de l'1,5 % del PIB.
- Augmentarem fins almenys el 50%, en 4 anys, la participació econòmica de la Generalitat en el finançament dels serveis d'atenció primària dels ens locals.
- Actualitzarem periòdicament la valoració dels costos dels serveis concertats i col·laboradors del Departament i adequarem les tarifes pagades pel Departament a aquests costos i als criteris de qualitat establerts.
- Redefinirem el sistema de subvencions del Departament i l'accés als convenis plurianuals perquè les entitats que presten serveis rebin els recursos segons els projectes aprovats i durant els sis primers mesos de l'any.

APROPAR ELS SERVEIS SOCIALS ALS CIUTADANS

Volem reforçar el contacte del Govern amb els ciutadans pel que fa a les prestacions i als serveis competència del Departament de Benestar i aplicar el principi de subsidiarietat en la gestió d'aquests serveis.

Propostes

- Aplicarem un model de gestió i organització que apliqui el principi de subsidiarietat, desconcentració i descentralització.
- Reforçarem la implantació territorial de la xarxa d'oficines de Benestar i Família (OBF) assegurant una oficina en cada capital de comarca per l'expectativa d'un fort creixement dels serveis que ha de prestar Benestar i impulsant acords amb l'administració local.
- Diversificarem les fórmules de participació:
 - Participació entre els responsables públics del sistema (Generalitat i corporacions locals) per planificar i coordinar el sistema tot cooperant per mitjà de comissions mixtes centrals.
 - Participació amb els agents socials mitjançant la simplificació dels organismes existents i la capacitat d'incidir en la presa de decisions més enllà d'acords de caire tècnic o econòmic.
 - En l'àmbit territorial, òrgans de participació amb representants de la Generalitat, de les corporacions locals, de les entitats cíviques, dels col·lectius de persones usuàries i de la població en general.
- Acabarem el Pla director del tercer sector i tirarem endavant mesures per fomentar-lo i consolidar-lo: convenis plurianuals, suport a la concentració i creació d'estructures més fortes en els diferents subsectors, suport a la professionalització i a la consolidació d'estructures de gestió.

FAMÍLIES I INFÀNCIA

Cal considerar la família com la unitat de convivència bàsica que cal fomentar i a la qual cal donar suport en una doble dimensió:

- **Privada:** respectar tots els models i estructures, i donar suport a la tria del model que es vulgui desenvolupar. Entendre la família com a unitat reproductiva en què el treball reproductiu cal que sigui reconegut, fomentant el repartiment equitatiu entre els membres i que cada persona pugui tenir el nombre de fills i filles que consideri oportú, sense que aquesta decisió estigui condicionada per la manca de recursos, serveis o prestacions per part dels poders públics.
- **Pública:** fer que aquesta estructura assumeixi drets i deures, i vetllar perquè siguin respectats. Reconèixer la importància econòmica que té i també la importància del reemplaçament generacional de la població.

Incloure en les polítiques de família una perspectiva clara de gènere, evitant donar suport a un model de família que es basa en la discriminació de les dones. Reconèixer el paper fonamental de la família en l'educació d'infants i joves com a primer context de desenvolupament humà, per mitjà del suport a la millora de les pràctiques educatives familiars, així com reconèixer el paper de les famílies en el sistema educatiu.

Reformar les polítiques monetàries i fiscals de suport a les famílies de la Generalitat incrementant-les quantitativament i qualitativament, estenent-ne l'edat de cobertura i incrementant la intensitat dels ajuts complementaris envers els col·lectius familiars més vulnerables i de rendes mitjanes i baixes. Contribuir a revisar la política estatal de suport a les famílies, atès que l'estatal representa el 79% de l'impacte de la despesa en favor de les famílies catalanes i és una de les menys generoses i menys

progressives d'Europa per l'efecte combinat d'unes deduccions fiscals per infant a la base imposable de l'IRPF i d'unes prestacions econòmiques assistencials molt selectives i de baixa intensitat protectora. Fer una intervenció pública de polítiques de gestió del temps per a les famílies, per tal que l'organització del temps que les famílies poden i han de dedicar a la cura de les persones que en depenen, al lleure, a la criança i a l'educació dels més petits no suposi un conflicte per a les necessitats i les expectatives laborals o personals dels membres de la unitat familiar. Tot això s'ha de fer amb el reconeixement explícit de la tasca de les dones en aquest aspecte, que són les cuidadores principals en l'àmbit familiar, i aconseguint la participació de forma paritària dels homes en les tasques domèstiques, així com una conscienciació social del valor econòmic i social que aquestes feines suposen. D'aquesta manera, també cal aconseguir que la legislació laboral s'ajusti a aquest objectiu.

És important donar continuïtat a la prospecció de les necessitats de les famílies i de l'impacte de les polítiques públiques sobre les famílies per tal d'aconseguir un impacte redistributiu significatiu i per reduir el risc d'exclusió social. En són exemples la segona onada de dades del Pànel de famílies i infància o l'estudi sobre les prestacions i els ajuts familiars.

També és absolutament necessari blindar les competències de la Generalitat en matèria d'adopció internacional i exigir respecte i obligació de compliment de les directrius que en temes d'adopció internacional pactem i donem en tant que autoritat central a les oficines d'Exteriors, ja que aquest és un dels problemes més greus d'incompliment i de manca de respecte de la legislació vigent que el Govern i les famílies pateixen en matèria d'adopció internacional.

MODEL DE FAMÍLIES: LLIBERTAT EN LA TRIA, SUPORT EN L'ELECCIÓ

Respectarem i potenciarem totes les formes de família com a xarxa bàsica de cohesió social, i hi donarem suport perquè cada persona pugui tenir el nombre de fills i filles que consideri oportú, sense que aquesta decisió estigui condicionada per la manca de recursos, serveis o prestacions per part de les administracions; amb acció positiva i suport actiu a les famílies monoparentals, nombroses i amb persones dependents a càrrec seu i amb un treball transversal profund per evitar la fragmentació i la dispersió dels recursos.

Propostes

- Vetllarem per l'aplicació de la Llei de suport a les famílies.
- Ampliarem la consideració d'unitats familiars actual.
- Treballarem per la modificació del Codi de família, que ha de constituir el llibre segon del Codi civil, i n'impulsarem l'aplicació en totes les unitats familiars.
- Dotarem i millorarem les prestacions del carnet de família nombrosa i crearem un carnet de família monoparental que equipararà les seves prestacions amb les del carnet de família nombrosa.

PRESTACIONS, AJUTS I MESURES FISCALS

Propostes

- Reformarem les polítiques monetàries i fiscals de suport a les famílies.
- Estendrem la prestació econòmica universal per infant a càrrec fins almenys els 6 anys, i fins almenys els 8 en cas de famílies nombroses i monoparentals.
- Augmentarem un 15% l'import de les prestacions universals per part, adopció o acolliment múltiple i un 20% l'import dels ajuts per nivell de renda per part, adopció o acolliment múltiple.
- Actualitzarem els ajuts per a adopció internacional.
- Revisarem, simplifiquem i equipararem els ajuts per infant acollit entre les famílies acollidores extenses i les alienes.

- Millorarem els serveis i les prestacions a les dones i les famílies que se sotmeten a tècniques de reproducció assistida.
- Millorarem els ajuts complementaris per infants nascuts amb danys que requereixen atencions especials.
- Impulsarem un ajut mensual per als nuclis monoparentals sustentats per dones joves, amb prova d'ingressos.
- Impulsarem ajuts que sufraguin fins al 80% del cost de les places públiques i concertades i beques escolars per a famílies monoparentals.
- Millorarem els ajuts per a l'adquisició, la rehabilitació i la promoció d'habitatges, i ajuts a famílies en règim de lloguer per a les famílies nombroses, les famílies monoparentals i les famílies amb persones discapacitades.
- Establirem deduccions en el tram autonòmic de l'IRPF pel suport a les famílies.
- Establirem ajuts per facilitar l'accés a l'habitatge, incloent-hi l'adquisició o el lloguer de l'habitatge habitual a famílies nombroses, famílies monoparentals, joves menors de 32 anys, aturats de llarga durada, persones amb discapacitat i cònjuges supervivents de 65 anys o més.
- Contribuirem a revisar la política estatal de suport a les famílies.
- Constituïrem el fons de garantia de pensions impagades en casos de ruptura familiar previst en la Llei 18/2003 de suport a les famílies, en l'esborrany de l'avantprojecte de llei per a l'eradicació de les violències envers les dones elaborat pel Govern de la Generalitat la darrera legislatura i en la Llei estatal 1/2004.

TEMPS PER A LES FAMÍLIES

Farem una intervenció pública en les polítiques de gestió del temps per a les famílies, per tal que l'organització del temps que les famílies poden i han de dedicar a la cura de les persones que en depenen, al lleure, a la criança i a l'educació dels més petits no suposi un conflicte per a les necessitats i les expectatives laborals o personals dels membres de la unitat familiar.

Propostes

- Aprovarem i aplicarem el Pla estratègic per a la conciliació de la vida familiar i laboral iniciat a final del 2005.
- Donarem suport a les diverses modalitats dels serveis d'atenció a la petita infància d'àmbit local.
- Incrementarem els serveis adreçats a les persones en situació de dependència i a les seves famílies (centres de dia, mesures d'atenció domiciliària, residències públiques, etc.).
- Promourem, amb la concertació social i local, l'elaboració de plans territorials de conciliació horària.
- Avaluarem i estendrem les proves pilot de bancs de temps entre famílies.
- Promourem la modificació de la legislació laboral espanyola per establir-hi les mesures laborals que donin suport a la maternitat.

SERVEIS PER A LES FAMÍLIES

Propostes

- Serveis d'atenció a les famílies: definirem i crearem una xarxa d'atenció especialitzada per a les famílies.
- Serveis per a famílies en conflicte: més enllà dels necessaris serveis per als casos de violència masclista, crearem, potenciarem i millorarem els serveis per a famílies en conflicte, com són els serveis de mediació, els punts de trobada i els serveis d'atenció i informació per a les famílies.
- Serveis de formació de les famílies: treballarem per a la continuïtat i la diversificació temàtica i territorial del programa de formació per a les famílies de Catalunya amb fills de 0 a 16 anys amb la implicació dels municipis.

- Dissenyarem serveis específics per a les famílies acollidores i adoptants:
 - Canviarem el model d'informació, de formació i assessorament, i d'avaluació de les famílies que sol·liciten una adopció, i el farem més modern, assequible i adequat a la realitat actual de les famílies i les persones.
 - Renovarem els certificats de qualitat de la gestió de l'ICAA i establim objectius homogenis de qualitat.
 - Incrementarem els serveis d'assessorament per a totes les famílies acollidores, tan extenses com alienes (escola de pares i mares acollidors).
 - Seguirem millorant els processos d'adopció internacional per aconseguir de les diferents administracions més sensibilitat envers l'adopció internacional i les competències que té el Govern de la Generalitat en matèria d'adopció internacional:
 - Establirem protocols d'actuació i l'obligació de complir-los per part del Ministeri d'Afers Exteriors i de les ambaixades i els consolats espanyols, tot reconeixent i seguint instruccions de les autoritats centrals d'adopció internacional.
 - Vetllarem per reduir els terminis i simplificar els tràmits que depenguin de l'Administració central, com ara els relacionats amb el Registre Civil o la Seguretat Social, i els ministeris de Justícia i d'Interior, per tal que els certificats de penals necessaris per a l'adopció tinguin una vigència il·limitada o bé de tres a cinc anys, en comptes de tres mesos, per tal d'adequar els terminis de validesa dels penals a la durada dels procediments d'adopció.
 - Crearem un carnet de família acollidora per tal d'ampliar i facilitar el nombre i la varietat d'ajuts indirectes.
 - Assumirem des de l'ICAA el cost dels seguiments postadoptius i de la formació de les famílies que fan les agències d'adopció internacional.

INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA EN DIFICULTATS SOCIALS

Cal que fem conèixer la realitat de la infància a Catalunya i, en especial, la de la infància amb dificultats socials. Per assolir-ho, cal la unificació de les polítiques destinades a la infància en general i la no segmentació ni els fraccionaments entre la infància en general i la infància en risc. És a dir, un plantejament integrador i no fraccionat per tal d'evitar la segregació dels infants en situació de dificultat social en els sistemes normalitzats d'educació, lleure, sanitat i serveis socials. I cal, també, aplicar principis de transversalitat i coordinació en tots els departaments de la Generalitat, les administracions locals i el tercer sector que tractin àmbits d'infància. I implantar un model de prevenció, detecció i intervenció immediata per evitar situacions de desprotecció que inclogui mesures específiques per eradicar la pobresa infantil i l'exclusió social de la infància.

Les polítiques d'atenció i protecció de la infància no poden desvincular-se de les polítiques de suport a la família, per això defensem un model concebut a partir de la unitat familiar i de suport a la unitat familiar.

Propugnem un model de desconcentració, descentralització i municipalització de les polítiques d'infància: treball en xarxa, polítiques de proximitat i des de la proximitat, en què part dels processos, de la formació i de la informació, es duguin a terme des del territori, tant pel que fa als serveis territorials del Departament com pel que fa a les administracions locals.

Un model de prevenció, detecció i intervenció immediata per evitar situacions de desprotecció.

Cal reconèixer a les famílies acollidores tan extenses com alienes la seva importància en la millora de les condicions de vida dels infants tutelats per DGAIA. Cal aconseguir l'equiparació de les unes amb les altres tant des del punt de vista econòmic com formatiu i assistencial.

Cal també la responsabilització pública d'acompanyament a l'autonomia i a la independència dels infants que han estat tutelats en arribar a la majoria d'edat.

Cal implementar el model d'integració real dels infants immigrants sols, que implica el reagrupament familiar al país d'origen previ estudi cas per cas, el treball en origen amb les famílies i els governs, la cooperació al desenvolupament i l'acceleració dels tràmits administratius de regularització, així com treballar des de la xarxa de protecció ordinària pels infants que tenen un projecte migratori clar i que, per tant, s'han d'acollir.

Propostes

- Modificarem la legislació actual en matèria d'atenció a la infància amb un compromís ferm per al desplegament i el compliment de la Convenció dels drets de l'infant del 1989.
- Millorarem i unificarem la gestió de les polítiques de suport a les famílies acollidores, adoptants i en risc social des d'una mateixa unitat de la Secretaria de Famílies i Infàncies. Millorarem i equipararem les prestacions per a les famílies acollidores i habilitarem recursos per a infants extutelats.
- Reorganitzarem les competències en matèria d'acolliment familiar dins la Secretaria de Famílies i d'Infància.
- Impulsarem un model mixt de serveis en adopció: un model participatiu en què les entitats, els professionals, els adoptants i els ciutadans puguin intervenir en les actuacions del Departament en matèria d'adopció.
- Establirem un model tècnic de prevenció comú en tots els àmbits de protecció de la infància.

NORMATIVA, PLANIFICACIÓ I ORGANITZACIÓ INTERNA

Proposarem un pacte social per la infància participatiu i consensuat entre totes les administracions, les institucions i els agents socials que permeti la continuïtat del model pactat al marge d'interessos aliens i que quantifiqui els recursos que s'hi han d'esmerçar. Cal un desenvolupament executiu i avaluable anualment.

Propostes

- Crearem una nova llei per a la infància de Catalunya amb les característiques següents:
 - Configurarem un model innovador, dinàmic i flexible que permeti anar-se adaptant a les necessitats emergents i a les noves formes d'atenció.
 - Fixarem l'interès superior de la infància i l'adolescència com a principi rector del sistema.
- Divulgarem els drets dels infants a partir de l'Observatori de la Infància.
- Impulsarem la modificació de la Llei d'enjudiciament criminal pel que fa als acaraments de testimonis de menors d'edat davant dels presumptes delinqüents.
- Aplicarem i desenvoluparem la Llei de prestacions aprovada fa uns mesos pel que fa als recursos per a les famílies acollidores i infants extutelats.
- Crearem un organisme autònom vinculat al Departament de Benestar i Família amb la participació dels departaments implicats per tal de gestionar les polítiques d'emancipació i autonomia dels joves extutelats.
- Integrarem els acolliments familiars dins la Direcció General d'Atenció a la Infància amb la potenciació dels nous models d'acolliment familiar, acolliment professional, llars funcionals, etc.
- Crearem programes concrets compartits amb Justícia Juvenil i DGAIA per tal de poder donar resposta a les noves realitats de menors infractors de menys de 12 anys i menors que maltracten els seus familiars o altres persones (com ara en casos de *bullying*) i un pla d'acció contra les violències envers els infants (abús sexual, prostitució, violència contra ells per part dels familiars, maltractament institucional, *bullying...*), fent una incidència especial en la prevenció.

- Finalitzarem les inversions previstes en el Pla de xoc 2004–2007 d'equipaments residencials, tant propis com col·laboradors.

PROTECCIÓ DE LA INFÀNCIA

Propostes

- Crearem la figura del referent únic dels serveis socials per a la infància en risc, preceptiu en tots els municipis de més de 20.000 habitants i consells comarcals.
- Incrementarem el personal tècnic dels EAIA.
- Unificarem les actuacions de prevenció i diagnòstic dutes a terme des dels serveis socials de primària.
- Establirem un model únic d'avaluació, en un termini màxim de 4 mesos, de protecció.
- Substituïm l'internament en un centre d'acollida dels infants fins a sis anys en situació de risc per l'atenció en famílies amb equips ambulatoris de diagnòstic.
- Proposarem la desinstitucionalització dels infants fins als 12 anys en pro de figures d'acolliment familiar, amb una aposta ferma per l'acolliment com a alternativa.
- Executarem el programa Barcelona–Tànger com a model central per a les polítiques de repatriació i treball als països d'origen dels infants immigrants sense referents familiars.
- Incrementarem un 25% les subvencions a entitats que gestionen centres oberts i la partida per als ens locals.
- Establirem convenis plurianuals del Departament de Benestar i Família amb les entitats que treballen en pretallers per a menors.

FORMACIÓ PER ALS PROFESSIONALS DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

- Crearem una línia de formació amb crèdits universitaris per als estudiants d'educació social per capacitar-los en l'àmbit de la infància en risc.
- Formarem els pares i mares, els professionals educadors i tots els agents socials que intervenen en les polítiques d'infància per poder fer front a les diferències i problemàtiques que els infants en risc, adoptats i acollits poden plantejar al llarg de la seva vida.

ÀMBIT DE SERVEIS, PRESTACIONS I INCLUSIÓ SOCIALS

DRET SUBJECTIU I UNIVERSALITZACIÓ

Garantia del dret subjectiu i universalització dels serveis socials.

Propostes

- Presentarem al Parlament novament la Llei de serveis socials per tal que s'aprovi els primers mesos de legislatura, amb les característiques següents:
 - Els serveis socials com a *dret subjectiu*, garantit, adreçat a tota la població. Reconeixement de drets i deures (amb garantia de finançament adequat). Centrats en la persona: professional de referència i dret d'elecció. Cartera de serveis.
 - Model descentralitzat, integració de serveis acreditats en la xarxa pública de serveis socials. Continuitat assistencial i estructura en xarxa.
 - Estructura competencial:
 - Departament de Benestar i Família: planificació i ordenació, gestió de prestacions.
 - Vegueria: programació i atenció especialitzada.

Ajuntaments i consells comarcals: atenció primària, atenció especialitzada per principi de subsidiarietat, programació i ordenació, gestió i foment.

- Estructura funcional:
Atenció primària: accés i treball comunitari.
Atenció especialitzada: diagnòstic, tractament i suport.
- Cobertura de les necessitats específiques dels col·lectius prioritaris.
- Reconeixement de l'esforç econòmic i contributiu de les rendes mitjanes i la necessitat que puguin accedir als serveis socials de la xarxa de responsabilitat pública.
- Copagament de la persona usuària.
- Planificació basada en el territori i en les persones (nivell de cobertura). Plans estratègics, locals i sectorials.
- Incorporació de l'avaluació de necessitats, ètica, formació, recerca i qualitat.
- Participació en els processos de decisió: dret de la persona usuària, protagonisme del professional; procés consensuat en l'elaboració de plans; finançament garantit en l'estructura; finançament de la cartera de serveis per tràmit de consulta parlamentària.
- Redacció en paral·lel al procés parlamentari dels 8–10 decrets necessaris per al desplegament.

MÉS QUALITAT DE VIDA PER A TOTHOM: COL·LECTIUS PRIORITARIS

Volem establir un sistema comú clar, ordenat i integrat per a la gent gran amb dependències, persones amb discapacitats, persones amb malaltia mental, persones amb VIH/sida. Un sistema en clau territorial al que resol la proximitat, basat en la descentralització i en el manteniment a casa o a prop de casa de les persones que necessiten atenció, en el seu entorn, en condicions dignes, mentre el seu nivell de dependència o d'autonomia els ho permeti. Un sistema accessible amb cobertures de serveis suficients, equilibrat territorialment, amb la potenciació dels serveis d'atenció domiciliària, la integració de serveis per tal d'assegurar-ne la viabilitat i centres lleugers i polivalents d'atenció diürna a les persones grans amb dependència i a les persones amb discapacitats en l'àmbit rural i semirural, i una priorització de les tasques preventives i comunitàries.

Volem millorar la gestió administrativa dels processos: planificació, ordenació, agilitat en els processos, control d'accés i entrada a les prestacions i serveis que es financen amb fons públics; reforç dels processos administratius de valoració, inspecció i foment des de la mateixa Administració.

Desenvolupament i extensió a tot el territori de programes d'assessorament, de formació i de suport per a les famílies.

Propostes

- Establirem les prestacions universals a què poden tenir dret les persones i quines han de ser per concurrència en cada moment del desplegament de la Llei de serveis socials.
- Elaborarem el Pla estratègic de serveis socials 2008–2011, que substituirà el IV Pla d'acció social, i elaborarem concertadament la programació territorial 2008–2011 dels serveis especialitzats per a la gent gran amb dependència, les persones amb discapacitats i amb malaltia mental per ampliar i crear els recursos necessaris adequats a les necessitats i als costos territorials.
- Mantindrem les noves eines de finançament de la inversió de nous equipaments residencials o d'ampliació de places, per mitjà de l'assumpció de fins al 50% del cost de la inversió feta per la iniciativa municipal o social en funció de la programació territorial.

- Construirem una xarxa de provisió conjuntament amb processos de reordenació del sector, amb les característiques següents:
 - Servei acreditat i garantit.
 - Definició d'integrant i de complementari.
 - Gestió estratègica i de producte del no integrat.
 - Fixació dels mecanismes d'accés, preu, permanència i beneficis.
 - Fixació d'un mecanisme objectiu de concessió d'ajudes i subvencions per al finançament dels serveis de les entitats prestadores de serveis en el període de transició.
 - Reordenament conjuntament amb el Departament de Salut de la dependència orgànica i funcional del personal sanitari dels establiments residencials.
 - Valoració del voluntariat com a valor afegit en tasques d'acompanyament i suport complementari dels serveis realitzats per professionals remunerats.
- Accelerarem la implantació en tot el territori del programa per a l'impuls de l'ordenació de la promoció de l'autonomia personal i l'atenció de les persones amb dependències (Prodep) en tot el territori, alhora que aprovarem la Llei de l'agència de la promoció de l'autonomia personal i l'atenció de les persones amb dependències.
- Vetllarem pel desenvolupament correcte de la Llei estatal de promoció de l'autonomia personal i de les dotacions financeres, i pel funcionament del circuit d'accés i d'atenció, especialment pel que fa a l'adequació de la baremació per a l'accés dels col·lectius destinataris. Aportarem la dotació de 65 nous professionals per fer les valoracions d'accés al sistema.
- Garantirem la qualitat dels equipaments i serveis, amb control d'estàndards de qualitat, i millorarem la dotació dels serveis d'inspecció i dels sistemes utilitzats.
- Impulsarem la millora de les condicions laborals i salarials dels professionals i el Pla de formació dels cuidadors informals i professionals i nous professionals per afrontar la demanda de serveis en aquest àmbit, generada pel desenvolupament de la universalització dels serveis socials i d'atenció a les persones dependents i amb necessitats de suport per a l'autonomia personal.
- Aprovarem el Programa de millora de la inserció laboral per a persones amb dificultats especials conjunt amb el Departament de Treball, els agents socials i les federacions implicades.
- Treballarem en l'evolució del model tutelar i la garantia efectiva dels drets de les persones. També estudiarem, en el marc de la Comissió de Tuteles, la conveniència de crear una fundació tutelar mixta entre l'Administració i les entitats tutelars.

MILLORAR LA VIDA DE LA GENT GRAN AMB DEPENDÈNCIES

Propostes

- Crearem un Pla de xoc de l'atenció domiciliària a Catalunya pel qual multiplicarem per 10 els recursos per a l'atenció domiciliària a les persones grans dependents i pel qual arribarem a les 48.880 persones usuàries els dos primers anys, amb un increment de les hores d'atenció setmanals en funció del nivell de dependència.
- Elaborarem concertadament amb les administracions competents i aprovarem el Decret d'atenció domiciliària a Catalunya, que unifiqui estàndards de qualitat, perfils assistencials i professionals i carteres de serveis.
- Col·laborarem activament amb l'administració local en l'excel·lència qualitativa dels serveis d'atenció domiciliària i l'eficiència i l'eficàcia en la gestió dels recursos.
- Impulsarem la diversificació dels serveis d'atenció domiciliària segons les necessitats de la gent gran que viu a casa seva en els àmbits rural i semirural: bugaderia, menjar a domicili, acompanyament.
- Impulsarem plans locals d'atenció a la gent gran amb dependències als municipis de més de 50.000 habitants o municipis i/o comarques amb taxes d'envelliment superior al 20% de la població de més de 65 anys i de sobreenvelliment.

MÉS QUALITAT DE VIDA PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITATS

Volem impulsar polítiques inclusives destinades al col·lectiu de persones amb discapacitats.

Propostes

- Impulsarem la creació al Parlament de Catalunya d'una Comissió Permanent sobre Discapacitats, que vetlli per les seves necessitats i pels objectius que cal assolir, especialment per les qüestions més transversals com ara les relacionades amb la mobilitat i la comunicació.
- Revisarem, amb la concertació social necessària, els models de serveis per a les persones amb discapacitats i el sistema de prestacions econòmiques, així com els serveis del PUAD, i continuarem dotant de més recursos les prestacions econòmiques, les ajudes tècniques i els ajuts per a l'eliminació de barreres de manera que no depenguin del Pressupost anual, sinó de les necessitats de la persona usuària en funció dels barems econòmics (adaptació de l'habitatge, vehicle i eines de treball, etc.).
- Arribarem al 10% de la població amb discapacitat en edat activa que accedeix a l'atenció domiciliària amb un grau superior al 65%, amb un increment progressiu de les hores setmanals d'atenció.
- Implantarem la figura de l'assistent personal i assolirem una cobertura del 30% de les persones de 18 a 64 anys amb discapacitat física i alta dependència que viuen al seu domicili, amb una implantació progressiva.
- Acabarem el desdoblament dels centres d'atenció precoç i l'acostament a les famílies usuàries i reformarem els equipaments que ho necessitin per adequar-los a les demandes i les necessitats actuals.
- Culminarem el traspàs dels centres especials de treball (CET) al Departament de Treball amb garanties de gestió i millora durant el primer any de legislatura.
- Supervisarem el compliment de la LISMI i l'efectivitat de la reserva dels llocs de treball per a persones amb discapacitat, i establim un programa d'ajuts per al suport i el seguiment de la inserció laboral en una empresa ordinària. També potenciarem els programes de cogestió del treball, en col·laboració amb el Departament de Treball.
- Resoldrem la política d'habitatge per a les persones amb necessitat de suport a l'autonomia, ja sigui mitjançant la promoció de la supressió de barreres o mitjançant l'accés preferent en les promocions d'habitatge social.
- Farem de l'accessibilitat una qüestió efectiva de país, amb la modificació del Codi d'accessibilitat i amb l'extensió de plans d'accessibilitat per a persones amb discapacitat.
- Consensuarem interadministrativament les millores sobre el model i la gestió del transport adaptat, entès com un concepte de mobilitat, i completarem les millores econòmiques iniciades la legislatura passada en funció de les necessitats.
- Garantirem els serveis de comunicació oral, d'interpretació de signes i de lectura labial a fi de facilitar l'accés de la població amb deficiència auditiva als serveis públics.
- Donarem suport al reconeixement de la llengua de signes catalana.

MÉS QUALITAT DE VIDA PER A LES PERSONES AMB MALALTIA MENTAL

Volem impulsar polítiques inclusives destinades al col·lectiu de persones amb malaltia mental.

Propostes

- Impulsarem definitivament el Pla integral de salut mental: l'aprovarà el Govern durant els primers tres mesos de la legislatura amb la dotació pressupostària mínima prevista per als 4 primers anys d'aplicació.
- Tancarem el cicle de *provisionalitat*: resoldrem la llarga estada; objectivarem el club social i crearem un model consensuat que es pugui incloure en la cartera de serveis de la Llei de serveis socials; dotarem millor i normalitzarem els serveis prelaborals, i implantarem un circuit per a persones

- amb trastorns de conducta; crearem, previ consens amb els professionals i les famílies, serveis o unitats específics per a persones amb patologia dual (malaltia mental i drogodependències).
- Assolirem la cobertura del 100% respecte a la ràtio de 0,20 places de llar residència per cada 1.000 habitants, del 80% respecte a la ràtio de 0,20 places de llars amb suport per cada 1.000 habitants i del 60% respecte a la ràtio de 0,25 places de serveis prelaborals per cada 1.000 habitants.
- Promourem el suport en la comunitat, amb estructures intermèdies, treballadors/res socials especialitzats, mediadors/res i atenció telefònica, i potenciarem les estructures associatives i comunitàries existents (associacions de persones usuàries i de familiars, centres cívics, associacions de barris).
- Donarem suport a campanyes d'informació i sensibilització de les entitats amb l'objectiu d'aconseguir canvis d'actituds i de prejudicis davant de les persones que pateixen un trastorn mental.

MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES AMB VIH/SIDA

Ens comprometem a impulsar polítiques inclusives destinades al col·lectiu de les persones amb VIH/sida.

Propostes

- Iniciarem la implantació dels drets subjectius mitjançant la cartera de serveis amb suport a l'ocupació per a persones amb necessitats especials, pisos de suport, i accés a prestacions tècniques i econòmiques.
- Difondrem les necessitats d'inserció laboral d'aquests col·lectius en fòrums empresarials.
- Promourem accions de prevenció comunitària, amb una atenció especial a dones, infants, persones immigrades, treballadors/res sexuals i homes joves gais.
- Potenciarem la creació de llars específiques per a aquests col·lectius com a pont cap a la (re)inserció, que permeti garantir-ne la posterior entrada en el món laboral.

TREBALLAR PER LA INCLUSIÓ SOCIAL

Ens comprometem a proporcionar una resposta integral a les necessitats de les persones en risc d'exclusió:

- Potenciar els instruments que garanteixen ingressos mínims (PIRMI, PNC, prestacions socials de caire econòmic i complements de pensions, ajuts familiars), millorar la coordinació de les polítiques de protecció social i especialment les d'ocupació i inserció social.
- Facilitar l'accés, la permanència i la possibilitat de progrés en el mercat laboral als grups especialment vulnerables, mitjançant la formació necessària i el desenvolupament de polítiques actives d'ocupació.
- Reforçar les polítiques educatives i afavorir la lluita contra el fracàs i l'abandonament escolar prematur, i l'educació compensatòria per als qui no disposen d'un mínim bagatge educatiu.
- Potenciar mesures eficaces i efectives per fer front a les dificultats d'accés a la cobertura sanitària pública de determinats col·lectius.
- Crear les condicions adequades per atreure l'activitat econòmica als espais idonis i per aconseguir que els ciutadans tinguin uns nivells de qualitat de vida semblants.
- Prioritzar actuacions preventives o pal·liatives de l'exclusió social en el primer nivell de socialització de les persones, que és la família.
- Establir línies de suport a les organitzacions del tercer sector i reconèixer-les com a agents estratègics en la inclusió social.

Propostes

- Durant el primer any de legislatura, acabarem el procés de concertació social (amb els agents socials i els ens locals) per a la redacció i l'aprovació del Pla d'inclusió i cohesió social de Catalunya i l'elaboració de plans d'inclusió social d'àmbit local.
- Efectuarem una reserva pressupostària per a la implementació de la Llei de prestacions socials per als perceptors de pensions més baixes, començant pel 75% de l'índex de suficiència de renda (IRS) el 2007 fins a arribar al 100% de l'últim any de legislatura, i donarem suport econòmic per a la dotació de fons locals d'ajuts d'urgència social.
- Revisarem el PIRMI per adaptar-lo al nou mapa d'exclusió social de Catalunya: promourem un ajut econòmic vinculat a la percepció de la RMI per promoure l'accés a un habitatge de les persones en situació d'exclusió per raons residencials i establirem la percepció d'una renda que garanteixi uns ingressos de supervivència a aquelles persones en situació d'exclusió.
- Obrirem una línia de microcrèdits mitjançant l'ICF amb l'ajut, la certificació i el seguiment de les entitats sense ànim de lucre per ajudar les persones en risc d'exclusió.
- Donarem suport a la creació d'equipaments residencials que permetin proporcionar una resposta integral a les necessitats de les persones transeünts i sense sostre (acollida, estades llargues en cas que sigui necessari, ofertes laborals), i destinarem una reserva d'habitatge social a pisos de transició amb suport o semitutelats.

L'educació: prioritat social, prioritat nacional

El programa electoral d'Esquerra del 2003 va establir l'educació com a màxima prioritat de govern i la necessitat d'un canvi de rumb de la política educativa duta a terme al llarg de més de 23 anys de governs conservadors. Esquerra es va comprometre el 2003 a promoure canvis en profunditat que comportessin una transformació estructural del nostre sistema educatiu, un increment del finançament públic, un replantejament global de l'educació i el funcionament dels centres docents. En aquest sentit, cal destacar l'aposta d'Esquerra per superar l'enfrontament històric entre les dues xarxes escolars sostingudes amb fons públics.

Els profunds canvis socials de la societat catalana i la política educativa duta a terme a Catalunya per governs de dreta havien contribuït a configurar un sistema educatiu disfuncional i a aprofundir la bretxa social entre els centres educatius finançats amb fons públics, de manera que s'havia posat en greu perill la futura cohesió social del país i s'havia compromès el dret a la igualtat d'oportunitats per a tothom. Una educació de qualitat per a tothom en consonància amb el nivell de desenvolupament econòmic i de benestar social del país, la integració de tot l'alumnat i la igualtat d'oportunitats educatives per a tota la població constitueixen, des del punt de vista individual, drets bàsics de les persones, que l'Administració ha de garantir; i, des del punt de vista col·lectiu, objectius irrenunciables per afavorir una societat moderna i cohesionada que asseguri el nostre futur nacional com a poble.

És evident que canviar aquesta situació en profunditat per millorar el sistema educatiu requereix necessàriament un cert temps, un ampli consens social i polític, el compromís de tots els sectors de la comunitat educativa i, sobretot, la determinació d'un Govern de la Generalitat compromès amb l'educació, com ho ha estat els darrers tres anys.

És precisament en aquest darrer aspecte en el qual el programa d'educació d'Esquerra del 2003 centrava l'eix de la seva proposta per al canvi educatiu: l'assoliment d'un Pacte Nacional per a l'Educació, que fos l'expressió del compromís de tot el país amb l'educació; que comportés un increment progressiu del finançament educatiu, fins a situar-lo en la mitjana de la UE; que mobilitzés els agents implicats de la comunitat educativa i que posés les bases per construir un Servei Públic Educatiu compromès amb els reptes socials i educatius del país. I tot això amb l'objectiu comú de millorar el rendiment de l'alumnat, d'incrementar l'èxit escolar i d'assolir quotes més altes d'escolarització en els ensenyaments postobligatoris. En definitiva, per fer possible una educació de qualitat des de l'equitat educativa i la igualtat efectiva d'oportunitats per a tothom.

En aquest context, l'acord del Tinell va recollir, en molt bona mesura, les propostes educatives d'Esquerra, el partit que va assumir la direcció de la política educativa al capdavant del Departament d'Educació. En menys de tres anys, el Govern ha invertit en educació, ha innovat i ha impulsat millores educatives com mai anteriorment no s'havia fet, i ha deixat ben orientades i fonamentades les bases per tal que Catalunya pugui dotar-se progressivament d'una educació de més qualitat, més equitativa i més adequada a les seves necessitats i ambicions de futur com a poble.

Des de l'inici, tot l'equip de direcció del Departament d'Educació va ser plenament conscient de la necessitat, d'una banda, d'aplicar mesures urgents de millora als centres públics i, de l'altra, d'introduir canvis estructurals en el sistema educatiu per poder donar resposta als reptes que se'ns plantejaven. En particular, calia rectificar la tendència a la creixent dualització del sistema escolar per tal de garantir més igualtat d'oportunitats, l'equitat educativa i la integració social de tot l'alumnat escolaritzat en centres educatius finançats amb fons públics. També calia millorar el rendiment general de l'alumnat i fer compatible l'assoliment de nivells d'excel·lència educativa amb la garantia d'una bona educació bàsica per a tothom, que incrementés significativament l'èxit escolar.

En paral·lel al debat i a l'elaboració del Pacte Nacional per a l'Educació, el Departament d'Educació es va posar a treballar des del primer dia per aplicar les actuacions urgents i alhora per planificar les futures. El programa Llengua, interculturalitat i cohesió social (LIC), amb la creació de les aules d'acollida i els plans d'entorn; la creació de les oficines municipals d'escolarització (OME); un increment de les plantilles de professorat als centres públics (20%) per millorar la qualitat educativa; la incorporació de nous perfils professionals de l'educació als centres educatius, com ara els tècnics superiors d'educació infantil i els tècnics superiors d'integració social; l'increment de psicopedagogs, logopedes i altres tipus de personal dels serveis educatius; la creació de més de 25.000 places de 0–3, en col·laboració amb els ajuntaments; el Pla quadriennal de construccions i ampliacions escolars per un valor de 1.500 milions d'euros; el Pla de dotació a tots els centres públics d'equipaments en tecnologies de la informació i la comunicació (TIC); la posada en funcionament d'una llarga sèrie de programes d'innovació educativa, entre els quals el programa experimental de llengües estrangeres i el PuntEdu de biblioteques escolars; l'increment de beques per a menjador escolar; el programa cooperatiu de reutilització de llibres de text; l'obertura de les escoles per a activitats extraescolars... són només algunes d'aquestes mesures.

BALANÇ DE GOVERN

Més enllà de la fita històrica del Pacte Nacional per a l'Educació, en aquests tres anys de mandat, Esquerra ha iniciat una sèrie de canvis molt importants en la política educativa de Catalunya, que han preparat el terreny per al pacte i han assenyalat clarament la direcció per culminar amb èxit la renovació i millora del nostre sistema educatiu:

Millores de política educativa general:

- Increment del pressupost d'educació de 1.598 M d'€ (un 55%). En tres anys hem passat d'un pressupost de 2.903 M d'€ l'any 2003 a 4.501 M d'€ per a l'any 2006.
- Redefinició dels concerts educatius reforçant el principi d'igualtat en l'admissió d'alumnat als centres públics i privats concertats i millora de les competències educatives de la Generalitat en els processos d'admissió d'alumnat.
- Signatura del Pacte Nacional per a l'Educació amb el suport majoritari de tots els sectors educatius i una inversió prevista de 1.197,46 M d'€ en quatre anys.

Millores en l'escolarització:

- Creació de més de 25.000 noves places d'escola bressol 0–3 en menys de tres anys, amb la col·laboració d'una gran majoria d'ajuntaments de Catalunya.

- Construcció de 156 escoles públiques noves i 147 actuacions d'adequació, ampliació i millores de centres públics, amb una inversió de 943 M d'€ del Pla quadriennal dotat amb 1.500 M d'€.
- Assentament de les bases perquè l'escola concertada assumeixi la seva responsabilitat social, tant pel que fa a l'atenció als nouvinguts, com pel que fa a l'eliminació de la selecció econòmica i social de l'alumnat.
- Concertació del segon cicle d'educació infantil als centres privats.
- Mesures per garantir una escolarització més equilibrada de l'alumnat entre tots els centres finançats amb fons públics, mitjançant les oficines municipals d'escolarització, l'enfortiment de les comissions d'escolarització, els acords entre tots els centres d'una mateixa localitat, la signatura de contractes programa de centres concertats amb l'Administració i la dotació d'ajuts econòmics.
- Establiment de les condicions per incorporar progressivament els centres concertats al compromís de gratuïtat, amb una previsió de 91,4 M d'€.
- Creació de 52 oficines municipals d'escolarització (OME) a la majoria de grans ciutats i capitals de comarca del país.

Millores de suport a l'escola pública:

- Incorporació de 10.400 mestres i professors/es nous a les escoles i els instituts públics, amb un creixement del 20% de la plantilla de professorat públic.
- Instal·lació i dotació d'equipaments informàtics als centres públics de Catalunya, amb una inversió superior als 100 M d'€.
- Impuls de l'autonomia dels centres docents públics, iniciada amb 139 escoles i instituts, amb una inversió prevista de més de 80 M d'€.
- Increment de la dotació econòmica per al funcionament dels centres públics, amb un augment anual de 6 M d'€, fins a sumar una inversió de 18 M d'€ en tres anys.

Millores per a l'atenció de l'alumnat:

- Una hora diària més de classe per als nens i nenes d'educació primària de les escoles públiques de Catalunya, per millorar l'èxit escolar. Amb la dotació de 2.500 mestres més per a les escoles públiques i una inversió de 248 M d'€.
- Creació i dotació de 1.055 aules d'acollida per als alumnes nouvinguts i desplegament de 58 plans educatius d'entorn.
- Incorporació de 450 tècnics superiors d'educació infantil (TSEI) i 55 tècnics superiors d'integració social (TSIS) als centres docents públics.
- Creació de 114 unitats de suport a l'educació especial (USEE) en centres públics per impulsar una escola més inclusiva per a tot l'alumnat.
- Millores en els serveis educatius, amb 97 psicopedagogs, 34 assistents socials, 55 logopedes i més de 50 mestres i professors/es.
- Creació i dotació de 390 aules obertes en instituts públics per millorar l'educació secundària i atendre la diversitat d'alumnat.

Millores d'innovació educativa:

- Elaboració i oferta massiva de programes d'innovació educativa en 1.635 centres educatius de Catalunya, per millorar l'educació a favor de l'èxit escolar.
- Impuls de l'aprenentatge de l'anglès amb un nou programa de llengües estrangeres, en què participen 400 centres.
- Nou programa de biblioteques escolars (PuntEdu) en 585 escoles i instituts, per reforçar l'aprenentatge i el gust per la lectura i la llengua.

Millors per al professorat:

- Plantilles de professorat dels centres docents públics més estables mitjançant l'oferta de més de 7.000 places en oposicions els darrers 3 anys, que permetran reduir el percentatge d'interins en plantilla fins al 8% l'any 2008.
- Millors condicions laborals i retributives del personal docent públic, amb la reducció a 23 hores de la jornada en primària, la possibilitat d'acollida a reduccions parcials de jornada a partir dels 55 anys i el reconeixement de complements retributius per responsabilitats i altres funcions del professorat.
- Millors retribucions del professorat de les escoles concertades per acostar-les a les del professorat públic amb el cobrament del complement per estadis.

Millors d'atenció a les famílies:

- Abaratiment i gratuïtat dels llibres de text i del material escolar a través de la reutilització amb la col·laboració de les AMPA. Aquesta mesura ha beneficiat 200.000 alumnes de 857 centres educatius i es generalitzarà en tots els centres a partir del curs 2007-2008, amb una inversió de 40,6 M d'€ fins al 2009.
- Escoles obertes des de l'1 de setembre fins al 30 de juny amb activitats extraescolars, amb una previsió de 32,74 M d'€.
- Més ajudes per a l'acolliment matinal de l'alumnat, amb una previsió de 5,6 M d'€.
- Increment del nombre de beques per a menjador escolar, amb una previsió pressupostària de 100 M d'€ fins al 2009, de manera que en quatre anys s'hauran incrementat un 100%, com a mesura a favor de la igualtat d'oportunitats.

Millors en l'oferta educativa:

- Posada en funcionament de 23 noves escoles oficials d'idiomes per tot el país, per passar de les 16 que existien a les 39 actuals.
- Increment de 110 nous cicles formatius i 4 centres integrals de formació professional nous, per impulsar la formació i la qualificació professional.
- Flexibilització de l'oferta de la formació professional per facilitar-ne la utilització com a formació permanent per als treballadors en actiu.
- Disseny i posada en funcionament de l'Institut Obert de Catalunya, com a centre d'ensenyament a distància de secundària, formació professional i adults.
- Millors en la formació de les persones adultes: traspàs de les seves competències al Departament d'Educació, augment dels recursos i integració en l'educació permanent al costat de la formació professional.

L'ASSOLIMENT DEL PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ.

UN OBJECTIU HISTÒRIC LIDERAT PER ESQUERRA

La consolidació d'un sistema educatiu català de qualitat i per a tots els ciutadans necessita, com a condició prèvia, un ampli acord social sobre l'educació, els seus objectius i les seves finalitats. Sense aquest gran acord no és possible avançar vers un Servei Educatiu Públic que faci de l'escola pública l'eix que vertebrï el sistema i que tingui el concurs dels centres concertats, en un marc de plena igualtat de drets i deures. Per bé que l'assoliment d'un pacte educatiu era vist com a necessari per totes les forces polítiques, aquest pacte no ha estat possible fins a la constitució d'un govern catalanista i d'esquerres.

La signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, amb un compromís pressupostari del Govern de 1.197 M d'€ per finançar-lo, ha constituït un dels esdeveniments més rellevants de la història de l'educació a Catalunya. El pacte obre l'esperança per redreçar l'educació i dotar-nos d'un sistema educatiu més

estable, més equitatiu, de més qualitat i més adequat a les necessitats educatives de Catalunya. Malgrat les pressions polítiques per fer fracassar aquest gran acord, han guanyat la responsabilitat i el compromís amb l'educació de les organitzacions representatives del professorat, de les famílies, dels estudiants, de les patronals dels centres privats i dels ajuntaments, de manera que s'ha sabut aprofitar l'oportunitat de redreçar i millorar entre tots plegats l'educació, en una clara opció a favor del futur de l'educació dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. I tot això ha estat conduït per un Departament gestionat per Esquerra, que ha sabut combinar la fermesa amb el pragmatisme i que ha demostrat capacitat negociadora a partir d'objectius clars i favorables a la majoria social del país.

El Pacte Nacional per a l'Educació representa, en primer lloc, un compromís de la comunitat educativa, del Govern i de la societat per millorar la qualitat de l'educació, un compromís històric per donar més estabilitat al sistema educatiu. En segon lloc, és un punt final a la confrontació entre dos models educatius antagònics i un punt de partida per construir entre tots un Servei Educatiu català de qualitat: es reconeix la importància de disposar d'una xarxa de centres de titularitat pública de qualitat, ben dotats i amb equips professionals compromesos i capacitats, com a eix vertebrador del sistema, i alhora una xarxa de centres concertats de qualitat, respectant la singularitat de cadascun, en igualtat de drets i deures, i tots igualment compromesos a fer front als reptes socials i educatius del país. En definitiva, Catalunya ha de tenir un sistema educatiu plural, que incentivi la innovació i els projectes educatius de cada centre, que fomenti la llibertat de les famílies sense cap discriminació per raons econòmiques, culturals, religioses, de sexe, de procedència o qualsevol altra, en el marc del Servei Públic Educatiu de Catalunya.

EL PAPER DETERMINANT D'ESQUERRA EN L'APROVACIÓ DE LA LOE I LA DEROGACIÓ DE LA LOCE

Tot i la intenció inicial del Ministeri d'Educació (MECD) de no derogar la LOCE i només reformar-la en alguns dels aspectes més controvertits, la pressió exercida per Esquerra va determinar la decisió del PSOE per elaborar una nova llei educativa. En la negociació d'aquesta nova llei, Esquerra ha estat determinant per tal de preservar els continguts progressistes més significatius i per fer possible una nova delimitació competencial que, en alguns aspectes, ha suposat un veritable punt d'inflexió en l'assumpció de competències de la Generalitat.

Els propòsits d'Esquerra en l'elaboració de la LOE van ser molt clars des de bon començament. Es tractava d'aconseguir una nova llei educativa que fos respectuosa amb la realitat plurinacional de l'Estat, que reglamentés poc i remetés el desenvolupament de la llei a les comunitats autònomes, que tingués una concepció progressista de l'educació a favor de la igualtat d'oportunitats, que assolís el màxim nivell de consens possible perquè fos una llei estable, que incorporés el finançament adequat i que resolgués la qüestió de l'ensenyament de la religió a les escoles.

Gràcies a Esquerra, en la LOE s'han redefinit els concerts educatius reforçant el principi d'igualtat en l'admissió d'alumnat als centres públics i privats concertats, i s'han millorat les competències educatives de la Generalitat en els processos d'admissió d'alumnat.

EL DESPLEGAMENT DEL PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ I LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

Ens comprometem a garantir una correcta aplicació dels acords establerts en el Pacte Nacional per a l'Educació i a establir un marc jurídic que consolidi el nostre model educatiu, que en millori la qualitat i que doni estabilitat i confiança al sistema.

Propostes

- Desplegarem els acords signats en el Pacte Nacional per a l'Educació, que inclou en tot cas:
 - Més implicació i col·laboració de les famílies i els centres educatius.
 - Garantir la gratuïtat efectiva de l'educació bàsica a les famílies en els processos d'admissió d'alumnat a través del Servei Públic Educatiu.
 - Establir mecanismes estables de cogestió, coresponsabilitat i cooperació amb els municipis en l'educació.
 - Assolir un reconeixement social del professorat més alt, millorant la formació inicial i permanent, incentivant la innovació i comptant amb el compromís i amb la màxima dedicació dels professionals de l'educació.
 - Millorar la gestió dels centres educatius, dotant-los de més autonomia i recursos partint de projectes reconeguts i periòdicament avaluats.
- Elaborarem la Llei d'educació de Catalunya, que haurà de:
 - Incorporar els acords principals del Pacte Nacional per a l'Educació.
 - Garantir els drets educatius establerts en el nou Estatut.
 - Actualitzar el nou marc competencial de la Generalitat.
 - Apostar decididament per una escola catalana, innovadora i de qualitat.

EL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU A CATALUNYA

Una de les prioritats d'Esquerra en matèria educativa és fer efectiu, en un termini de sis anys, el desplegament del Servei Públic Educatiu com a marc per garantir el dret a l'educació, la igualtat d'oportunitats i la llibertat d'ensenyament, i que estarà integrat pels centres públics i els centres privats concertats per tal de:

- Impulsar la millora general dels centres públics com a eix vertebrador del sistema educatiu.
- Garantir una escolarització equilibrada de tot l'alumnat en els centres educatius finançats amb fons públics en igualtat d'oportunitats.
- Assegurar la gratuïtat dels ensenyaments bàsics dels centres concertats.

Propostes

- Impulsarem la millora general dels centres públics com a eix vertebrador del sistema educatiu per millorar una oferta de qualitat que sigui atractiva per a totes les famílies, a l'hora de triar centre educatiu per a llurs fills i filles.
- Igualarem els horaris, les jornades i els calendaris dels centres finançats amb fons públics.
- Assegurarem una bona aplicació de la sisena hora en l'educació primària pública.
- Garantirem la gratuïtat de tots els centres privats concertats que presten el Servei Públic Educatiu en un màxim de sis cursos.

- Fixarem uns requisits clars per a la concertació educativa, en el marc de les competències educatives de la Generalitat, i la regularem mitjançant la Llei d'educació de Catalunya i mitjançant un nou decret sobre concerts educatius.
- Garantirem l'oferta de places de titularitat pública en nuclis de població de nova creació.
- Assegurem la suficiència dels mòduls econòmics dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments bàsics dels centres concertats i la igualtat d'oportunitats.
- Garantirem la gratuïtat a les famílies i una escolarització equilibrada de tot l'alumnat mitjançant contractes programa amb els centres concertats.
- Garantirem la coresponsabilitat de tots els centres finançats amb fons públics en l'escolarització d'alumnat amb necessitats educatives específiques.
- Implementarem mesures urgents i transitòries per reequilibrar l'escolarització de l'alumnat en situació socioeconòmica desfavorida.
- Equipararem els recursos, els serveis educatius, la planificació, el control i l'avaluació entre els centres que formin part del Servei Públic Educatiu.
- Fomentarem la participació de la comunitat educativa dels centres privats concertats.
- Facilitarem la integració a la xarxa de centres de titularitat pública d'aquells centres privats concertats que lliurement ho sol·licitin, en les condicions que s'estableixin.
- Igualarem progressivament les condicions laborals del professorat amb pagament delegat amb les condicions dels centres públics.
- Establirem una avaluació de la totalitat de l'oferta escolar com a base de la planificació.
- Incorporarem un representant municipal als consells escolars dels centres concertats.
- Impulsarem la creació de taules de planificació locals en coresponsabilitat amb els ajuntaments.
- Regularem i potenciarem les oficines municipals d'escolarització.
- Regularem i garantirem el bon funcionament de les comissions d'escolarització en totes les zones educatives.

PER UNA OFERTA EDUCATIVA DE QUALITAT

LA INNOVACIÓ EDUCATIVA I LA QUALITAT DEL SISTEMA

Assolir, mitjançant la innovació i la recerca educatives, una educació de més qualitat.

Propostes

- Estendrem l'oferta de programes d'innovació que s'han posat a disposició dels centres educatius i en crearem de nous.
- Crearem grups de recerca i innovació en què participin professorat del Departament d'Educació i del d'Universitats.
- Incorporarem la innovació educativa als currículums.
- Consolidarem la reordenació dels serveis educatius.
- Millorarem la funció inspectora amb nous instruments per a l'avaluació i amb un increment dels professionals.

L'IMPULS DEL CATALÀ I L'APRENENTATGE DE LES LLENGÜES

Cal garantir el coneixement del català a tot l'alumnat nascut a Catalunya o de procedència estrangera com a garantia de no discriminació i eina fonamental de comunicació, d'integració i de sentiment de pertinença al país.

Ens comprometem a assolir que tot l'alumnat, al final de l'escolaritat obligatòria, assoleixi competències comunicatives en anglès i s'hagi iniciat almenys en una segona llengua estrangera.

Propostes

- Potenciarem la immersió en català d'una manera extensiva i sistemàtica amb l'actualització de les metodologies d'immersió a l'educació primària.
- Reforçarem el català com a instrument d'integració de tot l'alumnat i de cohesió social.
- Aprovarem i aplicarem el Decret d'ús de les llengües en l'àmbit de l'ensenyament no universitari i despleguem les ordres corresponents.
- Impulsarem canvis metodològics que ajudin al desenvolupament d'habilitats lingüístiques per millorar la comunicació.
- Potenciarem la realització de recursos didàctics basats en les TIC que facilitin l'ensenyament i l'aprenentatge de la llengua catalana.
- Iniciarem un Pla nacional de foment de la lectura.
- Consolidarem els acords de col·laboració amb la resta d'administracions de les terres de parla catalana en matèria d'ensenyament del català.
- Generalitzarem el programa experimental d'ensenyament de l'anglès, iniciat en 400 centres, a la totalitat de les escoles i instituts.
- Millorarem la formació inicial i permanent del professorat en llengües estrangeres.
- Impulsarem l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera als IES.
- Potenciarem el treball oral amb grups reduïts.
- Incrementarem els ajuts per fer estades a l'estranger.
- Augmentarem el nombre d'auxiliars de conversa.

LA COEDUCACIÓ

L'escola ha d'esdevenir un espai per educar per a la igualtat d'oportunitats per raó de gènere, el respecte mutu i la llibertat sexual, de manera que fomenti la convivència i que combini les llibertats i els drets individuals de les persones amb els valors socials de la solidaritat, la cooperació i l'educació entre iguals, per tal de prevenir la violència de gènere.

Cal treballar per evitar el llenguatge sexista i androcèntric a l'escola.

Propostes

- Impulsarem el programa d'innovació educativa de coeducació.
- Assegurarem una veritable coeducació introduint al nou currículum de cada àrea, de manera transversal, els valors coeducatius.
- Impulsarem el llenguatge no sexista ni androcèntric aplicat a l'àmbit educatiu.
- Inclourem la coeducació en els plans de formació inicial i permanent del professorat.
- Incentivarem la creació de nous materials coeducatius, i recollirem i divulgarem els materials creats o publicats i les experiències ja existents.
- Crearem la coordinació per a la igualtat, reconeguda als reglaments de centre.

EDUCACIÓ ESPECIAL: VERS UNA ESCOLA INCLUSIVA

Ens comprometem a garantir, al màxim possible, que qualsevol persona en edat escolar sigui escolaritzada en centres ordinaris independentment de la diversitat de necessitats i ritmes d'aprenentatge, de les necessitats educatives per discapacitat o factors socials.

Propostes

- Crearem més unitats de suport a l'educació especial (USEE).
- Continuarem avançant en l'escolarització compartida entre centres d'educació ordinària i centres d'educació especial.
- A mesura que les USEE vagin creixent, anirem reconvertint una part del professorat dels centres d'educació especial en professorat de suport a l'educació especial i dotarem de més professionals el Servei Educatiu.
- Farem un Pla interdepartamental (departaments d'Educació, Benestar Social, Salut i Treball, municipis i empreses) de transició a la vida adulta per a les persones amb discapacitats per ajudar que tota la societat sigui inclusiva.
- Impulsarem el disseny de nous materials didàctics que siguin accessibles a l'alumnat amb discapacitats.
- Impulsarem l'ús del sistema Braille en les retolacions de les aules o altres dependències de les escoles.
- Elaborarem un decret d'educació especial que reguli l'educació especial i permeti seguir avançant vers l'escola inclusiva.

L'ESCOLARITZACIÓ DE L'ALUMNAT NOUINGUT:**PLA PER LA LLENGUA, LA INTERCULTURALITAT I LA COHESIÓ SOCIAL (LIC)**

Hem de garantir a l'alumnat nouvingut l'acollida als centres educatius, per tal de:

- Aconseguir l'èxit educatiu de tot l'alumnat i promoure la cohesió social a través de l'educació intercultural i l'ús de la llengua catalana en un marc plurilingüe.
- Promoure xarxes educatives i enfortir la participació en activitats de lleure per reduir desigualtats entre col·lectius.
- Enfortir els vincles entre les famílies, l'escola i l'entorn.
- Millorar la presència i l'ús social de la llengua catalana.

Propostes

- Continuarem dotant de mitjans les aules d'acollida.
- Seguirem estenent les aules d'acollida a tots els centres que en necessitin.
- Posarem les mesures i els recursos perquè els centres esdevinguin centres acollidors.
- Millorarem i continuarem estenent els plans educatius d'entorn a tots els municipis.
- Continuarem fent el seguiment i l'avaluació tant de les aules d'acollida com dels plans d'entorn per corregir mals usos i buscar-ne la millora.

LA LAÏCITAT I L'ENSENYAMENT DE CONTINGUTS DE CULTURA RELIGIOSA

En el marc d'una escola laica, cal situar l'ensenyament de la religió en l'àmbit familiar o de la comunitat religiosa. Tanmateix, cal garantir a tot l'alumnat continguts de cultura religiosa per fer conèixer la influència de les religions en la configuració de les diferents cultures i les aportacions creatives en el camp de les arts en general.

Propostes

- Oferirem continguts de cultura religiosa en les etapes d'educació obligatòria a tot l'alumnat.
- Proposarem la modificació de la normativa actual que respongui a les necessitats de formació integral de les persones, sense concessions a les jerarquies de cap religió particular.
- Garantirem, en el marc del Servei Públic Educatiu, que l'alumnat no sigui separat a l'escola en funció de la religió que professi.

L'ÚS DE LES TIC, UN CANVI METODOLÒGIC

És un dels reptes principals de l'educació reduir al màxim la fractura digital i aconseguir que l'alumnat adquireixi les competències bàsiques en l'ús de les TIC que li permetin integrar-se amb plenitud a la societat de la informació. Per això, cal capgirar el model existent centrat en l'aula d'informàtica per un nou model que prioritzi l'ús de les TIC a l'aula.

Propostes

- Continuarem el desplegament i l'aplicació dels Kit internet a l'aula (KIA), acompanyat de formació al professorat, i augmentarem de manera progressiva el nombre d'ordinadors a disposició de l'alumnat.
- Incrementarem l'oferta de cursos dirigits a la utilització de les TIC a l'aula. Proporcionarem al professorat models didàctics de bones pràctiques per implementar la formació en l'ús didàctic de les TIC.
- Planificarem i programarem les inversions en equipament i formació sobre les TIC.
- Fomentarem la formació del professorat en TIC en aspectes generals i vinculada al currículum per tal d'aconseguir que els docents adquireixin una bona competència com a professionals sobre el currículum de cada especialitat o nivell educatiu.
- Promourem l'ús de les noves tecnologies des dels centres educatius per evitar la fractura digital entre els alumnes que tenen accés a les TIC en l'esfera privada i els que no en tenen.
- Aconseguirem, en 4 anys, la implantació majoritària del programari lliure en els centres docents.
- Impulsarem la distribució del Linkat perquè esdevingui el programari de referència del món educatiu i el nucli de desenvolupaments posteriors que permeti l'accés de tota la comunitat educativa a les TIC en igualtat de condicions, lliurement, de forma solidària i cooperativa, i en català.
- Incrementarem les dotacions dels servidors a les instal·lacions de la xarxa telemàtica educativa de Catalunya per intensificar els serveis d'aplicacions en altres llenguatges.
- Desenvoluparem el portal WEB: Aquest portal de materials audiovisuals educatius ha de ser el suport per als vídeos en format no propietari i ha de permetre convertir l'XTEC i l'Edu365 en portals proveïdors de serveis.
- Impulsarem la creació de llocs web amb recursos didàctics adreçats a alumnes amb discapacitats.
- Invertirem esforços a convertir els continguts de llibres de text a suport TIC.
- Donarem suport a la tasca dels coordinadors informàtics mitjançant la reducció horària i la formació.

PER LA MILLORA DE LES ETAPES EDUCATIVES

EDUCACIÓ INFANTIL: PRIMER CICLE (DE 0 A 3 ANYS)

Ens comprometem a considerar l'educació infantil com una etapa fonamental en el desenvolupament integral de l'infant.

Disposar d'una oferta suficient de places de llars d'infants per acostar-nos a cobrir la demanda social que hi en el territori.

Reforçar el caràcter educatiu i la qualitat de l'oferta en aquesta etapa.

Conciliar la vida familiar amb la laboral.

Propostes

- Incrementarem el nombre de places 0–3 en col·laboració amb els ajuntaments per tal de donar resposta a la forta demanda social.
- Acabarem la creació de les 30.000 places de llar d'infants per al període 2004–2008 i incrementarem l'oferta amb 20.000 places més.
- Avançarem en la municipalització del 0–3.
- Garantirem una oferta de qualitat a través de l'aplicació del Decret que regula el 0–3.

EDUCACIÓ INFANTIL: SEGON CICLE (PARVULARI DE 3 A 6 ANYS)

Cal millorar l'adquisició d'hàbits, el domini suficient de la lectura i escriptura, i continuar la iniciació del coneixement d'una llengua estrangera.

Hem de garantir la detecció precoç de handicaps i el treball preventiu al parvulari.

Propostes

- Plantejarem l'obligatorietat del segon cicle d'educació infantil per poder incidir en aquella població de més risc d'exclusió social.
- Estendrem la sisena hora al parvulari dels centres públics.
- Establirem mecanismes d'acció preventiva en la detecció i correcció dels trastorns de la parla i la comunicació, per poder afrontar amb èxit els processos d'ensenyament i aprenentatge de la lectura i de l'escriptura.
- Continuarem iniciant l'ensenyament de l'anglès en aquesta etapa.
- Incrementarem els auxiliars d'educació infantil.
- Garantirem a tots els centres l'assistència adequada de psicopedagogs.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Assegurar que l'alumnat de primària assoleixi els objectius bàsics de l'etapa com la millor garantia per afrontar amb èxit la secundària obligatòria.

Propostes

- Garantirem l'assoliment de les competències bàsiques de l'etapa.
- Reforçarem l'acció tutorial i possibilitarem mesures de reforç per a aquells alumnes que no han assolit els objectius bàsics del parvulari i de cadascun dels cicles de primària.
- Treballarem els hàbits bàsics d'ordre, de socialització, d'autonomia personal, de treball en equip i de treball individual, d'estudi i de saber buscar informació.
- Impulsarem el paper dels mestres especialistes d'educació especial en la fase de diagnòstic precoç amb l'ajuda del psicopedagog, així com en l'estratègia a seguir i l'ajuda que cal proporcionar a l'alumnat que no se'n surt per superar les dificultats educatives i d'aprenentatge.
- Disposarem d'un pla d'acollida per a l'alumnat immigrant i n'assegurarem les competències en llengua.
- Impulsarem l'extensió de l'aplicació de la sisena hora a tots els centres públics de Catalunya.
- Potenciarem l'expressió artística.
- Assegurem el traspàs adequat de l'alumnat de primària que s'incorpora a secundària.

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA

Garantir al final de l'educació secundària, al màxim possible, que els i les joves que acaben l'ESO hagin adquirit les competències bàsiques, el coneixement de la llengua i del país, capacitat de tolerància i esperit democràtic.

Reduir el fracàs escolar i assolir que almenys un 85% de l'alumnat es graduï en educació secundària.

Propostes

- Reduirem la ràtio dels grups d'ESO a 25 alumnes per grup.
- Disminuirem el nombre de professors que intervenen en un mateix grup a primer i segon d'ESO fins a un màxim de sis.
- Potenciarem la coordinació dels equips docents i reforçarem l'acció tutorial implicant les famílies.
- Millorarem l'acció docent a partir de l'avaluació de l'alumnat.
- Possibilitarem mesures organitzatives per adequar els processos educatius a les diferents necessitats de l'alumnat i perquè els centres puguin organitzar-se i prendre les mesures adients per tal d'atendre adequadament la diversitat.
- Implementarem mesures de reforç i aplicarem adaptacions curriculars per a l'alumnat amb més dèficits d'aprenentatge.
- Estendrem a tots els centres la creació d'aules obertes i les dotarem adequadament per respondre a les necessitats de l'alumnat amb dèficits d'aprenentatge o rebuig escolar.
- Constituïrem comissions mixtes d'atenció social entre els professionals del centre, els dels serveis educatius i els professionals dels serveis socials del municipi.
- Incrementarem els tècnics superiors d'integració social.
- Desenvoluparem els programes de qualificació professional inicial (PQPI).
- Desenvoluparem el programa de salut i escola.
- Crearem el departament d'orientació en tots els instituts.

BATXILLERAT

Volem garantir una oferta de batxillerats menys compartimentada que l'actual i afavorir diverses vies d'accés a la universitat.

Garantir en el territori una oferta suficient de batxillerat nocturn.

Propostes

- Desenvoluparem les tres modalitats de batxillerat de manera que permetin ajustar a l'alumnat l'itinerari més idoni per als estudis posteriors.
- Potenciarem els estudis a distància de batxillerat.
- Potenciarem els treballs de recerca i dotarem els centres dels recursos necessaris per millorar qualitativament aquesta funció educadora.
- Potenciarem la tutoria de batxillerat amb un reconeixement més alt d'aquesta tasca, incentivant-la laboralment, oferint una formació del professorat adequada i vinculant-la a la promoció professional de la docència.
- Millorarem les relacions entre els centres de secundària i la universitat.
- Facilitarem l'adquisició de la competència lingüística en català a l'alumnat que s'incorpora de nou al sistema educatiu.
- Rebaixarem la ràtio per grup de batxillerat fins a un màxim de 30 alumnes per grup.
- Establirem suports lingüístics específics per a la integració de l'alumnat nouvingut en aquesta etapa.

- Establirem convenis de col·laboració amb altres centres d'arreu dels territoris de parla catalana i de l'estranger per intercanviar experiències pedagògiques i docents.
- Ateses les mesures establertes per facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana a l'alumnat d'incorporació tardana, eliminarem les exempcions d'avaluació dels coneixements de llengua catalana al Batxillerat i a les PAAU, i les substituïrem per avaluacions ponderades, d'acord amb el progrés en la competència lingüística en català assolida en el decurs dels anys d'escolarització.

FORMACIÓ PROFESSIONAL

Volem incrementar el nombre d'alumnes que cursen estudis de formació professional.

Garantir una oferta de formació professional a tothom i respondre a les necessitats de totes les persones en edat laboral que ho desitgin.

Incrementar l'oferta formativa en les modalitats, presencial o a distància.

Propostes

- Desenvoluparem el Pla general de formació professional (FP).
- Incrementarem els estudis de FP a distància.
- Reforçarem la col·laboració amb les empreses.
- Augmentarem l'oferta pública d'especialitats esportives de formació professional.
- Crearem centres públics de formació professional integrals arreu del territori i en els diferents sectors productius.
- Augmentarem el reconeixement de l'experiència professional amb l'acreditació de competències i l'augment de les proves d'obtenció de títol de tècnic i tècnic superior.
- Establirem itineraris professionalitzadors, tot incrementant l'oferta de preparació de proves d'accés, promovent el reconeixement de les competències professionals i incrementant les correspondències entre els títols de tècnic superior i els estudis universitaris.
- Promourem la certificació de qualitat per als cicles formatius de formació professional.
- Potenciarem els programes de qualificació professional inicial (PQPI): en relacionarem l'oferta amb els cicles formatius que s'ofereixen als centres i hi associarem cursos de competència lingüística bàsica en llengua catalana com a formació complementària per a aquests alumnes.
- Establirem suports lingüístics específics per a la integració de l'alumnat nouvingut en aquesta etapa.

EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES

Cal garantir el dret a la formació bàsica que possibiliti la integració social i la preparació transprofessional a aquelles persones que ho necessitin.

Augmentar el nivell de formació d'aquells sectors socials amb més mancances per tal d'aconseguir més cohesió social i una preparació professional més elevada.

Propostes

- Programarem la distribució territorial de les escoles de persones adultes.
- Prepararem proves d'accés als diferents estudis en els centres de persones adultes.
- Col·laborarem amb els centres de secundària i oferirem als joves que no hagin obtingut el graduat en ESO cursos de preparació de les proves d'accés a grau mitjà o a altres programes.
- Potenciarem l'ensenyament a distància.

- Augmentarem la presència de l'ensenyament de llengües estrangeres a les escoles d'educació de persones adultes.

ENSENYAMENTS ARTÍSTICS

Volem potenciar els ensenyaments artístics en l'ensenyament obligatori.

Facilitar l'accés de la població als ensenyaments artístics amb la finalitat de contribuir a l'educació integral de les persones i a l'aprenentatge al llarg de la vida.

Garantir una oferta suficient per a l'accés a aquests ensenyaments en el territori.

Propostes

- Seguirem impulsant les mesures per equilibrar la dedicació curricular dels àmbits dels ensenyaments artístics amb la d'altres àrees del currículum, amb l'objectiu d'afavorir l'aprenentatge global.
- Integrem els llenguatges artístics en la pràctica educativa amb la finalitat de desenvolupar un canvi metodològic que pugui ser extensiu a altres àrees del currículum.
- Incorporarem temes d'ensenyaments artístics als programes d'innovació educativa.
- Planificarem els centres d'ensenyament artístics per permetre estendre'n la xarxa, atenint a criteris de proximitat territorial, de densitat de població i d'equilibri de l'oferta formativa.
- Millorarem el finançament de les escoles municipals de música i dansa.
- Impulsarem mesures que permetin la simultaneïtat dels ensenyaments generals amb els artístics. Definirem i estendrem el model de centres integrats.
- Implantarem cicles formatius relacionats amb oficis situats en els àmbits de la música, la dansa i l'art dramàtic.
- Establirem les mesures oportunes per situar els estudis superiors artístics dins l'Espai Europeu d'Educació Superior.

ENSENYAMENT D'IDIOMES

Ens comprometem a promoure l'aprenentatge de llengües estrangeres entre el màxim nombre de persones, garantint una oferta suficient d'ensenyament d'idiomes de qualitat en tot el territori.

Propostes

- Continuarem creant noves escoles oficials d'idiomes.
- Impulsarem l'ensenyament a distància d'idiomes.

SUPORT ALS CENTRES EDUCATIUS

L'ACTUALITZACIÓ I MILLORA DE LES INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES PÚBLIQUES

Ens comprometem a continuar el ritme de construccions escolars per respondre amb anticipació a les necessitats d'escolarització i eliminar els barracons escolars.

Elaborar una planificació dinàmica de les necessitats educatives.

Actualitzar els programes de construcció d'edificis escolars.

Millorar, adequar i actualitzar les infraestructures educatives.

Propostes

- Elaborarem una planificació dinàmica de les necessitats educatives amb l'horitzó 2015.
- Acabarem d'executar el Pla quadriennal de construccions escolars per al període 2004–2008.
- Dissenyarem un nou Pla de construccions escolars per al període 2009–2012 que elimini totalment els barracons.
- Elaborarem una auditoria de l'estat de conservació dels centres públics.
- Elaborarem plans territorials d'obres RAM per al període 2007–2010 i establim convenis de finançament amb els ajuntaments.
- Elaborarem un pla específic d'obres per a la integració dels locals dels serveis educatius.
- Actualitzarem els programes de construcció d'edificis escolars incloent-hi els nous programes corresponents als centres 3–16 o a les seves variants.
- Promourem la construcció d'equipaments esportius i educatius d'ús compartit.

L'AUTONOMIA DELS CENTRES

Volem potenciar l'autonomia dels centres com a estratègia de millora educativa, per reduir el fracàs escolar, millorar el rendiment acadèmic i garantir la igualtat d'oportunitats i millorar la cohesió social.

Propostes

- Continuarem impulsant la incorporació voluntària i progressiva dels centres als projectes d'autonomia.
- Promourem canvis estructurals en l'administració i en els centres educatius per afavorir l'autonomia dels centres públics.
- Garantirem uns objectius mínims i comuns per a tots els centres que s'incorporin al projecte d'autonomia.
- Dotarem els centres de recursos vinculats a projectes, amb una atenció especial als centres ubicats en zones socialment i econòmicament desfavorides.
- Garantirem el suport del Departament d'Educació als projectes d'autonomia.
- Impulsarem la planificació estratègica com a instrument per fer realitat els projectes educatius.
- Comprometrem la comunitat educativa perquè participi en els projectes d'autonomia.
- Promourem projectes que afectin diferents centres d'una mateixa zona.

LA GESTIÓ, L'ORGANITZACIÓ I EL FUNCIONAMENT DELS CENTRES DOCENTS PÚBLICS

Cal millorar el funcionament i enfortir la gestió dels centres públics.

Promoure una organització més participativa i més eficient dels centres.

Incrementar i afavorir un ús més eficient dels recursos humans i materials dels centres.

Prestigiar els centres públics i fer més atractiva la seva oferta educativa per a tots els sectors socials.

Propostes

- Incrementarem la dotació econòmica per al funcionament de tots els centres públics.
- Incentivarem i promourem l'enfortiment de la gestió, una organització participativa i responsable, i un funcionament eficient dels centres educatius.
- Incentivarem i orientarem les tasques de coordinació horitzontal i vertical del centre.
- Seleccionarem els equips directius per projectes de direcció que apleguin el compromís i el suport de la comunitat educativa del centre.
- Enfortirem els equips directius i el conjunt de càrrecs amb responsabilitat educativa.

- Reformularem el pla de formació específica dels equips directius perquè sigui més adequat.
- Facilitarem i promourem espais i temps per a la reflexió i l'anàlisi.
- Establirem mecanismes d'avaluació permanent als centres educatius.
- Promourem la participació amb accions que desenvolupin la col·laboració efectiva dels pares, mares i de l'alumnat en els centres educatius.
- Ordenarem nous sistemes de provisió de vacants que assegurin que les persones assignades a un lloc de treball tinguin la formació i l'especialització adequades a la tasca encomanada.
- Disminuirem la variació de persones substituïdes en el mateix centre.
- Garantirem l'estabilitat del professorat i configurarem equips docents estables.
- Instaurarem mecanismes de coordinació entre centres de primària i de secundària.
- Revisarem el Reglament orgànic de centres.

LA CORESPONSABILITZACIÓ I LA COGESTIÓ EDUCATIVA AMB ELS MUNICIPIS

Cal promoure un procés de progressiva descentralització del Departament d'Educació vers els ajuntaments.

Garantir un sistema de cooperació i coresponsabilitat estable entre els ajuntaments i el Departament d'Educació.

Garantir el finançament necessari perquè els ajuntaments puguin exercir les competències i funcions que se'ls encarreguin.

Propostes

- Crearem, en la Llei d'educació de Catalunya, un marc jurídic propi per a la cogestió educativa.
- Impulsarem la desconcentració i descentralització de la gestió del Departament d'Educació.
- Completarem el desplegament institucional del Consorci d'Educació de Barcelona.
- Descentralitzarem el Departament d'Educació per adequar-ne l'organització a la divisió territorial de Catalunya i per acostar els serveis territorials als usuaris.
- Definirem les zones educatives en tant que divisions territorials per a la planificació educativa i per a la gestió de l'escolarització, d'acord amb les entitats municipalistes.
- Crearem noves oficines municipals d'escolarització.
- Crearem noves taules de planificació municipals.
- Completarem el procés de traspàs de competències del primer cicle d'educació infantil als municipis.
- Iniciarem el procés de traspàs de competències d'altres ensenyaments no obligatoris.
- Impulsarem la participació dels ajuntaments en la gestió dels ensenyaments de règim general.
- Promourem mesures per a la coresponsabilitat en la gestió dels serveis escolars.
- Transferirem a les administracions locals la gestió i els recursos per a la concessió de beques i ajuts de serveis de transport i de menjadors escolars.
- Generalitzarem els plans educatius d'entorn i augmentarem la implicació dels ajuntaments a l'hora de desenvolupar-los.
- Liderarem, amb els ajuntaments, programes d'acolliment per a l'alumnat immigrant i les seves famílies.
- Garantirem l'ús dels equipaments i les instal·lacions escolars més enllà de l'horari lectiu.
- Desenvoluparem un model de gestió cívica dels equipaments i les instal·lacions escolars fora de l'horari lectiu.
- Garantirem una oferta d'activitats educatives fora de l'horari lectiu suficient i de qualitat.
- Potenciarem l'elaboració de projectes educatius d'àmbit municipal.

- Dinamitzarem la participació de la comunitat educativa en l'àmbit municipal.
- Articularem la connexió entre l'escola i el món del treball en el marc municipal.

RECONeixEMENT DEL PROFESSORAT

LA REVALORACIÓ QUALITATIVA DE LA TASCA DOCENT DEL PROFESSORAT

Ens comprometem a reformar i millorar la formació inicial i permanent del professorat.

Promoure una carrera docent estimulante i una projecció social millor de la tasca dels professionals de l'educació i dels centres educatius.

Continuar millorant les plantilles de professorat.

Garantir l'estabilitat dels equips docents.

Estabilitzar les plantilles fins a reduir al 8% la taxa de personal interí el 2008.

Propostes

- Millorarem la formació inicial del professorat, amb continguts que facin més efectives les competències en domini del català, en interculturalitat, en TIC i en llengua anglesa.
- Assegurem que en els graus de mestre/a d'educació infantil i d'educació primària hi hagi un mínim de 60 crèdits de pràctiques en centres docents i en col·laboració amb el Departament d'Educació.
- Posarem en funcionament de manera immediata (curs 2007–2008) el nou postgrau d'educació secundària, amb caràcter interuniversitari i de manera planificada entre totes les universitats catalanes.
- Establirem criteris de selecció per als estudis de mestre i per al postgrau de professor de secundària que atreguin els millors estudiants: predisposició cap a l'educació, coneixements d'anglès, habilitats socials...
- Continuarem millorant la formació permanent i desplegarem un pla de xoc per a la formació en l'ús didàctic de les TIC.
- Dedicarem un 30% dels recursos (humans i econòmics) a formació per a l'escola inclusiva: educació especial, aules d'acollida, tutoria, aules obertes, etc.
- Continuarem millorant les condicions laborals del professorat, promovent la incorporació a la investigació universitària, reduint hores lectives per a tasques de tutoria, incrementant les hores de gestió, coordinació i organització del centre, promovent l'assistència a congressos i millorant els recursos i la prevenció per a la salut laboral.
- Implementarem plans específics d'avaluació dels professionals de l'educació que permetin una millora efectiva de la funció pública docent i de la gestió dels centres.
- Incentivarem la jubilació voluntària del professorat a partir dels 60 anys.
- Incrementarem el nombre de professors que puguin acollir-se als anys sabàtics.
- Igualarem les condicions laborals i retributives del professorat de centres privats concertats amb les dels professors de la xarxa pública.
- Promourem una carrera docent estimulante, de manera que es valorin adequadament els mèrits professionals i es reconeguin, fomentarem l'assumpció de responsabilitats i la participació en la formació del professorat novell, entre d'altres.

- Modificarem l'accés a la funció docent pública conferint més pes a la pràctica docent en els processos de selecció.
- Donarem suport a tot el professorat interí i substitut amb una formació adequada i obligatòria, continuant el programa ja iniciat el curs 2005–2006. Aquesta formació seria equivalent a una part de les oposicions per als qui volguessin accedir a la funció pública.
- Oferirem una formació en educació emocional per a tots els equips de professorat als centres.
- Impulsarem un pla de formació específic per promoure l'aprenentatge de llengües estrangeres (especialment de l'anglès) entre el professorat i aconseguir que un 40% del professorat d'educació infantil, primària i secundària tingui coneixements bàsics d'anglès; i que un 20% pugui impartir la docència de la seva àrea en anglès (a banda dels especialistes). Els reservarem places en escoles oficials d'idiomes i preveurem les estades a l'estranger durant tot l'any.
- Augmentarem el nombre de llicències d'estudi distingint entre les que són per a la recerca educativa de les que són per elaborar un material o desplegar un projecte.
- Desplegarem un programa específic de formació per a equips directius i per a càrrecs de comandament dels centres educatius.
- Potenciarem la formació en el centre educatiu per a equips docents, departaments, equips directius...
- Continuarem convocant places de personal docent i d'altres perfils per reduir la taxa de personal interí fins al 8% el 2008.
- Continuarem aplicant mesures que reforcin la continuïtat dels equips docents en els centres educatius públics.
- Afavorirem la formació del professorat en aspectes i matèries al marge de les àrees específiques de coneixement que imparteix. Donarem ajuts per a l'elaboració de la tesi doctoral o per a cursos de postgrau o mestratges.
- Facilitarem la mobilitat entre centres i institucions per intercanviar experiències educatives.
- Continuarem impulsant mesures preventives per reduir els factors de risc del professorat.
- Promourem la incorporació temporal o en jornada reduïda a la docència i investigació universitària.

SUPORT A LES FAMÍLIES

Volem crear noves places públiques d'educació infantil de 0–3.

Ajudar a conciliar els horaris laborals de les famílies amb els horaris escolars.

Promoure una implicació més gran de les famílies en l'educació i afavorir que participin en l'escola.

Millorar els ajuts i les beques a les famílies amb un nivell de renda més baix.

Promoure la participació de l'alumnat en la vida dels centres educatius.

Propostes

- Crearem noves places públiques d'educació infantil de 0–3 en col·laboració amb els ajuntaments.
- Obrirem els centres educatius des de l'1 de setembre fins al 30 de juny.
- Incrementarem el servei d'acollida matinal.
- Doblaurem el nombre de beques per menjador escolar.
- Generalitzarem el programa de llibres de text, per abaratir fins un 85% la despesa familiar i garantir la gratuïtat a les famílies amb un nivell de renda més baix.

- Promourem un compromís més fort de les famílies i garantirem una informació adequada dels centres educatius.
- Garantirem el compromís dels centres educatius amb les famílies.
- Reconeixerem les AMPA com a associacions d'utilitat pública.
- Incrementarem el suport a les activitats formatives organitzades per les federacions d'AMPA.
- Promourem la participació de l'alumnat en la vida dels centres com a factor de millora qualitativa del sistema educatiu.
- Promourem el desplegament de les associacions esportives escolars.

Catalunya, país de coneixement

La universitat és una institució autònoma que, de manera crítica, produeix i transmet la cultura i el coneixement per mitjà de la recerca i l'ensenyament en el si de societats organitzades de forma diversa per les diferents condicions geogràfiques i històriques.

Esquerra aposta pel concepte d'universitat catalana com a model per a totes les nostres universitats, en el marc de la internacionalització i l'autonomia universitària. Aquest model comporta que les universitats siguin generadores i exportadores de cultura catalana al món en tots els àmbits.

El cultiu del coneixement, ja sigui en temes d'humanitats, de ciència o de tecnologia, ha portat a condicions de vida més satisfactòries. Les universitats han estat des de fa segles les responsables de la creació i la transmissió de la cultura humanística i científica. Darrerament també s'hi ha afegit la tecnològica. Els responsables de fer créixer el coneixement són l'estudi i la recerca, i la responsable de fer avançar la tecnologia és la innovació.

Per al futur del nostre país cal, doncs, que ens esforcem per tal que les nostres universitats, els nostres centres de recerca i les empreses innovadores tinguin un suport clar del Govern, comparable, almenys, amb el suport que reben en les societats més desenvolupades del món.

La política d'Esquerra sobre universitats i recerca té, juntament amb les qüestions genèriques que tot programa actual ha de tenir, les característiques que el fan catalanista i d'esquerrès, és a dir, que promou un àmbit català d'ensenyament superior i de recerca que procura que tot el poble de Catalunya pugui beneficiar-se dels estudis universitaris, de la recerca científica i de les innovacions per a un futur millor que se'n deriven.

El 1999, amb la declaració de Bolonya, es va iniciar el procés de convergència cap a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Des de llavors, s'ha anat treballant procurant definir línies comunes amb què els diferents estats membres estiguessin d'acord.

Les universitats catalanes es troben immerses en un procés de transformació que és fruit de la necessitat de formar part de l'Espai Europeu d'Educació Superior. Aquest procés comporta un canvi del concepte d'ensenyament universitari i suposa, entre altres coses, l'adaptació als crèdits transferibles i un nou catàleg de titulacions.

Actualment el Ministeri d'Educació i Ciència ha presentat al Consell de Ministres espanyol un projecte de Llei orgànica d'universitats que s'ha fet sense comptar amb les comunitats autònomes. Per tant, es vol desenvolupar un model que, tot i que es fa creure que potencia l'autonomia de les universitats, és centralista i no possibilita que les comunitats autònomes tinguin un model universitari propi i, en conseqüència, un sistema propi i real.

De la seva banda, el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI), mentre se'n va fer càrrec Esquerra, amb el conseller Solà al capdavant, va desenvolupar tot un seguit de línies i consideracions generals necessàries per poder desenvolupar un model universitari propi, adequat a les noves condicions que envolten l'educació superior i garantint l'autonomia universitària. Malauradament, des del moment en què Esquerra va sortir del Govern, amb la reestructuració dels departaments, les propostes sobre la LOU que el DURSI havia desenvolupat no van arribar a la llum pública.

Pel que fa a la recerca, l'estructura universitària a Catalunya es regeix segons la Llei d'universitats, que regula el funcionament d'aquests centres i les interaccions amb la resta de la societat. Per contra, l'activitat investigadora al nostre país no disposa encara d'una estructura ni d'una legislació definides. Esquerra ha impulsat la creació d'un Projecte de Llei de la ciència que defineix i coordina els cossos d'investigació del país, i que l'avançament electoral i la nostra sortida del Govern han impedit d'aprovar. Avui les innovacions tecnològiques ens vénen en gran part de fora. No generem prou patents i els productes d'alta tecnologia, els aparells i els instruments que fem servir en la indústria, els hospitals, els laboratoris i fins i tot a casa vénen de fora, la majoria no només com una patent o a través d'una indústria de fora instal·lada al nostre país sinó com a producte acabat.

De fet, en l'alta tecnologia la despesa en importacions dobla els ingressos provinents de les exportacions, i això sense tenir en compte la fugida dels profits obtinguts pels productes fets aquí amb tecnologia forana.

Actualment les inversions més rendibles al nostre país es fan en el sector terciari: tenim un PIB dominat pel turisme i la seva infraestructura, per la construcció i la venda d'habitatges, per la mà d'obra barata i per la immigració.

Per sortir d'aquesta situació de dependència i poder tenir una tecnologia competitiva, calen dues condicions: tenir el coneixement que permeti idear i dissenyar el producte, i tenir la infraestructura industrial i financera que permeti realitzar-lo.

La primera condició és més fàcil de complir que la segona: es pot formar la gent, ja sigui localment o amb estades a fora en què puguin adquirir el coneixement, o també a través d'estrangers que vinguin aquí. Certament, hi haurà d'haver centres d'ensenyament o de recerca on aquesta formació es porti a terme. Caldrà, però, esmerçar-hi esforços, diners i coneixement.

La segona condició és molt més difícil. La infraestructura industrial és la xarxa que fa possible un producte tecnològic. Cada vegada més, a causa de la sofisticació de les noves tecnologies, la producció d'un enginy particular depèn d'un seguit de productes, cada un dels quals prové d'altres productors. A més, cal un cert capital per llançar-se a una empresa que encara no ha provat la vàlua que tindrà. I també cal un cert atreviment, l'emprenedoria, que depèn de costums socials, també.

AVALUACIÓ DE L'OBRA DE GOVERN

En dos anys i mig al Govern, els fons econòmics destinats a universitats s'han incrementat un 30%:

- S'ha superat l'objectiu de 5.000 € estudiant/any, que ha pujat a 7.000 M d'€.
- S'ha creat un fons de 10 M d'€/any per a recerca universitària autònoma.
- S'ha enfortit el paper de les universitats en el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC), s'han revisat els contractes programa de les universitats i s'ha fet una programació amb un ampli diàleg amb les universitats.
- S'ha posat fi a la discriminació dels docents respecte a la funció pública de la Generalitat de Catalunya i s'han establert els complements autonòmics del professorat.
- Tot i fracassar en la transferència de les beques del Ministeri d'Educació i Ciència (MEC) per a estudis universitaris, s'han iniciat noves accions amb recursos propis com ara les beques de l'Alt Pirineu i l'Aran.
- Pel que fa a la incorporació a l'Espai Europeu d'Educació Superior, s'ha preparat un pla pilot de quaranta titulacions pròpies de les universitats catalanes, i al mateix temps se n'ha permès la integració en els títols homologats pel MEC.
- S'ha desplegat el Pla Serra–Hunter per a la contractació de professors universitaris de nivell de catedràtic i d'agregat.
- S'ha procurat enfortir la carrera professional del personal d'administració i serveis (PAS) de les universitats.
- S'ha aprovat un Pla d'inversions universitàries (PIU) i s'ha iniciat un Pla d'infraestructures de recerca (PIR), que, en cas d'aprovar-se, significarien aproximadament 2.000 M d'€ en 5 anys.
- Referent a la recerca, s'ha confegit el Pla de recerca i innovació de Catalunya (PRI) del 2005 al 2008, en el qual per primera vegada s'incorpora la innovació empresarial. El pla preveu una despesa de 2.000 M d'€ en 4 anys.
- Amb vista a capacitar-lo com a Acadèmia de la Ciència de Catalunya, s'ha signat el contracte programa de l'Institut d'Estudis Catalans.

I entre d'altres accions destinades a impulsar la recerca:

- S'han creat 25 nous centres de recerca.
- S'ha continuat reforçant el programa ICREA d'incorporació d'investigadors de màxim nivell al sistema català de recerca.
- S'ha garantit la continuïtat dels investigadors del programa Ramon y Cajal del MEC als quals s'acaba el contracte.
- Pensant en l'ajut que les universitats poden aportar al desenvolupament tecnològic, s'ha creat el Consorci de Transferència de Tecnologia (CTT).
- S'ha creat la Bioregió i s'ha deixat enllestida la Tecnoregió, per a l'activació i la coordinació de centres de recerca i empreses en biotecnologia i noves tecnologies.
- S'han realitzat accions de cooperació internacional referents a universitats i recerca amb Corea del Sud, el Canadà, Mèxic, Califòrnia i diverses regions europees.
- S'ha creat una oficina de suport per als projectes europeus i s'ha participat en el Committee in Higher Education and Research (CHER) de regions europees, que inclou els Quatre Motors d'Europa, la direcció del qual ostentava el DURSI.

CIÈNCIA I SOCIETAT

LA CIÈNCIA COM A CULTURA

Per al futur de Catalunya cal que la ciència formi part de la nostra cultura i el nostre objectiu és aconseguir-ho. Això implica un canvi substancial no només en els coneixements sinó també, i sobretot, en el prestigi que han de tenir. Per això és indispensable donar un suport ferm a la divulgació científica, entesa no només com una simple difusió de coneixements tècnics sinó també com un esforç per conscienciar la societat de la influència dels avenços científics en la història econòmica, política, social i cultural de la humanitat.

Aquest esforç és indispensable no només per omplir l'enorme buit cultural en aquest camp que actualment hi ha sinó també per capgirar la inquietant caiguda de vocacions científiques que es detecta entre el jovent els darrers anys i garantir, per tant, un inesgotable planter de futurs investigadors, essencials per a l'economia basada en el coneixement, que la Unió Europea s'ha fixat com a objectiu estratègic.

Propostes

- Aprovarem la Llei de la ciència, que ha de proporcionar instruments per al foment del coneixement científic, de la recerca i de la innovació tecnològica, i que ha de facilitar el desenvolupament de línies prioritàries.
- Crearem un ambient d'interès en el coneixement, particularment en el de la ciència i la tecnologia, mitjançant l'ensenyament i la difusió en els diferents mitjans de comunicació (ràdio, televisió, diaris, revistes, jornades, etc.).
- Elaborarem un llibre blanc de la divulgació científica.
- Establirem projectes de col·laboració amb aquelles entitats públiques que realitzin divulgació científica.

CIÈNCIA I ÈTICA

L'ètica, com qualsevol altre concepte social, és un conjunt de valors en constant evolució. El progrés científic aporta contínuament noves solucions a vells problemes alhora que planteja noves qüestions, de manera que els valors ètics no poden ignorar el progrés científic. Al mateix temps, la recerca científica, com qualsevol altra activitat humana, no pot ignorar les prioritats i limitacions de la societat i això també inclou el marc normatiu.

Considerem essencial promoure la participació de tota la societat en el debat ètic sobre la ciència per tal d'involucrar-la, democratitzar al màxim les decisions en aquest àmbit i estimular el diàleg entre els investigadors i la societat.

Propostes

- Garantirem els debats ètics i socials necessaris per mantenir un diàleg permanent entre la societat i la comunitat d'investigadors.

POLÍTICA UNIVERSITÀRIA

L'ESPAI EUROPEU D'EDUCACIÓ SUPERIOR

Ens comprometem a definir el nostre model d'universitat: una universitat amb autonomia, que treballi per la convergència europea de l'Espai d'Educació Superior i de Recerca, que assegurí la qualitat

dels seus serveis (educació, recerca i transferència del coneixement) i que es mantingui compromesa amb la formació i l'aprenentatge de les persones, mantenint una estreta relació amb la societat de la qual forma part.

Els poders públics, en la seva esfera de competències, han de garantir i promoure el respecte per la llibertat de recerca, educació i formació, que són el principi fonamental de la vida de les universitats.

Propostes

- Potenciarem la participació de les comunitats autònomes i de les universitats en la definició de les línies de l'Espai Europeu d'Educació Superior.
- Concretarem i aplicarem els estàndards de qualitat definits per l'Associació Europea per la Garantia de la Qualitat en l'Educació Superior (ENQA).
- Un cop definits els marcs de les qualificacions estatals, treballarem perquè el desenvolupament es delegui en les comunitats autònomes.
- Vetllarem perquè la creació de títols vàlids per a tot Europa no provoqui la supressió de títols vigents i amb futur al nostre territori.
- Establirem que la definició dels currículums no sigui estricta, per possibilitar la flexibilitat, que porti a la interdisciplinarietat.
- Vetllarem perquè la convergència a l'EEES no suposi, en cap cas, la privatització de l'ensenyament universitari.
- Potenciarem la mobilitat d'estudiants, professors i investigadors que vingui acompanyada d'una borsa de beques adequada i suficient.

UN MARC CATALÀ D'UNIVERSITATS

La societat reclama que les universitats del nostre país, com a creadores i difusores de coneixement, esdevinguin agents decisius en l'evolució cap a la societat del coneixement, l'únic camí per guanyar-nos el nostre futur col·lectiu. Davant d'aquest repte, la reforma del marc legal universitari ha de contribuir a facilitar que les universitats puguin desplegar amb la màxima eficiència totes les seves potencialitats. La LOU ha de servir per facilitar i potenciar el desenvolupament universitari. En aquest sentit, com tota llei orgànica, ha d'establir les bases generals i ha de deixar la concreció d'aquestes bases a les comunitats autònomes i a les mateixes universitats, en pro d'assolir un grau més alt d'autonomia universitària.

Propostes

- Proposarem la derogació de la LOU.
- Proposarem una Llei d'universitats que defineixi els principis bàsics que permetin potenciar el desenvolupament universitari:
 - Respecte a l'autonomia universitària.
 - Respecte a les competències de les comunitats autònomes.
 - Integració, sense reserves, del sistema universitari estatal en l'Espai Europeu d'Educació Superior.
 - Potenciació de la transferència de coneixements amb una funció essencial de l'àmbit universitari vinculada a l'activitat de recerca.
 - Regulació dels òrgans de govern de les universitats públiques per part de les comunitats autònomes.
 - Establiment del Consell de Rectors d'Universitats i de la Conferència Sectorial d'Universitats –integrada per les comunitats autònomes–, com a òrgans de coordinació, consulta i propostes per al sistema universitari espanyol.

- Avaluació de la qualitat per part de l'agència de qualitat del sistema universitari de cada comunitat autònoma.
- Decisió des de les universitats, d'acord amb els governs autonòmics i tenint en compte l'EEES, de quines titulacions han d'oferir.
- Reformarem la Llei d'universitats de Catalunya (LUC) per aprofitar el nou marc legal que permeti potenciar i desenvolupar els principis bàsics que siguin necessaris per tenir un model d'universitat catalana comú en tot el territori.

ESTUDIANTS

El model d'Esquerra ha de ser un model participatiu i democràtic, en el qual els estudiants universitaris tinguin una presència important en els organismes de presa de decisions de l'àmbit universitari.

S'ha d'establir una política d'accés a l'educació superior que permeti que qualsevol estudiant pugui formar-se, independentment d'on visqui i de quina sigui la seva situació econòmica particular.

Propostes

- Articularem itineraris per als estudiants a temps parcial que els permetin seguir els estudis amb la metodologia de l'Espai Europeu d'Educació Superior. Instarem i premiarem les universitats per tal que facin aquesta oferta.
- Tendrem a la gratuïtat del transport públic per als estudiants universitaris.
- Crearem una xarxa de transport públic al voltant de totes les universitats públiques catalanes.
- Crearem la T—Curs, un títol personalitzat amb validesa entre setembre i juny i a un preu més econòmic per als estudiants universitaris i de cicles formatius.
- Augmentarem la participació dels estudiants en els organismes de la Generalitat i legislem l'augment de la participació estudiantil en els òrgans de govern de la universitat.
- Facilitarem que a les universitats catalanes es pugui oferir la possibilitat d'horaris intensius, que permeti compaginar feina i estudis.
- Demanarem a l'Estat l'increment de les beques a l'estudi amb relació al percentatge d'estudiants, així com el traspàs de la gestió d'aquestes beques a la Generalitat.
- Suprimirem el recàrrec per segona carrera universitària.
- Instarem el Govern espanyol a suprimir els crèdits de permanència, com a mínim en aquelles carreres en què estar-hi matriculat no suposa una despesa de material ni costos per a la universitat.

POLÍTICA LINGÜÍSTICA

La política de normalització de l'ús del català és perfectament compatible amb una política d'incentivació del pluralisme lingüístic a les universitats catalanes. Aquesta política haurà de consistir particularment a articular mesures d'extensió del coneixement i de l'ús de la llengua anglesa, a fi de facilitar la promoció internacional de la recerca universitària que es realitza a Catalunya.

La política lingüística a la universitat catalana ha de tenir com a objectiu prioritari una normalització veritable de l'ús del català en els camps docent, investigador, administratiu i de serveis. S'ha d'estendre i consolidar l'ús social de la llengua catalana en tots els àmbits i estaments universitaris en el marc del multilingüisme.

Propostes

- Establirem en la LUC el dret de tot estudiant a rebre tot l'itinerari curricular d'un ensenyament universitari en català.

- Desplegarem l'article 6.4 de la Llei d'universitats de Catalunya per garantir que, en els processos de selecció, d'accés i d'avaluació del professorat, es concreti el coneixement suficient de la llengua catalana.
- Establirem en la LOU l'obligatorietat que els cossos docents de les universitats catalanes siguin capaços, mitjançant un pla d'acollida, d'entendre i expressar-se en català.
- Promourem la creació d'aules d'acollida i fomentarem les parelles lingüístiques a la universitat.
- Impulsarem la difusió internacional de l'existència de la llengua catalana i de la realitat nacional del país entre els alumnes estrangers.
- Promourem l'aplicació i la difusió d'eines lingüístiques com ara el programa EuroCom i el programa Argumenta.
- Promourem el coneixement de les llengües estrangeres, especialment de l'anglès, segons el camp d'activitats dels estudiants, els professors i els investigadors.

RECERCA I INNOVACIÓ

IMPULSAR EL PROJECTE DE LLEI DE LA CIÈNCIA

És necessari dotar la universitat catalana d'una estructura i una legislació ben definides en l'àmbit de la recerca, que coordini i articuli els cossos i l'activitat investigadora al nostre país.

Cal garantir la transferència de coneixement al teixit empresarial català per a la millora de la innovació i la competitivitat.

Propostes

- Elaborarem la Llei de la ciència, que definirà en la totalitat l'àmbit català de recerca i permetrà visualitzar per primer cop una estructura nacional independent per a la recerca científica:
 - La xarxa d'instituts i universitats catalans seran competència del departament responsable d'universitats, recerca i innovació, que hi interaccionarà a través de la nova Agència Catalana per a la Recerca (ACR) i la Comissió Interuniversitària de Catalunya (CIC). El paper de l'ACR serà el de gestionar, avaluar i acreditar els centres de recerca impulsats, participats o finançats directament o indirectament per la Generalitat de Catalunya.
 - La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT) serà l'encarregada d'elaborar el Pla de recerca i innovació (PRI) que marca les prioritats i les estratègies de recerca del país.
 - El Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (CIDEM) desenvoluparà les polítiques per al foment de la competitivitat del teixit empresarial català i la transferència de tecnologia des dels organismes de recerca al món empresarial.
 - El Consell Nacional de la Ciència i la Tecnologia (CNCT), que estarà constituït per personalitats científiques del país, informarà anualment sobre l'estat de la recerca i formularà propostes sobre les estratègies científiques a marcar per la Generalitat.

IMPULSAR LA SIGNATURA D'UN PACTE NACIONAL PER LA RECERCA

Les polítiques d'inversió de la Generalitat haurien de prioritzar la despesa en recerca, desenvolupament científic i tecnològic, i la formació en tots els nivells educatius.

La política de recerca és clau per donar suport a la competitivitat de la nostra economia i a la modernització de la societat. Aquesta, però, és una àrea que requereix planificacions i compromisos d'inversió a mitjà i llarg termini, més enllà del cicle d'una legislatura parlamentària. Des d'Esquerra Republicana de Catalunya proposem un pacte nacional per la recerca que permeti estabilitzar la política de recerca i absteure-la d'eventuals inestabilitats polítiques conjunturals.

Propostes

- Proposem un Pacte Nacional per la Recerca que permeti estabilitzar la política de recerca al marge de conjuntures polítiques i que hauria d'implicar totes les forces polítiques parlamentàries amb la intenció d'estendre'l gradualment a tots els agents socials involucrats (universitats, empreses i entitats privades sense ànim de lucre), amb una atenció especial al paper de les petites i mitjanes empreses en el teixit socioeconòmic català. El Pacte Nacional per la Recerca inclourà mesures per:
 - Transformar el CIDEM en un organisme interdepartamental inspirat en el model del TNO d'Holanda o el Fraunhöffer d'Alemanya.
 - Comprometre's per un període de diverses legislatures a un esforç preferent per a la inversió en R+D, amb increments pressupostaris superiors als globals de la Generalitat.
 - Consensuar un sistema de blindatge de finançament de la recerca que permeti una expansió pressupostària fins i tot en l'eventualitat de prorrogar pressupostos.
 - Subscriure la Carta europea del personal investigador i el Codi de conducta per a la contractació de personal investigador.
 - Elaborar un llibre blanc de la recerca pública a Catalunya.
 - Desglossar les partides de recerca per facilitar-ne l'estudi i l'avaluació.
 - Vincular el finançament d'universitats i centres de recerca a través de contractes programa a indicadors que prevegin la recerca efectuada, la transferència de coneixements (generació de *spin offs*, patents, etc.) i la capacitat de captar fons privats.
 - Reclamar al Govern de l'Estat la transferència de la titularitat dels centres públics de recerca de Catalunya, així com els recursos econòmics corresponents.
 - Impulsar el nou Pla de recerca i innovació, amb un increment financer del 0,2% del PIB anual.

POLÍTIQUES PER ENFORTIR I AFAVORIR ELS INVESTIGADORS CATALANS

Esquerra fa una aposta clara pel personal investigador: n'incrementa el nombre i el prestigi internacional, i també aposta per una millora de les seves condicions laborals.

Propostes

- Consolidarem una carrera investigadora:
 - Estabilitzarem la formació de l'investigador.
 - Afavorirem la mobilitat i la transferència del personal investigador.
 - Reforçarem el cos d'investigadors científics ICREA.
 - Millorarem la conciliació del professorat universitari a l'hora de compaginar les activitats docents amb les de recerca.
 - Incrementarem la ràtio de tècnics de suport a la recerca.
 - Facilitarem la incorporació o la participació d'investigadors en la empresa i la indústria.

POTENCIAR ELS CENTRES DE RECERCA DE CATALUNYA

Des d'Esquerra creiem que la profunda responsabilitat social i econòmica que recau en la infraestructura de recerca només podrà ser satisfeta si s'hi incorpora plenament el teixit universitari del país.

Esquerra impulsarà la creació d'una estructura de recerca nacional que inclogui els grups de recerca universitaris.

Propostes

- Establirem un marc que estimuli l'activitat de recerca a la universitat, oferint solucions que permetin compatibilitzar satisfactòriament la recerca i la docència.
- Preveurem l'atomització i afavorirem l'estructuració de grups en instituts universitaris de recerca.
- Fomentarem un sistema d'avaluació transparent i basat en els criteris d'excel·lència i reforçarem la xarxa actual de persones avaluadores.

POLÍTIQUES PER FACILITAR LA TRANSFERÈNCIA DE CONEIXEMENT

Per tal d'assolir un teixit empresarial competitiu basat en la innovació, cal assegurar la transferència del coneixement producte de l'activitat de recerca a les universitats.

Propostes

- Promourem la participació d'universitats i empreses en projectes innovadors.
- Farem inversions per a la formació d'empreses innovadores.
- Crearem un clima de confiança en l'emprenedoria.

VERTEBRACIÓ DE L'ESPAI DE CREACIÓ DE CONEIXEMENT A CATALUNYA

L'estratègia de govern d'Esquerra crearà mecanismes perquè els centres culturals i tecnològics de titularitat municipal participin i juguin un paper destacat en projectes de cooperació conjunta, en vista de la seva considerable experiència en la cooperació amb la vida laboral de la ciutat.

Propostes

- Establirem marcs estables en els quals els hospitals, els centres de salut i altres centres de titularitat municipal, juntament amb organitzacions de recerca multidisciplinària, col·laborin amb empreses del sector.
- Desenvoluparem nous productes innovadors en el món del tractament de malalties, de les operacions i activitats hospitalàries, de l'agroalimentació, de les noves tecnologies, de l'energia, etc.
- Fomentarem que universitats i centres de recerca treballin conjuntament per tal d'assegurar un grau elevat d'innovació.
- Promourem l'establiment d'incentius per atraure investigadors i estudiants estrangers.
- Apostarem de forma clara per un model integrador dels campus i barris tecnològics amb l'entorn immediat.
- Vertebrarem els espais de creació de coneixement:
 - Impulsant des de les autoritats locals mesures en política de sòl.
 - Vinculant l'emplaçament de les infraestructures a les activitats principals del territori.
 - Impulsant actuacions urbanístiques destinades a la integració dels diferents campus universitaris i barris tecnològics al seu entorn immediat.
 - Creant centres de conferències en aquells contextos on es dona una certa concentració d'institucions dedicades a la recerca.
- Vertebrarem la mobilitat amb els espais de creació de coneixement:
 - Interconnexió de les àrees del territori dedicades a activitats universitàries i a la recerca.
 - Creació de facilitats per a la mobilitat, especialment pensades per a àrees amb una certa concentració de centres de coneixement.
 - Fomentarem la creació d'*oficines locals de la ciència*.

INTEGRACIÓ EN LES EUROREGIONS DEL CONEIXEMENT

Cal aprofitar els mecanismes de política científica de la UE a través del VIè Programa marc d'R+D, que ha incentivat un fort moviment entre els països i les regions, tant nacionals com transnacionals, que no hauria de passar desapercebut per Catalunya.

El clúster o regió de coneixement ha esdevingut l'instrument més adequat per facilitar una interacció dinàmica, efectiva i sinèrgica entre els diferents agents de la cadena de valor.

Propostes

- Incrementarem la competitivitat tecnològica de les empreses del sector.
- Afavorirem la creació de noves empreses.
- Afavorirem un procés interactiu d'innovació.
- Potenciarem una imatge exterior unificada que afavoreixi la inversió estrangera i l'atracció de recursos humans qualificats.
- Impulsarem la creació de regions temàtiques de recerca i n'afavorirem la integració en euroregions.

Catalunya, país de qualitat: vida i salut dels ciutadans i les ciutadanes

Un dels drets fonamentals dels ciutadans i les ciutadanes en les democràcies socialment més avançades és el de la protecció de la salut. Catalunya aspira a formar-ne part, i per això considerem la salut com una prioritat nacional bàsica.

El model sanitari a Catalunya s'ha plantejat com un dels més ambiciosos existents i genera importants reptes que cal afrontar. Des d'Esquerra entenem que Catalunya necessita un model sanitari propi, que passa per la consolidació del Sistema Nacional de Salut en tota l'amplitud i que, defugint accions exclusivament formals, exigeix l'augment de la dotació dels recursos actualment destinats a poder atendre més i millor la nostra gent.

Esquerra seguirà treballant en l'obtenció d'aquests recursos econòmics, malgrat la rèmor que suposa el finançament que el nou Estatut preveu. Amb tot, però, i fins que no puguem disposar d'un model de finançament que superi el que es donarà, aplicarem polítiques i actuacions per optimitzar els serveis de què disposem, per donar servei als ciutadans i integrar els professionals i les professionals que els serveixen.

Durant els dos anys i mig de govern catalanista i d'esquerres el pressupost de Salut ha crescut en 2.353 milions d'euros, i així s'han acabat els anys de política erràtica per part dels governs convergents. Esquerra ha estat partícip d'aquest augment de la dotació dels recursos en l'àmbit sanitari participant en la direcció del Departament de Salut, impulsant una política efectiva per a la reducció progressiva de les desigualtats en matèria sanitària i tirant endavant de forma decidida accions a favor de la recerca en l'àmbit biomèdic, que són essencials per avançar en el coneixement de les dolences que afecten els catalans i les catalanes, i per tal de dotar el país d'un sector econòmic capdavanter i generador d'un alt valor afegit.

Amb l'estada al Govern, Esquerra ha estat l'instrument per anar evolucionant des de velles estructures clientelars heretades dels governs convergents anteriors caracteritzades per l'opacitat dels concerts amb els proveïdors de l'àmbit sanitari.

Amb vista al futur, Esquerra segueix apostant per la millora del sistema de salut en la línia dels països més avançats, donant un paper transcendent a l'atenció primària per tal que sigui el contacte habitual del ciutadà que té cura de la seva salut amb el sistema, per evitar així els col·lapses que s'esdevenen en els nostres hospitals a causa d'un ús inadequat dels recursos sanitaris. Es fomentarà una cultura

coresponsable dels nostres ciutadans i ciutadanes pel que fa a l'ús d'aquests recursos, basada en la informació i en el coneixement de la pròpia realitat, i en la qual tindrà una incidència primordial l'extensió de la cultura de la prevenció. D'altra banda, la voluntat d'Esquerra és millorar les condicions de treball dels i les professionals de la nostra sanitat, impulsant programes que millorin l'actualitat de la seva formació, fent l'èmfasi necessari en el tracte humà de la malaltia, per tal de tenir uns referents altament qualificats que dignifiquin el sistema i aprofundeixin el respecte mutu entre els ciutadans que fan ús dels serveis i els professionals.

Esquerra defensa una sanitat de qualitat, pública i pròpia, que té l'objectiu de millorar el benestar dels catalans i les catalanes, una sanitat que ha de tenir el suport d'un finançament just i suficient, realista amb les característiques i el volum de població actuals. Una sanitat que pugui ser un dels pilars del país de qualitat que volem.

BASES DEL SISTEMA NACIONAL DE SALUT

CREAR UN SISTEMA NACIONAL DE SALUT

Volem un sistema basat en els principis d'equitat i universalitat de l'assistència sanitària, per tal que les prestacions sanitàries siguin accessibles a tota la ciutadania, i nascut a partir d'un Pacte Nacional de Salut, amb la participació de les entitats del sector, els agents socials, els ciutadans i la representació dels partits polítics catalans.

El Sistema Nacional de Salut (SNS) és patrimoni dels ciutadans. Als gestors, professionals i proveïdors de serveis del sistema els pertany exclusivament en la mesura en què són ciutadans i ciutadanes en igualtat estricta.

L'SNS ha de fomentar l'equitat territorial a partir de la descentralització i la definició de xarxes d'atenció coordinades. I ha de ser impulsor d'una única xarxa de salut pública, amb recursos equivalents i d'utilització informada i lliure per als ciutadans, i gestor transparent, ètic i responsable dels recursos públics.

L'SNS impulsarà que els ciutadans passin de ser usuaris—pacients a subjectes informats coresponsables en la seva salut.

L'SNS fomentarà la participació dels i les professionals de salut en els òrgans de direcció.

L'SNS fomentarà que els professionals puguin accedir a una retribució digna, a una carrera professional i a una formació continuada de qualitat compatible amb l'evolució dels requeriments i les necessitats dels ciutadans.

L'SNS és solidari a escala internacional, ajudant a la formació dels professionals de salut dels països en vies de desenvolupament perquè exerceixin al seu territori en les millors condicions i s'estableixin relacions bilaterals d'informació i coneixements que beneficiaran les dues parts.

El català és l'idioma propi de l'SNS. S'establiran les polítiques adients per facilitar la comunicació lingüística idònia entre els elements de l'SNS i la persona atesa, independentment del seu origen.

El finançament de l'SNS ha de ser sostenible i de creixement progressiu. El creixement s'adaptarà a les necessitats del país i a les solucions ofertes pels avenços tecnològics, i també a l'aparició de noves

malalties i de les patologies que acompanyen la realitat emergent del país, i incorporarà aspectes tan diversos com l'envelliment i l'impacte de la nova immigració.

L'SNS és també un element generador i redistribuïdor de riquesa, que assigna inversions i fixa llocs de treball d'alt valor afegit en el territori.

Per tot això, Esquerra vol assolir en els propers quatre anys la mitjana europea de despesa en salut sobre el PIB, així com la relació amb el nivell de salut de la població.

Propostes

- Reformarem l'Institut Català de la Salut actual per tal de convertir-lo en un instrument de gestió àgil i responsable dins el Sistema Nacional de Salut, tendint a l'equiparació de recursos i condicions dels professionals en el conjunt de sistema.
- Millorarem els concerts amb els proveïdors exigint la transparència dels contractes, amb una avaluació de costos i resultats.
- Crearem un registre públic actualitzat dels contractes i centres assistencials amb finançament públic.
- Evitarem la rigidesa i els automatismes en les relacions amb els proveïdors, i promourem la innovació i la distribució raonada de l'assignació de recursos.
- Farem una avaluació continuada de la qualitat i s'acreditaran de forma objectiva centres i professionals.
- Desenvoluparem un procediment d'avaluació continuada amb la participació dels professionals en cada nivell assistencial, amb el contrast amb objectius concrets de qualitat assistencial.
- Mobilitzarem serveis propis especialitzats en casos de catàstrofes naturals o humanitàries.
- Introduïrem en el finançament estatal de la sanitat criteris de càlcul de necessitats de despesa relacionats amb les característiques específiques i canviants de la població: l'envelliment, la infància, els fluxos de la població nouvinguda, els desplaçats d'altres comunitats autònomes, les variacions de la població flotant, els centres d'excel·lència, la capacitat investigadora i la inflació diferencial, que permetin aconseguir un finançament que es correspongui amb les necessitats del país.
- Racionalitzarem la despesa pública sanitària.
- Planificarem la formació i l'adequació de la plantilla dels i les professionals des de Catalunya. La Generalitat ha de poder decidir sobre els currículums formatius i orientar sobre el nombre de professionals que s'han de formar anualment, amb una oficina de planificació i estudi, amb comissions d'especialitats i d'altres professions vinculades a la salut.

PER UNA CULTURA DE LA SALUT: LA PREVENCIÓ, EINA DE QUALITAT DE VIDA DELS CATALANS I LES CATALANES

Volem detectar les tendències en els hàbits de la població que provoquin efectes negatius per a la salut i difondre'n informació.

Cal potenciar les conductes saludables i de prevenció de la malaltia, especialment en el cas de malalties cardíaques, en el cas del càncer i de malalties que apareixen en la població envellida.

Convé fomentar la cultura del manteniment de la salut a través de l'alimentació i l'activitat física i mental adaptades als diferents grups de població.

Volem donar suport a les famílies i escoles en la detecció precoç de situacions de risc per als infants en la línia de trastorns de conducta o d'aprenentatge.

Convé impulsar polítiques de prevenció de l'obesitat infantil i juvenil i dels trastorns alimentaris.

Cal implantar polítiques de prevenció contra la iniciació a les drogues per part dels joves.

És necessari assegurar que la informació sobre la sida i altres malalties infeccioses, de transmissió sexual o no, arribi a tota la població, i per tant cal integrar les persones que no tinguin accés als canals habituals d'informació (per exemple la població forana).

Hem de crear la Carta de drets i deures dels usuaris i dels professionals, que hauria de tenir rang de llei i permetre als professionals i als usuaris tenir una relació adequada i gestionar les situacions de conflicte.

Propostes

- Farem campanyes de difusió i programes de formació sobre nutrició equilibrada lligats al foment de la nostra cuina tradicional i fent incidència en els aliments propis de la dieta mediterrània i els que són assequibles i de qualitat pel fet de ser del país.
- Crearem un Pla estratègic transversal que impliqui diferents conselleries del Govern de la Generalitat per tal d'aconseguir accions coordinades per fer front al consum de drogues creixent entre la joventut de casa nostra.
- Crearem l'Agència Catalana de Salut Pública per tal que pugui desenvolupar programes eficients de promoció de la salut i de millora de la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

SIDA

- Mantindrem una especial vigilància pel que fa a la informació i la prevenció de la sida.
- Vetllarem pel control de la malaltia als centres penitenciaris.
- Impulsarem la col·laboració i el suport de les ONG en la lluita contra la sida.
- Generalitzarem la prescripció de teràpies de xoc a possibles persones infectades de VIH en tots els centres de la xarxa pública.

TERÀPIES NATURALS

- Desenvoluparem el Decret de teràpies naturals per tal d'evitar l'intrusisme i les males pràctiques.
- Proporcionarem la informació necessària sobre les teràpies naturals disponibles i les seves aplicacions.

PROGRAMA SALUT-ESCOLA

- Fomentarem l'escola com un àmbit bàsic en la promoció de la salut i com un element de difusió d'hàbits saludables de vida.
- Ampliarem els dispositius a tot el territori.
- Farem campanyes informatives sobre les conseqüències sanitàries i socials de l'ús i l'abús de les drogues legals.
- Reforçarem les polítiques d'informació i prevenció de les drogoaddiccions.
- Promourem la participació en entitats de lleure per tal que realitzin intervencions en l'àmbit de salut.

MILLORAR L'EFICIÈNCIA DEL SISTEMA SANITARI, MILLORAR LA SALUT DE CATALUNYA

Volem potenciar la coordinació i l'accessibilitat entre dispositius de diferent nivell per tal d'aconseguir millors resultats en l'atenció i el tractament dels ciutadans.

Promoure la desconcentració de les estructures sanitàries i afavorir la participació de les entitats locals en la gestió sanitària.

Elaborar la Llei de prestacions sanitàries de Catalunya, de manera que es creï un catàleg de prestacions que incorpori elements bàsics com la planificació familiar coberta pel sistema, la salut bucodental, les pròtesis auditives i la correcció visual.

Assegurar l'equitat del servei als ciutadans, impulsant un model que tingui en compte el món rural.

ATENCIÓ PRIMÀRIA

- Adequarem les plantilles a les necessitats reals de la societat catalana tenint en compte l'augment de la població i els canvis demogràfics que es produeixen els últims anys: l'edat més avançada d'una part important de la població, l'apunt de l'increment de la natalitat, etc.
- Ampliarem els horaris d'atenció als ciutadans i la durada de la visita mèdica per adaptar el sistema a les necessitats de la població i als seus problemes de salut.
- Millorarem la formació continuada dels professionals del sector, actualitzant-la i adequant-la a les necessitats a què s'enfronten diàriament.
- Dotarem els centres d'atenció primària dels recursos assistencials necessaris perquè puguin ser efectius en la resolució de problemes de salut.
- Millorarem la coordinació entre els centres d'atenció primària i l'hospital de referència i la resta dels dispositius assistencials i logístics que configuren l'atenció a la salut del ciutadà.
- Reforçarem les funcions dels centres de dia i dels hospitals de dia per incrementar-ne la capacitat de resolució i per afavorir el manteniment del ciutadà amb alguna malaltia o amb necessitats específiques d'atenció en una integració màxima al seu ambient habitual.
- Accelerarem l'accés a les exploracions complementàries i altres elements necessaris per arribar a un diagnòstic o per avaluar l'evolució d'un tractament, amb l'objectiu de temps mínims d'accessibilitat, amb una incidència especial en les patologies que suposen un risc vital.
- Millorarem els protocols dels processos assistencials d'acord amb les evidències científiques i amb relació a les capacitats pressupostàries del país.
- Perseguiem les duplicacions d'exploracions i evitem les repeticions injustificades.
- Promouem la utilització de les tecnologies d'informació i comunicacions (TIC) per agilitzar i millorar la relació entre els ciutadans i el sistema de salut (tràmits, cites, informació) i entre els mateixos professionals i les eines telemàtiques per a les consultes.
- Implantarem l'ús de les TIC en els àmbits del sistema que millorin la qualitat del treball dels professionals, com ara la digitalització de resultats d'exploracions o la informació compartida i integrada de la història clínica.
- Unificarem la història clínica personal, i garantirem la màxima confidencialitat de la informació continguda i l'accés de la persona implicada al coneixement de la seva situació, del que li està passant i del tractament que se li aplica.
- Promouem l'accés dels especialistes a les àrees bàsiques de salut (ABS) com a consultors.
- Delegarem als centres d'atenció primària (CAP) aquelles funcions que actualment col·lapsen als especialistes però que, per la seva naturalesa, són susceptibles de ser tractades en els CAP

(controls d'embaràs, revisions ginecològiques...) i així reforçarem la imatge del CAP com a punt clau de l'SNS, amb un elevat percentatge de resolució dels problemes de salut habituals.

- Incorporarem als CAP una infermeria especialitzada en salut mental per posar a l'abast immediat dels ciutadans una atenció global i integrada a la seva salut.
- Fomentarem una participació més activa dels professionals en l'organització i la gestió dels centres d'assistència primària.
- Racionalitzarem els objectius i donarem més importància a la capacitat de resolució amb qualitat assistencial.
- Fomentarem la responsabilització de l'usuari, no tan sols en l'acte assistencial sinó també en les decisions que es prenen des del punt de vista organitzatiu, d'accessibilitat o de gestió, i especialment en la seva salut.
- Racionalitzarem la despesa farmacèutica.
 - Instaurarem definitivament la recepta electrònica.
 - Instaurarem la pràctica farmacèutica de receptar les dosis de fàrmacs per unitats.
 - Fomentarem entre els professionals la recepta de genèrics.
 - Afavorirem els genèrics fabricats a Catalunya i etiquetats en català.
- Crearem una xarxa de consultors ubicats als centres d'atenció primària i hospitalària que facilitin informació en matèria de salut a la ciutadania.

ATENCIÓ HOSPITALÀRIA

Ens comprometem a afavorir la participació dels professionals en la gestió dels centres hospitalaris. Cal impulsar la reducció de les llistes d'espera, prioritzant les patologies que poden suposar un risc vital, les més greus i més prevalents.

Propostes

- Elaborarem un llistat d'intervencions prioritàries com a primer pas per a la reducció de les llistes d'espera.
- Reduirem les llistes d'espera per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització o intervenció quirúrgica a la meitat del temps actual. Quan hi hagi sospita d'una malaltia greu (per exemple, qualsevol tipus de càncer), el diagnòstic s'obtindrà en un màxim de quinze dies.
- Reformarem el sistema d'accés a les urgències per aconseguir una disminució en l'espera per a l'atenció de primer contacte.
- Elaborarem un Pla estratègic d'inversions que permeti la creació de nous equipaments en zones deficitàries per aconseguir l'equitat territorial a Catalunya en el dret a la salut.
- Definirem una línia específica perquè els hospitals puguin incorporar en un procés continuat les innovacions tecnològiques en l'àmbit assistencial, amb un èmfasi especial en les àrees de diagnòstic i terapèutica.

TRANSPORT SANITARI

Cal garantir el transport urgent i les emergències sanitàries amb equitat territorial, fixant uns objectius de temps màxim de resposta i transport equiparables amb els dels països amb rendes similars a la de Catalunya.

Propostes

- Desenvoluparem el mapa sanitari i farem conèixer la distribució en el territori dels recursos i l'operativitat i la utilització que tenen.
- Avançarem en la reordenació del transport sanitari atenint a l'adequació equilibrada de les necessitats de la població.

- Incrementarem els recursos propis en l'assistència i el transport urgent i en la reordenació del transport no urgent.

SALUT MENTAL

Volem impulsar un model de salut mental comunitari i alternatiu als models que han imperat fins ara i fer un èmfasi especial en la coordinació i l'articulació amb altres agents socials i laborals.

Propostes

- Fomentarem una xarxa de salut mental sectoritzada, coordinada i interdisciplinària: els recursos formaran part necessàriament de sectors o àrees de salut, coordinades i integrades per equips de professionals amb un criteri homogeni d'intervenció i en equips interdisciplinaris.
- Implementarem el Pla director de salut mental i el programa ProdeP (d'atenció a la dependència) amb una dotació adient de recursos.
- Integrarem les xarxes de salut mental i drogodependències tenint en compte les patologies associades amb l'envelliment i les de les persones amb dependència.
- Elaborarem un programa especial de detecció precoç de problemes i incapacitats de salut mental en les poblacions de risc, que actuarà en els dispositius no assistencials i assistencials, tant especialistes en salut mental com generals.
- Desenvoluparem la prevenció, integrant els tractaments psiquiàtrics i psicològics en l'atenció primària i en tot el camp de la salut, i actuant també en els àmbits escolar i laboral.
- Incrementarem els recursos destinats a la rehabilitació i la reintegració a la vida quotidiana dels malalts mentals.
- Continuarem desenvolupant el Pla director de salut mental i addiccions per tal d'abordar les ludopaties.

NOVES TECNOLOGIES

Ens comprometem a promoure la incorporació de les noves tecnologies en els diferents àmbits i nivells assistencials en tot el territori del país.

Cal facilitar l'accés del ciutadà a les tecnologies sanitàries més avançades disponibles al país, sigui quin sigui el seu lloc de residència.

RECERCA BIOMÈDICA

Cal continuar la tasca de suport al Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB) i a tots els elements de la Bioregió.

Propostes

- Desenvoluparem l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB) i l'Institut de Recerca de les Metàstasis Tumorals (METLAB).
- Desenvoluparem el Centre de Recerca en Epidemiologia (CREAL).
- Impulsarem l'Institut de Biotecnologia de Catalunya (IBEC).
- Incrementarem les dotacions econòmiques per impulsar, promoure i desenvolupar la recerca i la formació d'investigadors en l'àmbit de l'atenció primària (per exemple, la Fundació Jordi Gol i Gurina, de l'ICS).
- Desenvoluparem la Bioregió.
- Crearem l'Institut de Recerca en Medicina Predictiva i Personalitzada (IRMPP).

- Consolidarem la carrera professional de l'investigador i estabilitzarem un nombre adient d'investigadors en un calendari progressiu.
- Promourem la connexió dels hospitals i d'altres dispositius assistencials de l'anella científica (CESCA).

L'habitatge, el repte pendent

L'accés a l'habitatge és una de les preocupacions principals dels catalans i les catalanes, especialment dels joves, a més d'una de les qüestions que susciten més debat polític i ciutadà els darrers anys. L'accés al primer habitatge ha esdevingut un veritable maldecap.

Així mateix, les polítiques d'habitatge són un dels àmbits de més ebullició en la formulació de noves polítiques públiques, l'èxit o fracàs de les quals, tenint en compte que parlem de polítiques a mitjà termini, caldrà veure'l els propers anys.

L'accés a l'habitatge afecta tots els nivells socials, territorials i polítics del país, tant en termes d'equilibri territorial com de demanda ciutadana.

La necessitat que els programes siguin definits pel Govern de la Generalitat és òbvia, però els problemes d'accessibilitat s'esdevenen sempre en un municipi. Sempre és en un poble o ciutat de Catalunya on es concreta la demanda ciutadana d'habitatge, on es fan palesos els problemes per accedir-hi de la majoria, on hi ha teixits urbans degradats, on trobem parc vacant, on es donen l'assetjament immobiliari, les situacions d'infrahabitatge, la sobreocupació de pisos i els col·lectius en risc d'exclusió social residencial...

No és fàcil definir polítiques locals actives en matèria d'habitatge al marge de la política de l'Estat, que conserva de facto importants competències. Aquesta situació no sembla que hagi de canviar amb el nou Estatut d'Autonomia, que, tot i l'exhaustivitat més gran en el tractament de les competències de la Generalitat en els articles 137 i 149, no garanteix la interpretació que faci en un futur l'Estat de la política d'habitatge com a política econòmica.

SITUACIÓ PARADOXAL DEL MERCAT DE L'HABITATGE

L'afirmació que es construeix més que mai i que mai no hi havia hagut tanta gent exclosa és una paradoxa que no sorprèn ningú.

Catalunya ha doblat el seu sòl urbà els darrers 25 anys. Hi ha 60.000 ha de sòl urbanitzable, a tot Catalunya. Entre el 30% i el 40% de tot l'habitatge que es construeix a la UE s'edifica a l'Estat espanyol. Segons el Consell Superior de Col·legis d'Arquitectes, l'Estat espanyol és el primer país europeu en nombre d'habitatges en propietat: 1,52 per família, davant la mitjana d'1,1. Els darrers vuit anys

s'han promogut 18,1 habitatges nous per cada mil habitants, mentre que la mitjana europea ha estat de 5,7 per cada mil habitants. Això no ha abaixat els preus: un habitatge nou equival a entre 7 i 8 rendes mitjanes, mentre que a Europa no supera les 3,5.

El 2004 es van visar 757.000 nous habitatges a tot l'Estat. A Catalunya se'n van iniciar 96.481, un 8,8% més que el 2004.

El 2005 s'ha tancat de nou amb dades rècord: entre 800.000 i 825.000 habitatges a tot l'Estat, segons les fonts, i 110.513, un 14,5%, amb relació al 2004, a Catalunya.

La producció d'habitatge ha passat de 58.301 habitatges l'any 1997 a 110.513 l'any 2005. De 9,5 habitatges per mil habitants a 16 habitatges per cada mil habitants.

UNA GRAN RIGIDESA EN EL MERCAT

El règim de tinença a Catalunya és insòlit a Europa. Un 16% de llogaters contra un 80% de propietaris. La mitjana europea és d'un 32% de propietaris i un 63% de llogaters.

Un percentatge molt gran de l'habitatge no es dedica a fer de llar principal. Aproximadament una tercera part del parc construït està formada per segones residències o és habitatge desocupat.

El darrer quinquenni com a mínim els increments anuals de preus superen els dos dígits. El preu mitjà a Catalunya d'obra nova ha crescut un 23,6%, i s'ha situat en 3.280 €/m² construïts, amb una superfície mitjana de 105 m². A Barcelona, una miqueta menys: el creixement ha estat del 21% i s'ha situat en 5.082 €/m², amb habitatges de 100 m².

En termes d'accessibilitat, l'esforç familiar per a una llar amb ingressos iguals a 3,5 SMI (26.502 €/any) per adquirir un habitatge a Barcelona correspon al 72% dels ingressos mensuals i al 52 % a la resta de l'àrea metropolitana. El mateix esforç que l'any 1994 amb els tipus d'interès al 10,2%.

Sembla clar, a hores d'ara, que el sòl és car perquè l'habitatge és car, i que el mecanisme de fixació de preus actualment és independent de l'oferta de sòl. El mercat fixa inicialment els preus al marge de qualsevol lògica d'estructura de costos buscant el límit de la solvència de la demanda i obtenint per un mètode residual el valor del sòl, en un procés clarament inflacionari. Totes les millores de la dècada (baixada de tipus interès, allargament dels terminis hipotecaris, beneficis fiscals...) han estat absorbidess pel preu.

Quan es parla de preus s'acostuma a pensar en els preus de compra, però la inflació també es produeix en el lloguer, producte d'una demanda més alta i d'una oferta encara escassa.

UNA GRAN DEMANDA FINANÇADA

Estudis de diverses entitats ens indiquen que tenim un excés d'oferta, però, malgrat tot, hi ha demanda. El país bascula entre l'especulació domèstica dels pares, que canalitzen el seu estalvi cap a l'habitatge i amb l'efecte riquesa que els produeix la revaloració dels seus actius, i el fill que no pot accedir a un habitatge digne. Cal afegir-hi, a més, tots els altres aspectes de demanda que assenyalen els experts: globalització, més demanda per la disminució de l'ocupació de persones per cada habitatge, immigració, substitució d'habitatges, segones residències, separacions familiars...

El sector de la construcció va aportar el 17% del PIB el 2005 i el 23% de les altes a la Seguretat Social, i ha esdevingut un autèntic llast per a la competitivitat del país, que no es fonamenta en la producció industrial ni en R+D. A Catalunya el sector de la construcció ha crescut entre 1998 i el 2004 un 46%, el doble que el PIB català en el mateix període, el 24%.

POCA OFERTA D'HABITATGE PROTEGIT

No s'han complert els objectius del pacte del Tinell de 42.000 habitatges protegits. Les previsions de compliment oscil·len entre els 12.000 habitatges i els 28.000, tot i que les dades del Departament de maig de 2006 n'assenyalen 29.805, comptabilitzant tots els que estan projectats per tots els promotors públics i privats.

HABITATGE

ADEQUAR EL PREU DE L'HABITATGE A LA CAPACITAT DE LES RENDES DE LES FAMÍLIES

L'objectiu de tota política d'habitatge ha de ser adequar-ne el preu a la capacitat de renda de les famílies, és a dir, millorar l'accessibilitat per a la majoria, canalitzant selectivament els ajuts cap a les franges dels qui no hi arriben, no pas anar abocant recursos públics de manera indiscriminada per *fer solvent la majoria que esdevé insolvent*, ajuts que queden de nou absorbits per l'espiral de preus, en un peix que es mossega la cua.

Propostes

- Presentarem una nova Llei d'habitatge (amb un contingut similar a la que ha decaigut durant aquesta legislatura) que garanteixi la consideració de les polítiques d'habitatge com a servei públic; que doni rang legal als ajuts al pagament del lloguer i a les xarxes de mediació; que penalitzi el parc vacant; que garanteixi el manteniment del parc públic durant tota la vida útil dels edificis; que eviti el frau i els sobrepreus en les transmissions mitjançant un registre únic; que garanteixi més diversitat en el règim de tinença de l'habitatge protegit; que reguli mesures contra l'assetjament immobiliari i l'infrahabitatge, i que fomenti la rehabilitació del parc existent.
- Instarem l'Estat a incentivar les hipoteques amb termini fix davant les hipoteques amb terminis variables per evitar crisis generals en les economies familiars en cas d'un augment sobtat del cost de la vida.
- Reclamarem l'efectivitat de l'exercici de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'habitatge i el traspàs efectiu de les partides pressupostàries vinculades del Ministeri d'Habitatge a la Generalitat.

INCIDIM EN LA DEMANDA

Cal prendre mesures serioses per desincentivar la inversió immobiliària, afavorida per les dinàmiques de capital i els fluxos globalitzadors a Catalunya, no directament vinculada a l'habitatge com a necessitat real, i endurir els productes immobiliaris que en resulten com ara habitatges desocupats i solars retinguts.

Propostes

- Ajudarem, a fons perdut, a l'accés dels joves a 25.000 pisos de lloguer per un màxim del 25% del cost d'aquest lloguer. Hi estaran inclosos tots els joves que no arriben a una percepció anual de 15.000 euros.

- Instarem l'Estat a definir reglamentàriament la figura d'habitatge desocupat.
- Reclamarem al Govern d'Espanya que abordi les reformes reclamades de la fiscalitat en l'habitatge, en concret: el tractament fiscal de l'habitatge desocupat a l'efecte dels recàrrecs a l'IBI amb destí finalista per finançar polítiques d'habitatge; l'establiment d'un IVA superreduït en tots els fets imposables de transmissió de sòl, habitatge i operacions vinculades a la rehabilitació amb destí a l'habitatge protegit; i les modificacions oportunes en l'IRPF de les persones físiques que permetin avançar en la igualació fiscal entre la compravenda i el lloguer d'habitatges per tal que els ajuts a l'adquisició no s'acabin traslladant al preu final.
- Utilitzarem la capacitat normativa de la Generalitat sobre l'IRPF per suprimir a Catalunya les deduccions en la compra d'habitatge (excepte en els casos de compra del primer habitatge) i per aconseguir la igualació fiscal entre la compravenda i el lloguer.
- Modificarem la regulació de l'ITP establint un tipus reduït pels fets imposables de transmissió de sòl per la construcció d'habitatge protegit i en les segones transmissions d'habitatges subjectes a règims de protecció o a programes dels plans d'habitatge, com ara l'adquisició per a la posterior rehabilitació i lloguer.
- Crearem deduccions fiscals per als fons d'inversió immobiliària i les empreses que inverteixen en habitatge de lloguer sobre sòl de propietat del fons o financen actuacions públiques sobre sòl públic amb títol concessional.
- Defensem la regulació específica de les plusvàlues dels fons d'inversió immobiliària per esmorteir el seu potencial especulatiu, així com els beneficis de les operacions immobiliàries de determinat volum en què el preu final del producte immobiliari no es correspongui amb una repercussió de sòl raonable ponderable d'acord amb el preu de compra del sòl.
- Instarem l'Estat a diferenciar el tractament fiscal dels primers habitatges davant segons o més habitatges de propietat, així com l'arrendament de temporada destinat a satisfer necessitats d'habitatge permanent.
- Instarem l'Estat a penalitzar fiscalment les plusvàlues de les transmissions immobiliàries de menys de 8 anys com a mecanisme de control de preus i per desincentivar la compravenda especulativa, tant en transmissions de sòl com d'habitatge.
- Instarem l'Estat a una reforma del mercat hipotecari que endureixi el finançament de la demanda i que contribueixi indirectament al control del sobreendeutament de les famílies. La limitació de la capacitat de finançar la demanda ha de col·laborar a estabilitzar els preus (per exemple, limitant terminis hipotecaris).
- Instarem l'Estat a una reforma del mercat hipotecari que vinculi el finançament hipotecari al preu escripturat, com a mecanisme per evitar la generació de diner negre i per controlar els preus.
- Introduïrem l'obligatorietat de les caixes d'estalvi de destinar un 5% del seu coeficient de caixa al finançament de la política d'habitatge del Govern, com a retorn a la col·lectivitat de part del negoci bancari provinent de les hipoteques.

CONTROL DEL PREU

Cal prendre mesures sobre els elements que configuren el preu. I controlar el sòl amb planejaments parcials, generals i sectorials.

Propostes

- Aprovarem durant la legislatura el Pla sectorial de l'habitatge a Catalunya, que marqui quins percentatges d'habitatges han de ser protegits o no en funció de les necessitats del país; quina han de ser de nova construcció o rehabilitats; quines seran les tipologies i quina distribució territorial tindran, i que inclogui un cens d'habitatges desocupats.
- Revisarem el Pla d'habitatge i sòl 2005–2010 del DPTOP tenint en compte el que determini el Pla territorial sectorial de l'habitatge.

- Mantindrem des de les administracions la propietat del sòl i dels habitatges protegits de promoció pública per crear un parc públic de lloguer social equiparable amb la mitjana europea de 82 habitatges/1.000 habitants davant els 10 habitatges/1.000 habitants de l'Estat Espanyol.
- Defensem l'establiment d'un autèntic dret de les prestacions universal per a tota la població amb rendes inferiors a 3,5 SMI a l'accés a un habitatge protegit d'obra nova o de segona mà rehabilitat o a l'obtenció d'un ajut per al pagament del lloguer.
- Deixarem de penalitzar els ajuntaments amb la pèrdua de la subvenció per contracte de lloguer signat en el cas en què s'hagin d'executar les assegurances per impagament de la renda a la propietat.
- Reclamarem al Govern de l'Estat la cessió gratuïta de les dotacions de sòl públic no utilitzat per construir-hi habitatge protegit, especialment les derivades de les antigues casernes militars i de la Guàrdia Civil.
- Reforçarem la creació dels patrimonis municipals de sòl previstos en la legislació urbanística per evitar que tornin a ser figures sense aplicar, així com el registre de solars d'edificació forçosa.
- Augmentarem la transparència en el mercat de taxacions.

DIVERSIFICAR ELS RÈGIMS DE TINENÇA

Cal diversificar els règims de tenença com a objectiu estratègic, sense que això vulgui dir entendre el lloguer com a modalitat per als qui no són solvents per accedir a la propietat, sinó en termes de mobilitat laboral, de competitivitat de país, de generació d'estalvi, de finançament de l'economia i de repensar si és adequat que una persona amb 30 anys s'hipotequi per a tota la vida laboral i que el seu estalvi s'immobilitzi.

Propostes

- Sedimentarem durant la legislatura el mercat secundari de lloguer d'acord amb la creixent demanda fins a arribar a les mitjanes europees de lloguer del 30% mínim, que és la ràtio que existia a Catalunya l'any 1981 (32%), davant l'actual 14–16%, a través de promoure'n la construcció i d'instar els propietaris a l'augment de la seguretat jurídica mitjançant la reforma de la LAU.
- Posarem al mercat el parc d'habitatges existent, principalment per a lloguer, fomentant mesures de rehabilitació, de cessió de la propietat i de seguretat jurídica.
- Millorarem la gestió dels ajuts als llogaters i dels expedients de rehabilitació en el marc del Pla català pel dret a l'habitatge: els ajuts per al 2005 es van pagar al febrer del 2006.

INCREMENTAR LA PRODUCCIÓ D'HABITATGE PROTEGIT

És cabdal incrementar la producció d'habitatge protegit, tant de promoció pública com privada, mitjançant les reserves adequades en la legislació urbanística, i sobretot mantenir aquest parc en el temps per tal que no s'incorpori de nou en el mercat lliure per culpa d'uns terminis de vinculació jurídica massa curts, que fan que els poders públics es trobin constantment amb un tornar a començar. Sense un parc important de sòl i habitatge públic no es pot fer una bona política d'habitatge.

Propostes

- Completarem els 42.000 habitatges protegits a què ens comprometíem en el pacte del Tinell i promourem els 13.000 que falten.
- Doblarem els actuals 100 M d'€ anuals destinats a la política d'habitatge fins a arribar a final de la legislatura als percentatges europeus del 2% del PIB català.
- Posarem al mercat, al llarg de la propera legislatura, 50.000 nous habitatges de protecció, la meitat de lloguer, mitjançant la rehabilitació, la reducció del parc vacant i, en darrera instància, mitjançant obra nova.

- Incrementarem l'oferta d'habitatge protegit amb relació al total construït, mitjançant el desenvolupament dels mecanismes de la Llei d'urbanisme per a l'obtenció de sòl per a habitatge protegit, fins a arribar al 50% de la producció total. Dels 110.513 habitatges iniciats l'any 2005, només 6.932, el 6,3%, van ser protegits. Dels 96.481 del 2004, només 6.390, el 6,6%.
- Crearem un fons de rescat dels habitatges protegits vinculat a l'exercici del dret de tempteig i retracte i/o carta de gràcia per part dels poders públics.
- Desmantellarem l'actuació de la Sociedad Pública de Alquiler a Catalunya, ja que se solapa amb la xarxa catalana pel lloguer social.

Seguretat: un dret individual, un dret social

L'evolució de la seguretat en la societat catalana està molt lligada amb els reptes globals que han anat sorgint com a conseqüència dels canvis socials i de les actituds d'uns ciutadans que exigeixen seguretat com abans havien exigit altres serveis avui indiscutibles i pràcticament universals.

La societat catalana ha de fer front a les noves formes de risc que genera ella mateixa. Aquests riscos (tecnològic, industrial, sanitari, biològic o resultant de noves formes d'exclusió social) s'acumulen a tot el risc generat anteriorment. Això suposa que els reptes de la seguretat es multipliquin exponencialment i que les formes de resposta al risc i ja no diguem la prevenció del mateix hagin de ser múltiples.

Ens trobem, a més, amb la paradoxa que, malgrat que les institucions hagin d'assegurar els drets col·lectius i prioritzar l'interès general, també en la seguretat, la demanda vagi orientada sobretot als drets individuals. No es valora la situació global sinó la situació personal o més propera. Això suposa abandonar, ni que sigui en l'imaginari col·lectiu, el concepte d'ordre públic.

És a dir, en tant que ciutadans, no en tenim prou que se'ns garanteixi àmpliament la llibertat i el dret col·lectiu, sinó que reclamem el dret a estar segurs individualment. Hi hem de sumar el factor que vivim en la societat de la informació i això suposa que hi hagi una difusió mediàtica del fet delictiu i les seves conseqüències. Ens enfrontem a una hipersensibilització dels ciutadans envers la necessitat de sentir-se segurs.

La societat global, amb tots els seus elements de novetat, provoca el desconcert de la seguretat, si més no com l'enteniem fins ara. Les noves formes de delictes, el terrorisme global, els efectes negatius dels fluxos migratoris, la crisi dels models socials, familiars i educatius en l'adaptació al món global, les conseqüències imprevisibles del desenvolupament tecnològic... són elements que conformen un marc d'extraordinària complexitat al qual les institucions han de fer front amb vells esquemes i pocs mitjans.

La situació de la seguretat a Catalunya es pot considerar plenament condicionada pel marc legal en el qual s'ha de desenvolupar. La manca de competències i l'encotillament legal són obstacles importants per fer front a les múltiples i noves realitats que sorgeixen en l'àmbit de la seguretat. La consecució de resultats en la seguretat ciutadana –però no només en aquest tipus de seguretat– està molt condicionada per un funcionament de l'administració de justícia que sovint té comportaments anacrò-

nics o erràtics que afavoreixen la reincidència o allarguen eternament els processos, sempre en un marc de recursos insuficients, i per un sistema penitenciari obsolet i amb pocs recursos i menys resultats pel que fa a la reinserció.

Podem afirmar que l'absència d'un marc legal nou que garanteixi més possibilitats i recursos per a la prevenció de la inseguretat en qualsevol de les seves formes obliga el sistema de seguretat pública a Catalunya a un estrès d'organització que, a més, no és pal·liat des de l'Administració de l'Estat, amb el benentès que és aquesta Administració qui conserva les competències estructurals, acumula els recursos i la capacitat de comandament. En aquest sentit, la dependència del sistema de seguretat espanyol i les mancances d'aquest sistema són factors que repercuteixen negativament en el nostre país.

Des de la creació dels Mossos d'Esquadra com a policia integral, fa gairebé vint anys, fins avui, incloent-hi les tèbies reformes de l'Estatut, el cos principal de policia del país, i, per tant, quasi la totalitat dels àmbits de la seguretat a Catalunya, segueixen el camí de la subsidiarietat, que ens aboca a tenir un model poc definit o inacabat de seguretat pública.

Les deficiències estructurals del sistema de seguretat espanyol i la permanència d'organitzacions de caire militar com la Guàrdia Civil col·laboren a agreujar la situació. Garantir la seguretat de les persones des dels poders públics no es pot fer des de la discussió competencial.

Igualment, la manca d'ordenació de criteris per a les policies locals, a falta d'una llei que les reguli efectivament, si més no funcionalment, la policia de Catalunya, unida als altres factors esmentats i a una limitada autonomia d'acció i de recursos preventius del poder local, ha influït en la degradació de la convivència ciutadana i de l'espai públic. La manca d'unificació de criteris i l'absència de límits i objectius clars ha generat un mosaic de cossos de policia local amb models molt diferents entre si i en mans d'una mal entesa autonomia local.

D'altra banda, l'absència d'un model de seguretat i les seves conseqüències s'estenen a l'àmbit de les emergències. La inestabilitat del sistema d'emergències de Catalunya suposa patir una manca estructural de recursos i d'inversió en planificació i material que fa molt difícil reduir les possibilitats de risc que el mateix desenvolupament de la societat demana. Els nous riscos generats per la política industrial o la tecnologia exigeixen un nivell de resposta que avui Catalunya no té. Des de barreres pels vessaments de petroli fins a hospitals de campanya, passant per detectors de gasos o sistemes d'avís per a la població. Queda molt camp per recórrer encara.

En termes de seguretat, la sagnia que suposen els accidents de trànsit al nostre país obliga a fer plantejaments contundents. Les causes de la sinistralitat viària són múltiples però, tanmateix, les solucions per reduir-la entren de ple en les arrels del sistema social, polític i legislatiu. Catalunya no té les competències legislatives en matèria de trànsit i això és un handicap important, en tant que no és possible incidir, si més no des d'un punt de vista legal, en els processos que determinen les condicions de conducció, les aptituds dels conductors o la mateixa matriculació dels vehicles.

Tot plegat conforma un escenari de gran complexitat que, amb els recursos legals i econòmics actuals, i sumant-hi una manca de consciència preventiva en les institucions, suposa un repte molt important per al futur del país. La seguretat no és, i cada cop ho és menys, un tema menor.

COORDINACIÓ DELS COSSOS POLICIALS

COORDINAR ELS COSSOS POLICIALS PER UN MODEL INTEGRAT DE SEGURETAT PÚBLICA

La coordinació efectiva de Mossos d'Esquadra i les policies locals, juntament amb els cossos de l'Estat, per part del president/a de la Generalitat com a comandament únic és necessària per aconseguir més eficàcia i un augment de la seva potencialitat com a forces de seguretat.

Aquest concepte només serà real si des de les institucions es considera la Policia Local com una part fonamental d'aquesta construcció. És important que, des de l'Escola de Policia fins a la implantació en el territori, es consideri que només amb un bon encaix entre els cossos policials, amb un plus de coordinació, amb la formació adequada i amb un repartiment no corporatiu de competències la Policia de Catalunya pot ser una realitat més enllà d'una simple denominació.

El paper de la Policia Local en aquest sistema de Policia de Catalunya suposa també un contacte directe amb els ciutadans perquè ajuda a preveure situacions de risc, com ara l'exclusió social o el conflicte ciutadà en qualsevol de les seves formes. No té cap sentit que els Mossos d'Esquadra quedin fora d'aquest àmbit de la proximitat. L'objectiu final és que els ciutadans se sentin segurs, que és tant o més important com que ho estiguin.

Propostes

- Desenvoluparem la Llei de l'Institut de Seguretat de Catalunya.
- Reclamem i defensem la participació de tots els departaments de la Generalitat en la definició de polítiques integrals de seguretat.
- Establirem un model català de seguretat pública basat en la prevenció, la transversalitat i la integralitat per atendre les contingències específiques dels diferents territoris de Catalunya.
- Definirem en una única llei la Policia de Catalunya, a partir de la coordinació i l'articulació competencial, funcional i d'organització de Mossos d'Esquadra i policies locals en un únic sistema d'autoritats i operatiu.
- Definirem i unificarem definitivament els estàndards d'uniformitat, organització, accés i promoció i armament, i utilitatge de les policies locals.
- Unificarem el programari informàtic i els models documentals de la Policia de Catalunya.
- Coordinarem la Policia de Catalunya amb els cossos i les forces de seguretat de l'Estat en els àmbits de competència que escaiguin, en el marc de la Junta de Seguretat de Catalunya, sota la direcció de la Generalitat.
- Impulsarem i reforçarem les juntes locals i regionals de seguretat, i garantirem la presència i la direcció funcional dels alcaldes en aquests òrgans (Llei 4/03, de 7 d'abril, del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya).
- Garantirem la participació del món local en la planificació operativa, l'assignació i l'aprofitament de recursos policials i d'emergències.
- Impulsarem i reforçarem les diferents figures participatives previstes en la Llei del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, com ara el Consell de Seguretat.
- Reclamarem la unificació de la informació operativa i estadística entre la Policia de Catalunya i els cossos de l'Estat.

EMERGÈNCIES I PROTECCIÓ CIVIL

XARXA SÒLIDA DE PROFESSIONALS D'EMERGÈNCIES I DE PROTECCIÓ CIVIL PER TOT EL TERRITORI

Reclamar una estructura moderna i eficaç en el terreny de les emergències i de la protecció civil, amb el màxim de mitjans i formació, i d'acord amb les característiques territorials i amb la demanda generada per la mateixa evolució industrial, tecnològica i social de Catalunya. L'objectiu és respondre amb eficàcia i celeritat.

L'existència d'un cos de Bombers que pugui treballar amb els mitjans tècnics i recursos humans necessaris per fer front a la multiplicitat de problemes que es generen al país. En aquest sentit, cal dotar l'Escola de Bombers dels mitjans i dels recursos necessaris i establir plans de formació generals i específics que serveixin per estructurar una xarxa de professionals qualificats que pugui fer front amb garanties als múltiples riscos que es generen en la nostra societat, i complementar aquests professionals amb una xarxa sòlida i ben definida de bombers voluntaris arreu del territori amb qualificacions específiques adequades a les necessitats territorials concretes.

Propostes

Emergències i protecció civil, o com optimitzar-ne el funcionament

- Crearem un sistema d'atenció a les emergències amb prou flexibilitat per poder considerar Catalunya una única regió d'emergències i en el qual l'aprofitament i la coordinació dels recursos sigui l'eina fonamental, des del coneixement directe del territori.
- Dotarem el CECAT i el sistema 112 de professionals i analistes suficients i multidisciplinaris, més enllà del cos de Bombers, per tal d'afrontar i planificar les respostes a l'emergència.
- Impulsarem i reforçarem un marc de comunicacions propi dels serveis de seguretat de Catalunya per tal de millorar la coordinació en cas d'emergència.

El cos de Bombers

- Planificarem el desplegament del cos de Bombers en el territori d'acord amb les característiques de la zona.
- Establirem criteris diversos per a les seves actuacions, des del temps mínim de resposta a una emergència fins a la mobilitat possible dels recursos, passant pel coneixement del territori o la concentració d'elements de risc potencial en un lloc o un altre. La realitat metropolitana requerirà un tractament específic.
- Millorarem, en el marc de l'Institut de Seguretat de Catalunya, la formació bàsica, específica i contínua del cos de Bombers.
- Estructurarem el cos de Bombers amb els comandaments operatius suficients en una escala vertical de comandament per millorar la coordinació.
- Dotarem efectivament el cos de Bombers dels recursos humans i els mitjans suficients i específics per dur a terme la seva tasca amb seguretat i eficàcia.
- Inclourem els serveis bàsics i subministraments (aigua, gas, electricitat), les telecomunicacions (emissores de ràdio i televisió privades o públiques, internet) i la xarxa de transport públic en l'entorn de treball de les emergències.
- Reforçarem i incentivarem l'activitat inspectora d'edificis i espais públics o privats, especialment des del món local, i garantirem el seguiment i el manteniment dels elements de seguretat.
- Impulsarem un pla transversal i integral de gestió forestal, amb criteris que facilitin l'extinció i la no propagació d'incendis forestals, prioritàriament en zones habitades.
- Intensificarem accions, recursos i mitjans durant els mesos sense risc d'incendi per dur a terme, des del Departament d'Interior i en col·laboració amb el món local i amb criteris de gestió integral

del combustible, els focs tècnics o les neteges que garanteixin la discontinuïtat en cas de gran incendi forestal.

- Definirem el tractament de les emergències i la prevenció en el marc de les juntes locals de seguretat, d'acord amb un concepte integral de servei al ciutadà. En aquest sentit, caldria refer els mecanismes legals per incloure nous membres d'aquest àmbit a les juntes.

La tasca dels voluntaris

- Definirem el paper i les funcions dels diferents voluntariats sota l'aixopluc d'una organització única que serveixi d'interlocutora en la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.
- Organitzarem i redefinirem la tasca dels bombers voluntaris en tant que servei desplegat al territori i amb quines funcions prioritàries s'ha de desenvolupar el servei.

EDUCAR EN LA PREVENCIÓ

EDUCAR EN LA PREVENCIÓ I REFORÇAR-LA, UN VALOR A L'ALÇA

El model d'Esquerra de seguretat pública es basa també en la prevenció, més que en la reacció. Des de la detecció i la previsió de situacions d'exclusió social, de conflictes ciutadans o de noves amenaces, com ara el crim organitzat, fins a la confecció i la divulgació dels diferents plans d'emergència o una gestió industrial o forestal que prioritzi la protecció de les persones, la Generalitat de Catalunya ha d'impregnar la seva gestió d'aquesta voluntat preventiva.

En el cas de les emergències, aquesta prioritat de la prevenció suposa augmentar els recursos en les àrees de planificació i millorar sensiblement la coordinació interdepartamental, de manera que es fa necessari dotar la Direcció General d'Emergències d'un pressupost molt més elevat del que ara disposa i dels mecanismes legals que permetin que la coordinació entre els departaments del Govern i entre els mateixos actors d'una emergència sigui la millor possible, tant en la planificació de la resposta com en la mateixa actuació o en el restabliment de la normalitat.

Reforçar l'estructura de planificació i treballar de manera proactiva suposa, en qualsevol cas, formar i informar la població sobre els riscos i les mesures d'autoprotecció que calen per afrontar-los. Cal, doncs, estructurar un sistema d'atenció a les emergències que ordeni, reguli i coordini el paper del voluntariat, tant de Protecció Civil com dels Bombers. Partint de la concepció de Catalunya com una única regió d'emergències, és cabdal que el voluntariat local repartit pel territori tingui ben delimitades les seves competències en el marc d'un sistema únic de formació i en un escalafó i una cadena d'ordres ben definits.

Propostes

- Incidirem en la Policia de Catalunya, tant en els processos formatius com en la mateixa acció policial, en la defensa i la promoció dels valors cívics com a referent fonamental per a la prevenció. I reforçarem el paper mediador de la Policia en conflictes ciutadans com a complement del concepte de l'ordre públic a l'ús.
- Potenciarem els models transversals de tractament de la seguretat i afavorirem les polítiques interdepartamentals pel que fa a la prevenció i la gestió del delictes, especialment en els àmbits sociosanitari, educatiu, jurídic i penitenciari.
- Potenciarem l'autoprotecció i la prevenció des de tots els àmbits de govern, nacional o local. La incentivació d'aquests dos conceptes ha d'anar acompanyada d'un augment dels recursos econòmics i logístics en la planificació i la difusió pública sobre situacions de risc. S'ha de refor-

çar, en qualsevol cas, el caràcter preceptiu de les valoracions tècniques de la Direcció General d'Emergències a l'hora d'emetre autoritzacions, llicències d'obres o activitats o en la mateixa planificació del territori.

- Continuarem potenciant la informació i la formació en l'àmbit escolar en coordinació amb la Policia Local en temes de prevenció i de seguretat viària.

SEGURETAT VIÀRIA

CONVERTIR LA SEGURETAT VIÀRIA CATALANA EN UNA PRIORITAT CIUTADANA I DE GOVERN

Partint d'aquest esperit de prevenció, Esquerra considera fonamental atendre la seguretat viària de manera prioritària. Cal canviar les actituds socials generalitzades que accepten la *normalitat* que suposa un accident de trànsit. Aquesta percepció dels accidents com una simple estadística sense més conseqüències es deriva de la manca d'una legislació capaç d'actuar en la prevenció, des del disseny de les vies fins a les actuacions sobre el Codi de circulació.

Per tant, des d'Esquerra proposem la creació d'un model de seguretat viària propi, orientat a la prevenció dels accidents i a les conseqüències que tenen, a la formació viària dels ciutadans i a l'establiment de mesures proactives en el disseny de les vies. Igualment, aquest model s'haurà d'orientar als estàndards de sinistralitat europeus mitjançant mesures dissuasives i de control ja aplicades en altres països, augmentant el nombre d'efectius policials dedicats a la regulació del trànsit, promocionant la prevenció, la formació i el correcte estat del parc automobilístic i, només subsidiàriament, emprant mesures coactives i sancionadores.

Propostes

- Impulsarem per llei un model de seguretat viària específic per a Catalunya, que tingui en compte els elements territorials i de comunicacions del país, i impulsarem les modificacions legals necessàries a l'Estat espanyol.
- Confeccionarem el Pla de seguretat viària de Catalunya amb criteris interdisciplinaris, la participació del món local i els diferents departaments de la Generalitat, i que prevegi les mesures formatives, legals, informatives o sobre les infraestructures que garanteixin una mobilitat segura.
- Crearem un òrgan gestor de la mobilitat unificant, si cal, les competències avui disperses entre departaments.
- Elaborarem el Pla de millora de punts negres i conflictius i trams de concentració d'accidents.
- Destinarem el 5% de les inversions reals en infraestructures Estat/Generalitat a promoure actuacions de millora de la seguretat, campanyes de sensibilització i assistència a les víctimes d'accidents.
- Promourem un sistema de justícia ràpida i efectiva pels casos de greu vulneració de les normes de trànsit.
- Augmentarem substancialment els recursos humans, materials i tecnològics destinats al control del trànsit.
- Inclourem la seguretat viària com a matèria obligatòria en l'ensenyament primari i secundari.

VETLLAR PER UNA SEGURETAT PRIVADA DE QUALITAT

- Delimitarem, des de les institucions, les funcions possibles del sector privat, els estàndards necessaris per al desenvolupament de l'activitat i l'homologació d'aquests estàndards, especialment en la formació.

- Augmentarem l'activitat inspectora, la plena competència del Govern de la Generalitat i la col·laboració entre les institucions i el sector, per garantir el bon encaix de la seguretat privada en el sistema de seguretat.

Justícia accessible, eficaç i de qualitat per a tothom

Tot i que l'acció del govern catalanista i d'esquerres ha permès reduir els dèficits històricament acumulats en l'àmbit de la justícia, la realitat és encara lluny de poder ser considerada satisfactòria. Així, els avenços legislatius assolits en aquests darrers dos anys (adopcions, Llibre V del Codi Civil i altres llibres llestos per a ser debatuts en ponència parlamentària...) i l'esforç econòmic per dotar de nous recursos i bastir infraestructures pendents d'anteriors legislatures (articulació del Pla d'equipaments penitenciaris, desplegament informàtic a les oficines judicials, millores de les condicions laborals del personal...) són factors de canvi positius, però que encara precisen d'un seguit d'accions polítiques i pressupostàries de gran abast.

No obstant, hi identifiquem el rastre evident d'aquells mals endèmics que tant desprestigien la justícia davant la ciutadania de Catalunya, com la manca de recursos i mitjans materials i personals, que dificulten una prestació òptima del servei.

Per altra banda, tal com ha quedat aprovat el text del nou Estatut, pel que fa especialment al Poder Judicial a Catalunya i altres articles que afecten l'àmbit de la justícia, cal que continuem reivindicant totes aquelles competències i facultats substancials que la retallada del text de l'Estatut que va sortir aprovat pel Parlament de Catalunya ha eliminat.

L'ús del català continua sent mínim i considerem les mesures recollides en el nou Estatut del tot insuficients per superar aquesta evidència. En no ser, el seu coneixement, un requisit de jutges, magistrats, fiscals, secretaris, notaris, registradors, encarregats del Registre Civil i personal al servei de l'Administració de justícia es vulnera el principi d'igualtat davant la llei i els drets de la ciutadania. Convindria, doncs, superar d'una vegada la fase d'experiències i proves per refermar assertivament un més alt nivell d'exigència que ens garanteixi la normalitat en aquest àmbit.

El reconeixement d'una necessària desconcentració i descentralització per guanyar eficàcia i agilitat continua esdevenint un repte pendent. El desenvolupament d'una justícia accessible i de qualitat és al darrere del desenvolupament normatiu que, certament, permetrà millorar aquests aspectes en determinats municipis però aquesta implantació no serà extensible arreu del territori. La Generalitat només proposarà i altres, des de Madrid, decidiran les ubicacions i el nombre dels nous jutjats. S'han d'aplicar, amb planificació interanual, les recomanacions del Llibre Verd aprovades i els estudis d'aquest han de servir de baròmetre anual que permetin una ponderació col·lectiva de qualitat.

La implementació substantiva en recursos humans i materials permetran, a mig termini, apaivagar la greu situació de massificació dels serveis penitenciaris a Catalunya i garantir els preceptes resocialitzadors de la privació de llibertat. Amb això, i la immediata vigència del Decret d'execució i organització desenvolupat pel Departament de Justícia, sembla iniciar-se una etapa de superació de la pèssima situació heretada. Caldrà vetllar, però, per la coherència i racionalitat en el desplegament previst i tenir cura de no caure en el conservadorisme corporativista, que ja sembla endèmic, de la gestió d'aquesta competència transferida.

Finalment, la retallada a l'Estatut, aprovat pel Parlament de Catalunya, ha deixat els drets reconeguts a l'Estatut sense una garantia real i efectiva de la seva eficàcia, com era el recurs directe davant el Tribunal Superior de Justícia. A més, en la majoria dels drets s'han introduït modificacions que els converteixen en drets de configuració legal, per la qual cosa és urgent procedir al seu desenvolupament legislatiu real mitjançant una Carta dels Drets i Deures dels Ciutadans de Catalunya.

L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA COM A SERVEI PÚBLIC BÀSIC, ÀGIL, EFICAC I DE QUALITAT PER A UNA SOCIETAT COMPLEXA I MODERNA.

Cal avançar cap a la consolidació d'un autèntic Poder Judicial català mitjançant l'aplicació de polítiques ambicioses de descentralització i, de forma complementària, també de desconcentració que ens permeti oferir un servei públic àgil, eficaç, més barat i de qualitat, adaptat a les exigències d'un societat que ha de gestionar els conflictes propis de la gran diversitat social, cultural i econòmica que la caracteritza. Necessitem cossos propis arrelats i coneixedors de la identitat del país, optimitzant així els aspectes organitzatius; implantar progressivament la justícia de proximitat; i adequar la planta i les demarcacions judicials a les necessitats reals del país.

Propostes

Administració de justícia

- Vetllarem perquè el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya esdevingui l'última instància jurisdiccional de tots els processos iniciats a Catalunya, i de tots els recursos que es tramiten en el seu àmbit territorial, tal i com preveu l'article 95 del nou Estatut.
- Vetllarem perquè el Consell de Justícia de Catalunya actuï per desconcentració i/o delegació del Consell General del Poder Judicial tal i com preveu l'article 97 del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya.
- Impulsarem de les atribucions que el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix al Consell de Justícia de Catalunya en virtut de l'article 98 de l'Estatut.
- Impulsarem el desenvolupament legislatiu així com, la modificació de la Llei Orgànica del Poder Judicial perquè es doni compliment a les previsions de l'Estatut en relació a les atribucions del Consell de justícia de Catalunya en relació als òrgans de jurisdiccionals situats al territori de Catalunya i en relació a la participació del Consell de Justícia de Catalunya en la designació del President/a del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i dels presidents de sala i els de l'audiència provincial, tal i com preveu l'article 98 de l'Estatut.
- Impulsarem les reformes legislatives necessàries per tal que el Consell de Justícia de Catalunya convoqui els concursos per a proveir places vacants de jutges i magistrats a Catalunya, d'acord amb el que preveu l'article 101 del nou Estatut.
- Vetllarem perquè es doni compliment a les competències que l'article 103 de l'Estatut atribueix a la Generalitat en matèria de personal no judicial al servei de l'Administració de Justícia.

- Impulsarem les reformes legislatives necessàries per tal que la Generalitat gestioni els comptes de dipòsit i consignacions judicials i els seus rendiments.
- Vetllarem perquè la Generalitat gestioni, liquidi i recapti la totalitat de les taxes judicials i no només les que estableixi la Generalitat en l'àmbit de les seves competències sobre l'Administració de Justícia tal i com reveu actualment l'article 104 de l'Estatut.

Demarcació i planta judicial

- Impulsarem les accions necessàries per tal d'adaptar l'administració de justícia a les necessitats del seu territori, identificades en base al nivell poblacional o al nombre de procediments registrats, en virtut de les facultats de la Generalitat per realitzar modificacions de la planta judicial.
- Impulsarem el traspàs per la via de l'article 150.2 de la Constitució de la facultat per delimitar les demarcacions territorials dels òrgans judicials de Catalunya i de la Planta Judicial.

Millora de l'oficina judicial

- Vetllarem perquè es doni compliment de les competències de la Generalitat en relació a les ofícines judicials que preveu l'article 105 de l'Estatut.
- Convertirem l'oficina judicial en operativa i funcional, optimitzant els recursos i potenciant i redefinint les seves funcions.
- Dotarem de més instruments per millorar la professionalitat de tots els funcionaris al servei de l'Administració de Justícia, per assegurar l'eficàcia en els processos i les resolucions i l'eficiència de la justícia.
- Establirem sistemes de control de qualitat respecte a l'atenció del ciutadà i del funcionament de la justícia, amb criteris de modernitat, d'eficàcia, eficiència i resultats, així com de tracte al ciutadà i la rapidesa en el tràmit.
- Establirem oficines d'atenció a l'usuari a tots els edificis judicials.

Funcionariat judicial català.

- Impulsarem la reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial per tal que una llei del Parlament pugui crear cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia dependents de la Generalitat, en virtut del que estableix l'article 103.3 de l'Estatut.
- Incentivarem l'arrelament dels funcionaris per tal d'evitar la mobilitat geogràfica.

Informatització

- Establirem un sistema informàtic que permeti a qualsevol ciutadà consultar, des de qualsevol lloc, l'estat del seu procediment judicial, del tipus que sigui.
- Establirem un sistema informàtic que permeti la interconnexió entre tots els òrgans judicials, per facilitar la relació entre jutjats però també la comunicació amb els operadors jurídics.
- Crearem un gran portal informàtic de la Justícia de Catalunya, amb tota la informació sobre els òrgans i operadors de la justícia, un banc de dades de totes les sentències de les Audiències Provincials i el TSJC i la legislació vigent.
- Potenciarem el sistema de videoconferència, que comporta un abaratiment, en temps i cost, de les diligències judicials.

Accés a les professions jurídiques, torns d'ofici i taxes

- Defensarem la Reformulació de la Llei d'Accés a l'advocacia i a la procuradoria.
- Establirem un ampli període de pràctiques externes i un sistema de beques que garanteixi l'accés a la formació en condicions d'igualtat.
- Defensarem la dignificació dels torns d'ofici, tan pel que fa al justiciable com el professional, per ordenar els serveis de justícia gratuïta i d'orientació jurídica gratuïta i establirem organismes de control del torn d'ofici, sobre la qualitat de la prestació, la preparació dels professionals, la ges-

tió econòmica, per tal de fer-los més eficaç.

- Equipararem gradualment la retribució de la prestació del servei del torn d'ofici i d'assistència jurídica gratuïta als honoraris mínims del Consell.
- Reduirem els costos derivats dels procediments judicials. Implantarem un IVA reduït a minuts professionals, tant d'advocats, procuradors, perits...
- Defensarem el control exclusiu de la gestió, la recaptació i liquidació de les taxes i consignacions judicials.

Justícia de proximitat

- Elaborarem una Llei processal específica per a la justícia de proximitat que inclogui mesures alternatives de resolució de conflictes mitjançant la mediació i l'arbitratge, amb un paper destacat dels advocats.
- Ampliarem les competències, en aquest camp, previstes al projecte de reforma de la Llei Orgànica del Poder Judicial. No només competències en matèria civil o de faltes penals, sinó també en determinats àmbits de la justícia administrativa, per tal de poder combatre els conflictes derivats del soroll, els comportaments incívics o les obres, ocupacions de l'espai públic i activitats sotmeses a llicència que es duiguin a terme sense permís o excedint aquest permís. Competències en sancions administratives de fins a una quantia determinada, llicències d'activitat o d'ocupació de l'espai públic.

Reglamentació de les funcions públiques notarial i registral

- Defensarem l'assumpció per part de la Generalitat de la capacitat normativa relativa al notariat i als registres públics, amb competències executives de planificació i regulació de l'exercici de la professió i la inspecció de les notaries, dels registres, del Registre d'Actes de Darrera Voluntat i dels col·legis professionals respectius, i també l'exercici de la potestat disciplinària sobre els notaris i els registradors i sobre llurs col·legis i la resolució dels recursos que corresponguin a l'Administració en matèria de notariat i registres.
- Defensarem que l'establiment de les especialitats aranzelàries que deriven de les particularitats del dret substantiu de Catalunya corresponguin a la Generalitat.
- Defensarem que la propietat dels protocols notariais i dels llibres dels registres de la propietat, de béns mobles, mercantils i civils de Catalunya correspongui a la Generalitat.
- Vetllarem perquè es doni compliment a la previsió de l'article 180 de l'Estatut per assegurar la participació de la Generalitat en els processos de designació de magistrats del Tribunal Constitucional i de membres del Consell General del poder Judicial.

Implantació de la normailització lingüística a l'administració de justícia

El ciutadà té el dret d'exigir que els procediments es facin en llengua catalana, per això,

- Farem possible l'ús normal i preferencial del català, amb tots els mitjans necessaris, tant tècnics com personals, que faci possible el principi d'igualtat i el sistema de la doble oficialitat de la llengua.
- Proposarem i defensarem en la modificació dels articles 231 i 341 de la Llei Orgànica del Poder Judicial per omplir de contingut la previsió de l'article 102 de l'Estatut per tal que el coneixement de la llengua catalana sigui un requisit de capacitat per exercir a Catalunya per a jutges, magistrats, fiscals, secretaris, notaris, registradors, i no un simple mèrit. El personal de l'Administració de justícia, ha d'acreditar el mateix coneixement del català que els funcionaris de la Generalitat de categoria anàloga. D'aquesta manera es faran efectius els drets dels usuaris de l'Administració de Justícia reconeguts en els articles 32 i 33 de l'Estatut.
- Defensarem el reconeixement, en l'àmbit de la justícia, de la identitat aranesa, tal i com es preveu i reconeix en els articles 6.5 36 del nou Estatut.
- Donarem prestigi a la llengua catalana en l'àmbit jurídic i facilitarem l'exercici de l'advocacia en català.

- Facilitarem els mitjans per tal de tenir legislació en català, anotada i comentada, manuals i doctrina de referència i reculls de jurisprudència traduïts al català, i l'assegurament de la seva difusió i distribució entre l'advocacia.
- Implantarem el programa de traducció automàtica català><castellà i de correcció ortogràfica de domini públic.
- Assegurem la formació en dret lingüístic i llengua catalana per a tots els operadors jurídics, formació dissenyada per a tots els nivells de coneixement.

LA SEURETAT, PRIORITAT POLÍTICA I CIUTADANA

VIOLENCIA DE GÈNERE I DE PRESONS

Protecció de les víctimes de la violència de gènere.

Mitjançant una bateria d'accions administratives, legislatives i governamentals i l'establiment dels corresponents protocols, hem d'oferir a les víctimes d'aquesta mena de violència un marc que les empari, les ajudi a superar les seqüeles de les agressions i garanteixi una prevenció adient.

Propostes

- Proposarem el seguiment i l'avaluació de les iniciatives de protecció de les víctimes de la violència de gènere.
- Aprovarem la Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista.
- Trencarem les invisibilitzacions i discriminacions que pateixen les dones i reconeixem i avançarem en garanties respecte el seu dret bàsic a viure sense cap de les manifestacions de la violència masclista.
- Garantirem mesures integrals respecte a la prevenció, sensibilització, atenció, assistència, protecció, recuperació i reparació de la violència patida.
- Establirem estructures de coordinació i col·laboració entre els organismes públics intervinents, i entre els organismes públics i els organismes privats intervinents.
- Establirem un protocol marc i un circuit nacional per una intervenció coordinada contra les violències vers les dones.
- Defensem la cooperació interdepartamental i interinstitucional, per tal de poder organitzar les respostes des dels diferents àmbits d'intervenció.
- Protecció de les víctimes de la violència familiar
- Impulsarem una llei per a l'eradicació de la violència familiar, que afecti a tots els membres del nucli familiar i/o convencional, parelles, pares, fills, gent gran que conviu amb familiars.

POLÍTICA PENITENCIÀRIA

Potenciar les eines per una veritable política penitenciària resocialitzadora i de qualitat.

Cal prioritzar la construcció dels nous equipaments programats per tal de minimitzar la massificació a la vegada que centrem la reinserció en aquelles activitats que permetin a l'intern adquirir una capacitat professional, una formació acadèmica útil i un accés normalitzat al treball productiu. Cal recuperar, igualment, els instruments objectius adients per tal de reduir les condemnes en base a la consecució dels objectius esmentats i a l'adquisició de pautes i coneixements que afavoreixin la integració al país dels estrangers desarrelats.

Propostes

- Implementarem el Reglament penitenciari català, desenvolupant-lo i fent-lo operatiu.
- Revisarem i actualitzarem les infraestructures penitenciàries. Substituirem els centres que estan obsolets i crearem una xarxa d'infraestructures de medi obert.
- Disposarem d'un mapa penitenciari català que ens permeti afrontar els propers decennis.
- Davant el percentatge d'interns estrangers i dels nous perfils d'interns en aquests moments a les presons a Catalunya, definirem amb quins programes abordem aquest canvi.
- Ens coordinarem amb Justícia Juvenil i amb els centres que per la nova Llei del Menor han aollit els nois i noies compresos entre els 16 i els 18, donat que realment la xarxa de centres i la seva gestió no considerem que sigui la més adequada per treballar la contenció i la intervenció necessària.
- Tindrem en compte les especificitats dels interns amb delictes contra la llibertat sexual; interns amb delictes violents i d'alta perillositat; les dones internes; interns per delictes econòmics i bandes organitzades internacionals de delictes, i noves tecnologies.

INTERVENCIÓ PENITENCIÀRIA

El fet de la massificació dels centres i la inadequada dotació de personal tècnic especialitzat, fa que en l'actualitat la majoria dels interns no siguin objecte d'una intervenció individualitzada i tampoc es contempla un clar itinerari en el seu procés de rehabilitació. Això és especialment patent en el medi obert. Aquest aspecte és de vital importància corregir-lo sobre tot en tipologies delictives d'un pronòstic alt de perillositat i de possibilitat de reincidència. L'absència de definició d'aquest procés individual i la manca d'un itinerari, fa que el mateix intern no pugui participar en el seu procés i no tingui una expectativa clara del que li passarà en el seu futur. Aquest aspecte es tradueix en manca de motivació, desorientació, inconformisme i un clar augment de la conflictivitat. Aquesta conflictivitat és projectada a altres interns i al mateix personal penitenciari.

- Revisarem els Sistemes de Avaluació dels interns i de Motivació donat que s'ha demostrat el fracàs del actual SAM, un mètode més administratiu que de tractament i intervenció amb la qual cosa no ha generat una dinàmica de expectativa i treball pels interns.
- Redefinirem el catàleg de programes específics de tractament, que s'hauran d'aplicar d'una forma real i continuada durant tot el procés de compliment de la pena.
- Defensarem la coordinació amb els òrgans responsables de l'execució de les penes.
- Imposarem un treball transversal de les diferents institucions que intervenen amb l'execució de les penes. Això vol dir que cal organitzar punts de trobada per treballar i que permetin una coordinació que sigui real i eficaç.

RECURSOS HUMANS DELS CENTRES PENITENCIARIS

- Reconsiderarem els continguts dels diferents cossos que treballen en els centres penitenciaris, determinant de forma clara els drets i els deures.
- Tindrem present les especificitats pròpies dels treballadors penitenciaris i els seus problemes, marcats per fets diferencials importants respecte a l'administració general.
- Determinarem unes condicions diferencials per tal de garantir un correcte servei dels diferents col·lectius, que necessàriament ha de passar per contemplar unes condicions professional més favorables que les actuals. Així, revisarem el processos d'accés als diferents cossos penitenciaris, la formació continua, la promoció professional, la segona activitat i la mobilitat interdepartamental, amb l'elaboració d'un Estatut dels treballadors dels serveis penitenciaris i la constitució d'una Escola d'estudis i formació penitenciària.

- Desenvoluparem l'aplicació de la llei núm. 31/1995 i el seu reglament, relativa a la prevenció de riscos laborals en els centres penitenciaris.
- Formarem adequadament els equips directius i comandaments intermedis i dotarem a cada centre de treball de més de 500 treballadors d'un Servei de Prevenció propi tal i com determina la llei de prevenció de riscos laborals.
- Per tal de garantir l'adopció de les mesures correctores derivades de cada avaluació, dotarem de partides pressupostaries adequades a les unitats administratives dels centres penitenciaris.

EL TREBALL ALS CENTRES PENITENCIARIS

- Defensarem una real orientació empresarial, ja que el treball és el millor instrument d'inserció social per una part important dels interns.
- Reformularem i reorganitzarem el CIRE, ja que, en no donar resposta a les necessitats, no s'ha aprofitat tota la seva potencialitat socialitzadora.
- Potenciarem la coordinació del CIRE amb l'àrea de formació ocupacional i professional del Departament i amb els programes d'inserció laboral assistida.
- Plantejarem la introducció de les noves tecnologies en l'àmbit penitenciari. Les NTIC són una eina innovadora i eficaç amb aquests col·lectius. Implementarem aquesta possibilitat en tots els centres penitenciaris, incloent-hi un línia de recerca laboral, una línia formativa i una línia d'us comunitari. La introducció de NTIC és una necessitat també per la modernització de tots els models de gestió i intervenció a l'administració.

EL MEDI OBERT

Donarem continuïtat a la feina que es desenvolupa als centres penitenciaris i així aconseguirem reinserir als interns i a les internes. Comprometerem a tothom, començant per les institucions municipals. Realitzarem una anàlisi dels indicadors de qualitat assistencial i del mapa de recursos en medi obert, del número de places, la seva distribució i la seva qualificació.

SISTEMES DE SEGURETAT PASSIVA

- Prepararem el sistema per tenir les mínimes errades possibles i garantir la missió que és encomanada a l'administració pel que fa a la reinserció i rehabilitació dels interns. La missió més important dels serveis penitenciaris és la retenció i custòdia dels interns, siguin detinguts, preventius o penats. Les errades en aquesta missió de custòdia suposen una pèrdua de confiança i manca de responsabilitat social.
- Realitzarem una auditoria que estableixi la situació real dels sistemes de seguretat passiva dels centres penitenciaris catalans. Posteriorment, crearem una unitat tècnica especialitzada per tal de supervisar i inspeccionar constantment l'adequat funcionament dels sistemes, proposant les millores o substitucions que es considerin oportunes.
- Desenvoluparem els sistemes de seguretat a l'interior dels centres penitenciaris, que avui permeten les noves tecnologies i els sistemes de seguretat interior passius, com poden ser les càmeres, polsadors, walkies, sensors, sistemes electrònics d'identificació, escàners etc., poden semblar un increment del control agressiu.
- Introduïrem i actualitzarem els sistemes de seguretat passiva, aprofitant el que poden aportar les noves tecnologies, així com la introducció de protocols efectius per tal d'actuar eficaçment en situacions de crisi. Alhora que establim obligatòriament plans de manteniment i d'actualització permanents.

- Minimitzarem riscos innecessaris i estudiarem la possibilitat de reduir al mínim el nombre de sortides per raons judicials o mèdiques del centre penitenciari o de l'entorn penitenciari. Prepararem els centres penitenciaris per realitzar activitat judicials.

COORDINACIÓ INTERDEPARTAMENTAL, ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS I VOLUNTARIAT

- Considerarem els centres penitenciaris com espais subjectes de la responsabilitat de tota l'administració de la Generalitat i, facilitarem els seus recursos per el desenvolupament de les activitats.
- Proposarem als ajuntaments mesures de coordinació per tal de treballar en el procés de reinserció dels seus ciutadans que són privats de llibertat, així com de les seves famílies.
- Considerarem els centres penitenciaris com espais subjectes de la responsabilitat de tota l'administració de la Generalitat i, facilitarem els seus recursos pel desenvolupament de les activitats.
- Demanarem als ajuntaments coordinació per tal de treballar en el procés de reinserció dels seus ciutadans que són privats de llibertat, així com de les seves famílies.
- Regularem l'àmbit d'aportació d'entitats i associacions col·laboradores, com un element normalitzador en el procés dels interns.
- Potenciarem les mesures alternatives a l'ingrés a presó i escurçarem l'estada efectiva a presó fins a assolir la mitjana europea.
- Introduïrem els programes de suport i de seguiment postpenitenciari.
- Aturarem l'externalització i subcontractació de serveis auxiliars als centres.
- Reconeixem i abordarem l'existència del condemnat psiquiàtric.

DESENVOLUPAMENT DEL DRET CATALÀ

DESENVOLUPAR PLENAMENT EL DRET CATALÀ

És necessari continuar la tasca de modernització i actualització del Dret Català i culminar tot allò que ha quedat embastat en la darrera legislatura. És bàsic desenvolupar un dret processal català, un dret públic propi que reguli les contractacions de l'administració i l'aprovació de lleis que enforteixin les institucions.

Propostes

- Desenvoluparem del Dret Processal català per tal de no forçar els operadors jurídics a interpretar les lleis processals estatals, pensades des d'un altre ordenament, amb institucions i principis generals molt sovint no coincidents.
- Completarem el Codi Civil de Catalunya, tenint present el treball dut a terme fins ara: Llibre IV de successions, el Llibre II de persona i família i el Llibre VI d'obligacions i contractes.
- Regularem el Llibre III del Codi Civil, de la persona jurídica que afecta a les fundacions i associacions.
- Assumirem progressivament les competències en determinades matèries de Dret Mercantil (Dret del Consum i assegurances).
- Codificarem el Dret Públic de Catalunya per tal de facilitar-ne el coneixement i ús per part de tots els operadors jurídics.
- Aprovarem una Llei de Fundacions d'Iniciativa Pública, que en millori el seu control (personal, contractació, gestió dels recursos) i potenciï la transparència de la seva activitat.
- Aprovarem la Carta dels Drets i els Deures dels Ciutadans de Catalunya i potenciarem el reconeixement dels drets i deures establerts al nou Estatut i la seva exigibilitat i garanties.

- Establirem mecanismes de recurs directe no jurisdiccional, complementari a la via jurisdiccional, davant el Consell de Garanties Estatutàries per part del Síndic de Greuges i/o dels ciutadans.
- Enfortirem les institucions a partir de l'aprovació de la Llei de Creació del Centre d'Estudis d'Opinió que en garanteixi la imparcialitat, l'objectivitat i la transparència i que el doti de mitjans necessaris per dur a terme la seva tasca, inclosa la difusió de resultats i d'anàlisi de resultat mitjançant una pàgina web pròpia.
- Tornarem a presentar la Llei de l'Oficina Antifrau, amb competències que abastin totes les administracions de Catalunya.
- Desenvolupament dels mitjans alternatius de resolució de conflictes
- Ens comprometem a seguir potenciant totes les polítiques legislatives i governamentals per tal de convertir els mitjans extrajudicials de resolució de conflictes en àmpliament majoritaris i accessibles i usats per tothom.

Propostes

- Elaborarem la Llei catalana de mediació.
- Potenciarem els mitjans extrajudicials de resolució de conflictes, mediacions, arbitratges...
- Ampliarem i millorarem de les mediacions ja existents, com ara la penal, la familiar, la cultural, l'escolar...
- Aplicarem la gestió de conflictes a les PIMES i empreses familiars (laborals, patrimonials, personals).
- Aplicarem com a mitjà de prevenció, gestió i resolució de conflictes derivats de conflictes a comunitats de propietaris.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat coordinat per:

La Vicesecretaria General d'Acció Política amb el suport de la Secretaria Nacional de Política Econòmica, la Secretaria Nacional de Política Cultural, la Secretaria Nacional de Política Social, la Secretaria Nacional de Política Territorial, la Secretaria Nacional de Justícia i Seguretat i la Secretaria Nacional de Política Internacional.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat redactat per les persones següents:

Carme Capdevila, Josep Bargalló, Josep Huguet, Anna Simó, Marta Cid, Manel Balcells

Miquel Àngel Alfaro, Josep Canals, Albert Castellanos, Bruna Ferrer, Gràcia Ferrer, Alfons Garcia, Pau Llobet, Rosa Mercadé, Magí Rovira, Francesc Sánchez, Quim Sangrà, Macià Serra, Marc Suárez

I amb les aportacions de:

La Secretaria de la Dona; les JERC; la Sectorial de Cooperació Internacional, Pau i Solidaritat; la Sectorial de Comerç, Turisme i Consum; la Sectorial de Polítiques per a Gais i Lesbianes; la Sectorial d'Universitats i Recerca; la Sectorial de Justícia; la Sectorial de Política Econòmica i Financera; la Sectorial de Fòrum Sindical; la Sectorial de Polítiques d'Immigració; la Sectorial de Política Lingüística; la Sectorial de Defensa i Seguretat; la Sectorial de Benestar Social; la Sectorial de Societat de la Informació; la Sectorial de Moviments Socials; la Sectorial de Política Territorial; la Sectorial de la Unió Europea i Política Internacional; la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social; la Sectorial de Sanitat; la Sectorial de Cultura; la Sectorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; la Sectorial d'Empreses d'Indústria i Serveis; la Sectorial d'Esports; la Sectorial d'Ensenyament i la Sectorial de Medi Ambient i Energia.

I també donem gràcies a totes aquelles persones que a títol individual ens han fet arribar les seves propostes.

programa 2006_ciutadania

**una societat moderna
per un país
lliure i integrador**

Índex

3	LA CATALUNYA QUE VOLEM FER
4	HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL
4	APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL
9	UNA SOCIETAT MODERNA PER A UN PAÍS LLIURE I INTEGRADOR
13	POLÍTIQUES DE DONES A CATALUNYA
14	POLÍTIQUES TRANSVERSALS
15	DONES I ENTORN
17	DIVERSITAT I RECONeixEMENT DELS COL·LECTIUS DE DONES
18	LES DONES COM A AGENTS SOCIALS ACTIUS
21	IMMIGRACIÓ: ACOLLIR I INTEGRAR DES DE LA PRÒPIA IDENTITAT
23	PRINCIPIS D'ACTUACIÓ DES D'UNA ÒPTICA SOLIDÀRIA I DE PAÍS
25	IDENTITAT ÉS ACOLLIR. DIVERSITAT ÉS OPORTUNITAT I CREIXEMENT. COHESIONAR ÉS ESDEVENIR SOCIETAT
27	ESQUERRA: IMPULSORA I GARANT DE DRETS PER A PERSONES, GAIS, LESBIANES I TRANSSEXUALS
31	FEM REALITAT L'EMANCIPACIÓ JUVENIL
32	HABITATGE
32	TREBALL
33	EDUCACIÓ
34	SALUT
35	CIVISME I PARTICIPACIÓ PER A UN PAÍS REPUBLICÀ
39	LA CULTURA, EL NOSTRE SEGELL EN EL MÓN
42	L'ACCÉS A LA CULTURA
44	LA GESTIÓ DE LA CULTURA I EL PATRIMONI
47	LA DIFUSIÓ DE LA CULTURA

51	EL CATALÀ, LLENGUA D'ÚS SENSE COMPLEXOS
53	UNA NOVA LLEI DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA
53	L'ADMINISTRACIÓ IMPULSORA DE LA LLENGUA
55	LA LLENGUA CATALANA COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL
55	LA LLENGUA CATALANA, VERTEBRADORA DELS PAÏSOS CATALANS
56	EL CATALÀ, UNA LLENGUA OBERTA AL MÓN
57	ESPORT CATALÀ: CIVISME, NACIÓ I QUALITAT DE VIDA
61	LAÏCITAT, EL RESPECTE DELS DRETS DE LLIBERTAT RELIGIOSA
65	CATALUNYA, UN PAÍS SOLIDARI AMB FORTA PROJECCIÓ EXTERIOR
68	ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
68	UNIÓ EUROPEA
70	RELACIONS INTERNACIONALS
72	POLÍTICA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT, PAU I SOLIDARITAT INTERNACIONAL
76	CATALANS I CATALANES DE L'EXTERIOR

La Catalunya que volem fer

Esquerra encara les Eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 1 de novembre de 2006 amb una renovada il·lusió en la consolidació d'una societat avançada i per a tothom i en el refermament del seu compromís per la construcció d'una Catalunya nacionalment sòlida. I ens hi presentem com el que som: un partit lliure de lligams amb grups econòmics i de poder que mediatitzin l'acció política, un partit català que no se subordina a la voluntat de partits espanyols, un partit de gestió honesta amb sensibilitat social i territorial, un partit que escolta la població, un partit que no se sotmet a interessos... **Esquerra és l'esquerra catalana independent**, l'única força política que no depèn de centrals dirigents situades a Madrid ni de poders fàctics i econòmics. L'única capaç de frenar la deriva conservadora i subalterna de les altres dues grans forces polítiques catalanes. L'única capaç de catalanitzar l'esquerra i de fer social el catalanisme. I, justament per això, ens podem comprometre a treballar per canviar les situacions d'injustícia social, de limitació dels drets individuals, col·lectius i nacionals i de marginació territorial, cultural, generacional, de gènere... **Esquerra és la garantia de la transformació social** cap a cotes més altes de llibertat i de justícia. **Esquerra és la garantia de la construcció nacional**, d'un país viu i de futur, amb la seva pròpia identitat en una Europa de les persones i dels pobles, d'una Catalunya que es vol integradora i lliure.

El nostre és un compromís efectiu. **Esquerra és un partit de gestió**: ho demostrarem, dia a dia, als ajuntaments, als consells comarcals i a les diputacions que governa, amb la nostra capacitat de respondre als problemes de les persones –des d'una decidida perspectiva de progrés–, d'escoltar el conjunt dels ciutadans i les seves associacions, de generar projectes útils i engrescadors per al futur... En els dos anys i mig que hem tingut responsabilitats a la Generalitat hem demostrat, també, la nostra capacitat de trobar un ampli consens –amb el Pacte Nacional per a l'Educació, com a senyera–, el nostre ferm impuls a polítiques públiques i socials avançades –la llei de serveis socials, el pla de ciutadania, les construccions escolars i esportives, l'augment de professorat, el pla per a la igualtat de gènere, les accions en favor de la llibertat religiosa i la laïcitat, l'acollida lingüística...–, la nostra implicació en la modernització de les estructures econòmiques i productives –amb la participació en l'Acord estratègic per a la competitivitat, l'establiment de la Bioregió, l'aprovació dels plans de recerca, d'internacionalització de les nostres empreses i l'estratègic de turisme...–, la nostra aposta per l'equilibri territorial –amb un augment molt considerable de les aportacions als ajuntaments, la nostra participació activa en el pla de barris...–, la projecció internacional del país –amb els avenços en l'ús del català a les institucions europees, el salt endavant fet a les polítiques de cooperació, el treball en favor de les seleccions esportives...

I Esquerra és un partit que puja, en ascens, que camina endavant. No només en el darrer cicle electoral —les passades eleccions municipals, al Parlament de Catalunya i al Congrés i Senat espanyols—, sinó en el que tot just encetem. Esquerra ja té ara mateix, a punt, prop de 700 llistes municipals arreu del nostre territori, 200 més que fa quatre anys. Esquerra s'expandeix pel territori, l'esquerra catalana independent s'estén a la nostra societat... En aquestes Eleccions al Parlament de Catalunya, des d'Esquerra hem engegat un procés participatiu i innovador que ens portarà a arribar directament a més de 600.000 ciutadanes i ciutadanes, cara a cara, a escoltar les seves inquietuds i les seves propostes, els seus dubtes i les seves certeses. **Esquerra és un partit que escolta.**

HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL

Esquerra, abans que res, és una força política que té un projecte nacional, social i territorial clar: **Esquerra té un projecte sobiranista i progressista**. És el projecte que dona cos a les més de 1.600 propostes concretes que conformen el nostre Programa per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2006. Un Programa que conté els següents eixos: ciutadania, social, econòmic i territorial per desplegar una acció de Govern nacional i de progrés, adequada a la realitat de la nostra societat i amb les respostes necessàries per avançar tots junts cap a un país millor, més just. Us el presentem en aquests quatre eixos que centren la nostra proposta de Govern:

1. **Una societat moderna per a un país integrador i lliure.**
2. **Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones.**
3. **Un país d'emprenedors amb treball per a tothom.**
4. **Un territori viu per un país de futur.**

Però tampoc no podem oblidar que una part substancial dels nostres problemes i reptes, i moltes de les seves solucions, són, encara avui i malgrat tot, fora de l'estricta competència del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Que bona part del nostre projecte va més enllà d'una legislatura.

Per això, ens comprometem, també, més enllà de les propostes que conté el nostre Programa. Ens comprometem a continuar treballant, a les institucions de l'Estat i de la Unió Europea, pel reconeixement efectiu de la nostra realitat nacional. Per aconseguir, en aquest període històric, la constitució política d'un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de debò. Per assolir el dret a decidir lliurement, com a nació, el nostre futur. Per obtenir la titularitat i la gestió d'aquells serveis que constitueixen un ple autogovern i encara són a mans de l'executiu central. Per fer del català una llengua com les altres, que es pugui utilitzar plenament a les institucions de l'Estat.

APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL

Aquesta propera legislatura serà la de l'aplicació i el desplegament del nou Estatut d'Autonomia. Esquerra ja ha explicat de manera rotunda i reiterada el desacord amb el trencament de l'acord polític que va dur al Projecte d'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, l'error que va suposar el pacte Mas-Zapatero pel que fa a la renúncia de competències clau i el finançament

necessari... Aquest mateix estiu, amb la dolorosa realitat de la mala gestió de l'Aeroport del Prat i el desgavell inhumà dels fluxos migratoris, hem tingut, malauradament, dos clars i perjudicials exemples d'aquest error. Però, malgrat això, i tot i la baixa participació al referèndum del 18 de juny, **Esquerra es compromet a l'aplicació rigorosa i al desplegament màxim de l'Estatut**. L'àmplia tradició democràtica d'Esquerra i la seva solidesa institucional no fan sinó avalar el fet que acatem sense discussió el resultat del referèndum i ens erigim com a garantia del compliment del nou text estatutari. Com ha succeït amb la Llei de Política Lingüística, a la qual Esquerra, en el seu moment, no va donar suport parlamentari per la seva poca ambició i migradesa, però que ha estat la primera força política que l'ha aplicat, en les seves responsabilitats al Govern, amb la màxima plenitud possible. **Esquerra és la garantia de compliment de l'Estatut**. Esquerra va ser la primera i principal força política impulsora de la reforma estatutària, amb valentia i força. Amb la mateixa valentia i força amb què ara n'impulsarà el compliment i l'assoliment real d'aquells aspectes en què significa un avenç.

I aquesta legislatura serà, també, la de la finalització dels treballs —ja iniciats pel Govern i pel Parlament— en dos aspectes claus de l'autogovern i de la proximitat dels ciutadans a les polítiques públiques, i que el nou Estatut apunta: la nova organització territorial del país en vegueries —eina tant de descentralització administrativa i política de la Generalitat com de millora de la cooperació entre les administracions locals— i la primera llei electoral pròpia —que ha de saber recollir els principis fonamentals de proporcionalitat del vot i de representativitat territorial. Una i altra, impulsades pel nou Govern, han de partir dels treballs ja iniciats i han de tenir el seu lloc de debat en el Parlament, a través del consens polític i de l'audiència del territori. Una i altra, també, han de foragitar el partidisme. Són dos elements claus de política de país.

UNA LEGISLATURA DE CONSENS

Esquerra va ser qui va treballar amb més empena per assolir l'ampli consens que va dur a l'acord parlamentari català per l'Estatut. Esquerra ha protagonitzat els acords de Govern que han tingut més suport social, més consens. **El Pacte Nacional per a l'Educació** n'és, ja ho hem dit, l'exemple més contundent —i una de les promeses protagonistes del programa d'Esquerra per a les Eleccions del 2003 que hem complert en menys d'una legislatura. En uns moments de confrontació política i social, a l'Estat i en d'altres indrets d'Europa, sobre model i realitat educativa, Esquerra va aconseguir fer seure tots els sectors implicats de la comunitat educativa i dels agents socials. Professorat, alumnat, pares i mares, moviments de renovació, representants de l'escola pública i de la diversitat de l'escola privada... I d'arribar a un acord amb la gran majoria d'aquests representants, innovador, amb una alta consignació pressupostària i el compromís de realització de moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa. Un acord valorat positivament per gairebé tothom, i només menystingut pels candidats més sectaris i menys interessats en el bé públic. Però, aquest és el camí que ha d'interessar les forces polítiques realment preocupades pel país, per la seva construcció, per la seva cohesió social. I, per això, **Esquerra aposta pel consens social**.

I aquest és el camí, el del consens i de l'acord, que Esquerra proposa i es compromet a impulsar. La propera legislatura ha de ser, doncs, la del consens social i polític i, consegüentment, la de la superació dels partidismes en els grans temes de país i de la participació dels agents socials en el seu disseny. Per això, Esquerra, des del Govern, promourà l'assoliment d'acords en tres grans àmbits:

- **Pacte Nacional d'infraestructures i energia**
- **Pacte Nacional de salut i benestar**
- **i Pacte Nacional per a la immigració.**

Tres qüestions cabdals, per al país i per a la gent, per permetre el desenvolupament sostenible i la competitivitat econòmica, per aconseguir l'equitat en el desenvolupament personal i eradicar la marginació de persones i col·lectius, per millorar el present i aconseguir un futur millor.

La recerca del consens és fonamental en tots aquells aspectes que construeixen la cohesió social i territorial de Catalunya, la nostra cohesió com a nació dinàmica, nació de persones. Per això, també, aquesta ha de ser la legislatura de situar la cultura en un lloc capdavanter, com el pilar que també és de la societat del benestar. La cultura entesa com a formació i com a creació, com a patrimoni i com a gaudi. **Esquerra es planteja la cultura com a prioritat.**

MESURES PER A LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ DEL BENESTAR

Esquerra es compromet a aplicar amb rigor l'Estatut, a impulsar una política de consens social i polític, a tirar endavant polítiques públiques socials i de modernització econòmica... Però, Esquerra no oblidarà el seu compromís amb el projecte que representa i el seu compromís de continuar treballant en altres àmbits polítics que el Parlament de Catalunya i la Generalitat, per assolir mesures que han de sumar-se a la potencialitat que ja té la Generalitat per poder bastir amb vigor la consolidació de l'estat del benestar català.

L'Estatut finalment aprovat ha renunciat a competències i serveis que hem d'aconseguir per la via de la negociació i el treball dels seus grups parlamentaris a Madrid:

- **L'assoliment de competències en immigració**, especialment pel que fa a control de fluxos, la incidència en origen i la carta de ciutadania.
- **El traspass de la titularitat i la plena gestió de ports i aeroports**, segons el model que ja és majoritari a Europa, i també de la xarxa ferroviària i dels serveis regionals.
- **Les mesures que ens apropin als resultats del concert econòmic cooperatiu**, amb la gestió efectiva de la recaptació dels impostos i la formulació d'un contingent de cooperació interterritorial en un màxim del 2% del PIB català, amb la disminució de l'ofec del dèficit fiscal, i que ens permetin respondre amb contundència a les nostres necessitats socials i territorials, formatives i productives, d'innovació i d'afermament nacional.
- **La regulació d'un marc laboral propi, autònom**, adequat a la realitat econòmica i social del país.
- **El desplegament de lleis estatals –25– en la línia del reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat**, la seva estructuració federalitzant i la màxima descentralització de la decisió política, incloent-hi el reconeixement de l'ús oficial del català en les institucions de l'Estat i el reconeixement de les seleccions esportives, amb la modificació de la legislació espanyola coercitiva del desenvolupament de la voluntat de les federacions, que són entitats de caràcter privat.

MESURES SOCIALS PER A UN BON GOVERN

Aquest és, però, un Programa per a unes Eleccions al Parlament de Catalunya, un Programa de Govern per a la Generalitat. Per això s'hi desenvolupen més de 1600 mesures possibles, útils, transformadores. Una proposta progressista i catalanista. Un Programa de Govern pragmàtic i agosarat.

La reducció a la meitat del temps d'ara de les llistes d'espera per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització i intervenció quirúrgica, i l'obtenció de diagnòstic en un màxim de quinze dies quan hi hagi sospita d'una malaltia greu, com ara qualsevol tipus de càncer, amb la primera intervenció mèdica en un màxim de quinze dies també en aquests casos. **La subvenció als joves del 25% del cost del lloguer de 25.000 pisos**, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu dels sol·licitants. **El suport, en forma de crèdits, a la creació de llocs de treball fixos** i a la creació

de micro, petites i mitjanes empreses. **Multiplicar per 10 l'atenció domiciliària** a les persones dependents que no es poden valer per elles mateixes. La Generalitat haurà de **garantir que tothom pugui exercir el seu dret a utilitzar el català** en qualsevol situació, amb cursos i activitats per a tothom, aules d'acollida i mesures actives, en compliment del mandat estatutari que cap ciutadà o ciutadana pugui al·legar desconeixement de les dues llengües oficials. Farem efectiva la reutilització i progressiva **gratuïtat del material i llibres de text escolars**, que ha de suposar, ja a tots els centres a partir del curs 2007–2008, i com a culminació d'una primera fase, un estalvi del 85% en la despesa de les famílies i que seran gratuïts per a les famílies amb un nivell de renda més baixa. I 1600 compromisos més.

Propostes per a tothom i per tot arreu, que trobareu desenvolupades en cadascun dels quatre eixos en què s'estructura aquest Programa.

Una societat moderna per a un país lliure i integrador

Esquerra entén el país, la nostra nació, com una suma. De gent, de territoris. Sense privilegis, ni pre-eminències. La Catalunya d'avui presenta, com totes les societats dels seu entorn, diferències socials i territorials, fonamentades en qüestions econòmiques i de desenvolupament històric. I també qüestions de formació educativa, d'accés a la cultura, de qualitat del treball, de salut, d'edat, de gènere, de procedència... Desigualtats i desequilibris. Per això, Esquerra, com a partit nacional i de progrés, es compromet a treballar per trencar l'exclusió social i territorial. A treballar per construir una societat de persones amb igualtat de drets i oportunitats per viure la seva pròpia diferència. D'homes i dones fent camí cap a un país lliure.

Esquerra entén el Govern de la Generalitat com a institució al servei del país, dels seus ciutadans i de la seva identitat comuna. El Govern de la Generalitat ha de ser el primer garant de la cohesió social i de la construcció nacional. Per a fer-ho, ara cal incidir especialment en tots aquells sectors socials que pateixen discriminació pel fet de formar-ne part.

La cultura i la llengua són elements que ens han d'ajudar a socialitzar el sentiment de pertinença a la mateixa nació. És el sentiment de pertinença a una mateixa societat el que ens dóna força per aconseguir la plenitud de drets —i deures— per a tothom. La catalanitat és expressió d'aquesta voluntat i d'aquest comprimís.

La ciutadania és un concepte clau en l'ideari d'un partit republicà. I per això defensem un model de nació amb ciutadans lliures i iguals en drets i deures, amb voluntat inclusiva, en la qual tothom qui vol ser-ne partícip hi és benvingut. Encara avui, però, hi ha condicions que fan que diversos col·lectius que viuen a Catalunya parteixin d'una situació de desavantatge envers la resta de la societat en molts àmbits. Exemples clars en són els i les joves d'avui, els quals formen part d'una generació que, per primera vegada en la història i tot i estar més preparats, no tenen clara —ni molt menys assegurada— la perspectiva d'arribar al nivell de vida dels propis pares i mares. Com les dones, que encara pateixen evidents discriminacions en molts àmbits. Les dones es continuen fent càrrec de la major part de les tasques domèstiques, de les persones dependents..., i tenen poca representació en llocs de responsabilitat i no reben, especialment en l'empresa privada i en les feines menys executives, el mateix salari que els homes pel mateix lloc de treball. És per això que Esquerra, en la seva presència al Govern, ha impulsat un decidit canvi en les polítiques de gènere donant pes polític a l'Institut Català de les Dones i potenciant la seva transversalitat, des d'una ferma perspectiva del reconeixement de la diferència

i d'assoliment de la igualtat de drets. Com ho ha fet, també des del Govern, amb les polítiques juvenils, prioritzant les destinades a l'emancipació i la participació.

Per aconseguir la ciutadania plena de tothom, cal elaborar i desenvolupar polítiques actives. Amb valentia, de manera decidida. Governant per a tothom.

Avui, Catalunya ha de continuar essent un país integrador i d'oportunitats per qui vulgui ser-ne ciutadà. La cultura, la llengua i l'esport són mecanismes que ens han de permetre crear sentiments de pertinença i lligams entre tota la societat. En un país com el nostre, amb una llengua que lluita per sobreviure, adoptar-la i estendre'n el seu ús és una oportunitat per fer una nació on tothom se la senti seva. Una nació oberta i integradora. La cultura i l'esport també ens han de servir en aquest objectiu, ja que són creadors de sentiments i identitats, i vivències d'esforç i de talent, caliu de solidaritat.

El nostre és un país de talent i de creació, d'esforç individual i col·lectiu, ric en patrimoni i en associacionisme, que té en aquests valors —esportius i culturals, en un sentit ampli— una de les seves millors i més grans riqueses, un dels seus actius de present i futur, la seva petjada més reconeguda en la societat mundial actual.

És per això que cal garantir el dret a l'accés a la formació i a la cultura a tot el conjunt de ciutadans en un doble vessant: com a via d'expressió creativa de l'individu i per refermar el sentiment de pertinença a una col·lectivitat. Un sentiment en què la llengua i el reconeixement de cohesió social en són fonaments claus. Per això, el Govern li ha de donar suport i complementar. Des d'Esquerra volem recuperar l'espai de centralitat social que mai no haurien d'haver perdut la llengua i la cultura, eines que s'han de treballar sobre quatre eixos concrets: considerar la cultura com a servei bàsic d'accés a la ciutadania, fer de la cultura punt de trobada i espai comú de les diverses realitats socials existents, rellançar la projecció internacional de la cultura catalana i aprofundir en la normalització en aquells àmbits d'ús social on el català encara no és present.

D'altra banda, des de Catalunya, no podem restar d'esquena al món i tancar-nos en nosaltres mateixos. En un moment on tots els àmbits de govern compten amb una dimensió internacional, com a país receptor d'immigració, les relacions exteriors han de ser una prioritat en l'acció de Govern. Catalunya ha de posicionar-se i participar del governament global dels pobles i de la justícia social. El nou Estatut d'Autonomia de Catalunya, malgrat les retallades, obre alguna nova perspectiva pel que fa al marc competencial en matèria d'affers exteriors, i ara cal aprovar un marc legislatiu adient per desplegar-lo amb garanties. Des d'Esquerra apostem fermament en la política exterior i la cooperació com a instruments per situar la nació catalana al món, desplegar la presència directa de la Generalitat a l'exterior i buscar complicitats internacionals.

Catalunya no pot obviar tota la gent que hi arriba procedent de diversos indrets del món i que ja forma part de la nostra realitat social i de la nostra realitat econòmica. A través de polítiques que fomentin la cohesió social, volem que els que avui són immigrants demà siguin ciutadans de ple dret. I això només ho aconseguirem donant drets de ciutadania i aprofundint en polítiques socials per a tothom, pels que estaven aquí de fa molt de temps, els que van venir fa uns anys i els que acaben d'arribar. I per fer-ho, no hem de permetre la competència entre les classes més desfavorides pels recursos socials sinó que hem de construir un país on tothom hi tingui cabuda i se senti ciutadà de Catalunya, evitant els xocs socials, culturals o religiosos amb el reconeixement de drets i deures i, també, amb la cobertura de les necessitats bàsiques de tothom. I així podrem, també, exigir a tothom el compliment dels deures individuals i col·lectius que demana una societat com la nostra.

Per continuar avançant en la línia d'integració i enfortiment de la identitat comuna, no podem oblidar les polítiques de joventut. Aquests darrers dos anys d'Esquerra al Govern han servit també perquè les polítiques de joventut no vagin només enfocades cap al lleure sinó que siguin actives en el foment de l'emancipació juvenil, en àmbits com l'habitatge, el treball o la participació en organitzacions i entitats.

Les polítiques de dones han de seguir en la línia de canvi radical que Esquerra ha aportat al Govern de la Generalitat. El dret a la diferència com a camí per desenvolupar l'equiparació de drets, amb accions normatives i jurídiques, però també socials i formatives. Polítiques de gènere transversals presents a totes les polítiques de les administracions públiques, amb especial atenció a la necessària i urgent eradicació de la violència masclista i les seves conseqüències. Sense covardies ni limitacions.

Garantir la plena ciutadania per a tothom és, doncs, la manera d'assegurar la cohesió social i d'enfortir la identitat nacional. Garantir que les persones puguin esdevenir realment lliures i puguin actuar com a tals és una obligació de qualsevol formació política que es defineixi com a republicana i d'esquerra. Garantir-ho és, també, el millor camí d'avenç cap a la sobirania nacional.

Polítiques de dones a Catalunya

Els reptes que planteja el desenvolupament del nou estatut en matèria de drets i deures fa que Esquerra plantegi el nou repte que suposa la incorporació de la perspectiva de gènere en les polítiques públiques.

Les dones a Catalunya som el 52% de la població i malgrat això encara no gaudim d'una igualtat d'oportunitats efectiva, ni del reconeixement social, polític i econòmic de les nostres aportacions. Això es deu a polítiques poc efectives, l'estratègia de les quals han proposat petits reconeixements però no el canvi necessari de paradigma que té en compte els aspectes diferencials que socialment ha de comportar l'existència de dones i homes al món.

Si, per exemple, analitzem a grans trets quina és la situació laboral de les dones a Catalunya, veiem que les dades parlen per si soles. La taxa d'atur femenina continua essent, com ha estat històricament, superior a la taxa masculina (8,9% les dones i 5,6% els homes). D'altra banda, el nombre de dones ocupades, al mercat productiu, és encara inferior respecte els homes (actualment un 20,4% menys ocupades que els homes malgrat ser més en xifres absolutes de població) i, paral·lelament, el registre de dones inactives continua essent més elevat que el dels homes. Per tant, podríem dir que hi ha dificultats per tal que les dones entrin al mercat laboral i romanguin en condicions no discriminatòries i és important plantejar propostes que intentin fer créixer aquestes barreres. En aquest sentit, cal assenyalar que no és casual que hi hagi tantes dones inactives. Moltes d'aquestes són dones que porten a terme un treball no remunerat que no té el merescut reconeixement social però que és importantíssim per sostenir l'economia i el desitjat estat del benestar. Actualment tenim un Estat Català del Benestar en continua construcció i que recau en una part molt important sobre les dones (algunes estadístiques diuen que el treball de cura de les persones en l'àmbit familiar el porten a terme en un 90% dels casos les dones). Aquestes situacions se sumen a una major esperança de vida, a l'envelliment de la població i a situacions diverses que fa necessari pensar en polítiques actives en les quals la dona en sigui el centre, la visió de les dones en totes les etapes de la vida (nenes, joves, adultes, grans) i vivències i situacions diferents, una obvietat que tot just comença a caminar i a ser reconeguda. És necessari, doncs, fer propostes transversals i adequades que intentin millorar les condicions d'aquestes dones que juguen un paper decisiu.

D'altra banda, les dades ens il·lustren que la participació de les dones en l'ocupació de càrrecs polítics, òrgans de govern de la Generalitat i de l'administració local és encara baixa i, que com a conseqüència, ens trobem encara lluny de l'equilibri de representativitat entre homes i dones. És significatiu el fet que, per exemple, un 21% dels ajuntaments catalans no té cap dona en els òrgans de representació

municipal o que només un 10% d'alcaldies estan encapçalades per dones. D'aquí la necessitat de treballar per impulsar la participació de les dones en òrgans de negociació i governabilitat política.

Tot i així, malgrat aquestes mancances evidents, després de 2 anys i mig al Govern, Esquerra va fer possible el reconeixement i l'aplicació efectiva de les polítiques de Dones a Catalunya. La confiança en el lideratge del pensament feminista independent va ser una premissa de l'acció de Govern per a Esquerra. La necessitat de dignificar els organismes, com l'Institut Català de les Dones, donar pes polític, pressupost i reconeixement a les polítiques de dones ha estat possible gràcies a Esquerra, amb l'elaboració, i posterior aprovació, del Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya. Per primer cop, Catalunya ha tingut un pla que s'ha aplicat de forma transversal, ha tingut indicadors d'avaluació i implantació i pressupost consagrat, una obvietat que fins l'entrada d'Esquerra al Govern no va ser una realitat efectiva. Hem posat al centre de l'agenda de les polítiques públiques la necessitat d'incorporar la perspectiva de les dones.

El pes de la participació de les mateixes dones en l'elaboració de les polítiques que les afecten directament ha estat un fet important, un fet que ha marcat un pas endavant. Les propostes polítiques no es poden fer d'esquenes als ciutadans i Esquerra va liderar, amb l'Institut Català de les Dones (ICD), la participació de les dones en l'elaboració del Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya i de l'avantprojecte de Llei dels drets de les dones per l'eradicació de la violència masclista. Des de l'ICD, es va fer possible la democratització dels instruments de participació, un compromís electoral de les eleccions anteriors. La reforma del Consell Nacional de Dones de Catalunya, així com la seva descentralització, amb la creació d'assemblees territorials, ha fet possible que moltes més dones i grups de dones hagin pogut participar i fer les seves aportacions en els òrgans institucionals.

La feina feta exigeix que s'ha de continuar treballant. S'ha de continuar treballant des de la perspectiva de les dones comptant amb el reconeixement del moviment de dones, del moviment feminista de Catalunya, que ha donat impuls necessari per fer efectives polítiques que tot partint del reconeixement de la diferència sexual donen lloc a propostes i pràctiques institucionals i que fessin possible, per primer cop, polítiques transversals, en les quals les dones han estat les protagonistes.

Des d'Esquerra, creiem que ara és el moment de la reforma institucional. Amb el desenvolupament del nou Estatut, ens hem de dotar d'eines i de pressupost real per fer possible polítiques de dones avançades, que donin continuïtat al que ja s'ha posat en marxa. La feina feta s'ha convertit en un referent internacional, ja que ens hem encaminat cap a un canvi real que permet la possibilitat que les dones ocupem el lloc que ens pertoca realment a la societat i ens sigui reconeguda la nostra tasca dins d'aquesta. Finalment i no menys important, reclamem poder canviar l'imaginari i les pràctiques que mantenen les discriminacions a partir de la negació de la diferència sexual. No hem d'oblidar però, que la nostra participació, la de les dones, és essencial per continuar en aquesta línia de treball i de feina ben feta.

POLÍTQUES TRANSVERSALS

POLÍTQUES TRANSVERSALS DE DONES EN EL DISSENY DE GOVERN

Les polítiques de dones comprenen diferents àmbits i departaments. Des d'Esquerra defensem la perspectiva transversal de les dones i volem potenciar la presència de les dones en els òrgans de govern de les institucions i dels ens públics.

Propostes
ACCIÓ DE GOVERN I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

- Crearem unitats de gènere a tots els departaments de la Generalitat.
- Institucionalitzarem els mecanismes de les polítiques de dones dotant-los de contingut sectorial i coordinació efectiva transversal d'alt nivell.
- Desenvoluparem els instruments de disseny, implementació, avaluació i desenvolupament de les polítiques de dones.
- Elaborarem un estudi sobre la relació entre les polítiques econòmiques i les polítiques de dones per tal d'analitzar qualsevol despesa pública o recaptació pecuniària tot identificant les conseqüències i l'impacte de la seva implantació sobre homes i dones, per tal de poder aplicar els pressupostos de gènere.
- Adaptarem les estructures, la normativa i l'actuació administrativa de la Generalitat de Catalunya a la perspectiva de gènere. També elaborarem informes d'impacte de gènere en totes les disposicions normatives de la Generalitat de Catalunya.
- Reestructurarem i enfortirem l'Institut Català de les Dones, tant en l'estructura nacional com en la territorial i augmentarem el pressupost d'aquest.
- Incorporarem la perspectiva de gènere en totes les polítiques econòmiques, amb l'elaboració dels pressupostos de la Generalitat i la transversalitat en tots els pressupostos dels diversos Departaments d'aquesta Administració.
- Formarem i capacitarem el personal funcionari i laboral de l'administració pública en perspectiva de gènere i en el desenvolupament de les polítiques de dones.
- Exigirem la vigilància dels contractes programa entre l'Administració i empreses públiques per tal que es compleixi la perspectiva de gènere i el principi de no-discriminació.
- Crearem la unitat de món local per donar suport i impuls al desenvolupament de les polítiques de dones en l'àmbit municipal.

DONES I ENTORN
INCORPORACIÓ DE LA PERSPECTIVA DE LES DONES EN TOTS ELS ÀMBITS SOCIALS

La perspectiva de les dones ha de ser un element central de les polítiques públiques de les institucions catalanes. La Generalitat ha de ser una institució exemplar i exemplificativa, totes les actuacions han de tenir en compte la perspectiva de gènere i s'han d'impulsar actuacions que ajudin a superar les situacions de discriminació que pateixen les dones, aquesta immensa minoria social, en tots els àmbits (esport, educació, mitjans de comunicació...).

Propostes

- Implementarem un pla per garantir que als centres de Catalunya s'educa, es treballa i es viu amb els valors potenciats per un ensenyament coeducatiu.
- Produïrem els valors coeducatius a totes les esferes de la vida col·lectiva, per tal d'aconseguir aquest objectiu, impulsarem un acord entre les diferents administracions per fer-ho de manera coordinada.
- Incentivarem i fomentarem les llicències per fer estudis sobre coeducació, la creació de nous materials coeducatius, així com la recollida i la divulgació dels materials creats i/o publicats, i les experiències ja existents.
- Potenciarem una educació alliberadora i lliure de l'estereotip heterosexista i reproductiu acompanyada d'una formació afectivosentimental lliure de violències.

- Recuperarem la història de les dones en el món de la literatura, del pensament, de l'art, del teatre, del cinema... per tal de visualitzar les aportacions culturals d'aquestes; no només els homes formen part de la història col·lectiva.
- Visualitzarem i impulsarem la presència de les dones en tots els àmbits universitaris i de recerca, i realitzarem mesures d'acció positiva per garantir-ne la seva presència en les institucions i òrgans de govern.
- Promocionarem l'Institut Interuniversitari d'Estudis de Gènere i impulsarem la creació de grups de recerca sobre dones. Alhora, donarem suport a les publicacions i a les investigacions científiques que incorporin la perspectiva de gènere.
- Institucionalitzarem mecanismes de transferència de coneixements entre els estudis de dones i gènere de les universitats i les polítiques públiques.
- Executarem programes de promoció dels ensenyaments universitaris tècnics que facin més sostenible la incorporació de les dones a aquests estudis.
- Estimularem i impulsarem la contractació de professores universitàries, d'acord amb criteris científics i objectius, respectant la política d'estudi i recerca que s'hagi fixat. De la mateixa manera potenciarem també la carrera professional de les joves investigadores i implementarem els mitjans necessaris per evitar que les dones investigadores hagin d'aturar o marginar la seva carrera professional per poder gaudir de la maternitat.
- Crearem un Observatori de les dones per a realitzar informes anuals sobre la situació i el paper de les dones en les Universitats i centres de recerca catalans.
- Fomentarem la presència de les dones als mitjans de comunicació i promourem pràctiques comunicatives no discriminatòries. Això inclourà la revisió i l'eliminació dels estereotips femenins i continguts sexistes en la programació dels mitjans de comunicació.
- Revisarem les pràctiques informatives i l'ús del llenguatge per tal de superar els biaixos sexistes i androcèntrics, així com missatges que representin les dones en la seva diversitat
- Garantirem l'adequació de la planificació territorial a les necessitats d'organització de la vida quotidiana. Així com els horaris dels serveis públics i la mobilitat atenent la diversitat d'activitats i afavorint l'accessibilitat a aquesta.

DONA I ESPORT

Cal potenciar la pràctica esportiva de les dones tant en l'àmbit competitiu com en el d'usuàries.

Propostes

- Elaborarem un programa de promoció de l'esport entre el col·lectiu de dones joves en l'esport de competició i en el recreatiu, atenent les causes que provoquen la deserció.
- Incidirem en la formació d'educadores i d'educadors esportius per motivar la participació de dones de totes les edats en la pràctica esportiva.
- Difondrem, de manera específica, les activitats esportives dirigides a la població femenina i des de la perspectiva de l'esport en tant que element de prevenció de la salut i de millora de la qualitat de vida.
- Inclourem la perspectiva de gènere en la planificació d'equipaments i infraestructures esportives.
- Potenciarem la retransmissió de les competicions esportives femenines en les emissores i televisions públiques.

SUPERAR LA FRACTURA DIGITAL DE GÈNERE

Cal que aquesta barrera sigui superada i que totes les dones puguin accedir a les noves tecnologies.

Propostes

- Impulsarem la formació en les noves tecnologies per a les dones de totes les edats.
- Democratitzarem l'accés a les TIC: cal que el govern posi a l'abast de tota la població els mitjans tecnològics actualitzats que són necessaris perquè les dones puguin desenvolupar tot el seu potencial comunicatiu i professional. Esquerra posarà èmfasi i especial atenció a les dones de la Catalunya rural.

DIVERSITAT I RECONeixEMENT DELS COL·LECTIUS DE DONES

INCREMENTAR LA PRESENCIA I LA PARTICIPACIÓ DE LES DONES EN TOTS ELS ÀMBITS SOCIALS

En les esferes polítiques s'ha de donar suport a les tasques realitzades per les dones i garantir la participació de tots els col·lectius femenins en aquestes. D'altra banda, el teixit associatiu és una eina imprescindible de reconeixement social del treball i aportacions de les dones i d'avenç per superar les discriminacions.

Propostes

- Continuarem amb la democratització de l'estructura del Consell Nacional de Dones de Catalunya dotant-lo de més autonomia impulsant les seves comissions de treball tot fent-les obertes i participatives així com, dotant-les del suport institucional necessari pel seu treball i pel reconeixement de les seves aportacions.
- Consolidarem les assemblees territorials del CNDC per tal que esdevinguin òrgans actius de participació al territori.
- Reconeixem i donarem suport a la pràctica política realitzada per les dones i farem permeable l'Administració a les propostes de participació política promogudes pel moviment associatiu de dones.
- Dinamitzarem i donarem suport al teixit associatiu femení tot garantint la participació de les dones en les institucions i òrgans de consulta i presa de decisions. També donarem visibilitat social i política als projectes que sorgeixen des del moviment de dones, tot dotant-los dels recursos necessaris.
- Els convenis i projectes de cooperació directa amb els països del sud hauran de tenir en compte la promoció de l'equitat real entre dones i homes.
- Formarem els diferents agents de l'àmbit de cooperació al desenvolupament i de solidaritat internacional perquè apliquin la perspectiva de gènere en la planificació i disseny dels projectes sense deixar de banda el paper i l'experiència de les dones migrades en els projectes de codesenvolupament.

LES DONES COM A AGENTS SOCIALS ACTIUS

CONSTRUIR UN VERITABLE ESTAT DEL BENESTAR

EN EL QUE LES DONES SIGUEM RECONEGUDES AGENTS ACTIUS I CENTRALS

No es pot ignorar la tasca de les dones com a pilars de l'estat del benestar. Se les ha de tenir en compte en l'elaboració de polítiques que les afecten com també s'ha de tenir en compte la diversitat dels col·lectius femenins per poder atendre totes les necessitats. Les dones són un grup majoritari que aporta molt en una societat avançada, diversa i democràtica que volem i això ha de ser reconegut.

Propostes

- Aprovarem l'avantprojecte de la Llei dels drets de les dones en l'eradicació de la violència masclista que desenvolupa i garanteix tots els serveis i actuacions del Govern en aquest àmbit. I l'implementarem perquè esdevingui un instrument actiu per eradicar aquest tipus de violència.
- Crearem un protocol marc d'intervenció contra la violència vers les dones per tal de coordinar les respostes a aquestes situacions des dels diferents àmbits d'intervenció a escala nacional.
- Establirem sistemes de seguiment i d'avaluació de les iniciatives de protecció de les víctimes de la violència de gènere.
- Elaborarem la llei de drets socials, polítics i econòmics de les dones a Catalunya.
- Crearem un servei específic d'atenció a les dones en les comissaries de mossos i formarem els cossos de seguretat sobre les necessitats d'atenció i actuació envers les denúncies plantejades per les dones.
- Establirem línies de col·laboració i contacte entre els cossos de seguretat, les associacions de dones i els diferents recursos existents per als diferents problemes de seguretat.
- Introduïrem la perspectiva de gènere en els sistemes d'informació i recerca en l'àmbit de la salut atenent a les diferències i desigualtats.

ELS SISTEMES D'INFORMACIÓ I LA RECERCA DES DE LA PERSPECTIVA DE GÈNERE.

- Dissenyarem un nou sistema d'atenció integral sociosanitària des d'una perspectiva de gènere.
- Potenciarem l'assistència per a la interrupció de l'embaràs als centres públics.
- Millorarem els serveis de planificació familiar i anticoncepció i afavorirem l'accés lliure de les dones joves als centres de planificació familiar i anticoncepció i serveis ginecològics.
- Crearem indicadors de salut que tinguin en compte els diferents factors que produeixen les malalties i els trastorns crònics més comuns a les dones.
- Garantirem que els estudis i treballs de recerca contemplin l'especificitat de la salut de les dones.
- Introduïrem la perspectiva de gènere en l'elaboració i avaluació del sde Salut de Catalunya, més enllà del concepte de salut reproductiva.
- Garantirem que l'atenció sanitària a les dones tingui en compte els drets de les dones a viure les seves diferències, el dret al coneixement i a la decisió sobre el propi cos.

OCUPACIÓ DE QUALITAT

- Fomentarem la participació de les dones procedents de carreres tècniques en els programes de recerca i investigació industrial.
- Impulsarem la incorporació de la perspectiva de gènere en els convenis col·lectius entre empresa i sindicats. També impulsarem que en tots els convenis col·lectius d'àmbit d'empresa radicades a Catalunya l'obligatorietat de tractar en capítol específic «Mesures de conciliació de vida laboral i vida privada». Caldrà preveure mesures específiques per a les famílies i per a les i els responsables de famílies monoparentals en tots els àmbits públics i privats de relació, en especial el laboral, el sanitari i l'ensenyament.

- Impulsarem mesures d'acció positiva sobre les persones que encapçalen llars monoparentals perquè es puguin beneficiar prioritàriament dels programes, ajuts i beneficis socials previstos en tots els àmbits d'inserció laboral, formació i desenvolupament a l'empresa, amb atenció personalitzada, si cal, a cada situació de monoparentalitat.
- Impulsarem el permís retribuït durant la jornada de treball, el temps indispensable per a les tuto-ries escolars i l'atenció mèdica ordinària que no pugui tenir lloc fora de la jornada laboral, sense necessitat que sigui urgent, ni greu, ni hospitalària.
- Garantirem les condicions d'igualtat i de qualitat en la formació professional i ocupacional així com la permanència de les dones en el mercat de treball garantint la qualitat de l'ocupació.
- Garantirem, en els sistemes de promoció professional, la paritat de sexes en l'ocupació de llocs de comandament i directius, a partir exclusivament de criteris d'aptitud, mèrit i capacitat.
- Durem a terme accions positives de formació i ocupació que afavoreixin la contractació de les do-nes en igualtat de condicions i qualitat en l'ocupació.
- Sensibilitzarem els comitès de seguretat i salut dels riscos derivats de la «doble presència» a la feina i a casa, que es deriven en patologies que per raons estadístiques i de gènere, afecten majoritàriament les dones; per tal que proposin o adoptin mesures en el si de les respectives polí-tiques de recursos humans que discriminin positivament aquesta situació.
- Garantirem les eines que possibilitin els projectes de les dones emprenedores, l'accés a les ma-teixes i l'equitat al territori.
- Assimilarem al treball autònom dependent les mateixes prestacions socials que les derivades del treball per compte aliè. Caldrà establir mesures que en garanteixin la continuïtat o el resca-balament de perjudicis en el supòsit de la finalització en la prestació de serveis.
- Articularem un procediment àgil i efectiu de denúncia a la Inspecció de Treball, que posi en evi-dència horaris perllongats i qualsevol tipus de discriminació per raó de sexe tant en l'estabilitat laboral com en la promoció professional i en la percepció de sous per a la realització d'una matei-xa funció.

DONES EN SITUACIÓ DE RISC SOCIAL

- Executarem programes d'ajut per a dones en situacions de risc i/o marginalitat.
- Promourem la participació i la tasca de les dones joves en tot el teixit associatiu.
- Incorporarem l'experiència i els sabers de les discapacitades al disseny de les polítiques públiques
- Ampliarem els serveis d'atenció social a les dones grans i promourem l'atenció domiciliària.
- Articularem una xarxa de serveis per a les dones amb criatures i ampliarem els ajuts a les mares soles en situació precària.
- Garantirem que l'experiència de les recluses i exrecluses sigui tinguda en compte en els disseny de les polítiques penitenciàries per a dones.
- Promourem polítiques actives de suport a les dones soles, vídues i grans.
- Dinamitzarem les associacions de gitanes per tal que siguin una eina estratègica per a la seva inserció tot comptant amb l'experiència vital de les dones gitanes i promocionant la seva partici-pació social.
- Garantirem l'accés a l'habitatge de baix preu a les dones en situacions de risc.
- Elaborarem un programa específic per combatre les bosses de pobresa femenines.
- Adequarem i reconeixem la xarxa de serveis sanitaris a les diferències derivades de la diversitat entre les mateixes dones (discapacitades, joves, grans...).
- Garantirem l'atenció sanitària a les dones immigrants.
- Afavorirem la contractació de dones amb discapacitats, responsables de famílies monoparentals i altres col·lectius en risc d'exclusió.
- Elaborarem i executarem plans de formació per a dones amb pocs recursos i en situacions de risc (dones amb maltractaments, famílies monoparentals, dones grans...)

- Potenciarem una xarxa de punts de socors i assegurarem el manteniment del servei públic telefònic per a les dones grans en situacions d'indefensió.

DONES I TERRITORI

- Incorporarem la perspectiva de gènere en el disseny i desenvolupament de les polítiques de planificació territorial, mobilitat, transports, comunicació, medi ambient i habitatge.
- Impulsarem una representació equilibrada de les dones en els Programes de Desenvolupament Rural i que aquests incorporin la perspectiva de les dones.
- Determinarem criteris rigorosos de gènere i seguretat en el disseny i desenvolupament de la construcció de la xarxa de carrils bici a Catalunya: àrees de descans, panells d'avís d'emergències, il·luminació nocturna...
- Potenciarem l'arribada de banda ampla arreu del territori i garantirem la possibilitat de l'exercici del teletreball, afavorint el treball sense desplaçament i les pautes de vida quotidiana en nucli familiar.

Immigració: acollir i integrar des de la pròpia identitat

Els processos migratoris continuen sent una de les expressions més visibles de les desigualtats socials globals; en l'actualitat són en gran part conseqüència directa del procés creixent de globalització d'un sol model econòmic. Fruit d'això, en els darrers cinc anys, el nombre de persones estrangeres arribades al nostre país, com al conjunt de la ribera nord de la Mediterrània, s'ha accelerat i estès a tot el territori.

Esquerra, des del Govern, ha dut a terme polítiques d'impuls en la cohesió entre les noves i velles ciutadanes, de manera responsable amb el conjunt de la societat, encarant de manera serena les necessitats socials que processos migratoris de magnituds com les actuals generen, i iniciant processos d'eradicació de les greus mancances socials que els anys de governs conservadors van provocar en la societat catalana.

De l'acció duta a terme des de les àrees de Govern que ha assumit Esquerra, en destaquen:

- Integració a l'escola. Creació de les aules d'acollida adreçades a alumnes estrangers en el moment d'incorporar-se al sistema educatiu per tal d'esmortir els possibles efectes negatius que comporta la trobada de sistemes educatius i lingüístics diferents.
- Inversió en polítiques públiques d'acollida i integració. Creació de més de 70 programes d'acollida i integració amb dotació pressupostària específica (el 2005 de 104,6 M d'€ i 2006 de 145 M d'€) i polítiques i recursos de suport a la Llei de barris en barris degradats amb alta concentració de persones nouvingudes.
- Aposta pel paper actiu del municipis en polítiques ciutadanes. Esquerra va aconseguir que els pressupostos de l'Estat del 2005, per primera vegada, traspasessin un fons econòmic per a fer polítiques d'acollida i integració des dels governs autònoms i els municipis. Els municipis amb una major presència de nous residents estrangers es van dotar de recursos i ara s'han desenvolupat més de cent plans locals de ciutadania i immigració amb la creació d'oficines d'acollida locals a tot el territori (per al 2005 13,5 M d'€; per al 2006 16 M d'€ en nous ajuts per al món local). En total, s'han multiplicat per 16 els recursos que es traspasaven al món local en els anteriors governs de la Generalitat.
- L'augment de places d'acolliment lingüístic. Esquerra està convençuda que el fet de conèixer la llengua catalana és un element d'integració i d'incorporació a la societat catalana en el seu conjunt. Per això, s'ha impulsat i finançat l'ensenyament de la llengua catalana per a totes

- les persones que no coneixen la nostra llengua, tant a través de la xarxa oficial com mitjançant entitats i associacions d'immigrants.
- Divulgació i control des de l'Agència Catalana del Consum entre els comerços regentats per persones immigrades extracomunitàries que no complien la legislació vigent (horaris, etc.) i disseny de polítiques de formació laboral i lingüística per als treballadors i treballadores de serveis des del Departament de Comerç, Consum i Turisme.
 - Polítiques de cooperació al desenvolupament prioritzant Marroc i Amèrica del Sud i creació d'àrees d'aterratge comercial a través del COPCA al Marroc i a Romania.
 - Defensa en l'assumpció governamental de competències administratives en immigració, parcialment recollides en el text del nou Estatut, per reforçar el criteri que els fluxos migratoris han de poder ser limitats per tal de dissenyar polítiques socials i econòmiques pròpies. Iniciatives normatives i de col·laboració per a la regulació de fluxos de persones immigrants (aportacions al darrer reglament de desplegament de la Llei estatal d'estrangeria). Esquerra defensa que l'arribada de població estrangera a Catalunya s'ha de dur a terme amb previsió i mitjançant accions d'anticipació a l'aparició de possibles mancances socials i desigualtats.
 - Impuls al Pla d'ajut al retorn. El 2004 ja es va dotar pressupostàriament per atorgar ajuts directes a les persones que van sol·licitar el pla, sis anys després de l'entrada en vigor de la Llei 18/1996 de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats de l'exterior.

Esquerra ha defensat, en la seva acció de Govern, que les polítiques d'acollida no són un afer exclusiu de les administracions, i que cal tenir en compte el parer i implicació de la població i del teixit associatiu.

Esquerra, com a partit de progrés, ha considerat en la seva obra de Govern la política d'immigració com a transversal; per això en aquest mateix programa algunes propostes específiques en matèria d'immigració es recullen en altres eixos dels drets dels ciutadans: educació i cultura, entre d'altres.

Les persones de Catalunya, els catalans i les catalanes, acabats d'arribar o de velles nissagues assentades al territori, continuem patint el greuge que representa la balança fiscal negativa derivada del model econòmic de l'Estat, que no té en compte l'increment constant de població catalana en els darrers anys, ni l'impacte positiu que això significa en les aportacions a la seguretat social. Aquest creixement econòmic, del qual ens en podríem beneficiar socialment, hauria d'estar revertint en la consolidació del model català d'estat del benestar, model que Esquerra defensa històricament, i del qual, paradoxalment, ens allunyem a base de l'increment de les desigualtats socials, derivades en bona part d'una mala aplicació per part de l'Estat del principi de solidaritat.

Tot això es tradueix, també, en l'aparició de concentracions desproporcionades de persones immigrades en determinats barris i pobles, la qual cosa comporta també la concentració d'alumnes en escoles, una ocupació desigual de l'espai públic i la transformació accelerada del teixit comercial; l'aparició de segments de població amb problemes d'exclusió social s'agreuja.

Aquesta realitat ha estat afrontada per Esquerra des del Govern, per falta del canvi necessari en el finançament de la Generalitat, amb polítiques globals de prevenció social i rehabilitació de barris, entre altres. Polítiques que tot just han començat i que cal continuar reforçant i avaluant-ne l'aplicació. Malgrat l'esforç que s'ha dut a terme des del Govern, en Educació, Benestar i Família o Comerç, no ha estat possible evitar l'existència de sectors socials importants que pateixen serioses mancances, i amb els quals cal seguir treballant.

En el coneixement de la llengua com element de participació social, Esquerra ha fet un bon treball, coherent amb la tasca de garantia de drets i deures, incrementant l'oferta formativa i iniciant l'adaptació de les estructures educatives públiques a aquesta realitat.

Esquerra ha donat un impuls important en l'enfocament dels processos migratoris amb la redacció i posada en marxa del Pla de ciutadania i immigració 2005–2008, amb la proposta d'un concepte coherent de ciutadania que avança cap a la igualtat de drets i deures de tots els catalans i catalanes, amb independència de la nacionalitat i de les situacions jurídiques personals, dins els límits competencials actuals.

Una població diversa, complexa, conscient de la seva condició de persones lliures, cívica, que assumeixi els valors de la fraternitat, la igualtat i la llibertat, de la laïcitat, és l'objectiu d'Esquerra en la seva activitat política de partit i en la seva participació en el Govern.

PRINCIPIS D'ACTUACIÓ DES D'UNA ÒPTICA SOLIDÀRIA I DE PAÍS

TENIR MÉS VEU EN LES POLÍTIQUES ESTATALS D'ESTRANGERIA I IMMIGRACIÓ I IMPULSAR EL CONCEPTE DE CIUTADANIA PEL DAVANT DEL DE NACIONALITAT

Incidir en les polítiques estatals d'estrangeria i de la contractació en origen negociant amb l'Estat per aconseguir els canvis normatius i legislatius necessaris que fomentin un model de població incloent, just i realista. Cal un impuls de l'acció a l'exterior, la Generalitat de Catalunya ha de tenir punts de contacte a les àrees del món d'on provenen els fluxos migratoris. Una política d'immigració i d'integració requereix una aproximació més directa a les realitats d'origen, i una interrelació més forta. Polítiques estructurals com la cooperació per promoure el desenvolupament han de ser plantejades i executades amb fermesa i urgència. Només els estats, o països amb vocació d'estat com el que volem i dissenyem, amb visió estratègica, són capaços d'abordar serenament les conjuntures.

Seguint el mateix model del COPCA, cal operar directament en les zones de la immigració; no només entendre-les millor, que és una qüestió clau, sinó també desenvolupar polítiques compartides, de cooperació, de treballadors temporers, d'acollida. D'altra banda, mentre l'Estat espanyol es continua reservant el dret d'admissió, Catalunya pot ser proactiva per altres vies, fent visible una voluntat de fer les coses d'una altra manera, possibilitant el moviment (d'anada i tornada) regular i posant, per tant, dificultats a qualsevol altra fórmula il·legal. Després del funcionament a mitges de les oficines de contractació en origen cal apostar per un canvi d'estratègia.

Promoure modificacions que superin l'actual àmbit del Reglament de desplegament de la Llei d'estrangeria mentre sigui vigent perquè determinats problemes de la gestió d'estrangeria tenen a veure amb l'excessiva complexitat dels seus procediments administratius, amb la lentitud del seu impuls administratiu, amb la insuficiència de mesures de mecanització, de recursos i de coordinació interadministrativa.

En aquest sentit, algunes de les propostes hauran de tenir una traducció pressupostària, o bé competencial, o exigiran tal vegada una reforma legal. Unes altres, en canvi, sí que tindrien cabuda en una nova reforma del Reglament, ja que aquest, per exemple, podria abordar qüestions que, de ser assumides, requeririen modificacions d'altres reglaments. És el cas de funcions del Consell Superior de Política d'Immigració o de l'Administració laboral.

En tant que són competències de l'Administració central de l'Estat, impacten sobre les capacitats d'acollida i d'integració del Govern de la Generalitat i de les administracions locals sense pràcticament marge de maniobra. El flux migratori que pot arribar al nostre país ha de poder ser també decidit, amb criteris comuns europeus, des de la Generalitat de Catalunya en col·laboració amb l'administració local. I advocuem perquè l'Administració general de l'Estat delegui responsabilitats transferint algunes de les seves funcions, mitjançant lleis orgàniques de delegació, i mantingui la participació en la suficiència financera de les noves competències de la Generalitat en matèria d'acollida i d'integració segons el pes demogràfic de la immigració a cada territori. Els ajuntaments i la Generalitat de Catalunya han hagut d'actuar a través dels seus serveis i pressupostos, sense l'emparedament d'un sistema competencial, que va ser definit l'any 1978 per a una realitat social molt diferent de l'actual. A més de la utilització de les possibilitats de l'article 150 de la Constitució, i amb respecte als límits del seu Títol VIII, seria necessari abordar els canvis legislatius que reflecteixin la realitat del nou repartiment de responsabilitats. Ens referim principalment a modificacions en la Llei Orgànica 4/2000 i en la Llei de Bases de Règim Local.

Des d'Esquerra plantejarem que, si realment les polítiques de drets civils i reforç de la ciutadania, la immigració i la integració han de ser assumptes centrals dels propers anys, cal donar-li un nou reforç institucional. Un canvi institucional que suposi una coordinació forta de totes les polítiques que tenen a veure amb les polítiques de ciutadania, de fluxos i d'integració i que, actualment, repartides entre moltes unitats, pateixen de manca d'unitat i estratègia. El desenvolupament de les polítiques d'immigració i integració que marca el nou Estatut exigeix també un reforç de l'acció institucional. I de les competències de l'actual Secretaria per a la Immigració.

Propostes

- Vetllarem i actuarem perquè Catalunya tingui un paper actiu en la presa de decisions sobre el contingent i els procediments per a la seva regularització i gestió.
- Treballarem per resoldre les situacions que aboquen a la irregularitat, promovent mecanismes que permetin documentar les persones en situació administrativa irregular amb permisos temporals per treballar i impulsarem una via d'arrelament social i laboral, de manera eficaç, responsable i flexible.
- Implantarem oficines úniques a l'exterior que, com a una de les seves tasques principals, facin de pont informatiu i administratiu per a qualsevol persona que vulgui treballar a Catalunya.
- Treballarem envers una millora substancial i una flexibilització dels supòsits de protecció internacional de persones (asilats, refugiats i desplaçats).
- Promourem modificacions legislatives per garantir la igualtat d'oportunitats pel que fa als drets polítics en què es prevegi dins de totes les actuacions la possibilitat del dret a vot en les eleccions municipals en la línia de diversos estats membres de la Unió Europea.
- Reforçarem el programa de Retorn voluntari als països d'origen partint del conveni signat amb la Organització Internacional per a les Migracions (OIM).
- Incrementarem els mecanismes de coordinació interadministrativa en les tasques d'inspecció de les condicions de treball, promourem modificacions als requeriments per accedir a les polítiques actives d'ocupació i proposarem mecanismes que agilitin els tràmits de les homologacions acadèmiques i professionals.
- Prioritzarem la correcció dels dèficits que afecten especialment a joves, dones, cònjuges de residents i parelles de fet.
- Completarem les garanties i augmentarem la simplificació de procediments en el marc de les nostres competències, competències i funcions relacionades amb la gestió de les polítiques d'immigració al Govern de la Generalitat que agruparem sota un mateix paraigua orgànic, i donarem una major responsabilitat en la gestió immigratòria a l'administració local.
- Gestionarem el fons econòmic per programes d'acollida i integració creat el 2005 en els pressupostos generals de l'Estat i vetllarem perquè es mantingui més enllà de la legislatura 2004–2008.

IDENTITAT ÉS ACOLLIR. DIVERSITAT ÉS OPORTUNITAT I CREIXEMENT. COHESIONAR ÉS ESDEVENIR SOCIETAT

MÉS ACOLLIDA, MÉS CONVIVÈNCIA, MÉS PAÍS

Ens comprometem a impulsar la cultura del civisme amb l'elaboració, l'aprovació i l'aplicació de la Carta de drets i deures o Carta d'acollida que és el resultat de l'aplicació d'una llei d'acollida que Esquerra ha estat preparant des del Govern, per tal que reguli clarament els serveis als quals tenen accés els recent arribats, diferenciant-los en funció de la seva situació jurídica i clarificant millors les persones usuàries dels serveis públics.

Fomentar polítiques d'acollida que facin de Catalunya un país plural i amb oportunitats per a tothom, siguin persones autòctones o immigrants.

Fomentar la idea d'interculturalitat com a comportament basat en l'empatia, el respecte entre cultures i en la descoberta mútua.

Fomentar la llengua catalana com a llengua d'oportunitats i dret social, valor afegit que obre portes a la cohesió social.

Impulsar la presència i la participació de les persones immigrades en tots els aspectes de la vida social, laboral, cultural i política.

Integrar sistemàticament la perspectiva de gènere als diferents programes i projectes, així com dissenyar programes específics per als col·lectius de dones migrades que pateixin discriminació múltiple. Assegurar la perspectiva de gènere en tots els programes d'inserció laboral.

Potenciar l'associacionisme mixt i no comunitarista perquè facin de connexió entre la societat d'acollida i la nouvinguda.

Lluitar contra el racisme i la discriminació, utilitzant qualsevol element divulgatiu que contribueixi a una bona cohesió social.

Propostes

- Presentarem la Llei d'acollida a Catalunya, que estableixi el marc d'actuació de les administracions a Catalunya, que permeti fixar de forma coordinada els serveis d'acollida que qualsevol Administració pública catalana ha d'oferir als seus residents, així com la definició dels deures que les persones adquireixen si viuen a Catalunya. Entre els serveis d'acollida podem destacar el programa d'acollida, obligatori per a qualsevol persona que s'instal·la a Catalunya i que inclouria la informació sobre drets i deures, coneixement de l'entorn, dels serveis i del país, cursos de llengua i itineraris formatius per a qui necessiti reciclatge professional.
- Establirem un sistema de primera acollida coordinat bàsicament amb les administracions locals, que són les més properes al conjunt dels ciutadans i que, per tant, tenen un millor coneixement de la realitat del seu territori.
- Potenciarem els programes de formació de professionals en l'atenció a la diversitat, en coordinació amb les universitats i els centres de formació.
- Impulsarem un observatori que analitzi les necessitats reals de mà d'obra de treball temporal.
- Impulsarem la formació en la diversitat cultural de l'Escola de Policia de Catalunya.
- Promourem l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana al món laboral.
- Vetllarem per l'aplicació dels instruments legislatius existents en matèria de discriminació.
- Realitzarem actuacions de sensibilització de la població, de promoció del coneixement i les rela-

cions mútues i de foment de la convivència ciutadana.

- Crearem un programa d'acollida a l'entorn sanitari.
- Impulsarem la participació amb veu pròpia en els òrgans en els quals es decideixin aspectes que afectin les persones nouvingudes: taules de participació municipals i del Govern de la Generalitat.

Esquerra: impulsora i garant de drets per a persones gais, lesbianes i transsexuals

Aquests últims anys s'han caracteritzat per un impuls notable de les polítiques socials. Esquerra ha estat la responsable d'impulsar quasi la totalitat de les polítiques socials des del Govern de Catalunya: educació, universitats, dona, joventut, gent gran, persones amb dependència, immigració... Una d'aquestes polítiques ha estat també la política per a gais, lesbianes i homes i dones transsexuals.

Per primera vegada aquestes polítiques figuraven al pacte de govern —el Pacte del Tinell— i posteriorment a l'Acord de Govern. Ha estat Esquerra la impulsora, des del Departament de Benestar i Família, de l'anomenada Llei d'adopció. Però molt més enllà d'aquesta llei puntual, el gran repte que Esquerra ha impulsat i ha aconseguit tirar endavant des del Govern és la creació d'una àrea que elabori i coordini les polítiques per al col·lectiu GLTB de forma transversal, adscrita al Departament de Presidència. Hem creat el Programa per al col·lectiu gai, lesbiana i transsexual, i des d'aquest programa hem fet per primera vegada des del govern català actes públics de reconeixement i de suport al col·lectiu. I des del Programa hem estat els responsables d'elaborar i impulsar el Pla interdepartamental per a la no discriminació de gais, lesbianes i transsexuals. Un pla creat en un sentit inclusiu, transversal i en voluntat de transformar les polítiques que els departaments de la Generalitat estan realitzant. Així mateix, en la major voluntat de participació en les polítiques del govern s'han posat les bases per a la creació d'un Òrgan consultiu permanent que garanteixi les relacions entre la Generalitat de Catalunya i el teixit associatiu GLTB a àmbit nacional, garantint així la presència i la participació de les entitats que actuen i treballen fora de Barcelona.

La presència d'Esquerra al Govern de Catalunya ha significat un impuls per als drets, llibertats i igualtat d'oportunitats de lesbianes, gais i transsexuals. Però també des dels municipis, Esquerra ha jugat un paper important. Un exemple clar és l'Ajuntament de Barcelona, on des de la Regidoria de Dona i Drets Civils s'ha fet una aposta clara i contundent per tal que les polítiques per al col·lectiu GLTB estiguin a un lloc destacat de l'agenda política, amb la creació i impuls del Consell Municipal de gais, lesbianes i homes i dones transsexuals. Un consell que recull tot el teixit associatiu GLTB a la ciutat i estableix fórmules per tal de mantenir de forma permanent i clara un diàleg entre societat civil i administració. Així mateix s'ha donat un important, clar i desacomplexat suport institucional al 28-J. Així mateix s'ha estat fent un control, seguiment i suport als afectats per atacs i discriminacions per motius d'homofòbia i transfòbia des de l'Oficina per la No-Discriminació (OND).

Però no només des del govern, ja sigui municipal o nacional, Esquerra ha fet feina. Podem dir que des del Govern, Esquerra ha impulsat polítiques i des dels grups parlamentaris ha estat el garant i el vigilant per tal que altres polítiques es duiguin a terme o s'aprovin mocions de suport al món GLTB. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra al Parlament de Catalunya hem donat suport a la llei d'adopció, hem donat suport a la resolució de reconeixement als gais, lesbianes i transsexuals perseguits i represaliats per la dictadura i hem donat suport a altres resolucions que hagin significat algun pas o reconeixement per als drets de persones transsexuals, gais i lesbianes. Des del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés dels Diputats hem donat suport a la llei de matrimoni, hem estat la garantia per tal que s'acabi elaborant la llei d'igualtat de gènere a través d'una interpel·lació fent-se ressò de les demandes dels grups de transsexuals. I en tot cas Esquerra ha estat un element de pressió per tal que aquestes lleis siguin el més ambiciosos possibles, i no es facin renúncies als nostres drets.

En definitiva, Esquerra ha estat i vol continuar sent el partit proper i sensible a la realitat, les necessitats i la lluita de les persones gais, lesbianes i transsexuals. I diem lluita perquè hem avançat molt en aquest recent període però encara ens queda una gran lluita per guanyar: la batalla social. Quan Esquerra ha estat clau és quan hem avançat en aquest àmbit, i per això és necessari que continuem sent presents amb força, per tal de garantir unes polítiques transversals i inclusives. Esquerra creu i defensa en solitari els principis republicans de ciutadania. I és per aquest motiu que no creiem que nosaltres: els gais, lesbianes i transsexuals siguem diferents de la resta. El que creiem és que som igual de ciutadans que la resta i, per tant, el que volem són unes polítiques que en cap cas separin o discriminin en funció de l'orientació sexual o de gènere, sinó que en tot moment garanteixin els drets de tothom i construeixin una societat lliure i en plenitud d'igualtat d'oportunitats. Amb aquest període al Govern de la Generalitat de Catalunya hem posat les bases per tal de desenvolupar aquestes polítiques i el que volem ara és desenvolupar-les, perquè només nosaltres garantirem la continuïtat de les polítiques GLTB amb aquest sentit inclusiu i transversal.

Per a Esquerra un govern no pot governar d'esquena a la gent i ha d' escoltar totes les realitats. Ho hem demostrat quan hem estat al Govern i ho hem garantit amb la nostra força a través dels grups parlamentaris. Tot això, per tal de posar les bases d'una societat sense homofòbia ni transfòbia. Unes bases per la plena igualtat social.

ELEMENTS DEFINIDORS

Ens comprometem a promoure Catalunya com a país obert i d'acolliment amb l'objectiu de garantir el màxim respecte cap als Drets Humans de gais, lesbianes i transsexuals fent de la capital del país, Barcelona, i tot el teixit territorial, un referent europeu.

Garantir jurídicament el dret de les lesbianes a formar família amb l'acceptació de maternitat prèvia a la inseminació artificial.

Reforçar internacionalment el màxim reconeixement per al 28 de Juny com a Dia Internacional de gais, lesbianes i transsexuals en àmbits com el Parlament Europeu o l'ONU.

Aprofundir en el sistema participatiu de les diferents organitzacions de drets civils, entitats empresarials i associacions lúdiques pel bon desenvolupament de l'àmbit GLTB de Catalunya.

Aplicació del Pla transversal de polítiques per a gais i lesbianes previst pels pròxims 6 anys. Principals mesures:

PER UNA EDUCACIÓ SENSE DISCRIMINACIONS EN L'ÀMBIT GLBT

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de l'educació pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Impulsarem els continguts GLTB (de gais, lesbianes i transsexuals) en el si dels itineraris de formació.
- Incorporarem el fet GLTB en la formació continuada.
- Garantirem els recursos bibliogràfics GLTB en centres docents i de formació.
- Garantirem la cohesió interna del corpus educatiu, sense discriminació GLTB.
- Plantejarem l'educació GLTB a l'ensenyament en els plans de coeducació de manera que cap component de la comunitat educativa en quedi fora.

PER UNA MILLOR SALUT EN L'ÀMBIT GLBT

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la salut pel que fa al col·lectiu GLBT

Propostes

- Establirem centres de referència per l'àmbit GLTB.
- Complementarem plans formatius GLTB pels professionals de la salut.
- Aprofundirem en les campanyes de prevenció de la SIDA i de MTS per a determinats col·lectius: joves, dones, gent gran, sords i cecs...
- Afavorirem mesures de prevenció de les MTS en els locals d'oci nocturn.
- Garantirem la total protecció de dades de les persones afectades per MTS de manera que no puguin ser usades en contra seva en cap mena de relació laboral, contractual o d'altres.

PER UNES MILLORS POLÍTIQUES SOCIALS EN L'ÀMBIT GLBT

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit del benestar social pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Desenvoluparem la Llei d'Unions Estables de Parella amb el reconeixement de la pròpia voluntat per formar part d'una parella de fet.
- Augmentarem el suport a les entitats i associacions GLTB.
- Treballarem el fenomen de la migració també des del prisma GLTB aportant informació a la població d'arribada, prenent-ne informació i afavorint la integració de la població de gais i lesbianes i transsexuals que puguin arribar al nostre país.
- Elaborarem protocols amb les Llars de jubilats, Centres de Dia i Residències de gent gran que garanteixin el respecte a la població GLTB.
- Resoldrem la situació de la població transsexual, gai i lesbiana reclusa amb la garantia de respecte a les presons de Catalunya cap al fet GLTB.
- Afavorirem el diàleg interreligiós i l'administració per evitar cap mena de comportament o discurs amb homofòbia o transfòbia.

PER UN MILLOR ACCÉS A LA CULTURA EN L'ÀMBIT GLBT

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la cultura pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Incorporarem el fet homosexual i transsexual al conjunt de programacions culturals que es fan a la xarxa pública i subvencionada.
- Garantirem la presència de material bibliogràfic a la xarxa de biblioteques de Catalunya.

PER UNES MILLORS POLÍTIQUES D'Ocupació EN L'ÀMBIT GLBT

Ens comprometem a impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de les polítiques d'ocupació pel que fa al col·lectiu GLBT

Propostes

- Vetllarem perquè es respecti la Directiva europea de no discriminació en l'àmbit laboral.
- Impulsarem instruments per foragitar el «mobbing» per causes GLTB

PER UNA MILLOR JUSTÍCIA EN L'ÀMBIT GLBT

Volem impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la justícia pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Elaborarem normativa antidiscriminatòria.
- Proposarem al Parlament la creació, dins la Sindicatura de Greuges, d'una figura GLTB.
- Formularem protocols per als cossos de seguretat per al correcte tractament de les problemàtiques GLTB.

PER UNA COMUNICACIÓ SENSE DISCRIMINACIONS EN L'ÀMBIT GLBT

Cal impulsar polítiques no discriminatòries en l'àmbit de la comunicació pel que fa al col·lectiu GLBT.

Propostes

- Aplicarem el codi deontològic als mitjans públics garantint el respecte al fet GLTB.
- Portarem a l'Oficina de defensa de la Audiència tots els programes amb continguts discriminatoris per a l'àmbit GLTB.

Fem realitat l'emancipació juvenil

Amb l'acord del Tinell i els dos anys que Esquerra ha impulsat les polítiques de joventut hem passat d'unes polítiques només d'oci i lleure a unes polítiques encaminades a garantir l'emancipació juvenil. Així, la Secretaria General de Joventut i tot el Govern de la Generalitat ha de fer polítiques per resoldre els problemes reals dels joves que avui, entre d'altres, són: l'accés a l'habitatge, la precarietat a la feina, la salut i l'educació.

Per primera vegada ens trobem amb una generació més ben preparada que les anteriors però amb unes perspectives de nivell de vida inferiors a les dels seus pares i mares. Aquest fet, pren més relleu quan encara estem a distància de la mitjana europea en àmbits com l'edat d'independitzar-se, el nivell d'estudis, la precarietat laboral juvenil, etc.

És per això que apostem per la universalització de la garantia del dret a l'emancipació dels i les joves, i per fer-ho proposem la redacció de la Llei per l'emancipació juvenil, com a mecanisme per donar un nou impuls al Pla nacional de la joventut. En la redacció d'aquesta llei hi han de participar els diferents agents implicats, com la Generalitat (diferents conselleries i departaments), les organitzacions polítiques i sindicals i entitats juvenils creant un marc on situar les polítiques prioritàries cap als i les joves. Al mateix temps s'ha d'iniciar una feina per adaptar la llei a la diversitat territorial de Catalunya. Per aquest motiu, s'han de crear taules territorials on els diferents agents que actuen sobre el jovent en un territori concret puguin coordinar-se.

Un dels objectius bàsics de la llei ha de ser la creació d'oficines d'emancipació juvenil, que unifiquin els serveis al territori i els adaptin a la seva realitat. Les oficines d'emancipació juvenil (antics Punts d'informació juvenil) han de ser el centre on s'unifiquin tots els serveis (treball, habitatge, assessorament, etc.) que possibiliten l'emancipació del jovent.

Finalment, un dels altres grans objectius de la llei ha de ser la potenciació dels crèdits per a l'emancipació juvenil, els quals, sota l'aval de la Generalitat i amb un tipus d'interès preferent i sense comissions, les entitats financeres facilitin préstecs als joves per accedir a l'habitatge, per ampliar la seva formació i per emprendre projectes empresarials.

HABITATGE

POLÍTIQUES ACTIVES

Un dels principals problemes del jovent avui és l'accés a l'habitatge. Cal fer polítiques actives per resoldre-ho i possibilitar així l'emancipació.

Propostes

- Reservarem un 50% dels pisos protegits que es construeixin per a joves menors de 30 anys.
- Crearem un Pla nacional d'habitatge jove, augmentant l'oferta d'habitatge protegit, impulsant la col·laboració de la Generalitat amb el món local per garantir la dotació d'habitatge protegit arreu del territori.

FOMENTAR EL LLOGUER

L'administració ha d'intervenir en el mercat, sobretot de lloguer, per fer aflorar molts habitatges que estan buits i es podrien llogar.

Propostes

- Garantirem l'existència d'un parc públic permanent d'habitatge protegit de rotació.
- Donarem un impuls real al programa de cessió d'habitatges que consisteix que un propietari acorda amb la Generalitat un lloguer per 5 anys i es compromet a retornar l'habitatge en perfecte estat i a pagar puntualment el preu acordat de manera que el propietari no assumeix el risc d'impagament a canvi d'un lloguer inferior al de mercat. Tots aquest pisos es posarien a disposició dels joves a preus assequibles.
- Augmentarem la quantitat i durada dels ajuts al pagament del lloguer per a joves.

TREBALL

COMBATRE LA PRECARIETAT

La precarietat és el principal problema laboral dels joves d'avui. Cal fer polítiques que tendeixin a garantir feina estable i de qualitat per als joves.

Propostes

- Establirem les clàusules socials en totes les actuacions i subcontractes per part de la Generalitat, on es valorin especialment les empreses d'inserció.
- Potenciarem els Plans de transició al treball (PTT) com a fórmula per oferir una sortida professional als joves amb perill d'exclusió social.
- Potenciarem els programes destinats a informar sobre el món del treball en els centres d'educació, posant especial èmfasi en la legislació, les sortides professionals, l'alternativa de l'autoempresa i el foment de la salut i seguretat laboral.

L'ADMINISTRACIÓ PROPERA I EFICAÇ

Les oficines joves de treball són el punt on el jove pot trobar tota la informació que necessita a l'hora d'accedir al mercat laboral.

Propostes

- Crearem una Xarxa d'Oficines Joves de Treball de la Secretaria General de Joventut. Potenciarem les ja existents, configurant una xarxa d'oficines amb col·laboració amb els ajuntaments amb els següents serveis: assessorament laboral, orientació professional, la formació continuada, assessorament per al jovent emprenedor, borsa de treball i suport sindical.
- Impulsarem un Acord Nacional per a l'Ocupació Juvenil amb la col·laboració de les administracions i agents socials que tenen Catalunya com a àmbit d'actuació, on es determinin actuacions per tal de millorar la qualitat i la quantitat de l'ocupació.

EDUCACIÓ**CONTINUAR MILLORANT LA FORMACIÓ PROFESSIONAL**

Cal seguir en la línia iniciada per Esquerra de dignificar i millorar la Formació Professional, adequant-la a les necessitats del mercat laboral i del territori.

Propostes

- Continuarem adequant l'oferta de Formació Professional a les necessitats de les empreses i del territori.
- Continuarem augmentant l'oferta quantitativa i qualitativa en Formació Professional, establint mesures per poder estudiar en horari flexible i a distància.

MILLOREM LA UNIVERSITAT

Cal que la internacionalització de la Universitat es faci garantint el dret a estudiar en català. Cal posar els mitjans per apropar la Universitat i fer-la més sostenible.

Propostes

- Articularem un Pla d'acollida per als estudiants Erasmus introduint-los a la llengua catalana perquè puguin participar a classe amb normalitat.
- Crearem xarxes de transport públic entre els pobles i ciutats amb els nuclis universitaris que comptin amb descomptes per als i les estudiants.
- Dotarem els centres universitaris d'infraestructures adequades per a la plena integració de les persones amb discapacitats.
- D'acord amb les universitats públiques, tendirem cap a la possibilitat d'horaris intensius, de matí o tarda, perquè sigui possible compaginar mercat laboral i formació superior.
- Fomentarem l'aprenentatge de llengües estrangeres tot abaratint-ne els cursos.

MÉS BEQUES PER ALS I LES ESTUDIANTS I MÉS PARTICIPACIÓ

Cal que els i les joves catalans no estiguin discriminats a l'hora de rebre beques per estudiar.

Propostes

- Complementarem la dotació econòmica que reben les beques ERASMUS.
- Adequarem la política de beques i ajuts econòmics a la realitat socioeconòmica de Catalunya i que en la seva concessió es tinguin en compte criteris d'objectivitat, mèrits i capacitats.

- Garantirem i augmentarem la participació dels estudiants en tots aquells organismes propis de la Generalitat com el Consell Interuniversitari de Catalunya i l'Institut Joan Lluís Vives.
- Crearem les beques Joan Fuster que potenciïn l'intercanvi d'estudiants entre les diferents universitats dels Països Catalans.

SALUT

INFORMACIÓ: LA CONDICIÓ NECESSÀRIA

La informació és el requisit bàsic per afrontar una vida i una sexualitat plena. Cal seguir treballant per tal que els i les joves sàpiguin a quins riscos s'exposen quan han de prendre decisions.

Propostes

- Potenciarem i promourem el reconeixement de l'educació sexual en els programes d'educació formal, no formal i informal.
- Apostarem per la gratuïtat del preservatiu masculí a curt termini i del femení a mitjà termini, posterior a un procés de normalització i integració d'aquest. Hem de tenir en compte que el preservatiu és l'únic mitjà de protecció eficaç davant les MTS i el Sida.
- Potenciarem una xarxa d'informació als centres d'informació juvenil sobre conductes addictives que abasti la tipologia de drogues existents i els efectes que produeixen.
- Promourem i impulsarem un model i una xarxa d'oci alternatiu que impulsi nous elements ludico-culturals.
- Impulsarem, als centres d'oci i de consum, campanyes informatives promovent un consum responsable i crític.

Civisme i participació per a un país republicà

Amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida i el benestar de les persones, la societat catalana necessita un compromís de l'administració i del conjunt dels ciutadans i ciutadanes per tal de trobar els canals de convivència més satisfactoris per a tothom. Un element imprescindible per assolir aquest benestar social és el civisme; és a dir, tant allò que ens ajuda a reforçar els nostres vincles de comunitat com el respecte profund per la llibertat individual i col·lectiva.

És en aquest sentit que els anomenats equipaments cívics esdevenen eines adients per impulsar les polítiques i les accions encaminades a fomentar la cultura del respecte a les persones i a la seva interrelació, ja que són espais de trobada oberts a tothom amb unes característiques estructurals i funcionals idònies per la dinamització sociocultural i l'acció comunitària.

És imprescindible fomentar i promoure l'associacionisme i el voluntariat, mitjançant el suport a les necessitats funcionals de les entitats i la potenciació del treball en qualitat en les entitats, l'impuls de les estructures de segon nivell com a creadores de xarxa, potenciar la participació, la formació i la presa de decisions dels seus membres i la implicació de les entitats en les línies estratègiques de les polítiques públiques de suport a l'associacionisme i voluntariat, com també la continuació del treball per la consolidació del marc referencial del Països Catalans i de promoció de l'intercanvi i en el treball en xarxa a escala internacional de les entitats catalanes.

CREAR LA LLEI D'EQUIPAMENTS CÍVICS

Volem regular els equipaments cívics de Catalunya, entenent per aquests tots aquells espais dotats d'infraestructures i de recursos que tenen com a finalitat principal la promoció del civisme, la convivència social i el respecte, el foment de les relacions interpersonals i intergeneracionals, el creixement de la persona i la seva participació social i comunitària i la col·laboració amb el teixit associatiu.

Propostes

- Creació de la Xarxa d'equipaments cívics que estarà formada pel conjunt coordinat de tots els equipaments cívics de Catalunya, sigui quina sigui la seva titularitat i forma de gestió (casals cívics, casals de joves, casals de la gent gran, ludoteques, hotels d'entitats, casals del Mar, Ate-neus...). Serà funció de la Xarxa l'organització que gestioni i coordini els recursos dels diferents equipaments que hi estiguin adherits per tal d'evitar duplicitats.

- Creació del Consell d'equipaments cívics de Catalunya on seran representades les administracions i les associacions municipalistes i locals, les universitats, els col·legis professionals, els sindicats, la Federació d'Ateneus i les entitats representatives del voluntariat cívic.

LUDOTEQUES, ESPAIS DE TROBADA PER ALS MÉS PETITS I LES SEVES FAMÍLIES

Volem desenvolupar la normativa corresponent a aquesta tipologia d'equipament civicosocial que en cap cas, tindran una voluntat de suplència de les llars d'infants. Aquesta normativa reglamentarà:

- El concepte, les condicions, les competències i les funcions de les ludoteques.
- Les tipologies de ludoteques.
- Les condicions que han de complir els espais i els locals.
- El règim d'autoritacions i d'inspeccions i de sancions en cas d'incompliment.
- Les funcions i la qualificació professional del personal i els drets i deures de les persones usuàries.
- I, especialment, la col·laboració interadministrativa.

Propostes

- Crearem i posarem en funcionament tres ludoteques de referència (a les Terres de l'Ebre, a l'Alt Pirineu –Aran i al Camp de Tarragona).
- Crearem ludoteques mòbils o itinerants per fomentar el joc com a eina d'aprenentatge i de formació cívica en les àrees més allunyades dels centres de demarcació.

GENT GRAN ACTIVA, APROFITAR L'EXPERIÈNCIA DE LA NOSTRA GENT GRAN

Volem impulsar el desenvolupament i la implantació d'un «carnet gran» seguint el model del carnet jove i el carnet +25 ja existents, adreçat a la gent de més de 65 anys. Aquest carnet, en col·laboració amb les associacions representatives de la gent gran, permetrà beneficiar-se d'avantatges i de descomptes en serveis diversos.

Vetllar pel compliment dels acords presos en el 5è Congrés de la Gent Gran de Catalunya, per tal de potenciar la participació i la capacitat de decisió i autonomia del Consell de la Gent Gran de Catalunya i de les persones grans organitzades en associacions i consells locals.

Propostes

- Dotarem el Consell de la Gent Gran de Catalunya dels mitjans humans, materials i tècnics necessaris perquè pugui continuar desenvolupant en llibertat la seva tasca.
- Impulsarem els Consells consultius comarcals de la gent gran, potenciant-los i millorant el sistema de designació de representants.

IMPULSAR EL CIVISME, CONSTRUIR LA CATALUNYA DE LA CONVIVÈNCIA I LA PARTICIPACIÓ

Ens comprometem a impulsar la cultura del civisme com a valor central de l'ideari republicà del nostre partit i el reconeixement i foment del treball voluntari, ajudar i facilitar la implantació dels projectes de les entitats, millorant-ne el seu finançament i afavorint les relacions entre l'administració i el tercer sector.

Propostes

- Impulsarem la campanya «Civisme arreu» en col·laboració amb les administracions locals per tal de sensibilitzar la població de Catalunya sobre els drets i deures de la població i de la convivència en societat.

- Aplicarem les propostes estratègiques elaborades en el marc del Pla nacional d'associacionisme i voluntariat i les propostes consensuades en el marc del Consell català del voluntariat durant la legislatura 2004–2006.
- Millorarem les línies de finançament i de suport a les associacions mitjançant la col·laboració entre les diverses administracions públiques i entitats privades.
- Aplicarem estratègies i ajuts a la millora de la qualitat en les associacions.
- Dotarem i facilitarem ajuts en matèria de noves tecnologies a les entitats d'àmbits rurals i semirurals que, per raons de mobilitat en el territori i de falta de recursos de proximitat, ho necessiten.
- Facilitarem assessorament i ajuts per la millora de la qualitat en les associacions.
- Implicarem l'àmbit universitari en processos d'investigació social d'associacions i d'entitats de voluntariat.
- Estendrem quantitativament i qualitativament la formació del voluntariat i del personal de les entitats.
- Millorarem els processos de captació de voluntariat i donarem suport a campanyes proposades per les entitats.
- Crearem programes i eines de facilitació de la participació interna de les associacions i entitats.

ACTUACIONS EN L'ÀMBIT DEL POBLE GITANO

Cal promoure polítiques inclusives destinades al poble gitano.

Propostes

- Desenvoluparem les línies d'actuació previstes i consensuades en el Pla integral del poble gitano de Catalunya, fent especial esment en:
 - La incorporació al mercat laboral.
 - La promoció a l'accés a un habitatge digne.
 - La promoció dels joves i les dones com a motor de canvi social.
 - La lluita contra l'absentisme escolar potenciant el nombre i l'àmbit d'actuació del mediador intercultural, així com la seva formació i els mitjans i recursos adients.
- Impulsarem programes per donar a conèixer la llengua caló, pròpia de la comunitat gitana.
- Crearem el Centre cultural del poble gitano, que actuï com a difusor de la cultura i identitats gitanes com també de centre de recerca de la història del poble gitano a Catalunya.
- Dotarem de més mitjans tècnics i recursos humans al Consell assessor del poble gitano a Catalunya.
- Impulsarem plans específics de desenvolupament comunitari i cohesió social en aquelles poblacions catalanes en què hi ha una major presència de gitanos i gitanes.

La cultura, el nostre segell al món

Des d'Esquerra, entenem la cultura com un fet de vertebració social i com una eina de construcció nacional. Cada ciutadà i ciutadana del nostre país ha de tenir la possibilitat d'accedir a la utilització i/o creació de recursos culturals en un doble vessant: refermant la pertinença a una col·lectivitat, però també com a via d'interpretació de la realitat i potenciació de la pròpia creativitat. El fet cultural ha de disposar d'una extensa xarxa de complicitats positives sorgides de la iniciativa de qui n'ha de ser el protagonista, la seva ciutadania, amb el suport constant de l'administració, que l'hi ha de donar suport i complementar. Culturalment parlant, doncs, necessitem una Catalunya en xarxa que esdevingui el teixit d'un país que es reconegui com a tal.

Qui havia de coordinar el procés de recuperació i de consolidació dels paràmetres de modernitat, després de la recuperació ciutadana del fet cultural, als anys de la transició, no va fer els passos que calien. Els ajuntaments van centralitzar els seus esforços en la recuperació dels espais públics i la programació d'espectacles. A tot estirar, hi podríem afegir la investigació en història local. Però durant la llarga etapa de CiU, els successius governs de la Generalitat no van saber establir un criteri clar a l'hora de marcar les gran línies culturals que havien d'aixoplugar la iniciativa ciutadana. De fet, ni tan sols es pot dir que la política cultural d'aquells anys anés a favor de les tesis del catalanisme conservador que defensava la coalició governamental. La manca d'un criteri definit a àmbit programàtic, una certa voluntat d'aconterar sectors diferents sense cap planificació prèvia i un evident clientelisme van acabar dibuixant una proposta de política cultural global fonamentalment erràtica i, amb els anys, profundament desmobilitzadora.

Els darrers dos anys i mig, amb el Departament de Cultura en mans del PSC, no han servit per resoldre la situació. Tot i que l'augment pressupostari ha estat notable i s'han complert alguns dels compromisos de l'Acord del Tinell (col·laboració entre el TNC i el Teatre Lliure, major capacitat empresarial i professional de l'ICIC, presentació de plans d'equipaments...) la majoria no han estat desenvolupats, ja sigui per incapacitat dels equips que han gestionat el Departament, ja sigui perquè aquests equips han estat allunyats ideològicament dels seus continguts.

En aquest sentit, no s'ha creat el Consell de les Arts, la gestió de l'Institut Ramon Llull ha estat mancada de criteris clars, el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana ha dut a terme una política contradictòria i fins i tot regressiva, no s'han implementat les xarxes públiques d'equipaments territorials, no hi ha hagut mapa actualitzat de biblioteques, no s'ha creat el Museu Etnològic de Catalunya, no s'ha redefinit la funció del Museu d'Història de Catalunya... Tot això ha despertat

els recels d'amplis sectors del món de la cultura, que han vist com es passava de l'anterior etapa d'indefinició a una nova etapa de manca de gestió i de presa de posició com a mínim «anacionals». L'exemple més clar és el desgavell organitzatiu de la presència de la nostra cultura a la Fira de Frankfurt i la confusió propiciada entre el que és la cultura d'un territori i l'expressió lingüística d'una literatura.

La visió de la nostra realitat cultural i patrimonial que ha tingut el Departament de Cultura ha mantingut el concepte centrípet que havia regit els governs anteriors. Així, entitats, mostres culturals i elements del patrimoni històric i arquitectònic que no han tingut el suport necessari de Cultura han hagut de trobar-lo en d'altres departaments del Govern, especialment el de Presidència.

El nostre és un país de talent i de creativitat, de tradició associativa i de vivència de la modernitat. Per això, cal potenciar i canalitzar aquesta creativitat i donar suport a les indústries i a les institucions que la transporten a la societat i la posen al servei dels ciutadans.

Cal capgirar la situació i fer que la cultura recuperi l'espai de centralitat social que mai no hauria d'haver perdut. I que ho faci sense vergonyes ni manies de cap mena, assumint la seva pròpia existència com a sector definidor, com cap altre, de la nostra identitat nacional. Per assolir-ho, proposem treballar sobre tres conceptes concrets:

LA CULTURA, SERVEI BÀSIC

De cara a recuperar la seva centralitat, la cultura ha tenir la consideració de servei bàsic i així ho ha de recollir el corpus legislatiu corresponent. Cal, doncs, revisar el marc vigent en matèria de cultura, també des de la perspectiva municipal, partint del principi de subsidiarietat, i formalitzar una estructura de relacions entre el Departament de Cultura i els ajuntaments que incorpori les competències pròpies de cadascú –i el seu corresponent finançament– almenys en els àmbits del patrimoni, la lectura pública i les arts escèniques i musicals, així com en l'educació artística.

Entenem aquesta proximitat com una porta d'accés inicial i universal a la cultura. En aquest sentit, hi ha un àmbit específic del sector que reuneix com cap altre, per les seves característiques, aquesta condició de «primera porta d'accés cultural». Ens referim al punt que concentra tota l'activitat existent entorn d'allò que coneixem com a «lectura pública», és a dir, la biblioteca.

La biblioteca esdevé el punt cultural de proximitat per excel·lència. Més enllà de l'efecte immediat de posar a disposició de la ciutadana –i a prop seu– el «coneixement» entès d'una manera genèrica. Fa ja força temps que ha deixat de ser un espai on únicament s'hi podia «consumir», per passar a ser un indret on es pot «generar» cultura, tant de manera activa com des de la relativa passivitat d'un espectador. L'amplíssima gamma d'activitats culturals de tota mena que s'hi desenvolupen així ho facilita. Per això, proposem l'establiment urgent d'un Pla de biblioteques que hauria de tenir com a punts fonamentals la potenciació de les biblioteques comarcals, l'assoliment d'una xarxa única de biblioteques públiques, un suport actiu a polítiques de foment de la lectura, especialment entre els joves, i la reconversió de la Biblioteca de Catalunya com a gran referent cultural nacional. A més, i com a objectiu concret, ens proposem dotar d'una biblioteca tots els municipis més grans de 3.000 habitants. Tot plegat, ha de facilitar la universalització dels serveis bibliotecaris per a tots els ciutadans de Catalunya.

LA CULTURA, PUNT DE TROBADA

Com a terra de cruïlles, Catalunya s'ha anat construint i reconstruint constantment a si mateixa. En un món cada cop més globalitzat, es fa imprescindible establir un espai comú on puguin coincidir i dialogar les diverses realitats socials existents a casa nostra. Ens cal un nexa d'unió, i la cultura ha d'assumir aquesta responsabilitat i convertir-la en potencialitat.

Apostem per fomentar el coneixement de la cultura d'acollida com a dret dels nouvinguts, per tal d'assolir aquests espais de trobada. És en aquest sentit que el Govern ha de col·laborar amb els municipis per tal que aquests puguin implementar com a base de la seva actuació polítiques de proximitat, principalment Plans locals d'acollida que incloguin programes de col·laboració amb les entitats associatives, per tal d'incorporar les persones nouvingudes a les diverses activitats que s'hi desenvolupen. Cal promoure un associacionisme de base, integrador i intercultural, que defugui el model associatiu dominat pel que podríem denominar «endogàmia cultural».

D'entrada, cal potenciar els mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per constituir un veritable espai audiovisual català que pugui assumir la finalitat pedagògica de difondre les cultures d'arribada i despenalitzar conceptes com immigració o diversitat cultural. Si el conjunt de la població du a terme un 90% d'activitats comunes, cal que aquesta realitat quedi reflectida també a la ficció televisiva.

L'acceptació social del fet migratori és una condició bàsica per a la seva integració, i aquesta no es pot aconseguir només amb polítiques socials més o menys avançades, si no es potencien els referents identitaris comuns dels quals estem parlant.

HORITZÓ 2014: UNA CULTURA AL MÓN

Sense una idea de país, sense la internacionalització de la cultura catalana amb un segell singularment propi, la nostra realitat cultural resta coixa. A les portes del 300 aniversari de la guerra de Successió, apostem per endegar un procés d'autoreflexió que ens serveixi per donar el gran pas endavant que ens ha de situar definitivament en el mapa del món. Volem convidar la societat catalana a participar en un gran projecte col·lectiu engrescador, en un gran somni per a tothom: formar part d'un pla de creixement i autoestima que, d'una vegada per totes, ens posi a l'alçada dels països europeus més avançats en matèria cultural i d'accés al coneixement.

Proposem utilitzar, per aconseguir-ho, el paraigua de la «Comissió Catalunya 2014», creada durant la darrera legislatura a iniciativa d'Esquerra i els objectius inicials de la qual són «recuperar i divulgar la memòria de la Guerra de Successió i les conseqüències que va tenir per l'organització política i institucional de Catalunya». Cal deixar clar, però, que no entenem la recuperació de la memòria com un fet reduccionista, únicament commemoratiu i de rerafons mític. L'anàlisi dels fets de 1714 ha d'esdevenir, com deïem, la gran excusa per reflexionar sobre nosaltres mateixos, quina és la nostra realitat i com podem posicionar-nos en el món. Volem treballar per aconseguir una veritable internacionalització de la cultura catalana, establint determinades estratègies genèriques com ara el tractament específic de la realitat catalana; la conversió de la nostra cultura —patrimoni, història, paisatge...— en un objectiu prioritari de l'experiència turística i, per tant, punta de llança de la «Marca Catalunya»; potenciar la presència internacional de la cultura catalana a través de la millora i l'augment de les emissions exteriors i via cable, plataforma digital o satèl·lit, de les emissores de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; i desenvolupar una veritable interrelació entre els diversos territoris dels Països Catalans, dotant de més potencialitat l'Institut Ramon Llull, com a instrument motor de la nostra projecció exterior.

L'ACCÉS A LA CULTURA

SUPORT A LA CREACIÓ

La intervenció del Govern al sector de l'expressió artística s'ha de fonamentar en assolir, des d'una perspectiva de servei públic, el suport a la creació i l'accés a la producció cultural, arribant arreu del territori i assumint, si cal, determinats riscos que el mercat no permet al sector privat.

Per això cal, entre d'altres mesures: potenciar el suport a la jove creació i a la innovació artística, sense que això exclougui dels ajuts la resta de creadors; i col·laborar amb les propostes del sector privat —empresarial i associatiu—, sempre des de la voluntat de no intervencionisme creatiu i no afavoriment de segments industrials concrets.

La llengua, com a un dels màxims exponents identificadors de la nostra cultura —especialment, pel que fa a l'expressió literària, dramàtica, musical i audiovisual—, ha de tenir un tractament prioritari. Cal dur a terme una política d'actuació que permeti tenir en compte l'especificitat lingüística catalana a l'hora de potenciar la creació.

Propostes. Arts escèniques

- Establirem circuits estables de les diverses arts de l'espectacle.
- Completarem la xarxa pública de centres de producció i creació artística, possibilitant el reequilibri territorial de l'oferta cultural i potenciant l'activitat de joves creadors i artistes locals.
- Inclourem, en la gestió del Teatre Nacional de Catalunya, l'objectiu d'ampliar les gires de les produccions del TNC arreu del territori.
- Apostarem per les sales alternatives com a generadors d'innovació cultural.
- Remodelarem l'organització del TNC, ja que ha de disposar d'una estructura directiva amb el format habitual dels teatres públics europeus: una Direcció Artística i una Gerència.
- Negociarem amb la Diputació de Barcelona el traspàs de l'Institut del Teatre al Departament d'Educació, per tal que esdevingui una veritable escola nacional d'art dramàtic i dansa.
- Desenvoluparem el conveni de col·laboració per a la creació d'un consell de coordinació entre els centres de creació d'arts escèniques, impulsant la creació d'un ens amb personalitat jurídica pròpia i amb la voluntat d'estendre'l arreu del territori.
- Elaborarem un Programa de Suport i Promoció al sector de la Dansa que contempli ajuts a la producció, potenciació de la creativitat, promoció interior i exterior, i mesures de formació i foment de públics.
- Impulsarem la Llei del Circ en el marc d'una política de regulació del sector i de formació dels seus professionals.
- Promourem el Teatre de Titelles en totes les seves modalitats, tant en les seves variants tradicionals i populars com en les contemporànies.

Propostes. Arts Plàstiques

- Establirem circuits estables, mitjançant convenis amb promotors privats i els ens locals.
- Construïrem una xarxa d'equipaments locals i territorials de difusió d'arts plàstiques contemporànies.
- Fomentarem la creació amb l'establiment de tallers d'artistes i espais per a l'intercanvi d'experiències.

Propostes. Creació literària

- Potenciarem la Institució de les Lletres Catalanes per l'ajut a la creació i difusió de la literatura catalana.

- Revisarem els estatuts de la Institució de les Lletres Catalanes perquè sigui més representativa de les associacions professionals.
- Revisarem els estatuts de l'Institut Ramon Llull de manera que, allà on diu que la seva finalitat és la projecció exterior de la cultura catalana, s'hi reculli específicament el suport a la literatura catalana així com totes les altres manifestacions de la cultura que, pel fet de ser específiques dels països de cultura catalana, no són objecte de promoció i suport per part de l'Estat.
- Garantirem la transparència en la programació i la gestió de l'Institut Ramon Llull, i els seus nomenaments.
- Potenciarem els itineraris literaris i les «cases d'autors» en coordinació amb l'administració local i amb els departaments competents en matèria d'educació i de turisme.
- Potenciarem la presència de la literatura i la cultura catalanes a Frankfurt:
 - Establirem la presència d'autors en llengua catalana com a representants únics de la literatura convidada en l'espai institucional finançat per la Generalitat dins de l'àmbit de la Fira.
 - Donarem suport a les editorials en la tria que duguin a terme per presentar els seus autors dins de l'àmbit de la Fira.
 - Garantirem la presència de totes les especificitats que conformen l'espai cultural català, inclo-ses les literàries, en la mostra cultural que es desenvoluparà paral·lelament a la Fira.

Propostes. Música

- Promocionarem la música creada i produïda al nostre país i potenciarem la seva presència a les ràdios i televisions públiques.
- Establirem circuits estables per als diversos gèneres musicals mitjançant convenis amb promotors privats.
- Donarem suport a la millora dels estudis musicals en els diversos àmbits.
- Impulsarem la investigació i recerca al voltant de les obres musicals dels compositors catalans.
- Estendrem en el territori l'Aula de Música Tradicional.

EL CONSELL DE LES ARTS

Cal completar la creació d'aquest organisme, per tal de garantir el correcte desenvolupament dels diferents sectors que conformen la realitat cultural del nostre país sense que estiguin condicionats per les diferents conjuntures polítiques. No es poden repetir el conjunt de vacil·lacions, dubtes i endarreriments que han acabat convertint la no consolidació de l'ens en un dels grans incompliments de la legislatura pel que fa a la política cultural. Partint, doncs, de la feina feta fins ara, ens comprometem a la definitiva implantació del Consell, introduint a l'actual avantprojecte algunes modificacions.

Propostes

- Proposarem la modificació del nom del projecte inicial —«Consell de Cultura i de les Arts»— pel de «Consell de les Arts».
- Assegurem que el redactat de la Llei garanteixi que la seva composició serà prou representativa des dels punts de vista sectorial, territorial, generacional i de gènere.
- Garantirem que aquesta composició, de nomenament parlamentari, s'esculli a través del consens i sense quotes partidistes.
- Clarificarem les competències del Consell en matèria d'ajuts econòmics i en relació a d'altres organismes com l'ICIC i la Institució de les Lletres Catalanes.

CULTURA POPULAR I TRADICIONAL

Volem potenciar les activitats de cultura popular i tradicional, ja que formen part d'un patrimoni que cal preservar, i impulsar-ne la recreació o creació en tots els seus àmbits. Tot això com a conformant de la nostra identitat dinàmica i pròpia.

Entenent la cultura popular i tradicional catalana com la pròpia del país, promourem la interculturalitat com a eina d'intercanvi i integració, interactuant amb les manifestacions populars i tradicionals d'altres orígens que es produeixin als territoris dels Països Catalans.

És important concebre les polítiques referides a la cultura popular i tradicional des de les seves diverses dimensions: patrimoni, recerca, àmbit festiu o ritual i àmbit artístic, a més de la seva necessària difusió.

Cal posar a disposició dels agents de la cultura popular i tradicional els mecanismes necessaris per al desenvolupament i manteniment de les seves activitats i la seva difusió nacional i internacional.

Propostes

- Enfortirem les diverses funcions del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, tot reforçant el seu caràcter de centre de documentació especialitzat.
- Fomentarem les manifestacions populars i tradicionals com a precursors d'un nou turisme cultural.
- Obrirem a tots els elements de la cultura popular i tradicional les mostres internacionals de projecció de la cultura catalana.
- Ampliarem el suport, la diversitat i la distribució territorial de festivals, mostres i altres activitats de difusió de la cultura popular i tradicional.
- Estendrem arreu del territori el circuit de música i dansa d'arrel tradicional amb ofertes variades i programacions estables.
- Dotarem de més rigor la declaració de Festa d'Interès Nacional i elaborarem un decret sobre el Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya.
- Potenciarem els circuits de cultura popular i tradicional en l'àmbit dels Països Catalans.

LA GESTIÓ DE LA CULTURA I EL PATRIMONI

LECTURA PÚBLICA

Cal fer de les biblioteques públiques la porta d'entrada dels habitants a la informació i al coneixement, això és, a la informació local, científica i a la cultura en sentit genèric. Per aconseguir-ho, caldrà assolir una xarxa de biblioteques públiques única per tal de satisfer les necessitats d'informació, formació i difusió de la cultura i la seva universalització. A més, es fa imprescindible garantir l'accessibilitat a aquest tipus de serveis, tant en sentit físic com virtual.

Propostes

- Revisarem els indicadors del Mapa de Lectura Pública de Catalunya i elaborarem posteriorment un Pla de biblioteques.
- Establirem l'obligatorietat de crear biblioteques públiques en poblacions a partir de 3.000 habitants.
- Integrarem de manera efectiva les biblioteques catalanes de titularitat estatal al sistema de lectura pública.
- Farem un pla de formació per tal de millorar l'accés i l'ús de la informació per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

- Donarem suport a les polítiques de foment de la lectura i elaborarem un pla de foment en col·laboració amb altres actors culturals.
- Adaptarem totes les biblioteques públiques a les noves tecnologies, garantint-ne l'accés gratuït i universal.
- Elaborarem un pla especial d'adquisicions per tal d'augmentar el número de volums de les biblioteques i adequar-lo als estàndards internacionals.
- Implementarem els bibliobusos necessaris per tal d'abastar tot el territori rural que no disposa de serveis bibliotecaris fixos.
- Elaborarem un pla especial d'accessibilitat a totes les biblioteques públiques de Catalunya per tal de facilitar el seu ús a les persones amb discapacitats físiques.
- Col·laborarem amb el Departament d'Educació per garantir l'existència d'una biblioteca a tots els centres d'ensenyament no universitari.
- Impulsarem un programa de formació continuada per al personal de les biblioteques i un pla de qualitat.
- Crearem la Biblioteca Digital de Catalunya per tal d'integrar els seus continguts a la Biblioteca Digital Europea.
- Facilitarem l'accés digital a la producció bibliogràfica catalana.
- Crearem l'Oficina Catalana de l'ISBN i ISSN.
- Adaptarem les pàgines webs de les biblioteques públiques als estàndards d'usabilitat màxims del W3C (Consorci World Wide Web).

EL SERVEI D'ARXIUS

Les propostes sobre arxius afecten necessàriament qüestions de memòria històrica, però també de creació –pel que té de «salvaguarda» de determinats corpus artístics– i de suport a d'altres àmbits, com el de la lectura pública, per la qual cosa les estratègies per desenvolupar en relació a aquest tema aniran estretament lligades a les de la resta.

Propostes

- Farem un pla especial de millora dels arxius locals i comarcals de Catalunya, en col·laboració amb les diferents administracions competents segons la Llei d'Arxius.
- Impulsarem la digitalització de la documentació d'interès arxivístic.
- Integrarem al sistema d'arxius de Catalunya els fons propis de Catalunya custodiats a l'Arxiu la Corona d'Aragó.

POLÍTICA MUSEÍSTICA I PATRIMONIAL

La veritable democratització cultural suposa posar el patrimoni –i la cultura en general– a l'abast de tots els ciutadans i ciutadanes del país, tenint en compte la diversitat de les seves formacions, necessitats i expectatives. Cal, així, estimular l'interès dels ciutadans pel seu patrimoni, fent-lo accessible tant en àmbit físic com intel·lectual i econòmic.

El patrimoni ha de tenir una concepció oberta i dinàmica, possibilitant la integració d'elements i manifestacions culturals representatives dels diversos col·lectius que configuren la societat catalana contemporània. A més, les institucions culturals catalanes han de projectar-se millor arreu del món, han d'inserir-se en xarxes internacionals de col·laboració i han de possibilitar l'accés dels ciutadans i ciutadanes del nostre país a manifestacions culturals de procedència i nivells internacionals.

Propostes

- Crearem l'Institut del Patrimoni Cultural.
- Potenciarem una xarxa interactiva de coordinació i promoció cultural que englobi tot el sistema de museus de Catalunya.
- Crearem el Museu Nacional d'Etnologia que donarà cobertura a una xarxa de museus etnològics i etnogràfics que vehiculin una concepció dinàmica i no essencialista de la cultura.
- Desplegarem en forma de xarxa territorial del Museu Nacional de Ciències Naturals.
- Atorgarem al Museu d'Història de Catalunya el rang de museu nacional.
- Consolidarem la xarxa de llocs històrics nacionals integrada per monuments i espais de memòria de significació nacional.
- Crearem un pla de museus territorials, que seran veritables centres d'atenció al patrimoni local, amb els recursos necessaris per fer-lo efectiu, que reconegui el caràcter estratègic d'aquestes entitats per al desenvolupament dels seus territoris i del conjunt del país.
- Reivindicarem la transferència a la Generalitat de la titularitat que ostenta actualment l'Estat sobre alguns museus, biblioteques, arxius i institucions culturals públiques situades a Catalunya.
- Ampliarem els idiomes utilitzats en la retolació dels diversos museus, tant públics com privats, com a un mínim a cinc idiomes: el català, l'anglès i les altres tres corresponents a les llengües que més ens visiten.
- Donarem suport institucional, amb tots els mitjans jurídics adequats, als particulars, les associacions i els ens locals propietaris històrics i morals d'elements patrimonials expoliats pel franquisme per tal d'iniciar els processos necessaris per la seva recuperació, especialment, el retorn de tota la documentació que encara es troba a l'Arxiu de Salamanca i que pertany a institucions o particulars de Catalunya.
- Promourem la protecció efectiva de determinats elements patrimonials, particularment els que conformen el patrimoni etnològic material i el patrimoni arquitectònic en nuclis històrics.
- Fomentarem la recerca i catalogació de tots els elements patrimonials del país en les seves diverses vessants.
- Promourem un desenvolupament sostenible del turisme cultural vinculat al patrimoni.

LA DIGITALITZACIÓ CULTURAL

Cal garantir una presència suficient de la cultura catalana a la xarxa, apostant per la idea de patrimoni digital, pel que fa a col·leccions bibliogràfiques, museístiques o arxivístiques, garantint que els continguts de creació subvencionats amb diners públics —produccions d'arts escèniques, concerts, llibres, catàlegs, exposicions virtuals...— estiguin a la lliure disposició de la població també des d'aquest vessant.

Propostes

- Proposarem l'adopció de les llicències de Creative Commons per tal de difondre els continguts culturals produïts majoritàriament amb diners públics.
- Promourem l'accés lliure i gratuït, via digital, a la producció cultural catalana finançada amb diners públics.

LA PROFESSIONALITZACIÓ DE LA GESTIÓ CULTURAL

Cal impulsar la formació en la gestió professional de les activitats culturals, adreçada a administracions públiques, entitats associatives i empresarials, com a instrument per garantir la pervivència de la vida associativa, de les iniciatives empresarials i dels projectes de les institucions. A més, cal fer possible que els municipis petits, així com l'associacionisme del país, puguin disposar de serveis de gestió cultural, patrimonial i festiva.

Propostes

- Promourem un pla de formació de gestors culturals.
- Facilitarem que les associacions culturals puguin disposar dels serveis de gestió cultural.
- Redactarem plans de cultura per als petits municipis per tal d'enfortir el seu teixit associatiu.
- Millorarem la gestió de les entitats associatives de la cultura mitjançant convenis per projectes.
- Establirem i promocionarem xarxes d'intercanvi arreu dels Països Catalans.

LA RECUPERACIÓ DE LA MEMÒRIA

El Govern de la Generalitat té l'obligació de vetllar per una política de memòria pròpia, que atengui la història de les nostres institucions i de la nostra gent. El dret a la memòria històrica és un dret bàsic de la persona, i constitueix una política pública que a Catalunya ve condicionada per la nostra identitat singular. A més, considerem que el treball al voltant de la recuperació de la nostra memòria històrica ha d'esdevenir la motivació perfecta per reflexionar sobre la nostra realitat social actual i encarar-la decididament cap al futur.

Propostes

- Elaborarem un pla integral per donar a conèixer la història i la cultura dels Països Catalans a través de diferents mitjans i adreçada a tots els sectors socials, esdevenint així un instrument d'integració i coneixement de la realitat cultural del país.
- Dinamitzarem de manera especial, mitjançant la Comissió 2014, la commemoració dels 300 anys de la Guerra de Successió per divulgar les conseqüències que va tenir per l'organització política i institucional de Catalunya.
- Consolidarem l'àrea única dedicada a la memòria històrica i la reflexió contemporània, a partir dels actuals Centre d'Història Contemporània de Catalunya, Centre d'Estudis de Temes Contemporanis i el proper Memorial Democràtic Antifranquista, amb la inclusió d'un servei dedicat a l'organització i seguiment de commemoracions històriques i un Observatori de la repressió política i cultural sobre Catalunya.
- Desenvoluparem el Memorial Democràtic Antifranquista participatiu i vinculat científicament amb les universitats i l'Institut d'Estudis Catalans.
- Promourem la internacionalització de la història catalana a través de l'Institut Ramon Llull, la xarxa de lectorats, la política de traduccions i les noves tecnologies.

LA DIFUSIÓ DE LA CULTURA**EL CINEMA I L'AUDIOVISUAL**

Com a nació socialment avançada, hem de disposar d'un sistema audiovisual propi que vertebrï la cultura catalana i doni a conèixer internacionalment la manera catalana d'entendre el món.

Hem de reforçar el caràcter públic de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (futura Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals) com a eina de difusió dels valors ciutadans, element d'identificació nacional i promoció de la cultura catalana en el seu sentit més ampli.

I cal, també, consolidar una indústria del cinema i l'audiovisual arrelada al país per tal de potenciar la creació artística i la producció cultural que garanteixi l'accés de la població al consum cultural pel seu coneixement, ús i gaudi.

Propostes

- Consolidarem un espai audiovisual en català a través de l'adjudicació de 2 multiplex (8 canals) de TDT a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.
- Aprovarem la Llei Catalana de Cinema per potenciar la producció i exhibició cinematogràfica del cinema català a través de la gestió d'un ens específic i un finançament adequat amb l'objectiu de desenvolupar una cultura cinematogràfica pròpia de qualitat amb projecció internacional.
- Aprovarem una nova llei de la CCRTV que mantingui les garanties de desgovernamentalització i independència política.
- Treballarem per la màxima professionalització dels mitjans públics amb la finalitat d'assolir un servei públic nacional obert a totes les mostres de pensament i actuació política, social i cultural.
- Impulsarem el desplegament de la TDT assolint la cobertura de tots els canals previstos (locals, catalans i estatals) a final del 2009 a tot el territori.
- Vigilem el compliment estricte de les condicions de concessió de les llicències de Televisió Digital Terrestre (TDT), especialment en relació a l'arrelament al territori dels canals públics i privats, afavorint la qualitat en els continguts.
- Potenciarem els serveis interactius de la TDT com a eina d'administració oberta i de servei al conjunt dels habitants, especialment potenciant l'accessibilitat de les persones amb discapacitats sensorials.
- Impulsarem el Canal Euroregió de la TDT.
- Vetllarem pel compliment estricte de la Llei de l'Audiovisual aprovada pel Parlament de Catalunya en la gestió de l'espectre radioelèctric i la comunicació de proximitat.
- Donarem un impuls decidit a l'Agència Catalana de Notícies per consolidar-la.
- Potenciarem l'impuls del Baròmetre català per tal de tenir una eina imprescindible per conèixer els consums culturals i comunicatius de la població, comarca per comarca.
- Vetllarem perquè el contracte-programa Govern-CCRTV incorpori tres elements claus: garantir que l'oferta pública de televisió serà referent amb l'apagada analògica, una major implicació en continguts i serveis de la seva oferta respecte la realitat cultural i lingüística dels Països Catalans i la consolidació de l'estructura productiva de la CCRTV.
- Planificarem i clarificarem la concessió de les noves llicències de ràdio mitjançant concurs públic atenent la presència del català.
- Incentivarem el desenvolupament del tercer sector de ràdio per tal d'afavorir al màxim la qualitat democràtica de la comunicació.
- Revisarem el projecte «TR3SC», deixant-ne la gestió exclusivament en mans de la CCRTV.

LES INDÚSTRIES CULTURALS

Cal consolidar el teixit industrial necessari per tal de garantir que la creació artística pugui arribar a tota la població pel seu coneixement.

Assolir una massa consumidora, crítica i estesa arreu del territori amb igualtat d'oportunitats.

Evitar qualsevol tipus de fractura que impedeixi l'accés a la creació i als productes culturals, ja sigui econòmica, social, tecnològica o territorial.

Propostes

- Ampliarem l'àmbit i els criteris d'actuació de l'Institut Català de les Indústries Culturals amb la voluntat d'arribar a tots els sectors.
- Impulsarem una política de suport empresarial i de mercat a les discogràfiques catalanes, perquè afavoreixi la creació i la difusió dels cantants, músics i grups del país en els diversos gèneres.

- Elaborarem un pla de suport a les llibreries i a aquelles empreses del llibre que potencien la venda de títols en català.
- Primarem la difusió i la interrelació entre els creadors i els seus productes entre els diferents països de parla catalana.
- Establirem un mecanisme públic de concurs per a l'edició o coedició de les publicacions de la Generalitat d'interès comercial i susceptibles de ser posades a la venda.
- Mantindrem la regulació dels preus fixos dels llibres, clarificant-ne la normativa.
- Impulsarem la millora de la fiscalitat de les discogràfiques que afavoreixi la creació i edició musical dels cantants, músics i grups del país.
- Vetllarem per la transparència i l'equitat en l'atorgament de subvencions públiques als mitjans escrits que publiquin en català.

PROPIETAT INTEL·LECTUAL

La propietat intel·lectual té l'objectiu bàsic de la promoció de la creació literària, artística i científica, protegint de forma equilibrada els drets de tothom a prendre part de la vida cultural i a gaudir de les arts i del progrés. Alhora, cal protegir també els interessos morals i materials dels autors, artistes i altres persones que contribueixen a la producció i difusió de la cultura.

La defensa dels interessos econòmics dels titulars dels drets d'explotació ha de ser compatible amb la potenciació d'altres formes d'explotació dels drets d'autor basats en l'accés lliure a la informació i la cultura. Autors, creadors, productors i altres agents culturals han de disposar de la màxima informació i suport institucional per decidir la millor manera d'explotar la seva obra.

Propostes

- Assumirem de manera efectiva i unificada les competències executives en la matèria (registre de la propietat intel·lectual, autorització, revocació i supervisió de les entitats de gestió de drets, entre d'altres).
- Crearem un centre d'informació i documentació sobre propietat intel·lectual per tal de divulgar la propietat intel·lectual des de tots els punts de vista i assessorar jurídicament els autors, creadors, productors i consumidors.
- Impulsarem la creació d'una entitat de gestió de drets d'autor d'àmbit català.
- Gestionarem de manera adequada els drets d'autors de les obres cedides al Govern de Catalunya, vetllant en tot cas perquè es facin efectius i passin a domini públic.
- Desplegarem un pla especial d'alliberament de productes culturals mitjançant la utilització de llicències d'ús lliure de la informació entre els creadors per tal de difondre els continguts culturals.

El català, llengua d'ús sense complexos

Malgrat els vint-i-nou anys de democràcia i els vint-i-tres de govern de CiU, mai no havia hagut una voluntat real de dur a terme una veritable política lingüística ambiciosa per estendre l'ús del català fins a la incorporació d'Esquerra al Govern de la Generalitat.

Dos anys i mig de defensa ferma del català des de la nova Secretaria de Política Lingüística (creada arran de la incorporació d'Esquerra al Govern) no han estat suficients per capgirar substancialment una situació que té unes implicacions històriques i sociològiques profundes i complexes.

Malgrat tot, la gestió d'Esquerra en matèria de política lingüística ha estat molt agosarada. S'ha dut a terme un conjunt sistemàtic d'actuacions per fomentar l'ús lingüístic, entre les quals s'inclouen les campanyes «Dóna corda al català» i «El català va amb tu» per promoure l'ús social de la llengua en l'àmbit de la joventut. En el terreny del comerç i de l'etiquetatge, s'ha promogut l'aprovació d'un acord de govern per la incorporació de clàusules lingüístiques a la contractació de béns i serveis prioritzant la compra de productes etiquetats en català als diversos organismes i empreses de la Generalitat. També s'ha fet possible l'aplicació efectiva de la Llei de política lingüística vigent, en l'àmbit de l'atenció al públic d'empreses i entitats i s'han endegat campanyes publicitàries i populars com «El català a taula» i «Oberts al català», a fi d'incrementar la presència de la llengua catalana en els establiments comercials de Catalunya.

En l'àmbit de les noves tecnologies, cal destacar la contractació del disseny d'un ambiciós programa de tecnologies de la informació i la comunicació que permetrà oferir a les persones i a les empreses diversos traductors automàtics, un corrector ortogràfic i gramatical, un banc de veu, un programa específic («Plats a la carta») per a la confecció de cartes en diverses llengües, etc. Així mateix, s'ha contractat un curs de català en línia de quatre nivells adreçat a persones adultes. Pel que fa a la promoció de la llengua al cinema, s'han doblat els recursos destinats al doblatge de pel·lícules en català, especialment en el cinema infantil i adolescent, i s'ha aconseguit la incorporació de la versió catalana als DVD de les pel·lícules que han estat doblades.

En l'àmbit de l'aprenentatge de la llengua s'ha fet un gran salt endavant doblant el nombre de cursos de català d'alumnes d'origen estranger. El nombre de persones adultes inscrites en cursos de català ha passat dels 46.652 alumnes del curs 2002–2003 als 86.694 del curs 2005–2006, i s'ha estès i reforçat el programa de «Voluntaris per la llengua». Una altra línia d'actuació que cal destacar és

la creació de les oficines de garanties lingüístiques establertes a cinc ciutats, amb l'objectiu de vetllar pel compliment de la Llei de Política Lingüística, garantir el dret de les persones a viure en català i facilitar eines i solucions a les empreses i entitats afectades.

El millor resum de la política efectuada per Esquerra en matèria de política lingüística són les dades pressupostàries, les que permeten, justament, tirar endavant les línies polítiques: el pressupost de la Secretaria de Política Lingüística ha passat dels 14.666.391€ de l'antiga Direcció General de Política Lingüística (2003) als 27.030.240 € de l'exercici 2006. En tres anys, doncs, un pressupost gairebé doblat.

Aquestes actuacions, però, queden encotillades per la Llei 1/1998 de Política Lingüística, que és probablement una de les lleis més ineficients que s'ha aprovat mai pel Parlament de Catalunya, motiu pel qual Esquerra va votar-la en contra, en el moment de la seva aprovació. A més, encara cal afegir-hi el desinterès manifestat pels successius governs de CiU, tant a l'hora de garantir-ne l'aplicació com de fomentar-ne el desplegament legislatiu. En conseqüència, encara cal realitzar un gran esforç perquè la llengua catalana recuperi l'espai de normalitat que li correspon com a llengua pròpia del país i com a llengua comuna de tots els ciutadans, amb independència del seu origen.

Per fer l'anàlisi de la situació cal distingir dos àmbits: coneixement i ús. Pel que fa al primer, tot i que no es troba en la mateixa situació que la llengua espanyola, sí que podem dir que el coneixement del català ha experimentat un notable augment en els darrers anys. En canvi, l'avenç de l'ús del català en els àmbits social, econòmic, cultural, tecnològic i de relació interpersonal ha estat molt insuficient.

Després de l'entrada en vigor del nou Estatut d'Autonomia que reconeix el dret i el deure de conèixer el català per part de la població, cal aprofitar el nou marc legal per estendre el coneixement i l'ús de la llengua en tots els seus àmbits. En aquest sentit, en el nou Estatut queda recollit el dret d'opció lingüística, en el que qualsevol ciutadà té dret a «no ser discriminat per raons lingüístiques» i a «utilitzar la llengua oficial que triï». Per garantir efectivament aquest dret és necessari que els treballadors de l'administració «hagin d'acreditar un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials». Cap funcionari, doncs, no hauria de poder al·legar desconeixement de cap de les dues llengües oficials de Catalunya en l'execució de les seves funcions. D'altra banda, qualsevol establiment comercial haurà de garantir el deure de disponibilitat lingüística de manera que totes les persones tinguin el dret a «ser atesos en la llengua oficial que escullin en la seva condició d'usuari o consumidor».

Igualment, els consumidors catalans hem de veure reconegut el nostre dret a poder comprar els productes i serveis en català. En conseqüència, per afavorir l'etiquetatge en català, caldrà continuar desenvolupant les actuacions realitzades pel govern, afavorint l'adquisició de béns i serveis en català i fomentant l'extensió d'aquesta pràctica a totes les administracions públiques de Catalunya.

Els ciutadans han de poder ser atesos i rebre els serveis que paguen en català, especialment pel que fa als serveis telemàtics o telefònics, de manera que qualsevol empresa que operi a Catalunya, independentment d'on tingui ubicats els serveis, hauria de disposar de personal en nombre suficient per poder atendre satisfactòriament les demandes de la població de Catalunya.

El català, com a llengua moderna i activa, no es pot permetre el luxe de perdre el tren de les TIC (Tecnologies de la Informació i la Comunicació) i ha de ser present, com a sinònim d'utilitat, de prestigi, de modernitat i de competitivitat. Llevat d'Internet, on el català té un ús força important, a la resta de TIC el dèficit encara és molt alt, malgrat les iniciatives impulsades, per Esquerra, des del DURSI i la Secretaria de Política Lingüística. Encara queda molta feina per fer.

El coneixement de la llengua del país d'acollida és un dret bàsic dels immigrants i ha de ser garantit de la mateixa manera que es garanteix el dret a la sanitat o a l'ensenyament. En aquest sentit, el Govern de Catalunya l'ha d'assegurar eficaçment i ha de facilitar l'aprenentatge de la llengua del país a les persones nouvingudes, ja que aquest fet, a més d'un element d'integració de primer ordre, és una eina imprescindible per assolir la igualtat d'oportunitats i per garantir la cohesió social.

La situació en què es troba la llengua catalana reclama, per part de l'Administració, un tractament com a matèria transversal i instrumental. Cal mantenir, doncs, la Secretaria de Política Lingüística adscrita al departament de la Presidència, perquè impulsi una política lingüística eficient i eviti que es produeixin buits i duplicitats. En aquest mateix sentit, cal reforçar la coordinació efectiva entre els diversos departaments de la Generalitat, en el marc de la Comissió Tècnica de Política Lingüística.

UNA NOVA LLEI DE POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Ens comprometem a impulsar una nova llei de Política Lingüística que doti la llengua catalana de l'estatus oficial i efectiu de llengua comuna, compartida i transversal de tota la població, amb independència dels seu origen i de la seva llengua familiar i habitual.

Cal una llei que garanteixi el dret de totes les persones a ser ateses i correspostes en la llengua catalana en tots els àmbits de la seva activitat com a ciutadans i com a consumidors i usuaris.

Cal assegurar també la disponibilitat lingüística en tots els productes i serveis que es comercialitzen o presten a Catalunya.

Cal una llei que fomenti l'ampliació de la presència i dels usos socials del català, així com de l'occità a la Vall d'Aran.

Propostes

- Impulsarem una nova llei de Política Lingüística que desplegui i implementi els canvis legislatius que ha suposat l'aprovació del nou Estatut de Catalunya amb una especial atenció a l'etiquetatge, el cinema, els mitjans de comunicació, la publicitat, l'ús legal i judicial i les conseqüències que es desprenen del reconeixement del dret a l'ús i deure del coneixement del català. La llei ha de recollir i desplegar igualment els efectes de la declaració d'oficialitat de la llengua occitana i ha de regular la normalització de la llengua de signes catalana.
- Mentre la nova llei no estigui aprovada, garantirem eficaçment el compliment de l'articulat íntegre de la Llei 1/1998.

L'ADMINISTRACIÓ IMPULSORA DE LA LLENGUA

L'Administració de la Generalitat ha de ser el model a seguir per part del sector privat i la societat civil, per això s'ha d'actuar amb coherència per tal d'aconseguir uns objectius lingüístics i s'ha d'establir una coordinació efectiva de totes les actuacions en matèria de Política Lingüística.

Calen accions decidides des de l'àmbit públic per tal de prestigiar la llengua catalana, unes accions que suposin impulsar la presència i l'ús social del català. Tot això passa també per potenciar les indústries culturals en llengua catalana.

En el mateix sentit, és necessari reforçar els vincles amb administracions i entitats per fomentar els usos, el prestigi i la presència de la varietat aranesa de la llengua occitana.

Propostes

- Impulsarem la Secretaria de Política Lingüística amb més competències administratives sobre la política i els usos lingüístics de tots els departaments del Govern i dels organismes públics que en depenen. També dirigirà tots els ens i consorcis que defineixen el conjunt de la política lingüística de la Generalitat (Consorti per la Normalització Lingüística, Termcat, Linguamón—Casa de les Llengües).
- Continuarem impulsant amb més personal i dotació pressupostària les Oficines de Garanties Lingüístiques per tal de garantir a la població de Catalunya el compliment dels drets lingüístics emparats per l'Estatut.
- Continuarem desplegant l'acord pel qual s'incorporen clàusules lingüístiques com a condició en la contractació pública, subvencions, crèdits i avals atorgats per la Generalitat en tots els departaments de la Generalitat, per tal de garantir la presència de la llengua catalana en els productes que adquireix la Generalitat i al mateix temps afavorir que aquests productes arribin en català al conjunt dels ciutadans.
- Actuarem per suprimir les barreres existents en la distribució i comercialització de productes editorials amb la finalitat de facilitar l'accés a la població i fer que el mercat potencial dels productes en català sigui una realitat, mitjançant un projecte de cooperació entre administracions i entitats.
- Ampliarem significativament el número de còpies de pel·lícules doblades en català, amb l'objectiu que el 50% de les còpies distribuïdes siguin en versió catalana i, al mateix temps garantirem una distribució territorial més propera i unes condicions d'exhibició equitatives.
- Establirem línies de subvenció per la distribució, comercialització i difusió de videojocs en català.
- Potenciarem la presència de música cantada en català, especialment als mitjans de comunicació de masses i en totes les activitats que rebin ajuts o subvencions per part de la Generalitat.
- Inclourem la llengua occitana en tots els webs de la Generalitat i garantirem els drets dels parlants d'aquesta llengua a dirigir-se a qualsevol òrgan de l'administració de la Generalitat i a rebre resposta en occità.
- Implantarem el programari lliure en les administracions per tal que la llengua catalana sigui present en el camp de les noves tecnologies, ja que la seva presència en aquests àmbits és sinònim d'utilitat, de prestigi i de modernitat.
- Potenciarem el català com a llengua vehicular de l'ensenyament, com a garantia d'integració, de no discriminació, eina fonamental de comunicació i de sentiment de pertinença mitjançant el desenvolupament de les aules d'acollida per a alumnes nouvinguts, consolidació del centre educatiu integrador de la interculturalitat i el foment dels plans d'entorn per la cohesió social i lingüística del centre educatiu amb la societat que l'envolta.
- Garantirem el dret de poder cursar totes les llicenciatures en català, per això incentivarem la presència de la llengua catalana en la docència, la recerca i els intercanvis a través dels contractes programa. Incentivarem també el nivell de competències lingüístiques dels estudiants, professorat i personal administratiu de les universitats.
- Garantirem una major competència en llengua anglesa. Per això en l'ensenyament obligatori se seguirà el sistema d'immersió lingüística per impartir alguns continguts (no només l'assignatura de llengua anglesa). A aquest efecte, incrementarem els recursos per formar el professorat.
- En l'àmbit de l'empresa privada, introduïrem la llengua catalana en les relacions laborals i en la retolació dels centres de treball. Aconseguirem, a través d'un pacte amb els agents socials que es faci efectiu el dret i l'obligació dels treballadors de les grans empreses i de les empreses de serveis de seguir cursos bàsics de llengua catalana dins l'horari laboral.

- Propiciarem l'ús de la llengua catalana en l'activitat socioeconòmica com un element més que garanteix la qualitat del producte per tal de donar una imatge d'empresa seriosa, moderna i integrada en la societat de la qual se sustenta i respectuosa amb els drets lingüístics dels usuaris i consumidors.
- Continuarem les campanyes de foment de l'ús del català de forma segmentada, definint missatges diferents i específics segons el tipus de públic que ens adrecem.

LA LLENGUA CATALANA COM A EINA DE COHESIÓ SOCIAL

Hem de garantir el dret bàsic de les persones nouvingudes a conèixer el català, com a mesura per assegurar la igualtat d'oportunitats i una bona integració social i laboral, tenint en compte un ús no sexista del llenguatge.

Per tal de consolidar el paper del català com a eina d'integració i cohesió social, cal actuar en la primera acollida per tal de transmetre la llengua catalana com a vehicle central de comunicació.

Propostes

- Elaborarem un protocol d'acolliment lingüístic dels immigrants, en col·laboració amb els agents socials i les institucions que han de participar-hi.
- Inclourem dins de la carta d'acollida l'assistència a cursos sobre llengua del país que garanteixi la competència lingüística dels immigrants d'acord amb les competències bàsiques establertes a escala europea. Per tal que aquests cursos esdevinguin reeixits cal que tinguin contrapartides clares en termes d'incentius.
- Garantirem que les organitzacions i ONG's que rebin fons públics amb aquesta finalitat, organitzin l'acollida lingüística de les persones immigrades en català, garantint un ús no sexista del llenguatge.
- Assegurem la continuïtat de les polítiques que s'han portat a terme en matèria d'aprenentatge de la llengua catalana i normalització lingüística efectiva entre el col·lectiu immigrant. Cal seguir adequant les partides pressupostàries a les necessitats existents.
- Oferirem programes que combinin l'aprenentatge de la llengua amb l'aprenentatge d'un ofici adreçat a joves nouvinguts imitant el model de l'escola-taller.
- Promourem la realització en català, (i no només l'ensenyament de la llengua) dels programes de formació ocupacional, continuada i d'adults que seran organitzats per l'Administració o bé per entitats que els organitzen amb fons públics.

LA LLENGUA CATALANA, VERTEBRADORA DELS PAÏSOS CATALANS

Estem immersos en un món cada cop més globalitzat, per això cal treballar per cohesionar i vertebrar el nostre país. Aquest objectiu, suposa un benefici directe per la llengua catalana i les indústries culturals que hi ha al seu voltant. La creació d'un mercat més gran redueix els costos i fa possible iniciar projectes que difícilment es podrien assolir per separat. Cal crear, doncs, una consciència lingüística comuna arreu dels Països Catalans i convertir el català en una llengua de mercat.

Cal dissenyar polítiques conjuntes perquè hi hagi una lliure circulació de béns, serveis i professionals entre els diferents territoris de parla catalana.

Propostes

- Impulsarem la creació d'un espai català de comunicació en l'àmbit dels països de parla catalana mitjançant la nova consolidació dels 8 canals de televisió digital de la CCRTV, l'entramat de canals públics i privat de TDT locals que s'expressaran normalment en català, el desenvolupament del canal Euroregió i l'intercanvi de recepció entre TVC, RTVV i IB3.
- Crearem línies específiques de subvenció pel foment de les àrees de llengua i de política lingüística de les institucions de l'àrea lingüística comuna, com l'Institut d'Estudis Catalans, l'Institut Joan Lluís Vives, l'Institut Ramon Llull, així com també reforçar les línies de subvenció per a les entitats amb l'objectiu que treballin per una consciència lingüística comuna.
- Donarem suport a la voluntat de l'IEC de convertir-se en un veritable ens regulador de la llengua als Països Catalans i la seva projecció nacional i internacional com a Acadèmia científica de les terres de llengua i cultura catalanes, mitjançant la cooperació amb aquelles institucions, entitats i universitats que s'ocupen de la llengua comuna i que en reconeixen la unitat.
- Impulsarem la signatura d'acords institucionals amb els governs dels territoris del domini lingüístic, especialment amb Andorra.

EL CATALÀ, UNA LLENGUA OBERTA AL MÓN

Catalunya ha de donar a conèixer la llengua catalana arreu del món. És necessari potenciar la identificació en àmbit estatal i internacional de Catalunya amb la llengua catalana per tal d'establir compliments que ens seran necessàries a l'hora d'aconseguir un major reconeixement per al català a l'estat Espanyol i a les institucions europees.

Cal treballar també per obtenir un reconeixement del català a organismes internacionals per tal que aquests coneguin la situació de la llengua catalana i actuïn a favor de la llengua i dels seus parlants. També, és necessari participar en fòrums internacionals per sensibilitzar sobre la realitat catalana i incrementar la presència internacional del català en projectes de recerca

Propostes

- Assegurem el compliment de la legalitat vigent (Estatut, Llei de Política Lingüística i la Carta europea de les llengües minoritàries i regionals) per part de tots els organismes i serveis de l'Administració de l'Estat perquè es respectin els drets de les persones.
- Treballarem perquè el català gaudeixi de plena oficialitat a la Unió Europea i perquè es compleixin els acords del Parlament i altres institucions europees respecte l'ús del català.
- Cooperarem amb Andorra per afavorir, a través de la seva participació en les instàncies i organitzacions internacionals, el reconeixement internacional de la llengua catalana.
- Impulsarem una gran campanya per posar a l'abast de tothom el curs de català en línia, una eina per aprendre català de manera autònoma o mitjançant tutories a través del web.
- Reforçarem els vincles de col·laboració institucional per compartir experiències amb altres institucions governamentals amb una situació sociolingüística similar a la dels Països Catalans, i buscarem complicitats a favor de la llengua catalana.
- Fomentarem el coneixement del nostre país i, en especial, del nostre idioma a l'estranger, a través de l'Institut Ramon Llull, de Linguamón—Casa de les Llengües i dels casals catalans.

Esport català: civisme, nació i qualitat de vida

Catalunya és un país esportiu. Per tradició, per nombre de practicants, de clubs i de federacions, per quantitat d'esportistes d'elit internacional... L'esport és una de les riqueses del nostre país, també pel que fa a la seva activitat econòmica, directa i indirecta. I també pel que significa de cohesió social i territorial, de desenvolupament formatiu de les persones, de millora del seu benestar i de la seva salut...

En les societats modernes, l'esport juga un paper fonamental en la consolidació d'ideals que fomenten la cohesió i la identitat dels individus amb la seva comunitat, afavorint la integració d'aquelles persones novingudes que, mitjançant la pràctica esportiva van travant lligams de pertinença amb la comunitat que els acull. Des d'Esquerra entenem l'esport com un magnífic element d'integració i de cohesió social, essent un element clau al llarg de la nostra vida, per la transmissió de valors de treball en comunitat i de sentiment de pertinença, els seus beneficis de salut i la seva vàlida lúdica.

A Catalunya, l'esport és un dels sectors econòmics més potents que existeixen actualment i al voltant seu s'hi ha desenvolupat tota una indústria específica de construcció d'instal·lacions, d'elaboració de materials i indumentària, de publicitat i màrqueting, de mitjans de comunicació, de turisme entorn als grans esdeveniments... Més de 70.000 persones hi treballen de forma directa, cosa que ens porta a preveure aquest sector com un nou filó d'ocupació amb l'aparició de tota una sèrie de noves professions lligades a aquest, les quals representen un impuls a l'especialització productiva del nostre país.

L'esport juga, també, un paper fonamental en la millora de la salut i el benestar de les persones. La pràctica esportiva és productora d'hàbits saludables que ajuden a prevenir molts dels riscos que la vida moderna ens obliga a patir —estrès, mala alimentació, sedentarisme, consum de tabac...—, que acaben tenint efectes molts perversos en les nostres vides per la seva elevada incidència en moltes de les malalties que afecten avui a la nostra societat.

La llarga tradició esportiva del nostre país li ha donat un nivell competitiu i de prestigi internacional molt alt, cosa que ha portat a l'esport català ha ser reconegut arreu. Molts dels nostres esportistes i clubs han aconseguit fer conèixer el nostre país més enllà de les nostres fronteres. Catalunya ha estat un país on la pràctica esportiva ha arribat a uns nivells de competició molt alt, amb esportistes i equips d'elit que han donat a conèixer Catalunya al món. És per això que cal l'impuls decidit del Govern de la Generalitat cap al reconeixement de les seleccions nacionals per tal que els esportistes de casa nostra puguin competir a escala internacional representant el nostre país, fomentant els ideals de pertinença i cohesió que l'esport d'elit potencia. Des d'Esquerra entenem prioritària aquesta funció, i l'hem impulsat

de forma decidida des de la Secretaria General de l'Esport, donant tot el suport possible a totes aquelles federacions del nostre país que volien aconseguir la creació de la selecció catalana per tal de competir en àmbit internacional.

L'esport també és territori i diversitat. Catalunya disposa d'un alt nombre de clubs i de practicants de gairebé un centenar d'esports federats arreu, des de les grans ciutats fins a les zones més deshabitades.

Esquerra, quan ha assumit la direcció política de l'esport a casa nostra, els darrers tres anys, ha treballat des del coneixement d'aquesta realitat: ha augmentat notablement el pressupost públic dedicat a l'esport, tot incrementant les aportacions econòmiques i d'infraestructures a les federacions; ha aprovat el Pla d'infraestructures esportives de Catalunya, en consens amb els municipis; ha formulat propostes de millora de l'ensenyament esportiu; ha tirat endavant els plans d'Esport i Salut i Esport i Escola; ha estès els centres de tecnificació esportiva arreu del territori, amb especial atenció als joves esportistes en formació; ha donat ple suport a la Plataforma pro Seleccions Esportives Catalanes... Sempre amb la voluntat d'estendre l'esport a tothom i de reconèixer, a la vegada, els mèrits de l'esport d'elit, perquè, uns i altres, constitueixen la riquesa esportiva del nostre país.

Així, i com a simple exemple de la transformació efectuada per Esquerra en la gestió de l'esport català, el pressupost del Consell Català de l'Esport ha passat dels 35 milions d'euros el 2003 a més de 56 el 2006. A la vegada, el dèficit d'instal·lacions esportives a Catalunya reconegut –per primera vegada– al PIEC arribava a 604, 168 de les quals ja han estat adjudicades o iniciades en aquests dos anys i mig.

ESPORT CATALÀ: FACTOR DE SALUT PÚBLICA

Fomentarem la pràctica esportiva com a generador d'hàbits saludables que milloren la qualitat de vida de les persones.

Creiem en l'ús de l'esport com a pràctica terapèutica mitjançant la supervisió de personal mèdic.

Propostes

- Farem una major difusió de material informatiu que expliqui els avantatges a curt i llarg termini d'una vida activa, tant des del punt de vista de la salut, com social i econòmic. Influirem en els líders d'opinió, els grups professionals i la població mitjançant els canals de comunicació.
- Promourem activitats esportives, culturals i socials amb fins saludables, en el marc de desenvolupament del programa Esport i Salut.
- Aprofitarem els esports tradicionals per promoure les activitats físiques adequades per a tots els ciutadans i ciutadanes.

ESPORT CATALÀ: COHESIÓ SOCIAL I EQUILIBRI TERRITORIAL

Volem afavorir la cohesió social amb la promoció d'activitats esportives accessibles per a tota la població:

- Fomentar la pràctica esportiva en col·lectius on la pràctica de l'esport és minoritària: discapacitats, gent gran, dones...
- Donar suport a l'esport femení d'elit.
- Incrementar l'esport entre la població immigrada com a factor d'integració social i facilitador d'aproximació cultural.
- Fomentar els programes d'esport per a infants i joves potenciant els elements educatius d'aquest.
- Aconseguir un major equilibri territorial esportiu de Catalunya mitjançant una xarxa de capitalitats múltiples que articulin el nostre sistema d'instal·lacions esportives.
- Impulsar l'esport no competitiu, forjador de valors de solidaritat i col·lectivitat.

Propostes

- Seguirem potenciant la creació de Clubs Esportius Escolars a totes les escoles públiques de Catalunya.
- Crearem la Federació Catalana d'Esport Escolar per tal de tenir un òrgan aglutinador de tots els clubs esportius escolars.
- Potenciarem la Unió de Federacions Esportives Catalanes (UFEC, com a ens que agrupa l'esport federat a Catalunya.
- Promourem contractes-programa amb totes les federacions, per un període de 3 anys, que tinguin com a objectius la implantació del seu esport, la tecnificació i l'intercanvi internacional.
- Garantirem la composició paritària en el Consell Català de l'Esport entre la representació d'institucions públiques i privades. El Consell haurà de tenir representació de tots els sectors de l'esport català i fixarà les polítiques esportives a Catalunya.
- Seguirem donant suport als projectes d'àmbit municipal que utilitzin l'esport com a element de cohesió social.
- Establirem acords globals amb Educació per tal de poder obrir les instal·lacions esportives escolars a la resta de ciutadans en franges horàries que no tenen ús lectiu.
- Aprofundirem en el desplegament iniciat del PIEC per aconseguir en pocs anys la modernització de les instal·lacions esportives a Catalunya, arribant així a aconseguir, en un radi màxim de 25 quilòmetres, que tothom tingui on realitzar les disciplines esportives més comuns.

ESPORT CATALÀ: IMPULS ECONÒMIC PEL PAÍS

Ens comprometem a potenciar la relació entre l'esport i l'empresa a partir de la col·laboració en termes d'I+D.

Fomentar l'ús del CAR per tal de potenciar la relació esport i empresa.

Impulsar la investigació científica i tècnica relacionada amb l'activitat física i esportiva.

Regular les professions de l'àmbit de l'esport.

Propostes

- Crearem l'Institut Català del Crèdit Esportiu (ICCE), per a entitats catalanes sense afany de lucre, reconegudes per la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya i que tinguin per objectius la construcció d'equipaments i projectes d'activitats d'interès general.
- Activarem l'Observatori de l'Esport Català, amb l'objectiu de conèixer hàbits i comportaments de la població pel que fa a la pràctica de l'activitat física i esportiva.
- Fomentarem el turisme esportiu, conjuntament amb Turisme de Catalunya per tal d'assolir la promoció d'activitats organitzades per a clubs, associacions i federacions catalanes.
- Donarem a conèixer llocs d'interès natural adients per a la pràctica esportiva.
- Estudiarem i executarem les millores aplicables al Centre d'Alt Rendiment amb la finalitat de posar-lo al capdavant dels centres esportius d'alt rendiment d'Europa.
- Crearem un ajut específic que serà inclòs dins el programa de subvencions a la creació de llocs de treball en el marc dels nous filons d'ocupació, per a la contractació de tècnics esportius.

ESPORT DE QUALITAT: PROJECCIÓ DE CATALUNYA AL MÓN

Ens comprometem a continuar treballar per assolir la màxima projecció del nostre esport en els àmbits internacionals.

I a vetllar perquè el nivell de l'esport català d'elit segueixi sent un dels més alts d'Europa.

Propostes

- Construirem a Barcelona un espai de referència mundial on s'estableixin seus d'organismes públics i privats relacionats amb el món de l'esport.
- Continuarem la tasca feta des de la Secretaria General de l'Esport per tal d'aconseguir el reconeixement de les Seleccions catalanes.
- Crearem l'Institut Català de la Qualitat Esportiva que serà l'encarregat de vetllar perquè tots els programes, actes, competicions, activitats i gestió d'equipaments es desenvolupin sota uns paràmetres mínims de qualitat. L'obtenció del certificat de qualitat suposarà una garantia pels ciutadans de Catalunya en la pràctica de la seva activitat físicoesportiva.

Laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa

L'acció de Govern impulsada per Esquerra durant aquests dos anys i mig ha estat «impulsar, des de la laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa, la convivència i el diàleg interreligiós», segons especificava el mateix Pla de govern.

Actuacions marc

- Laïcitat catalana. Hem situat la relació entre Govern i confessions religioses en el marc de la laïcitat, entesa com a separació entre les dues realitats: el Govern com a tal no s'identifica amb cap creença religiosa (ni amb l'ateisme ni amb l'agnosticisme) ni entra a l'interior de les institucions religioses, i cap creença religiosa (ni l'ateisme ni l'agnosticisme) no s'ha d'estendre a través del Govern.
- Respecte a la pluralitat. La separació entre Govern i confessions religioses permet un espai on caben totes les creences i totes les opcions de pensament i de consciència. El nostre model s'ha distingit de la laïcitat francesa, que prohibeix els símbols religiosos en l'espai públic, i també de l'aconfessionalitat espanyola, que privilegia una Església determinada. La laïcitat catalana és, doncs, sinònim de respecte a la pluralitat.
- Diàleg amb institucions religioses i d'altres opcions, incloent-hi l'Estat del Vaticà. Hem establert un diàleg cordial amb totes les confessions religioses i amb altres opcions de pensament, i hem mantingut contactes amb totes les institucions religioses que ho han volgut, des de les minoritàries a Catalunya fins a l'Estat del Vaticà.
- Reconeixement institucional a totes les opcions religioses i de pensament. Hem donat a conèixer la diversitat religiosa de Catalunya, difonent l'estudi de la Direcció General d'Afers Religiosos «Les altres religions. Minories religioses a Catalunya» i col·laborant amb els mitjans de comunicació. Hem convidat oficialment als actes institucionals representants de totes les confessions religioses amb presència significativa a Catalunya, de la Lliga per la Laïcitat i de l'Associació d'Ateus de Catalunya. I hem assistit institucionalment als actes significatius on la Generalitat ha estat convidada.
- Regularització de l'assistència religiosa plural als centres penitenciaris. En col·laboració amb el Departament de Justícia, vam impulsar la Instrucció del 27 d'abril de 2005 als centres penitenciaris, que iniciava la regularització dels serveis d'assistència religiosa plural a les presons (més enllà de l'assistència catòlica ja existent).
- Guia per al respecte a la pluralitat religiosa en l'àmbit hospitalari. En col·laboració amb el Departament de Salut, vam elaborar i vam presentar oficialment una guia d'informació i de recomana-

cions als centres hospitalaris per al respecte a les creences de les persones internades, a partir d'un estudi de les bones pràctiques que el personal sanitari ja estava duent a terme. La Guia va ser enviada a tots els hospitals de la xarxa pública de Catalunya.

- Projectes en curs. Havíem iniciat la redacció d'una guia per al respecte a la pluralitat dirigida als tanatoris, i d'un altre document de propostes dirigit als municipis, en relació especialment als cementiris. Havíem iniciat un estudi, conjuntament amb el Departament d'Educació, per tal d'oferir propostes d'actuació a les escoles i als centres d'educació davant la pluralitat religiosa i cultural. I comptàvem ja amb un esborrany d'avantprojecte de llei relativa als locals de culte, amb el doble objectiu de garantir tant el dret a establir aquests locals com les condicions de seguretat que requereixen.
- Convenis de col·laboració. En poc més de dos anys hem augmentat a més del doble els convenis de col·laboració amb confessions religioses. Hem millorat els 3 que ja existien entre la Generalitat i les federacions corresponents a tres religions, i hem signat per primera vegada 4 convenis de col·laboració nous, amb altres opcions. La col·laboració es concreta en aportacions diverses a la convivència, assistència religiosa en presons i hospitals i normalització lingüística.
- Normalització lingüística. En col·laboració amb el Consorci de Normalització Lingüística, hem augmentat un 200 % els cursos de català a representants religiosos, oferts a tot el territori.
- Convocatòria pública de subvencions. Per primera vegada, s'han decretat dues línies d'ajuts a través de convocatòries públiques i transparents, i amb criteris definits. No es tracta pas de subvencionar fes, sinó que són activitats de bona relació entre entitats religioses i la resta de la societat, i en especial el diàleg interreligiós.
- Accions en favor d'una matèria de cultura religiosa en les etapes d'educació obligatòria, en substitució de les classes de religió confessionals: conjuntament amb el Departament d'Educació, hem intentat complir el compromís del Pacte del Tinell de substituir les classes de religió impartides des d'una determinada fe per una matèria comuna de cultura religiosa que no segregués l'alumnat en funció de les creences de les famílies i que donés informació respectuosa sobre el fet religiós plural i sobre altres opcions. Hem ajuntat complicitats entre els centres públics i privats que ja impartien cultura religiosa, mitjançant reunions de valoració amb ells, amb unes Jornades Internacionals de països que ja tenen aquest enfocament i amb subvencions a accions en favor d'aquesta concepció.

LAÏCITAT, POLÍTIQUES DE RESPECTE AL FET RELIGIÓS PLURAL

Ens comprometem a impulsar polítiques que fomentin el respecte dels drets de llibertat religiosa, de pensament i de consciència, i la bona relació entre les entitats religioses i la resta de la societat catalana.

Propostes

- Continuarem l'acció de govern iniciada, tenint en compte les possibilitats de desenvolupament del nou Estatut.
- Impulsarem, des de la laïcitat, el respecte dels drets de llibertat religiosa, la convivència i el diàleg interreligiós.
- Procurarem que l'Estat faciliti la màxima participació de la Generalitat en els òrgans estatals que tenen funcions atribuïdes en matèria d'entitats religioses, i en la gestió del Registre d'aquestes entitats, així com també exigirem que aporti els recursos econòmics necessaris per tal d'executar els acords signats entre l'Estat i les confessions.
- Continuarem actuant des de la laïcitat, entesa com a garantia de respecte a la pluralitat. Mantindrem el reconeixement institucional iniciat en la legislatura anterior a totes les entitats represen-

tatives corresponents a la diversitat de creences i el diàleg amb totes les institucions religioses i d'altres opcions de pensament, amb el mateix respecte, des de les minoritàries a Catalunya fins a l'Estat del Vaticà.

- Seguirem impulsant el respecte dels drets de llibertat religiosa.
- Proposarem una Llei de locals de culte, en consens amb les entitats municipals, amb el doble objectiu: d'una banda, garantir el dret de les confessions religioses que s'estableixin aquests locals i de l'altra, garantir les condicions de seguretat i d'higiene que requereixen.
- Oferirem als tanatoris una guia informativa i de propostes per tal que es respecti la pluralitat de creences en el tractament de la mort.
- Presentarem als municipis una guia de suggeriments d'actuació davant la pluralitat religiosa, especialment pel que fa als enterraments, i en la línia de propiciar tot tipus d'inhumacions permeses per la llei en els cementiris públics municipals i d'evitar la construcció de cementiris privats i segregadors per confessions.
- Elaborarem una guia, dirigida als centres d'educació, d'informació i de propostes d'actuació davant les demandes que es produeixen per raó de les diverses creences religioses i culturals, partint d'un recull de les solucions afavoridores del respecte i de la cohesió social que els professionals docents ja han sabut donar a les noves situacions plantejades.
- Continuarem el desenvolupament de la regulació concreta de l'assistència religiosa plural als centres penitenciaris i als centres hospitalaris, ja iniciada en la legislatura anterior.
- Ampliarem el nombre de convenis de col·laboració (per a aportacions a la convivència, assistència religiosa en centres penitenciaris i en hospitals i normalització lingüística), subscrits amb les diverses federacions d'entitats religioses representatives, respectivament, de les confessions de presència significativa a Catalunya.
- Mantindrem les convocatòries d'ajuts, decretades per primera vegada en la legislatura anterior, públiques i transparents i amb criteris definits, i en la línia de no subvencionar fes ni creences sinó activitats de bona relació entre les entitats religioses i la resta de la societat catalana, i en especial el diàleg interreligiós.
- Continuarem treballant, juntament amb el Departament d'Educació, per substituir les matèries de religió confessional (impartides metodològicament des d'unes determinades opcions religioses), que es realitzen dins l'horari escolar obligatori, per una matèria comuna de cultura religiosa, no segregadora de l'alumnat en funció de les creences de les seves famílies, i que presenti amb respecte el fet religiós plural i altres opcions de pensament. Continuarem buscant un pacte en aquest sentit amb la jerarquia de l'Església catòlica i amb totes les confessions religioses.
- Demanarem al Govern de l'Estat que revisi els Acuerdos entre la Santa Sede y el Estado Español, de 1979, que obliguen a oferir religió catòlica; i, si fos necessari, demanarem també a l'Estat que revisi els acords subscrits l'any 1992 amb federacions d'entitats representatives, respectivament, de les confessions evangèlica, islàmica i jueva.
- Procurarem que l'Estat faciliti la màxima participació de la Generalitat en els òrgans estatals que tenen atribuïdes funcions en matèria d'entitats religioses, i en especial en el Consejo Asesor de Libertad Religiosa.
- Procurarem que les lleis que han de determinar la participació de la Generalitat en la gestió del Registre d'Entitats Religioses amb relació a les entitats que aconsegueixen llur activitat a Catalunya, permetin el màxim poder de decisió al Govern català, tot proposant d'entrada la descentralització del Registre i la seva gestió exclusiva, pel que fa al territori català, per part de la Generalitat, que hauria de comunicar a l'Estat les inscripcions efectuades.
- Exigirem que l'Estat aportï els recursos econòmics necessaris per tal de poder executar, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els acords signats entre l'Estat i les confessions, segons l'article 161, c, de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Catalunya, un país solidari amb forta projecció exterior

En les darreres dècades, el món viu immers en un context d'una globalització cada vegada més accelerada. Un món cada cop més dominat per l'economia mundial i on les conseqüències de qualsevol fenomen es deixen sentir ràpidament per tot el planeta. Un món on la mobilitat de la població i la transmissió d'informació i coneixements creix exponencialment i, en conseqüència, facilita el contacte de cultures, llengües i civilitzacions, generant noves oportunitats i també riscos.

Catalunya no és aliena a tots aquests canvis. L'arribada de nous catalans i l'increment dels catalans i catalanes residents a l'exterior representen un repte pel Govern de la Generalitat que ha de ser aprofitat per reflexionar sobre el paper de Catalunya al món. El nou context internacional té conseqüències directes sobre les polítiques públiques i el Govern no pot quedar al marge de tot allò que succeeix més enllà de les nostres fronteres.

La política internacional, i encara més clarament la política europea, ja no es poden considerar com àmbits de govern allunyats del dia a dia de la gent i, per tant, l'actuació del nostre govern en aquests camps ha de complir la missió de treballar al servei dels ciutadans i les ciutadanes del nostre país.

Amb un dret internacional en el qual els estats continuen sent l'actor principal, aconseguir la plena sobirania de Catalunya és la millor manera de poder participar plenament en la governabilitat mundial.

Les relacions internacionals han de dotar Catalunya de personalitat pròpia al món. Cal internacionalitzar Catalunya, i projectar-ne la seva dimensió integradora, solidària, responsable, emprenedora i compromesa amb el govern mundial. L'establiment d'acords amb tercers estats, ens subestats i organitzacions internacionals ha de ser també la via per exportar la vocació internacional del nostre país i per assolir un major prestigi i reconeixement del fet nacional català.

D'altra banda, el model actual de globalització ha comportat els darrers anys un eixamplament de les desigualtats, un increment de la violència i dels conflictes armats al sud i un agreujament de les condicions socials en molts països de la perifèria.

Segons el paradigma neoliberal, el desenvolupament dels països del sud es basa en el lliure comerç i la inversió privada. La cooperació al desenvolupament es limita a funcions assistencials, complementàries i compensadores, és a dir, la cooperació és només un element corrector per atenuar les pitjors conseqüències i que actua com a mecanisme de contenció social. Segons el mateix model, en la reso-

lució de conflictes armats, el protagonisme l'assumeixen els exèrcits i continua proliferant un model militaritzat d'operacions d'ajuda humanitària.

El repte de la comunitat internacional per al desenvolupament consisteix a superar aquest model de cooperació i recuperar la promoció de les polítiques públiques i les regles col·lectives i de reciprocitat entre iguals, la preeminència del concepte de seguretat humana en els processos de pau i una acció humanitària independent, neutral i imparcial. Catalunya és un país compromès amb la solidaritat internacional i la cooperació per al desenvolupament i per això ha de participar activament i decididament en la construcció d'un ordre internacional més just i solidari, la redistribució equitativa de la riquesa, el respecte dels drets humans i col·lectius, els valors democràtics i la cultura de la pau.

El projecte de construcció europea és un dels principals processos en aquest nou context mundial en el qual Catalunya es troba immersa. La Unió Europea incideix en bona part en les polítiques que afecten el dia a dia dels ciutadans. No obstant això, encara predomina la concepció que les relacions amb la Unió Europea són política internacional, de manera que tradicionalment, aquesta àrea ha quedat relegada a un segon terme per l'executiu català, en part, per causa de les dificultats per exercir el paper que ens correspon com a país en el procés de presa de decisions.

D'altra banda, la consolidació de l'Europa dels estats planteja nombrosos problemes d'eficiència però també de legitimitat democràtica de tot el sistema comunitari. En estats descentralitzats, com Espanya, això ha comportat una tendència a la recuperació de competències per part dels governs centrals. En aquest context, el projecte de l'Europa de les Regions s'ha demostrat inútil per vehicular la participació i el reconeixement d'una nació com Catalunya que no podrà participar plenament en les decisions de la Unió Europea fins que no esdevingui un Estat membre de ple dret.

El Govern Catalanista i d'Esquerres ha heretat una política exterior sense lideratge ni planificació, dispersa entre diversos departaments, poc ambiciosa pel que fa als objectius polítics i molt centrada en el protagonisme del President en els seus viatges oficials però amb poca continuïtat després de la fotografia de rigor.

Així mateix, en matèria de cooperació al desenvolupament i foment de la pau, el govern de CIU va renunciar a planificar la seva cooperació i es va limitar a repartir part dels seus recursos entre les ONG.

Durant la darrera legislatura, en la qual ha governat Esquerra, s'ha treballat per posar ordre a la política exterior del Govern. Per primer cop, s'ha iniciat una política de cooperació transfronterera de proximitat amb la Catalunya Nord amb l'objectiu d'establir ponts permanents de comunicació i intercanvi social, cultural i econòmic. Sota l'impuls de la Casa de la Generalitat a Perpinyà s'ha signat un Acord Marc de Cooperació Transfronterera que reconeix la identitat compartida de l'Espai Transfronterer i que obre una etapa de col·laboració per resoldre conjuntament els inconvenients de la frontera sobre la vida quotidiana dels ciutadans i ciutadanes, per promoure els intercanvis econòmics i culturals i per coordinar les iniciatives locals de cooperació actualment en marxa.

S'ha bastit un nou model de Comunitats Catalanes a l'Exterior adaptat als nous catalans residents a l'exterior, s'ha ampliat el catàleg de serveis, s'ha incrementat un 150% el pressupost i s'ha impulsat la creació de nous casals.

S'han posat les bases per convertir l'Euroregió Pirineus–Mediterrània en un pol de desenvolupament econòmic i de coneixement i s'ha constituït el Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus per tal de dotar aquest organisme d'autonomia de gestió.

Amb l'objectiu de promoure la cultura de la pau, els drets humans, la democràcia i el bon govern, la Generalitat de Catalunya va enviar missions internacionals d'observació electoral a Palestina i una delegació del govern i del Parlament al referèndum de l'autodeterminació de Montenegro.

En matèria de Cooperació al desenvolupament, foment de la pau i acció humanitària, Esquerra es va presentar a les eleccions del 2003 amb una proposta pensada per iniciar el desplegament del nou Pla director de cooperació. Amb la creació de la Secretaria de Cooperació Exterior i la posada en marxa de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD), la Generalitat de Catalunya ha esdevingut l'organisme públic de referència de la cooperació catalana.

S'ha estructurat i organitzat l'ACCD, i també s'ha aprovat un nou organigrama tot creant noves àrees i ampliant-ne els recursos humans. S'han confeccionat, debatut i aprovat tres Plans anuals de cooperació i s'ha revisat el Pla director 2003–2006 incorporant noves prioritats sectorials en construcció de pau i equitat de gènere i revisant l'escenari econòmic a l'alça. Així mateix, s'ha creat el Comitè Català d'Ajut Humanitari i d'Emergència i s'ha actuat en les crisis humanitàries dels darrers anys. També s'ha constituït el Consell Català de Foment de la Pau que ha dictaminat favorablement l'avantprojecte de llei de l'ICIP i s'ha creat l'àrea de construcció de pau i acció humanitària en el si de l'ACCD.

S'ha concentrat més geogràficament la cooperació catalana. S'ha iniciat la cooperació directa bilateral a Moçambic en l'àmbit de la gestió de la salut, a l'Equador en educació intercultural bilingüe i participació, al Marroc en protecció dels menors no acompanyats i gestió de la salut, i a Bolívia en governabilitat local, a Palestina en urbanisme. S'ha signat un acord amb el Front Polisario per enfortir l'educació als camps de refugiats sahrauís i aportar ajuda humanitària.

Els ajuts a les ONG han crescut un 70% de mitjana entre 2004 i 2006, a través de convocatòries públiques anuals amb concurrència, passant de 2 a 8 convocatòries. Hem augmentat els ajuts a d'altres actors com les universitats, les associacions empresarials, les associacions juvenils i els sindicats i les organitzacions professionals agràries. Hem augmentat la col·laboració econòmica i política amb les ONGs que treballen en l'àmbit de la cooperació, la pau i els drets humans. S'ha posat en marxa el Registre de les ONGs catalanes. Hem augmentat el diàleg i la col·laboració amb els ens locals catalans en matèria de cooperació al desenvolupament, codesenvolupament i acció humanitària. S'ha signat un conveni marc amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament amb qui s'ha col·laborat econòmicament i políticament. I els fons destinats a la cooperació al desenvolupament han estat duplicats amb Esquerra al govern.

En la línia de promoure la col·laboració amb organismes multilaterals, hem fet que Catalunya sigui el primer govern no estatal a signar un acord estratègic amb la Campanya del Mil·lenni de l'ONU, i amb altres organismes i agències del sistema de Nacions Unides com el Programa per al Desenvolupament (PNUD), el Fons de Població (UNFPA), el Fons de Desenvolupament per a la Dona (UNIFEM) i l'Agència per als Refugiats (ACNUR), entre d'altres. Així mateix, hem iniciat el suport a xarxes internacionals com Via Campesina, moviments socials com el Fòrum Social Mundial i nous instruments de cooperació mixtos com el Fons Global contra la SIDA, la malària i la tuberculosi.

ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

ESTRUCTURAR L' ORGANITZACIÓ DE L'ACCIÓ EXTERIOR DE LA GENERALITAT

Dotar la Generalitat d'una diplomàcia real pròpia que treballi per al reconeixement internacional de la nació catalana, la construcció d'una Europa forta i unida en la diversitat i l'assoliment d'un món més just i solidari.

Potenciar, unificar i cohesionar l'acció de govern en matèria de política exterior. Catalunya necessita una estructura política i administrativa compacta i eficient que planifiqui, dirigeixi i gestioni la política exterior i de cooperació catalana de manera coherent i coordinada. Calen establir els mecanismes adients per tal d'impulsar i coordinar tota l'acció exterior del govern amb l'objectiu que respongui a unes directrius úniques.

Modernitzar i prestigiar l'administració exterior de Catalunya. Calen enfortir i modernitzar les estructures del govern que treballen en l'àmbit d'exters amb visió nacional. Cal obrir representacions de la Generalitat als cinc continents i integrar en el Govern les estructures paragovernamentals existents.

Desplegar els instruments legislatius, de planificació estratègica i de coordinació amb una visió nacional. Les grans línies de la política exterior i de cooperació de Catalunya no poden dependre del color polític del Govern de torn. Cal bastir una política exterior de país, ambiciosa i consensuada amb les diverses forces polítiques i la societat civil que superi les confrontacions partidistes.

La política internacional s'ha de dissenyar com una política propera i al servei del ciutadà. Cada cop més la política interna està més vinculada a la política exterior i la gestió dels diferents àmbits de govern no pot obviar la dimensió europea i internacional.

Propostes

- Crearem un Departament d'Afers Exteriors i Cooperació, que planifiqui, coordini i executi la política europea, les relacions internacionals i la política de cooperació al desenvolupament de la Generalitat.
- Crearem un cos català de funcionaris d'exters.
- Augmentarem la presència directa de Catalunya amb l'obertura de noves Delegacions i Oficines de la Generalitat a l'exterior.
- Impulsarem l'adopció d'un pla estratègic quadriennal de política exterior que haurà de ser aprovat pel Parlament, amb la participació de tots els actors rellevants, i desenvolupat per successius plans anuals aprovats pel Govern.
- Actualitzarem i desplegarem la legislació en matèria d'afers exteriors i cooperació.

UNIÓ EUROPEA

LA POLÍTICA EUROPEA, ÀREA PRIORITÀRIA DEL DEBAT POLÍTIC CATALÀ

Catalunya no es pot mantenir al marge de les decisions que es prenen des de Brussel·les i que afecten directament les competències de la Generalitat i la vida quotidiana dels ciutadans i les ciutadanes. Per això, la política europea ha de ser entesa com un element més de la política catalana. Només així es podrà fer efectiva la participació activa i compromesa de les institucions catalanes en les decisions d'àmbit europeu.

Paral·lelament, s'han de millorar els instruments de participació de Catalunya en el procés de presa de decisions a àmbit comunitari, per tal d'esdevenir un actor amb veu pròpia a la Unió Europea. Això implica tant els mecanismes de participació directa de Catalunya a les institucions europees com la reforma de la legislació de l'Estat espanyol i dels mecanismes de relació entre Generalitat i govern central en els afers europeus per tal de canviar la lògica de monopoli que s'ha atorgat el govern central en aquesta matèria.

Treballar per assolir un model d'Unió Europea més forta, més social, democràtica i oberta al món. Catalunya té capacitat per incidir en la construcció d'una Europa que contribueixi al progrés i a l'obertura al món de la societat catalana. Esquerra defensa un model d'Europa social per contribuir a una societat més justa; una UE federal i respectuosa amb la diversitat per a un procés europeu més democràtic i transparent; i una UE que contribueixi a la construcció del govern mundial per gestionar millor els reptes internacionals dels nostres temps.

Cal potenciar la política de cooperació transfronterera i interregional com a mitjà per superar les disparitats socials, econòmiques i culturals derivades de l'existència d'una frontera. Cal dissenyar i implementar una política de cooperació transfronterera de proximitat com a mecanisme per eliminar les conseqüències negatives del fet fronterer i per enfortir els llaços socials, econòmics, culturals i lingüístics entre la Catalunya Nord i la Catalunya sud. Al mateix temps, cal treballar per redefinir el projecte de l'Euroregió amb l'objectiu d'explotar al màxim el seu potencial com a espai de cooperació.

Propostes

- Situem el model social europeu com a pedra angular del desenvolupament de l'economia i de la societat europea en el marc de la nostra política exterior.
- Catalunya ha de participar activament en el procés de reformes institucionals de la Unió Europea per evitar una major intergovernamentalització de la Unió, és en aquest sentit que millorarem la transparència i la legitimitat democràtica del procés de presa de decisions.
- Defensarem el respecte a la diversitat com a pilar del sistema de govern de la Unió Europea. Reivindicarem la plena oficialització de la llengua catalana a les institucions comunitàries; protegiem la diversitat lingüística promovent la millora del tractament de les llengües no estatals; garantirem el respecte a les minories nacionals, culturals i lingüístiques en els països candidats a l'adhesió de la Unió i, treballarem pel reconeixement de la possibilitat d'ampliació interna.
- Donarem suport a les accions perquè la UE tingui un paper més actiu a escala internacional, fent especial atenció al desenvolupament de la Política Europea de Veïnatge i a la seva dimensió Mediterrània, la prevenció de conflictes i gestió de crisis i l'establiment d'una política exterior energètica.
- Intensificarem els esforços per a una política de Justícia i Afers d'Interior comú, tenint en compte l'equilibri entre la seguretat i les llibertats individuals i amb una major implicació del Parlament Europeu i dels Parlaments nacionals en aquest àmbit.

PARTICIPACIÓ DE CATALUNYA EN LES INSTITUCIONS EUROPEES

- Reforçarem la dimensió europea de la política catalana. Catalunya no serà influent a la Unió Europea si no es dediquen més recursos humans i compromís polític per participar-hi. Cal fer un seguiment de les polítiques europees des de tots els Departaments del Govern. També reforçarem el rol del Parlament de Catalunya en la política europea i fomentarem la implicació de tots els ciutadans en el debat polític europeu.
- Seguirem treballant per trobar mecanismes de participació directa de Catalunya en les institucions europees.

- Desenvoluparem les vies de participació de Catalunya a la UE a través de l'Estat espanyol previstes a l'Estatut i seguirem insistint en la reforma de la legislació interna de l'Estat espanyol en aquells aspectes retallats de l'Estatut del 30 de setembre.
- Promourem la participació del Parlament en les decisions de les Corts Generals sobre afers europeus que afectin les competències de la Generalitat.
- Catalunya ha de ser una circumscripció electoral en totes les eleccions i consultes d'àmbit europeu, tal com estableix l'Estatut del 30 de setembre.
- Garantirem la participació de representants de la Generalitat a les delegacions espanyoles que participin en els processos de revisió i negociació dels tractats originaris i en l'adopció de tractats que afectin les competències de la Generalitat.
- Vetllarem pel compliment dels procediments per controlar la subsidiarietat i la proporcionalitat de les propostes legislatives europees.
- Promourem la possibilitat que Catalunya accedeixi al Tribunal de Justícia Europeu a través del Comitè de les Regions, tal com proposava l'Estatut del 30 de setembre.
- Farem operativa la conferència periòdica sobre afers europeus integrada pel Ministre d'Afers Exteriors del Govern central i els Consellers en la matèria de les diverses Comunitats Autònomes, per vehicular tota la informació sobre les decisions a escala europea i adoptar si s'escau els acords apropiats.

POLÍTICA DE COOPERACIÓ TRANSFRONTERERA

- Constituïm un Eurodistricte com a organisme de cooperació transfronterera de proximitat que agrupi totes les comarques de la Catalunya Septentrional situades a banda i banda de la frontera hispanofrancesa. Dotarem l'Espai Transfronterer Català d'una estructura politicoadministrativa comuna amb personalitat jurídica pròpia, autonomia financera i capacitat per dissenyar i implementar polítiques i projectes propis, que pugui gestionar serveis mancomunats, assumir la construcció d'obres o infraestructures, que pugui sol·licitar i gestionar fons europeus i tingui capacitat per buscar altres fórmules de finançament, etc.
- Des de l'Euroregió Pirineus – Mediterrània treballarem per integrar i cohesionar un espai amb uns importants lligams econòmics, culturals i històrics. Per això, a banda de la funció de lobby davant dels governs de Madrid i París, fomentarem els intercanvis comercials, educatius i tecnològics. Paral·lelament, potenciarem els llaços històrics i culturals comuns amb Occitània, reforçant la cooperació cultural entre l'Aran i la resta de territoris de parla occitana.
- Donarem suport a la Comunitat de Treball dels Pirineus per tal que aprofiti el potencial del consorci recentment creat per tal d'assegurar el desenvolupament de les comarques pirinenques.

RELACIONS INTERNACIONALS

PER UNES RELACIONS INTERNACIONALS AMBICIOSES, SÒLIDES I RESPONSABLES

Volem dissenyar una política de relacions internacionals amb la clara voluntat de presentar Catalunya com un actor amb voluntat de contribuir en primera persona i de manera constructiva al govern global. Cal que la construcció d'una reputació d'actor responsable obri la porta a una millor predisposició de la comunitat internacional davant del cas català.

Hem de fer un pas més enllà en la filosofia de les relacions internacionals de Catalunya i avançar pel camí de la protodiplomàcia, filosofia que inspira les actuacions exteriors d'un ens subestatal estratègicament compromès a assolir la plena sobirania.

Esbrinar i explotar totes les vies de participació per Catalunya en les diferents organitzacions internacionals. Ha d'esdevenir un objectiu prioritari de l'acció exterior catalana.

Propostes

RELACIONS MULTILATERALS

- Continuarem reforçant la presència del Govern de Catalunya en aquells organismes internacionals responsables de la lluita contra la pobresa i a favor de la pau.
- Establirem acords amb tercers estats, ens subestats i organitzacions internacionals per exportar la vocació internacional del nostre país i per assolir, al mateix temps, un major prestigi i reconeixement del fet nacional català.
- Donarem continuïtat a les polítiques que faciliten la presència de professionals i estudiants catalans en organitzacions internacionals com ara les Nacions Unides o la Unió Europea, com a mecanisme de projecció exterior.
- Promourem la participació de Catalunya en aquelles organitzacions internacionals que puguin contribuir a assolir les prioritats del govern en els àmbits de la seva competència, com ara de l'economia, el turisme, el medi ambient, l'educació, la cultura, la llengua o els drets humans.
- Constituïrem una Comissió Catalana de Cooperació amb la UNESCO que reuneixi les principals personalitats i actors del món educatiu, universitari, científic i cultural de Catalunya per tal que esdevingui el principal interlocutor i dinamitzador de les relacions entre Catalunya i la UNESCO, complint les mateixes funcions que qualsevol altra comissió de cooperació amb la UNESCO.
- Aconseguirem que Catalunya esdevingui estat membre associat de la UNESCO, en virtut de l'article II.3 de la Constitució de la UNESCO i de l'article 198 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

MEDITERRÀNIA

- Continuarem pressionant per una major implicació del conjunt de la Unió Europea a la Mediterrània a través del Procés Euromediterrani i de la més recent Política Europea de Veïnatge, a més de participar-hi activament.
- Millorarem el diàleg bilateral amb països del Magrib, amb els quals, per raons d'unes estretes relacions humanes i comercials, ja que cal mantenir una comunicació fluïda. En especial, enfortirem la col·laboració en els àmbits de l'educació, la cultura i les migracions.
- Promourem la presència de les empreses catalanes als països mediterranis. A tal fi, cal promoure nous instruments financers per fomentar la inversió i el comerç de les empreses catalanes als països del sud de la Mediterrània, com ara la provisió de microcrèdits, majors ajuts per a l'exploració comercial o el foment de contactes entre les cambres de comerç.
- Promourem la presència de les institucions catalanes en els projectes de cooperació desenvolupats en el marc de la Política Europea de Veïnatge.
- Fomentarem una major implicació dels ens regionals i locals en el marc del Partenariat Euromediterrani. En aquest sentit, impulsarem el principi de subsidiarietat a l'hora de destinar i vehicular les dotacions financeres del Partenariat.
- Donarem suport a les accions de la comunitat internacional per a la solució dels conflictes que encara romanen oberts a la Mediterrània, principalment el conflicte araboisraelià i el del Sàhara occidental. Així mateix, continuarem amb els esforços ja iniciats per a la cooperació al desenvolupament i l'assistència humanitària a les regions en conflicte.

AMÈRICA LLATINA

- Considerarem l'Amèrica Llatina com un espai prioritari de les relacions internacionals de Catalunya.
- Establirem relacions de col·laboració i apropament amb els països de renda mitjana de la regió, en especial els que formen part del Mercosur i Mèxic. Gràcies a les responsabilitats en política

exterior que Esquerra ha assumit en el si del Govern, s'ha constatat la possibilitat real de signar acords marc de cooperació (un instrument fins ara exclusiu de les relacions entre Estats). Amb aquests acords ordenarem i impulsarem les relacions de tot tipus (polítiques, comercials, culturals, científiques...) que Catalunya ja manté amb aquests països.

- Mantindrem un contacte polític directe amb els països prioritaris de la cooperació catalana. La política exterior de la Generalitat ha de complementar la política de cooperació al desenvolupament amb relacions polítiques al màxim nivell.
- Dotarem l'acció exterior catalana d'un rol mitjancer entre l'Amèrica Llatina i la Unió Europea. Catalunya ha de col·laborar en la millora de les relacions entre la Unió i l'Amèrica Llatina i esdevenir un actor rellevant en el necessari apropament entre totes dues realitats polítiques.
- Augmentarem i mantindrem el contacte i suport a les comunitats catalanes, tradicionalment actives i influents a molts països del Con Sud d'Amèrica i de l'Amèrica Central, Mèxic i el Carib. S'ha d'enfortir i projectar la identitat catalana com una comunitat nacional i cultural més de l'Amèrica Llatina. L'adhesió del Principat d'Andorra a les Cimeres Iberoamericanes facilita aquesta tasca i cal treballar per trobar vies de col·laboració amb aquest Estat en les seves relacions amb Amèrica Llatina.

ÀSIA I PACÍFIC

- Incrementarem la presència institucional del Govern de la Generalitat a l'Àsia Pacífic, a través de relacions tant en àmbit bilateral com multilateral.
- Farem present la marca Catalunya a la zona de l'Àsia per tal de reforçar la identitat del país i promourem totes les accions que des de la societat catalana puguin projectar en positiu la identitat i la imatge pròpia del país. La marca Catalunya ha de ser una eina útil per a l'expansió comercial catalana a la regió.
- Incorporarem la defensa dels drets humans i dels drets dels pobles en les relacions amb els Estats de la zona.
- Impulsarem la cooperació en matèria educativa i cultural per tal de fomentar l'intercanvi entre les institucions acadèmiques catalanes i les asiàtiques.

POLÍTICA DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT, PAU I SOLIDARITAT INTERNACIONAL

LA COOPERACIÓ CATALANA, UN MODEL SOLIDARI A SEGUIR

Bastir una veritable política pública de cooperació al desenvolupament, foment de la pau i drets humans amb la participació activa de tots els agents de la cooperació catalana en el seu disseny, implementació i avaluació, de manera concertada.

Comprometre's amb els processos de transformació de les estructures polítiques, econòmiques, socials i culturals que generen pobresa, violència i exclusió sobre els pobles i les persones, prioritzant l'enfortiment dels sistemes democràtics, l'equitat entre dones i homes, i el suport als col·lectius nacionals, culturals i lingüístics amenaçats.

Impulsar un model propi de cooperació al desenvolupament amb valor afegit, caracteritzat per la qualitat més que per la quantitat, i potenciar les capacitats del sud: la participació, l'apropiació i el lideratge dels que han de protagonitzar el desenvolupament dels seus propis països.

Establir els mecanismes pertinents per assegurar la preeminència de les entitats, associacions i ONG catalanes que treballen en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, el foment de la pau i els drets humans a l'hora de concertar i finançar les seves accions mitjançant convocatòries públiques amb concurrència i transparència.

Fomentar l'educació i la sensibilització de la població per provocar els canvis polítics necessaris al Nord i al Sud i garantir el comportament responsable de l'administració pública en aquest àmbit.

Augmentar de manera sostinguda el finançament del desenvolupament, el foment de la pau i l'acció humanitària amb l'objectiu d'assolir el 2010 el percentatge del 0,7% sobre el PIB català que li correspon a la Generalitat de Catalunya en funció del seu pes en la despesa pública.

Facilitar processos de negociació i de pau en situacions de conflicte armat al món i promoure i garantir els drets humans, en especial els drets col·lectius i els drets humans en context de conflicte i post-conflicte.

Desplegar una política d'acció humanitària i d'emergència pròpia i actuar tant en catàstrofes derivades de fenòmens naturals o humans com en l'enquistament de les emergències complexes, disposant dels mitjans suficients per actuar.

Propostes

COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

- Crearem una Secretaria de Cooperació al Desenvolupament, Pau i Drets Humans (SCDPDH) que tingui les funcions de direcció, planificació i coordinació de les polítiques de cooperació al desenvolupament, foment de la pau i els drets humans i acció humanitària, a la que estigui adscrita l'ACCD.
- Obrirem oficines tècniques de Cooperació Catalana a diferents ciutats de països amb els quals establim cooperació al desenvolupament i foment de la pau.
- Reformarem la Llei de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) per agilitzar-ne els procediments i el funcionament.
- Aprovarem el Pla director de cooperació al desenvolupament 2007–2010 de manera consensuada amb els diferents actors i agents de la cooperació catalana.

FINANÇAMENT I DISTRIBUCIÓ DELS RECURSOS

- El 0,7 del PIB de Catalunya per a cooperació al desenvolupament ha de ser una realitat el 2010, amb l'horitzó d'assolir el 1% del PIB de Catalunya a mig termini.
- Canalitzarem les subvencions adreçades als diferents actors de la cooperació catalana a través de convocatòries públiques amb concurrència i transparència.

AVALUACIÓ I TRANSPARÈNCIA

- Aprovarem un pla estratègic d'avaluació de la cooperació catalana que valori de manera sistemàtica i objectiva el funcionament de les actuacions realitzades i que determini la pertinència i l'assoliment dels objectius, així com l'eficiència, l'eficàcia i l'impacte i la sostenibilitat del desenvolupament. Planificarem i executarem avaluacions anuals i donarem a conèixer els resultats assolits.

COOPERACIÓ BILATERAL DIRECTA I CONCERTADA

- Augmentarem la cooperació bilateral d'iniciativa directa i concertada amb d'altres agents i la concentrarem en els països prioritaris i preferents del Pla director. Elaborarem un pla d'acció d'alineament i harmonització per aplicar els nous enfocaments i instruments relacionats amb la qualitat de l'ajut a la cooperació catalana.

EQUITAT DE GÈNERE

- Elaborarem un pla estratègic de gènere de la cooperació catalana i dotarem l'ACCD d'un equip tècnic específic d'equitat de gènere.
- Inclourem l'equitat de gènere com un principi transversal i l'apoderament de les dones com una àrea de treball prioritària de la cooperació catalana.

CODESENVOLUPAMENT

- Elaborarem un pla estratègic de codesenvolupament amb la participació dels col·lectius immigrants residents a Catalunya i de la resta d'actors de cooperació.

EDUCACIÓ EN EL DESENVOLUPAMENT I SENSIBILITZACIÓ

- Implementarem projectes d'educació per al desenvolupament i cultura de pau i de formació del professorat en els centres implicant la comunitat educativa, les ONG i el departament d'educació.
- Col·laborarem amb els diferents actors de l'educació no formal (educació en el lleure) i de l'educació informal (mitjans de comunicació) en l'elaboració de campanyes d'informació i sensibilització per fomentar el compromís amb la solidaritat, el desenvolupament i la cultura de la pau.
- Activarem campanyes pròpies de la Generalitat entorn dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

COMERÇ JUST, CONSUM RESPONSABLE I FINANÇAMENT ÈTIC

- Introduïrem criteris ètics, socials i medioambientals als plec de condicions de compra de béns i serveis de la Generalitat de Catalunya i adherirem la Generalitat a la Xarxa de Compra Pública Ètica mitjançant acord de govern.
- Impulsarem accions per millorar la producció, la comercialització i l'accés als productes de comerç just al Nord i al Sud i ampliar l'oferta de productes, la distribució i els punts de venda de comerç just.
- Introduïrem de manera progressiva productes de comerç just en tots els edificis i dependències dels departaments de la Generalitat i organismes autònoms d'aquesta.
- Impulsarem la creació de xarxes i sistemes de finançament local en els països d'origen i establim acord amb les organitzacions promotores del finançament ètic i solidari a Catalunya. Fomentarem els instruments de Banca Ètica i estudiarem la possibilitat d'utilitzar-los a l'ACCD i en la seva relació amb els diversos agents de la cooperació catalana.

ENS LOCALS I SUPRALOCALS

- Impulsarem convocatòries públiques de cooperació municipal adreçades als ajuntaments i treballarem amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per millorar l'eficàcia i la coherència d'ambdues institucions.

LES ONG I LES FEDERACIONS I COORDINADORES TERRITORIALS D'ONG

- Avançarem en l'especialització de convocatòries públiques amb concurrència i transparència i activarem mecanismes pluriennals a les convocatòries de projectes.
- Planificarem i acordarem conjuntament el disseny de les convocatòries públiques d'ajuts a ONG amb les Federacions i coordinadores territorials d'ONG.

ELS ALTRES AGENTS CATALANS DE COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

- Generalitzarem les convocatòries públiques amb concurrència i transparència, tot adaptant-les a les necessitats i característiques de cada actor.
- Aprovarem el pla estratègic de cooperació al desenvolupament universitari amb el Departament d'Universitats i amb les Universitats Catalanes i el desplegarem el 2007.
- Estudiarem vies de col·laboració amb els col·legis professionals per executar accions de cooperació al desenvolupament adaptades a les seves potencialitats.
- Col·laborarem amb els sindicats i les empreses en la millora de l'activitat productiva i comercial, la defensa dels drets humans laborals, la promoció del diàleg social i la participació com elements de bon govern als països del sud.

ELS ORGANISMES MULTILATERALS DE REFERÈNCIA

- Esmerçarem un percentatge no inferior al 15% dels recursos de l'ACCD al treball conjunt amb els organismes multilaterals de referència, en especial amb agències i organismes de Nacions Unides.

LES CAMPANYES INTERNACIONALS

I LES XARXES DE MOVIMENTS SOCIALS DEL SUD I DEL NORD

- Mantindrem la col·laboració amb la Campanya a favor d'una reforma profunda del sistema de les Institucions Internacionals, el Fòrum Social Mundial (FSM) de Porto Alegre, la Via Campesina, el Moviment de Treballadors rurals Sense Terra (MST) i l'International Peace Bureau (IPB).
- Iniciarem col·laboracions amb la Xarxa Internacional d'Acció Contra les Armes Lleugeres (IANSA), la Marxa Mundial de Dones i diferents xarxes que treballen per l'eradicació del deute extern com Jubileu Sud, EURODAD i el Comitè per l'Anul·lació del Deute del Tercer Món (CADTM).

FOMENT DE LA PAU

- Aprovarem l'avantprojecte de Llei de creació de l'Institut Català Internacional de la Pau (ICIP) i el posarem en marxa durant el 2007.
- Impulsarem l'activitat del Consell Català de Foment de la Pau, dinamitzarem les seves comissions de treball i establim nous mecanismes de participació en les polítiques públiques de foment de la pau al món.
- Bastirem una política pública de foment de la pau coordinada i coherent amb la política de cooperació al desenvolupament, i potenciarem la construcció de pau com un objectiu estratègic prioritari de la cooperació catalana.
- Augmentarem els recursos destinats al foment de la pau. Estudiarem la viabilitat d'esmerçar un percentatge per al foment de la pau complementari al de cooperació per al desenvolupament.

DRETS HUMANS

- Avaluarem globalment i qualitativament la integració dels drets humans en i les actuacions de cooperació al desenvolupament endegades per la Generalitat de Catalunya i elaborarem un Pla d'acció en aquest àmbit.
- Estudiarem possibilitats d'acord amb l'Oficina de Drets Humans del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació en relació a l'acollida temporal de persones refugiades defensores dels drets humans.

ACCIÓ HUMANITÀRIA I AJUT D'EMERGÈNCIA

- Aprovarem un Pla sectorial d'acció humanitària que concebi i implementi una política integral.
- Proveïrem l'ACCD dels equipaments i la logística necessària per poder donar resposta directa des del Govern de Catalunya a les emergències humanitàries en països empobrits o en conflicte violent, mitjançant acords de col·laboració amb diferents ONG i organismes públics.
- Col·laborarem amb les agències multilaterals de Nacions Unides especialitzades en acció humanitària com ACNUR, UNICEF i el PMA, i establim protocols de col·laboració amb ECHO i OCHA.
- Prioritzarem les crisis humanitàries de llarga durada.
- Activarem una convocatòria oberta i permanent d'ajuda d'emergència en el marc del CCAHE.
- Crearem un fons permanent d'emergència amb caràcter acumulatiu vinculat al CCAHE.

CATALANS I CATALANES DE L'EXTERIOR

ELS CASALS CATALANS, ELS AMBAIXADORS DE CATALUNYA AL MÓN

Ampliar el nombre de Comunitats Catalanes a l'Exterior (CCE) especialment en aquelles àrees geogràfiques estratègiques on cal presència catalana. S'ha de reforçar la societat civil catalana allà on és present i cal enfortir-ne la participació en la societat dels països d'acollida.

Completar el sistema de xarxes continentals de Comunitats Catalanes a l'Exterior. Manca completar l'esforç del darrer mandat, en el qual s'han creat les xarxes d'Amèrica del Nord i Amèrica Central—Mèxic—el Carib, amb la creació de la darrera xarxa: la xarxa d'Àsia—Pacífic.

Enfortir els lligams dels casals catalans amb Catalunya, la prestació de més serveis i millors, l'aprofitament de les TIC i el rejuveniment de les CCE.

Continuar amb la política de renovació i rejuveniment de les Comunitats Catalanes a l'Exterior. En línia amb la feina feta en el darrer mandat, cal treballar per il·lusionar els casals, rejuvenir-los, encoratjar la creació de nous centres i potenciar la participació dels segments més joves i dinàmics de les Comunitats Catalanes a l'Exterior.

La Generalitat ha de garantir la bona integració dels catalans i de les catalanes en els països d'acollida corresponents. Cal que la gent catalana de l'exterior pugui votar els seus representants al Parlament.

Continuar enfortint els llaços amb els catalans i les catalanes de l'exterior perquè esdevinguin ambaixadors i/o ambaixadores de Catalunya. Cal que les Comunitats Catalanes de l'Exterior col·laborin estretament amb l'estructura organitzativa de l'acció exterior del Govern de la Generalitat perquè esdevinguin actors rellevants de les diferents polítiques de govern en l'àmbit internacional.

Propostes

- Potenciarem el Consell de les Comunitats Catalanes incrementant les seves funcions i creant un grup de treball format per membres del Consell pel seguiment dels acords que en el seu si s'estableixin.
- Establirem polítiques adreçades als joves de l'exterior perquè renovin el compromís amb les seves arrels i garanteixin el futur de les Comunitats Catalanes al Món. Els donarem les eines necessàries perquè puguin donar més dinamisme a la tasca dels Casals, incorporant-los a òrgans de participació i assessorament, com el Consell de les Comunitats Catalanes de l'exterior.
- Elaborarem i aplicarem polítiques de gestió cultural directa en coordinació amb els diferents òrgans i institucions competents en cada àmbit de difusió exterior, i amb la col·laboració de les comunitats catalanes.
- Impulsarem la implantació de la signatura electrònica dins el marc de potenciació de les noves tecnologies.
- Incrementarem el pressupost de la partida destinada a CCE per tal que les comunitats catalanes puguin gestionar millor les activitats culturals pròpies i es pugui fer una gestió cultural directe eficient.
- Impulsarem la creació de la xarxa de Comunitats Catalanes de l'Exterior a l'Àsia–Pacífic.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat coordinat per:

La Vicesecretaria General d'Acció Política amb el suport de la Secretaria Nacional de Política Econòmica, la Secretaria Nacional de Política Cultural, la Secretaria Nacional de Política Social, la Secretaria Nacional de Política Territorial, la Secretaria Nacional de Justícia i Seguretat i la Secretaria Nacional de Política Internacional.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat redactat per les persones següents:

Carme Capdevila, Josep Bargalló, Josep Huguet, Anna Simó, Marta Cid, Manel Balcells

Miquel Àngel Alfaro, Josep Canals, Albert Castellanos, Bruna Ferrer, Gràcia Ferrer, Alfons Garcia, Pau Llobet, Rosa Mercadé, Magí Rovira, Francesc Sánchez, Quim Sangrà, Macià Serra, Marc Suárez

I amb les aportacions de:

La Secretaria de la Dona; les JERC; la Sectorial de Cooperació Internacional, Pau i Solidaritat; la Sectorial de Comerç, Turisme i Consum; la Sectorial de Polítiques per a Gais i Lesbianes; la Sectorial d'Universitats i Recerca; la Sectorial de Justícia; la Sectorial de Política Econòmica i Financera; la Sectorial de Fòrum Sindical; la Sectorial de Polítiques d'Immigració; la Sectorial de Política Lingüística; la Sectorial de Defensa i Seguretat; la Sectorial de Benestar Social; la Sectorial de Societat de la Informació; la Sectorial de Moviments Socials; la Sectorial de Política Territorial; la Sectorial de la Unió Europea i Política Internacional; la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social; la Sectorial de Sanitat; la Sectorial de Cultura; la Sectorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; la Sectorial d'Empreses d'Indústria i Serveis; la Sectorial d'Esports; la Sectorial d'Ensenyament i la Sectorial de Medi Ambient i Energia.

I també donem gràcies a totes aquelles persones que a títol individual ens han fet arribar les seves propostes.

educ

programa 2006_educació

**l'educació:
prioritat social,
prioritat nacional**

esquerra

Índex

3 PRÒLEG

L'OBRA DE GOVERN REALITZADA I ELS REPTES DE FUTUR

- 5 DEL PROGRAMA D'ESQUERRA A L'ACORD DEL TINELL
- 6 L'OBRA DE GOVERN: DE LES PARAULES ALS FETS
- 7 CANVIS DE MILLORA EDUCATIVA DUTS A TERME PER ESQUERRA

L'ASSOLIMENT DEL PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ

- 11 UN OBJECTIU HISTÒRIC LIDERAT PER ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
- 13 EL DESPLEGAMENT DEL PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ
- 14 L'EMPREMTA DEL PACTE NACIONAL EN LA NOVA LLEI ORGÀNICA D'EDUCACIÓ

LA LOE I EL NOU ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

- 15 EL PAPER DETERMINANT D'ESQUERRA EN LA DEROGACIÓ DE LA LOE I LA NEGOCIACIÓ DE LA LOE
- 16 ELEMENTS MÉS SIGNIFICATIUS APORTATS PER ESQUERRA A LA LOE
- 17 EL NOU ESTATUT: UNA OPORTUNITAT PERDUDA PER TENIR MÉS COMPETÈNCIES EDUCATIVES

LA PROPOSTA EDUCATIVA D'ESQUERRA

- 19 NOUS REPTES, NOVES POLÍTIQUES
 - 21 QUINZE MESURES PER MILLORAR L'EDUCACIÓ
 - 22 LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA
 - 24 MESURES GENERALS DE MILLORA EDUCATIVA:
 - Educació infantil: primer cicle (0–3)
 - Educació infantil: segon cicle (3–6)
 - Educació primària
 - Educació secundària obligatòria
 - Educació especial: vers l'escola inclusiva
-

	— Batxillerat
	— Formació professional
	— Educació de persones adultes
	— Ensenyaments artístics
	— Ensenyaments d'idiomes
32	MESURES GENERALS DE QUALITAT EDUCATIVA:
	— Per a la innovació educativa i la qualitat del sistema
	— Per reduir el fracàs i assolir l'èxit escolar
	— Per fomentar l'ús del català a l'escola
	— Per a l'aprenentatge de llengües estrangeres
	— Per a un canvi metodològic: ús de les TIC
	— Per a la coeducació
40	MESURES PER A L'ESCOLARITZACIÓ DE L'ALUMNAT NOUVINGUT: PLA LIC
41	MESURES ALTERNATIVES A LA RELIGIÓ
41	MESURES DE SUPORT ALS CENTRES EDUCATIUS I AL PROFESSORAT:
	— Mesures de suport a l'autonomia dels centres
	— Mesures de suport a la gestió, l'organització i el funcionament dels centres docents públics
	— Mesures de suport a la revalorització qualitativa de la tasca docent del professorat
47	MESURES D'ACTUALITZACIÓ I MILLORA DE LES INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES PÚBLIQUES
49	MESURES DE SUPORT A LES FAMÍLIES
50	MESURES DE CORESPONSABILITZACIÓ I COGESTIÓ EDUCATIVA AMB ELS MUNICIPIS
54	MESURES PER AL DESPLEGAMENT DEL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU DE CATALUNYA

Pròleg

Des d'Esquerra entenem l'educació com un factor bàsic per al desenvolupament de tota la societat catalana, sense excepcions i alhora decisiu per a la reconstrucció nacional de Catalunya.

L'obra de govern d'Esquerra al davant del Departament d'Educació, durant els darrers dos anys i mig, ha significat un canvi radical de la política educativa del nostre país. Ha posat fi a la monotonia i deixadesa en què els governs de CiU havien sumit el sector i ha establert les bases per afrontar amb decisió i imaginació els reptes que la nostra societat demana al sistema educatiu.

Durant el temps que Esquerra ha estat al davant del Departament d'Educació s'han assolit la majoria d'objectius que vam proposar en el programa electoral del 2003 i que vam enviar als centres educatius. El Pacte Nacional per a l'Educació constitueix una fita històrica sense precedents. Esquerra amb la consecució d'aquest objectiu ha demostrat la seva capacitat de govern i de negociació, per posar d'acord la majoria de la comunitat educativa catalana vers uns objectius comuns que caldrà desenvolupar la propera legislatura.

Des del Govern hem creat el Pla per la llengua, la interculturalitat i la cohesió social, hem elaborat el model i hem posat els mitjans per afrontar amb èxit l'escolarització de l'alumnat nouvingut, que ja constitueix el 12% dels alumnes. Un model que ha comportat la creació de 1.051 aules d'acollida i de 58 plans educatius d'entorn. Un model que estableix la llengua catalana com a eix vertebrador del sistema educatiu i de comunicació entre tota la comunitat educativa, en un marc plurilingüe en què també es garanteix, en l'ensenyament bàsic, el domini del castellà i competències comunicatives en llengua anglesa, com a mínim.

Hem fet una aposta per l'escola inclusiva i hem aportat solucions que s'estan demostrant efectives. Les unitats de suport a l'educació especial i les aules obertes en són un clar exponent.

Hem creat un grup de programes d'innovació educativa en què s'han implicat més de 1.500 centres. Hem impulsat l'autonomia dels centres. Hem posat les bases per donar un impuls clar a l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'aula i per poder fer un salt qualitatiu de les metodologies d'ensenyament, amb un canvi de model considerable, com és el de passar de l'aula d'informàtica a l'ús de les TIC a l'aula per ensenyar el currículum i propiciar un ensenyament més d'acord amb la societat del segle XXI.

Hem fet una política de personal totalment innovadora amb un increment de professorat i la creació de llocs de treball per a nous professionals, com mai s'havia fet. Hem renovat a fons la formació permanent del professorat i hem impulsat canvis fonamentals en la formació inicial, que s'han d'acabar de concretar.

S'ha fet una política de suport als ajuntaments que ha donat com a resultat la creació de les famoses 30.000 mil places d'escola bressol que CiU va prometre i no va fer mai, s'han impulsat moltes modalitats de cogestió entre l'Administració de la Generalitat i els ajuntaments, i s'ha donat un impuls decisiu a les noves construccions escolars.

Amb tota aquesta obra feta, amb la majoria d'objectius del nostre programa del 2003 assolits i amb l'experiència adquirida en l'acció de govern, presentem a la comunitat educativa el programa d'educació d'Esquerra per a les eleccions de novembre de 2006.

És un programa renovat que continua apostant per l'educació en general i per l'escola pública en particular i que proposa solucions realistes als diferents problemes que té plantejats el sistema educatiu del nostre país.

La nostra prioritat, per tant, continua sent l'educació, perquè estem convençuts que assolir un bon sistema educatiu que arribi a tota la població, que incideixi especialment en els més febles i aporti recursos que garanteixin l'equitat social, però que busqui la millora i l'excel·lència de tothom és la millor manera d'assolir una societat més justa, més cohesionada, més rica, més culta i més feliç.

L'obra de govern realitzada i els reptes de futur

DEL PROGRAMA D'ESQUERRA A L'ACORD DEL TINELL

El programa electoral d'Esquerra de 2003 va establir l'educació com a màxima prioritat de govern i la necessitat d'un canvi de rumb de la política educativa duta a terme al llarg de més de 23 anys per governs conservadors. Esquerra es va comprometre el 2003 a promoure canvis en profunditat que comportessin una transformació estructural del nostre sistema educatiu, un increment del finançament públic i un replantejament global de l'educació i del funcionament dels centres docents. En aquest sentit, cal destacar l'aposta d'Esquerra per superar l'enfrontament històric entre les dues xarxes escolars sostingudes amb fons públics. Un debat no resolt que respon a dos models de societat ideològicament contraposats, aparentment irreconciliables i que mai fins aleshores cap partit polític no s'havia atrevit a plantejar obertament amb la claredat i la fermesa amb què ho va fer Esquerra.

Els profunds canvis socials de la societat catalana i la política educativa duta a terme a Catalunya al llarg de 23 anys de governs de dreta al servei dels interessos de sectors minoritaris de la societat han contribuït a configurar un sistema educatiu disfuncional i a aprofundir la bretxa social entre els centres educatius finançats amb fons públics, de manera que s'ha posat en greu perill la futura cohesió social del país i s'ha compromès el dret a la igualtat d'oportunitats per a tothom.

Una educació de qualitat per a tothom en consonància amb el nivell de desenvolupament econòmic i de benestar social del país, la integració de tot l'alumnat i la igualtat d'oportunitats educatives per a tota la població constitueixen, des del punt de vista individual, drets bàsics de les persones, que l'Administració ha de garantir; i, des del punt de vista col·lectiu, objectius irrenunciables per afavorir una societat moderna i cohesionada que asseguri el nostre futur nacional com a poble.

És evident que canviar aquesta situació en profunditat per millorar el sistema educatiu requereix necessàriament un cert temps, un ampli consens social i polític, el compromís de tots els sectors de la comunitat educativa i, sobretot, la determinació d'un Govern de la Generalitat compromès amb l'educació, com ho ha estat els darrers tres anys.

És precisament en aquest darrer aspecte en el qual el programa d'educació d'Esquerra del 2003 centrava l'eix de la seva proposta per al canvi educatiu: l'assoliment d'un Pacte Nacional per a l'Educació, que fos l'expressió de compromís de tot el país amb l'educació; que comportés un increment progressiu del finançament educatiu, fins a situar-lo en la mitjana de la UE; que mobilitzés els agents implicats

de la comunitat educativa i que posés les bases per construir un servei públic educatiu compromès amb els reptes socials i educatius del país. I tot això amb l'objectiu comú de millorar el rendiment de l'alumnat, d'incrementar l'èxit escolar i d'assolir quotes més altes d'escolarització en els ensenyaments postobligatoris. En definitiva, per fer possible una educació de qualitat des de l'equitat educativa i la igualtat efectiva d'oportunitats per a tothom.

L'acord del Tinell va significar un fort compromís del Govern amb l'educació. Els resultats electorals del novembre de 2003 van posar Esquerra en disposició d'arbitrar l'alternança política al Govern de la Generalitat. En aquell moment, el projecte de canvi educatiu que propugnava Esquerra, i que el país necessitava, només era possible dur-lo a terme amb un Govern catalanista i d'esquerres.

En aquest context, l'acord del Tinell va recollir, en molt bona mesura, les propostes educatives d'Esquerra, el partit que va assumir la direcció de la política educativa al capdavant del Departament d'Educació. En menys de tres anys, el Govern ha invertit en educació, ha innovat i ha impulsat millores educatives com mai anteriorment no s'havia fet, i ha deixat ben orientades i fonamentades les bases per tal que Catalunya pugui dotar-se progressivament d'una educació de més qualitat, més equitativa i més adequada a les seves necessitats i ambicions de futur com a poble.

Una de les aportacions més significatives d'Esquerra a l'acord del Tinell va ser precisament en el terreny de l'educació ja que li va atorgar una posició prioritària en l'acció del Govern. Aquest compromís ha estat complert a bastament per Esquerra durant els dos anys i mig al capdavant del Departament d'Educació, de manera que ha demostrat capacitat de gestió i l'habilitat política per saber assolir el consens necessari en situacions complexes.

L'OBRA DE GOVERN: DE LES PARAULES ALS FETS

Des del seu inici, la consellera i l'equip de direcció del Departament d'Educació van ser plenament conscients de la necessitat, d'una banda, d'aplicar mesures urgents de millora als centres públics i, de l'altra, d'introduir canvis estructurals en el sistema educatiu per poder donar resposta als reptes que se'ns plantegen. En particular, calia rectificar la tendència a la creixent dualització del sistema escolar per tal de garantir més igualtat d'oportunitats, l'equitat educativa i la integració social de tot l'alumnat escolaritzat en centres educatius finançats amb fons públics. També calia millorar el rendiment general de l'alumnat fent compatible l'assoliment de nivells d'excel·lència educativa amb la garantia d'una bona educació bàsica per a tothom, que incrementés significativament l'èxit escolar.

Per això, paral·lelament al debat i a l'elaboració del Pacte Nacional per a l'Educació, el Departament d'Educació es va posar a treballar des del primer dia per aplicar les actuacions urgents i alhora per planificar les futures. El programa per la llengua, la interculturalitat i la cohesió social (LIC), amb la creació de les aules d'acollida i els plans d'entorn; la creació de les oficines municipals d'escolarització (OME); un increment de les plantilles de professorat als centres públics (20%) com mai abans no s'havia realitzat; la incorporació de nous perfils professionals de l'educació als centres educatius, com ara els tècnics superiors d'educació infantil i els tècnics superiors d'integració social; l'increment de psicopedagogs, logopedes i altres tipus de personal dels serveis educatius; la creació de més de 25.000 places de 0-3, en col·laboració amb els ajuntaments; el pla quadriennal de construccions i ampliacions escolars per un valor de 1.500 milions d'euros; el pla de dotació a tots els centres públics d'equipaments en tecnologies de la informació i la comunicació (TIC); la posada en funcionament d'una llarga sèrie de programes d'innovació educativa, entre els quals el programa experimental de llengües

estrangeres i el PuntEdu de biblioteques escolars; l'increment de beques per a menjador escolar; el programa cooperatiu de reutilització de llibres de text; o l'obertura de les escoles per a activitats extraescolars... són només algunes d'aquestes mesures.

CANVIS DE MILLORA EDUCATIVA DUTS A TERME PER ESQUERRA

Més enllà de la fita històrica del Pacte Nacional, en aquests tres anys de mandat, Esquerra ha iniciat una sèrie de canvis molt importants en la política educativa de Catalunya, que han preparat el terreny per al pacte i han assenyalat clarament la direcció per culminar amb èxit la renovació i la millora del nostre sistema educatiu.

Els objectius generals que han perseguit aquestes polítiques han estat els següents:

- Reduir el fracàs escolar.
- Millorar el rendiment general de l'alumnat.
- Garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom mitjançant l'oferta d'una xarxa integradora de centres educatius finançats amb fons públics.
- Crear una oferta pública de 30.000 places d'escola bressol en col·laboració amb els ajuntaments.
- Millorar la formació professional i l'educació permanent de persones adultes i incrementar l'oferta educativa en aquests ensenyaments.

Aquests objectius s'han estructurat al voltant de set línies de treball, cada una orientada a impulsar un canvi estructural del sistema educatiu. Es tracta d'aconseguir aquestes fites:

- Una escola catalana innovadora i de qualitat, garantia d'una educació per a la igualtat, el progrés i la cohesió social.
- El desenvolupament de la gestió autònoma, participativa, democràtica i responsable dels centres educatius de la Generalitat de Catalunya.
- Una planificació de l'oferta educativa sostinguda amb fons públics adequada per satisfer les necessitats actuals i futures d'escolarització del nostre alumnat.
- Una xarxa educativa d'utilitat pública de qualitat i compromesa socialment i educativa per afrontar els reptes del segle XXI.
- Un professorat laboralment reconegut, professionalment qualificat i socialment compromès.
- Una formació professional que satisfaci les necessitats educatives d'una societat globalitzada i del coneixement, en el context de la Unió Europea.
- La formació de les persones adultes, instrument clau per a la construcció dels ciutadans, la compensació de les desigualtats socials i l'assoliment d'una societat catalana cívica i moderna.
- Una política educativa de proximitat a la ciutadania i de serveis a l'alumnat i a les famílies, amb coresponsabilització i cogestió educativa de les corporacions locals amb el Departament d'Educació.

La millora realitzada:

Milllores de política educativa general

- Derogació de la LOCE i aprovació de la nova Llei orgànica d'educació (LOE). La condició que va posar Esquerra per al suport a la investidura de Zapatero i la fermesa del Departament d'Educació davant el MECD van ser dos factors determinants perquè el PSOE descartés finalment la reforma de la LOCE i optés per una nova llei educativa.
- Increment del pressupost d'educació de 1.598 M d'€ (un 55%). En tres anys hem passat d'un pressupost de 2.903,9 M d'€ l'any 2003 a 4.501,9 M d'€ per a l'any 2006
- Signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, amb el suport majoritari de tots els sectors educatius, un fet que ha constituït un esdeveniment històric sense precedents, que compromet el Govern i la societat per millorar la qualitat de l'educació i posar al dia el sistema educatiu de Catalunya, amb una inversió prevista de 1.197,46 M d'€ en quatre anys.
- Nou Pla d'avaluació integrada del sistema educatiu, que permetrà la incorporació estructural de l'avaluació en l'activitat dels centres i de l'administració educativa.

Milllores en l'escolarització

- Creació de més de 25.000 noves places d'escola bressol 0–3 en menys de tres anys, amb la col·laboració d'una gran majoria d'ajuntaments de Catalunya.
- Construcció de 156 escoles públiques noves. Entre el 2004 i el 2006 s'han dut a terme 303 actuacions de noves construccions, adequacions, ampliacions i milllores de centres públics, amb una inversió de 943 M d'€ del Pla quadriennal dotat amb 1.500 M d'€.
- Assentament de les bases perquè l'escola concertada assumeixi la seva responsabilitat social, tant pel que fa a l'atenció als nouvinguts, com pel que fa a l'eliminació de la selecció econòmica i social de l'alumnat.
- Concertació del segon cicle d'educació infantil als centres privats, per eliminar la selecció econòmica i social de l'alumnat i afavorir la llibertat de les famílies en l'educació dels seus fills i filles.
- Mesures per garantir una escolarització més equilibrada de l'alumnat entre tots els centres finançats amb fons públics, mitjançant les OME, l'enfortiment de les comissions d'escolarització, els acords entre tots els centres d'una mateixa localitat, la signatura de contractes programa de centres concertats amb l'Administració i la dotació d'ajuts econòmics als centres concertats que escolaritzin un determinat percentatge d'alumnat en situació socioeconòmica desafavorida en les etapes obligatòries i el segon cicle d'educació infantil.
- Establiment de les condicions per incorporar progressivament els centres concertats al compromís de gratuïtat mitjançant contractes programa amb el Departament d'Educació, amb una previsió de 91,4 M d'€ fins al 2009.
- Creació de 52 oficines municipals d'escolarització (OME) a la majoria de grans ciutats i capitals de comarca del país, amb una inversió prevista de més de 4 M d'€, per afavorir una informació millor i més transparència de l'oferta educativa a les famílies.

Milllores de suport a l'escola pública

- Incorporació de 10.400 mestres i professors/es nous a les escoles i instituts públics, la qual cosa suposa un creixement del 20% de la plantilla de professorat públic, el més nombrós que s'havia fet mai en tan sols tres anys.
- Instal·lació i dotació d'equipaments informàtics als centres públics de Catalunya, planificant el cablejat de tots els centres i la implantació de kits d'internet a l'aula, amb la perspectiva de portar la informàtica a l'aula i promoure canvis metodològics en la pràctica docent. A final de 2006 aquest equipament haurà arribat a més de 1.000 centres, amb la previsió que el 2007 abasti la totalitat de centres educatius, amb una inversió superior als 100 M d'€.

- Impuls de l'autonomia dels centres docents públics, iniciada amb 139 escoles i instituts, per afavorir la qualitat educativa, donar resposta a les seves necessitats específiques i millorar l'èxit escolar de l'alumnat, amb una inversió prevista de més de 80 M d'€ fins al 2008 per a la incorporació progressiva d'altres centres.
- Increment de la dotació econòmica per al funcionament dels centres públics, amb un augment anual de 6 M d'€ de la seva dotació, fins a sumar una inversió de 18 M d'€ en tres anys.

Milliores per a l'atenció de l'alumnat

- Una hora diària més de classe per als nens i nenes d'educació primària de les escoles públiques de Catalunya, per millorar l'èxit escolar, afavorir la igualtat d'oportunitats i ser una eina de recuperació de la competitivitat del sector públic davant el sector concertat. Tot això suposarà la dotació de 2.500 mestres més per a les escoles públiques i una inversió de 248 M d'€.
- Creació i dotació de 1.055 aules d'acollida per als alumnes nouvinguts i desplegament de 58 plans educatius d'entorn com a eina fonamental de col·laboració entre el territori i l'escola, en aplicació del Pla per la llengua, la interculturalitat i la cohesió social (LIC) elaborat pel Departament d'Educació.
- Incorporació de 450 tècnics superiors d'educació infantil (TSEI) i 55 tècnics superiors d'integració social (TSIS) als centres docents públics, per atendre millor les necessitats dels alumnes i com a mesura per afavorir l'èxit escolar.
- Creació de 114 unitats de suport a l'educació especial (USEE) en centres públics per impulsar una escola més inclusiva per a tot l'alumnat.
- Milliores en els serveis educatius, amb 97 psicopedagogs, 34 assistents socials, 55 logopedes i més de 50 mestres i professors/es, i amb la reorganització i la integració d'aquests serveis per millorar el servei de suport als centres docents, al professorat, a l'alumnat i a les famílies.
- Creació i dotació de 390 aules obertes en instituts públics per millorar l'educació secundària i atendre la diversitat d'alumnat.

Milliores d'innovació educativa

- Elaboració i oferta massiva de programes d'innovació educativa a tots els centres docents, especialment els vinculats a la biblioteca escolar, l'anglès i les TIC, de manera que, en dos anys, 1.635 centres educatius participen en algun d'aquests programes com a eina qualitativa de millora educativa a favor de l'èxit escolar de l'alumnat.
- Impuls de l'aprenentatge de l'anglès amb un nou programa de llengües estrangeres, en què participen uns 400 centres (escoles i instituts), per garantir una competència comunicativa en anglès millor a l'alumnat en finalitzar l'educació obligatòria.
- Nou programa de biblioteques escolars (PuntEdu) en 585 escoles i instituts, per reforçar l'aprenentatge i el gust per la lectura i la llengua.

Milliores per al professorat

- Plantilles de professorat dels centres docents públics més estables mitjançant l'oferta de més de 7.000 places en oposicions els darrers 3 anys, que permetran reduir el percentatge d'interins en plantilla fins al 8% l'any 2008.
- Millors condicions laborals i retributives del personal docent públic, amb la reducció a 23 hores de la jornada en primària, la possibilitat d'acollida a reduccions parcials de jornada a partir dels 55 anys i el reconeixement de complements retributius per responsabilitats i funcions que no tenien o la millora d'alguns ja existents.
- Millors retribucions del professorat de les escoles concertades, per acostar-les a les del professorat públic, amb el cobrament del complement per estadis.
- Nou Pla marc de formació permanent del professorat 2005–2010, per millorar la docència i donar coherència a totes les activitats formatives del Departament d'Educació.

Milllores d'atenció a les famílies

- Abaratiment i gratuïtat dels llibres de text i del material escolar a través de la reutilització amb la col·laboració de les AMPA. Aquesta mesura ha beneficiat més de 113.000 alumnes el curs 2005–2006, arribarà a 200.000 alumnes de 902 centres educatius el curs 2006–2007 i es generalitzarà en tots els centres a partir del curs 2007–2008, amb una inversió de 40,6 M d'€ fins al 2009.
- Escoles obertes des de l'1 de setembre fins al 30 de juny amb activitats extraescolars, com a mesura de millora educativa i d'ajuda a les famílies per conciliar els horaris laborals amb els escolars, amb una previsió de 32,74 M d'€ fins al 2009.
- Més ajudes per a l'acolliment matinal de l'alumnat, amb una previsió 5,568 M d'€ fins al 2009, com a mesura de suport a l'harmonització de l'horari laboral de les famílies i els horaris escolars.
- Increment del nombre de beques per a menjador escolar, amb una previsió pressupostària de 100 M d'€ fins al 2009, de manera que en quatre anys s'hauran incrementat un 100%, com a mesura a favor de la igualtat d'oportunitats.

Milllores en l'oferta educativa

- Posada en funcionament de 23 noves escoles oficials d'idiomes (EOI) per tot el país, per passar de les 16 que existien a les 39 EOI actuals.
- Increment de 110 nous cicles formatius i 4 centres integrals de formació professional nous, per impulsar la formació i la qualificació professional, vinculada a les necessitats de les empreses i per afavorir la competitivitat del teixit productiu català.
- Flexibilització de l'oferta de la formació professional per facilitar-ne la utilització com a formació permanent per als treballadors en actiu.
- Disseny i posada en funcionament de l'Institut Obert de Catalunya com a centre d'ensenyament a distància de secundària, formació professional i adults.
- Milllores en la formació de les persones adultes: traspàs d'aquestes competències al Departament d'Educació, augment dels recursos i integració en l'educació permanent al costat de la formació professional.

L'assoliment del Pacte Nacional per a l'Educació

UN OBJECTIU HISTÒRIC LIDERAT PER ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

La consolidació d'un sistema educatiu català de qualitat i per a tots els ciutadans necessita, com a condició prèvia, un ampli acord social sobre l'educació, els seus objectius i les seves finalitats. Sense aquest gran acord no és possible avançar vers un servei educatiu públic que faci de l'escola pública l'eix que vertebrí el sistema i que tingui el concurs dels centres concertats, en un marc de plena igualtat de drets i deures. Per bé que l'assoliment d'un pacte educatiu era vist com a necessari per totes les forces polítiques, aquest pacte no ha estat possible fins a la constitució d'un govern catalanista i d'esquerres.

L'acord del Tinell, en la línia del que proposava Esquerra, va recollir la proposta d'un Pacte Nacional per a l'Educació com un instrument estratègic de transformació i millora del sistema educatiu. Es tracta de reconèixer l'educació com un bé públic que, des de la participació i el màxim consens, té la finalitat de millorar la formació de tota la població en un marc que garanteixi la igualtat d'oportunitats, la compensació de desigualtats i l'equitat educativa, i l'objectiu de col·laborar en la cohesió social.

Els canvis estructurals que proposa el pacte s'adrecen a:

- En primer lloc, **millorar els recursos dels centres públics**: enfortir-ne la gestió i organització, afavorint un funcionament més participatiu i eficaç, i promovent nivells més alts d'autonomia real, basada en projectes reconeguts i periòdicament avaluats.
- En segon lloc, **garantir una distribució més equilibrada de tot l'alumnat**: fer efectiva la gratuïtat de l'educació bàsica a les famílies, dotar de més transparència els processos d'admissió d'alumnat, acordar unes regles de joc clares i transparents per a tots els centres finançats amb fons públics i assegurar que tots tindran els mateixos drets i deures i seran coresponsables per afrontar els reptes educatius i socials del país en el marc del Servei Públic Educatiu de Catalunya.
- En tercer lloc, **donar més reconeixement social al professorat**: reformar-ne la formació inicial per adequar-la a la realitat actual i futura, millorar la formació permanent i incentivar la innovació, el compromís i més dedicació del professorat.
- En quart lloc, **promoure més implicació i col·laboració mútua de les famílies** i els centres educatius en l'educació dels nois i noies, així com incrementar els ajuts a les famílies i establir marcs de participació i de coresponsabilitat més efectius.

- En cinquè lloc, **fixar mecanismes estables de coplanificació i coresponsabilitat dels municipis** per tal de mobilitzar i coordinar millor els recursos comunitaris que incideixen en l'educació.

La signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, amb **un compromís pressupostari del Govern de 1.197,5 M d'€** per finançar-lo, ha constituït, sens dubte, un dels esdeveniments més rellevants de la història de l'educació a Catalunya. El pacte obre l'esperança per redreçar l'educació i dotar-nos d'un sistema educatiu més estable, més equitatiu, de més qualitat i més adequat a les necessitats educatives de Catalunya.

UNA NEGOCIACIÓ COMPLEXA

El debat sobre el tipus de model educatiu que més ens convé, contaminat per una forta càrrega ideològica, ha estat històricament a Catalunya un tema molt sensible tant socialment com políticament. Prova d'això són els acords educatius signats anteriorment amb governs de CiU, que han tingut tots un caràcter sectorial o un abast molt parcial.

La política educativa erràtica dels governs anteriors, el clima de confrontacions entre l'escola pública i l'escola privada concertada, entre la societat civil i l'administració educativa, i d'aquesta última amb els ajuntaments, així com la instrumentalització política que sovint s'ha fet de l'educació, són elements que feien preveure, d'entrada, les dificultats i la complexitat que comportava assolir un acord de l'abast del Pacte Nacional per a l'Educació que s'havia de basar en un consens que havia de ser prou ampli per legitimar-lo i per poder ser operatiu a l'hora d'aplicar-lo.

Cal afegir-hi que es partia d'una gran desconfiança entre diferents sectors implicats i d'aquests sectors cap a l'Administració —encara no superada del tot. El debat es va dur a terme en un context d'hostilitat permanent envers el Govern de Catalunya i particularment contra Esquerra; es va intentar crispar demagògicament la societat amb motiu de la tramitació de la LOE a Madrid, amb el PP i CiU radicalitzats per afavorir les posicions més extremes del conservadorisme educatiu, fins al punt d'arribar a comprometre seriosament l'èxit del mateix pacte a Catalunya.

LA SIGNATURA DEL PACTE NACIONAL: FINAL D'UNA ETAPA I INICI D'UN NOU CAMÍ

Però malgrat les pressions polítiques per fer fracassar aquest gran acord, han guanyat la responsabilitat i el compromís amb l'educació de les organitzacions representatives del professorat, de les famílies, dels estudiants, de les patronals dels centres privats i dels ajuntaments, de manera que s'ha sabut aprofitar l'oportunitat de redreçar i millorar entre tots plegats l'educació, en una clara opció a favor del futur de l'educació dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. I tot això ha estat conduït per un Departament gestionat per Esquerra, que ha sabut combinar la fermesa amb el pragmatisme i ha demostrat la seva capacitat negociadora a partir d'objectius clars i favorables a la majoria social del país.

El Pacte Nacional per a l'Educació representa, en primer lloc, un compromís de la comunitat educativa, del Govern i de la societat per millorar la qualitat de l'educació, un compromís històric per donar més estabilitat al sistema educatiu. En segon lloc, és un punt final a la confrontació entre dos models educatius antagònics i un punt de partida per construir entre tots un servei educatiu català de qualitat: es reconeix la importància de disposar d'una xarxa de centres de titularitat pública de qualitat, ben dotats i amb equips professionals compromesos i capacitats, com a eix vertebrador del sistema, i alhora una xarxa de centres concertats de qualitat, respectant la singularitat de cadascun, en igualtat de drets i deures, i tots igualment compromesos a fer front als reptes socials i educatius del país. En definitiva, Catalunya ha de tenir un sistema educatiu plural, que incentivi la innovació i els projectes educatius

de cada centre, que fomenti la llibertat de les famílies sense cap discriminació per raons econòmiques, culturals, religioses, de sexe, de procedència o qualsevol altra, en el marc del Servei Públic Educatiu de Catalunya.

EL DESPLEGAMENT DE PACTE NACIONAL PER A L'EDUCACIÓ

Assolir el consens necessari per signar el pacte ha estat, com ja s'ha dit, una tasca complexa que ha requerit una bona dosi de constància, de fermesa, d'objectius clars i de pragmatisme. Totes les parts han fet concessions respecte als seus plantejaments inicials i renúncies a determinats interessos sectorials, en favor d'un bé comú compartit, com és la millora de l'educació a Catalunya. En definitiva un pacte és això, un conjunt de petites renúncies que comportaran un guany superior per a tothom.

Ara bé: no podem obviar que un pacte d'aquest abast necessàriament havia de ser general i poc concret en els detalls. La comissió de seguiment que s'ha creat per fer-ne el seguiment de ben segur que vetllarà perquè es compleixi, però la màxima responsabilitat recaurà en el Govern, i en particular, en el Departament d'Educació, a qui correspondrà desplegar-lo i arbitrar-lo correctament en compliment dels objectius que s'hi proposen.

PUNTS FORTS QUE CAL PRESERVAR I RISCOS QUE CAL EVITAR EN EL PROCÉS DE DESPLEGAMENT

El compromís explícit d'avançar tots junts per millorar l'educació des de l'equitat i la igualtat d'oportunitats, signat per la immensa majoria de les organitzacions representatives de la comunitat educativa —des de les patronals educatives fins als sindicats de professorat, des de les escoles cristianes fins als moviments de renovació pedagògica, les federacions d'AMPA públiques i privades, els estudiants o les dues federacions de municipis de Catalunya— constitueix sense cap mena de dubte un dels punts més forts del pacte, que obre un futur esperançador d'optimisme i de confiança.

Els compromisos que s'han assumit per desplegar el Servei Públic Educatiu, per dur a terme els canvis estructurals necessaris per fomentar l'autonomia dels centres públics basada en projectes compartits i innovadors, i el compromís assumit pel Govern d'incrementar progressivament el finançament per a l'educació són també punts forts que cal preservar en el futur.

Tanmateix, el desplegament del pacte no és exempt de riscos que podrien portar a defraudar les expectatives i posar en una situació compromesa el futur educatiu del país. Totes les peces del nostre sistema educatiu s'han anat encaixant al llarg dels anys i, malgrat que formalment hom admeti que cal revisar-les, algunes resulten paradoxalment funcionals a una certa acomodació, que pot ser causa d'algunes resistències al canvi. Així mateix, la defensa de certes posicions de privilegi maldarà, lògicament, per preservar l'*statu quo* que han assolit. D'altra banda, la temptació d'utilitzar un tema tan sensible com l'educació com a arma de confrontació política pot enterbolir una reflexió analítica i serena dels veritables problemes del nostre sistema educatiu i de les solucions que calen per millorar-lo.

Pel que fa a l'administració educativa, i en funció de qui governi, d'una banda correm el risc d'esbiaixar objectius i mesures a favor de determinats sectors socials i, de l'altra, atesa la complexitat que comportarà el desplegament del pacte, es pot caure en la temptació de dur a terme una política de canvis superficials que no incomodin ningú i no abordar els problemes de fons de l'educació. Caure en aquest

parany comportaria un gran desencís per als sectors més compromesos en l'educació i faria crònica la problemàtica que té avui el nostre sistema educatiu.

L'EMPREMTA DEL PACTE NACIONAL EN LA NOVA LLEI ORGÀNICA D'EDUCACIÓ

En aquest sentit, la influència del pacte ha arribat, fins i tot abans que se signés, a impregnar totalment tant l'esperit com la lletra de la nova Llei orgànica d'educació (LOE), negociada llargament per Esquerra: el servei públic de l'educació, el foment de l'autonomia dels centres públics, el requisit de satisfer necessitats d'escolarització per concertar nous centres privats, la llibertat de les famílies per elegir el tipus d'educació per als seus fills i filles, combinat amb la garantia d'una escolarització equitativa de l'alumnat amb necessitats educatives específiques en tots els centres educatius finançats amb fons públics, el reconeixement de les comissions de garanties per garantir la transparència del procés d'admissió d'alumnat, la millora dels centres públics i la revisió del finançament dels concertats per garantir la gratuïtat en igualtat de condicions de drets i deures, etc., són alguns dels elements aportats per Esquerra a la LOE i que coincideixen amb els propòsits del Pacte Nacional per a l'Educació.

La LOE i el nou Estatut d'Autonomia de Catalunya

EL PAPER DETERMINANT D'ESQUERRA EN LA DEROGACIÓ DE LA LOCE I LA NEGOCIACIÓ DE LA LOE

Tot i la intenció inicial del Ministeri d'Educació (MECD) de no derogar la LOCE i només reformar-la en alguns dels aspectes més controvertits, la pressió d'Esquerra, exercida tant per la consellera Marta Cid com pel grup d'Esquerra al Congrés dels Diputats, va determinar la decisió del PSOE d'elaborar una nova llei educativa.

Esquerra va participar intensament en tot el procés de negociació de la llei, des del primer avantprojecte fins a la tramitació parlamentària i l'aprovació al Congrés de Diputats. En aquesta negociació Esquerra ha estat determinant per preservar els continguts progressistes més importants de la llei i per fer possible una nova delimitació competencial que, en alguns aspectes, ha suposat un veritable punt d'inflexió positiu per a Catalunya en la història de l'expansió competencial de l'Estat.

Així doncs, el procés de reforma educativa que ha finalitzat amb la nova Llei orgànica d'educació (LOE) duu en bona part l'empremta d'Esquerra, que es concreta al llarg de diferents parts de l'articulat. Tot i que és molt lluny de la llei educativa que Esquerra hauria fet, vam assumir la responsabilitat d'impulsar-la i garantir-ne l'aprovació final perquè calia derogar una llei irreformable com la LOCE, que perjudicava l'escola catalana, comportava una regressió a plantejaments educatius caducs, era segregativa amb l'alumnat i envaïa greument les competències educatives de la Generalitat de Catalunya. Els propòsits d'Esquerra en l'elaboració de la LOE van ser molt clars des de bon començament. Es tractava d'aconseguir una nova llei educativa que fos respectuosa amb la realitat plurinacional de l'Estat, que reglamentés poc i que remetés el desenvolupament del text a les comunitats autònomes, que tingués una concepció progressista de l'educació a favor de la igualtat d'oportunitats, que assolís el màxim nivell de consens possible perquè fos una llei estable, que incorporés el seu finançament i que resolgués la qüestió de l'ensenyament de la religió a les escoles.

ELEMENTS MÉS SIGNIFICATIUS APORTATS PER ESQUERRA A LA LOE

Tot i que el balanç global de la llei cal considerar-lo com a positiu, lamentem que el PSOE, sotmès a les pressions polítiques del PP –i també de CiU–, no hagi estat prou agosarat per resoldre alguns problemes endèmics que amb la nova llei continuen encara vigents.

Un aspecte molt important de tota llei és el finançament. En el cas de la LOE, tot i que incorpora per primera vegada una memòria econòmica, és del tot insuficient per a les necessitats del sistema educatiu.

Entre els molts aspectes de la LOE que han estat aportacions d'Esquerra i suposen un avenç, cal destacar tres aspectes essencials:

- **Augment de les competències educatives de la Generalitat.** Un dels aspectes en els quals la LOE suposa un clar avenç respecte de les lleis orgàniques anteriors és la millor delimitació competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes, amb un increment important de les competències expressament atribuïdes a la Generalitat, la reducció notable de matèries que remetien a la regulació per part de l'Estat i la inclusió explícita dels preceptes que no tenen caràcter bàsic. Aquest aspecte ha estat un dels cavalls de batalla d'Esquerra durant tot el procés d'elaboració de la llei. Per això, podem afirmar que els avenços de la LOE en relació amb les competències de la Generalitat són el resultat exclusiu de les demandes d'Esquerra en el procés d'elaboració de la llei.
- **Redefinició dels concerts educatius i reforçament del principi d'igualtat en l'admissió d'alumnat als centres públics i privats concertats.** Una de les aportacions fonamentals d'Esquerra al nou text legal és la redefinició de l'objectiu i la finalitat dels concerts educatius, per establir una clara vinculació entre el concert educatiu i la satisfacció de les necessitats d'escolarització, en el marc de la programació educativa, la prestació del servei públic educatiu i els drets individuals en matèria educativa. Aquesta vinculació clara i innegable entre concert educatiu i satisfacció de necessitats d'escolarització constitueix la premissa bàsica perquè tots els centres sostinguts amb fons públics assumeixin el mateix compromís en relació amb l'efectivitat dels principis d'igualtat, equitat i cohesió social.
- **Millora de les competències educatives de la Generalitat en els processos d'admissió d'alumnat.** La llei també recull les demandes d'Esquerra relatives al reforçament del paper de les administracions educatives en els processos d'admissió d'alumnat per garantir la igualtat, l'equitat i la cohesió social. En aquest sentit, es regulen per primera vegada en una norma amb rang de llei orgànica les comissions d'escolarització (*comissions de garanties d'admissió*), així com la prohibició de determinades pràctiques discriminatòries en l'admissió d'alumnat.

En definitiva, la nova llei, a proposta d'Esquerra, ha fet una regulació conjunta de la programació educativa, l'admissió d'alumnat i els concerts educatius, amb l'objectiu de fixar unes bases sòlides perquè el nostre sistema educatiu pugui respondre amb èxit a la necessitat d'integrar de forma cohesionada els nous ciutadans i ciutadanes arribats d'altres terres i cultures.

La llei entén que la resposta educativa a aquest desafiament s'ha de construir sobre els pilars de la igualtat, l'equitat i la cohesió social. Precisament, la projecció d'aquests principis sobre tots els elements del sistema educatiu i, en concret, sobre la programació dels llocs escolars gratuïts, sobre els processos d'admissió als centres sostinguts amb fons públics i sobre les condicions de concertació educativa de centres privats constitueix una de les aportacions més importants d'Esquerra a l'estructura de la nova llei.

EL NOU ESTATUT: UNA OPORTUNITAT PERDUDA PER TENIR MÉS COMPETÈNCIES EDUCATIVES

Amb l'Estatut s'ha perdut una oportunitat històrica d'avançar en l'educació. De fet, en aquest nou Estatut del 2006 s'han retallat dràsticament les propostes que apareixien en el redactat pel Parlament de Catalunya del 30 de setembre passat, que blindava eficaçment les competències de la Generalitat i evitava l'empobriment de l'autogovern de Catalunya com a conseqüència de l'expansió competencial de l'Estat.

Amb el redactat actual es tanca la possibilitat d'assumpció de noves competències per part de la Generalitat, una possibilitat que era oberta en l'Estatut de 1979. Malauradament, el text aprovat consagra l'expansió competencial en matèria educativa que l'Estat ha protagonitzat al llarg dels 27 anys d'aplicació—interpretació de l'Estatut de Sau. En aquest sentit, cal lamentar que sigui precisament el nostre Estatut qui ara reconegui la competència de l'Estat en matèries sobre les quals històricament hem reclamat la competència de la Generalitat a l'empara de l'article 15 del vell Estatut, com ara les beques i els ajuts a l'estudi.

Tot i això, hem de dir que el redactat de l'article principal sobre educació, l'article 131, en l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya era obra d'Esquerra, si bé, tal com ha quedat redactat a la Moncloa, s'hi assembla ben poc.

Dissortadament, hem guanyat ben poca cosa en matèria educativa i podem afirmar que el marge de competències educatives que avui tenim, en el marc de la LOE, amb l'Estatut de 2006, és molt semblant al que teníem amb l'Estatut de 1979, amb l'agreujant que l'actual consolida l'expansió de competències educatives de l'Estat dels darrers anys.

La proposta educativa d'Esquerra

NOUS REPTES, NOVES POLÍTIQUES

Els darrers tres anys, Esquerra ha protagonitzat la governabilitat a la Generalitat de Catalunya. L'aposta d'Esquerra per un govern catalanista i d'esquerres ha permès impulsar la renovació política i l'alternança a la Generalitat, i posar l'accent en la millora del marc legal de l'autogovern i en la implementació de polítiques socials, econòmiques i territorials en clau progressista i nacional.

Des del Govern de la Generalitat, Esquerra ha liderat clarament aquests canvis de polítiques i ha demostrat àmpliament la seva capacitat de gestió al capdavant d'àrees prou complexes, com pot ser l'educació. Malgrat això, els ciutadans han tingut la percepció que aquesta legislatura ha estat monopolitzada només per un tema —el debat de l'Estatut— i que l'obra de govern ha restat silenciada pel soroll de fons que ha produït el procés de reforma i aprovació del nou Estatut.

En el terreny de l'educació, Esquerra ha fet l'aportació més important al canvi polític que mai s'ha fet a Catalunya en aquesta àrea: el Pacte Nacional per a l'Educació. Signat el 20 de març de 2006, ha significat una fita històrica per al país, ja que ha estat la primera vegada que un Govern ha fet certa afirmació —per desgràcia, tan sovint només retòrica— que l'educació ha de ser la primera prioritat del país. Efectivament, el pacte ha representat un acord de la immensa majoria de la comunitat educativa sobre uns mínims que ens permetran fer avançar el sistema educatiu cap a un model d'escola catalana, gratuïta i de qualitat, estructurada com un servei públic, que garanteixi la cohesió social i la millora dels nivells formatius de tothom. No cal dir que el Pacte Nacional per a l'Educació beu d'unes arrels molt fondes i molt nostres, que no són altres que l'ideari republicà que sempre ha posat l'educació com a peça fonamental per al progrés i la justícia social.

Tot aquest esforç es produeix en un context social que reclama noves respostes als nous problemes que han sorgit i a d'altres encara pendents. D'una banda, l'increment de població escolar provinent, bàsicament, de la immigració, planteja nous reptes d'escolarització i d'integració d'alumnes nouvinguts al nostre sistema educatiu. D'una altra, la situació de doble xarxa, heretada de l'època convergent, tendeix a aguditzar cada cop més la segregació de l'alumnat entre una xarxa concertada, pròpiament educativa, i una xarxa pública, cada cop més assistencial, si bé els compromisos establerts en el Pacte Nacional permetin preveure un canvi de tendència.

Malgrat tot, el gran problema pendent continua sent el de l'equitat i la qualitat del sistema, és a dir, de quina manera el sistema educatiu pot garantir a tothom les mateixes oportunitats educatives i, simultàniament, com permet que es desenvolupin al màxim les potencialitats de tots els alumnes. L'advertiment periòdic dels informes PISA i altres estudis sobre l'elevat índex de fracàs escolar encén un senyal d'alarma sobre la necessitat d'iniciar polítiques més ambiciosos a favor de l'èxit escolar de tothom, que ens permetin millorar les metodologies didàctiques, l'organització dels centres i l'adequació dels professionals a les necessitats dels alumnes.

La universalització de l'ensenyament entre els 3 i els 16 anys ha esdevingut un factor clau a tenir en compte en la resposta als reptes que ara i aquí es plantegen. Ningú no discuteix la conveniència social i econòmica que la totalitat de la població d'entre 14 i 16 anys i, en la mesura del possible, fins als 18, s'hagi incorporat de manera definitiva i irreversible al sistema educatiu. Malgrat això, cal reconèixer que el factor clau de la situació actual de l'educació secundària ha estat la incorporació als centres de secundària d'unes tipologies d'alumnes que abans o no estudiaven o restaven estacionats en una formació professional poc prestigiada. Aquests nous alumnes, als quals s'han d'afegir les incorporacions tardanes provinents de la immigració, han fet que la realitat dels centres de secundària sigui molt diferent de la que aquests centres tenien fa 15 o 20 anys, quan només hi arribava un petit percentatge d'alumnat seleccionat socialment i acadèmicament de la població d'entre 14 i 18 anys. Aquest canvi de condicions, que s'ha produït de forma molt desigual, tant si ho considerem territorialment com si ho fem respecte de les titularitats dels centres, requeria una reforma profunda de l'organització dels centres, de la formació i la metodologia de treball dels professionals, de la didàctica de les matèries; i també una renovació i un increment notable dels recursos que el sistema podia destinar a atendre millor aquests nous alumnes.

Així doncs, al llarg dels anys noranta, l'administració educativa hauria hagut d'afrontar amb valentia aquesta reforma de l'ensenyament secundari; tanmateix, per desgràcia, ni ho va fer prou ni amb prou coratge ni ho va fer amb els recursos i l'encert suficient. La conseqüència no ha estat altra que l'extensió entre els ciutadans, i també en el nostre mateix sector, del convenciment que els centres de secundària no funcionen prou bé, que la qualitat de l'ensenyament, *els nivells*, han baixat, i que l'educació secundària, especialment, l'obligatòria, s'ha convertit en la ventafocs del sistema.

Tot i que aquest convenciment sovint no correspon amb fidelitat a la realitat, tant dels nivells com del funcionament dels mateixos centres; tot i que aquest convenciment ha estat instrumentalitzat pel PP i pels sectors més conservadors i corporativistes del sector educatiu; tot i que, amb l'impuls donat per Esquerra, el Departament d'Educació hagi pogut posar els fonaments d'una resposta constructiva i de futur, la veritat és que encara ens queda molt feina per fer i el que podríem anomenar *el problema de la secundària* no deixa de ser el nus gordià del ja clàssic dilema entre equitat i qualitat del sistema educatiu. Un nus que només una força política amb prou coneixement i amb prou valor podrà desfer i recompondre en el pròxim mandat.

A banda d'aquests reptes, podríem dir que *clàssics*, també se'ns n'estan plantejant d'altres realment nous. Els més importants estan clarament vinculats als canvis socials que el desplegament de la societat de la informació produeix en tots els àmbits. El canvi d'una societat industrial, moderna en el sentit històric del terme, cap a una societat de la informació està teixint noves formes de relació social en tots els àmbits, des de la mateixa institució familiar fins a les relacions internacionals, passant per noves formes d'activitat econòmica, de vivència del lleure o d'interacció ciutadana. Una nova societat necessita una nova forma d'entendre l'educació, de manera que el nou repte que es planteja no és altre que transformar unes institucions escolars i uns sistemes educatius fills del segle XIX en una escola i un sistema educatiu que responguin a les necessitats del segle XXI.

En un primer nivell, la societat del coneixement comporta una revolució econòmica, basada en el valor afegit dels serveis i productes a través de la gestió de la informació i del coneixement. En aquest nou context, cal que fer una aposta estratègica per estendre i per millorar el nivell de formació de les persones, perquè puguin estar en condicions de participar en la creació, la gestió i la valoració del coneixement i de la informació. El repte és, doncs, aconseguir un percentatge més alt de persones que acabin els estudis de l'educació secundària postobligatòria i aconseguir que el seu nivell formatiu sigui millor.

En un segon nivell, més instrumental, hem d'afrontar també el repte que significa l'ús concret de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació, que ja estan trucant insistentment a la porta de la realitat actual del nostre sistema educatiu. Efectivament, en aquest nou mandat caldrà afrontar amb tota l'extensió i amb tota la complexitat el paper educatiu de les noves tecnologies, i no només com a suport metodològic. Els nostres infants i joves viuen en un món completament dominat pels continguts digitals i en el qual els mitjans de comunicació, especialment la televisió i internet, juguen un paper educatiu important. La institució escolar tradicional ha perdut ja el monopoli en la transmissió del coneixement. Cal reconèixer aquest fet i posar al servei de l'educació tots els agents educatius presents a la nostra societat, entre d'altres i, de ben segur, dels més importants, els mitjans audiovisuals i internet.

QUINZE MESURES PER MILLORAR L'EDUCACIÓ

- **Continuar l'increment de la inversió pública educativa** fins a situar-la en la mitjana europea.
- **Elaborar la Llei d'educació de Catalunya abans d'acabar-se l'any 2007**, per consolidar un projecte educatiu de país que garanteixi el dret a l'educació de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes i que, prenent com a fonament la igualtat, l'equitat i la justícia social, els ofereixi una educació gratuïta i de qualitat.
- **Desplegar el Pacte Nacional per a l'Educació**, complint-ne tots els objectius i fent efectives totes les mesures de millora educativa. La millor garantia per assolir els objectius és confiar-ne el desplegament a l'equip que va gestionar-ne l'acord.
- **Continuar el ritme de construccions escolars** perquè permeti respondre amb anticipació a les necessitats d'escolarització i eliminar els barracons escolars.
- **Reduir el nombre d'alumnes per aula a 25 en l'ESO**, crear centres públics d'ensenyament obligatori (3–16 anys) i garantir que tot l'alumnat cursi ensenyaments post-obligatoris més enllà dels 16 anys.
- **Garantir competència comunicativa en l'anglès** a tot l'alumnat al final de l'educació obligatòria, a més d'un correcte coneixement del català i del castellà.
- **Continuar la creació de places públiques d'educació infantil 0–3** en col·laboració amb els ajuntaments de Catalunya, per donar resposta a la demanda existent.
- **Incrementar l'èxit escolar de tot l'alumnat i assolir que almenys el 85% obtingui el graduat escolar en ESO**: millorant l'atenció als alumnes i a les famílies, amb una hora més de classe per als nens i nenes d'educació infantil i primària, i menys alumnes per classe a l'educació secundària obligatòria; incrementant el nombre de mestres, professors/es i altres professionals a les escoles i instituts; posant més psicopedagogs, assistents socials, logopedes i altre personal als serveis educatius; redefinint els currículums, impulsant la innovació educativa; i millorant la formació i el reconeixement social del professorat, entre moltes altres.
- **Fer efectiva la gratuïtat progressiva del material i dels llibres de text escolars** mitjançant el programa ja iniciat, que suposarà un estalvi del 85% en la despesa de les famílies, i fer-lo gratuït per a les famílies amb un nivell de renda més baix.

- **Impulsar el català com a llengua vehicular i com a llengua d'ús social** en tots els centres educatius de Catalunya. Publicació del Decret d'ús del català en els centres educatius que desenvolupa la Llei de política lingüística.
- **Obrir els centres educatius en dies i hores no lectius** en coordinació amb els ajuntaments i el món associatiu.
- **Garantir una escolarització de l'alumnat més equilibrada entre tots els centres educatius finançats amb fons públics** per afavorir la tasca integradora de les escoles, l'equitat educativa i la igualtat d'oportunitats de tot l'alumnat.
- **Crear més aules d'acollida** per atendre millor l'alumnat nouvingut.
- **Negociar amb l'Estat per tal que el nombre d'alumnes becats a Catalunya sigui equivalent al percentatge d'alumnes que hi ha.**
- **Adequar la formació inicial del professorat** i el seu perfil per adaptar-los a la realitat educativa de l'alumnat i a les seves necessitats, a través d'un acord amb les universitats catalanes.

LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

Una llei d'educació per consolidar un projecte educatiu de país

La llei catalana d'educació esdevé una oportunitat per consolidar un projecte educatiu de país que garanteixi el dret a l'educació de tots els ciutadans i de totes les ciutadanes i que, prenent com a fonament la igualtat, l'equitat i la justícia social, els ofereixi una educació gratuïta i de qualitat.

A partir de l'acord assolit en el Pacte Nacional per a l'Educació, en el marc de la LOE, caldrà que el Parlament de Catalunya faci una interpretació expansiva de les competències de la Generalitat derivades del nou Estatut i de les lleis bàsiques de l'Estat espanyol per poder aprovar una bona Llei d'educació de Catalunya.

La Llei d'educació de Catalunya haurà de:

- **Regular el sistema educatiu en conjunt i superar la identificació entre escola i sistema educatiu.** Cada cop es fa més evident que la política educativa no pot ni ha d'acabar-se a l'escola, ans al contrari, les polítiques educatives cal dissenyar-les amb una visió àmplia dels diferents àmbits rellevants pel que fa a la transmissió i l'adquisició de coneixements, hàbits, criteris, competències... Per això, la futura llei d'educació hauria d'integrar en el sistema educatiu tradicional (l'escola) els espais i agents educatius no formals i fins i tot informals. En aquest sentit, per exemple, la llei hauria de tenir molt en compte el paper educatiu dels mitjans audiovisuals, si més no dels de titularitat pública. També caldria donar un nou tractament al temps escolar, amb una nova visió de les anomenades activitats extraescolars i complementàries.
- **Fer una opció clara pels principis d'igualtat d'oportunitats i de cohesió social,** que haurien d'impregnar tots els elements del sistema educatiu fins a establir un sistema educatiu propi que aposti per una escola catalana, innovadora i de qualitat, i en el qual l'escola pública sigui l'eix vertebrador de l'oferta educativa.
- **Incorporar els acords del Pacte Nacional per a l'Educació** de Catalunya i assolir el màxim consens possible dels grups parlamentaris.
- **Fer una interpretació expansiva de les competències educatives** de la Generalitat derivades del nou Estatut d'Autonomia i de la legislació bàsica estatal.

- **Fixar les bases per a un finançament del nostre sistema educatiu** que permeti desenvolupar una política educativa orientada a la igualtat d'oportunitats, la cohesió social i l'excel·lència educativa. Cal una nova visió del finançament, que ha de ser educatiu i no només escolar. És a dir, ha d'incloure també l'entorn i l'acció educativa no pròpiament escolar.
- **Recollir els principis generals del sistema educatiu de Catalunya**, amb una atenció especial al català com a llengua de l'ensenyament i vehicle de cohesió social, a la coeducació i a la responsabilitat social dels centres docents integrats en el Servei Públic Educatiu de Catalunya.
- **Desplegar els drets educatius** reconeguts en l'Estatut d'Autonomia.
- **Desenvolupar la regulació dels ensenyaments del sistema educatiu** establerts a la LOE i establir altres ensenyaments propis de Catalunya.
- **Posar les bases per al desplegament del Servei Públic Educatiu de Catalunya** com a marc per a la igualtat d'oportunitats i la llibertat d'ensenyament, i fixar les condicions perquè els centres privats puguin prestar el servei educatiu públic a través del concert educatiu.
- **Proposar la creació d'un sistema propi d'indicadors de qualitat educativa**, que incorpori la consideració dels valors ètics i polítics propis del discurs de la igualtat d'oportunitats i que permeti contrastar els efectes de les polítiques educatives en l'espai de l'aula.
- **Establir les bases per a la creació d'una inspecció educativa pròpia.**
- **Fixar els criteris bàsics d'un model propi d'avaluació** del sistema educatiu.
- **Determinar les mesures principals per compensar les desigualtats educatives**, orientades pel principi d'intervenció primerenca i amb garantia de finançament suficient. Els propers anys caldrà fer un gran esforç d'inversió en l'oferta educativa pública adreçada a l'alumnat que no hagi pogut obtenir el graduat en ESO. En concret, es considera de rellevància estratègica per al futur del nostre país assolir una oferta gratuïta i territorialment equilibrada dels nous programes de qualificació professional inicial que s'estableixen a la LOE i en el disseny i organització dels quals la Generalitat disposarà d'un ampli marge d'actuació. També caldrà dedicar molts recursos a totes aquelles mesures que permetin millorar les taxes d'èxit escolar i, especialment, de continuïtat en els estudis postobligatoris, algunes de les quals depassaran l'àmbit pròpiament educatiu.
- **Impulsar un sistema propi de beques i ajuts a l'estudi** que compensi les situacions socials desfavoridores.
- **Garantir la gratuïtat dels llibres i el material escolar** a les famílies de nivell de renda més baix i reduir un 85% la despesa familiar per aquest concepte mitjançant un sistema cofinançat de reutilització cooperativa dels llibres i del material escolar.
- **Fixar el marc general per a la innovació i la recerca educatives**, així com per a la integració de les TIC en els processos d'ensenyament i aprenentatge.
- **Regular la funció pública docent**, en el marc de les competències derivades de l'Estatut d'Autonomia. Tot i que els esborranys que hem conegut de l'Estatut de la funció pública docent elaborats pel Ministeri d'Educació tendeixen a una nova expansió de la legislació bàsica de l'Estat, la llei catalana hauria d'obrir noves vies pròpies en relació amb l'accés a la funció pública docent, la formació inicial dels funcionaris docents, la promoció docent, la vigilància de la salut laboral, etc., incorporant alguns acords importants que ja figuren en el Pacte Nacional per a l'Educació.
- **Desenvolupar les competències educatives de les administracions locals** derivades del nou Estatut d'Autonomia, en el marc dels principis i els mecanismes de gestió i coresponsabilitat educatives establerts en el Pacte Nacional per a l'Educació.
- **Apostar clarament per l'autonomia dels centres docents**: garantir el principi d'igualtat, com a motor de millora educativa; tenir molt en compte la dimensió comunitària de l'acció educativa escolar.
- **Descentralitzar el Departament d'Educació**. Per tal d'adequar l'organització del Departament d'Educació a la divisió territorial de Catalunya, però sobretot amb la voluntat d'acostar els serveis territorials als usuaris (professorat, centres, ajuntaments, famílies, alumnat), caldrà implementar la reestructuració dels serveis territorials, especialment a les comarques de Barcelona.

- **Atorgar una atenció especial al paper educatiu de les famílies** i a la necessitat de potenciar la seva acció educativa en col·laboració amb l'escola, així com la seva participació en la vida escolar.
- **Regular els drets i deures bàsics de l'alumnat**, tot potenciant-ne la participació en la vida escolar com a estratègia educativa en el marc d'una societat democràtica i plural.

MESURES GENERALS DE MILLORA EDUCATIVA

EDUCACIÓ INFANTIL: PRIMER CICLE (0 A 3 ANYS)

- **Considerar l'educació infantil com una etapa fonamental en el desenvolupament integral de l'infant.** Actuar educativament en aquestes edats primerenques és la millor manera d'assegurar una igualtat d'oportunitats en el futur. Aquesta és una etapa fonamental per al desenvolupament integral de l'infant ja que permet incidir en la construcció de la seva personalitat i afavorir-ne el desenvolupament social.
- **Reforçar el caràcter educatiu del 0–3.** Intervenir des de l'educació en aquesta edat permet prevenir algunes situacions que, més endavant, poden dificultar el desenvolupament del procés d'aprenentatge. Gràcies a la voluntat política i a l'obra de govern d'Esquerra s'ha reforçat el caràcter educatiu d'aquest cicle diferenciant les escoles bressol d'altres establiments. Caldrà tendir a disminuir el nombre d'infants per educador.
- **Conciliar la vida familiar amb la laboral.** Les famílies actuals necessiten cada cop més compartir l'educació dels més petits a casa amb l'educació en una llar d'infants que els permeti fer compatibles les responsabilitats familiars amb les laborals o socials. Cal corregir situacions que dificulten o impossibiliten compaginar simultàniament el rol de pare o mare amb les responsabilitats laborals. Les llars d'infants s'han de considerar la part més important d'un sistema, però alhora hauríem de ser capaços de desenvolupar altres contextos educatius, prou amplis i flexibles, que permetin atendre adequadament tant els interessos dels infants com els de les famílies i de la comunitat.
- **Crear més places de 0 a 3.** El Departament d'Educació i la majoria dels ajuntaments de Catalunya han fet un gran esforç per assolir la creació de les 30.000 places d'escola bressol. Això s'ha d'entendre com un primer pas cap a una oferta pública ajustada a la demanda real. Durant la propera legislatura caldrà incrementar el nombre de places per tal de donar resposta a la forta demanda social.
- **Avançar en la municipalització del 0–3.** La col·laboració dels ajuntaments esdevé necessària i convenient en la prestació d'aquest servei. El seu alt grau d'implicació i l'esforç econòmic que aquesta col·laboració comporta és l'expressió de la prioritat d'un Govern i d'una administració local que donen satisfacció a una necessitat educativa i social fortament demandada pels ciutadans. Així mateix, cal completar el traspàs de la titularitat de les llars públiques als ajuntaments, amb les corresponents partides pressupostàries i l'acord dels professionals afectats.

EDUCACIÓ INFANTIL: SEGON CICLE (PARVULARI DE 3 A 6 ANYS)

- **Plantejar l'obligatorietat del segon cicle d'educació infantil.** Un cop assegurat el caràcter educatiu del cicle, cal plantejar la seva condició d'obligatori per poder incidir en aquella població de més risc d'exclusió social. Cal tenir present que la majoria de la població del nostre país en aquesta edat ja està escolaritzada. Un bon marc serà la Llei catalana d'educació.
- **Estendre la sisena hora al parvulari dels centres públics.** Un cop implantada la sisena hora en l'educació primària als centres públics, els propers anys caldrà ampliar-la al parvulari.

- **Prioritzar l'adquisició d'hàbits.** En aquest cicle cal prioritzar l'assoliment d'hàbits d'autonomia personal, de socialització, de comunicació, de treball, de joc, d'expressió i de creativitat a través de les activitats d'aprenentatge. Cal implicar les famílies en l'adquisició d'hàbits de l'alumnat com a element fonamental per a una educació compartida.
- **Assegurar la comunicació en català.** Per garantir la igualtat de tots els infants del nostre país, sigui quina sigui la seva procedència i la seva llengua familiar, cal assegurar com més aviat millor el coneixement del català, la llengua vehicular de l'ensenyament, i fer-ho des del més estricte respecte i consideració envers totes les altres llengües i cultures. Per això el Departament d'Educació continuarà duent a terme l'actualització dels programes d'immersió lingüística per poder fer la formació corresponent a les mestres i els mestres de parvulari i cicle inicial de primària.
- **Iniciar l'ensenyament de l'anglès.** En aquesta darrera legislatura el Departament d'Educació ha posat en marxa un programa d'innovació en què és possible iniciar l'aprenentatge de l'anglès als quatre anys. Un cop avaluada i millorada l'experiència, és el moment d'implantar-lo amb caràcter general. Per això caldrà portar a terme un ambiciós programa de formació del professorat, a més d'incrementar el nombre d'especialistes en anglès i en educació infantil. Per reforçar la introducció de l'anglès, és necessari reclamar que els mitjans de comunicació audiovisuals, sobretot la televisió, emetin programes en aquesta llengua adreçats específicament a un públic infantil.
- **Augmentar la plantilla de professorat.** Esquerra, des del Departament d'Educació, ha introduït la figura d'auxiliar de P3 amb un/a tècnic/a superior en educació infantil. Ara és el moment d'anar generalitzant aquesta mesura i completar les plantilles de parvulari a mesura que s'implementi la sisena hora.
- **Implantar la detecció precoç de handicaps i el treball preventiu al parvulari.** A l'educació infantil, sobretot al parvulari, pel seu caràcter universal, és molt important el treball de detecció precoç de handicaps i de trastorns que influeixen en l'aprenentatge escolar, per iniciar com més aviat millor les actuacions pertinents d'estimulació i de correcció. Aquest treball és important sobretot pel que fa als trastorns de la parla i la comunicació per tal de poder afrontar amb èxit els processos d'aprenentatge de la lectura i l'escriptura. Cal garantir a tots els centres l'assistència adequada dels assessors psicopedagògics dels serveis educatius i la formació actualitzada dels mestres especialistes d'educació especial.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

- **Assegurar els objectius de l'etapa de primària.** Assegurar a l'alumnat de primària l'assoliment dels objectius bàsics de l'etapa és la millor garantia per afrontar amb èxit la secundària obligatòria. En aquest sentit, l'aplicació de la **sisena hora a primària** ha de permetre millorar les estratègies metodològiques, que facin possible assegurar els objectius prioritaris de l'etapa a l'alumnat més desvalgut o amb més dificultats i alhora potenciar l'ampliació de coneixements a l'alumnat en condicions de fer-ho.
- **Millorar el seguiment de l'alumnat.** En l'etapa d'educació primària és molt important el paper que han de jugar els mestres i les mestres tutors i els especialistes d'educació especial, tant en la fase de diagnòstic precoç amb l'ajuda del psicopedagog/a dels serveis educatius, com en l'estratègia a seguir i l'ajuda que cal proporcionar a l'alumnat que no se'n surt, per poder superar les dificultats educatives i d'aprenentatge.
- **Reforçar l'acció tutorial.** L'acció de govern d'Esquerra ha comportat l'assoliment del complement de tutoria per a tot el professorat de primària, així com la disminució de dues hores de l'horari lectiu. Aquests avantatges han de repercutir en un seguiment millor de l'alumnat, de l'acció tutorial i de l'atenció a les famílies.
- **Possibilitar mesures de reforç.** L'organització del centre ha de garantir mesures de reforç per a aquells alumnes que no han assolit els objectius bàsics del parvulari i de cadascun dels cicles de primària immediatament després que s'hagin detectat.

- **Disposar d'un pla d'acollida per a l'alumnat immigrant.** L'obra de govern d'Esquerra ha fet possible una solució innovadora i sostenible per atendre l'alumnat nouvingut. Les aules d'acollida, amb la dotació del tutor/a corresponent, i els plans d'entorn han demostrat que són una resposta adequada. Cal seguir implementant aquestes mesures i fer-ne el seguiment i l'avaluació corresponent que permetin millorar-ne l'eficàcia.
- **Assegurar les competències en llengua.** En aquesta etapa educativa, pel caràcter instrumental que té, s'ha de garantir que tots els nens i nenes adquireixin el domini comunicatiu en català amb un nivell adequat d'expressió oral i escrita, de comprensió i de velocitat lectora, ja que és la llengua vehicular de l'aprenentatge. I també el nivell adequat, oral i escrit, del castellà. Cal anar generalitzant el programa experimental de llengües estrangeres, amb la corresponent formació del professorat, per poder garantir un nivell comunicatiu acceptable en anglès.
- **Garantir l'assoliment de les competències bàsiques de l'etapa.** A més del domini de les competències lingüístiques, cal assegurar un domini del càlcul i del raonament matemàtic. Tots els alumnes també han d'adquirir coneixements bàsics del medi natural i social, començant per la realitat més propera fins a les referències més allunyades. S'han d'incorporar els coneixements tecnològics elementals al currículum de l'etapa.
- **Potenciar l'expressió artística.** El nou currículum ha d'incorporar el desenvolupament de coneixements i habilitats bàsics en educació musical i en educació visual i plàstica.
- **Garantir l'ús social del català en tot l'àmbit escolar.** El català ha de ser la llengua habitual a les classes, els passadissos, els patis, els menjadors, les activitats extraescolars, les sortides, les relacions amb el personal administratiu, la consergeria, els monitors/es..., així com en la documentació interna i externa del centre.
- **Treballar els hàbits bàsics.** En l'etapa de primària cal aprofundir i consolidar hàbits d'ordre, de socialització, d'autonomia personal, de treball en equip i de treball individual, d'estudi i de saber buscar informació. En aquesta etapa és important l'educació de la voluntat i de l'esforç personal, així com l'assumpció de valors democràtics.
- **Assegurar l'itinerari escolar.** Cal assegurar a les famílies un itinerari escolar per als seus fills des de l'inici de l'escolaritat. S'ha d'establir un protocol efectiu que garanteixi el traspàs adequat de tots els aspectes educatius i d'aprenentatge de l'alumnat que acaba la primària i s'incorpora a la secundària. Cal també crear una comissió de coordinació entre els centres del mateix itinerari.

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA

- **Assegurar els objectius bàsics de l'etapa.** Aquesta etapa marca el final de l'ensenyament obligatori i, per tant, cal assegurar els coneixements bàsics a tots els nois i noies, perquè puguin viure autònomament i gaudir dels beneficis que proporciona la societat. Al mateix temps, han de conèixer quins són els seus deures i els seus drets com a ciutadans. En una societat avançada com la nostra, es fa cada cop més imprescindible que la majoria de l'alumnat adquireixi, a l'ESO, els coneixements necessaris per poder continuar estudis de formació professional o de batxillerat.
- **Millorar l'èxit escolar dels nostres alumnes.** El desplegament de la nova Llei d'educació, la LOE, és una oportunitat per adequar el currículum a la realitat d'una societat com la nostra. És també el moment de revisar la metodologia d'ensenyament i aprenentatge i l'organització dels centres educatius, amb la finalitat de millorar els coneixements de l'alumnat. Els propers anys s'ha d'assolir la fita que almenys un 85% de l'alumnat estigui en condicions d'obtenir el graduat en educació secundària.
- **Reduir la ràtio dels grups d'ESO a 25 alumnes per grup** per millorar l'atenció a tot l'alumnat i com a mesura de qualitat educativa al llarg de les etapes d'educació obligatòria.
- **Disminuir el nombre de professors que intervenen en un mateix grup** a primer i segon d'ESO fins a un màxim de sis. El Departament d'Educació ha d'arbitrar les mesures administratives per facilitar l'agrupació de matèries que permetin reduir el nombre de professorat.

- **Potenciar la coordinació dels equips docents.** Aquesta és una mesura clau per millorar l'atenció i el seguiment de l'alumnat. Cal implicar els membres de l'equip docent en tasques de tutoria individual.
- **Millorar l'acció docent a partir de l'avaluació de l'alumnat.** L'avaluació i el seguiment de l'alumnat han de permetre al professorat ajustar l'acció docent. Això ha d'afavorir que l'alumnat assolixi els objectius bàsics i ha d'estimular l'assoliment de l'excel·lència de l'alumnat amb més possibilitats.
- **Reforçar l'acció tutorial.** El treball de tutoria ha d'estar planificat, tant la tutoria col·lectiva amb el grup classe com la tutoria individual. Cada tutor o tutora ha d'aprofitar les hores de què disposa setmanalment en l'horari lectiu i en l'horari de permanència al centre per fer la feina de tutoria. L'organització del centre ha de facilitar que el tutor tingui amb el seu grup un nombre d'hores setmanals de classe significatiu. L'acció tutorial ha de comportar un seguiment i una orientació exhaustiva de tot l'alumnat i tant dels aspectes educatius com dels d'aprenentatge. En aquest procés cal implicar-hi les famílies. Val la pena aprofitar les grans possibilitats que ofereix la tutoria entre iguals. Es posarà en marxa un programa de formació per als nous tutors, així com assessoraments per millorar l'acció tutorial en els centres que més ho necessitin.
- **Garantir l'eficàcia organitzativa dels centres.** Cal garantir, per part de l'equip directiu, les reunions de departaments amb unificació de programacions i de criteris organitzatius, metodològics i d'avaluació.
- **Millorar l'atenció a l'alumnat immigrant.** L'obra de govern d'Esquerra ha fet possible una solució innovadora i sostenible per atendre l'alumnat nouvingut. Les aules d'acollida, amb la dotació del tutor/a corresponent i els plans d'entorn, han demostrat que són una resposta adequada. Cal seguir implementat aquestes mesures i fer-ne el seguiment i l'avaluació corresponent que permeti millorar-ne l'eficàcia.
- **Implementar mesures de reforç.** Cal adoptar mesures organitzatives que permetin ajudar a aprendre a tot l'alumnat. En tots els cursos de l'ESO, però especialment en els dos primers, és important organitzar el reforç per a tot l'alumnat que ho necessiti, sobretot en les matèries instrumentals. Aquest reforç es pot fer dins de l'aula, intervenint més d'un professor, o en petit grup fora de l'aula.
- **Adaptacions curriculars.** Per a l'alumnat amb més dèficits d'aprenentatge cal arbitrar, amb l'ajuda del psicopedagog, adaptacions curriculars en què s'especifiquin els objectius i continguts d'aprenentatge, la temporització per assolir-los i els criteris d'avaluació.
- **Crear als centres aules obertes i dotar-les adequadament.** Hem posat en funcionament 390 aules obertes als IES per atendre millor la diversitat. Cal estendre aquesta oferta per respondre a les necessitats de l'alumnat amb dèficits d'aprenentatge greu i fort rebuig escolar, i reforçar-la amb un tutor/a específic, material i altres recursos. L'organització de les aules obertes permet signar convenis amb els ajuntaments per realitzar activitats de caràcter pràctic o manual en una part de l'horari lectiu de l'alumnat.
- **Constituir comissions mixtes d'atenció social.** Cal fomentar en els centres la constitució de comissions mixtes d'atenció social, per establir ponts entre els professionals del centre, els professionals dels serveis educatius com l'assessor psicopedagògic i l'assessor LIC, i els professionals dels serveis socials del municipi. Amb la funció de fer el seguiment de l'alumnat absentista i de proporcionar ajudes a l'alumnat amb risc d'exclusió social.
- **Incrementar els tècnics superiors d'integració social.** El Departament d'Educació ha introduït aquesta nova figura professional en aquells IES amb més alumnat en risc d'exclusió social. Els bons resultats obtinguts aconsellen l'ampliació del nombre d'aquests professionals a més IES.
- **Desenvolupar els programes de qualificació professional inicial.** Per als alumnes amb un fort rebuig a la institució escolar i en els casos en què el centre ja ha provat totes les mesures anteriors, cal desplegar els programes de qualificació professional inicial a partir dels 15 anys. Cal reconvertir les actuals UEC cap a aquests programes.

- **Desenvolupar el programa de salut i escola.** Aquest programa és fruit de la col·laboració entre els departaments de Salut i d'Educació. Actualment és en fase de desenvolupament. Cal fer-ne l'avaluació pertinent i introduir-hi les millores que calguin perquè contribueixi a la millora educativa de l'alumnat.
- **Garantir el català com a idioma vehicular del centre.** Tal com estableix la normativa, tots els professors han de fer les classes en català, excepte els de les altres llengües, i s'han de dirigir a l'alumnat normalment en català. Cal la publicació del Decret d'ús del català en els centres educatius que desenvolupa la Llei de política lingüística.
- **Potenciar l'ús social del català.** L'administració i els equips directius dels IES han de prendre mesures per potenciar l'ús social del català en tot l'àmbit escolar: classes, passadissos, patis, bar, menjador, activitats extraescolars, sortides, relacions amb el personal administratiu, consergeria, etc.
- **Establir plans de formació.** Cal continuar la tasca iniciada de formació del professorat en la pràctica reflexiva i d'actualització científica i metodològica que ajudi el professor a fer un ensenyament atractiu i motivador, renovant i millorant metodologies i incorporant les tecnologies de la informació i la comunicació a la docència.
- **Treballar els hàbits bàsics.** A l'ESO cal refermar el treball iniciat a primària en l'educació de la voluntat i de l'esforç personal, així com en l'assumpció de valors democràtics. Cal aprofundir i consolidar hàbits d'ordre, de treball en equip i de treball individual, d'estudi, d'autonomia personal i de saber buscar i seleccionar la informació. Per això és important un funcionament en equip docent que unifiqui les actuacions de tots els professors d'un mateix grup d'alumnes.
- **Crear el departament d'orientació.** Cal crear aquest departament en cada IES i establir els mecanismes de col·laboració amb la resta de departaments i amb els equips docents.

EDUCACIÓ ESPECIAL: VERS UNA ESCOLA INCLUSIVA

Quan parlem d'escola inclusiva no ens referim únicament a la integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials a l'escola ordinària, sinó que parlem d'inclusió en sentit ampli marcant una diferència clara amb les pràctiques educatives segregatives. Per tant, el model d'escola inclusiva que proposa Esquerra i que ha començat a aplicar durant la seva etapa de govern en els cursos 2004–2005, 2005–2006, i en la preparació del curs 2006–2007, implica actuacions en quatre camps: l'alumnat nouvingut, l'alumnat en risc de marginació social, l'atenció a la diversitat en l'aula i l'alumnat amb necessitats educatives especials.

- **Aposta per l'escola inclusiva.** Hem fet una aposta decidida per la inclusió de l'alumnat amb necessitats educatives especials, amb la creació de les unitats de suport a l'educació especial (USEE) en centres ordinaris de primària i de secundària. Aquest alumnat comparteix amb l'alumnat de centres ordinaris totes les activitats escolars i educatives que pot, i ho fa acompanyat del seu professorat específic i amb les adaptacions que facin falta, per no ser una càrrega al professorat de l'aula ordinària.
- **Crear més unitats de suport a l'educació especial.** Hem creat 94 USEE. Cal continuar creant aquestes unitats tant en centres de primària com de secundària, i estendre-les a tot el territori.
- **Estudiar els casos d'escolarització compartida.** Hem anat eliminat les traves burocràtiques que entorpen l'escolarització compartida entre centres ordinaris i centres d'educació especial. Paral·lelament a la creació de més USEE, hem de seguir avançant en l'escolarització compartida entre l'alumnat per afavorir processos de socialització com més normalitzadors millor.
- **Planificar els centres d'educació especial.** Cal fer una planificació a mitjà termini dels centres necessaris d'educació especial. A mesura que les USEE vagin creixent, cal anar reconvertint una part del professorat amb experiència dels centres d'educació especial en professorat de les unitats de suport a l'educació especial.

- **Dotar de més professionals els serveis educatius i millorar el servei als centres, al professorat, a l'alumnat i a les famílies.** Per reforçar la inclusió educativa, hem incrementant els serveis educatius generals amb 97 psicopedagogs, 34 treballadors socials i 34 docents; i els CREDA amb 55 logopedes. Hem planificat el creixement d'aquests serveis fins a assolir una ràtio raonable per a cada professional. Cal continuar amb nous recursos en aquesta línia.
- **Col·laborar amb altres departaments.** Cal continuar la línia iniciada de col·laboració i d'establiment de convenis amb els departaments de Salut, de Benestar i Família, i de Treball.
- **Col·laborar amb els ajuntaments en l'educació especial.** Cal avançar en la línia de planificació i de gestió amb els ajuntaments en tots els aspectes relacionats amb l'educació especial.
- **Elaborar un decret d'educació especial.** Després de l'aprovació de la LOE, cal fer-ne el desplegament pertinent a Catalunya. En aquest camp, cal fer un nou decret que reguli l'educació especial i que permeti seguir avançant vers l'escola inclusiva.

BATXILLERAT

- **Implantar les modalitats de batxillerat.** Cal desenvolupar les tres modalitats de batxillerat de manera que, entre les matèries optatives i les de modalitat, permeti ajustar a l'alumnat l'itinerari més idoni per als estudis posteriors.
- **Potenciar els treballs de recerca.** Una de les mesures originals que gaudeixen de més prestigi en el batxillerat actual a Catalunya són els treballs de recerca, per a molts alumnes el veritable inici d'un treball sistemàtic, de recerca d'informació i d'adquisició de coneixement. Cal dotar els centres dels recursos necessaris per millorar qualitativament aquesta funció educadora i al mateix temps fer conèixer a tota la comunitat els resultats d'aquest esforç d'alumnat i professorat.
- **Reforçar i potenciar la tutoria.** La tutoria, amb un fort component d'orientació en aquesta etapa, és un element bàsic en el batxillerat ja que en depèn bona part del futur dels joves de Catalunya. S'ha de considerar una part del pla d'estudis i preveure-la en l'horari del professorat.
- **Millorar les relacions entre els centres de secundària i la universitat.** La transformació que viu la universitat catalana (amb la perspectiva de l'Espai Europeu d'Educació Superior) ha de ser coneguda pel professorat i l'alumnat del batxillerat. En aquesta context, cal millorar els mecanismes d'informació entre els centres superiors i els de secundària per tal de poder orientar millor l'alumnat d'aquests darrers centres; i cal facilitar treballs conjunts i compartits entre ambdós tipus de centres: assessorament per a treballs de recerca, projectes Ítaca i Argó de la UAB, etc.
- **Desenvolupar l'aprenentatge servei.** En alguns centres de secundària s'ha iniciat una metodologia d'aprenentatge servei: els alumnes realitzen treballs de servei a la comunitat, com a element d'aprenentatge. Cal facilitar el reconeixement curricular d'aquesta modalitat d'aprenentatge i potenciar-la, ja que té un alt valor educatiu per als joves, alhora que els permet fer-se visibles en la comunitat mitjançant un treball socialment reconegut.
- **Facilitar l'adquisició de la competència lingüística en català a l'alumnat que s'incorpora de nou al sistema educatiu.** Amb el suport del Consorci per a la Normalització Lingüística, els ajuntaments o altres organismes, cal preparar cursos intensius al juliol i a la primavera de setembre perquè aquest alumnat pugui seguir les classes en català.
- **Potenciar els estudis de batxillerat nocturn i a distància:** La necessitat de tenir el batxillerat com a via normal per accedir a estudis universitaris i el fet que molts joves tenen dificultats a l'edat corresponent per cursar-lo ha de fer preveure vies alternatives per cursar el batxillerat en règim nocturn o a distància (Institut Obert de Catalunya). Per a aquestes modalitats, que cal potenciar, s'ha d'adequar el pla d'estudis d'acord amb les característiques de l'alumnat.
- **Cal reduir la ràtio per grup de batxillerat** fins a un màxim de 30 alumnes per grup.

FORMACIÓ PROFESSIONAL

- **Desenvolupar el Pla general de formació professional.** Hem augmentat l'oferta quantitativa i qualitativa de formació professional establint mecanismes per a una FP flexible i una FP a distància (Institut Obert de Catalunya). Hem incrementat amb 300 grups l'oferta de cicles formatius i s'ha publicat un decret de mesures que fan el sistema més flexible, per acostar la formació professional a totes les persones en edat laboral i a les necessitats de les empreses. Continuarem l'increment quantitatiu i qualitatiu de la formació professional, flexibilitzant-ne els horaris i l'oferta.
- **Incrementar els estudis de FP a distància.** Hem iniciat de manera experimental la possibilitat de fer alguns cicles formatius a distància. Amb la creació i el desenvolupament de l'Institut Obert de Catalunya, cal avançar en aquesta línia i anar augmentant l'oferta formativa de FP a distància.
- **Reforçar la col·laboració amb les empreses.** Continuarem la línia iniciada d'establir convenis de col·laboració amb empreses i sectors professionals, potenciant les comissions de formació professional en el territori (amb la participació de l'administració educativa, les administracions locals i els agents socials). Crearem una fundació que permeti el mecenatge d'aquestes empreses col·laboradores i el seu reconeixement per permetre les exempcions fiscals corresponents.
- **Augmentar l'oferta pública d'especialitats esportives de formació professional.** Per primer cop s'ha aconseguit fer una gran oferta pública d'ensenyament d'esports. Continuarem la implantació d'ensenyaments públics del règim especial d'esports arreu del territori.
- **Crear centres públics de formació professional integrats i de referència de Catalunya.** Hem posat en funcionament, conjuntament amb Treball i Indústria, quatre centres integrals de formació professional (Olot, Manresa, Sant Feliu de Llobregat i Tarragona), que aglutinen tots els sistemes: formació reglada, ocupacional i continuada. Cal incrementar aquests centres arreu del territori i per als diferents sectors productius, així com la col·laboració i la relació amb el Departament de Treball per a la planificació i la gestió de la formació ocupacional en tots els centres col·laboradors.
- **Augmentar el reconeixement de l'experiència professional.** Hem incrementat i potenciat el reconeixement acadèmic de l'experiència professional amb l'acreditació de competències i l'augment de les proves d'obtenció de títol de tècnic i de tècnic superior. Cal incrementar i relacionar les titulacions que es convoquen per aquesta via amb les que s'ofereixen com a formació professional a distància. Avançar cap al reconeixement acadèmic de les competències assolides en els cursos de formació ocupacional.
- **Establir itineraris professionalitzadors.** Hem endegat un curs de preparació de les proves d'accés a grau superior per a les persones que han assolit el títol de tècnic. Cal dissenyar un itinerari professionalitzador clar i incrementar l'oferta de preparació de proves d'accés a grau mitjà i superior, promoure el reconeixement de les competències professionals assolides en un nivell per al nivell superior, i incrementar les correspondències entre els títols de tècnic superior i els estudis universitaris.
- **Promoure la certificació de qualitat per als cicles formatius de formació professional.** Hem arribat a certificar, segons les normes de qualitat, els estudis de formació professional en més de 20 centres públics, i n'hi ha una cinquantena en vies de certificació. Promourem la certificació de qualitat de manera voluntària en els centres que tinguin un nombre significatiu de famílies de FP. Elaborarem un programa d'homologació de les empreses que col·laboren en la formació en centres de treball dels alumnes de formació professional.
- **Potenciar els programes de qualificació professional inicial.** Cal desenvolupar els PQPI, que estableix la Llei orgànica d'educació (LOE). Cal assegurar-ne el finançament i la distribució per tot el territori, perquè estiguin a l'abast de tot l'alumnat que no obtingui el graduat en ESO. L'oferta ha de poder estar relacionada amb els cicles formatius de grau mitjà. Cal preveure també cursos de competència lingüística bàsica en llengua catalana com a formació complementària per a aquests alumnes.

EDUCACIÓ DE PERSONES ADULTES

- **Assumir les competències de la formació de persones adultes.** El Departament d'Educació ha assumit les competències en la formació de persones adultes després de l'abandó i el deteriorament a què havia estat sotmesa per part dels diferents governs de CiU.
- **Programar la distribució territorial de les escoles de persones adultes.** Hem estructurat l'oferta de formació de persones adultes i la seva distribució territorial. Facilitarem l'accés a aquesta formació a tots els ciutadans, promovent centres amb una oferta adequada en tots aquells municipis en què es necessiti. Aquesta mesura ha de contribuir a incrementar el nostre nivell educatiu mitjà i a facilitar la cohesió social.
- **Preparar les proves d'accés.** Hem consolidat la preparació de proves d'accés als diferents estudis en els centres de persones adultes. Cal promoure i fer conèixer aquesta oferta pública de cursos preparatoris de les diverses proves d'accés.
- **Col·laborar amb els centres de secundària.** S'ha d'establir la cooperació necessària entre les escoles de persones adultes i els IES, i oferir als joves que no hagin obtingut el graduat en ESO cursos de preparació de les proves d'accés a grau mitjà o a altres programes.
- **Potenciar l'ensenyament a distància.** La posada en funcionament de l'Institut Obert de Catalunya (IOC) obre una nova etapa que caldrà anar desenvolupant en el camp de la formació de persones adultes tant en els estudis per obtenir el graduat d'ESO com el batxillerat, la FP i altres ensenyaments.
- **Augmentar la presència de l'ensenyament de llengües estrangeres** a les escoles d'educació de persones adultes. S'ha d'incorporar l'aprenentatge de llengües estrangeres amb un contingut i una temàtica pensats per ser útils en situacions de la vida diària.

ENSENYAMENTS ARTÍSTICS

- **Potenciar la Subdirecció General d'Ensenyaments Artístics.** Per tal de millorar l'acció educativa en el conjunt dels ensenyaments artístics, Esquerra ha creat aquesta nova subdirecció general, per corregir la dispersió en què es trobaven aquests ensenyaments i ordenar i planificar el sector.
- **Potenciar els ensenyaments artístics en l'ensenyament obligatori.** Amb l'objectiu d'afavorir l'aprenentatge global, seguirem impulsant les mesures per equilibrar la dedicació curricular dels àmbits dels ensenyaments artístics amb la d'altres àrees del currículum.
- **Integrar els llenguatges artístics en la pràctica educativa.** Amb la finalitat de desenvolupar un canvi metodològic que pugui ser extensiu a altres àrees del currículum, impulsarem el treball interdisciplinari, desenvoluparem formes diferents de descoberta i anàlisi de coneixements, i potenciarem el treball de les capacitats cognitives i socials, fonamentals per entendre la tolerància i l'enriquiment que promou la diversitat.
- **Incorporar temes dels ensenyaments artístics als programes d'innovació.** Fer extensius els programes d'innovació educativa a temes relacionats amb els ensenyaments artístics.
- **Facilitar l'accés de la població a la sensibilització, la formació i la pràctica dels ensenyaments artístics.** Especialment als infants i joves, amb la finalitat de contribuir a l'educació integral de les persones i a l'aprenentatge al llarg de la vida.
- **Planificar els centres d'ensenyament artístics.** Volem arribar a una planificació que permeti estendre la xarxa de centres d'ensenyaments artístics, atenent criteris de proximitat territorial, de densitat de població i d'equilibri de l'oferta formativa. Promourem la creació d'una escola de música de titularitat municipal en cada municipi de més de 20.000 habitants o en cada cap de comarca. Igualment, impulsarem la creació d'una escola de dansa a les ciutats catalanes principals amb més densitat de població.

- **Aconseguir una oferta equilibrada de cicles formatius.** Cal la continuïtat de cicles de grau mitjà amb cicles de grau superior de la mateixa família, una oferta alterna de cicles en municipis amb poca densitat de població, el manteniment de l'oferta de cicles per un període mínim de quatre cursos i una oferta complementària en centres propers territorialment.
- **Millorar el finançament de les escoles municipals de música i dansa.** Hem aconseguit augmentar el finançament per a les escoles de música i dansa, amb una actualització del nombre d'alumnes per centre. Cal arribar a acords entre el Departament d'Educació i les entitats municipals per seguir millorant el finançament d'aquests centres.
- **Impulsar mesures que permetin la simultaneïtat dels ensenyaments generals amb els artístics.**
- **Establir un marc per a la col·laboració entre els centres d'ensenyament artístic i els plans educatius d'entorn.** Obrir els centres d'ensenyaments artístics a l'entorn social i cultural dels municipis a través del treball conjunt amb altres centres o entitats, en la dinàmica dels plans educatius d'entorn.
- **Implantar cicles formatius relacionats amb oficis situats en els àmbits de la música, la dansa i l'art dramàtic.**
- **Establir les mesures oportunes per situar els estudis superiors artístics dins l'Espai Europeu d'Educació Superior.** Continuarem potenciant mesures que permetin vetllar perquè aquests estudis tinguin un tracte igualitari amb els estudis universitaris.
- **Ampliar el batxillerat artístic a tots els ensenyaments artístics** (música, dansa, art dramàtic, arts plàstiques i disseny) i fer-ne una implantació equilibrada per tot el territori.
- **Revalorar la tasca docent del professorat dels ensenyaments artístics no reglats**, perquè tingui el reconeixement social que es promou des del Pacte Nacional per a l'Educació. Cal impulsar un conveni marc laboral que estableixi unes condicions mínimes per al col·lectiu de docents.

ENSENYAMENT D'IDIOMES.

- **Crear noves escoles oficials d'idiomes.** Hem ampliat l'oferta de places i centres creant 23 escoles oficials d'idiomes fins a arribar al 97% del territori. Continuarem estenent i millorant aquesta oferta educativa.
- **Impulsar l'ensenyament a distància d'idiomes.** Hem ampliat l'oferta de places de formació d'anglès a distància (*That's English*). Continuarem consolidant aquesta oferta.

MESURES GENERALS DE QUALITAT EDUCATIVA

PER A LA INNOVACIÓ EDUCATIVA I LA QUALITAT DEL SISTEMA

- **Continuar l'increment de la inversió pública educativa fins a situar-la en la mitjana europea** (6% del PIB). En tres anys hem incrementat el pressupost d'educació amb 1.598 M d'€ (un 55%), de manera que s'ha passat dels 2.903,7 M d'€ l'any 2003 als 4.501,9 M d'€ per a l'any 2006.
- **Promoure la innovació educativa** lligada a la recerca com a factor qualitatiu de l'educació. A Catalunya la història de l'educació està molt lligada a la renovació pedagògica i a la innovació educativa. És per això que un dels objectius d'Esquerra des del Departament d'Educació ha estat promoure la innovació educativa i la creació de la unitat de programes d'innovació educativa.
- **Donar suport als projectes d'innovació** que estan portant a terme als centres educatius o grups de professors/es de diferents centres.

- **Promoure projectes que potenciïn la incorporació de noves metodologies** en la dinàmica escolar i la millora dels resultats d'aprenentatge de l'alumnat.
- **Difondre pràctiques innovadores** que es duguin a terme i puguin ser d'interès per al conjunt de professors i professores i il·lusionar el professorat per tal que trobi en la recerca de nous camins resposta als reptes que avui demana la pràctica docent.
- **Estendre l'oferta de programes d'innovació** que fins ara s'han posat a disposició dels centres educatius de Catalunya i del professorat. Aquests programes pretenen oferir als centres docents propostes d'acció vinculades a algun dels reptes de la societat actual:
 - Educació ambiental: per la necessitat d'educar per un desenvolupament sostenible.
 - Educació en comunicació audiovisual: per fomentar l'esperit crític i l'autonomia respecte dels missatges que ens arriben a través dels mitjans de comunicació.
 - Biblioteca escolar, PuntEdu: un espai de coneixement i d'aprenentatge, per saber buscar i interpretar la informació i potenciar el plaer per la lectura.
 - Coeducació: per promoure la igualtat real d'oportunitats i l'eliminació de tota mena de discriminacions per raó de sexe.
 - Educació per la ciutadania: per educar en els valors ètics, cívics i responsables d'una societat democràtica i avançada.
 - Educació per la salut: perquè ajudi a prevenir conductes de risc i desenvolupar conductes saludables.
 - Convivència i mediació escolar: per fomentar relacions positives personals i la resolució pacífica de conflictes.
 - Tecnologies de la informació i de la comunicació: per estimular el treball col·laboratiu amb les TIC a l'aula i l'aplicació en totes les àrees i els nivells.
 - Llengües estrangeres: per garantir una bona competència comunicativa amb l'anglès i altres llengües estrangeres.
 - Altres de caràcter transversal.

El resultat d'aquesta actuació ha comportat que després de dos anys i mig de govern hi hagi actualment 1.635 centres docents del país que estiguin desenvolupant un d'aquest programes d'innovació.
- **Fer el seguiment i l'avaluació dels programes actuals per introduir-hi millores**, crear nous programes d'innovació i posar-los al servei del professorat.
- **Establir convenis amb les diferents universitats** per estimular la recerca creant grups d'investigació en què també participi el professorat en actiu d'educació infantil, primària i secundària. Les convocatòries d'ajuts a la recerca i innovació educativa (ARIE), fetes conjuntament entre el Departament d'Educació i el d'Universitats, han posat les bases per impulsar els grups de recerca mixtos (professorat universitari i no universitari) en temes educatius. Cal millorar la convocatòria incrementant-ne els recursos. Igualment, la convocatòria de Xarxes incentivadores de recerca educativa (XIRE) de 2006 ha donat resposta a la coordinació dels grups de recerca en les temàtiques de llengua, ciències i matemàtiques, ciències socials i educació ambiental. Cal continuar aquestes convocatòries i assegurar-hi sempre la presència del professorat no universitari.
- **Incorporar la innovació educativa als currículums**. Introduir en els nous currículums, de manera transversal en les diferents matèries, les aportacions més reeixides i generalitzables dels programes d'innovació actuals.
- **Consolidar la reordenació dels serveis educatius**. Esquerra, en la gestió del Departament d'Educació, ha iniciat un procés important de reordenació de les funcions dels serveis educatius. D'una banda, ha creat els equips d'assessorament en llengua, interculturalitat i cohesió social (ELIC), fusionant els assessors anteriors, procedents del SEDEC, i els del programa de compensatòria. D'altra banda, ha reordenat els EAP, CRP i ELIC que actuen en l'àmbit d'una mateixa zona i comparteixen els mateixos centres, i ha creat un servei educatiu integrat en què cadascun exer-

- ceix les seves funcions tot compartint l'organització, la infraestructura i la gestió de la informació per millorar l'atenció als centres, al professorat i a l'alumnat. Cal publicar el nou Decret de serveis educatius elaborat per l'equip d'Esquerra al Departament per consolidar aquestes millores.
- **Millorar els CREDA i els camps d'aprenentatge.** S'han redimensionat i impulsat els serveis educatius més generals, els CREDA, i els camps d'aprenentatge. Cal continuar en aquesta línia per arribar a tota la població escolar que ho necessita.
 - **Redefinir funcions i millorar recursos dels serveis educatius.** Assolir un acord satisfactori amb els professionals dels serveis educatius i les organitzacions sindicals per redefinir les seves funcions i continuar el procés iniciat de redimensionar les plantilles fins a establir una ràtio professional-centres que permeti una actuació de qualitat.
 - **Crear nous centres de recursos de deficients motrius i deficients mentals** de caràcter general, per serveis territorials.
 - **Cal continuar l'increment de professionals per a la funció inspectora** fins a assolir una ràtio que garanteixi l'exercici de les seves funcions amb un nivell òptim de qualitat, en la línia ja iniciada durant els darrers dos anys, en els quals la inspecció d'educació ha tingut un important augment d'efectius.
 - **Posar a disposició de la inspecció els instruments adequats** per a l'exercici de les seves funcions, establir una planificació raonable de tasques des del punt de vista central i territorial, elaborar un pla eficient de formació per als professionals de la inspecció i convocar un nou concurs d'accés.
 - **Regular la funció inspectora.** Procedir al desenvolupament de la LOE amb la publicació d'un nou decret regulador de la inspecció educativa de Catalunya.
 - **Desenvolupar globalment el Pla d'avaluació del sistema educatiu.** El Departament d'Educació ha elaborat un ambiciós pla d'avaluació que comprèn la majoria dels aspectes del sistema educatiu i que engloba l'acció avaluadora de totes les unitats del Departament. Aquest pla, un cop desenvolupat, ha de poder proporcionar les dades necessàries per a la presa de decisions que contribueixin a la millora del sistema educatiu.
 - **Potenciar l'avaluació diagnòstica dels centres educatius** que ha desenvolupat la inspecció d'educació.
 - **Impulsar la reflexió a partir de l'avaluació de les competències bàsiques per part dels centres.** Mantenir i incrementar la xarxa de centres per a la millora de les competències bàsiques.
 - **Potenciar les comissions interdepartamentals** per fer més operativa i funcional la seva actuació en el territori en coordinació amb les administracions locals.
 - **Establir una coordinació estreta entre els departaments** que intervenen en la infància i la joventut: Educació, Benestar i Família, Salut, Justícia i Interior.
 - **Continuar fomentant la creació d'escoles esportives als centres educatius** de Catalunya en la línia ja iniciada de col·laboració entre el Departament d'Educació i la Secretaria General de l'Esport. Hem establert acords entre les dues institucions per potenciar l'esport escolar, creant escoles esportives en més de 150 centres educatius de Catalunya, gestionades pels mateixos alumnes i per les AMPES, i coordinades pel professorat d'educació física. Cal continuar aquesta línia de cooperació i estendre-la per tot el territori.
 - **Potenciar l'especialització esportiva vinculada a l'entorn de determinats instituts d'ensenyament secundari.** S'ha fomentat l'especialització de determinats IES en la potenciació d'esports vinculats al seu entorn. Cal continuar i estendre als instituts aquesta especialització on sigui necessària.

PER REDUIR EL FRACÀS I ASSOLIR L'ÈXIT ESCOLAR

La inclusió d'un apartat específic referit a la reducció del fracàs escolar, en un programa educatiu com el d'Esquerra, constitueix en certa manera una redundància amb tot el conjunt, perquè precisament aquest és l'objectiu central al servei del qual van encaminades totes les mesures de canvi i millora qualitativa de l'educació que es proposen al llarg del programa.

No obstant això, sense entrar en el detall de les mesures perquè ja s'expliquen al llarg dels diferents àmbits del programa, Esquerra ha decidit incloure aquest apartat específic per posar en relleu al màxim l'objectiu central de la seva proposta educativa: **assolir una educació per a l'èxit escolar de tots els infants i joves de Catalunya.**

L'anomenat *fracàs escolar* es refereix sintèticament a aquell alumnat que en acabar l'educació obligatòria no obté el títol de graduat en ESO.

Reduir els índexs d'abandó escolar, augmentar el nombre d'alumnes que obtenen el graduat en finalitzar els estudis obligatoris i millorar significativament les taxes d'escolarització en ensenyaments postobligatoris són objectius de caràcter estratègic per al país i un instrument de suport per a la compensació de les desigualtats socials. En definitiva, elevar els nivells de formació actuals del conjunt de la població és un imperatiu social que va més enllà de les necessitats de desenvolupament econòmic i que situa el benestar i el progrés de les persones com a fites imprescindibles per a la cohesió social de la Catalunya del segle XXI.

En aquest sentit, Esquerra proposa:

- **Assolir que com a mínim un 85% de l'alumnat obtingui el graduat en ESO.** A Catalunya, un 28% de l'alumnat no obté el graduat en ESO. Cal reduir, en una primera etapa, aquest percentatge al 15%. L'esforç del Departament d'Educació ha d'anar orientat en la línia dels objectius de formació previstos per al 2010 pel Consell d'Europa, que situen al voltant del 85% els percentatges de població amb estudis postobligatoris.
- **Reforçar les mesures preventives del fracàs escolar.** Establir mecanismes de detecció primerenca en l'educació infantil i primària, mitjançant les següents mesures:
 - Garantir que en finalitzar l'etapa d'educació primària tot l'alumnat hagi adquirit les competències bàsiques necessàries que li permetin continuar l'educació secundària obligatòria amb aprofitament. Assolir els objectius de l'etapa de primària és la millor garantia per afrontar amb èxit la secundària obligatòria.
 - Sistematitzar la detecció precoç de handicaps i trastorns en l'etapa d'educació infantil per tal d'iniciar com més aviat millor les actuacions pertinents d'estimulació i de correcció.
 - Continuar el procés d'incorporació a les escoles de tècnics superiors d'educació infantil.
 - Continuar incrementant l'atenció d'assessors psicopedagògics dels serveis educatius als centres educatius. En aquest sentit, caldrà continuar incrementant el nombre de psicopedagogs, assistents socials i logopedes per cobrir aquestes necessitats.
 - Continuar reforçant l'atenció tutorial a l'alumnat i a les famílies. El treball conjunt i coordinat dels mestres amb les famílies en l'educació dels infants, especialment en l'educació infantil i els primers cicles d'educació primària, és un dels recursos més potents per assolir l'èxit escolar.
 - Augmentar les hores escolars dels alumnes a l'escola: incrementar una hora diària d'atenció educativa dels nens i nenes en l'educació primària pública (sisena hora) i estendre aquesta hora també al parvulari.

- Gestionar activitats d'estudi assistit amb monitors per a l'alumnat amb menys recursos i atenció familiar.
 - Implicar els ajuntaments en la coordinació de les tasques educatives de la ciutat o poble i el suport a les AMPA, per avançar en la línia dels plans educatius d'entorn.
 - Promoure una col·laboració estreta entre els serveis socials municipals i els centres educatius per fer polítiques socials d'equitat real, com ara l'ajuda a l'alumnat amb risc d'exclusió social i els programes contra l'absentisme escolar.
- **Reforçar les mesures d'abordatge directe del fracàs escolar:**
- Disminuir progressivament el nombre d'alumnes per grup a l'ESO fins a situar-lo en un màxim de 25 alumnes per grup en totes les etapes obligatòries.
 - Prioritzar el treball de tutoria, de seguiment de l'alumnat i la implicació de les famílies.
 - Coordinar els equips docents dins cada centre.
 - Coordinar els equips docents de primària i secundària en el traspàs d'informació dels alumnes i en la coherència de l'acció educativa.
 - Fixar en un màxim de sis el professorat d'un mateix grup en els primers cursos d'ESO.
 - Organitzar els reforços de les matèries instrumentals.
 - Dotar cada centre de secundària amb aula oberta.
 - Desenvolupar els programes de qualificació professional inicial (PQPI).
 - Reforçar l'ajuda a l'estudi assistit.
 - Crear el departament d'orientació en cada IES.
 - Incrementar les hores de presència als centres del psicopedagog/a del servei educatiu.
 - Incrementar la incorporació de tècnics superiors d'integració social.
 - Establir programes conjunts amb els ajuntaments per a la prevenció de l'absentisme.
 - Responsabilitzar, mitjançant els projectes d'autonomia, cada centre dels resultats escolars del seu alumnat.

PER FOMENTAR L'ÚS DEL CATALÀ A L'ESCOLA

Catalunya, que ha estat històricament una societat acollidora de persones nouvingudes, ha apostat per la integració i la cohesió social, partint sempre del consens i el respecte de la pluralitat cultural i lingüística de les persones i tenint com a base la normalització de la cultura i la llengua catalanes com a factor integrador i identificatiu de la realitat nacional catalana. En aquest moment de forta afluència migratòria de ciutadans i ciutadanes d'arreu del món és més important que mai l'acolliment d'aquestes persones en condicions de dignitat oferint i facilitant-los l'accés als recursos bàsics de benestar, però també i molt especialment estimulants el coneixement del català com a llengua pròpia de Catalunya, així com del castellà, en tant que llengua oficial a l'Estat, i de l'anglès, com a llengua de comunicació universal. L'escola ha de contribuir a aquest procés garantint, una vegada més, el coneixement del català a tot l'alumnat nascut a Catalunya o de procedència estrangera com a garantia de no discriminació i eina fonamental de comunicació, d'integració i de sentiment de pertinença a un país que, si ho volen, també serà el seu.

- **Aprovar i aplicar el Decret de l'ús de les llengües** en l'àmbit de l'ensenyament no universitari i desplegar les ordres corresponents.
- **Potenciar la immersió en català** d'una manera extensiva i sistemàtica amb l'actualització de les metodologies d'immersió a l'educació primària.
- **Implantar cursos d'acció-reflexió sobre l'ús de la llengua** en situació d'ensenyament-aprenentatge des de les àrees curriculars en l'educació secundària.
- **Impulsar canvis metodològics** que ajudin al desenvolupament d'habilitats lingüístiques per tal de millorar la comunicació entre professorat i alumnat, i de l'alumnat entre si, amb mètodes actius i cooperatius.

- **Promoure tallers de sensibilització** per al foment dels usos interpersonals en llengua catalana entre els diferents agents de la comunitat educativa.
- **Iniciar un Pla nacional de foment de la lectura** dissenyat per diversos agents: centres educatius, xarxa de lectura pública, xarxa de biblioteques, editorials, Institut d'Estudis Catalans, Institució de les Lletres Catalanes, mitjans de comunicació, etc.
- **Potenciar la realització de recursos didàctics basats en les TIC per a l'ensenyament.**
- **Consolidar els acords de col·laboració amb la resta d'administracions de les terres de parla catalana** en matèria d'educació del català i en català.
- **Reforçar el català com a instrument d'integració** de tot l'alumnat i de cohesió social, mitjançant les aules d'acollida i els plans educatius d'entorn.
- **Posar les mesures i els recursos necessaris perquè els centres esdevinguin centres acollidors.** Dissenyar un pla d'acollida en cada centre per a l'alumnat, per al professorat nou i per a tots els pares i mares.

PER A L'APRENTATGE DE LLENGÜES ESTRANGERES

L'aprenentatge de llengües estrangeres és una demanda constant d'amplis sectors de la nostra societat al sistema educatiu, una exigència dels sectors productius i una necessitat de les persones en un món cada vegada més globalitzat i intercomunicat.

Per impulsar aquest aprenentatge proposem:

- **Generalitzar el programa experimental d'ensenyament de l'anglès.** El programa experimental d'ensenyament de l'anglès ha estat assumit per 400 centres. N'estendrem la implantació a la resta de centres.
- **Potenciar el treball oral amb grups reduïts.** Reducció de la ràtio d'alumnes per facilitar la interacció amb el professor i potenciar les habilitats comunicatives.
- **Incrementar els ajuts per fer estades a l'estranger.** Hem doblat el nombre de places del Programa Orator per a estades lingüístiques. Actualment se'n concedeixen per a 900 alumnes de primària i secundària. Incrementarem la concessió del nombre de beques i d'ajuts individuals a estudiants de segon cicle de l'ESO, de Batxillerat i de FP per realitzar estades d'immersió lingüística al país de la llengua estrangera objecte d'estudi.
- **Augmentar el nombre d'auxiliars de conversa.** Continuarem incrementant el nombre de places d'auxiliars de conversa, tant a primària com a secundària, per potenciar el treball oral.
- **Millorar la formació inicial i permanent del professorat d'educació infantil i primària.** Una de les condicions per apujar el nivell de competència en anglès en l'ensenyament primari és que cal aconseguir que les noves promocions de mestres assoleixin, de manera generalitzada, un nivell més alt d'anglès, i d'una manera específica els futurs especialistes. En la formació inicial cal un acord estratègic amb les universitats per millorar substancialment el domini de l'anglès per part dels nous titulats.
- **Millorar la formació en anglès del professorat de secundària.** Proponem durant la propera legislatura la formació de tres o quatre professors de matèries no lingüístiques per cada IES que tinguin un nivell mitjà de coneixement de la llengua anglesa. Aquesta formació seria intensiva durant un trimestre amb un mínim de 6 hores diàries dedicades a millorar el seu nivell d'anglès i la capacitat didàctica per impartir la seva matèria en anglès. Mentre duri aquest període de formació el professorat implicat disposarà d'un substitut al seu centre.
- **Impulsar l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera.** Introduir als IES una segona llengua estrangera amb un mínim de dues hores setmanals a partir del primer curs d'ESO.

PER A UN CANVI METODOLÒGIC: ÚS DE LES TIC

El gran canvi metodològic en l'ensenyament segurament es produirà previsiblement per l'entrada massiva de l'ús de les TIC als nostres centres i per ensenyar el currículum ordinari utilitzant les TIC. L'obra de govern d'Esquerra al Departament d'Educació ha capgirat el model existent, centrat en l'aula d'informàtica, per un nou model que prioritza l'ús de les TIC a l'aula.

Per poder avançar en el nou model, s'han posat les bases necessàries en infraestructures

perquè ho facin possible en poc temps:

- És previst que l'any 2007 tots els centres públics de Catalunya disposin de connexió d'internet a l'aula.
 - S'han començat a instal·lar kits d'internet a l'aula. La previsió és que a final de 2006, 4.000 aules disposin d'aquest equipament. Els propers anys s'han d'anar equipant totes les aules.
 - S'ha iniciat el treball de catalogació de tot el material curricular digitalitzat disponible i caldrà procedir, en col·laboració amb les editorials, a complementar el que es necessiti.
 - S'ha signat un acord amb TV3 per a la creació d'un gran portal audiovisual amb la cessió de més de tres mil hores de vídeo didàctic per a ús del professorat.
 - S'ha atorgat a una empresa, per concurs públic, la concessió del servei de manteniment dels aparells informàtics amb atenció directa a tots els centres.
 - S'han millorat tots els sistemes de suport informàtic als centres.
 - S'està ultimant un nou sistema de gestió informàtica de centres. Cal assegurar-ne el funcionament i l'eficàcia.
 - S'ha desenvolupat un sistema propi de programari lliure, el Linkat, que caldrà anar implantant.
 - S'han equipat amb material informàtic les aules de ciències de secundària i s'han començat a equipar les de primària.
 - S'ha de completar l'equipament de les aules d'educació visual i plàstica.
 - S'ha renovat el material informàtic de molts cicles formatius de FP.
 - S'ha renovat una bona part del material informàtic més antic i cal seguir-ho fent.
-
- **Canviar l'orientació en la formació sobre les TIC.** En coherència amb el canvi de model, s'ha optat per implementar la formació en l'ús didàctic de les TIC. Cal continuar aquesta formació, així com la de l'ús del programari lliure.
 - **Posar a disposició del professorat tota la infraestructura per a l'ús de les TIC a l'aula.** Aquest és el primer pas per fer un canvi metodològic important, perquè implica una manera d'ensenyar diferent:
 - Per l'efecte motivador que les TIC exerceixen sobre els infants i els joves.
 - Per la riquesa de les presentacions dels continguts a l'aula i la il·lustració en què es poden acompanyar.
 - Perquè permet ensenyar a buscar i seleccionar la informació.
 - Perquè facilita l'accés autònom a la informació.
 - Perquè millora notablement les possibilitats d'atenció a la diversitat. Permet una adaptació de continguts individualitzada per als alumnes que ho necessiten i alhora facilita ampliar els continguts i poder anar molt més enllà als alumnes amb més capacitat.
 - Perquè facilita l'autonomia de treball i alhora el treball en equip per grups d'alumnes, amb totes les possibilitats que això obre al treball cooperatiu i a l'aprenentatge entre iguals.
 - Perquè obre les portes a la comunicació i l'intercanvi entre l'alumnat de diferents centres, per més allunyats que estiguin.
 - Per l'alumnat de necessitats educatives especials, perquè permet múltiples aplicacions adaptades a les seves necessitats que l'ajudaran a superar les seves limitacions.

- **Planificar i programar les inversions en equipament i formació TIC mitjançant acords de govern.**
- **Promoure l'ús de les noves tecnologies des dels centres educatius** per evitar la fractura digital entre els alumnes que tenen accés a les TIC en l'esfera privada i els que no en tenen. Donar suport a les innovacions i als projectes col·laboratius del professorat.
- **Donar suport a la tasca dels coordinadors informàtics mitjançant la reducció horària i la formació.** Un cop ajustats tots els nivells de suport als centres, el perfil del coordinador/a d'informàtica ha de ser cada vegada més el de dinamitzador de les TIC entre el professorat del centre. Per fer aquesta tasca caldrà reduir les hores lectives d'aquest coordinador fins a un màxim de sis en funció del centre i caldrà establir projectes col·laboratius en l'ús de les TIC i fixar el nombre de professors implicats.
- **Impulsar la distribució del Linkat** perquè sigui el programari de referència del món educatiu català i el nucli de desenvolupaments posteriors que permeti l'accés de tota la comunitat educativa a les TIC en igualtat de condicions, lliurement, de forma solidària i cooperativa, i en català.
- **Incrementar les dotacions dels servidors a les instal·lacions de la xarxa telemàtica educativa** de Catalunya per intensificar els serveis d'aplicacions en altres llengüatges. Cal oferir als centres docents un servei d'allotjament de portals web dinàmics que els permeti posar en funcionament diversos tipus d'eines de col·laboració i comunicació.
- **Desenvolupar el portal WEB:** Aquest portal de materials audiovisuals educatius ha de ser el suport per als vídeos en format no propietari i ha de permetre convertir l'XTEC i l'Edu365 en portals proveïdors de serveis.

PER A LA COEDUCACIÓ

- **Impulsar el programa d'innovació educativa de coeducació.** Cal fer-ne el seguiment i l'avaluació, introduir les millores corresponents i difondre les experiències positives a la resta de centres educatius.
- **Assegurar una veritable educació coeducativa.** En el moment de fer el desenvolupament de la LOE, cal introduir al nou currículum de cada àrea, de manera transversal, els valors coeducatius.
- **Impulsar un llenguatge no sexista ni androcèntric.** La magnitud dels canvis a fer és molt important. De tots els que cal introduir, però, en una primera etapa el més assequible és el d'impulsar un llenguatge i uns continguts en la comunicació oral, escrita i visual que no siguin ni sexistes ni androcèntrics. Per això, cal garantir a tots els centres educatius públics una cura especial en:
 - La retolació dels diferents espais.
 - Els nomenclàtors dels centres.
 - El llenguatge administratiu, que es normalitzarà en sentit de gènere.
 - Els llibres de text i els materials audiovisuals educatius, que han de complir la normativa vigent del Departament d'Educació.
- **Incloure la coeducació als plans de formació inicial i permanent del professorat.**
- **Incentivar la creació de nous materials coeducatius,** així com recollir i divulgar els materials creats o publicats i les experiències ja existents.
- **Fomentar les llicències d'estudis que tenen com a objectiu l'estudi de la coeducació.**
- **Promoure una assessoria i fer una primera aplicació experimental de coeducació** als centres on ja s'ha treballat la coeducació i que es prestin a fer l'experiència, incentivant la participació de tot el professorat i el personal no docent a través d'un reconeixement explícit, personal o per al centre. Fer una avaluació dels resultats.
- **Crear la coordinació per la igualtat,** reconeguda en els reglaments de centre.

MESURES PER A L'ESCOLARITZACIÓ DE L'ALUMNAT NOUINGUT: PLA PER LA LLENGUA, LA INTERCULTURALITAT I LA COHESIÓ SOCIAL (LIC)

El pla per la llengua, la interculturalitat i la cohesió social, el pla LIC, ha estat una iniciativa d'Esquerra que ha desenvolupat en la seva acció de govern. Ha consistit en una actuació global i contundent per facilitar a l'alumnat nouvingut l'acollida als centres educatius i al sistema educatiu català. També ha posat els mitjans perquè aquests alumnes adquireixin les competències comunicatives en llengua catalana que els permetin seguir les classes amb normalitat.

El pla LIC té tres elements cabdals: les aules d'acollida, el centre acollidor i el pla educatiu d'entorn. Els tres elements formen una unitat d'actuació amb l'objectiu d'aconseguir la integració de tot l'alumnat.

- **L'aula d'acollida** és un marc de referència i un entorn de treball obert dins el centre educatiu que facilita l'atenció immediata i adequada de l'alumnat nouvingut per afavorir-ne la integració, afavorir l'acceleració de l'aprenentatge de la llengua catalana i ajudar-lo a aconseguir l'èxit escolar. L'objectiu és, doncs, treballar la llengua de forma intensiva i les àrees curriculars que tinguin més deficitàries, a fi que s'incorpori, com més aviat millor, a la dinàmica de treball habitual de la resta de companys i companyes del centre.
- **El centre acollidor**, és a dir, aquell que és capaç de generar una organització que faciliti l'acollida a l'alumnat i a les seves famílies, però també al professorat de nova incorporació. Una organització que potenciï el treball de tutoria i de seguiment de l'alumnat, que s'anticipi als problemes i que treballi en la línia de prevenció dels conflictes i de mediació quan els conflictes s'han produït. Un centre acollidor ha de generar un clima de treball positiu fonamentat en dos requisits: l'afecte i l'exigència. Aquest clima positiu de centre ha de repercutir en una pujada significativa dels nivells d'aprenentatge de tot l'alumnat, no solament d'aquell amb més dificultats, sinó també de l'alumnat més preparat i que pot assolir l'excel·lència.
- **Els plans educatius d'entorn** són una iniciativa, en el marc del Pla per la llengua i la cohesió social, de cooperació, de treball en xarxa entre diferents administracions i entitats. Aquesta iniciativa cristal·litza en la signatura d'un conveni entre l'ajuntament i el Departament d'Educació per tal de donar una resposta integrada i comunitària a les necessitats educatives dels infants i els joves, i coordinar i dinamitzar l'acció educativa d'una zona escolar. Els objectius generals dels plans educatius d'entorn són aconseguir l'èxit educatiu de tot l'alumnat i promoure la cohesió social a través de l'educació intercultural i l'ús de la llengua catalana en un marc plurilingüe. També preveu objectius específics:
 - Enfortir xarxes educatives.
 - Enfortir la participació en activitats de lleure per reduir les desigualtats entre col·lectius.
 - Enfortir els vincles entre les famílies, l'escola i l'entorn.
 - Millorar la presència i l'ús social de la llengua catalana.
- **Continuar dotant de mitjans les aules d'acollida.** Per fer front a aquest repte als centres amb aula d'acollida se'ls incrementa la plantilla amb un/a tutor/a específic que rep la formació pertinent, i se'ls proporciona també un material curricular específic i un equipament de material informàtic.
- **Millorar i continuar estenent les aules d'acollida** a tots els centres que en necessitin. En aquests tres cursos planificats per Esquerra s'han posat 1.055 aules d'acollida distribuïdes per tot el territori, amb una inversió global superior als cent milions d'euros. Cal continuar la implementació de les aules d'acollida, introduint les millores que calgui, fins a arribar a tots els centres públics i concertats que, per les característiques de l'alumnat, ho necessitin.

- **Millorar i continuar estenent els plans educatius d'entorn** en tots els municipis. Els dos darrers cursos hem posat conjuntament amb els respectius ajuntaments 58 plans d'entorn amb una inversió de més de nou milions d'euros. Cal continuar la col·laboració amb els ajuntaments per iniciar nous plans d'entorn.
- **Avaluar el Pla LIC.** S'ha fet el seguiment i una avaluació inicial tant de les aules d'acollida com del plans d'entorn; però cal fer-ne una avaluació més aprofundida per corregir mals usos i buscar la millora.
- **Passar de l'aula d'acollida al centre acollidor.** Cal completar el pla LIC amb una tercera actuació que consisteix a passar els principis de l'aula d'acollida a tot el centre, el que en diem *centre acollidor*.

MESURES ALTERNATIVES A L'ENSENYAMENT DE LA RELIGIÓ

- **Situar l'ensenyament de la religió en l'àmbit familiar o de la comunitat religiosa.** Des d'Esquerra defensem el dret que els nens i les nenes no siguin separats en funció de la religió que professen. En conseqüència, proposem que l'ensenyament d'una religió concreta quedi al marge de l'escola i que l'adoctrinament o catequesi es faci en l'àmbit de la família o de la comunitat religiosa.
- **Oferir l'ensenyament de cultura religiosa en les etapes d'educació obligatòria.** Com a alternativa proposem que en el pla d'estudis de l'ensenyament obligatori s'imparteixi una matèria de cultura religiosa que proposi l'estudi dels elements essencials de les religions principals, les semblances i diferències que hi ha, la influència que han exercit en la configuració de les diferents societats i les aportacions creatives que han fet en el camp de l'art, la literatura i la cultura en general. Al mateix temps, també proposem que en el marc de l'ensenyament obligatori tot l'alumnat rebi continguts ètics de caràcter laic que ensenyin els valors democràtics de convivència i les habilitats de competència social per ajudar-los a créixer moralment.
- **Proposar la modificació de la normativa actual.** Reivindiquem una modificació de la normativa actual que ho faci possible i que respongui a les necessitats de formació integral de les persones, sense concessions a les jerarquies de cap religió particular.

MESURES DE SUPORT ALS CENTRES EDUCATIUS I AL PROFESSORAT

MESURES DE SUPORT A L'AUTONOMIA DELS CENTRES

Per tal de poder fer front als reptes socials i educatius que avui se'ns plantegen, calen almenys tres tipus d'estratègies perquè l'escola pública pugui donar una resposta adequada a les expectatives globals que la societat hi ha dipositat:

- Una política adequada per aconseguir més similitud en la complexitat de l'alumnat de les escoles finançades amb fons públics.
- Una dotació de recursos suficient en funció de les circumstàncies i, per tant, diferent per a cada escola.
- Una autonomia suficient per tal que cada escola pública pugui decidir aplicar l'alternativa educativa més adequada a les seves circumstàncies, en funció de l'entorn de l'escola, les característiques de l'alumnat i el claustre de professorat, entre d'altres factors.

Fins ara, la resposta a la diversitat de centres educatius públics ha estat una regulació i dotació de recursos massa uniforme, i un funcionament dels centres, en general, massa similar.

El Pacte Nacional per a l'Educació inclou l'autonomia dels centres com a objectiu de millora educativa. L' diferencia tres àmbits: la fixació dels objectius específics de l'escola o institut (en el marc dels objectius generals fixats per l'administració educativa), l'elecció de les estratègies que es considerin més apropiades per assolir els objectius o finalitats, i el tipus de recursos, la quantitat i els criteris a considerar per a la provisió dels nous professionals que cal incorporar. I destina per al desenvolupament de projectes d'autonomia de centre 80 M d'€.

La LOE estableix que l'autonomia dels centres afecta els àmbits pedagògic, organitzatiu i de gestió, i que els centres, en ús de la seva autonomia, podran elaborar un projecte educatiu, un projecte de gestió i normes d'organització i funcionament. Remet a les competències de les comunitats autònomes la regulació i el desenvolupament.

La futura Llei d'educació de Catalunya, que Esquerra es compromet a presentar al Parlament abans que s'acabi el 2007, apostarà clarament per l'autonomia dels centres docents i garantirà el principi d'igualtat com a motor de millora educativa i tenint molt en compte la dimensió comunitària de l'acció educativa escolar. Per això proposem les mesures següents:

- **Potenciar l'autonomia dels centres com a estratègia de millora educativa.** L'autonomia dels centres públics no es planteja com una finalitat en si mateixa, sinó com una estratègia per reduir el fracàs escolar, millorar el rendiment acadèmic, garantir la igualtat d'oportunitats i millorar la cohesió social.
- **Continuar impulsant la incorporació voluntària i progressiva dels centres als projectes d'autonomia.** L'autonomia ha de ser voluntària perquè no es pot imposar, sinó que s'ha d'exercir i, per tant, requereix la prèvia voluntat i el compromís de l'escola per aplicar-la. El curs 2005–2006, el Departament d'Educació, en aplicació del seu programa 2004–2007, i en paral·lel al debat pel Pacte Nacional per a l'Educació, ha iniciat una primera experiència de desenvolupament de l'autonomia en 74 escoles i instituts públics, als quals durant el curs 2006–2007 se'n sumaran 65 més, de manera que hi haurà un total de 139 centres. Esquerra es compromet a continuar promovent i estenent progressivament els projectes d'autonomia a tots els centres públics.
- **Promoure canvis estructurals en l'administració i en els centres educatius per afavorir l'autonomia.** Esquerra opta per incorporar els centres al projecte d'autonomia de centres de forma progressiva, perquè necessita de canvis culturals i tècnics en el funcionament de les escoles i instituts, en els serveis territorials, en la inspecció educativa i en l'administració central. El conjunt dels agents implicats necessita acceptar, aprendre, aplicar i madurar el canvi que el projecte d'autonomia comporta. Tots els canvis troben resistències i és necessari establir estratègies per superar-les. Una estratègia bàsica és compartir i construir el model d'autonomia entre tots els implicats. Per això proposem un model obert, dinàmic, progressiu orientat a donar respostes a les necessitats que plantegen els centres educatius.
- **Garantir uns objectius mínims i comuns per a tots els centres.** Els objectius comuns per a tots els centres que s'incorporen al projecte d'autonomia són afavorir l'èxit escolar i la integració de tot l'alumnat. Les escoles podran fixar altres objectius propis.
- **Dotació de recursos vinculada a projectes.** Dotació específica de recursos financers, materials, tècnics i humans vinculats al desenvolupament del projecte educatiu de centre, temporalitzat i avaluable, amb una atenció especial als centres ubicats en zones socialment i econòmicament desafavorides.
- **Garantir el suport del Departament d'Educació als projectes d'autonomia.** Amb aquesta finalitat, el Departament d'Educació va crear el 2005 l'Oficina de Suport a l'Autonomia de Centres (OSAC), com a instrument de suport als centres compromesos a dur a terme un projecte d'au-

onomia, amb les funcions de dinamitzar, ajudar, orientar i coordinar el procés d'elaboració dels plans estratègics i els compromisos entre els centres i el Departament d'Educació.

- **Assegurar les condicions per a l'èxit dels projectes d'autonomia.** La coordinació, el suport i el compromís de tot el Departament d'Educació són factors decisius per a l'èxit de l'aplicació del projecte d'autonomia de centres. Perquè les estratègies funcionin, caldrà preveure activitats de formació dels agents implicats, un acompanyament en l'aplicació pràctica del projecte, un treball cooperatiu entre els agents que hi intervenen i la dotació dels recursos addicionals necessaris perquè el projecte sigui possible.
- **Impulsar la planificació estratègica com a instrument per fer realitat els projectes educatius.** La planificació estratègica s'inicia fent una anàlisi de la situació de partida, estableix objectius a mitjà i a llarg termini, fixa les estratègies per aconseguir els objectius, defineix un pla de seguiment i d'avaluació i estableix quins són els recursos necessaris per a l'aplicació. La planificació estratègica és un instrument de gestió útil per aconseguir aplicar un pla, per fer-lo realitat.
- **Comprometre la participació de la comunitat educativa.** Perquè els centres puguin exercir de manera efectiva i participativa l'autonomia es requereix que la decisió per assumir el seu exercici tingui la participació i el compromís del conjunt de la comunitat educativa, expressat a través de l'acord del claustre i del consell escolar.
- **Promoure projectes i plans estratègics que afectin diferents centres d'una mateixa zona.** En la línia del que estableix el Pacte Nacional, Esquerra promourà projectes educatius que afectin diferents centres que comparteixen un mateix entorn social i territorial.

MESURES DE SUPORT A LA GESTIÓ, L'ORGANITZACIÓ I EL FUNCIONAMENT DELS CENTRES DOCENTS PÚBLICS

- **Incrementar la dotació econòmica per al funcionament a tots els centres públics,** d'acord amb indicadors objectius com ara el nombre d'alumnat, les característiques dels centres, el context social, etc., en la línia ja iniciada pel Departament d'Educació i aplicant la previsió pressupostària compromesa pel Pacte Nacional d'un increment de 18 M d'€ els propers tres anys. L'Administració promourà mesures compensatòries especialment adreçades als centres amb alumnat en situació de risc per raons personals, socials o culturals.
- **Incentivar i promoure la gestió participativa i responsable dels centres.** Configurar legalment l'equip directiu, tant des de la perspectiva de la responsabilitat específica del càrrec personal com des de la d'un equip coherent que comparteix un projecte educatiu per al centre. En aquest sentit, cal prendre mesures per enfortir i prestigiar, entre els docents, la importància de la cultura de la gestió i l'organització. Els centres educatius han de passar d'estar basats en l'actuació individual del professorat a ser una organització complexa en què el treball de cadascú ha de respondre als acords assumits col·lectivament. Això implica una gestió participativa, però al mateix temps requereix reforçar l'autoritat dels equips directius per organitzar els centres, impulsar plans de millora i poder dur a la pràctica els compromisos adquirits.
- **Incentivar i promoure l'organització participativa i eficient dels centres.** Promoure estructures organitzatives participatives i en què les funcions, les competències i el grau de dependència dels òrgans de gestió i de les diferents comissions de treball estiguin ben definits i responguin a la planificació organitzativa del centre.
- **Incentivar i orientar les tasques de coordinació.** Incentivació dels equips directius i del conjunt de càrrecs de coordinació horitzontal i vertical del centre, mitjançant un augment d'hores de dedicació per aquestes funcions, més suport i orientació i més efectius de l'Administració, i un increment retributiu més d'acord amb les responsabilitats que adquireixen.
- **Seleccionar els equips directius per projectes de direcció que apleguin el compromís i el suport de la comunitat educativa del centre.** Manteniment d'un sistema d'accés a la di-

recció dels centres públics mitjançant concurs convocat per l'administració educativa, amb un sistema selectiu dels candidats en funció dels requisits de valoració objectiva de capacitat i mèrits professionals i valorant especialment el seu compromís amb el centre, la capacitat de lideratge i un projecte de direcció innovador que aplegui el compromís de la comunitat educativa, amb la participació del claustre i el consell escolar del centre.

- **Enfortir els equips directius** i el conjunt de càrrecs amb responsabilitat educativa amb la reducció d'hores lectives, un increment retributiu i un reconeixement més alt de la seva tasca.
- **Reformular el pla de formació específica als equips directius** perquè sigui més adequat a les necessitats pròpies de la seva funció, per tal que els capaciti per dinamitzar la participació de la comunitat educativa en la gestió del centre, i per vetllar per l'eficàcia.
- **Facilitar i promoure espais i temps per a la reflexió i l'anàlisi.** Reforçar l'organització dels centres educatius per promoure la reflexió, el debat i l'anàlisi de la pràctica docent, garantint espais adequats i hores específiques de dedicació del professorat. Aquesta càrrega horària complementària haurà de ser comptabilitzada per l'administració educativa en la confecció de la plantilla del centre.
- **Establir mecanismes d'avaluació permanent** als centres educatius, tant interns com externs, amb l'objectiu de millorar la qualitat educativa.
- **Promoure la participació** amb accions que desenvolupin la col·laboració efectiva dels pares i mares i de l'alumnat en els centres educatius.
- **Introduir mecanismes diferenciats d'adscripció de professorat als centres públics** en funció de les necessitats específiques del centre.
- **Ordenació de nous sistemes de provisió de vacants** que assegurin que les persones assignades a un lloc de treball tinguin la formació i l'especialització adequada a la tasca encomanada.
- **Disminuir la variació de persones substituïdes en el mateix centre,** descentralitzant la gestió del personal, especialment pel que fa a les substitucions del professorat.
- **Garantir l'estabilitat del professorat,** configurant equips docents estables i coherents i revisant el sistema actual de gestió de personal.
- **Instaurar mecanismes de coordinació CEIP–IES.** Instauració de mecanismes estables de coordinació entre els centres públics d'educació infantil i primària i els instituts d'ensenyament secundari, compartint recursos o desenvolupant projectes comuns.
- **Revisar el Reglament orgànic de centres.** Actualitzar-lo pel que fa a tots els canvis organitzatius i de millora de l'autonomia de centres que s'han anat introduint als centres de forma progressiva, i preparar-lo per permetre l'existència de centres educatius 3–16.

MESURES PER A LA REVALORACIÓ QUALITATIVA DE LA TASCA DOCENT DEL PROFESSORAT

- **Reformar la formació inicial del professorat.** La formació inicial del professorat es troba avui subjecta a una doble oportunitat: d'una banda, la promulgació de la LOE i, de l'altra, la implantació a les universitats de l'Espai Europeu d'Educació Superior (acord de Bolonya). D'acord amb la primera, la titulació per exercir en l'educació infantil i primària serà de grau (quatre anys, equivalent a una llicenciatura actual) i per treballar en l'educació secundària caldrà haver cursat un postgrau de professor de secundària, després d'haver estudiat el grau d'una especialitat universitària. Esquerra vol aprofitar el nou marc legal per reclamar que les universitats catalanes forneixin el sistema educatiu no universitari de professionals veritablement preparats per exercir la docència. Per això, es proposa:
 - Impulsar plans d'estudi de grau i postgrau per a futurs docents que comprenguin continguts que millorin les competències en domini de la llengua catalana (coneixements de la importància de la llengua en l'ensenyament), en interculturalitat, en TIC i en llengua anglesa.

- Assegurar que en els graus de mestre/a d'educació infantil i d'educació primària hi hagi un mínim de 60 crèdits de pràctiques en centres docents, i en col·laboració amb el Departament d'Educació.
 - Posar en funcionament de manera immediata (curs 2007–2008) el nou postgrau d'educació secundària, amb caràcter interuniversitari i de manera planificada entre totes les universitats catalanes.
 - Assegurar que el postgrau de professor de secundària es dissenyi d'acord amb les necessitats del sistema no universitari: que integri àrees per a l'ESO (llengües, ciències i tecnologia, matemàtiques, ciències socials, música, educació plàstica i educació física) i que, a més de la didàctica de les matèries, inclogui també coneixements d'interculturalitat, de TIC i de llengua anglesa, així com de psicopedagogia i de dinàmica de grups.
- **Continuar millorant la formació permanent.** El Departament d'Educació va posar en marxa l'any 2005 un ambiciós Pla marc de formació permanent 2005–2010, en què es preveuen diversos canvis per a la formació permanent del professorat. Bàsicament, s'entén que la formació del professorat ha de ser una eina per a la transformació de les pràctiques a l'aula, per a la millora personal del professorat, per a l'adquisició de noves competències (en TIC o en anglès) i per a la millora de la gestió dels centres. La formació s'estructura en cinc grans àmbits: *a)* Escola inclusiva. *b)* Currículum i innovació. *c)* Tecnologies de la informació i la comunicació. *d)* Millora personal i desenvolupament professional. *e)* Gestió dels centres i per als serveis educatius. Les mesures concretes per a la propera legislatura han de ser les següents:
- Dedicar un 30% dels recursos (humans i econòmics) a formació per a l'escola inclusiva: educació especial, aules d'acollida, tutoria, aules obertes, etc.
 - Desplegar els programes de formació en la pràctica reflexiva per a totes les àrees de l'educació infantil, primària i secundària, amb equips de formadors i formadores alliberats a mitja dedicació.
 - Donar suport als programes d'innovació des de la formació permanent: assessoraments, intercanvi d'experiències...
 - Desplegar un pla de xoc per a la formació en l'ús didàctic de les TIC.
 - Donar suport a tot el professorat interí i substitut amb una formació adequada i obligatòria, continuant el programa ja iniciat el curs 2005–2006. Cal negociar que aquesta formació sigui equivalent a una part de les oposicions per als qui vulguin accedir a la funció pública.
 - Oferir una formació en educació emocional per a tots els equips de professorat als centres.
 - Impulsar un pla de formació específic per promoure l'aprenentatge de llengües estrangeres (especialment de l'anglès) entre el professorat i aconseguir que un 40% del professorat d'educació infantil, primària i secundària tingui coneixements bàsics d'anglès; i que un 20% pugui impartir la docència de la seva àrea en anglès (a banda dels especialistes). Reservar places en escoles oficials d'idiomes i preveure les estades a l'estranger durant tot l'any.
 - Augmentar el nombre de llicències d'estudi distingint entre les que són per a la recerca educativa de les que són per elaborar un material o desplegar un projecte.
 - Desplegar un programa específic de formació per a equips directius i per a càrrecs de comandament dels centres educatius.
 - Potenciar la formació en el centre educatiu per a equips docents, departaments i equips directius.
- **Millorar les condicions laborals del professorat.** El professorat és un element fonamental del sistema educatiu. Els continus canvis que viuen les societats modernes han modificat profundament allò que la mateixa societat espera i demana del sistema educatiu i dels professionals. Els nous requeriments, allò que ha d'enfrontar el professorat en la seva feina de cada dia a l'aula

i al centre, topen amb unes estructures i unes condicions laborals que han evolucionat poc i molt lentament.

La introducció d'un nou perfil professional a través de la formació inicial i permanent no exhaurirà el conjunt de canvis estructurals i de millora de les condicions laborals i professionals que són necessaris per afrontar aquests canvis amb èxit.

El prestigi de les institucions educatives, dels instituts i de les escoles, així com dels professionals que hi treballen, és una condició necessària per al bon funcionament del sistema educatiu. Cal aconseguir, doncs, uns centres educatius i uns professionals ben qualificats i prestigiats davant la societat.

Els punts que tot seguit es plantegen tenen la finalitat de donar un nou sentit, en un doble vessant social i professional, a la feina que fan els professionals de l'educació, especialment mestres i professors, i que aquesta tasca sigui plenament reconeguda pel conjunt de la societat i per les institucions.

- Promoure un pacte entre l'Administració i les organitzacions sindicals de millora de les condicions laborals del professorat. Aquesta millora tindrà com a objectius generals el desenvolupament d'una carrera docent estimulante i una millor projecció social de la tasca dels professionals de l'educació i dels centres educatius.
- Promoure una carrera docent estimulante. Entenem per carrera docent el conjunt de mesures adreçades a potenciar el desenvolupament professional del professorat, de manera que es valorin adequadament els mèrits professionals i es reconeguin econòmicament, entre d'altres, els aspectes següents:
 - Les bones pràctiques educatives.
 - La tutoria d'alumnes.
 - Més dedicació i compromís amb el centre.
 - La participació en el desenvolupament de projectes d'innovació de centre o territorials.
 - L'assumpció de responsabilitats directives i de coordinació pedagògica.
 - La participació en la formació del professorat novell.
- Promoure la incorporació temporal o en jornada reduïda a la docència i la investigació universitària.
- Reducció de les hores lectives al professorat que desenvolupi tasques de tutoria d'alumnes i d'atenció a les famílies.
- Més reconeixement i increment progressiu de les hores destinades a les tasques de gestió, coordinació i organització del centre i dels equips docents.
- Promoure i facilitar l'assistència a congressos i trobades de professorat per a l'intercanvi d'experiències i la formació, i considerar-les, a tots els efectes, dins l'exercici professional.
- Donar sortides reals als problemes de salut laboral del professorat i posar els recursos necessaris per aplicar una política de prevenció de riscos. Cal trobar solucions, des de l'administració educativa, de caràcter temporal o definitiu per al professorat que per causes físiques o psicològiques no està en condicions d'impartir la docència directa. Cal establir controls rigorosos, però al mateix temps facilitar a qui ho necessiti reduccions de jornada o altres feines en l'administració educativa.
- En el marc del pla d'avaluació integral del sistema educatiu, implementar plans específics d'avaluació dels professionals de l'educació que permetin una millora efectiva de la funció pública docent i de la gestió dels centres.
- Implementar, des de l'administració educativa, mesures per evitar que hi hagi professorat que no compleixi amb les seves obligacions en perjudici de la imatge i del treball de la resta de professionals del centre educatiu.
- Incentivar la jubilació voluntària del professorat a partir dels 60 anys.
- Ampliar el nombre de dotacions per tal que un nombre més gran de professorat pugui acollir-se al sistema actual d'anys sabàtics.

- Establir mesures per garantir més estabilitat en els equips docents i directius.
- Augment de les llicències retribuïdes per a estudis i formació, que tinguin repercussió directa en la millora de la pràctica docent.
- Igualar les condicions laborals i retributives del professorat de centres privats concertats amb les dels de la xarxa pública.
- **Modificar l'accés a la funció docent pública.** Promoure la modificació del sistema actual d'accés a la funció pública per conferir més pes a la pràctica docent en els processos de selecció.
- **Impulsar mesures per al reconeixement social i el prestigi del professorat.** Fomentar la reflexió i el debat sobre el present i el futur de la professió docent i fer divulgació interna i externa d'èxits professionals, amb l'objectiu de prestigiar socialment la tasca docent.

MESURES D'ACTUALITZACIÓ I MILLORA DE LES INFRAESTRUCTURES EDUCATIVES PÚBLIQUES

El nostre país ha experimentat un increment constant de població escolar els darrers anys a causa de l'arribada d'alumnat nouvingut i d'una inflexió positiva de la natalitat. Tot i que aquestes tendències eren a bastament conegudes, els governs conservadors no havien planificat suficientment les noves construccions necessàries per fer-hi front i, en molts casos, havien recorregut indiscriminadament a la concertació per respondre-hi. A causa d'aquesta *imprevisió*, el nombre de barracons va anar creixent i, en alguns casos, els centres en instal·lacions provisionals estaven durant molt més del que hauria estat raonable.

Per aquesta raó, des del Govern Esquerra ha donat resposta urgent a les necessitats d'escolarització existents, prioritzant sempre el sector públic, amb el compromís de construcció d'edificis nous si era necessària l'obertura d'un centre en instal·lacions provisionals. A banda de la resposta ràpida, s'ha elaborat un Pla quadriennal 2004–2008 de noves construccions, adequacions, ampliacions i millores de centres públics, dotat amb 1.500 M d'€, que ha permès fer 303 actuacions entre el 2004 i el 2006. Si es mantenen les previsions d'aquest pla, el nombre de barracons existents anirà baixant progressivament i podrem trencar el cercle viciós de la manca de planificació.

Finalment, caldrà completar aquest pla i, d'acord amb les projeccions demogràfiques i la planificació de les noves necessitats educatives, caldrà elaborar també un nou Pla quadriennal de construccions per al període 2009–2012.

D'altra banda, l'estat de conservació del parc escolar i la qualitat de les instal·lacions tenen un pes important en la qualitat de l'educació que hi reben els nostres infants i joves. Més enllà d'aquest impacte, la qualitat d'aquestes infraestructures té un pes determinant a l'hora de construir una imatge subjectiva de la qualitat de l'educació que s'hi imparteix. Així doncs, caldrà garantir que tots els centres educatius del servei públic català d'educació tenen unes infraestructures suficients i de qualitat, tant pel que fa a la construcció de nous equipaments com pel que fa al manteniment, la conservació i la neteja dels actuals.

- **Elaborar una planificació dinàmica de les necessitats educatives.** Partint d'un coneixement acurat de l'oferta actual i d'una projecció rigorosa de les necessitats futures d'escolarització, elaborarem una planificació de l'oferta educativa que tingui en compte la totalitat dels agents del Servei Públic Educatiu de Catalunya, amb la participació dels agents socials i feta des de la cogestió amb els ajuntaments. Aquesta planificació ha de ser dinàmica, amb possibilitats de ser

ajustada any rere any a la realitat de la demanda. Aquesta planificació ha d'abastar tots els nivells educatius, des del 0–3 fins als postobligatoris, amb una atenció especial als ensenyaments obligatoris.

- **Executar el Pla quadriennal de construccions escolars per al període 2004–2008.** Executar les construccions previstes de nous centres, ampliacions, reformes, adequacions i millores, mantenint un ritme de construccions que permeti respondre amb anticipació a les necessitats d'escolarització.
- **Dissenyar un nou Pla de construccions escolars per al període 2009–2012 que elimini totalment els barracons.** A partir de la planificació dinàmica de les necessitats educatives previstes, caldrà dissenyar un nou pla de construccions escolars que permeti eliminar totalment els centres en instal·lacions provisionals.
- **Elaborar una auditoria de l'estat de conservació dels centres públics.** Cal establir, des del Departament d'Educació, els paràmetres per a la realització d'una auditoria de l'estat de conservació dels edificis de tots els centres públics. La realització de l'auditoria correspondrà als titulars patrimonials dels edificis, Generalitat o ajuntaments, i els resultats han de permetre quantificar el dèficit històric d'inversions acumulat.
- **Elaborar plans territorials d'obres RAM per al període 2007–2010.** A partir de l'auditoria de l'estat de conservació del parc escolar, s'establirà una temporalització d'actuacions RAM en cada territori i es prioritzaran les actuacions corresponents a mesures de seguretat i prevenció de riscos, de manera que al final del mandat s'eixugui el 50% del dèficit històric d'inversions acumulat.
- **Establir convenis de finançament d'obres RAM amb els ajuntaments.** Per als centres educatius del Departament d'Educació que siguin de titularitat patrimonial de les administracions locals, s'establiran convenis específics de finançament per a l'execució dels plans d'obres RAM, en el marc dels acords presos amb les entitats municipalistes.
- **Elaborar un pla específic d'obres per a la integració dels locals dels serveis educatius.** En el marc del procés d'integració dels serveis educatius i ateses les seves característiques específiques, cal elaborar un pla d'obres que garanteixi que el 2010 tots els serveis educatius generals del territori estan ubicats en locals adequats.
- **Actualitzar els programes de construcció d'edificis escolars.** Cal posar al dia la definició dels programes constructius per a les diferents tipologies de centres educatius (CEIP, IES), incloure els nous programes corresponents als centres 3–16 o a les seves variants, així com els corresponents a centres de formació de persones adultes i d'altres de règim especial. En el programa dels centres corresponent als ensenyaments obligatoris, caldrà incloure tots els aspectes constructius vinculats a les mesures de qualitat de l'educació que s'han anat implantant darrerament, com per exemple espais per a l'aula d'acollida, el cablejat complet de l'edifici, etc. Igualment, caldrà tenir en compte tots els requeriments que es desprenen de la necessitat d'obertura dels equipaments educatius més enllà de l'horari lectiu, com per exemple la segregació d'accessos o la previsió d'espais per a l'ús de les entitats de l'associacionisme educatiu o esportiu.
- **Promoure la construcció d'equipaments esportius i educatius d'ús compartit.** D'acord amb el Pla director d'infraestructures esportives i amb la planificació de construccions o ampliacions de centres educatius, s'han d'optimitzar al màxim els recursos construïnt sempre que sigui possible pavellons poliesportius públics utilitzables com a equipament esportiu per part dels centres educatius.

MESURES DE SUPORT A LES FAMÍLIES

- **Crear noves places públiques d'educació infantil 0–3.** En col·laboració amb els ajuntaments de Catalunya, el Departament d'Educació gestionat per Esquerra ha creat més de 25.000 noves places d'escola bressol 0–3. Esquerra es compromet a crear les 30.000 places previstes per abans del 2008 i continuar creant-ne de noves en col·laboració amb les administracions locals.
- **Estendre l'obertura dels centres educatius des de l'1 de setembre fins al 30 de juny.** Esquerra continuarà estenent l'obertura dels centres educatius des de la primera de setembre fins a final de juny, perquè s'hi puguin dur a terme activitats extraescolars. Amb aquesta finalitat, i d'acord amb el que estableix el Pacte Nacional, el Departament d'Educació ha destinat per al curs 2006–2007 ajuts a les AMPA i als ajuntaments per un valor de 4,86 M d'€, amb una previsió de despesa total de prop de 28 M d'€ fins al 2009.
- **Incrementar el servei d'acollida matinal,** com a mesura de conciliació dels horaris laborals de les famílies amb els escolars, amb una previsió de 5,68 M d'€ fins al 2009.
- **Mantenir el ritme de creixement del nombre de beques per menjador escolar,** com a mesura de compensació de les desigualtats socials i per donar resposta a l'augment de la població en situació socioeconòmica desfavorida. S'incrementaran de manera progressiva aquests ajuts a l'alumnat que compleixi els requisits establerts, escolaritzat en centres educatius finançats amb fons públics, amb una previsió acumulada fins l'any 2009 de 100 M d'€, fins a doblar la quantitat que tenia assignada el 2005.
- **Generalitzar el programa cooperatiu per a la reutilització dels llibres de text i material escolar,** per abaratir fins un 85% la despesa familiar per aquest concepte i garantir la gratuïtat a les famílies amb un nivell de renda més baix. Aquest programa, ja iniciat pel Departament d'Educació, amb la col·laboració de les AMPA dels centres, ha beneficiat més de 113.000 alumnes en el curs 2005–2006, arribarà a 200.000 alumnes de 857 centres educatius el curs 2006–2007 i es generalitzarà a partir del curs 2007–2008, amb una inversió total de 40,6 M d'€.
- **Promoure un compromís més fort de les famílies i garantir una informació adequada dels centres educatius.** El dret d'infants i joves a l'educació comporta, en primera instància, l'obligació de les famílies a donar el suport necessari als seus fills i filles. El compromís de les famílies amb l'escolarització i amb l'evolució dels seus fills i filles requereix també que les famílies participin en la vida escolar. Així mateix, les famílies tenen dret a tenir una informació adequada del centre, de les seves característiques, definides en el projecte educatiu, i del seu funcionament intern, així com dels serveis complementaris que ofereix i del cost que tenen.
- **Garantir el compromís dels centres educatius amb les famílies.** Continuar millorant l'atenció a les famílies i l'acció tutorial de l'alumnat constitueix per a Esquerra una necessitat i un factor de millora qualitativa del sistema educatiu. En aquest sentit, el Departament d'Educació ha reconegut retributivament la tasca tutorial a tot el professorat i ha reduït dues hores de classe als mestres públics perquè les puguin dedicar a les tutories i a l'atenció a les famílies.
- **Compatibilitzar l'activitat laboral amb les obligacions educatives de les famílies** constitueix també un objectiu pel qual Esquerra es compromet a continuar treballant. El Pacte Nacional per a l'Educació reconeix i es fa seva aquesta necessitat, i compta amb el Govern i les organitzacions patronals i sindicals perquè promoguin la regulació de permisos laborals per als treballadors i treballadores amb fills i filles en edat escolar, així com altres beneficis socials, que permetin fer compatible l'activitat laboral amb les obligacions educatives de les famílies.
- **Reconèixer les AMPA com a associacions d'utilitat pública.** En el marc de la Llei d'educació de Catalunya, Esquerra impulsarà el reconeixement del paper de les AMPA com a associacions d'utilitat pública i promourà mesures fiscals i de suport a la seva tasca.
- **Establir canals estables d'interlocució entre les federacions d'AMPA i l'administració educativa.** En compliment del que estableix el Pacte Nacional per a l'Educació, el Departament

designarà un responsable de les relacions amb les federacions i confederacions d'AMPA, i amb els representants de les organitzacions d'estudiants.

- **Incrementar el suport a les activitats formatives organitzades per les federacions d'AMPA.** Amb la finalitat de potenciar i afavorir una participació real, efectiva i de qualitat de les famílies en l'educació dels seus fills i filles i en la vida dels centres educatius, el Departament d'Educació continuarà donant suport i assessorament a les activitats formatives organitzades per les diverses federacions d'AMPA i, en concret, a les escoles de pares.
- **Promoure la participació de l'alumnat en la vida dels centres com a factor de millora qualitativa del sistema educatiu.** D'acord amb els signants del Pacte Nacional per a l'Educació, Esquerra considera també que la participació de l'alumnat en la vida dels centres és un factor de millora qualitativa del sistema educatiu que cal promoure. Amb aquesta finalitat i especialment a l'educació secundària, es reconeixerà la figura del delegat o delegada de classe, així com altres fórmules que afavoreixin una participació i compromís més forts dels estudiants amb la seva formació i per afavorir la convivència entre els membres de la comunitat educativa.
- **Promoure el desplegament de les associacions esportives escolars.** Continuar el desplegament del Pla de l'esport escolar, estenent a tots els centres de secundària i a aquells centres de primària que ho desitgin la creació d'associacions esportives escolars per al foment de la pràctica educativa de l'esport.

MESURES DE CORESPONSABILITZACIÓ I COGESTIÓ EDUCATIVA AMB ELS MUNICIPIS

El compromís de la societat i de les administracions amb l'educació s'ha de concretar de forma efectiva en el territori. És en aquest àmbit on el paper dels municipis adquireix la màxima rellevància, pel seu coneixement proper de la realitat social i per la necessitat del seu compromís en l'impuls de polítiques d'entorn educatiu i de cooperació entre l'escola i el territori.

Esquerra és un partit d'arrel municipalista i aposta per un paper creixent dels ajuntaments en l'execució de les polítiques educatives, des de la coresponsabilitat institucional i la cogestió entre la Generalitat i les administracions locals. Aquest compromís, basat en el principi de subsidiarietat i en el d'autonomia municipal, no exclou sinó que de fet suposa l'existència de polítiques d'àmbit general que en cada territori s'han de concretar segons les necessitats que li són pròpies i s'han d'articular amb les diferents polítiques locals que incideixen en l'educació (serveis personals, urbanisme, promoció econòmica, etc.).

Aquest procés s'ha de desenvolupar de forma paral·lela a un procés de desconcentració i descentralització de la gestió del sistema educatiu, per fer avançar la mateixa administració educativa cap a una estructura més flexible, més propera als territoris i als centres educatius.

Els àmbits principals en els quals Esquerra impulsarà mesures de coresponsabilització i cogestió educativa seran els de la planificació educativa, l'escolarització, les construccions escolars i les obres RAM, la gestió d'alguns ensenyaments no obligatoris (0–3, artístics, persones adultes) i els programes escola-territori. La definició i la gestió de les polítiques de personal continuaran en mans de la Generalitat.

Cal fer menció a part de la importància estratègica que té la col·laboració escola-territori per garantir l'eficàcia de les polítiques de cohesió social. És per aquesta raó que cal aprofundir el compromís de la Generalitat de Catalunya i de les administracions locals en tots aquests programes educatius, especialment, en el desenvolupament dels plans educatius d'entorn, amb tot el que signifiquen de cooperació

i coordinació amb les polítiques i els serveis locals. En la mateixa línia, cal aprofundir les polítiques ja iniciades d'obertura dels equipaments educatius a l'entorn social i de consolidació de les ofertes d'activitats educatives extraescolars dels centres educatius.

- **Crear, en la Llei d'educació de Catalunya, un marc jurídic propi per a la cogestió educativa.** Establir unes bases jurídiques i administratives clares per a l'exercici de les competències concurrents entre la Generalitat i les administracions locals; preveure mecanismes de delegació de competències i que incloguin les estructures ja existents, com per exemple les oficines municipals d'escolarització, les taules de planificació o les comissions locals dels plans educatius d'entorn.
- **Impulsar la desconcentració i descentralització de la gestió del Departament d'Educació.** Potenciar la capacitat de gestió i de decisió dels serveis territorials del Departament d'Educació, i establir-los com a interlocutors primers de les administracions locals.
- **Completar el desplegament institucional del Consorci d'Educació de Barcelona.** Finalitzar el procés d'assumpció de competències del Consorci d'Educació de Barcelona i completar-ne el desplegament institucional. El Consorci ha d'evitar les duplicitats en la gestió educativa a la ciutat i aconseguir que la cooperació institucional millori l'eficàcia i l'eficiència de les actuacions de les administracions a Barcelona.
- **Descentralitzar el Departament d'Educació.** Per tal d'adequar l'organització del Departament d'Educació a la divisió territorial de Catalunya, però sobretot amb la voluntat d'acostar els serveis territorials als usuaris (professorat, centres, ajuntaments, famílies, alumnat), caldrà implementar la reestructuració dels serveis territorials, creant els serveis territorials de la Catalunya central i reestructurant la resta de les comarques de Barcelona.
- **Definir les zones educatives.** Les zones educatives han de ser divisions territorials per a la planificació educativa i per a la gestió de l'escolarització, sense més repercussions organitzatives o institucionals. Aquestes zones han d'assegurar la completa cobertura del territori per part de tots els serveis i programes educatius. La definició de l'abast territorial d'aquestes zones es farà d'acord amb les entitats municipalistes.
- **Crear noves oficines municipals d'escolarització.** Per continuar el procés de traspàs a les administracions locals del procediment d'admissió d'alumnes, cal crear noves oficines municipals d'escolarització en totes les poblacions de més de 20.000 habitants i capitals de comarca que encara no en tinguin. En el cas de comarques amb poc pes demogràfic s'establiran, de forma experimental, oficines comarcals d'escolarització. Aquestes oficines garantiràn la transparència dels processos d'admissió d'alumnat, tindran la funció d'orientar i informar les famílies de l'oferta educativa existent, sense perjudici de la informació que puguin oferir els mateixos centres, i incorporaran les taules de planificació, entre d'altres.
- **Crear noves taules de planificació municipals.** Vincular a cada oficina municipal d'escolarització la creació d'una taula de planificació municipal, com a mecanisme que permeti al Departament d'Educació i a les administracions locals elaborar la planificació de l'oferta educativa i el mapa escolar, l'oferta de places escolars públiques i l'avaluació de les necessitats d'escolarització, a l'efecte de la concessió de nous concerts educatius als centres de titularitat privada, així com per establir itineraris entre centres d'educació primària i centres d'educació secundària.
- **Completar el procés de traspàs de competències del primer cicle d'educació infantil.** A mesura que es va desplegant el nou mapa escolar de llars d'infants, la Generalitat de Catalunya cedirà als ajuntaments la titularitat de les seves llars d'infants i preveurà els mecanismes per al traspàs del personal, sempre de forma voluntària i pactada.
- **Iniciar el procés de traspàs de competències d'altres ensenyaments no obligatoris.** Els ajuntaments han tingut un gran protagonisme en l'oferta d'alguns ensenyaments no obligatoris i, de fet, gestionen bona part de l'oferta pública actual, com és el cas dels ensenyaments artístics i musicals. D'acord amb les entitats municipalistes, i de forma progressiva i pactada, la Generali-

tat de Catalunya iniciarà el procés de traspàs als ajuntaments de competències en ensenyaments artístics i musicals, educació permanent de persones adultes, ensenyaments esportius i programes de transició a la vida activa, incloent-hi les corresponents dotacions pressupostàries i els materials.

- **Impulsar la participació dels ajuntaments en la gestió dels ensenyaments de règim general.** Promoure, en el marc de la Federació i l'Associació de Municipis, un acord amb el Govern de la Generalitat de Catalunya per regular el traspàs d'algunes competències educatives de l'ensenyament obligatori i les corresponents partides pressupostàries als ajuntaments que ho desitgin. En concret, es proposa començar per les relatives a la gestió dels serveis escolars de menjador i transport, els programes de suport a l'ensenyament, la dinamització de la connexió de la formació professional amb el teixit productiu i la participació en els processos d'avaluació del sistema educatiu.
- **Promoure mesures per a la coresponsabilitat en la gestió dels serveis escolars.** Els ajuntaments han de participar en la supervisió dels serveis de menjador i transport escolar i s'han de coresponsabilitzar en la racionalització de la gestió. Els ajuntaments han d'assumir progressivament la gestió i la despesa corresponents al transport escolar no obligatori, a través de la implantació de línies intramunicipals de transport públic amb servei escolar.
- **Traspassar les beques i els ajuts per a material, transport i menjadors escolars.** Transferir a les administracions locals la gestió i els recursos per a la concessió de beques i ajuts de serveis de transport i de menjadors escolars.
- **Generalitzar els plans educatius d'entorn i augmentar la implicació dels ajuntaments a l'hora de desenvolupar-los.** Els plans educatius d'entorn són l'eina clau per a la connexió escola-territori i un element fonamental per a l'assoliment dels objectius de cohesió social que plantejem des del sistema educatiu. Cal aconseguir més implicació de les administracions locals per generalitzar aquests plans per tots els territoris. Cal, també, un esforç de coordinació per al bon funcionament de les comissions locals.
- **Liderar programes d'acolliment per a l'alumnat immigrant i les seves famílies.** En el marc dels plans educatius d'entorn, cal potenciar l'elaboració i la gestió per part dels ajuntaments de programes d'acolliment i d'atenció educativa a l'alumnat procedent de famílies immigrants. Tutelar des dels ajuntaments els primers anys d'escolarització i promocionar l'aprenentatge de la llengua entre les mares i els pares d'aquest alumnat per poder-los informar directament del procés educatiu de les seves filles o fills.
- **Potenciar la coordinació amb els serveis municipals.** En el marc dels plans educatius d'entorn, cal potenciar la coordinació amb els serveis municipals, especialment amb els serveis socials, per afrontar conjuntament les situacions de risc escolar i per evitar duplicitats en les actuacions dels professionals dels serveis educatius i dels serveis municipals. Cal racionalitzar al màxim les instàncies de coordinació i augmentar-ne l'eficiència i l'eficàcia.
- **Garantir l'ús dels equipaments i les instal·lacions escolars més enllà de l'horari lectiu.** La Generalitat i els ajuntaments impulsaran conjuntament l'obertura d'aquests espais més enllà de l'horari lectiu per a usos ciutadans, prioritàriament educatius, culturals i esportius. Les administracions implicades establiran convenis per a l'assumpció de les despeses i de les responsabilitats que es derivin d'aquest programa.
- **Desenvolupar un model de gestió cívica dels equipaments i les instal·lacions escolars fora de l'horari lectiu.** Cal aconseguir que l'escola sigui un equipament públic de referència tots els dies de la setmana i també al llarg dels períodes de vacances. L'obertura dels equipaments i les instal·lacions s'ha de basar en un acord a tres bandes: a) la Generalitat, titular dels centres i responsable dels serveis educatius; b) els Ajuntaments, titulars dels edificis, en molts casos, i responsables del territori; i c) el teixit associatiu: AMPA, associacionisme educatiu, entitats culturals, esportives i socials de l'entorn. Cal anar més enllà de la simple cessió puntual d'espais i fer

dels equipaments i les instal·lacions escolars un punt de referència social a partir de l'elaboració d'un pla de dinamització dels seus usos i de la implicació del teixit associatiu de l'entorn.

- **Garantir una oferta d'activitats educatives fora de l'horari lectiu suficient i de qualitat.** Els centres educatius han d'oferir activitats educatives fora de l'horari lectiu, tant per la demanda social que plantegen les famílies, com per la necessitat de completar l'acció educativa amb l'actuació d'altres agents educatius diferents a l'escola. La regulació d'aquesta oferta d'activitats correspon al Departament d'Educació, però la planificació i la gestió de l'oferta s'ha de fer de manera concurrent amb els ajuntaments, tenint en compte les aportacions que actualment ja fan les AMPA, les empreses de serveis socioeducatius i les entitats de l'associacionisme educatiu. Els criteris bàsics d'aquesta oferta han de ser la qualitat educativa, la coherència amb els projectes educatius dels centres, la continuïtat d'oferta i de serveis entre els centres de primària i de secundària. Es farà prevaler al màxim la col·laboració amb organitzacions sense ànim de lucre i, molt especialment, amb les entitats de l'associacionisme educatiu present en el territori. Caldrà garantir la no discriminació per motius econòmics amb la implementació d'una línia d'ajuts i beques, amb un finançament conjunt de la Generalitat i les administracions locals.
- **Potenciar l'oferta d'activitats educatives dels municipis.** Des dels ajuntaments, cal seguir ampliant l'oferta d'activitats educatives que es posen a l'abast dels centres, tant les pròpies com les gestionades per altres institucions. Des del Departament d'Educació es facilitarà la difusió d'aquestes activitats als centres educatius.
- **Potenciar l'elaboració de projectes educatius d'àmbit municipal.** Des del Departament d'Educació s'impulsarà l'elaboració per part dels ajuntaments de projectes educatius d'àmbit municipal, que donin valor a tots els actius educatius de l'àmbit local i que potenciïn la col·laboració dels diferents agents educatius (formals, no formals i informals) al servei d'una educació de qualitat per a tothom. Cal garantir, en el marc d'aquests projectes, la correcta inserció dels plans educatius d'entorn i la complementarietat dels serveis i els programes educatius d'iniciativa municipals respecte dels establerts pel Departament d'Educació de manera general.
- **Dinamitzar la participació de la comunitat educativa en l'àmbit municipal.** Des de la responsabilitat de l'administració educativa i les administracions locals es promourà la participació dels centres educatius i dels sectors de la comunitat educativa en les diferents instàncies participatives locals, particularment, els consells escolars municipals. Es potenciarà el paper de les AMPA dels centres educatius, no només a escala interna de centre, sinó com a element dinamitzador a escala territorial.
- **Articular la connexió escola–món del treball.** Les administracions locals tenen una posició privilegiada per col·laborar en l'establiment de canals de comunicació entre els centres, les empreses i les administracions per tal d'ajustar l'oferta de formació professional a les necessitats locals del mercat de treball. També caldrà articular un sistema de connexió entre l'escola i el món del treball per assegurar que cap alumne queda sense oportunitats de feina a la sortida del sistema educatiu.
- **Millorar la gestió del manteniment dels centres educatius.** Augmentar el pressupost i millorar la gestió del manteniment de les infraestructures dels centres educatius públics d'educació infantil i primària. Promoure fórmules d'autonomia de gestió del petit manteniment per part d'aquests centres, per augmentar la rapidesa i l'eficiència de la resposta als problemes que genera.

MESURES PER AL DESPLEGAMENT DEL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU DE CATALUNYA

EL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU DE CATALUNYA

Catalunya ha experimentat els darrers anys importants canvis socioculturals i econòmics que han tingut un fort impacte en l'educació. Com a conseqüència d'aquests canvis, han aparegut noves causes de desigualtat i nous riscos d'exclusió que la societat i els poders públics han de combatre amb polítiques redistributives i compensadores.

Així, d'acord amb el que estableix el Pacte Nacional per a l'Educació (PNE), les polítiques educatives s'han d'adreçar tant a assegurar la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació com també a garantir aquesta igualtat en allò que fa referència a les condicions d'escolarització i als resultats.

Per raons històriques, un dels trets que caracteritzen el nostre sistema educatiu és la concurrència, juntament amb els centres educatius públics, d'una àmplia xarxa de centres de titularitat privada acoïllits al règim de concert, una bona part dels quals han demostrat una inequívoca voluntat social en la prestació del servei educatiu. Aquests centres privats, a més, aporten al nostre sistema una dilatada trajectòria i un destacat nivell de pluralisme i de diversitat.

Amb tot, les polítiques educatives dutes a terme a Catalunya per governs conservadors al llarg de 23 anys, han comportat importants disfuncions al sistema, ja que han debilitat greument els centres educatius de titularitat pública i han afavorit una creixent dualització del sistema educatiu que compromet la tasca integradora de les escoles i la futura cohesió social del país.

En aquest context, la xarxa de centres de titularitat pública arrossega un dèficit estructural històric, una manca d'inversions públiques i una despesa pública educativa per sota de la mitjana de l'Estat i dels països del nostre entorn europeu. Aquesta situació ha començat a redreçar-se durant els darrers anys de gestió d'Esquerra, gràcies a un augment espectacular de les inversions en infraestructures dels centres públics i a un increment sostingut del pressupost del Departament d'Educació al llarg dels tres darrers exercicis pressupostaris per damunt del 15%. Aquest creixement de les inversions i la despesa educativa cal mantenir-lo almenys al llarg dels propers vuit anys per acostar-nos a les mitjanes europees.

Amb tot, per corregir les disfuncions del nostre sistema educatiu caldrà continuar reordenant el model de doble xarxa educativa mantinguda amb fons públics i enfortir la xarxa de titularitat pública com a eix vertebrador del sistema. Aquest va ser un dels compromisos adquirits per Esquerra en el programa de 2003, que va reflectir l'acord del Tinell i quedà explicitat en el Programa del Departament d'Educació 2004–2007, a partir del qual Esquerra, des del Departament d'Educació, ha estat treballant intensament, tot iniciant el camí i posant les bases necessàries per fer-ho possible.

Per al compliment d'aquest objectiu, calia en primer lloc un ampli consens de la comunitat educativa, especialment entre els diferents sectors de l'ensenyament públic i els representants dels centres privats concertats; i, en segon lloc, dotar-nos dels instruments legals i normatius adequats per fer-ho possible. Ambdues condicions estan avui ben encarrilades. Cal, però, una Administració compromesa amb l'educació, com ho ha estat la d'Esquerra, per continuar aquest camí iniciat, que obre el futur a la millora educativa i a un sistema més equitatiu i integrador.

És precisament en aquest context en el qual el Pacte Nacional per a l'Educació adquireix tot el seu valor estratègic de transformació del sistema educatiu, en tant que les organitzacions representatives que l'han signat consideren que avui és possible construir un Servei Públic Educatiu com aquell marc on es

concreta la concurrència entre l'escola pública i l'escola concertada per satisfer les necessitats educatives del país des d'una concepció social i de qualitat del servei educatiu, i per crear les condicions perquè la igualtat d'oportunitats i la llibertat esdevinguin reals i efectives.

Així, el Servei Públic Educatiu ha de garantir que tots els centres sostinguts amb fons públics treballin junts amb uns objectius compartits, des de la cooperació i la coresponsabilitat, tot respectant la naturalesa jurídica de les diverses institucions que el presten.

Esquerra, d'acord amb els signants del Pacte Nacional per a l'Educació, considera que la llibertat d'ensenyament i el Servei Públic Educatiu són dos elements centrals i no excloents del sistema educatiu que es pretén per a la Catalunya del segle XXI. La política de concertació educativa es basa en la programació dels llocs escolars per part de l'administració educativa i en la llibertat que tenen els centres privats per cooperar en la satisfacció de les necessitats socials que es pretenen atendre a través del sistema educatiu. Una cooperació i coresponsabilitat que ha de permetre construir un servei públic de l'educació integrat per tots els centres que, compartint un mateix compromís social i educatiu, són finançats amb fons públics i participen d'una voluntat comuna de servei a la societat. Uns centres —tan públics com privats— ben dotats i de qualitat, tots sotmesos als mateixos drets i deures en la prestació pública del servei i compromesos a afrontar els reptes socials i educatius que avui es plantegen a la societat catalana.

DESPLÉGAMENT DEL SERVEI PÚBLIC EDUCATIU DE CATALUNYA

- **Desplegar el Servei Públic Educatiu com a marc per a la igualtat d'oportunitats i la llibertat d'ensenyament.** Aquest servei estarà integrat pels centres públics i pels centres privats concertats amb la finalitat de satisfer el dret a l'educació dels ciutadans i les ciutadanes i atendre totes les necessitats educatives que té plantejades la societat catalana en un marc d'igualtat d'oportunitats i de llibertat d'ensenyament.
- **Posar les bases perquè la xarxa de centres públics que vertebrin el sistema educatiu i els centres privats concertats sigui la garantia del dret de tothom a l'educació.** En l'exercici del dret individual a l'educació en un context de llibertat d'ensenyament a Catalunya, on existeix una tradició arrelada de diversitat d'ofertes educatives, els centres privats implicats en la prestació del servei públic educatiu s'han de comprometre que el caràcter específic de cada centre garanteixi que la seva acció educativa pugui ser vàlida per a qualsevol alumne o alumna, sense que en cap centre es produeixi cap tipus de selecció de l'alumnat.
- **Igualar els horaris, les jornades i els calendaris dels centres finançats amb fons públics.** Esquerra es compromet, en la línia ja iniciada i assumida pel PNE, a igualar les condicions de l'oferta horària escolar en tots els centres finançats amb fons públics. En l'educació primària, la prestació del servei públic educatiu es referirà a les 30 hores setmanals en tots els centres que el prestin, de les quals 25 s'utilitzaran per al desenvolupament del currículum i les altres 5 per a activitats de reforç i aprofundiment. Una vegada consolidada aquesta fase, i prèvia consulta amb la comissió de seguiment del PNE i el Consell Escolar de Catalunya, es considerarà l'oportunitat d'estendre aquesta mesura també al segon cicle de l'educació infantil, així com l'adequació d'un horari equivalent a l'ESO entre els centres públics i els concertats.
- **Assegurar una bona aplicació de la sisena hora en l'educació primària pública.** Esquerra, en tant que impulsora de la mesura, es compromet a vetllar pel compliment del PNE pel que fa a les condicions i a la dotació dels recursos necessaris per garantir l'èxit i la qualitat de la mesura.
- **Garantir la coresponsabilitat en l'escolarització d'alumnat amb necessitats educatives específiques.** Esquerra vetllarà pel compliment del compromís establert en el PNE per tal que tots els centres sostinguts amb fons públics assumeixin el grau de coresponsabilitat al·lòquota pel que fa a l'escolarització d'alumnat amb necessitats educatives específiques. En aquest sentit, d'acord

amb el PNE, els centres que prestin el Servei Públic Educatiu adequaran la seva acció educativa per atendre la diversitat, les necessitats educatives específiques i promoure la inclusió de tot l'alumnat.

- **Garantir la gratuïtat a les famílies i una escolarització equilibrada de tot l'alumnat mitjançant contractes programa amb els centres concertats.** Aquesta és una de les apostes més agosarades mai realitzades per l'administració educativa, el resultat de la qual determinarà en bona mesura l'èxit en l'assoliment d'un sistema educatiu més equitatiu i integrador de tot l'alumnat. L'objectiu és assolir en un termini de sis anys un Servei Públic Educatiu de Catalunya en el qual tots els centres que hi prestin servei ho facin en igualtat de drets i deures, amb una escolarització més adequada i equitativa de tot l'alumnat nouvingut i amb necessitats educatives específiques, sense cap tipus de discriminació i en igualtat d'oportunitats per a tothom. Durant aquest període transitori de sis cursos, el Departament d'Educació formalitzarà amb els titulars dels centres privats concertats contractes programa mitjançant els quals es concretaran els compromisos recíprocs, el sistema de seguiment, d'avaluació del seu compliment i de rendició de comptes, així com les causes que puguin donar lloc a la rescissió en cas d'incompliment dels compromisos i les condicions assumits. Aquest instrument ha de permetre al Departament d'Educació singularitzar la dotació de recursos a cada centre, d'acord amb les necessitats de l'alumnat i de l'entorn on es troba ubicat, amb la finalitat que la prestació del servei educatiu d'interès públic que fa el centre sigui efectivament gratuïta. Esquerra, que va assolir el consens i els recursos inicials necessaris per fer efectiva aquesta mesura, adquireix el compromís programàtic de dur-la a terme amb garanties i el ple respecte dels acords del PNE.
- **Implementar mesures urgents i transitòries per reequilibrar l'escolarització de l'alumnat en situació socioeconòmica desfavorida en tots els centres finançats amb fons públics.** En el marc del PNE, durant el període transitori de sis anys, s'establirà un sistema d'ajuts als centres concertats que encara no hagin subscrit un contracte programa amb el Departament d'Educació per escolaritzar i atendre adequadament l'alumnat que els correspongui en situació socioeconòmica desfavorida.
- **Garantir la gratuïtat de tots els centres privats que prestin el Servei Públic Educatiu en un màxim de sis cursos.** Acabat el període transitori de sis cursos i una vegada revisats els mòduls dels concerts educatius, els centres que prestin el servei educatiu d'interès públic no podran percebre quantitats de les famílies per rebre ensenyaments de caràcter gratuït. Així mateix, no podem obligar les famílies a fer aportacions a fundacions o associacions ni a establir serveis obligatoris associats amb els ensenyaments bàsics que requereixin aportacions econòmiques per part de les famílies de l'alumnat.
- **Equiparar els recursos, els serveis educatius, la planificació, el control i l'avaluació entre els centres que formin part del Servei Públic Educatiu.** La prestació del Servei Públic Educatiu de Catalunya comportarà per a tots els centres que en formin part, independentment de la titularitat que tinguin i respectant-la, rebre un tracte de l'Administració equiparable tant pel que fa als recursos i els serveis educatius, com pel que fa a la planificació, el control i l'avaluació. En tot cas, la gestió del Servei Públic Educatiu haurà de garantir la transparència i la rendició de comptes.
- **Fomentar la participació de la comunitat educativa dels centres privats concertats.** Aquest és també un objectiu assumit pel PNE, segons el qual el Departament d'Educació i els titulars dels centres privats concertats es comprometen a fomentar la participació de la comunitat educativa de cada centre amb la finalitat d'assolir uns nivells de compromís amb l'educació més alts. En aquest sentit, Esquerra promourà normativament la participació del professorat, de les famílies i de l'alumnat en la gestió i el funcionament dels centres concertats i, amb ple respecte de les competències que normativament tinguin atribuïdes el seu titular, potenciarà el consell escolar de centre com a òrgan de participació i de control de la gestió.

- **Incorporar un representant municipal als consells escolars dels centres concertats.** D'acord amb el que estableix la LOE, Esquerra regularà, en el marc de les competències educatives de la Generalitat, la incorporació efectiva d'un representant municipal als consells escolars dels centres concertats com a mesura de suport a la participació i a la col·laboració educativa dels ajuntaments amb tots els centres finançats amb fons públics del municipi.

ELS CONCERTS EDUCATIUS

- **Considerar el concert educatiu com un instrument de l'Administració per atendre necessitats d'escolarització en un marc de llibertat d'ensenyament.** El Govern establirà el concert educatiu amb cadascun dels centres educatius de titularitat privada que hagin de prestar el Servei Públic Educatiu. El concert és un instrument què l'Administració disposa per atendre necessitats d'escolarització en un marc de llibertat d'ensenyament, igualtat d'oportunitats i planificació de l'oferta educativa.
- **Fixar uns requisits clars per a la concertació educativa.** Fins a la promulgació de la LOE, no existia cap requisit específic per concertar qualsevol centre privat autoritzat que ho sol·licités, només calia que la Generalitat disposés de partida pressupostària suficient. Una de les nombroses aportacions d'Esquerra a la LOE ha estat precisament establir la satisfacció de les necessitats d'escolarització com a requisit per accedir al concert educatiu i la valoració d'aquestes necessitats d'escolarització en el marc de la programació educativa, la prestació del Servei Públic Educatiu i els drets individuals en matèria educativa. Esquerra es compromet, en el marc de les competències educatives, a desenvolupar i regular els concerts educatius mitjançant la Llei d'educació de Catalunya i un nou decret sobre concerts educatius.
- **Establir el principi de no segregació per a la concertació educativa.** Per a la concertació dels centres privats que ho sol·licitin, l'Administració educativa s'assegurarà que aquests centres no discriminin cap alumne/a per raó de sexe, d'ètnia, de religió o d'ideologia. Per tant, hauran de ser centres mixtos, amb coeducació de nens i nenes, i atendran preferentment el conjunt de la població del seu entorn.
- **Assegurar la suficiència dels mòduls econòmics dels concerts educatius per garantir la gratuïtat dels ensenyaments bàsics dels centres concertats i la igualtat d'oportunitats.** En la mesura que el concert educatiu ha de garantir també la igualtat d'oportunitats per a tothom, no poden existir barreres econòmiques, ni de cap altre ordre, que impossibilitin o dificultin l'accés de qualsevol persona al centre que lliurement hagi elegit, amb l'única limitació lògica de l'oferta de places existent i el compliment de la normativa deferent a l'admissió d'alumnat que l'administració educativa estableixi. Sovint les barreres econòmiques han actuat com un element de selecció fàctica de l'alumnat, han limitat la possibilitat real de les famílies d'elegir l'educació dels seus fills i filles, i han compromès la tasca integradora de l'educació, cosa del tot incompatible en el nou marc del Servei Públic Educatiu de Catalunya.
- **Impulsar la millora general dels centres públics com a eix vertebrador del sistema educatiu.** Aquesta eliminació de les barreres econòmiques en l'accés a les escoles privades concertades reclama, alhora, una política educativa de millora dels centres públics amb l'objectiu que siguin el veritable eix vertebrador del nostre sistema educatiu. Això suposa que els centres públics han de fer una oferta de qualitat, atractiva per a totes les famílies, per eixamplar així el marc de referència de totes a l'hora de triar el centre educatiu per a llurs fills i filles.
- **Realitzar un estudi econòmic dels mòduls del concert.** Esquerra impulsarà el compliment del que estableix la LOE, a proposta nostra, referent a la creació en el si de la Conferència Sectorial d'Educació de l'Estat d'una comissió d'estudi per revisar i adequar l'import dels mòduls econòmics dels concerts educatius. Així mateix, i d'acord amb el compromís adquirit pel PNE, s'encarregarà un estudi econòmic a Catalunya per determinar els costos estàndards del sosteniment dels

centres educatius finançats amb fons públics. Les conclusions d'aquests estudis hauran de servir de marc de referència per a l'establiment dels nous mòduls dels concerts educatius. L'import dels mòduls garantirà la plena gratuïtat per a les famílies dels ensenyaments bàsics objecte de concert, en els termes que s'estableixen en el Pacte Nacional per a l'Educació.

- **Igualar progressivament les condicions laborals del professorat amb pagament delegat.** Igualar les condicions laborals del professorat dels centres concertats amb les del professorat dels centres públics constitueix per a Esquerra un acte de justícia i un compromís assumit pel PNE. En aquest sentit, el curs 2005–2006 el Departament d'Educació gestionat per Esquerra va signar un acord amb els representants sindicals per millorar les retribucions del professorat, amb el cobrament del complement per estadis, en condicions similars als professorat públic.

LA PLANIFICACIÓ DE L'OFERTA EDUCATIVA

- **Millorar la qualitat de la planificació de l'oferta educativa correspon al Departament d'Educació.** D'acord amb el que estableix el PNE, en el marc del Servei Públic Educatiu, aquesta planificació té com a finalitat satisfer de la millor manera possible les necessitats educatives de cada territori. El Departament d'Educació determinarà els procediments de participació i consulta dels sectors afectats per la programació dels llocs escolars gratuïts.
- **Donar estabilitat a l'oferta escolar.** Perquè aquesta planificació sigui eficaç es requereix que la programació respongui a una previsió acurada de les necessitats i de l'oferta a mitjà termini. L'oferta educativa associada amb la prestació del Servei Públic Educatiu ha d'ajustar-se per períodes estables i no ha d'estar sotmesa a possibles fluctuacions de caràcter puntual.
- **Establir una avaluació de la totalitat de l'oferta escolar com a base de la planificació.** L'administració educativa elaborarà la planificació que reculli la totalitat de l'oferta del Servei Públic Educatiu a Catalunya amb un caràcter plurianual i, per modificar-la, valorarà especialment el grau de cobertura de les necessitats educatives existents en el territori.
- **Impulsar la creació de taules de planificació locals en coresponsabilitat amb els ajuntaments.** Aquesta és una mesura ja iniciada pel Departament d'Educació gestionat per Esquerra, que cal ampliar i aprofundir. La planificació és, en darrer terme, responsabilitat de l'Administració educativa, però són les administracions locals les coneixedores més directes i eficients de les necessitats del seu territori. En aquest sentit, i en el context d'una progressiva descentralització educativa i l'assumpció de quotes més altes de coresponsabilitat i cogestió del sistema educatiu per part dels ajuntaments, cal continuar la línia ja iniciada de creació de taules de planificació, formant part de les oficines municipals d'escolarització (OME), com a factor de participació i d'eficàcia en la planificació educativa.
- **Garantir l'oferta de places de titularitat pública en nuclis de població de nova creació.** L'administració educativa garantirà una oferta suficient de places públiques en tots els nuclis de població de nova creació, per garantir el dret bàsic a l'educació a totes les persones.
- **Facilitar la integració a la xarxa de centres de titularitat pública d'aquells centres privats concertats que lliurement ho sol·licitin, en les condicions que s'estableixin.** En compliment del programa 2003, Esquerra va incorporar aquesta possibilitat en el projecte de Llei orgànica d'educació, però finalment va ser rebutjada per una esmena del PNB, amb el suport de CiU i del PSOE. Malgrat això, Esquerra es compromet a incorporar aquesta mesura en la Llei d'educació de Catalunya.

L'ADMISSIÓ D'ALUMNAT ALS CENTRES FINANÇATS AMB FONS PÚBLICS

- **Regular i potenciar les oficines municipals d'escolarització.** Una de les primeres actuacions del Departament d'Educació gestionat per l'equip d'Esquerra fou la creació de les OME com a organisme estable de coresponsabilitat dels municipis amb l'educació. La seva finalitat és oferir

un servei d'informació i orientació a les famílies sobre l'oferta educativa del municipi i vetllar per la màxima transparència en els processos d'admissió d'alumnat als centres finançats amb fons públics. En el marc de la LOE, la futura Llei d'educació de Catalunya estarà en condicions competencials millors per regular i potenciar encara més aquest organisme que el Departament d'Educació, en conveni amb els ajuntaments, ha anat creant progressivament al llarg dels tres darrers cursos i que ha demostrat un bon funcionament. Les taules de planificació i les comissions de garanties d'admissió formaran part de les OME.

- **Regular i garantir el bon funcionament de les comissions d'escolarització en totes les zones educatives.** L'objectiu de les comissions d'escolarització és garantir la igualtat en l'aplicació de les normes d'admissió d'alumnat. Aquesta ha estat una altra de les aportacions més significatives d'Esquerra a la LOE: la inclusió, per primera vegada en una llei orgànica, de les comissions de garanties d'admissió, amb competència per supervisar el procés d'admissió d'alumnat, garantir el compliment de les normes i proposar a l'administració educativa les mesures que cregui oportunes. Aquestes comissions rebran dels centres tota la informació i la documentació necessària per a l'exercici de les seves funcions. Esquerra es compromet a desenvolupar i regular aquestes comissions adequadament, mitjançant un nou decret i la Llei d'educació de Catalunya, per garantir-ne l'eficàcia. Les comissions de garanties d'admissió s'integraran a les oficines municipals d'escolarització (OME) en aquells municipis on s'hagin creat.

programa 2006_emprendors

**un país de gent
emprenedora
amb treball
per a tothom**

Índex

03	LA CATALUNYA QUE VOLEM FER
04	HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL
09	UN PAÍS DE GENT EMPRENEDORA AMB TREBALL PER A TOTHOM
11	UNA ECONOMIA PRODUCTIVA PER COMPETIR AL MÓN
12	EMPRESA I TERRITORI
16	EMPRENDRE PER PROGRESSAR
20	MERCAT CATALÀ, MERCAT MUNDIAL
22	DISTRIBUCIÓ COMERCIAL: EFICIÈNCIA I EQUILIBRI
23	MERCATS COMPETITIVUS, MERCATS SEGURS
27	AVANÇAT EN LA SOCIETAT DEL CONEIXEMENT I DE LA INFORMACIÓ
29	EL FOMENT DE LA COHESIÓ DIGITAL
32	ENFORTIMENT DEL SECTOR DE LES NOVES TECNOLOGIES
33	POLÍTIQUES D'R+D+i I SECTORS DE FUTUR
35	ECONOMIA DE LA IDENTITAT: EL VALOR DE LA DIFERÈNCIA
36	AVANÇANT CAP A UN TURISME DE QUALITAT
38	AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: OBJECTIU COMERCIALITZACIÓ
41	INDÚSTRIES CULTURALS
42	DISSENY I MODA
42	ARTESANIA: EL VALOR AFEGIT DE LA IDENTITAT
45	CAPITAL HUMÀ: LES PERSONES COM A PRINCIPAL ACTIU DEL PAÍS
47	UNA OCUPACIÓ PLENA I DE QUALITAT
49	QUALIFICACIÓ DE QUALITAT ADAPTADA A L'ESTRUCTURA PRODUCTIVA
50	CONCILIACIÓ DE LA VIDA FAMILIAR I LABORAL.
	NOVES FORMES D'ORGANITZACIÓ DEL TEMPS
52	LA MEDIACIÓ PÚBLICA. LA POLÍTICA DEL SOC
55	UN FINANÇAMENT JUST I UNA ADMINISTRACIÓ EFICIENT
57	UNA ADMINISTRACIÓ MÉS ÀGIL I EFICIENT
59	CONTRACTACIÓ PÚBLICA
60	LA NECESSITAT D'UN FINANÇAMENT JUST

La Catalunya que volem fer

Esquerra encara les Eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 1 de novembre de 2006 amb una renovada il·lusió en la consolidació d'una societat avançada i per a tothom i en el refermament del seu compromís per la construcció d'una Catalunya nacionalment sòlida. I ens hi presentem com el que som: un partit lliure de lligams amb grups econòmics i de poder que mediatitzin l'acció política, un partit català que no se subordina a la voluntat de partits espanyols, un partit de gestió honesta amb sensibilitat social i territorial, un partit que escolta la població, un partit que no se sotmet a interessos...

Esquerra és l'esquerra catalana independent, l'única força política que no depèn de centrals dirigents situades a Madrid ni de poders fàctics i econòmics. L'única capaç de frenar la deriva conservadora i subalterna de les altres dues grans forces polítiques catalanes. L'única capaç de catalanitzar l'esquerra i de fer social el catalanisme. I, justament per això, ens podem comprometre a treballar per canviar les situacions d'injustícia social, de limitació dels drets individuals, col·lectius i nacionals i de marginació territorial, cultural, generacional, de gènere... **Esquerra és la garantia de la transformació social** cap a cotes més altes de llibertat i de justícia. **Esquerra és la garantia de la construcció nacional**, d'un país viu i de futur, amb la seva pròpia identitat en una Europa de les persones i dels pobles, d'una Catalunya que es vol integradora i lliure.

El nostre és un compromís efectiu. **Esquerra és un partit de gestió**: ho demostrarem, dia a dia, als ajuntaments, als consells comarcals i a les diputacions que governa, amb la nostra capacitat de respondre als problemes de les persones -des d'una decidida perspectiva de progrés-, d'escoltar el conjunt dels ciutadans i les seves associacions, de generar projectes útils i engrescadors per al futur... En els dos anys i mig que hem tingut responsabilitats a la Generalitat hem demostrat, també, la nostra capacitat de trobar un ampli consens -amb el Pacte Nacional per a l'Educació, com a senyera-, el nostre ferm impuls a polítiques públiques i socials avançades -la llei de serveis socials, el pla de ciutadania, les construccions escolars i esportives, l'augment de professorat, el pla per a la igualtat de gènere, les accions en favor de la llibertat religiosa i la laïcitat, l'acollida lingüística...-, la nostra implicació en la modernització de les estructures econòmiques i productives -amb la participació en l'Acord estratègic per a la competitivitat, l'establiment de la Bioregió, l'aprovació dels plans de recerca, d'internacionalització de les nostres empreses i l'estratègic de turisme...-, la nostra aposta per l'equilibri territorial -amb un augment molt considerable de les aportacions als ajuntaments, la nostra participació activa en el pla de barris...-, la projecció internacional del país -amb els avenços en l'ús del català a les institucions europees, el salt endavant fet a les polítiques de cooperació, el treball en favor de les seleccions esportives...

I Esquerra és un partit que puja, en ascens, que camina endavant. No només en el darrer cicle electoral –les passades eleccions municipals, al Parlament de Catalunya i al Congrés i Senat espanyols-, sinó en el que tot just encetem. Esquerra ja té ara mateix, a punt, prop de 700 llistes municipals arreu del nostre territori, 200 més que fa quatre anys. Esquerra s'expandeix pel territori, l'esquerra catalana independent s'estén a la nostra societat... En aquestes Eleccions al Parlament de Catalunya, des d'Esquerra hem engegat un procés participatiu i innovador que ens portarà a arribar directament a més de 600.000 ciutadanes i ciutadanes, cara a cara, a escoltar les seves inquietuds i les seves propostes, els seus dubtes i les seves certeses. **Esquerra és un partit que escolta.**

HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL

Esquerra, abans que res, és una força política que té un projecte nacional, social i territorial clar:

Esquerra té un projecte sobiranista i progressista. És el projecte que dona cos a les més de 1.600 propostes concretes que conformen el nostre Programa per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2006. Un Programa que conté els següents eixos: ciutadania, social, econòmic i territorial per desplegar una acció de Govern nacional i de progrés, adequada a la realitat de la nostra societat i amb les respostes necessàries per avançar tots junts cap a un país millor, més just. Us el presentem en aquests quatre eixos que centren la nostra proposta de Govern:

- 1. Una societat moderna per a un país integrador i lliure**
- 2. Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones**
- 3. Un país d'emprenedors amb treball per a tothom**
- 4. Un territori viu per un país de futur.**

Però tampoc no podem oblidar que una part substancial dels nostres problemes i reptes, i moltes de les seves solucions, són, encara avui i malgrat tot, fora de l'estricta competència del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Que bona part del nostre projecte va més enllà d'una legislatura.

Per això, ens comprometem, també, més enllà de les propostes que conté el nostre Programa. Ens comprometem a continuar treballant, a les institucions de l'Estat i de la Unió Europea, pel reconeixement efectiu de la nostra realitat nacional. Per aconseguir, en aquest període històric, la constitució política d'un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de debò. Per assolir el dret a decidir lliurement, com a nació, el nostre futur. Per obtenir la titularitat i la gestió d'aquells serveis que constitueixen un ple autogovern i encara són a mans de l'executiu central. Per fer del català una llengua com les altres, que es pugui utilitzar plenament a les institucions de l'Estat.

APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL

Aquesta propera legislatura serà la de l'aplicació i el desplegament del nou Estatut d'Autonomia. Esquerra ja ha explicat de manera rotunda i reiterada el desacord amb el trencament de l'acord polític que va dur al Projecte d'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, l'error que va suposar el pacte Mas-Zapatero pel que fa a la renúncia de competències clau i el finançament necessari... Aquest mateix estiu, amb la dolorosa realitat de la mala gestió de l'Aeroport del Prat i el desgavell inhumà dels fluxos migratoris, hem tingut, malauradament, dos clars i perjudicials exemples d'aquest error. Però, malgrat això, i tot i la baixa participació al referèndum del 18 de juny, Esquerra es

compromet a l'aplicació rigorosa i al desplegament màxim de l'Estatut. L'àmplia tradició democràtica d'Esquerra i la seva solidesa institucional no fan sinó avalar el fet que acatem sense discussió el resultat del referèndum i ens erigim com a garantia del compliment del nou text estatutari. Com ha succeït amb la Llei de Política Lingüística, a la qual Esquerra, en el seu moment, no va donar suport parlamentari per la seva poca ambició i migradesa, però que ha estat la primera força política que l'ha aplicat, en les seves responsabilitats al Govern, amb la màxima plenitud possible. Esquerra és la garantia de compliment de l'Estatut. Esquerra va ser la primera i principal força política impulsora de la reforma estatutària, amb valentia i força. Amb la mateixa valentia i força amb què ara n'impulsarà el compliment i l'assoliment real d'aquells aspectes en què significa un avenç.

I aquesta legislatura serà, també, la de la finalització dels treballs –ja iniciats pel Govern i pel Parlament– en dos aspectes claus de l'autogovern i de la proximitat dels ciutadans a les polítiques públiques, i que el nou Estatut apunta: la nova organització territorial del país en vegueries –eina tant de descentralització administrativa i política de la Generalitat com de millora de la cooperació entre les administracions locals– i la primera llei electoral pròpia –que ha de saber recollir els principis fonamentals de proporcionalitat del vot i de representativitat territorial. Una i altra, impulsades pel nou Govern, han de partir dels treballs ja iniciats i han de tenir el seu lloc de debat en el Parlament, a través del consens polític i de l'audiència del territori. Una i altra, també, han de foragitar el partidisme. Són dos elements claus de política de país.

UNA LEGISLATURA DE CONSENS

Esquerra va ser qui va treballar amb més empena per assolir l'ampli consens que va dur a l'acord parlamentari català per l'Estatut. Esquerra ha protagonitzat els acords de Govern que han tingut més suport social, més consens. El **Pacte Nacional per a l'Educació** n'és, ja ho hem dit, l'exemple més contundent –i una de les promeses protagonistes del programa d'Esquerra per a les Eleccions del 2003 que hem complert en menys d'una legislatura. En uns moments de confrontació política i social, a l'Estat i en d'altres indrets d'Europa, sobre model i realitat educativa, Esquerra va aconseguir fer seure tots els sectors implicats de la comunitat educativa i dels agents socials. Professorat, alumnat, pares i mares, moviments de renovació, representants de l'escola pública i de la diversitat de l'escola privada... I d'arribar a un acord amb la gran majoria d'aquests representants, innovador, amb una alta consignació pressupostària i el compromís de realització de moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa. Un acord valorat positivament per gairebé tothom, i només menystingut pels candidats més sectaris i menys interessats en el bé públic. Però, aquest és el camí que ha d'interessar les forces polítiques realment preocupades pel país, per la seva construcció, per la seva cohesió social. I, per això, **Esquerra aposta pel consens social.**

I aquest és el camí, el del consens i de l'acord, que Esquerra proposa i es compromet a impulsar. La propera legislatura ha de ser, doncs, la del consens social i polític i, conseqüentment, la de la superació dels partidismes en els grans temes de país i de la participació dels agents socials en el seu disseny. Per això, Esquerra, des del Govern, promourà l'assoliment d'acords en tres grans àmbits:

- Pacte Nacional d'**infraestructures i energia**
- Pacte Nacional de **salut i benestar**
- i Pacte Nacional per a la **immigració**

Tres qüestions cabdals, per al país i per a la gent, per permetre el desenvolupament sostenible i la competitivitat econòmica, per aconseguir l'equitat en el desenvolupament personal i eradicar la marginació de persones i col·lectius, per millorar el present i aconseguir un futur millor.

La recerca del consens és fonamental en tots aquells aspectes que construeixen la cohesió social i territorial de Catalunya, la nostra cohesió com a nació dinàmica, nació de persones. Per això, també, aquesta ha de ser la legislatura de situar la cultura en un lloc capdavanter, com el pilar que també és de la societat del benestar. La cultura entesa com a formació i com a creació, com a patrimoni i com a gaudi. **Esquerra es planteja la cultura com a prioritat.**

MESURES PER A LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ DEL BENESTAR

Esquerra es compromet a aplicar amb rigor l'Estatut, a impulsar una política de consens social i polític, a tirar endavant polítiques públiques socials i de modernització econòmica... Però, Esquerra no oblidarà el seu compromís amb el projecte que representa i el seu compromís de continuar treballant en altres àmbits polítics que el Parlament de Catalunya i la Generalitat, per assolir mesures que han de sumar-se a la potencialitat que ja té la Generalitat per poder bastir amb vigor la consolidació de l'estat del benestar català.

L'Estatut finalment aprovat ha renunciat a competències i serveis que hem d'aconseguir per la via de la negociació i el treball dels seus grups parlamentaris a Madrid:

- L'assoliment de **competències en immigració**, especialment pel que fa a control de fluxos, la incidència en origen i la carta de ciutadania.
- El traspàs de **la titularitat i la plena gestió de ports i aeroports**, segons el model que ja és majoritari a Europa, i també de la xarxa ferroviària i dels serveis regionals.
- Les mesures que ens apropin als **resultats del concert econòmic cooperatiu**, amb la gestió efectiva de la recaptació dels impostos i la formulació d'un contingent de cooperació interterritorial en un màxim del 2% del PIB català, amb la disminució de l'ofec del dèficit fiscal, i que ens permetin respondre amb contundència a les nostres necessitats socials i territorials, formatives i productives, d'innovació i d'afermament nacional.
- La regulació d'un **marc laboral propi**, autònom, adequat a la realitat econòmica i social del país.
- El desplegament de **lleis estatals -25-** en la línia del **reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat**, la seva estructuració federalitzant i la màxima descentralització de la decisió política, incloent-hi el reconeixement de **l'ús oficial del català en les institucions de l'Estat** i el reconeixement de **les seleccions esportives**, amb la modificació de la legislació espanyola coercitiva del desenvolupament de la voluntat de les federacions, que són entitats de caràcter privat.

MESURES SOCIALS PER A UN BON GOVERN

Aquest és, però, un Programa per a unes Eleccions al Parlament de Catalunya, un Programa de Govern per a la Generalitat. Per això s'hi desenvolupen més de 1600 mesures possibles, útils, transformadores. Una proposta progressista i catalanista. Un Programa de Govern pragmàtic i agosarat.

La **reducció a la meitat del temps d'ara de les llistes d'espera** per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització i intervenció quirúrgica, i l'obtenció de diagnòstic en un màxim de quinze dies quan hi hagi sospita d'una malaltia greu, com ara qualsevol tipus de càncer, amb la primera intervenció mèdica en un màxim de quinze dies també en aquests casos. La **subvenció als joves del 25% del cost del lloguer de 25.000 pisos**, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu dels sol·licitants. El **suport**, en forma de crèdits, **a la creació de llocs de treball fixos** i a la creació de micro, petites i mitjanes empreses. **Multipliquem per 10 l'atenció domiciliària** a les persones dependents que no es poden valer per elles mateixes. La Generalitat haurà de **garantir que tothom pugui exercir el seu dret a utilitzar el català** en qualsevol situació, amb cursos i activitats per a tothom, aules d'acollida i mesures actives, en compliment del mandat estatutari que cap ciutadà o ciutadana

pugui al·legar desconeixement de les dues llengües oficials. Farem efectiva la reutilització i progressiva **gratuïtat del material i llibres de text** escolars, que ha de suposar, ja a tots els centres a partir del curs 2007-2008, i com a culminació d'una primera fase, un estalvi del 85% en la despesa de les famílies i que seran gratuïts per a les famílies amb un nivell de renda més baixa. I 1600 compromisos més.

Propostes per a tothom i per tot arreu, que trobareu desenvolupades en cadascun dels quatre eixos en què s'estructura aquest Programa.

Un país de gent emprenedora amb treball per a tothom

L'any 2005 l'economia catalana va experimentar un creixement real del 3,3% del seu PIB, el més alt dels últims cinc anys, i es va acostar a la mitjana estatal (3,4%) essent molt superior al de la Unió Europea ampliada (2,2%), de manera que va consolidar un llarg procés de convergència i va apuntar una tendència relativament expansiva de la nostra economia. Una tendència que també s'ha manifestat en una evolució positiva de l'ocupació i del sector exterior, en el qual les exportacions han crescut per sobre del 7%, han arribat a un increment màxim del 17% al primer trimestre del 2006 i han reafirmat Catalunya com una de les economies més dinàmiques i obertes de la Unió Europea.

Malgrat aquesta dinàmica positiva, hi ha aspectes de caràcter menys conjuntural que requereixen una anàlisi més acurada i que ens allunyen d'una eufòria que seria fictícia. En primer lloc, el nostre creixement s'ha fonamentat sistemàticament i de forma excessiva en un bon comportament de la demanda interna i el gran impuls del sector de la construcció, on hem pogut observar com el valor de la seva producció ha crescut en termes reals en taxes superiors al 5% anual. Unes bases fràgils, ja que són difícilment sostenibles a llarg termini: el nivell d'endeutament de les famílies catalanes ha crescut amb un ritme exponencial en l'última dècada i el bon comportament de les exportacions s'ha vist contrarestat per un increment tant o més alt de les importacions. No obstant això, durant l'última dècada el saldo exterior de la nostra economia ha estat positiu per dues raons que ens conviden a ser més ambiciosos si volem convertir-nos en un referent europeu: el bon comportament del turisme i el manteniment d'un superàvit notable amb la resta de l'Estat.

En contraposició, malgrat alguns símptomes recents de recuperació, l'activitat industrial ha mostrat un cert alentiment. És una evidència que el marc de competència internacional ha sofert canvis dràstics en les últimes dècades. L'emergència d'economies amb costos laborals més baixos, en mercats internacionals i també formant part del nostre mercat interior —la Unió Europea ampliada— obliga a replantejar nous reptes per tal de recuperar la capacitat de generació d'inversions a Catalunya. Nous reptes que han de ser, i són, perfectament conciliables amb la superació de les carències existents en la societat catalana del benestar. Tot i que durant els últims anys hàgim experimentat avenços positius en el nostre mercat laboral, cal admetre que encara s'enregistren nivells de temporalitat elevats, una taxa d'atur més elevada en gent jove i dones o un elevat grau de sinistralitat laboral. La millora d'aquestes condicions i l'avenç social són elements imprescindibles també per garantir un creixement estable en un futur.

És precisament per aquest motiu que calen fórmules innovadores que introdueixin un canvi de paradigma. Apostar per un concepte integral d'innovació: no únicament en la producció o elaboració de béns

i serveis, sinó en les fórmules de relacionar-se amb l'Administració, entre les empreses i que afegeixin una important dosi d'ambició a l'hora de posicionar-nos en aquest gran mercat que és el món. Els nostres productes guanyaran valor afegit en la mesura que siguem capaços d'innovar com a societat.

Part d'aquestes solucions les plantejava l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana; realitzat pel govern catalanista i d'esquerres i consensuat amb la major part dels agents socials del país. Un acord que, tot i no ser la resposta a tots els nostres objectius de futur ni limitar la nostra capacitat de formular propostes, sí significa un bon punt de partida per encarar molts dels nostres reptes futurs. Tant l'Acord, com la major part de plantejaments estratègics que ha realitzat aquest Govern, són un actiu que no es pot malmetre: per l'esforç col·lectiu que han comportat per part dels sectors implicats i per ser nous plantejaments que no s'havien iniciat fins al moment. Considerem convenient, doncs, engegar una acció de govern que miri endavant i que continuï executant aquestes línies de consens en favor de tot el país.

És per això que Esquerra proposa les següents línies d'acció per afrontar amb garanties el futur econòmic de Catalunya i lluitar per un país de gent empenedora amb treball per a tothom:

- Fomentar la tensió empenedora de Catalunya. Tot i la reputació de les catalanes i els catalans, la vocació empresarial ha anat perdent pes entre la majoria de la societat catalana. Una vocació que no només és necessària per a la renovació del nostre teixit productiu, sinó que és un element potencial d'integració i promoció social que no podem menystenir. Per això és necessari millorar les polítiques de suport a nous projectes individuals i cooperatius, disminuir les traves burocràtiques per part de l'Administració i recuperar el prestigi social de la gent empenedora.
- Situar totes les empreses catalanes, especialment aquelles petites i mitjanes, al mercat mundial i fomentar l'acció col·lectiva amb aliances i col·laboracions estratègiques. El nostre mercat interior ja és avui en dia la Unió Europea: cal continuar impulsant polítiques que superin les barreres d'entrada a nous mercats reforçant el suport a nous exportadors i exportadores, ajudant a multilocalitzar aquelles empreses de maduresa contrastada essent capaços d'anticipar les tendències dels mercats. Hem de posar en valor, també, aquells elements distintius que afegeixen valor a molts dels nostres productes, potenciant l'economia de la identitat en un mercat cada vegada més ampli.
- Reivindicar el dret a l'ocupabilitat de la nostra població activa. L'ocupabilitat és una situació, un estat, que enforteix la posició més feble per la via d'aportar-li valor. Davant les demandes de més llibertat al mercat de treball o blindatge de la contractació, els treballadors i treballadores necessitem afegir valor al nostre capital humà per ser més competitius. Cal posar a l'abast, doncs, serveis permanents i eficients d'orientació, així com paquets de formació que responguin a les demandes de les empreses i millorin les competències, el coneixement i els recursos dels seus beneficiaris i beneficiàries.
- Dotar Catalunya de les millors eines de competitivitat: convertir-se en un referent europeu de la societat del coneixement i en una de les nacions capdavanteres en la societat de la informació i el coneixement, tant pel que fa a les seves infraestructures com pel que fa als serveis que presten i als continguts de què puguin disposar tots els seus ciutadans i ciutadanes.

Uns reptes plenament assolibles si comptem amb l'empenta de tothom i d'una estreta col·laboració entre els diferents sectors que conformem la nostra societat. Uns reptes que serien més assolibles amb nous instruments d'autogovern i finançament que malauradament no s'han pogut aconseguir amb el nou Estatut aprovat recentment. No obstant això, Esquerra és plenament conscient que és l'hora de mirar endavant i aprofitar totes les noves potencialitats del nou text estatutari, per petites que siguin, per tal de guanyar el futur amb una Catalunya més competitiva on hi tinguin lloc tots els catalans i catalanes.

Una economia productiva per competir al món

Els darrers anys les condicions de competitivitat en l'àmbit internacional s'han modificat notablement. L'actual procés de creixent globalització dels mercats, la incorporació a la Unió Europea dels països del centre i de l'est d'Europa i l'emergència d'economies com la de la Xina o la de l'Índia, amb la intensitat i la velocitat del canvi tecnològic, plantegen nous i importants reptes per al model de producció i creixement de l'economia catalana en general.

Des de l'adhesió de l'economia espanyola a la Unió Europea, l'estructura productiva de Catalunya ha viscut canvis substancials. Actualment, l'economia del Principat està plenament integrada en els mercats internacionals. Una bona mostra d'aquesta transformació és l'important grau d'obertura exterior de l'economia catalana, significativament més alt que el de l'Estat espanyol.

Sens dubte, els abundosos fluxos d'inversió directa estrangera que, des de mitjans dels anys vuitanta, varen tenir com a destinació la indústria catalana han contribuït a impulsar-ne la modernització, sobretot des del vessant tecnològic. Això s'ha reflectit en un augment sensible de l'especialització en productes de més qualitat, de més contingut tecnològic i més generadors de valor afegit. No obstant això, la indústria catalana presenta encara algunes febleses que poden limitar la sostenibilitat del creixement. Encara mantenim un baix nivell d'especialització en algunes activitats més intensives en coneixement, fet que limita el potencial de millora de la competitivitat internacional. Probablement, el reduït esforç inversor en R+D+I a Catalunya no és aliè a aquesta restricció.

Al llarg del període 2001-2005 el volum de la producció industrial catalana en el seu conjunt s'ha mantingut pràcticament estancat, amb un creixement mitjà anual del 0,6%. D'altra banda, durant els anys 2001-2003 l'ocupació va disminuir a un ritme anual de -1%. Aquest moderat augment en el nivell de l'activitat industrial, combinat amb la caiguda de l'ocupació, dona com a resultat un significatiu augment de la productivitat per persona ocupada a la indústria entorn del 2,1% durant el període 2001-2003.

El darrer Govern va dissenyar una política industrial per transformar un model productiu que, si bé havia permès el desenvolupament econòmic de Catalunya des de la seva incorporació a la Unió Europea segons els costos laborals directes reduïts, després de vint anys havia quedat obsolet per garantir la competitivitat de la indústria catalana en els mercats internacionalitzats.

La salut de la nostra economia productiva es fonamenta, en gran part, en la capacitat de generar noves iniciatives empresarials. Per bé que la densitat empresarial mitjana de Catalunya i de l'Euroregió

de l'Arc Mediterrani (EURAM) és considerablement superior a la mitjana estatal, no és menys cert que actualment la valoració social de l'emprenedor o de l'emprenedora és una de les més baixes d'Europa. En gran part, per la percepció de riscos i dificultats associades a aquesta activitat. Unes percepcions que canviaran en la mesura que continuem incrementant el suport públic i el prestigi social de l'emprenedoria individual i en el camp de l'economia social.

La voluntat de transformació del model productiu s'ha fonamentat en l'Acord estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, que ha estat consensuat i signat conjuntament per l'Administració, els agents socials i els agents econòmics, i ha estat avalat a més pels principals experts i acadèmics en la matèria. Aquest acord constitueix l'estratègia més ambiciosa per al canvi econòmic que Catalunya ha emprat en els darrers trenta anys.

Tanmateix, la manca de voluntat política d'una part del Govern, la restricció pressupostària i el precipitat final de la legislatura han fet que no s'hagin pogut implantar tots els punts de l'Acord, ni tan sols alguns dels previstos per al primer exercici. La perspectiva de futur de l'Acord es pot veure limitat per l'insuficient model de finançament en el marc del nou Estatut, però tot i així l'estratègia bàsica de l'Acord és, en gran part, la línia que cal impulsar i desplegar en els propers anys.

Durant aquesta legislatura en què Esquerra ha participat del Govern, s'ha impulsat una acció decidida per un nou model productiu: nous instruments de finançament empresarial i de projectes d'R+D; signatura d'acords per a la creació de centres tecnològics en xarxa; creació de l'Agència Catalana d'Inversions amb la missió d'impulsar les inversions empresarials, nacionals o estrangeres, que siguin econòmicament i tecnològicament sòlides; plans com el del Tèxtil 2005 per tal de fer front a l'impacte de la liberalització del mercat internacional, o la promoció de 1.480 hectàrees de nou sòl industrial per al període 2005-2008. Un nou model productiu que aposta clarament per continuar guanyant posicions als mercats internacionals, com ha demostrat l'elaboració i l'execució en aquests dos anys del Pla d'internacionalització de l'empresa catalana 2005-2008. Una acció de govern que ha realitzat una defensa decidida i desacomplexada dels drets del consumidor a través de l'Agència Catalana del Consum creant mercats més segurs. Esquerra se sent especialment protagonista d'haver creat també les condicions necessàries per garantir la continuïtat del model català de comerç: nous enfocaments de la política pública que impliquessin fermesa i resolució davant les incerteses i amenaces a què estava sotmès, i hi continua estant sotmès un sector tan sensible per al país.

EMPRESA I TERRITORI

INFRAESTRUCTURES ADEQUADES

Adequar les infraestructures, especialment les referides al transport i mobilitat de persones i mercaderies, tecnològiques, de telecomunicacions i energia.

Propostes

(A més de les actuacions previstes en l'eix Infraestructures i territori d'aquest mateix programa, es consideren necessàries, per al correcte desenvolupament industrial del país, les actuacions següents).

- Aprovarem, durant el primer trimestre del 2007, un Acord nacional d'infraestructures per garantir el màxim consens en la planificació de les principals infraestructures de transport fins al 2030.

Per tal d'aconseguir-ho, impulsarem les següents mesures:

- Les màximes línies de consens per unanimitat entre el conjunt de partits polítics catalans amb representació parlamentària.
- La participació activa dels agents socials en la definició de prioritats, així com de les organitzacions més reconegudes del món ambientalista.
- El consens previ del món municipal per tal d'evitar endarreriments en les fases d'execució, prioritzant l'interès nacional de les principals obres.
- Impulsarem l'execució –durant el 2007 dels estudis i el 2008 de les obres– dels accessos al delta del Llobregat, amb una gestió coordinada de les infraestructures viàries i ferroviàries d'accés.
- Desenvoluparem una xarxa d'aparcaments per a vehicles pesants i de mercaderies perilloses.
- Reforçarem el front portuari català, les seves infraestructures i la seva projecció internacional, prioritzant les connexions amb el mercat asiàtic, el cabotatge a la Mediterrània i les connexions marítimes amb França, Itàlia i el Magrib, adequant les terminals marítimes a aquest objectiu.

POLÍTICA DE SÒL INDUSTRIAL

Generar una oferta suficient de sòl industrial de qualitat i a preus competitius, i amb una distribució territorial equilibrada. Garantir la qualitat dels subministraments de serveis bàsics per a les empreses.

Propostes

- Garantirem la qualificació urbanística de sòl industrial en quantitats suficients per cobrir la demanda. A la vegada vetllarem perquè la qualificació de sòl industrial es faci en espais que comptin amb uns paràmetres de qualitat mínims com, per exemple, plans d'accessibilitat adequats i aprovats o garanties de subministrament dels diferents serveis.
- Impulsarem actuacions per a la recuperació dels sòls industrials degradats o subocupats, i procurarem un ús més eficient del sòl incentivant la implantació d'activitats d'alt valor afegit, prioritzant aquelles que a la vegada tenen un menor impacte ambiental.
- Analitzarem i revisarem, si s'escau, la normativa per a la generació de sòl industrialitzable.
- Vetllarem pel desenvolupament de sòl en àrees del territori en les quals la iniciativa privada té dificultats per fer-ho. Amb aquest objectiu, l'INCASOL:
 - Elaborarà el Programa de sòl industrial 2007-2010, que es presentarà als agents socials al segon trimestre de 2007.
 - Crearà un centre de referència i intermediació per coordinar l'oferta i la demanda de sòl industrial a Catalunya (el de titularitat pública i el de titularitat privada que així ho desitgi).
- Potenciarem el procés de planificació i execució de les accions derivades del Pla d'accés sostenible als principals polígons industrials, agrupacions d'empreses i grans equipaments.
- Elaborarem un programa d'aprofitament energètic de sostres industrials, així com d'instal·lacions eficients energèticament, amb la conciliació dels interessos dels inversors i dels propietaris industrials. En aquest sentit fomentarem les iniciatives cooperatives o associatives que permetin aprofitaments amplis en polígons o zones industrials.
- Conclourem el procés d'elaboració dels programes pilot d'accés a 22 polígons, entre els quals hi ha els següents: els polígons de la Zona Franca, Seat-Martorell-Can Amat, aeroport del Prat, aeroport de Girona, mercat de treball de Granollers i als polígons industrials de Riudellots de la Selva, Politger (Sant Jaume de Llierca), als voltants de l'intercanviador de Quatre Camins, el polígon del Francolí a Tarragona i el polígon del Segre a Lleida. Els programes pilot inclouran diversos mitjans de transport, amb mesures com ara potenciar noves línies de transport regular, adaptar els horaris de transport als horaris de treball, reconvertir autobusos d'empresa en autobusos de polígon i promoure el cotxe compartit.

- Impulsarem el desenvolupament de centres intermodals carretera-ferrocarril, i ampliarem les experiències pilot del far d'Empordà i l'Aldea.
- Avaluarem la conveniència de la construcció i alternatives d'implantació de noves àrees logístiques a l'interior del país (Catalunya Central i Terres de Ponent) perquè actuïn com a ports secs dels de Barcelona i Tarragona.
- Limitarem més la quantitat de microtalls de subministrament elèctric permesos a l'any sense distinció de zones a l'hora de fixar aquests límits, especialment pel que fa a consumidors industrials i de serveis. Addicionalment, reduïrem el temps necessari, respecte a l'actual legislació, perquè una interrupció es consideri un tall en el subministrament.
- Garantirem que, en tot moment, les companyies puguin assegurar la potència que demanen les empreses i, en cas de deficiències en el servei, establim solucions adequades d'indemnització pels danys i perjudicis causats a les empreses que pateixen les deficiències en la qualitat del subministrament. Cal un sistema de responsabilitat objectiva i d'indemnitzacions taxades que permeti una compensació econòmica que minori els perjudicis econòmics produïts pels talls i els microtalls en el subministrament elèctric.

TRANSFERÈNCIA TECNOLÒGICA

Ampliar i consolidar les xarxes de centres tecnològics i de transferència de tecnologia, tant les vinculades als clústers productius articulats en el territori de Catalunya com les derivades de la cooperació tecnològica universitat-empresa.

Propostes

- Reformarem l'estructura del CIDEM, com a principal organisme públic de transferència tecnològica a les empreses, perquè adopti l'estructura de consorci amb participació empresarial –seguint una estructura organitzativa similar a la que té el COPCA–. L'objectiu final seria augmentar la proximitat i sensibilitat del CIDEM amb les necessitats reals i més quotidianes de l'empresariat català.
- Reubicarem els recursos pressupostaris del CIDEM per tal de millorar l'efectivitat dels ajuts públics: reduïrem la dispersió de programes i farem una selecció més restrictiva de les persones beneficiàries que es derivarà en ajudes més quantitatives per a cada una d'elles.
- Instarem a una reforma de l'impost de societats per tal de garantir incentius fiscals a la inversió empresarial en innovació, recerca i desenvolupament, així com una simplificació dels tràmits d'acreditació, especialment per a les pimes.
- Instarem l'ampliació del marge legal d'amortitzacions d'inversió no immoble, un dels més restringits de la Unió Europea, perquè operi com a incentiu a la reinversió en R+D+i.
- Intensificarem la transferència de tecnologia per mitjà de les xarxes de transferència de tecnologia, amb el desplegament de tres elements principals:
 - La xarxa de centres de suport a la innovació tecnològica (XIT), que potenciarà el nombre de grups universitaris que transfereixen tecnologia a les empreses i millorarà la qualitat de l'oferta tecnològica amb criteris d'excel·lència.
 - La xarxa de centres tecnològics (XCT), que assegurarà la provisió de serveis i assistència tecnològica a les empreses, desplegada sobre el territori i amb clara relació amb els clústers productius.
 - La xarxa de centres de difusió tecnològica (XCDDT) per a accions de difusió i foment de la innovació, que comptarien amb la col·laboració de les organitzacions empresarials i sindicals per tal d'apropar la tecnologia i la gestió de la innovació a les pimes.
- Desplegarem un programa públic de creació de nous centres tecnològics que actuïn d'instrument de política industrial per potenciar la transferència tecnològica en sectors on el Govern, prèvia consulta dels sectors implicats, ho consideri estratègicament necessari. Entre els sectors que serien suscep-

tibles de desenvolupar un o més d'aquests nous centres, es troben l'aeronàutic, la logística, el de desenvolupament de continguts per al sector audiovisual, l'automoció, les TIC, les indústries agroalimentàries i la indústria química.

- Impulsarem una revisió dels criteris de distribució dels recursos estatals destinats als centres tecnològics, de manera que es fomenti la creació de nous centres a les comunitats autònomes que, com Catalunya, disposen d'una dotació menor a la que correspondria per la seva densitat empresarial.
- Reforçarem els instruments de cooperació entre el món universitari i l'empresa en matèria d'innovació tecnològica:
 - Potenciarem els parcs científics i tecnològics creats entorn de les universitats, en especial, en els sectors biotecnològic, aeronàutic, energies renovables i TIC.
 - Establirem un programa d'incentius dirigit als grups de recerca i a les mateixes universitats i centres de recerca, en funció de la seva implicació i del nombre de projectes analitzats en els trampolins tecnològics.
 - Crearem la Xarxa d'Incubadores Tecnològiques, que requereixen una oferta tecnològica propera que en faciliti la supervivència i la competitivitat.
 - Consolidarem i reforçarem l'actual xarxa de trampolins tecnològics i n'augmentarem les sinergies amb altres xarxes existents, com la d'inversors privats.
 - Potenciarem la creació d'empreses derivades (spin-off) universitàries.
 - Crearem una xarxa de viviers d'empresa que coordini l'acció de les diferents administracions i potenciï els viviers existents actualment.
- Millorarem la coordinació entre els departaments responsables de les àrees d'Universitats i Indústria perquè permeti fer arribar el màxim suport a totes aquelles empreses que estan fent importants esforços en l'àmbit de la innovació. Així ho reflectirem en l'aplicació de la Llei catalana de ciència i tecnologia.

GENERACIÓ D'INVERSIONS

Fomentar la implantació de noves inversions empresarials generadores d'ocupació estable i de qualitat a Catalunya, així com les parts dels processos productius amb major valor afegit, i minimitzar els impactes socials i territorials dels processos de relocalització empresarial.

Propostes

- Mantindrem i desplegarem els àmbits de treball sectorial de l'Observatori de Prospectiva Industrial per tal de conèixer la problemàtica dels sectors i de les empreses catalanes, preveure'n l'evolució i suggerir el disseny de futures línies d'actuació, amb interlocució permanent amb els agents socials. Entre d'altres:
 - Identificarem aquells sectors i/o processos generadors de major valor afegit on hi tinguem una avantatge comparativa per tal de prioritzar el suport públic.
 - Analitzarem les possibles aliances i/o accions de cooperació entre empreses catalanes que augmentin la seva competitivitat al mercat europeu a través del seu redimensionament.
 - Dedicarem una atenció especial a aquells sectors en risc de deslocalització i establirem indicadors que ajudin a detectar situacions de crisi empresarial.
- Consolidarem l'Agència Catalana d'Inversions, com a ens vinculat al CIDEM responsable de promoure i atraure cap a Catalunya inversions empresarials sòlides. Les principals funcions de l'Agència seran les següents:
 - Constituir el punt d'interlocució entre l'empresa i l'Administració en l'àmbit de les inversions i reorganitzacions empresarials a Catalunya.
 - Impulsar la instal·lació de noves inversions empresarials generadores d'ocupació estable i de qualitat i prioritzar-ne les que són més intensives en l'ús de noves tecnologies.

- Promoure i assessorar professionalment la implantació de noves activitats empresarials.
 - Donar suport a la consolidació de les empreses catalanes per mitjà de l'assistència als seus processos d'acords tecnològics i productius amb empreses foranes.
 - Actuar en els processos de desinversió empresarial activant polítiques específiques destinades a minimitzar-ne les conseqüències.
- Ordenarem els processos de relocalització d'empreses i establirem les mesures que en redueixin l'impacte social i territorial:
- Elaborarem un pla d'actuació per a les empreses en risc de relocalització que doni suport al manteniment de l'activitat i ajudi a la reorientació de la producció per fer-les més competitives.
 - Vincularem la instal·lació de plantes productives de multinacionals a Catalunya a la planificació futura del possible procés de desinversió, cercant mecanismes o fórmules per tal d'aconseguir un compromís social i laboral amb les persones afectades i l'impacte al territori. En cas que rebin ajuts, subvencions per a formació, recerca o finançaments a tipus d'interès molt baixos, el Govern ha de garantir el retorn dels incentius i subvencions i controlar-ne la destinació.
 - Exercirem amb rigor les tasques d'autoritat laboral a l'hora de comprovar que les causes tècniques, productives, organitzatives o econòmiques que al·lega la propietat de l'empresa per tramitar un expedient de regulació d'ocupació són reals i tenen com a objectiu garantir la viabilitat de l'empresa proposant un pla de viabilitat (formació i recol·locació dels treballadors i de les treballadores), especialment en processos de relocalització empresarial.

EMPRESSES RESPONSABLES

Obrir un procés de diàleg social que produeixi el consens sobre el model català d'empresa socialment sostenible i responsable i de l'estratègia de responsabilitat social empresarial (RSE), que cada sector i empresa hauria d'adaptar.

Propostes

- Crearem els Premis a la responsabilitat social corporativa que valoritzin les empreses que actuen amb responsabilitat social, tenint especialment en compte la integració cultural a l'entorn lingüístic català, la igualtat d'oportunitats de gènere a tots els nivells entre els criteris d'avaluació i la bona projecció de la marca Catalunya al món.

EMPRENDRE PER PROGRESSAR

CULTURA DE LA SIMPLIFICACIÓ I GARANTIES PÚBLIQUES

Reduir el cost que suposen les gestions i els tràmits que l'empresariat ha de realitzar per mitjà de les administracions i establir garanties que exigeixin a la Generalitat la prestació d'un servei eficient. (les propostes es concreten a l'apartat 'una administració més àgil i eficient')

FORMACIÓ EMPRENEDORA

Introduir dins el sistema educatiu mòduls formatius, amb l'objectiu d'augmentar el prestigi de l'acció empenedora entre el jovent i convertir-la en una opció més ocupacional real i atractiva.

Propostes

- Inclourem matèries i mòduls específics en els subsistemes d'FP i de batxillerat per facilitar l'accés a la cultura de l'activitat empenedora.

- Impulsarem la incorporació als continguts docents dels últims cicles de les llicenciatures d'enginyeria, la diplomatura d'empresarials i la llicenciatura d'administració i direcció d'empreses de l'elaboració de projectes d'empresa i premiarem els millors per mitjà del CIDEM amb línies de finançament per dur-los a terme.

POLÍTICA D'AUTÒNOMS

Recuperar la representació col·lectiva dels autònoms catalans per tal de vehicular amb més força els seus interessos en el disseny de la legislació estatal, així com augmentar el coneixement sobre la diversitat de problemàtiques existents al sector.

Propostes

- Fomentarem a través de l'acció mediatora de la Generalitat la recuperació d'una taula de representació dels treballadors autònoms de Catalunya per augmentar-ne la representativitat a escala estatal.
- Elaborarem un Llibre blanc del treballador autònom català per tal de conèixer amb més profunditat la diversitat de situacions existents (treballadors autònoms depenents, professionals liberals...), la seva dimensió i problemàtiques no resoltes.
- Instarem el govern de l'Estat a l'aplicació de l'Estatut del Treballador Autònom, actualment elaborat en format d'informe propositiu, que hauria de permetre, entre d'altres, els drets següents:
 - Noves formes de capitalització de la prestació d'atur.
 - El diferiment d'impostos en l'inici d'activitat.
 - Millora de la cobertura de la Seguretat Social, amb possibilitats d'optar per altres mutualitats de previsió social. Es prestarà una atenció especial als col·lectius d'autònoms amb major risc de desprotecció, com el del taxi.
 - La configuració de la tipologia del treballador autònom dependent i dels seus drets laborals i sindicals, el quals tindran com a model bàsic, amb les pertinents adaptacions, els reconeguts pels treballadors per compte d'altri.
 - Separació efectiva entre el patrimoni personal i el patrimoni afecte a l'activitat empresarial dels treballadors autònoms dependents.
- Millorarem la cobertura de riscos laborals dels treballadors autònoms.

ENTORN FAVORABLE A LA MICROEMPRESA

Treballar per un marc normatiu capaç de crear un entorn favorable, o si més no d'igualtat, a les prop de 200.000 microempreses existents a Catalunya. Aquest marc normatiu podrà vehicular-se a través de l'aprovació i l'aplicació de l'Estatut de la Microempresa.

- Procurarem un marc fiscal plenament neutral respecte la dimensió empresarial, que eviti la discriminació positiva a favor de grans grups empresarials, que tradicionalment han gaudit, per exemple, de tipus efectius molt menors a l'impost de societats.
- Iniciarem una normativa de tolerància 0 contra la morositat, que augmenti les garanties processals dels creditors, així com el procediment judicial de reclamació dels crèdits morosos, potenciant la fórmula de l'arbitratge com a mecanisme per a agilitzar i fer efectives les demandes per impagaments.
- Comprometrem a les administracions públiques catalanes a fer una avaluació d'impacte econòmic sobre la microempresa de qualsevol nova normativa que pugui incidir sobre la seva activitat. A la vegada, es contemplaran els terminis i els mitjans adequats per a garantir-ne el seu compliment efectiu.

AUTOOCUPACIÓ

Millorar els instruments de foment de l'autoocupació i primar l'atenció a col·lectius amb majors dificultats per incorporar-se al món laboral.

Propostes

- Incentivarem l'autoocupació, mitjançant la creació de microempreses i petites empreses, augmentant els recursos destinats pel CIDEM a l'assessorament respecte al pla d'empresa i/o formació per la gestió empresarial.
- Unificarem i ampliarem en un sol instrument els diferents ajuts econòmics de foment de l'autoocupació, independentment de la fórmula jurídica de l'empresa que es constitueixi.
- Oferirem als nous emprenedors i empenedores assessorament i informació de major qualitat per tal de facilitar que els projectes empresarials que resultin d'aquestes accions tinguin les majors possibilitats d'èxit. Les persones beneficiàries d'aquests ajuts es consideraran prioritàries com a beneficiàries de formació específica o complementària.
- Tractarem, en els estudis de viabilitat dels projectes empresarials assessorats per l'Administració, l'adequació de l'emprenedor als reptes del seu projecte pel que fa a les seves característiques personals, pel paper principal que jugaran en l'èxit o el fracàs del negoci.
- Incrementarem els recursos destinats pel CIDEM a les subvencions a projectes que continguin mesures adreçades a la creació de llocs de treball en el marc dels nous filons d'ocupació.

COOPERATIVISME I ECONOMIA SOCIAL

Impulsar l'associacionisme econòmic de treball (cooperatives i societats laborals) com a fórmula de creació d'ocupació, de generació de riquesa i de potenciació del teixit empresarial basat en la micro i la petita empresa.

Propostes

- Impulsarem la participació i representació de la Confederació de Cooperatives de Catalunya en tots els àmbits de l'Administració pública, tant pel que fa a la seva representació orgànica i funcional com a la seva capacitat d'interlocució, en tant que agent econòmic i social, en el Servei d'Ocupació de Catalunya, el Consell Català de Formació Professional, l'Institut Català de Qualificacions Professionals i la Comissió de Servei de Catalunya de Seguiment i Contractació Laboral.
- Instarem la reducció del tipus impositiu en l'Impost de Societats per a les cooperatives fiscalment protegides, per als resultats cooperatius, al 10% a partir de la modificació de la Llei 20/1990 de règim fiscal de cooperatives.
- Promourem l'assimilació de les cooperatives de segon grau i els grups cooperatius a la consideració de cooperatives fiscalment protegides.
- Impulsarem la consideració legal de resultats cooperatius aquells que siguin obtinguts mitjançant operacions de cooperatives amb les societats laborals.
- Proposarem incorporar les societats laborals dins l'abast de la llei 20/1990 de règim fiscal de les cooperatives, en la mateixa lògica del nivell de protecció fiscal normal, i per tant instarem la creació d'una proposició de llei de règim fiscal de les empreses de l'economia social, en la qual les societats laborals que tinguin una base social homogènia de treballadors qualitativament majoritària (2/3 parts) puguin assolir nivells de protecció especial.
- Promourem el desenvolupament d'un tractament legal i fiscal favorable a les cooperatives d'iniciativa social que operin en la reinserció social per al treball de col·lectius vulnerables.
- Instarem la flexibilització del Real decret 1413/2005, de 25 de novembre, pel qual es modifica la quarta disposició transitòria de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a

la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de la ocupabilitat per tal d'abonar la prestació per desocupació en la modalitat de pagament únic.

- Augmentarem significativament la dotació dels programes de foment de l'economia social.
- Desenvoluparem accions i projectes en matèria de formació, divulgació, foment i promoció de l'associacionisme econòmic de treball en general, i del cooperativisme en particular.
- Reforçarem les institucions jurídiques del cooperativisme en matèria de registre, relacions laborals i protecció social:
 - Dotarem tècnicament i econòmicament el Consell Superior de la Cooperació per a un òptim desenvolupament de les seves funcions consultives, de participació i de mediació.
 - Reorganitzarem, amb la dotació de recursos humans i pressupostaris, el Registre General de Cooperatives de Catalunya per a l'exercici àgil i eficient de les seves funcions.

NORMATIVA, PLANIFICACIÓ I ORGANITZACIÓ INTERNA

Augmentar l'eficiència dels mecanismes de l'Administració i les caixes en favor dels sectors productius incidint sobre nous instruments de finançament a l'emprenedor.

Propostes

- Augmentarem els recursos públics destinats al finançament de noves empreses de base tecnològica, primant la generació d'ocupació estable, amb l'objectiu de generar 100 noves empreses de base tecnològica durant el 2007 que ajudin a crear nous 1.000 llocs de treball estable d'alta qualificació al llarg de la legislatura:
 - Duplicarem els recursos aportats per la Generalitat al programa Invernova, dedicat a finançar l'estratègia de creixement d'empreses de base tecnològica i innovació en les seves primeres fases de desenvolupament.
 - Multiplicarem per deu els recursos públics aportats pel CIDEM al programa Invertec, dedicat a invertir en empreses de base tecnològica en les fases més inicials del seu desenvolupament.
- Duplicarem la quantitat aportada per l'ICF a les societats de capital risc catalanes.
- Continuarem avançant cap a una política comuna de capital risc gestionada per l'ICF, tot diferenciant-ne els diferents prescriptors de la Generalitat.
- Fomentarem els microcrèdits mitjançant convenis amb les entitats financeres, tot estudiant mecanismes que reforcin la garantia dels prestataris per via del repartiment del risc de solvència entre l'entitat financera i l'Administració.
- Realitzarem una campanya de divulgació i priorització dels microcrèdits sobre sectors de menor ocupabilitat mitjana (persones aturades majors de 45 anys, dones o persones en risc d'exclusió social, etc.) introduint una major vessant social d'aquest instrument que complementi les perspectives de rendibilitat.
- Potenciarem la Xarxa d'Inversors Privats (XIP), del CIDEM, amb l'objectiu d'incrementar les fonts de finançament de l'activitat empenedora, tot potenciant nous instruments financers, com ara els inversors de proximitat (business angels), que mobilitzen l'estalvi directament dels inversors particulars als emprenedors.
- Empondrem una campanya pública, amb la participació activa dels agents empresarials, de promoció i divulgació de la figura dels business angels per incentivar el naixement de noves xarxes i acostar-nos als estàndards europeus.
- Desenvoluparem amb més força la figura dels préstecs participatius com a fórmula de finançament en fases inicials, amb l'objectiu de multiplicar per deu a final de legislatura els projectes gestionats anualment per Invertec, organisme prestatari creat pel CIDEM.
- Reforçarem la capacitat d'actuació de la societat de garantia recíproca (Avalis de Catalunya, SGR) per tal de millorar l'accés al finançament de projectes empresarials.

- Desenvoluparem una línia de crèdit a través de l'ICF per a pimes per tal de facilitar l'adaptació a noves normatives (especialment en el camp mediambiental).
- Crearem un Fons de Capital–Risc per a les iniciatives empresarials de l'economia social.
- Impulsarem la reforma en profunditat de la Llei de caixes per tal d'aconseguir el següent:
 - Augmentar la representativitat dels seus organismes de gestió: presència del Parlament, com succeeix en la majoria de comunitats autònomes.
 - Augmentar la transparència i el control intern de la gestió: creació del defensor o defensora del client, que actuarà en coordinació amb l'Agència Catalana de Consum.
 - Establir mesures incentivadores de reinversió productiva al territori.
 - Concretar i definir l'obra social en funció dels coeficients de rendibilitat de les caixes.
 - Supervisar l'actuació de les caixes foranes, en la línia de la legislació autonòmica sectorial d'altres comunitats autònomes.
- Facilitarem una política d'aliances entre les caixes d'estalvi catalanes perquè millori el suport financer a la iniciativa empresarial local, especialment en les seves fases inicials, i que vinculi l'obra social al seu àmbit d'actuació.

MERCAT CATALÀ, MERCAT MUNDIAL

CENTRALITZAR EL SUPORT A L'INTERNACIONALITZACIÓ

Simplificar els tràmits i/o centralitzar els organismes de suport a l'acció internacionalitzadora de les empreses, així com augmentar el coneixement sobre l'evolució de tendències internacionals per poder anticipar-se al futur.

Propostes

- Coordinarem totes les accions de promoció econòmica exterior de les Administracions Públiques a Catalunya i exercirem de facto de finestra única de la internacionalització, centralitzant els organismes que fins ara presenten cert grau de dispersió: PRODECA, Institut Català d'Indústries Culturals, etc. així com exercint per delegació les funcions de l'ICEX.
- Impulsarem mesures efectives de coordinació entre el COPCA i el CIDEM com a principals organismes de suport a l'empresa catalana:
 - Garantirem la intervenció del COPCA en les fases d'assessorament a nous emprenedors i emprenedores per tal de dotar les empreses, des de la seva fase inicial, d'una perspectiva internacional i consolidar estratègicament la Unió Europea com el seu mercat interior.
 - Establirem mecanismes de coordinació permanents entre aquests dos organismes per tal de garantir un seguiment ininterromput en l'assessorament de cada empresa.
- Rendibilitzarem, amb la seva prèvia autorització, la informació de les empreses usuàries dels serveis d'assessorament públic per tal d'oferir proactivament des del COPCA i/o CIDEM possibles aliances i/o col·laboracions per iniciar processos d'internacionalització conjunta.

AMPLIAR LA BASE INTERNACIONALITZADORA CATALANA

Continuar acostant i adaptant els instruments de foment de la internacionalització a totes les empreses catalanes, especialment a aquelles de dimensió més reduïda.

Propostes

- Instarem una reforma de l'impost de societats per tal de garantir incentius fiscals de foment a la internacionalització empresarial.
- Reforçarem la tasca d'assessorament personalitzat a totes les empreses del territori a través del programa Alpha per tal d'apropar les eines de suport del COPCA i superar els 1.000 usuaris i usuàries previstos com a objectiu l'any 2008.
- Augmentarem els recursos destinats al programa Microempresa i de Nous Exportadors (NEX) per tal d'incrementar el nombre d'empreses catalanes que operen al sector exterior.
- Fomentarem la vocació internacional, del jovent que entrarà durant els pròxims anys al mercat laboral i, la millora de la competència lingüística:
 - Augmentarem les beques per a programes d'intercanvi universitari i fomentarem les pràctiques professionals a l'estranger.
 - Dissenyarem incentius fiscals a la realització de cursos que augmentin la capacitat lingüística dels treballadors i de les treballadores de les empreses catalanes.

IMPULS DE LA MULTILocalització

Convertir gran part de les empreses que exporten regularment en empreses que tinguin implantació permanent a l'exterior (multilocalitzades).

Propostes

- Apostarem per la multilocalització estatègica de l'empresa catalana i la focalitzarem als mercats emergents, detectats a partir del desenvolupament de l'Observatori de Mercats Exteriors. Una multilocalització que passa per l'actual reforç de la xarxa exterior actual del COPCA:
 - Revisarem l'organització i el pressupost dels 38 Centres de Promoció de Negocis a l'exterior per incrementar-ne, si és possible, l'eficiència.
 - Continuarem la conversió dels Centres de Promoció de Negocis (CPN) de major potencialitat en plataformes empresarials per donar suport específic a les empreses altament internacionalitzades.
 - Impulsarem el desplegament complert de les àrees d'atterratge ja previstes: Romania, la Xina i el Marroc i prospecció de dues més durant la pròxima legislatura amb els agents econòmics del país, una d'ella especialitzada en el camp de les noves tecnologies.

FOMENT DE LA COOPERACIÓ I DE LES POLÍTIQUES SECTORIALS

Elaborar estratègies i accions d'internacionalització agrupada en sectors d'activitat per tal d'abordar problemàtiques comunes, fent un especial èmfasi en la internacionalització del sector serveis. Així doncs, al mateix temps es fomenten les accions de col·laboració i aliances interempresarials per sortir a l'exterior.

Propostes

- Desplegarem els plans sectorials d'internacionalització ja presentats (Tèxtil i Confecció i Electrònica, Informàtica i Telecomunicacions) i en dissenyarem de nous, especialment per a aquells que experimenten una major competència per part dels mercats (components de l'automoció, indústria agroalimentària...).
- Centralitzarem una part considerable dels recursos destinats a l'elaboració i execució de plans sectorials als sectors de serveis, amb un retard considerable pel que fa al seu nivell d'internacionalització.

- Dinamitzarem i desplegarem l'Anella Internacional del COPCA, com a instrument de foment de les comunitats d'interès entre els diferents agents internacionalitzadors de Catalunya i de rendibilització de les sinergies del 'saber fer' internacionalitzador català.

DISTRIBUCIÓ COMERCIAL: EFICIÈNCIA I EQUILIBRI

GARANTIR UN EQUILIBRI DE FORMATS

Vetllar pel manteniment de l'actual equilibri de formats i la llibertat d'elecció dels consumidors i de les consumidores entre marques i formats. Evitar posicions de domini, sigui d'empresa o de format, que qüestionin aquests principis i vetllar per l'estricta compliment de la normativa que regula l'activitat comercial.

Propostes

- Augmentarem substancialment el nombre d'inspectors i inspectores de comerç que vetllen pel compliment de la normativa que regula el comerç i eviten que es tergiversi la lliure competència a causa d'eventuals heterogeneïtats en aquest compliment.
- Promourem la creació d'un lobby europeu del comerç urbà que esdevingui un interlocutor de referència en matèria d'ordenació comercial davant les autoritats comunitàries.

DINAMITZACIÓ I COOPERACIÓ COMERCIAL

Estimular processos cooperatius, sectorials i territorials per tal de garantir unes rendibilitats empresarials adequades que facin atractiu el sector tant per implantar-s'hi com per treballar-hi i que evitin el recurs als preus com a via de supervivència.

Propostes

- Millorarem i generalitzarem les centrals de compra i altres mecanismes de cooperació sectorial.
- Donarem suport a les estratègies associatives destinades a prestar serveis a les persones associades, especialment quan comporten processos cooperatius.
- Fomentarem els acords de col·laboració, horitzontals i verticals, entre empreses.
- Prestarem suport a l'expansió territorial i la internacionalització de les empreses comercials a través del COPCA, especialment d'aquelles que disposen de producte propi.
- Aplicarem el model de les plataformes internacionals de negocis al comerç amb la creació de centres comercials a l'estranger sota el nom de Barcelona o Catalonia Center, amb estructures de suport comunes que apleguin 10 o 15 establiments que vulguin aterrar en una determinada ciutat estrangera.
- Impulsarem la recerca de noves formes de gestió dels centres comercials urbans que permetin superar les limitacions del model actual de dinamització comercial.
- Elaborarem un marc normatiu que permeti als centres comercials urbans més desenvolupats adoptar un model d'organització i de finançament similar als dels BID anglosaxons.

GESTIÓ PROFESSIONAL I COMPETITIVA DEL PETIT COMERÇ

Reforçar la competitivitat de les empreses comercials catalanes amb estratègies formatives, contrac-

tuals i laborals adequades per facilitar l'accés al sector i aconseguir una plena adopció de les TIC, i garantir així la continuïtat i la viabilitat de les petites empreses familiars.

Propostes

- Incrementarem la productivitat del comerç amb de la incorporació del sector a la societat de la informació.
- Promourem la bandera de la qualitat com a senyal distintiu del petit comerç intensiu en mà d'obra per mitjà d'estratègies de formació, d'identificació i de màrqueting. Reforçarem la sensibilitat dels consumidors i de les consumidoras envers la qualitat per mitjà de l'Agència Catalana del Consum.
- Promourem un pla de formació en matèria de comerç, destinat tant a treballadors i treballadores –amb especial atenció a les noves incorporacions– com als titulars dels negocis, amb l'objectiu de potenciar els coneixements i les habilitats que requereix l'adaptació a les transformacions del sector i del públic consumidor i la professionalització en la gestió dels comerços en general.
- Adoptarem estratègies adreçades a captar una part creixent de la despesa comercialitzable dels visitants (gamma de productes, màrqueting, disponibilitat lingüística...) en estreta concertació amb les organitzacions locals i nacionals encarregades de promoure el turisme i amb els operadors turístics tradicionals.
- Avaluarem l'impacte de la plena aplicació de la Llei d'arrendaments urbans en la continuïtat de les petites empreses familiars i, adoptarem també les iniciatives legals i les mesures de suport necessàries per esmorteir-lo.
- Promourem el relleu generacional en la titularitat dels comerços per mitjà de l'estímul a les vocacions empresarials entre les persones hereves dels comerciants tradicionals i procurant generar un entorn social, fiscal i professional que ho afavoreixi.
- Concertarem amb el sector les estratègies necessàries per garantir la disponibilitat de mà d'obra qualificada per mitjà, entre d'altres, de la millora de la formació i del prestigi social de la professió del comerç.

MERCATS COMPETITIVUS, MERCATS SEGURS

DISCIPLINA DE MERCAT I CONSUM SEGUR

Mantenir i augmentar la confiança de la persona consumidora en la salubritat i seguretat dels productes que troba en el mercat. L'Administració ha de vetllar perquè el mercat sigui més transparent i disciplinat.

Propostes

- Elaborarem un Codi de Consum que aglutini la diversa normativa dispersa i faciliti el coneixement de drets i deures tant a les persones que ofereixen productes i serveis com a les consumidoras.
- Crearem normatives específiques que regulin noves activitats i que tinguin una gran incidència en el públic consumidor o que millorin normatives que hagin quedat obsoletes.
- Reforçarem la capacitat de la Inspecció de Consum de Catalunya en el territori per tal de garantir que tots els productes i serveis posats a l'abast del consumidor o consumidora compleixin els requisits legalment establerts, tenint especial cura d'aquells que provenen de països extra-comunitaris.
- Promourem els convenis de col·laboració amb el món local per tal de controlar i sancionar activitats econòmiques il·legals. Prestarem especial atenció a aquells sectors, com els serveis de transport personal, en els quals s'evidenci més clarament situacions de competència deslleial

que posin en risc la seguretat del consumidor i/o la qualitat del servei.

- Augmentarem la col·laboració i coordinació amb l'administració de duanes per tal d'evitar que en el mercat s'introdueixin productes sense control.
- Impulsarem un pla de xoc transversal per garantir la qualitat en el subministrament de serveis públics essencials: sector elèctric, aigües, etc. que elimini la permissivitat amb els incompliments i desatencions de les empreses subministradores de serveis públics essencials (amb independència de la seva grandària, incloent-hi també el tema del subministrament d'aigües), coordinada per l'Agència Catalana de Consum i un grup especialitzat d'inspectors i inspectores, però que comprengui tots els organismes competents de la Generalitat: Indústria i Energia, Tribunal Català de Defensa de la Competència, etc.

DEFENSA DE LA COMPETÈNCIA

Enfortir els organismes de defensa de la competència per tal d'evitar pràctiques de posicions de monopoli de domini que suposin un obstacle significatiu al bon funcionament dels mercats o malmetin els drets dels consumidors i consumidores. Ententem, doncs, el bon funcionament dels mercats com a respecte harmònic al lliure mercat i a la legislació sectorial vigent a Catalunya.

Propostes

- Impulsarem el desplegament, per part del Tribunal Català de Defensa de la Competència, de competències exclusives i executives reconegudes a la Generalitat per l'article 154 del nou Estatut de Catalunya i la jurisprudència constitucional en aquesta matèria.
- Establirem mecanismes de control de disciplina del mercat amb la col·laboració dels gremis i associacions empresarials representatives amb l'objectiu d'evitar males pràctiques que perjudiquin la igualtat d'oportunitats en el mercat.
- Analitzarem prioritàriament les quotes de mercat en aquells sectors amb major risc de posició monopolística o amb indicis de pràctiques abusives per part d'alguna de les persones ofertants.
- Establirem les mesures necessàries per tal d'aplicar les directives comunitàries en aquest àmbit en sintonia amb la legislació catalana.
- Elaborarem plans d'actuació sectorial de defensa de la competència plenament consensuades amb les conselleries competents en aquests àmbits.

CONSUM RESPONSABLE

La informació, la formació i el coneixement són les eines principals del consumidor i de la consumidora. Per tant, cal fomentar l'educació de les persones consumidors en els seus drets perquè duguin a terme un consum responsable de béns i serveis que tinguin especialment en compte la proximitat.

Propostes

- Crearem un postgrau universitari sobre consum responsable.
- Realitzarem una important tasca publicitària a través de tots els mitjans, buscant sinergies amb altres actors, tant públics com privats, sobre la importància d'aquest tipus de consum, i posant especial èmfasi en tot allò que fa referència al consum de proximitat.
- Elaborarem, conjuntament amb altres unitats o administracions competents i els sectors afectats, un pla per facilitar que els productes elaborats en el nostre entorn immediat tinguin un fàcil accés als mercats.
- Crearem distintius que facilitin la identificació al personal consumidor dels productes que compleixin amb criteris el consum responsable.
- Ampliarem els mecanismes d'informació al personal consumidor mitjançant la utilització de noves

tecnologies i dels mitjans de comunicació de masses.

- Garantirem la formació dels professionals del món del consum i dels agents econòmics, posant al seu abast tant els coneixements com les infraestructures de què disposa l'Agència Catalana del Consum.
- Promourem l'educació de la infància i del jovent vers el consum responsable per mitjà de l'Escola de Consum de Catalunya, amb activitats especialment adreçades al seu grup d'edat realitzades al més a prop possible del seu lloc de residència.
- Potenciarem el Centre de Documentació i Difusió i els seus serveis.

CONSUM AMB GARANTIES, MERCATS MADURS

Augmentar la capacitat de resoldre conflictes entre persones consumidores i empreses per sistemes alternatius als judicials. Facilitar un augment de la capacitat d'influència de les associacions en la nostra societat.

Propostes

- Potenciarem la mediació com a sistema principal de resolució de conflictes en matèria de consum.
- Difondrem el coneixement del Sistema Arbitral de Consum entre la població i els agents econòmics.
- Continuarem potenciant l'adhesió de persones oferents de productes i serveis al sistema arbitral, mitjançant campanyes publicitàries i buscant la col·laboració de les diferents Cambres de Comerç de Catalunya.
- Completarem el desplegament de les Oficines Comarcals de Consum per tal de garantir la proximitat dels mecanismes d'informació i defensa dels drets dels consumidors i de les consumidores en tot el territori.
- Crearem meses comarcals de consum amb la participació dels diversos agents socials i econòmics implicats en el consum a tot el territori.
- Reforçarem les actuacions de les Oficines Municipals d'Informació al Consumidor, tant en àmbit formatiu i informatiu com facilitant assessorament tècnic perquè puguin executar les seves competències inspectores.
- Garantirem la presència de l'Escola de Consum de Catalunya a totes les comarques per afavorir que tots els estudiants del país puguin rebre una formació bàsica en matèria de consum.
- Propiciarem la integració de les diverses sensibilitats que actualment es donen entorn del consum en les associacions de consumidors.
- Difondrem el coneixement dels serveis que ofereixen aquestes associacions al conjunt dels ciutadans per tal de sensibilitzar-los respecte al moviment associatiu.
- Crearem la Carta de Serveis que l'Agència Catalana de Consum ofereix a les associacions de consumidors i consumidores.
- Estudiarem nous mecanismes de finançament de les associacions de consumidors i consumidores que garanteixin la plena capacitat d'actuació.
- Garantirem el manteniment i l'ampliació del Centre Europeu del Consumidor a Catalunya per tal de poder continuar resolent les reclamacions transfrontereres.
- Participarem en projectes i accions conjuntes amb organismes d'altres regions europees.

Avançant en la societat del coneixement i la informació

Al Consell Europeu de Lisboa de l'any 2000, la Unió Europea es va proposar fer d'Europa "l'economia, basada en el coneixement, més competitiva i dinàmica del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostenible amb més i millors llocs de treball i amb més cohesió social". Catalunya, i Esquerra n'és plenament conscient, no només no pot estar absent d'aquest procés, sinó que ha de tenir un paper molt important dins el seu entorn natural, que és Europa. Catalunya, per tant, ha de convertir-se en un referent europeu de la societat del coneixement i en una de les nacions capdavanteres en la societat de la informació, tant pel que fa a les seves infraestructures com pel que fa als serveis que presten i als continguts de què poden disposar tots els seus ciutadans i ciutadanes.

Aquests últims anys hem participat en l'administració de la Generalitat, on hem encapçalat un àmbit tan estratègic com la societat de la informació. Malgrat els anys de retard acumulat, hem aconseguit retornar a la Generalitat de Catalunya el paper d'agent actiu en les transformacions de progrés de la societat del coneixement i la informació. Un paper dinamitzador i promotor de la societat moderna que només serà possible des d'una administració dotada d'infraestructures adequades i dels mitjans tecnològics necessaris per oferir continguts i serveis digitals de qualitat que afavoreixin un ús cada dia més intens de les TIC per part de la població.

Així, doncs, l'acció de govern d'Esquerra a la Generalitat ha iniciat decididament la transició de Catalunya cap a una societat del coneixement impulsant la gestió del coneixement a l'Administració i les telecomunicacions al conjunt del país, tot complint el seu paper vertebrador. Aquesta aposta s'ha concretat, d'una banda, en el Pla director d'infraestructures de telecomunicacions i, de l'altra, en el Pla de serveis i continguts, amb una previsió inversora de més de 500 milions d'euros.

Els dos plans directors assenyalaven les accions concretes que calia desenvolupar des de l'any 2005 fins al 2008 i formen un sistema complet que inclou tots els àmbits de la societat de la informació, ja que desenvolupen el model per a Catalunya tant de les infraestructures com dels serveis i continguts que les han d'utilitzar.

Però encara queda camí per recórrer, començant per l'alliberament de coneixement de forma generalitzada, fomentant la generació conseqüent de nou coneixement, l'eina clau d'aquesta nova societat. D'aquesta manera, per maximitzar l'eficàcia en l'aportació de valor mitjançant el coneixement, tant a la societat en general com a la mateixa Administració Pública, sigui a escala local com nacional, caldrà

aplicar els principis descrits a la Declaració de Berlín sobre l'accés al coneixement a les ciències i les humanitats.

En l'àmbit econòmic, cal treballar decididament perquè aquesta iniciativa se senti suportada i fomentada per ambiciosos directius que condueixin el potencial de valor diferencial de què disposa el país als primers llocs internacionals, i ajudi la comunitat de professionals, empreses i organitzacions catalanes de primer nivell en el terreny de les TIC.

L'acció de govern s'ha centrat en aquests dos anys en diferents línies de treball. En primer lloc, per tal de fer arribar la banda ampla a tota la població sense discriminació per lloc de residència, i amb el mateix nivell de qualitat i de diversitat en l'oferta per a tota la població, s'ha signat un acord amb el consorci local Localret per tal de crear un ens gestor d'infraestructures ITCAT (Infraestructures de Telecomunicacions de Catalunya), que haurà d'assegurar la possibilitat per a tots els operadors de serveis del mercat, d'arribar a tots els nuclis de població de Catalunya de més de 5.000 habitants. Aquesta operació necessitarà uns anys per ser completada, i es fonamenta no només en la xarxa pública sinó en l'ús combinat de les xarxes existents, propietat d'operadors d'altres serveis al territori.

S'ha redissenyat i impulsat el projecte de Banda Ampla Rural, que preveu fer arribar el servei d'accés a Internet en banda ampla, mitjançant sobretot tecnologies sense fils, a 1.880 entitats de població, significativament més que en el disseny del govern anterior (870 entitats i 314.000 persones).

Noves rutines han desdibuixat el binomi tradicional "temps per treballar/temps per viure" i la tradicional divisió del treball en funció del gènere ha deixat de tenir sentit. En aquest nou context, en la mesura que un augment de productivitat facilita una major flexibilitat, es fa imprescindible desenvolupar eines que fomentin la igualtat dels drets laborals de les dones i la corresponsabilització dels homes en les responsabilitats familiars per evitar dobles i triples jornades tan habituals entre la població femenina, en detriment de la salut, la promoció econòmica i el desenvolupament personal de les dones. La nova societat en què estem ens dona les eines per avançar en un model social on no hi pot cabre res més que la igualtat d'oportunitats.

Així doncs, les comunicacions electròniques passen a formar part de la nostra vida quotidiana, també en l'oci i la informació. Els audiovisuals en són una mostra, ja que han confluït els diversos suports d'emissió en un nou model tecnològic que ha ampliat l'oferta d'accés als continguts: mòbil, Internet, ADSL, satèl·lit, cable... i TDT, el nou model de televisió gratuïta en què Catalunya serà la pionera.

Des del Govern, hem treballat per un model de concessions de TDT que vetllés per l'espectre de caràcter públic i per una explotació privada que assumís el seu paper des d'una òptica de país. Al mateix temps hem fet una clara aposta per la televisió local i de continguts locals, fomentant la producció local i la conseqüent generació de nova creació i iniciativa.

Durant aquest temps s'ha engegat l'esperada Llei de l'audiovisual, amb el desitjat consens necessari per convertir-la en una llei d'important transcendència per al país i més en el moment en què estem, on les comunicacions electròniques són un nou marc difusor i on, malauradament, per la manca de competències del nou Estatut, la tasca de la Generalitat quedarà circumscrita a una política indirecta d'arranjament del marc actual de l'Estat.

Aquesta voluntat d'Esquerra en el procés de desenvolupar i articular la societat de la informació a Catalunya es concreta en dos grans objectius:

1. Fomentar la cohesió digital a tot el país i entre tots els sectors de la societat posant a l'abast els

mitjans per gaudir d'una xarxa de comunicacions electròniques que permeti oferir els serveis més avançats per a tothom; aconseguir la reducció de les possibles fractures digitals que es puguin produir a Catalunya des d'un punt de vista territorial, sectorial, de gènere, tecnològic, social, lingüístic o de qualsevol altre tipus en favor d'aconseguir la cohesió digital. Com ja s'ha assenyalat a bastament, l'exclusió que la població pugui patir de la societat de la informació també impedirà l'accés a bona part del mercat laboral, alhora que deixarà fora de l'abast d'aquesta població part dels elements culturals i informatius que ja s'estan desenvolupant.

2. Enfortir el pes dels sectors de tecnologia i telecomunicacions a Catalunya perquè esdevinguin motor de creixement econòmic. Aquest segon eix de foment de les TIC a Catalunya com a gran objectiu genèric gira al voltant de dos elements molt concrets: d'una banda, el foment de la indústria de telecomunicacions i audiovisual i, de l'altra, l'esforç per crear un entorn de recerca i d'innovació tecnològica que sàpiga aprofitar els sectors d'activitats capdavanteres a Catalunya.

Entenem que el sector de les telecomunicacions i de l'audiovisual s'ha de convertir en els propers anys en un dels elements de desenvolupament econòmic de Catalunya mitjançant dos factors. El primer element perquè aquestes tecnologies es converteixin en motor del creixement econòmic, és mitjançant l'ús que les indústries anomenades tradicionals poden fer d'aquestes tecnologies, no només per millorar els seus cicles productius sinó també per fer una reenginyeria dels seus processos que les faci més competitives.

En segon lloc, perquè el sector de les telecomunicacions és un sector intensiu en valor afegit i innovació i, per tant, menys susceptible de ser deslocalitzat que altres indústries fonamentades en el cost de capital i intensives en recursos humans. Catalunya disposa de prou recursos humans amb una bona formació per desenvolupar aquest sector. Així, doncs, cal que des del Govern es doni l'impuls necessari i es creï la situació adequada perquè la societat catalana desenvolupi aquest potencial. Aquest impuls del sector de les TIC també s'ha de reflectir en una potenciació del seu ús en altres àmbits i sectors, de manera que la seva incorporació al cicle productiu i en especial al disseny de nous productes faci augmentar la competitivitat de les empreses i n'eviti la deslocalització.

Cal assenyalar que la promoció de la digitalització del patrimoni i l'obertura del coneixement a Internet són també àmbits en què el Govern de la Generalitat ha de jugar un paper actiu i transcendental. És necessari destacar que la falta de competències en telecomunicacions recollides en el nou Estatut impossibiliten la creació d'un mercat català de telecomunicacions que oferiria, al conjunt dels ciutadans i al teixit empresarial, una oferta al seu nivell. Però, malgrat les impossibilitats, des d'Esquerra treballarem per la consecució d'unes polítiques prou creatives que facin realitat el que necessita el país: un mercat propi en telecomunicacions que estigui al nivell i cobreixi les necessitats de Catalunya, de d'una òptica nacional no supeditada a altres models.

EL FOMENT DE LA COHESIÓ DIGITAL

IMPULS DE L'ACCESSIBILITAT

Tots els ciutadans i ciutadanes, les empreses i les administracions públiques de Catalunya, sense cap mena de discriminació, han de poder accedir als millors serveis de comunicacions electròniques possibles, independentment d'on visquin i en les millors condicions de qualitat i preu.

Propostes

- Promourem l'accés als serveis de telecomunicació a tota la població i en totes les seves activitats, tant domèstiques com professionals.
- Posarem en marxa un mecanisme que permeti l'accés universal a Internet als sectors socials més desafavorits, tot emprant xarxes públiques nacionals i locals com ara la de centres d'assistència de benestar social, centres cívics, casals de gent gran o biblioteques. Si cal, establim un mecanisme de col·laboració amb les xarxes privades d'accés a Internet (locutoris) per aconseguir aquesta finalitat pública.
- Inclourem en el servei mínim de comunicacions electròniques el servei fix de veu, servei mòbil de veu i dades de banda estreta, la ràdio i televisió pública de la CCRTV i els serveis de comunicació audiovisual públics dels ens locals de la seva demarcació i els serveis d'accés a Internet per banda ampla que permetin accedir a qualsevol servei avançat.
- Assolirem en una legislatura la cobertura per a tots els nuclis de població de Catalunya de més de 50 habitants, i per a tots els polígons industrials els serveis de telefonia fixa o mòbil i l'accés a banda ampla.
- Garantirem que les mesures engegades pel Pla director d'infraestructures de telecomunicacions dissenyat per l'anterior Govern es despleguin en la seva totalitat, i assegurin un accés de banda ampla a tot el territori.
- Impulsarem el desplegament de l'ens gestor d'infraestructures de telecomunicacions. Aquest ens assegurarà la possibilitat per a tots els operadors de serveis del mercat d'arribar a tots els nuclis de població de Catalunya.
- Elaborarem un pla especial que comportarà un estudi de les possibilitats i oportunitats de les noves tecnologies per a les persones amb discapacitat, la detecció de les necessitats i dificultats existents i les mesures precises per a la seva solució, sempre escoltant i tenint en compte la opinió de les persones amb discapacitat.
- Impulsarem que l'Administració utilitzi programari accessible, tant si es tracta de sistemes propietaris com de programari lliure, sense que es posi en funcionament cap nou programari que no compleixi les condicions necessàries.
- Aplicarem criteris que permetin l'accés a l'Administració digital per a tothom, i farem possible que tots els serveis públics basats en les TIC, que doni directament o indirectament l'administració estiguin també a l'abast de les persones amb discapacitat.
- Garantirem l'accessibilitat a la televisió digital de les persones amb discapacitat amb la utilització dels mitjans tecnològics existents, i amb el desenvolupament de noves eines.

IMPULSAR L'ATRACTIU DE L'OFERTA DE SERVEIS

Des de l'Administració cal vetllar per l'existència dels serveis i continguts que s'adaptin a les necessitats de la societat catalana, respectant-ne la diversitat i en les millors condicions possibles de preus, serveis de valor afegit i qualitat de servei.

Propostes

- Prioritzarem el desenvolupament de l'oferta tecnològica en serveis i continguts d'acord amb les que aportin major utilitat i valor a les persones, amb una focalització en les relacionades amb els serveis sanitaris, els judicials i els generats pels fets vitals, amb la potenciació de les tecnologies de signatura digital, amb l'expectativa que aquestes iniciatives siguin també un motor de desenvolupament de l'economia fonamentada en la societat de la informació.
- Definirem un model de govern electrònic a Catalunya d'acord amb el dret dels ciutadans i de les ciutadanes d'accedir a l'Administració per mitjans electrònics, amb el mateix rigor que el que rep en

els processos presencials, que facilitin els horaris d'accés i l'optimització i seguretat dels processos, el seguiment autoassistit, així com la seva eficiència.

- Proposarem i desenvoluparem un model de govern electrònic a Catalunya, fonamentat en Internet com a canal principal, i la TDT com a canal complementari que suposi la disponibilitat que els ciutadans i les ciutadanes s'adrecin a l'Administració per una finestra única que és el resultat de la integració dels serveis i processos de totes les administracions públiques presents a Catalunya.
- Impulsarem la producció del programari lliure (PL) i la corresponent documentació d'ús en català.
- Fomentarem la utilització preferent per part de la Generalitat de Catalunya, els organismes autònoms públics, les empreses públiques i les de capital mixt sota control majoritari de la Generalitat de Catalunya, de programari lliure en català en els seus sistemes i equipament informàtic.
- Aplicarem els principis descrits a la Declaració de Berlín sobre l'accés lliure al coneixement, a les ciències i les humanitats, ja que creiem en l'accés obert al coneixement com a font integral de saviesa humana i patrimoni cultural, que ha estat aprovat per la comunitat científica.
- Vetllarem pels mitjans de comunicació, en la mesura que correspongui a l'Administració Pública, en benefici de la comunitat catalana, de la seva cultura, de la seva àrea lingüística i del seu espai de comunicació.
- Vetllarem pel manteniment de la consideració de servei públic de les emissions públiques o privades de radiodifusió sonora o televisió.

DINAMITZACIÓ DE LA DEMANDA I LA UTILITZACIÓ DE LES TIC

Cal dinamitzar la demanda i la utilització de les TIC i dels serveis de comunicacions electròniques per aconseguir que la població catalana utilitzi els serveis de telecomunicacions de manera efectiva. És necessari, d'una banda, fer els màxims esforços perquè els usuaris i les usuàries tinguin la formació necessària per treure profit dels serveis i els continguts i que, alhora, coneguin els avantatges que el seu ús els pot donar.

Propostes

- Garantirem la formació necessària per introduir les associacions, empreses (especialment les pimes) i l'Administració Pública a les TIC perquè en facin un ús efectiu i les incorporin en els seus processos de relació, comunicació i producció, amb la finalitat que descobreixin el valor estratègic que tenen per a la seva activitat, el benefici del treball en xarxa i la importància decisiva del treball col·laboratiu.
- Continuarem impulsant iniciatives que permetin el finançament d'ordinadors orientat a col·lectius específics que vegin l'oferta personalitzada a les seves necessitats i possibilitats concretes.
- Potenciarem el projecte per al subministrament, la instal·lació i el manteniment de xarxes d'àrea local als centres educatius dependents del Departament d'Educació i Universitats.
- Proveïrem i reforçarem les accions formatives que permetin al conjunt de ciutadans adquirir les habilitats necessàries per incorporar les TIC en les seves activitats, i així potenciar l'aprenentatge del treball en xarxa.
- Fomentarem especialment l'ús de les TIC a les empreses, com a mesura per incrementar la competitivitat i l'eficiència i per agilitzar-ne els processos.
- Impulsarem l'ús de sistemes virtuals de transacció per a activitats quotidianes (com l'oci, el turisme o el comerç), integrant les noves tecnologies a la vida quotidiana de la gent. Farem especial atenció al comerç electrònic, la factura digital i el teletreball com a opció per afavorir la integració de diferents col·lectius a les TIC (dones, habitants de zones rurals, gent gran, persones immigrants...).
- Afavorirem el desenvolupament de serveis i continguts digitals que estimulin l'ús d'aplicacions multi-canal incidint en els dispositius mòbils, ja que estan molt més integrats a la nostra vida diària i són un dels principals punts d'interacció de les persones i les organitzacions amb la tecnologia.

ENFORTIMENT DEL SECTOR DE LES NOVES TECNOLOGIES

ADOPTAR ÒRGANS DECISORIS

Adoptar òrgans de decisió, disposant dels òrgans de govern i de decisió necessaris per tractar els objectius d'aquesta estratègia de la societat de la informació. Aquests òrgans de decisió no impliquen el fet de disposar de les competències necessàries per desenvolupar, ja que per a l'impuls d'un sector requereix la creació d'un ambient i unes condicions específiques que cal identificar i promoure.

Propostes

- Trobarem una sortida que permeti a Al-pi esdevenir l'operador català de referència. Si bé és bo per a Catalunya la presència dels principals operadors internacionals de comunicacions electròniques, avui l'única seu d'un operador a Catalunya és la d'Al-pi, en el qual la Generalitat de Catalunya té el 25% de participació.
- Proposarem una nova estructura que permeti executar les polítiques de societat de la informació (telecomunicacions, audiovisual i TIC): l'Agència Catalana de les Comunicacions Electròniques. Aquest nou ens integrarà els actuals òrgans de decisió en un únic òrgan (seguint el model de l'OFCOM anglesa). La nova agència tindrà els àmbits de competència següents:
 - Política de telecomunicacions (definició i propostes d'actuació, inclosa la normativa, amb telecomunicacions com a sinònim de comunicacions electròniques i, per tant, política de telecomunicacions, audiovisual i sistemes informàtics).
 - Polítiques d'integració de Catalunya a la SI (promoció i difusió de les TIC).
 - Regulació i ordenació (garantia de la competència—funcions CMT catalana).
 - Polítiques d'innovació i tecnologia (R+D en TIC més polítiques de sector).
 - Gestió de les TIC de la Generalitat (serveis corporatius i motor de l'e-Administració).
 - Polítiques de recerca en l'àmbit TIC.
 - Polítiques de seguretat i qualitat de les TIC.
- Seguirem l'evolució política del trasllat de la Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (CMT) a Catalunya i les conseqüències per al sector, tot incidint per tal d'aconseguir un benefici real i promovent un sector potent de telecomunicacions ubicat a Catalunya amb projecció estatal i europea.

GENERAR VALOR AFEGIT AL SECTOR

Generar valor afegit al sector, articulant un sector potent de les TIC i creant llocs de treball altament qualificats. És imprescindible disposar d'un sector empresarial fort que ajudi Catalunya a fer el salt decisiu en la integració de les TIC als processos productius dels sectors industrials "clàssics" i els faci evolucionar i créixer.

Propostes

- Impulsarem el projecte de la Tecnoregió (TIC.CAT), iniciat des del DURSI, amb l'objectiu de facilitar l'establiment d'un marc que permeti aliances entre centres de recerca i universitats, empreses i les administracions públiques per tal d'assolir els reptes de la societat del coneixement en el sector TIC, i posicionar Catalunya com un dels cinc líders del sector TIC a Europa.
- Posarem en marxa un pla urgent de relançament del sector de les tecnologies de la informació i les comunicacions de Catalunya, de forma integrada amb el projecte de la Tecnoregió, amb les mesures de xoc següents:
 - Augment dels ajuts i del finançament per a la creació de noves empreses de base tecnològica en

el sector TIC.

- Col·laboració des de l'Administració amb tota mena d'entitat financeres per a la creació de fons de capital risc per a la creació d'empreses de base tecnològica en el sector TIC.
- Desenvolupament de les regulacions necessàries per fomentar que les caixes d'estalvi dediquin els recursos d'obra social al finançament del desenvolupament de noves empreses TIC.
- Establiment d'incentius fiscals a les inversions en empreses de noves tecnologies vinculades al sector TIC.
- Establiment de mesures fiscals de protecció en les fases inicials de desenvolupament de les empreses de noves tecnologies del sector TIC.
- Augment dels vivers d'empreses de base TIC per tal de crear autèntics pols de desenvolupament de noves tecnologies.
- Col·laboració amb les universitats perquè l'alumnat de les carreres TIC pugui trobar finançament per als seus projectes empresarials i s'incentivi la creació de noves empreses a la sortida de la universitat.
- Foment de la creació d'empreses de base tecnològica arreu del territori català, aprofitant les noves infraestructures de telecomunicacions a l'abast. Establiment d'ajuts per al trasllat d'empreses i personal qualificat des de l'àrea metropolitana a l'àmbit rural.
- Millorarem la formació i sensibilització dels directius de les empreses i, especialment de les pimes, per a l'adopció de les noves tecnologies, així com farem una proposta de millora dels incentius fiscals.
- Crearem, juntament amb els Consells Comarcals i associacions empresarials, oficines comarcals de difusió tecnològica per formar i difondre les noves tecnologies entre les empreses, especialment les pimes.
- Realitzarem polítiques sectorials especialitzades per fomentar l'augment de l'ús de les TIC i les posarem a disposició dels sectors que necessitin les capacitats de supercomputació disponibles a Catalunya (Marenostrum, CESCO i ús de tecnologies GRID).
- No allargarem els contractes administratius de serveis TIC més enllà del que sigui necessari per incentivar la competència i assegurar un servei de qualitat i adaptat a l'estat real de la tecnologia.
- Definirem en tots els concursos públics tants lots com es pugui i sigui justificable, per tal de permetre participar a empreses no necessàriament grans en els concursos.

POLÍTiques D'R+D+I I SECTORS DE FUTUR

GENERAR CONEIXEMENT ESPECIALITZAT

Cal generar coneixement especialitzat en el sector de les TIC a Catalunya. Per a la creació d'un sector fort cal disposar de la recerca, el desenvolupament i la innovació adequats, així com d'una educació superior adequada.

Propostes

- Prioritzarem el suport públic a la recerca en aquells àmbits on:
- Catalunya presenti una avantatge comparativa notable per la major acumulació de know-how. Per exemple, en el tèxtil o en el camp de la tecnologia lingüística i comunicativa (mecanismes de traducció automàtica, escriptura per veu, etc.).
- Hi hagi una major intensitat en mà d'obra no qualificada (agricultura, construcció, etc.), per reduir la dependència econòmica en la creació d'aquests perfils professionals.
- Aprovarem la Llei de la ciència, que proporcionarà instruments per al foment del coneixement cien-

tífic, de la recerca i de la innovació tecnològica, i que garantirà la transferència de coneixement al teixit empresarial.

- Impulsarem un Pacte nacional per a la recerca que permeti estabilitzar la política de recerca i abstenir-la d'eventuals inestabilitats polítiques conjunturals. Aquest pacte hauria d'encabir tots els agents socials involucrats (universitats, empreses i entitats privades sense afany de lucre), amb especial atenció al paper de les petites i mitjanes empreses en el teixit socioeconòmic català.
- Definirem les TIC com a àmbit prioritari en el Pla de recerca i innovació (PRI).
- Potenciarem la relació entre la recerca i la innovació que s'està duent a terme a les universitats i centres de recerca i, també a les empreses. Impulsarem la recerca lligant-la a la implantació en el mercat dels avenços obtinguts i potenciarem les patents.
- Impulsarem la col·laboració dels centres de recerca i les universitats amb altres centres de països capdavanters en els diferents àmbits de les comunicacions electròniques, mitjançant la realització de projectes conjunts o bé mitjançant l'intercanvi tant d'alumnat com de personal científic.
- Subscriurem la Carta europea del personal investigador i el Codi de conducta per a la contractació d'investigadors.
- Elaborarem un Llibre blanc de la recerca pública a Catalunya.
- Garantirem un esforç preferent per a la inversió en R+D+I, amb increments pressupostaris superiors als globals de la Generalitat.
- Vincularem el finançament d'universitats i centres de recerca per mitjà de contractes programa amb indicadors que tinguin en compte la recerca efectuada, la transferència de coneixements (generació d'spin offs, patents, etc.) i la capacitat de captar fons privats.
- Desenvoluparem un sistema d'avaluació transparent, basat en els criteris d'excel·lència que regeixen la comunitat científica internacional, per tal de fomentar un sistema de recerca català de màxima qualitat.
- Reclamarem al Govern de l'Estat la transferència de la titularitat dels centres públics de recerca de Catalunya així com els recursos econòmics corresponents.
- Establirem un marc que estimuli l'activitat de recerca a les universitats i ofereixi solucions que permetin compatibilitzar satisfactòriament recerca i docència.
- Continuarem amb la política de creació d'Institut de Recerca dependents de la Generalitat, i impulsarem la col·laboració amb les universitats.
- Potenciarem la integració dels espais de recerca apostant de forma clara per un model integrador dels campus i barris tecnològics amb el seu entorn immediat, enfront d'un model segregador on el barri de nova creació s'aïlla del seu entorn.
- Continuarem donant el màxim suport a les proves pilot, especialment de noves tecnologies emergents o estratègiques, que necessitin el suport públic per consolidar-se.
- Impulsarem els denominats "bio", "techo" i "nano" clústers i la integració de Catalunya com a euro-regió del coneixement. Aprofitarem, especialment, la fortalesa en la generació de coneixement en biomedicina i biotecnologia, a causa de l'existència d'unes infraestructures importants en aquest sector, una qualitat científica i assistencial dels hospitals universitaris, així com una empresa fortament incorporada en el teixit empresarial català (principalment pimes) i un teixit humà ben format i preparat professionalment.
- Donarem suport a la creació de recerques i de tecnologia en el camp agroalimentari, en l'energia, la nanotecnologia i les tecnologies de la informació i la comunicació, on Catalunya presenta oportunitats.

Economia de la identitat: el valor de la diferència

El mateix Adam Smith afirmava que “la mida del mercat és la que determina el grau d’especialització (i de l’envergadura) d’una economia”. Si fem cas a aquesta màxima, la dimensió del mercat actual és pràcticament mundial, per tant necessitem empreses capaces d’especialitzar-se i capaces d’incloure mercats amplis. En definitiva, el nostre procés internacionalitzador prosperarà en la mesura que, com a emprenedors i empenedores, siguem capaços d’aportar elements diferencials. La diferència és valor afegit.

Tenim productes excel·lents que hem de posicionar millor en aquest gran aparador que és el món. La indústria agroalimentària ens brinda exemples molt reveladors en aquest sentit. Per exemple, els olis italians han sabut vendre’s internacionalment com a producte de referència, i això que Catalunya té denominacions d’origen catalanes amb estàndards de qualitat molt millors. A França, els productes autòctons (vins, formatges, etc.) representen avui en dia un factor distintiu de qualitat que ha generat també importants rèdits sobre el seu producte turístic.

Hem de millorar els processos de comercialització dels nostres productes autòctons i, quan calgui, internacionalitzar sense complexos aquells productes en els quals tenim un avantatge comparatiu amb la resta del món, que, en definitiva, seran aquells que aportin un major valor afegit a la producció local i permetran arrelar l’empresa al territori. I no és un discurs que hàgim de circumscriure únicament a la producció que incorpori tecnologia punta. No només estariem fent un flac favor a l’economia d’aquest país, sinó que suposaria fixar-se uns objectius allunyats de la realitat econòmica catalana. La producció agroalimentària, artesanal i, fins i tot, les nostres indústries culturals i de disseny tèxtil (moda) i industrial formen part d’aquest entramat que anomenem ‘economia de la identitat’: sectors de producció arrelats a la idiosincràsia catalana i que precisament tenen un major valor potencial en la mesura que es diferencien de la resta. Com a país tenim l’obligació de crear i reforçar els canals propis de comercialització (interiors i exteriors) d’aquests productes si volem capturar aquest valor afegit de la diferència i impedir que es venguin confosos i homologats com a productes estàndard de menor qualitat. En aquests dos anys de nou govern, a través del Departament de Comerç, Turisme i Consum i d’Agricultura, Ramaderia i Pesca s’ha iniciat per primera vegada una línia d’actuacions en aquest sentit, com per exemple estudis de comercialització agroalimentària, campanyes per concedir prestigi a productes de la terra per mitjà de la nostra oferta gastronòmica o el Pla d’internacionalització de la moda.

Adoptant una visió àmplia, també cal incorporar el sector serveis dins les accions de millora dels canals de comercialització i internacionalització. Realitzant una comparativa internacional, ens queda un llarg camí per recórrer en aquest sentit. No hi ha cap raó objectiva que ens impedeixi obrir nous mercats per als nostres serveis de proximitat d'èxit contrastat, i hem de ser capaços d'incorporar les empreses de menor dimensió, que en l'àmbit dels serveis juguen un paper molt important. L'èxit en la internacionalització d'empreses consultores catalanes hauria de ser un referent, com ho ha estat el mateix COPCA, que ha aconseguit "exportar" els seus serveis a organismes internacionals en l'àmbit de la prestació de serveis a l'empresa. L'especificitat del sector requerirà, probablement, fórmules imaginatives que passin per possibles provisions a les empreses catalanes que s'implantin col·lectivament a l'exterior.

Mereix una especial menció el sector turístic, un dels puntals econòmics del país. Catalunya és un país turístic que s'erigeix com una de les primeres destinacions de la Mediterrània, la qual es configura com una de les principals àrees turístiques a escala mundial. Catalunya rep anualment entorn de 24 milions de turistes i 165 milions de pernoctacions; i s'estima que genera més de 13.500 milions d'euros anuals, comptant efectes directes i indirectes, o sigui, l'11-12% del PIB de Catalunya. Malgrat l'èxit de l'activitat turística en l'economia catalana, existeixen reptes importants que provenen tant de la competència de les destinacions emergents com del canvi d'hàbits i necessitats de la demanda en la contractació de serveis turístics, de serveis de transport o en la selecció d'allotjaments... És evident que les noves necessitats demanen nous plantejaments, com a resposta a un nou escenari i context, i sobretot, obliguen a un esforç d'adaptació del conjunt del sector i de les administracions, que han d'afrontar l'articulació d'una indústria turística avançada, competitiva i seductora sota criteris de sostenibilitat, especialització i qualitat. Reptes que passen tots ells per la diferenciació del nostre producte turístic a través de la posada en valor dels nostres actius culturals, històrics i naturals que ens distingeixen de competidors capaços d'oferir preus més competitius. Una línia iniciada, també per primera vegada per aquest govern, que posa els fonaments i els horitzons del sector turístic amb vista al 2010 per mitjà del Pla estratègic de turisme, crear nous organismes de promoció amb participació privada (Agència Catalana de Turisme) i institucions públiques i interuniversitàries generadores de coneixement especialitzat al servei del sector (l'Observatori de Turisme i l'Institut de Recerca Turística de Catalunya).

AVANÇANT CAP A UN TURISME DE QUALITAT

L'EMPRESA TURÍSTICA

Realitzar les polítiques públiques de suport que facin possible la creació de grups empresarials catalans amb la dimensió suficient per tal de diversificar i ampliar la seva activitat als mercats internacionals.

Propostes

- Elaborarem, amb la coparticipació del COPCA, un Pla sectorial d'internacionalització de l'empresa turística catalana que fomenti la concentració o les accions de cooperació necessàries per tal de a ser més competitius a l'hora d'implantar-se en mercats exteriors.

PLANIFICACIÓ I ORDENACIÓ

Ordenar i integrar el desenvolupament turístic d'acord amb les capacitats, les potencialitats i la planificació del territori. Impulsar la transició cap a un model de turisme que sigui ambientalment sostenible i generar noves fórmules per atendre les necessitats de finançament pròpies de les destinacions turístiques.

Propostes

- Elaborarem Plans directors (Pla director de l'ús turístic del paisatge, els recursos i els espais naturals, el Pla director de l'ús turístic sostenible de l'espai litoral, i un pla que normalitzi l'oferta turística de golf) que estableixin models de promoció turística més sostenibles i més respectuosos amb els actius naturals i limitin el desenvolupament de projectes urbanístics associats.
- Proposarem i desenvoluparem un Pla de foment turístic d'estacions de muntanya que superi el model basat en estacions d'esquí i segona residència, segons la concepció més rendible i sostenible d'estació de muntanya que desestacionalitzi la temporada, diversifiqui i doti de valor afegit a aquestes destinacions.
- Instarem la reforma de la "Ley reguladora de haciendas locales" perquè estableixi mesures correctores per millorar el finançament dels municipis turístics. Es proposa cedir part dels ingressos estatals a les administracions locals, de manera que els municipis puguin internar —en forma d'ingressos públics— la major activitat econòmica que genera el turisme en el seu territori.
- Prestigiarem el sector i elaborarem un Pla de gestió i comunicació turística que estableixi protocols rigorosos d'actuació en situacions de crisi, fruit d'esdeveniments i contingències, en les quals la credibilitat de la destinació i la confiança amb el sector turístic puguin restar afectades.

CREACIÓ DE PRODUCTE TURÍSTIC I OFERTA COMPLEMENTÀRIA

Augmentar la qualitat i la diversitat de l'oferta turística mitjançant la millora continuada i la consolidació del teixit empresarial, la reinversió en allotjaments i equipaments, la consolidació i diversificació de productes i una política integral de promoció turística orientada cap al mercat, sota la perspectiva conjunta d'assolir la sostenibilitat cultural, econòmica i social.

Propostes

- Millorarem la promoció de les marques turístiques catalanes mitjançant l'elaboració d'un pla segons criteris d'eficiència, segmentació de producte i promoció territorial que coordini, sumi recursos i faci comprensible el turista, la diversitat i riquesa de producte i de destinacions que pot oferir Catalunya al món.
- Crearem oferta turística complementària que posi en valor el conjunt d'intangibles (artístics, històrics, culturals o paisatgístics) que tenim i millori les infraestructures existents.
- Reformarem la Llei de turisme i adaptarem el marc normatiu al nou entorn competitiu i enfocat a les necessitats dels agents, del mercat i dels turistes:
 - Revisarem les definicions de recursos turístics, municipis turístics, declaracions d'interès turístic de festes, patrimoni, festivals, etc.
 - Revisarem la classificació i l'especialització dels establiments d'allotjament; introduïrem criteris de qualitat en el desenvolupament de l'activitat turística.
 - Instarem la modificació de la Llei d'arrendaments urbans per permetre crear la modalitat d'habitatges d'ús turístic.
 - Modificarem l'articulat referent a la promoció turística, les oficines i els professionals del turisme.
- Aprovarem els decrets de turisme rural i de càmpings i enllestirem la normativa d'apartaments i habitatges d'ús turístic que incideixi en la qualitat i la prestació de serveis.
- Simplificarem i incorporarem criteris turístics a la normativa sectorial (política territorial, medi ambient, cultura, indústria, energia, salut, interior) que afecta tant la destinació turística com els establiments turístics, amb relació als usos del sòl, normes edificatòries, l'ús del patrimoni cultural, la seguretat de les instal·lacions, la gestió de residus, la higiene i manipulació d'aliments, les infraestructures, transports i equipaments turístics.

MILLORA DE LA COMPETITIVITAT: TECNOLOGIA I FORMACIÓ

Incrementar la competitivitat del sector turístic mitjançant la millora de la qualitat i la innovació tecnològica. Potenciar la qualitat de la formació especialitzada i la seva adaptació a la realitat del mercat, tot fomentant la qualitat dels llocs de treball del sector.

Propostes

- Articularem mecanismes de divulgació i reconeixement de bones pràctiques en qualitat, i de retorn a la inversió en aquest concepte a partir de la realització d'accions específiques de comunicació per a la promoció de l'oferta de qualitat.
- Elaborarem un Pla de formació i ocupació dels professionals del turisme, que revisi i impulsi els currículums de formació professional i formació continuada d'acord amb les necessitats del sector.
- Projectarem l'excel·lència de la gran oferta existent en formació turística universitària per convertir Catalunya en un referent internacional.
- Invertirem en recerca aplicada, tecnologia, desenvolupament i innovació com a garantia per afrontar els reptes de futur i la necessària adaptació al canvi.
- Potenciarem l'Observatori de Turisme i desplegarem el Programa nacional de recerca aplicada i tecnologia turística que permeti que els centres de recerca de les universitats aportin el bo i millor per al sector i per a Catalunya com a destinació, mitjançant la creació de l'Institut de Recerca Turística de Catalunya, com a centre de referència nacional i de treball en xarxa interuniversitària en matèria turística.

PROMOCIÓ I MARCA CATALUNYA

Posicionar Catalunya com una marca turística que sigui reconeguda i valorada pels seus trets específics i d'identitat.

Propostes

- Crearem l'Agenda Turística de Catalunya i les grans rutes nacionals per posar en valor els productes turístics tangibles i intangibles del país basats en la identitat, la història i la cultura.
- Desenvoluparem la Xarxa de Centres d'Interpretació i Acol·lida Turística de Catalunya per esdevenir nodes de distribució de rutes amb elements d'interpretació del territori, serveis turístics comercials de productes autòctons, d'informació i acollida a les persones visitants.
- Modernitzarem i millorarem la informació turística mitjançant l'actualització i la racionalització de la senyalització amb finalitats turístiques des d'una perspectiva de país.
- Elaborarem un catàleg d'icones (personatges, productes, obres artístiques, edificis, catalans i catalanes universals...) que projectin Catalunya des d'una perspectiva turística i que permeti crear una línia de marxandatge i de productes autòctons seductora i moderna.
- Crearem el Portal Turístic de Catalunya com a portal web d'ús flexible i personalitzat, adaptat a les preferències de les principals cultures del món i traduït a 16 idiomes, amb bases de dades multicanal i multisuport, perquè esdevingui una eina clau de comercialització.

AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: OBJECTIU COMERCIALIZACIÓ

TRAÇABILITAT: PRODUCCIÓ I COMERCIALIZACIÓ AGROALIMENTÀRIA

Consolidació i potenciació de la pagesia en el territori, d'acord amb una empresa familiar agrària moderna, competitiva, respectuosa amb el territori, que integri els nous valors de la sostenibilitat i

la multifuncionalitat de l'espai. Impulsar la diversificació de l'activitat econòmica al món rural per tal d'augmentar les oportunitats i posar en valor els coneixements, la diversitat i la capacitat d'adaptació de la nostra pagesia, garantint una producció d'aliments segurs i de qualitat. Promoure, especialment, la implicació dels productors primaris en els processos de transformació, participant dels beneficis de la intermediació, amb un especial suport a iniciatives cooperatives.

Propostes

- Crearem l'Observatori de l'Empresa Agrària i establim la xarxa d'explotacions model.
- Elaborarem el Pla d'empreses participades que impulsi la integració d'empreses cooperatives del sector:
- Creant societats participades per la Generalitat, les cooperatives per integrar i socis financers amb l'objectiu d'assolir una millor competitivitat.
- Ajudant a la realització d'estudis de viabilitat, en el finançament del sou de gerència i/o lloguers durant els primers anys per a la integració o cooperació d'empreses o cooperatives que tenen com a objectiu la integració comercial o logística.
- Redactarem i aplicarem els Plans estratègics d'actuació per sectors.
- Realitzarem Plans de màrqueting i comercialització de les empreses productores i elaboradores dels productes de la terra (també de cooperatives) d'activitat, amb particular atenció a la producció ecològica i la integrada. Servei d'assessorament individualitzat per a les empreses per diagnosticar la situació competitiva i oferir propostes de millora en els àmbits de màrqueting i comercialització, així com estudis d'optimització dels punts de venda en origen dels productors i productores.
- Elaborarem i executarem un Pla d'agrobotigues o botigues de cooperatives agràries que ajudi a optimitzar l'expansió i l'acció conjunta per mitjà de centrals de compra i la creació d'una marca distintiva comuna com a fórmula de distribució comercial.
- Impulsarem els distribuïdors o intermediaris especialitzats en els productes de la terra, i avaluarem la viabilitat de participar públicament en empreses comercialitzadores especialitzades.
- Desenvoluparem la Llei de contractes de conreu que permeti superar les figures que creen inseguretat i fer més transparent el mercat de la terra.
- Constituïrem un fons de terres que faciliti l'accés del jovent a l'agricultura i permeti dimensionar les explotacions a escales realment competitives.
- Incorporarem els productors en el procés de comercialització i distribució.
- Regularèm l'activitat agrària a temps parcial.
- Crearem el cos de pesadors i classificadors de canals d'escorxadors amb la participació de tots els agents del sector.
- Ordenarem l'activitat ramadera intensiva amb criteris de sostenibilitat i territorialitat.
- Assegurem la transferència tecnològica amb la participació de les universitats, posant atenció especial a la recerca, la innovació tecnològica i l'obtenció de noves varietats.
- Dotarem de més mitjans la formació professional i promourem la formació continuada dels professionals de la pagesia.
- Incorporarem la formació professional agrària en el sistema de formació del Departament d'Educació.
- Diversificarem l'activitat agrària i potenciarem els productes tradicionals.
- Millorarem la inserció de l'activitat agrària en la gestió del territori amb l'establiment de programes específics en infraestructures rurals (camins, electrificació, telèfon i accés a les noves tecnologies).
- Elaborarem, en coordinació amb els sectors i territoris implicats plans especials de suport i promoció de la producció d'espais agrícoles de conservació prioritària.
- Establirem el Contracte Territorial d'Explotació a partir del Registre d'explotacions agràries.
- Tutelarem des de l'Administració la reparcel·lació i el mercat de terres per afavorir explotacions viables, prioritzant l'accés a l'explotació agrària directa.

- Potenciarem el consum en el mercat intern dels productes de qualitat de la terra, mitjançant campanyes institucionals a les televisions locals, als mercats, al sector de la restauració i al sector turístic.
 - Aprofitarem els actes institucionals realitzats per les administracions catalanes com a eina de difusió i consum dels productes de la terra catalans.
 - Fomentarem la presència d'establiments especialitzats en productes de la terra en els espais de concessió pública (museus, etc.).
 - Impulsarem la creació de noves marques gastronòmiques.
 - Ajudarem al desenvolupament de les marques ja existents.
 - Augmentarem el coneixement del consumidor i consumidora als punts de venda i als restaurants.
- Promocionarem els productes autòctons i artesanals amb distintius de qualitat (DOP, IGP i marques de garantia) i crearem plataformes d'exportació competitives, així com un nou impuls al turisme gastronòmic al territori.
- Desenvoluparem un programa de recuperació i promoció de varietats autòctones.
 - Desenvolupant organismes territorials dedicats a la planificació dels productes de la terra.
 - Fomentant les marques de garantia territorials per als productes de la terra amb ajuts a l'elaboració d'estudis de mercat, reglaments i disseny de marca.
 - Elaborant plans de protecció dels productes de la terra en perill d'extinció.
- Garantirem la producció d'aliments segurs, de qualitat, respectuosos amb el medi ambient, de manera eficient i d'acord amb les exigències del públic consumidor, mitjançant l'existència de controls efectius.
- Declararem Catalunya "Zona lliure de transgènics", reduint el conreu o cria d'organismes genèticament modificats a la recerca i sempre sota una estricta normativa de control que eviti la dispersió.
- Dotarem d'eines de verificació la traçabilitat en tots els esglaons de la producció per donar confiança al públic consumidor.
- Incentivarem la fusió de cooperatives i la formació de cooperatives de segon grau per mitjà d'un veritable Pla de modernització del cooperativisme agrari.
- Definirem les línies prioritàries i els sectors estratègics de desenvolupament de la producció agrària amb la redistribució corresponent dels fons procedents de la PAC (producció integrada, agroindústria, porcicultura...).
- Potenciarem, diversificarem i consolidarem la indústria agroalimentària, preferentment del món cooperatiu.
- Garantirem un subministrament adequat en els nous regadius. Assegurem la viabilitat de les infraestructures hidràuliques amb polítiques de restitució de les inversions a l'Administració adaptades a la rendibilitat real de les explotacions afectades.
- Fomentarem, mitjançant un marc normatiu adient i l'elaboració d'una estratègia racionalitzadora, l'aprofitament energètic en explotacions agrícoles i ramaderes, donant a conèixer les possibilitats existents, facilitant-ne la seva implantació i simplificant-ne els tràmits burocràtics, col·laborant així en la diversificació dels ingressos de les explotacions i millorant-ne la rendibilitat.
- Establirem progressivament línies d'ajuts orientades a les explotacions prioritàries per modernització i renovació de les tecnologies del reg fins a assolir una dotació de 30 milions d'euros/any en el context d'una política realista en la utilització i l'estalvi de l'aigua.
- Revisarem i controlarem totes les despeses compromeses en infraestructures hidràuliques, amb especial atenció al canal Segarra-Garrigues.
- Revisarem l'afecció mediambiental dels nous regs i establirem les zones d'exclusió definitives i les compensacions adients als agricultors afectats segons estudis científics i tècnics reals.
- Impulsarem l'aprofitament d'aigües residuals per a l'ús agrícola.

SOSTENIBILITAT I COMERCIALIZACIÓ DEL SECTOR PESQUER

Vetllar per la sostenibilitat de l'explotació, la recerca dels òptims de rendiment a llarg termini que no

posin en perill el futur del recurs i la supervivència de la pesca costanera a Catalunya, i fer sostenible l'activitat econòmica i social i els recursos marins. En definitiva, adaptar el sector pesquer al segle XXI.

Propostes

- Potenciarem la comunicació entre el sector comercialitzador i el científic, a fi d'adaptar els recursos marins, amb l'oferta i la demanda del mercat.
- Crearem els mecanismes que permetin un millor funcionament de les confraries i federacions territorials.
- Incorporarem les eines de gestió reconegudes i recomanades internacionalment (codi de conducta de la pesca responsable, mesures tècniques, gestió de l'esforç pesquer, enfocament ecològic, plans de recuperació, àrees protegides, principi de precaució).
- Potenciarem els productes de qualitat, les denominacions d'origen i el peix fresc de la costa en els circuits regulars de comercialització.
- Establirem les mesures que calguin per millorar la identificació dels productes pesquers de les nostres costes als punts de venda.
- Establirem un control sanitari i de qualitat estricte dels productes d'importació, a la vegada que controlarem la legalitat del producte (talles mínimes).
- Impulsarem la formació tècnica i el reciclatge dels professionals del sector.
- Desenvoluparem una política de crèdits i/o ajuts adequada a les característiques dels propietaris d'embarcacions per permetre la modernització de la flota.
- Subvencionarem la retirada d'embarcacions per garantir la sostenibilitat del sector.
- Estudiarem la viabilitat d'establir una finestra única per fer les gestions i inspeccions.
- Crearem les mesures necessàries perquè el sector pesquer català lideri, dins la Unió Europea, el desenvolupament d'una política mediterrània de pesca enfront de la política atlàntica.

INDÚSTRIES CULTURALS

CREACIÓ ARTÍSTICA COM A MOTOR ECONÒMIC

Consolidar una indústria cultural i ampliar-ne els canals de distribució, del cinema i de l'audiovisual arrelada al país per tal de potenciar la creació artística i la producció cultural com una riquesa exportable.

Propostes

- Ampliarem l'àmbit i els criteris d'actuació de l'Institut Català de les Indústries Culturals, amb la voluntat d'arribar a tots els sectors, introduint-hi criteris més professionals i una participació professional més efectiva i àmplia.
- Coordinarem l'acció exterior de l'Institut Català de les Indústries Culturals amb el COPCA per tal de reforçar els criteris empresarials al sector a l'hora de projectar-se internacionalment. Per tal d'iniciar aquesta acció conjunta, els dos organismes elaboraran durant el 2007 un pla marc d'internacionalització de la indústria cultural catalana.
- Impulsarem una política de suport empresarial i de mercat a les discogràfiques catalanes que afavoreixi la creació i la difusió dels cantants, músics i grups del país en els diversos gèneres.
- Elaborarem un pla de suport a les llibreries i, especialment, a aquelles empreses del llibre que potencien la venda de títols en català.
- Afavorirem la creació, producció, distribució, promoció i exhibició del cinema en català per tal de desenvolupar una indústria cinematogràfica pròpia amb projecció internacional.

- Vetllarem pel compliment de la Llei de l'audiovisual, amb una política decidida de suport a les iniciatives empresarials i a la projecció exterior dels seus productes.

DISSENY I MODA

Excel·lència i comercialització

Potenciar la incorporació del disseny als productes de gran consum de les indústries de Catalunya i facilitar l'expansió de canals de comercialització per als productes de disseny i moda de les empreses catalanes. Oferir plataformes internacionals de notorietat per als professionals del disseny i la creativitat i, convertir Catalunya, i especialment Barcelona, en un referent internacional de nous valors emergents en matèria de disseny.

Propostes

- Promourem, conjuntament amb una entitat privada sense finalitat lucrativa, un centre internacional de recursos del disseny que posi en contacte els sectors industrials d'arreu amb els professionals del disseny implantats a Catalunya.
- Consolidarem un programa d'internacionalització del disseny, amb els instruments següents:
- Cofinançament de la presència de marques i dissenyadors de Catalunya en esdeveniments de notorietat internacional de reconegut prestigi (passarel·les, salons firals, showrooms, etc.).
- Finançament, per la via del crèdit preferencial (en col·laboració amb l'ICF), de l'obertura de nous canals de comercialització de les marques de Catalunya fora de l'Estat espanyol.
- Potenciació de la presència dels sectors vinculats al disseny i de la creativitat en els esdeveniments internacionals de promoció global del país.
- Organitzarem, amb la implicació del sector privat, un esdeveniment periòdic de notorietat i promoció de creadors i creadores joves en l'àmbit de la moda per tal que es converteixi en referent mundial del seu segment.
- Donarem suport a la consolidació de les plataformes de notorietat de marca (fires, passarel·les, etc.) eficients i internacionals, gestionades i realitzades a Catalunya.

ARTESANIA: EL VALOR AFEGIT DE LA IDENTITAT

RENDIBILITZAR PRODUCTE ARTESANAL: PRESTIGI I COMERCIALIZACIÓ

Aconseguir una artesanía contemporània, de qualitat i rendible, mantenint-ne la identitat i el valor patrimonial.

Propostes

- Consolidarem Artesania Catalunya com a referent informatiu, comercial i cultural de l'artesanía catalana. Cercarem una nova ubicació a l'òrgan de gestió de l'artesanía catalana, de forma que disposi d'autonomia jurídica i econòmica.
- Revisarem i mantindrem l'oferta de programes d'incentius en la concessió d'ajuts pel foment de l'artesanía catalana.
- Elaborarem la Llei d'artesanía: crearem un instrument legal que s'adapti a les necessitats reals i

actuals de l'artesania catalana.

- Definirem el concepte d'artesania adaptat a la realitat actual.
- Revisarem, ordenarem i classificarem el repertori d'oficis artesans amb una nova estructura.
- Incrementarem el valor del carnet d'artesà, i l'ampliarem a tres: carnet artesà professional, carnet artesà cultural i carnet mestre artesà.
- Garantirem el prestigi de les fires d'artesania.
- Instaurarem un règim de sancions per les males pràctiques de les fires d'artesania i pel mal ús del carnet d'artesà.
- Crearem la marca catalana d'artesania.
- Farem que Artesania Catalunya sigui el veritable centre neuràlgic de l'artesania catalana i que representi de forma eficaç l'artesania en els àmbits de decisió legislatius i econòmics.
- Maximitzarem les vies de comercialització de l'artesania catalana, creant noves plataformes d'intercanvi comercial pels productes artesans: Artesania per encàrrec, Artesania per a institucions i Emprentes de Catalunya.
- Impulsarem acords i programes específics de col·laboració amb Turisme, Cultura, Educació, Agricultura i Treball, i amb vinculació a institucions i associacions professionals.
- Crearem un cens d'artesans que reflecteixi la realitat del sector.

Capital humà: les persones, principals actius de país

El panorama del mercat laboral amb què acomiadem aquesta legislatura ve marcat pel manteniment de la tendència positiva de la contractació, tot i que només el 12,8% (any 2005) és indefinida. Si bé existeix una temporalitat estructural (sobretot al turisme, l'hoteleria, la restauració, la construcció i l'agricultura), es manté una temporalitat que troba la seva justificació com a estratègia empresarial per flexibilitzar el mercat i abaratir els costos d'acomiadament. L'atur juvenil i la taxa d'activitat femenina encara no han aconseguit convergir amb les mitjanes europees.

El nivell formatiu dels nostres recursos humans, si bé experimenta un lleuger augment pel que fa a persones contractades amb estudis secundaris o superiors, continua instal·lat en dos pols: a sota i ocupant l'espai més important, el contingent de "no qualificats" i, a dalt i en menor proporció, els "molt qualificats" (amb estudis superiors), units els dos grups per un restringit col·lectiu de tècnics mitjans o amb estudis professionals. L'aprenentatge permanent continua essent una aposta imprescindible per anar tibant cap amunt aquest conjunt nombrós de no qualificats i per mantenir actualitzada –i ocupable– la nostra població activa.

Pel que fa als acomiadaments, si bé continua descendint el nombre d'acomiadaments efectius respecte als que teníem fins a l'any 2001, estem experimentant un augment d'expedients de regulació d'ocupació que afecta, sobretot, el sector industrial, amb un 6% més de personal afectat durant l'any 2005.

Pel que fa al pes de la immigració en la nostra societat, cal remarcar que en els darrers set anys s'ha quadruplicat la seva afiliació a la Seguretat Social, que a l'any 2005 el 23% de la contractació total a Catalunya es va formalitzar amb persones estrangeres i que el 13,4% d'aquest col·lectiu és a l'atur. La planificació de les polítiques actives d'ocupació del nostre país no poden continuar ignorant una població amb necessitats específiques i amb una importància creixent com aquesta.

La liberalització de l'economia pressiona a la baixa els salaris, especialment els menys qualificats, i deslocalitza empreses. El manteniment de l'estat del benestar no es pot garantir sense l'aplicació de mesures per combatre la desocupació i l'empitjorament gradual de les condicions salarials i contractuals.

La competència de mercats de treball en l'economia global i la rapidesa en la implantació dels canvis tecnològics està provocant canvis organitzatius que repercuteixen de forma directa sobre la seguretat

en els llocs de feina. Les empreses necessiten una major adaptabilitat dels recursos humans a les demandes del mercat i aquests recursos humans estan abandonats a la seva sort: baixa qualificació (més d'un 33% de gent jove sense el graduat en ESO), una formació contínua poc efectiva, una mala planificació dels recursos que s'hi destinen, etc.

Aquesta inestabilitat va acompanyada d'una tendència a desregularitzar el mercat de treball a fi de dotar-lo de la flexibilitat que l'economia reclama per continuar essent competitiva. Mentre les patronals reclamen més llibertat d'entrada i de sortida al mercat de treball i els sindicats pressionen per blindar la contractació, s'està deixant de banda una part important del problema que rau en el mateix objecte de la contractació, en aquest recurs humà –tant el que és a dins com el que encara no ha entrat al mercat de treball– que necessita afegir-se valor intrínsec per ser més competitiu, més ocupable i contribuir, a més, a afegir valor i competitivitat a la nostra economia i a fer sostenible el nostre model d'estat del benestar.

Els canvis en el perfil d'oferta de feina que emeten les empreses, a més de deixar fora del mercat un gran contingent de treballadors i treballadores, sovint comporta la no-cobertura dels nous llocs generats. El 90% de les pimes de Catalunya manifesta una seriosa preocupació pels desajustos entre oferta i demanda al mercat de treball, que representa una greu pèrdua de competitivitat i denuncien la passivitat i la inoperància del servei públic d'ocupació.

Des d'Esquerra reivindiquem el dret a l'ocupació de la nostra població activa. L'ocupació és una situació, un estat, que enforteix la posició més feble per la via d'aportar-li valor. Per exercir aquest dret, l'Administració ha de posar a l'abast serveis permanents i eficients d'orientació, així com paquets de formació que responguin a les demandes de les empreses i millorin les competències, el coneixement i els recursos dels seus beneficiaris i beneficiàries.

Efectivament, el paper del servei públic d'ocupació és determinant per la seva capacitat a l'hora d'aportar orientació, formació professional i millora de les competències als treballadors i treballadores. L'Estratègia Europea per l'Ocupació, en el document en què es detallen les Directrius integrades 2005-2008, destaca la necessitat de "facilitar la flexibilitat laboral combinada amb la seguretat a l'ocupació i reduir la segmentació del mercat laboral tenint en compte el paper dels interlocutors i de les interlocutores socials. Per minimitzar els costos socials i facilitar l'adaptació cal donar suport a les transicions d'un estatus ocupacional a un altre mitjançant la formació, l'autoocupació, l'impuls a la creació d'empreses i la mobilitat geogràfica".

Però l'Administració, lluny d'assumir de forma responsable i eficient aquest paper, no sempre ha mostrat capacitat de gestió i d'execució dels objectius i sovint no ha estat capaç de resoldre disfuncions a un servei que ja es va heretar amb moltes deficiències.

En aquests moments entitats privades, públiques i Administració realitzen funcions diverses i creuades, de manera que es dona el cas que empreses privades tenen responsabilitats pròpies de l'Administració. D'altra banda, el sistema atorga a entitats públiques i als gents socials atribucions en matèria de planificació, d'execució i d'avaluació de polítiques actives. Els mateixos actors planifiquen les polítiques, per després executar-les ells mateixos i, finalment, avaluar-se, com és el cas dels Consorcis.

Pel que fa a la formació ocupacional i reciclatge de treballadors i treballadores, el model actual no s'adequa a la realitat de les necessitats actuals de la formació de les persones aturades i del personal treballador ni respon de forma satisfactòria a les demandes de les empreses.

L'objectiu primordial del nostre programa aposta clarament per impulsar el servei públic d'ocupació.

Aquest impuls comporta una redefinició del model que el faci més àgil i més eficient, que doni cobertura de servei a tot el territori, que contribueixi de manera efectiva a la millora de l'ocupabilitat de la població activa, que millori les taxes d'intermediació, etc.

Ens cal un model adaptat a la nova realitat del mercat de treball, marcada per la davallada de les taxes d'atur, pels continuats canvis organitzatius de les empreses i pel creixent pes de la immigració.

Pel que fa a la definició del Marc català de relacions laborals, tot i les limitacions que presenta el nou Estatut, calen desenvolupar els instruments de participació dels agents socials catalans i al mateix temps fomentar-ne i facilitar-ne la participació, amb veu pròpia, a les institucions de caràcter estatal. De la mateixa manera, cal fomentar la creació efectiva d'un espai amb capacitat normativa àmplia en l'àmbit de les relacions laborals que permeti donar resposta a les especificitats d'un mercat, especialment les relacionades amb el major cost de la vida que suporten les treballadores i els treballadors de Catalunya. Reptes escencials per tal d'afrontar amb garanties les apostes de futur.

UNA OCUPACIÓ PLENA I DE QUALITAT

MARC CATALÀ DE RELACIONS LABORALS I COST DE LA VIDA DIFERENCIAL

Creació efectiva d'un espai amb capacitat normativa àmplia en l'àmbit de les relacions laborals que permeti donar resposta a les especificitats d'un mercat que així ho reclama per afrontar amb garanties les apostes de futur. Desenvolupament d'instruments de participació dels agents socials catalans.

Propostes

- Impulsarem el Consell de Relacions Laborals i, molt especialment, la competència de la Comissió de Convenis Col·lectius de Catalunya com a màxim òrgan del nostre país per col·laborar en la millora de l'estructura i l'ordenació de la negociació col·lectiva a Catalunya, de manera que afavorirem, alhora, la consecució de convenis d'àmbit de Catalunya i el desenvolupament d'acords marc i pactes a les empreses de Catalunya.
- Potenciarem el Tribunal Laboral de Catalunya i impulsarem la descentralització territorial.
- Integrarem i coordinarem les actuacions de totes les instàncies que operen en l'àmbit laboral per tal d'evitar duplicitats i garantir l'eficiència de les actuacions de vigilància i control.
- Garantirem la consulta prèvia als agents socials en l'àmbit de la Comissió d'Inspecció amb relació a la programació d'objectius per l'acció inspectora, així com la informació periòdica sobre el balanç d'aquesta actuació.
- Vetllarem per l'augment de dotació de mitjans personals i materials a la Inspecció de Treball de Catalunya i crearem noves unitats inspectores especialitzades en la vigilància i control de problemàtiques específiques, com ara les conductes de discriminació.
- Impulsarem la negociació de convenis col·lectius a l'àmbit del territori de Catalunya, especialment de taules salarials encaixades al territori. Tanmateix, serà prioritari afrontar, amb mesures de política econòmica, el superior cost de la vida que afecta treballadors i treballadores i la competitivitat de les empreses.
- Impulsarem mesures per tal d'instaurar complements a les prestacions del Sistema de Seguretat Social i altres prestacions públiques i socials, de forma que el seu import reculli el diferencial cost de la vida a Catalunya.

SEGURETAT I PREVENCIÓ DE RISCOS

Reduir les xifres de sinistralitat laboral, i no únicament incrementant l'activitat de control i vigilància de l'Administració, sinó reclamant, com a obligació inherent a l'exercici empresarial, el fet d'acreditar la realització d'activitats manifestament preventives.

Propostes

- Desenvoluparem, en àmbit autonòmic, la legislació en prevenció de riscos laborals.
- Desenvoluparem la Inspecció de Treball catalana i la dotarem dels mitjans humans i materials necessaris per realitzar les seves funcions.
- Coordinarem els recursos existents (CSCST, organitzacions d'empresaris i empresàries, organitzacions sindicals i mútues d'accidents de treball) per impulsar polítiques de promoció de la prevenció de riscos laborals i evitar actuacions unilaterals.
- Coordinarem des de la Generalitat, i en el marc de les seves competències, més eficàcia entre fiscalia i autoritat laboral.
- Intervindrem en el sistema educatiu amb la finalitat de promoure la seguretat i la salut en el treball entre els futurs treballadors i treballadores.
- Normalitzarem la situació de la formació de tècnics i tècniques en prevenció de riscos, i reclamarem la titulació universitària corresponent així com incrementarem l'oferta de formació contínua per al personal tècnic.
- Impulsarem un sistema que estimuli l'empresariat a implantar i consolidar la prevenció en el si de l'empresa: proposarem un sistema de bonificació de la cotització a la Seguretat Social per a les empreses que mes enllà de les obligacions que tenen per llei, en matèria de prevenció, puguin ser premiades per l'esforç suplementari.
- Desenvoluparem protocols específics d'actuació per a les treballadores i els treballadors que s'ocupen de la llar i de la cura material i afectiva de les persones que hi conviuen.
- Activarem campanyes de promoció de la prevenció de riscos laborals entre el personal autònom sense que signifiqui un cost addicional.

RECOL·LOCACIÓ I EXPEDIENTS DE REGULACIÓ

Incloure mesures que agilitzin i millorin els tràmits administratius dels expedients de regulació d'ocupació (ERO) i incorporar mesures de caràcter social amb la finalitat de garantir la incorporació dels personal afectat per l'ERO al mercat de treball. Tot això ho farem amb una actitud de tutela per part de l'Administració, de manera que es garanteixin les mesures.

Propostes

- Vetllarem perquè l'autoritat laboral garanteixi la notificació a les organitzacions sindicals de Catalunya amb representació a l'empresa la sol·licitud per part de l'empresa de l'autorització de l'expedient de regulació d'ocupació.
- Potenciarem el paper de la inspecció en el control de les causes en els supòsits d'expedients de regulació d'ocupació: s'ha de garantir que la regulació d'ocupació instada per l'empresa derivi d'una situació de crisi degudament justificada, la qual cosa atorga un paper vital a l'informe que la Inspecció de Treball lliuri a la Direcció general de Relacions Laborals.
- Vetllarem perquè les empreses que disposin d'una plantilla superior a 50 treballadors o treballadores presentin un pla social en el qual proposin les mesures necessàries per atenuar les conseqüències per al personal afectat i possibilitar la continuïtat i viabilitat del projecte empresarial (Directiva 98/59/CE del Consell de 20 juliol, l'article 51.4 de l'ET i el RD 43/1996).

- Proposarem que el Servei d'Ocupació de Catalunya es comprometi a gestionar la recol·locació, sempre que es compleixin determinats requisits.

QUALIFICACIÓ DE QUALITAT ADAPTADA A L'ESTRUCTURA PRODUCTIVA

FORMACIÓ PROFESSIONAL I OCUPACIONAL

Garantir una oferta de formació professional i ocupacional de qualitat que respongui a les necessitats de les empreses. Incrementar l'oferta formativa en les modalitats, presencial o a distància.

Propostes

- Materialitzarem definitivament el traspàs dels fons i les competències en matèria de formació contínua (FORCEM) a Catalunya.
- Prioritzarem les accions formatives per a col·lectius amb especial situació de desigualtat, amb la incorporació preferent a les accions ocupacionals de les persones aturades de llarga durada, gent jove en situació de fracàs escolar, dones, gent aturada major de 45 anys i persones immigrants.
- Definirem les necessitats formatives al territori, a partir de l'anàlisi de l'Observatori del Mercat de Treball.
- Potenciarem la formació contínua com a instrument d'adaptació dels treballadors i de les treballadores vers el canvi permanent del món productiu mitjançant la millora de les seves competències i qualificacions i com a instrument de les empreses per millorar-ne la competitivitat.
- Incrementarem i potenciarem el reconeixement acadèmic de l'experiència professional amb l'acreditació de competències i l'augment de les proves d'obtenció de títol de tècnic i tècnic superior. També avançarem cap al reconeixement acadèmic de les competències assolides en els cursos de formació ocupacional.
- Continuarem amb l'increment quantitatiu i qualitatiu de la formació professional, flexibilitzant horaris i oferta, establint convenis de col·laboració amb empreses i sectors professionals, potenciant les comissions de formació professional en el territori (amb la participació de l'administració educativa, administracions locals i agents socials) i creant una fundació que permeti el mecenatge d'aquestes empreses col·laboradores i que reconegui aquestes col·laboracions mitjançant les exempcions fiscals corresponents.
- Incrementarem els centres integrals de formació professional arreu del territori i en els diferents sectors productius, així com la col·laboració i la interrelació entre els Departaments d'Educació i Treball i Indústria per a la planificació i gestió de la formació ocupacional en tots els centres col·laboradors.
- Potenciarem els programes de qualificació professional inicial (QPPI) relacionant-ne l'oferta amb els cicles formatius que s'ofereixen en els centres.
- Impulsarem la formació professional en activitats considerades amb potencial de creixement i sectors emergents.

UNIVERSITAT I EMPRESA

Fomentar la cooperació entre el món universitari i empresarial per tal d'oferir una formació de qualitat i adequada d'acord amb les necessitats de les empreses, en especial atenció a les d'alt valor afegit, i afavorir així el traspàs universitat-empresa.

Propostes

- Fomentarem la participació d'empreses amb activitats de recerca i desenvolupament en jornades de portes obertes, programes de visites o seminaris destinats a alumnes de centres universitaris.
- Impulsarem una planificació dels estudis de postgrau d'acord amb les necessitats de les empreses.
- Potenciarem els programes de pràctiques de l'alumnat universitari en empreses, per tal de millorar la transició universitat-empresa.
- Estimularem la col·laboració del teixit empresarial amb les universitats en matèria de recerca mitjançant convenis.

CONCILIACIÓ DE LA VIDA FAMILIAR I LABORAL. NOVES FORMES D'ORGANITZACIÓ DEL TEMPS

NOVA CONCEPCIÓ DE LA CONCILIACIÓ LABORAL

Coordinar i impulsar des del Govern de la Generalitat el debat i l'intercanvi, amb la participació transversal d'institucions i agents socials, per establir noves formes d'estructurar i organitzar les relacions laborals i, en definitiva, dissenyar i posar en pràctica una nova forma d'organitzar els temps i els usos de la ciutat, el treball, el comerç, la cultura, l'oci, l'esport i els serveis en general.

Propostes

- Desvincularem definitivament les mesures de conciliació de vida familiar, personal i laboral com una qüestió lligada a les dones, per passar a ser tractada de forma única que implica homes i dones indistintament.
- Fomentarem l'establiment, en tots els convenis col·lectius d'àmbit d'empresa radicades a Catalunya, i l'obligatorietat de tractar en capítol específic Mesures de conciliació de vida laboral i vida privada. Caldrà preveure mesures específiques per a les famílies monoparentals i famílies amb persones petites o grans a càrrec, o discapacitades.
- Promourem el nomenament en cada comitè d'empresa i en cada departament de recursos humans de les empreses una persona delegada o responsable, respectivament, de la conciliació de vida privada i laboral, que tractaran conjuntament l'atenció personalitzada i individualitzada al treballador o treballadora que requereixi aquesta atenció.
- Fomentarem l'establiment de programes puntuals que possibilitin a famílies amb persones grans o discapacitades serveis de matins, de tardes, escoles de vacances, activitats en dissabtes i/o diumenges, atenció en festius, atenció a les nits, estades temporals en residències, serveis extraordinaris...
- Impulsarem accions de formació de responsabilitat social en l'empresa adreçada al personal directiu i treballador, i la posada en pràctica de mesures i acords amb aquesta responsabilitat: supressió de barreres arquitectòniques, creació de capital no financer, mesures de flexibilitat per a diversos usos del temps, etc.
- Fomentarem el desenvolupament i la implantació de noves formes de gestió del temps, mitjançant accions promogudes tant des del Govern de la Generalitat com des dels ens locals i altres agents socials implicats. El desenvolupament d'aquestes accions s'articulària per mitjà de les mesures següents:
 - Establiment de fórmules flexibles de treball que fomentin el treball per objectius, el teletreball, jornades compatibles i adaptables al cicle de vida i a la vida familiar i personal d'homes i dones, set-

mana laboral comprimida, còmput d'hores per any/semestre/mes, establiment de "banc d'hores" a partir del qual els treballadors i treballadores poden accedir quan ho necessitin a un crèdit de temps (reducció de jornada) i retorn segons negociació o regulació conjunta amb l'empresa, etc.

- Elaboració de recomanacions per a la negociació col·lectiva a partir de les propostes derivades de processos de formació, fòrums, reunions, tallers i d'allò que en resulti dels pactes locals per a la conciliació. Aquestes recomanacions poden tenir continguts relatius a polítiques d'organització del temps de treball i flexibilitat, de mobilitat personal i professional, de maternitat, paternitat i cura de les persones, de promoció professional i de serveis i d'atenció personalitzada en funció de les necessitats.
- Facilitació del desenvolupament d'eines per a l'atenció de serveis personals i públics, com transport, gestions, comunicacions, comercials, financers, ciutats 24 hores.
- Creació i foment de bancs del temps/laboratori del temps, en tant que espais d'intercanvi de sabers i necessitats.
- Potenciació de l'establiment de centres d'informació i/o gestió de recursos per a la conciliació que recullin, sistematitzin, publiquin i ofereixin tots els recursos existents a escala de municipi, tant públics com privats, per a l'atenció de persones dependents: escoles bressol, serveis d'atenció a domicili, residències per a gent gran, empreses d'activitats extraescolars...
- Foment de la creació d'empreses multiserveis personals que descongestionin la pressió de la manca de temps: des de buscar escoles o acadèmies, organitzar mudances, contractar la neteja de la llar, gestionar altes de subministraments, instal·lar executius a la ciutat, reservar apartaments de vacances, cercar, visitar, seleccionar pisos de venda o lloguer, organitzar aniversaris i festes sorpresa, cursos de protocol i etiqueta, reserves de restaurants, contractar càterings, oci i lleure per a tot tipus de nuclis familiars i persones jubilades, malaltes i soles.
- Prevenció de l'exclusió social, considerant com a mèrit puntuable i valorable en les ofertes de treball públic el fet de reincorporar-se al món laboral després d'haver estat atenent la cura familiar, o mitjançant transferències directes a la persona responsable del sosteniment de la llar i de treball de cura de les persones.
- Sensibilitzarem els comitès de seguretat i salut dels riscos derivats de la "doble presència" a la feina i a casa, en derivar-se patologies que per raons estadístiques i, encara de gènere, afecten majoritàriament les dones, per tal que proposin o adoptin mesures en les respectives polítiques de recursos humans que discriminin positivament aquesta situació.

PACTES LOCALS DEL TEMPS: FLEXIBILITAT LABORAL I SUPORT A LA FAMÍLIA

Impuls des de l'àmbit local de la concertació de pactes locals del temps, mitjançant la participació de tots els agents representatius a la vida laboral, econòmica, sanitària, cívica, de l'ensenyament, del transport, del comerç, de l'habitatge, de l'urbanisme, etc. per tal que de la respectiva mediació en resulti una realitat diferent i profitosa per a totes les parts.

Propostes

- Fomentarem i coordinarem la concertació de pactes locals del temps preferentment amb els continguts següents:
 - Coresponsabilitat en les feines domèstiques, i en l'atenció i cura de les persones dependents.
 - Accions de formació amb relació a la diferència sexual i al ple desenvolupament d'oportunitats per part d'homes i dones, negociació i resolució de conflictes, reciclatge professional per a dones i homes que momentàniament es dediquin preferentment a la cura de la família.
 - Noves modalitats més flexibles d'organitzar temps i/o treball que procurin adequar l'horari de treball al cicle vital de les persones i no a l'inrevés. Consideració obligada a trobar fórmules de teletreball i de treball per objectius en els diferents sectors del pacte, i atenció particularitzada a

famílies monoparentals i famílies amb persones petites o grans, o discapacitats a càrrec.

- Recerca, innovació, i millora de recursos i serveis municipals que facilitin l'equilibri d'espais a les ciutats i usos del temps de les persones.
- Alternatives al temps per a grups de persones desocupades, malaltes, inactives laboralment, o soles.

MOBILITAT LABORAL

Millorar l'accés dels treballadors als seus respectius centres de treball en condicions segures, així com reduir el cost que significa per a molts d'ells aquest desplaçament. Alhora, han de permetre l'optimització del temps utilitzat pels treballadors i les treballadores en els desplaçaments.

Propostes

- Potenciarem el servei de transport públic i col·lectiu adaptant-lo a les necessitats de les empreses, ja que la gran part estan situades en polígons industrials als afores de les ciutats, amb deficiències d'horaris, freqüència o absència d'aquest servei.
- Fomentarem la reordenació dels torns i horaris de treball en coordinació amb els horaris dels serveis de transport públic.
- Afavorirem el transport d'empresa.
- Instaurarem com a requisit obligatori en el disseny dels projectes d'instal·lació de polígons industrials, un pla de mobilitat del personal treballador que haurà de contenir les mesures proposades per millorar-ne l'accés als diferents llocs de treball que on es puguin ubicar.

LA MEDIACIÓ PÚBLICA. LA POLÍTICA DEL SOC

REDEFINICIÓ DEL MODEL

Adequar, modernitzar i prestigiar el servei públic d'ocupació (SOC), com a instrument per garantir el dret a l'ocupació de la població activa.

Propostes

- Crearem un instrument independent per a l'avaluació de les polítiques actives d'ocupació (tant en àmbit de gestió com d'execució):
- Impulsarem decididament la consecució d'acords per tal d'aplicar polítiques actives segons criteris que permetin delimitar els territoris operatius (criteris demogràfics, mobilitat territorial, amb implicació i coresponsabilitat dels agents socials, etc.)
- Simplificarem els tràmits de la gestió de polítiques actives amb l'Administració per evitar la important pèrdua de productivitat que genera un excés de burocratització que, tanmateix, no aporta un millor control de la gestió.
- Establirem mecanismes de coordinació entre els principals departaments implicats en l'ocupació: Treball, Indústria, Comerç, Educació, Serveis Socials.
- Adequarem la legislació a la realitat de la contractació i execució de la formació professional per part dels centres col·laboradors per acabar amb la inseguretat jurídica que aquesta genera actualment. Reconeixerem, per tant, que el destinatari o destinatària final de la subvenció no és l'agent que presta el servei sinó l'usuari o usuària que el rep.

- Definirem i homologarem el Catàleg de serveis de les oficines de treball de la Generalitat, i definirem l'àmbit territorial de cadascuna i les estructures de coordinació amb els agents del territori, de manera que es garanteixi la igualtat de tracte i d'oportunitats en tot el territori.
- Implantarem mecanismes pel control de la qualitat dels serveis i programes d'ocupació, en qualsevol dels nivells i per a qualsevol dels operadors.

IMPULS DELS PROGRAMES I SERVEIS DEL SOC

L'Administració ha de posar a l'abast serveis permanents i eficients d'orientació, així com paquets de formació que responguin a les demandes de les empreses i millorin les competències, el coneixement i els recursos dels seus beneficiaris i beneficiàries.

Propostes

- Divulgarem i promocionarem el servei d'ocupació entre la població.
- Situarem els serveis d'orientació en l'origen de la demanda de col·locació, a fi i efecte d'optimitzar la resta de recursos ocupacionals. D'aquesta manera podrem establir itineraris d'inserció laboral personalitzats, que partint d'un bon diagnòstic ocupacional —és a dir, d'una orientació professional adient—, garanteixin la pertinença de les actuacions que seguirà l'usuari o l'usuària amb l'objectiu que realment millori la seva ocupabilitat i, per tant, les seves oportunitats laborals.
- Implantarem la figura del gestor o gestora ocupacional, que farà el seguiment de les accions empreses per l'usuari o usuària i es coordinarà amb els diferents recursos ocupacionals per evitar deficiències i duplicitats.
- Organitzarem i sistematitzarem la informació relativa a les accions ocupacionals empreses per cada usuari o usuària, que faciliti el seguiment i que, a més, permeti analitzar resultats de l'aplicació de programes.
- Dissenyarem i aplicarem actuacions específiques adreçades als col·lectius amb taxes d'activitat més baixes, per tal d'estimular-ne la participació en accions que promoguin la seva incorporació al mercat de treball.
- Emprendrem accions específiques d'orientació, de formació i, en definitiva, de millora de les seves competències personals i laborals, per a col·lectius amb especificitats singulars.
- Impulsarem accions de sensibilització de les empreses per tal d'aconseguir una major implicació i compromís social en la contractació de col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral.
- Establirem protocols de comunicació entre les oficines de treball i els centres d'ensenyament per tal d'oferir serveis ocupacionals a l'alumnat que abandona el sistema educatiu reglat.
- Revisarem els programes específics per als col·lectius de gent jove que no assoleix l'ESO per tal de millorar la seva adequació i utilitat.
- Desenvoluparem programes i recol·locació (outplacement) que permetin una intervenció immediata després de qualsevol notificació d'acomiadament i que assegurin un treball en xarxa entre tots els actors socials implicats.
- Distribuïrem els recursos destinats al finançament de la formació de forma proporcional entre les empreses d'acord amb la població que ocupen, amb una especial atenció a les pimes.
- Separarem adequadament les funcions dels serveis i programes ocupacionals, per tal de garantir que cadascun sigui desenvolupat per part dels professionals corresponents: experts en orientació, formació, inserció laboral.
- Millorarem la qualitat de la intermediació activa mitjançant recursos i mecanismes que permetin el següent:
 - Identificar les persones demandants d'ocupació que voluntàriament desitgen intermediar.
 - Classificar adequadament les persones demandants d'ocupació, dedicant a aquesta activitat els professionals i els recursos necessaris perquè els registres siguin complets, actualitzats i cohe-

rents amb els interessos i aptituds de les persones demandants i les oportunitats del mercat de treball.

- Donar resposta mitjançant programes i serveis específics als col·lectius de demandants amb actituds passives per a la seva col·locació.
- Establirem la figura del gestor o gestora d'intermediació per facilitar a les empreses totes les tasques de personal més enllà del sistema informàtic de cassació de dades.
- Ampliarem les accions de suport a la inserció laboral i autoocupació vinculades als nous filons d'ocupació.
- Desplegarem en tot el seu abast l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana.

Una administració eficient amb un finançament just

El nou Estatut representava per a molts catalans i catalanes l'oportunitat de solucionar gran part de les limitacions i mancances que presentava el nostre finançament que, en definitiva, és el que marca la capacitat real de realitzar polítiques públiques. I en definitiva que fa de les nostres administracions instruments útils i eficaços al servei dels ciutadans i de les ciutadanes. El dèficit fiscal de Catalunya ha superat en els últims anys el 9% del PIB i ha fet palès que els successius canvis de sistema de finançament autonòmic basats en la descentralització virtual de cistelles d'impostos no han fet res més que perpetuar el mateix problema. És per aquest motiu que era una oportunitat per reivindicar un canvi de model. L'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, tot i no ser exactament el model de concert econòmic cooperatiu que defensa Esquerra, sí que responia en gran part a aquest canvi de filosofia. Un model transparent on es distingia el que aportàvem a l'Estat per prestar serveis generals i la quota de solidaritat amb la resta de solidaritat. Un model que comportava un augment molt substancial de sobirania tributària amb la gestió i recaptació de tots els impostos per part de l'Agència Tributària de Catalunya i plantejava horitzons de reducció de dèficit fiscal i aproximació als recursos obtinguts amb el sistema de concert econòmic.

La proposta de finançament pactada al nou Estatut acabà essent, però, una germana bessona del que va ser la contraproposta Solbes a la proposta catalana aprovada pel Parlament: una contraproposta que en el seu moment tots els partits que impulsaven l'Estatut van rebutjar unànimement. La proposta inclosa en el títol VI del nou Estatut no només és una continuïtat del model actual, sinó que no garanteix cap augment de recursos per a la Generalitat de Catalunya. De la mateixa manera que ocorre en les últimes modificacions del sistema de finançament, l'ampliació en les cessions impositives (IRPF, IVA, IE) no derivaran en recursos addicionals, sinó que queden compensades per una minoració de les transferències que l'Estat fa a la Generalitat. El que acaba determinant el volum de recursos és la necessitat de finançament de la Generalitat, que ens continua atribuint de forma unilateral l'Estat.

Es manté, per tant, l'arbitrarietat i l'opacitat de la gestió dels recursos autonòmics per part del govern de l'Estat. Seguim a la mercè de la bona voluntat del govern de torn. La LOFCA, per primera vegada, apareix en els principis del títol de finançament i impregna tota la filosofia: consolidem en text estatutari el model de finançament que ens ha portat als actuals nivells de dèficit fiscal. L'Agència Tributària de Catalunya només té garantida la recaptació dels tributs propis de la Generalitat —funcions que avui en dia ja desenvolupa la Direcció General de Tributs— i només s'assegura la capacitat normativa dels impostos cedits totalment —no n'hi ha cap de nou—. El càlcul de les despeses de l'Estat i els compromisos

de reducció del dèficit fiscal que incloïa el text del 30 de setembre també s'han perdut pel camí.

Malgrat considerar, doncs, que no s'ha aprofitat aquesta oportunitat com calia, cal mirar endavant. Això significa mantenir l'ambició de molts dels objectius que teníem l'any 2003 i alhora aprofitar els instruments polítics i legislatius que tenim al nostre abast, molts dels quals passaran per la reforma de lleis orgàniques estatals. Aprofitar aquests nous instruments polítics no significa que Esquerra validi el procés ni els resultats que s'han assolit amb el nou Estatut, ni que els consideri suficients. Significa que Esquerra és un partit amb vocació de servei a la població i als sectors productius de la societat.

Millorar el finançament de Catalunya, però, és una condició necessària però no suficient per garantir l'eficiència de les nostres administracions. Cal aprofundir en les fórmules per millorar l'agilitat en la prestació de serveis als habitants i l'empresa, avançar cap a l'excel·lència en la gestió del capital humà del nostre sector públic i continuar impulsant una línia de transparència en la contractació pública.

En particular, la intervenció administrativa en les activitats econòmiques a Catalunya ha arribat a un nivell de divorci important respecte a les necessitats empresarials actuals d'agilitat en l'autorització de determinats aspectes. Aquesta situació ha esdevingut particularment complexa si es té en compte que el creixement de normativa a complir per les empreses derivada dels nous requeriments mediambientals i la trasposició de la normativa comunitària ha estat absolutament desproporcionat respecte als efectius disponibles en matèria d'inspecció en les diverses administracions (que, més aviat, han tendit a reduir-se).

Una de les solucions adoptades per l'Administració ha estat l'encàrrec (per mitjans diversos, des de la concessió fins a l'homologació) de la certificació del compliment dels requisits establerts en les diverses normatives a empreses i entitats, que operen amb l'objectiu d'assolir uns beneficis amb el cobrament d'una determinada quota per la realització de l'activitat de comprovació i certificació; aquest procediment ha estat viscut per les empreses, especialment les petites i mitjanes, que componen la major part del nostre teixit, com la incorporació d'un impost més.

D'altra banda, millorar l'eficiència de les nostres administracions passa necessàriament per optimitzar la gestió del personal públics. Per això és necessari un paquet de mesures que incloguin, entre d'altres, la millora dels sistemes de selecció, l'aplicació de mecanismes de motivació que permetin discriminar, reconèixer i premiar aquells que excel·leixen en la prestació dels seus serveis, i garantir-los una carrera professional motivadora. Així com també és imprescindible el reconeixement d'un marc institucional de la funció directiva professional a les administracions de Catalunya.

Pel que fa a la contractació pública, per bé que es valora molt positivament la línia de transparència i no discriminació iniciada per aquest govern, cal exigir un tractament recíproc per part d'altres administracions no catalanes en els seus processos de licitació vers les empreses catalanes. Assumim que ens movem en un lliure mercat on les institucions públiques també s'han de regir per uns criteris d'optimització de recursos, però això tampoc no ens pot fer caure en situacions de desprotecció del nostre teixit empresarial, tenint en compte el pes que per molts sectors suposa en el seu compte d'explotació la contractació pública.

UNA ADMINISTRACIÓ MÉS ÀGIL I EFICIENT

CULTURA DE LA SIMPLIFICACIÓ I GARANTIES PÚBLIQUES

Reduir el cost que suposen les gestions i els tràmits que els ciutadans i les ciutadanes, i especialment l'empresariat, han de realitzar per mitjà de les administracions i establir garanties que exigeixin a la Generalitat la prestació d'un servei eficient.

Propostes

- Introduïrem un enfocament més efectivista a les noves normatives aprovades, que primi la consecució d'objectius i el vessant preventiu respecte a la sancionadora mitjançant.
- Introduïrem les reformes administratives necessàries per tal de reduir els terminis d'autorització i llicències de la Generalitat per les autoritzacions relatives a activitats econòmiques.
- Continuarem estenent l'elaboració de cartes de qualitat dels serveis d'atenció a la població de la Generalitat.
- Multiplicarem el punts de connexió, en el territori, entre els possibles emprenedors i l'Administració (incorporar els punts OGE a convenis no només amb les Cambres de Comerç, sinó també amb l'Administració local).
- Realitzarem un pla de reestructuració i simplificació de tots els processos de comprovació i certificació per tal de reduir-ne els costos finals assumits per l'empresa.
- Farem que les OGE gestionin el conjunt de tràmits més amplis possibles i, sobretot, unificarem els tràmits de les autoritzacions ambientals amb els generals de les activitats empresarials.
- Instaurarem el servei d'assessoria personal a l'Oficina de Gestió Empresarial (OGE), present a altres comunitats autònomes, que serà la persona interlocutora única amb cada empresa i que centralitzarà el conjunt dels tràmits.
- Proposarem l'exempció en el cobrament de taxes o preus públics de la Generalitat durant un any per totes les operacions que realitzi un empresari o autònom durant un any en cas d'incompliment de la carta de serveis de l'Oficina de Gestió Empresarial.
- Revisarem a la baixa, sempre que sigui possible, totes les taxes i quotes cobrades a les empreses per serveis prestats per part de les administracions o organismes participats públicament partint d'una gestió més eficient dels recursos.
- Impulsarem la descentralització i localització a tot el territori de l'Estat de les agències reguladores i altres organismes estatals relacionats amb el control de l'economia, i hi garantirem la representació directa de totes les comunitats autònomes.
- Generalitzarem el sistema de comunicació, en comptes de l'autorització administrativa prèvia, per a l'exercici d'activitats empresarials que no comportin riscos greus per la sanitat, la seguretat o un impacte directe i de risc elevat en el medi ambient. La comunicació permet als emprenedors la posada en marxa de la seva activitat amb el compromís clar que coneixen i compleixen la normativa aplicable i que una inspecció administrativa posterior a l'obertura pot sancionar els incompliments i fins i tot decretar el tancament de l'activitat.
- Revisarem i racionalitzarem el conjunt de normatives a aplicar a les empreses en funció de les seves característiques sectorials i de dimensió (en particular les lleis d'intervenció ambiental i derivats).
- Establirem un període màxim d'espera per completar els tràmits de creació d'una empresa.
- Generalitzarem l'ús de mitjans telemàtics en les relacions entre Administració i empreses (desplegarem el CAT365).

A LA RECERCA DE L'EXCEL·LÈNCIA DE LA FUNCIÓ PÚBLICA

Fomentar la professionalització de l'ocupació pública, entesa com a recerca de l'excel·lència en el ser-

vei als ciutadans per mitjà d'una gestió més eficaç del capital humà dels treballadors i de les treballadores de les nostres administracions.

Propostes

- Integrarem sota un mateix marc normatiu els diferents col·lectius professionals que hi prestin serveis i garantirem que els treballadors i les treballadores de totes les administracions puguin moure's d'una administració a una altra.
- Elaborarem una Llei marc de l'ocupació pública de Catalunya, aplicable a totes les administracions públiques catalanes i a tothom que hi treballa, i configurarem així una funció pública catalana.
- Treballarem en un dimensionament sostenible de l'ocupació pública, mitjançant l'absorció i la redistribució dels possibles excedents cap a les administracions que tinguin necessitat d'incrementar les seves plantilles.
- Establirem criteris i pautes per determinar quins són els serveis que cal reservar a la producció interna i quins són els que es poden satisfer amb el concurs extern.
- Evitarem la duplicitat de règims per exercir idèntiques funcions i aplicarem als empleats públics sotmesos al règim laboral els principis constitucionals que regeixen la funció pública.
- Revisarem en profunditat el personal eventual o de confiança per regular-ne l'ús en les administracions amb garanties de transparència i publicitat.
- Impulsarem una nova ordenació comuna i única dels cossos, les escales i els grups de funcionariat per a totes les administracions catalanes, de manera que amb independència de quina sigui l'organització pública concreta on presti serveis, el personal és funcionari de Catalunya.
- Crearem el Consell Català de l'Ocupació Pública, clau de volta del sistema i òrgan al qual, a més de funcions de caràcter consultiu i propositiu, s'atribueixen funcions de naturalesa executiva, en allò que afecta tothom.
- Crearem l'Observatori de l'Ocupació Pública de Catalunya, instrument al servei de totes les administracions públiques per a la recollida, explotació i difusió de les dades sobre l'ocupació pública de Catalunya.
- Vetllarem per l'aplicació de les propostes del Llibre blanc de la funció pública, elaborat durant el darrer mandat i que proposa la creació d'un model de relacions de llocs de treball homologable per a tothom —basada en perfils professionals comuns— i que en permeti l'adaptació al model propi de cada organització.
- Proposarem la constitució d'una mesa general única de les administracions catalanes per la negociació conjunta de les condicions de treball.
- Implantarem mecanismes de finalització convencional —de conciliació i mediació—, per resoldre conflictes individuals i col·lectius que incloguin el conjunt de l'ocupació pública.
- Elaborarem codis de conducta, guies singulars i establirem mecanismes de responsabilitat i de controls preventius i de resultats de l'actuació de les persones que treballen a les administracions.
- Potenciarem l'avaluació del desenvolupament, establint, de forma generalitzada, uns sistemes d'anàlisi que permetin conèixer com es porta a terme el treball que té encomanat cada persona.
- Universalitzarem la carrera professional d'abast universal i individual. Totes les administracions públiques catalanes han de disposar d'un model de carrera professional per a tot el seu personal, transparent, lineal, motivadora i progressiva.
- Millorarem els sistemes de selecció de personal: s'han de fonamentar en l'avaluació sobre la base dels perfils professionals de llocs i en relació amb competències genèriques.
- Reformarem els sistemes de provisió de llocs de treball: per a totes les administracions públiques catalanes es proposa el concurs general permanent com a sistema ordinari de cobertura de vacants que cal instar abans de recórrer a la selecció de personal de nou ingrés.
- Aplicarem nous criteris de valoració en l'avaluació dels mèrits, de manera que la valoració del desenvolupament sigui preferent sobre altres mèrits com l'antiguitat o el grau consolidat.

- Reorganitzarem el sistema retributiu a partir de nous criteris i objectius que permetin garantir la retenció dels millors i fer de la incorporació al servei públic una opció professional atractiva.
- Regularem la direcció pública professional de Catalunya, deixant que cada administració defineixi els contorns de la seva direcció pública.

CONTRACTACIÓ PÚBLICA

TRANSPARÈNCIA I DEFENSA DE L'IGUALTAT DE TRACTE EN ALTRES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Continuar en la línia de la transparència en la licitació pública de la Generalitat, utilitzant l'eficàcia i l'eficiència com a criteris de selecció prioritaris. En consonància, defensar la igualtat de tracte per a les empreses catalanes en licitacions d'administracions públiques no catalanes.

Propostes

- Aprofundirem en la línia iniciada per l'últim govern d'augmentar la publicitat en la contractació de la Generalitat, així com procurar que les condicions de participació fomentin la màxima objectivitat i igualtat de tracte a les empreses que hi concorren.
- Especialitzarem un cos jurídic de la Generalitat en la defensa de l'empresa catalana davant eventuais indicis de discriminació improcedent en processos de contractació pública d'administracions públiques no catalanes, amb particular atenció a la resta de l'Estat.

CONTROL DE LA SUBCONTRACTACIÓ

Augmentar la supervisió pública a la subcontractació per tal de garantir que es compleixi la legalitat i els drets dels treballadors i de les treballadores, especialment en matèria de seguretat laboral.

Propostes

- Reformularem la tendència generalitzada a la subcontractació global dels serveis quan reverteixi en un empitjorament de la seva qualitat i també de les relacions laborals que hi conflueixen.
- Garantirem que la prestació del servei externalitzat no es faci només en paràmetre d'estalvi econòmic, sinó que es ponderi en paràmetres globals, tot i respectant les regles del mercat pel que fa a la lliure competència entre les empreses.
- Garantirem la capacitat financera i la responsabilitat de les empreses subcontractistes, i millorarem així la qualitat de les empreses adjudicatàries. No només amb l'establiment de fiances i dipòsits, sinó amb el desplegament de la prohibició de contractació d'empreses sancionades a l'ordre social per infraccions contra els drets dels treballadors i de les treballadores o seguretat i salut laboral.
- Proposarem condicionar qualsevol externalització de l'activitat pública al compliment dels requisits de transparència, condicions mínimes i l'ocupació de qualitat, alhora que:
 - Els plans de govern han de preveure mecanismes de control de qualsevol empresa privada que sigui adjudicatària de serveis a l'Administració, de manera que, abans de la formalització del contracte corresponent, hi hagi una garantia que la gestió de l'empresa en qüestió no trencarà els principis de transparència, eficàcia, equitat en la gestió pública, planificació estratègica, igualtat d'oportunitats, resposta a les necessitats de la població, i manteniment dels objectius comuns en el treball transversal de cadascuna de les conselleries de la Generalitat.

- Establirem condicionants mínims per part de qualsevol administració pública actuant a Catalunya, tot establint els elements exigibles a les empreses externes que gestionin serveis públics.
- Exigirem qualitat a l'ocupació, pel que fa a l'aplicació de les condicions regulades en els convenis col·lectius aplicables, utilització correcta de les modalitats contractuals, priorització de col·lectius específics, etc.

EL PAPER DE LA PIME I L'ECONOMIA SOCIAL

Garantir que la petita i mitjana empresa i l'economia social manté uns mínims de participació en el volum global de contractació pública, en consonància amb la importància del seu pes en el teixit productiu de Catalunya.

Propostes

- Reservarem una part de la licitació pública d'obres i serveis per a la pime i l'empresa d'economia social.

LA NECESSITAT D'UN FINANÇAMENT JUST

FINANÇAMENT AUTONÒMIC

Sense renunciar al canvi de model (concert cooperatiu) que es proposava a l'Estatut del 30 de setembre de 2005, avançar progressivament cap a un marc de negociació bilateral amb l'Estat aprofitant, per petites que siguin, les potencialitats del nou text estatutari.

Propostes

- Vetllarem per la creació immediata de l'Agència Tributària de Catalunya.
- Assumirem les màximes cotes de coresponsabilitat en gestió, recaptació, inspecció i liquidació a partir del nou consorci entre l'Agència Catalana i l'AEAT previst al cap de dos anys de l'aprovació del nou Estatut.
- Impulsarem, a través d'aquest consorci entre l'Agència Catalana i l'AEAT, un Pla de lluita contra el frau fiscal a Catalunya.
- Instarem a la modificació urgent de la LOFCA i exigirem que es regeixi per uns principis que permetin un finançament just, la reducció del dèficit i que garanteixin el compliment del principi del nou Estatut d'assolir similars nivells de prestació a uns nivells similars d'esforç fiscal. Actualment Catalunya suporta una pressió fiscal quatre punts superiors a la mitjana estatal sense prestacions suplementàries.
- Reforçarem la bilateralitat a través de la Comissió Mixta prevista en el nou Estatut:
- Vetllar pel compliment del termini de la disposició final tercera del nou Estatut per a la creació de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat abans d'acabar l'any 2006.
- Fer efectives les seves funcions d'acordar els mecanismes de solidaritat i anivellament prèviament als inicis de les negociacions per aprovar una nova LOFCA.
- Impulsarem la transparència amb les relacions amb l'Estat per mitjà de la Comissió Mixta:
 - Quantificar, tal com preveu el nou Estatut i en menys de sis mesos de la seva creació, els serveis que l'Estat presta a Catalunya.
 - Exigir com a condició prèvia a la participació de la Generalitat en les negociacions al Consejo de Política Fiscal y Financiera perquè s'aprovi una nova LOFCA, el compliment del compromís esta-

tal de publicació de les balances fiscals de les comunitats autònomes i que aquestes es realitzin de forma periòdica.

- Instar el Govern de l'Estat a limitar els increments dels Fons de Compensació Interterritorial per tal de garantir el nivell d'inversions estatals a Catalunya a què es compromet el nou Estatut.

FINANÇAMENT LOCAL

Augmentar l'autonomia dels governs locals i avançar, en la mesura que permet el nou Estatut, en la corresponsabilització competencial de la Generalitat en el finançament dels ens locals.

Propostes

- Seguirem en la línia iniciada a l'última legislatura d'augmentar les transferències de la Generalitat als ens locals (FCL i PUOSC).
- Impulsarem una reforma de la Ley reguladora de haciendas locales (LRHL) de menor concreció i que inclogui únicament principis rectoris bàsics per deixar espai normatiu a la competència autonòmica i local.
- Impulsarem l'elaboració en menys d'un any de la Llei de finances locals prevista en el nou Estatut per aprofitar marge normatiu que deixa per a la codeterminació per part de la Generalitat dels criteris de distribució de les transferències incondicionades de l'Estat als ens locals en favor d'aconseguir les propostes següents:
 - Adaptar el finançament local a la nova ordenació territorial de Catalunya.
 - Finançar part de les competències impròpies de primera necessitat (com acollida d'immigració) que assumeixen molts ajuntaments.
 - Complementar els recursos d'aquells municipis en risc de degradació.
 - Complementar els recursos de municipis amb un alta taxa de població flotant (turistes i temporers).

POLÍTICA PRESSUPOSTÀRIA I FISCAL

Tendir cap a una rebaixa global de la pressió fiscal que soporten les catalanes i els catalans (4 punts sobre la mitjana estatal) i garantir mitjançant llei estatal un marge d'endeutament autonòmic que tingui en compte aquesta realitat.

Propostes

- Suprimirem el recàrrec autonòmic a l'impost d'hidrocarburs (cèntim sanitari).
- Impulsarem la reforma de l'Impost sobre Successions i Donacions per tal de restablir l'equitat en la seva aplicació principalment amb l'aprovació d'importants reduccions complementàries i/o alternatives a les ja existents per a les rendes més baixes en funció del patrimoni preexistent i la massa hereditària.
- Millorarem la tributació de les persones assalariades que s'han de desplaçar diàriament del seu lloc de residència per motius laborals amb una deducció en el tram autonòmic de l'IRPF.
- Instarem la reforma de la Llei d'estabilitat pressupostària per garantir que la distribució horitzontal (entre comunitats autònomes) dels marges anuals d'endeutament autonòmic sigui més permissiva amb aquelles comunitats autònomes que, com Catalunya, experimenten una pressió fiscal superior a la mitjana estatal.
- Impulsarem l'elaboració d'un estudi per part de l'Agència Tributària de Catalunya sobre l'economia submergida, incloent-hi la perspectiva de gènere, així com la posterior elaboració d'un pla de lluita contra el frau fiscal a Catalunya.
- Fomentarem la introducció de l'aplicació de les metodologies de pressupostos de gènere a les administracions catalanes.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat coordinat per:

La Vicesecretaria General d'Acció Política amb el suport de la Secretaria Nacional de Política Econòmica, la Secretaria Nacional de Política Cultural, la Secretaria Nacional de Política Social, la Secretaria Nacional de Política Territorial, la Secretaria Nacional de Justícia i Seguretat i la Secretaria Nacional de Política Internacional.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat redactat per les persones següents:

Carme Capdevila, Josep Bargalló, Josep Huguet, Anna Simó, Marta Cid, Manel Balcells

Miquel Àngel Alfaro, Josep Canals, Albert Castellanos, Bruna Ferrer, Gràcia Ferrer, Alfons Garcia, Pau Llobet, Rosa Mercadé, Magí Rovira, Francesc Sánchez, Quim Sangrà, Macià Serra, Marc Suárez

I amb les aportacions de:

La Secretaria de la Dona; les JERC; la Sectorial de Cooperació Internacional, Pau i Solidaritat; la Sectorial de Comerç, Turisme i Consum; la Sectorial de Polítiques per a Gais i Lesbianes; la Sectorial d'Universitats i Recerca; la Sectorial de Justícia; la Sectorial de Política Econòmica i Financera; la Sectorial de Fòrum Sindical; la Sectorial de Polítiques d'Immigració; la Sectorial de Política Lingüística; la Sectorial de Defensa i Seguretat; la Sectorial de Benestar Social; la Sectorial de Societat de la Informació; la Sectorial de Moviments Socials; la Sectorial de Política Territorial; la Sectorial de la Unió Europea i Política Internacional; la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social; la Sectorial de Sanitat; la Sectorial de Cultura; la Sectorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; la Sectorial d'Empreses d'Indústria i Serveis; la Sectorial d'Esports; la Sectorial d'Ensenyament i la Sectorial de Medi Ambient i Energia.

I també donem gràcies a totes aquelles persones que a títol individual ens han fet arribar les seves propostes.

programa 2006_territori

**un territori viu
per un país de futur**

Índex

3	LA CATALUNYA QUE VOLEM FER
4	HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL
4	APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL
9	UN TERRITORI VIU PER UN PAÍS DE FUTUR
13	ENDRECEM EL TERRITORI, DIGNIFIQUEM EL PAISATGE
15	PLANIFICACIÓ TERRITORIAL
17	PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA
18	ORGANITZACIÓ TERRITORIAL
21	CONSERVAR EL TERRITORI PENSANT EN LES PERSONES
22	GESTIÓ I DESENVOLUPAMENT DEL TERRITORI
24	GESTIÓ D'ESPAIS PROTEGITS I DE LA BIODIVERSITAT
26	GESTIÓ FORESTAL
29	UNA XARXA EFICIENT DE MOBILITAT AL SERVEI DEL PAÍS
33	PLANIFICACIÓ
33	ESTRATÈGIES PER A UNA MOBILITAT EFICIENT
34	XARXA FERROVIÀRIA
36	XARXA VIÀRIA
37	RESCAT DE PEATGES
38	OFERTA EFICIENT DE SERVEIS DE TRANSPORTS
38	NOUS ESPAIS I POSSIBILITATS PER A LA BICICLETA
39	GESTIÓ AEROPORTUÀRIA
40	GESTIÓ PORTUÀRIA
41	DISSENY I LICITACIÓ DE PROJECTES D'INFRAESTRUCTURES
43	PER UN TERRITORI NET I DE QUALITAT
44	RESIDUS
45	QUALITAT AMBIENTAL

47	UN PAS ENDAVANT EN LA NOVA CULTURA DE L'AIGUA
48	ESTALVI
48	REUTILITZACIÓ D'AIGÜES
49	REESTRUCTURACIÓ ADMINISTRATIVA
51	CAP A UNA NOVA CULTURA DE L'ENERGIA
53	L'ENERGIA, EN LA LLISTA DE PRIORITATS
53	TRENCAR LES BARRERES D'UN MERCAT CAPTIU
54	EL SECTOR DE LES ENERGIES RENOVABLES, ESTRATÈGIC PER A LA NOSTRA ECONOMIA
54	DESENVOLUPAMENT DEL PLA DE L'ENERGIA 2006-2015
55	TREBALLAR PER A UNA APAGADA NUCLEAR RACIONAL
55	INFRAESTRUCTURES ENERGÈTIQUES. QUÈ I ON?
57	MESURES D'ECONOMIA AMBIENTAL

La Catalunya que volem fer

Esquerra encara les Eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 1 de novembre de 2006 amb una renovada il·lusió en la consolidació d'una societat avançada i per a tothom i en el refermament del seu compromís per la construcció d'una Catalunya nacionalment sòlida. I ens hi presentem com el que som: un partit lliure de lligams amb grups econòmics i de poder que mediatitzin l'acció política, un partit català que no se subordina a la voluntat de partits espanyols, un partit de gestió honesta amb sensibilitat social i territorial, un partit que escolta la població, un partit que no se sotmet a interessos... **Esquerra és l'esquerra catalana independent**, l'única força política que no depèn de centrals dirigents situades a Madrid ni de poders fàctics i econòmics. L'única capaç de frenar la deriva conservadora i subalterna de les altres dues grans forces polítiques catalanes. L'única capaç de catalanitzar l'esquerra i de fer social el catalanisme. I, justament per això, ens podem comprometre a treballar per canviar les situacions d'injustícia social, de limitació dels drets individuals, col·lectius i nacionals i de marginació territorial, cultural, generacional, de gènere... **Esquerra és la garantia de la transformació social** cap a cotes més altes de llibertat i de justícia. **Esquerra és la garantia de la construcció nacional**, d'un país viu i de futur, amb la seva pròpia identitat en una Europa de les persones i dels pobles, d'una Catalunya que es vol integradora i lliure.

El nostre és un compromís efectiu. **Esquerra és un partit de gestió**: ho demostrarem, dia a dia, als ajuntaments, als consells comarcals i a les diputacions que governa, amb la nostra capacitat de respondre als problemes de les persones –des d'una decidida perspectiva de progrés–, d'escoltar el conjunt dels ciutadans i les seves associacions, de generar projectes útils i engrescadors per al futur... En els dos anys i mig que hem tingut responsabilitats a la Generalitat hem demostrat, també, la nostra capacitat de trobar un ampli consens –amb el Pacte Nacional per a l'Educació, com a senyera–, el nostre ferm impuls a polítiques públiques i socials avançades –la llei de serveis socials, el pla de ciutadania, les construccions escolars i esportives, l'augment de professorat, el pla per a la igualtat de gènere, les accions en favor de la llibertat religiosa i la laïcitat, l'acollida lingüística...–, la nostra implicació en la modernització de les estructures econòmiques i productives –amb la participació en l'Acord estratègic per a la competitivitat, l'establiment de la Bioregión, l'aprovació dels plans de recerca, d'internacionalització de les nostres empreses i l'estratègic de turisme...–, la nostra aposta per l'equilibri territorial –amb un augment molt considerable de les aportacions als ajuntaments, la nostra participació activa en el pla de barris...–, la projecció internacional del país –amb els avenços en l'ús del català a les institucions europees, el salt endavant fet a les polítiques de cooperació, el treball en favor de les seleccions esportives...

I Esquerra és un partit que puja, en ascens, que camina endavant. No només en el darrer cicle electoral –les passades eleccions municipals, al Parlament de Catalunya i al Congrés i Senat espanyols–, sinó en el que tot just encetem. Esquerra ja té ara mateix, a punt, prop de 700 llistes municipals arreu del nostre territori, 200 més que fa quatre anys. Esquerra s'expandeix pel territori, l'esquerra catalana independent s'estén a la nostra societat... En aquestes Eleccions al Parlament de Catalunya, des d'Esquerra hem engegat un procés participatiu i innovador que ens portarà a arribar directament a més de 600.000 ciutadanes i ciutadanes, cara a cara, a escoltar les seves inquietuds i les seves propostes, els seus dubtes i les seves certeses. **Esquerra és un partit que escolta.**

HORITZÓ NACIONAL, GARANTIA SOCIAL, MODERNITAT ECONÒMICA, FORÇA TERRITORIAL

Esquerra, abans que res, és una força política que té un projecte nacional, social i territorial clar: **Esquerra té un projecte sobiranista i progressista**. És el projecte que dona cos a les més de 1.600 propostes concretes que conformen el nostre Programa per a les Eleccions al Parlament de Catalunya 2006. Un Programa que conté els següents eixos: ciutadania, social, econòmic i territorial per desplegar una acció de Govern nacional i de progrés, adequada a la realitat de la nostra societat i amb les respostes necessàries per avançar tots junts cap a un país millor, més just. Us el presentem en aquests quatre eixos que centren la nostra proposta de Govern:

1. **Una societat moderna per a un país integrador i lliure.**
2. **Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones.**
3. **Un país d'emprenedors amb treball per a tothom.**
4. **Un territori viu per un país de futur.**

Però tampoc no podem oblidar que una part substancial dels nostres problemes i reptes, i moltes de les seves solucions, són, encara avui i malgrat tot, fora de l'estricta competència del Govern de la Generalitat i del Parlament de Catalunya. Que bona part del nostre projecte va més enllà d'una legislatura.

Per això, ens comprometem, també, més enllà de les propostes que conté el nostre Programa. Ens comprometem a continuar treballant, a les institucions de l'Estat i de la Unió Europea, pel reconeixement efectiu de la nostra realitat nacional. Per aconseguir, en aquest període històric, la constitució política d'un Estat plurinacional, pluricultural i plurilingüístic de debò. Per assolir el dret a decidir lliurement, com a nació, el nostre futur. Per obtenir la titularitat i la gestió d'aquells serveis que constitueixen un ple autogovern i encara són a mans de l'executiu central. Per fer del català una llengua com les altres, que es pugui utilitzar plenament a les institucions de l'Estat.

APLICACIÓ DE L'ESTATUT, ORGANITZACIÓ TERRITORIAL, AUTONOMIA ELECTORAL

Aquesta propera legislatura serà la de l'aplicació i el desplegament del nou Estatut d'Autonomia. Esquerra ja ha explicat de manera rotunda i reiterada el desacord amb el trencament de l'acord polític que va dur al Projecte d'Estatut aprovat al Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005, l'error que va suposar el pacte Mas-Zapatero pel que fa a la renúncia de competències clau i el finançament

necessari... Aquest mateix estiu, amb la dolorosa realitat de la mala gestió de l'Aeroport del Prat i el desgavell inhumà dels fluxos migratoris, hem tingut, malauradament, dos clars i perjudicials exemples d'aquest error. Però, malgrat això, i tot i la baixa participació al referèndum del 18 de juny, **Esquerra es compromet a l'aplicació rigorosa i al desplegament màxim de l'Estatut**. L'àmplia tradició democràtica d'Esquerra i la seva solidesa institucional no fan sinó avalar el fet que acatem sense discussió el resultat del referèndum i ens erigim com a garantia del compliment del nou text estatutari. Com ha succeït amb la Llei de Política Lingüística, a la qual Esquerra, en el seu moment, no va donar suport parlamentari per la seva poca ambició i migradesa, però que ha estat la primera força política que l'ha aplicat, en les seves responsabilitats al Govern, amb la màxima plenitud possible. **Esquerra és la garantia de compliment de l'Estatut**. Esquerra va ser la primera i principal força política impulsora de la reforma estatutària, amb valentia i força. Amb la mateixa valentia i força amb què ara n'impulsarà el compliment i l'assoliment real d'aquells aspectes en què significa un avenç.

I aquesta legislatura serà, també, la de la finalització dels treballs —ja iniciats pel Govern i pel Parlament— en dos aspectes claus de l'autogovern i de la proximitat dels ciutadans a les polítiques públiques, i que el nou Estatut apunta: la nova organització territorial del país en vegueries —eina tant de descentralització administrativa i política de la Generalitat com de millora de la cooperació entre les administracions locals— i la primera llei electoral pròpia —que ha de saber recollir els principis fonamentals de proporcionalitat del vot i de representativitat territorial. Una i altra, impulsades pel nou Govern, han de partir dels treballs ja iniciats i han de tenir el seu lloc de debat en el Parlament, a través del consens polític i de l'audiència del territori. Una i altra, també, han de foragitar el partidisme. Són dos elements claus de política de país.

UNA LEGISLATURA DE CONSENS

Esquerra va ser qui va treballar amb més empena per assolir l'ampli consens que va dur a l'acord parlamentari català per l'Estatut. Esquerra ha protagonitzat els acords de Govern que han tingut més suport social, més consens. El **Pacte Nacional per a l'Educació** n'és, ja ho hem dit, l'exemple més contundent —i una de les promeses protagonistes del programa d'Esquerra per a les Eleccions del 2003 que hem complert en menys d'una legislatura. En uns moments de confrontació política i social, a l'Estat i en d'altres indrets d'Europa, sobre model i realitat educativa, Esquerra va aconseguir fer seure tots els sectors implicats de la comunitat educativa i dels agents socials. Professorat, alumnat, pares i mares, moviments de renovació, representants de l'escola pública i de la diversitat de l'escola privada... I d'arribar a un acord amb la gran majoria d'aquests representants, innovador, amb una alta consignació pressupostària i el compromís de realització de moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa. Un acord valorat positivament per gairebé tothom, i només menystingut pels candidats més sectaris i menys interessats en el bé públic. Però, aquest és el camí que ha d'interessar les forces polítiques realment preocupades pel país, per la seva construcció, per la seva cohesió social. I, per això, **Esquerra aposta pel consens social**.

I aquest és el camí, el del consens i de l'acord, que Esquerra proposa i es compromet a impulsar. La propera legislatura ha de ser, doncs, la del consens social i polític i, consegüentment, la de la superació dels partidismes en els grans temes de país i de la participació dels agents socials en el seu disseny. Per això, Esquerra, des del Govern, promourà l'assoliment d'acords en tres grans àmbits:

- **Pacte Nacional d'infraestructures i energia.**
- **Pacte Nacional de salut i benestar.**
- i **Pacte Nacional per a la immigració.**

Tres qüestions cabdals, per al país i per a la gent, per permetre el desenvolupament sostenible i la competitivitat econòmica, per aconseguir l'equitat en el desenvolupament personal i eradicar la marginació de persones i col·lectius, per millorar el present i aconseguir un futur millor.

La recerca del consens és fonamental en tots aquells aspectes que construeixen la cohesió social i territorial de Catalunya, la nostra cohesió com a nació dinàmica, nació de persones. Per això, també, aquesta ha de ser la legislatura de situar la cultura en un lloc capdavanter, com el pilar que també és de la societat del benestar. La cultura entesa com a formació i com a creació, com a patrimoni i com a gaudi. **Esquerra es planteja la cultura com a prioritat.**

MESURES PER A LA CONSOLIDACIÓ DE L'ESTAT CATALÀ DEL BENESTAR

Esquerra es compromet a aplicar amb rigor l'Estatut, a impulsar una política de consens social i polític, a tirar endavant polítiques públiques socials i de modernització econòmica... Però, Esquerra no oblidar el seu compromís amb el projecte que representa i el seu compromís de continuar treballant en altres àmbits polítics que el Parlament de Catalunya i la Generalitat, per assolir mesures que han de sumar-se a la potencialitat que ja té la Generalitat per poder bastir amb vigor la consolidació de l'estat del benestar català.

L'Estatut finalment aprovat ha renunciat a competències i serveis que hem d'aconseguir per la via de la negociació i el treball dels seus grups parlamentaris a Madrid:

- **L'assoliment de competències en immigració**, especialment pel que fa a control de fluxos, la incidència en origen i la carta de ciutadania.
- **El traspàs de la titularitat i la plena gestió de ports i aeroports**, segons el model que ja és majoritari a Europa, i també de la xarxa ferroviària i dels serveis regionals.
- **Les mesures que ens apropin als resultats del concert econòmic cooperatiu**, amb la gestió efectiva de la recaptació dels impostos i la formulació d'un contingent de cooperació interterritorial en un màxim del 2% del PIB català, amb la disminució de l'ofec del dèficit fiscal, i que ens permetin respondre amb contundència a les nostres necessitats socials i territorials, formatives i productives, d'innovació i d'afermament nacional.
- **La regulació d'un marc laboral propi, autònom**, adequat a la realitat econòmica i social del país.
- **El desplegament de lleis estatals –25– en la línia del reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat**, la seva estructuració federalitzant i la màxima descentralització de la decisió política, incloent-hi el reconeixement de l'ús oficial del català en les institucions de l'Estat i el reconeixement de les seleccions esportives, amb la modificació de la legislació espanyola coercitiva del desenvolupament de la voluntat de les federacions, que són entitats de caràcter privat.

MESURES SOCIALS PER A UN BON GOVERN

Aquest és, però, un Programa per a unes Eleccions al Parlament de Catalunya, un Programa de Govern per a la Generalitat. Per això s'hi desenvolupen més de 1600 mesures possibles, útils, transformadores. Una proposta progressista i catalanista. Un Programa de Govern pragmàtic i agosarat.

La reducció a la meitat del temps d'ara de les llistes d'espera per a qualsevol atenció mèdica, hospitalització i intervenció quirúrgica, i l'obtenció de diagnòstic en un màxim de quinze dies quan hi hagi sospita d'una malaltia greu, com ara qualsevol tipus de càncer, amb la primera intervenció mèdica en un màxim de quinze dies també en aquests casos. **La subvenció als joves del 25% del cost del lloguer de 25.000 pisos**, a fons perdut, tot tenint en compte la diversitat territorial i el poder adquisitiu dels sol·licitants. **El suport, en forma de crèdits, a la creació de llocs de treball fixos** i a la creació

de micro, petites i mitjanes empreses. **Multiplicar per 10 l'atenció domiciliària** a les persones dependents que no es poden valer per elles mateixes. La Generalitat haurà de **garantir que tothom pugui exercir el seu dret a utilitzar el català** en qualsevol situació, amb cursos i activitats per a tothom, aules d'acollida i mesures actives, en compliment del mandat estatutari que cap ciutadà o ciutadana pugui al·legar desconeixement de les dues llengües oficials. Farem efectiva la reutilització i progressiva **gratuïtat del material i llibres de text escolars**, que ha de suposar, ja a tots els centres a partir del curs 2007–2008, i com a culminació d'una primera fase, un estalvi del 85% en la despesa de les famílies i que seran gratuïts per a les famílies amb un nivell de renda més baixa. I 1600 compromisos més.

Propostes per a tothom i per tot arreu, que trobareu desenvolupades en cadascun dels quatre eixos en què s'estructura aquest Programa.

Un territori viu per un país de futur

Al llarg d'aquests darrers anys, s'han constatat dues evidències en les qüestions ambientals: d'una banda, les dificultats de la lluita contra l'escalfament global, ja que s'ha comprovat que la inèrcia de les emissions d'origen humà de gasos d'efecte hivernacle és de difícil reversió i que les mesures implementades fins ara a escala mundial no han estat suficients per canviar la tendència de l'augment de les emissions.

De l'altra, s'ha posat definitivament sobre la taula la necessitat de plantejar canvis profunds en el sistema de proveïment energètic, amb alguns fets incontrovertibles: l'apropament de l'anomenat *pic del petroli*, amb conseqüències immediates en l'augment del preu i en la inestabilitat geopolítica; la inviabilitat econòmica, tecnològica i ambiental de l'energia nuclear com a substitutiu dels combustibles fòssils i la incertesa sobre els diferents camins de recerca que, arreu del món, intenten apropar-se a solucions generalitzables i quantitativament importants que ajudin a iniciar la transició cap a un model senzillament viable.

D'altra banda, molts dels informes d'abast mundial d'organismes i institucions acreditats assenyalen que indicadors com els de pèrdua de la biodiversitat, de pèrdua de sòl productiu, de qualitat de l'abastament d'aigua i d'altres segueixen tendències negatives que les mesures polítiques aplicades fins ara només han pogut alleugerir de forma regional o local. En aquest sentit, cal destacar la tendència de les economies occidentals o més desenvolupades a externalitzar cada cop més els costos ambientals dels seus sistemes cap a països tercers amb més permissivitat ambiental i que, paradoxalment, solen ser els reservoris de la diversitat ambiental del planeta.

En resum, podem dir que, mentre que la sensibilització i la conscienciació sobre els problemes territorials i ambientals estan cada cop més esteses entre la població i són cada vegada més sòlides —especialment en el que podríem anomenar-ne el Primer Món—, els hàbits i les maneres de fer de la societat no canvien al mateix ritme i es constata una dificultat real molt gran per assolir noves conductes que facilitin el canvi cap a un model més sostenible.

Catalunya pateix aquests problemes globals, però també té alguns afers ambientals i territorials propis que mereixen solucions específiques, a les quals, per tant, cal destinar una atenció especial.

Una de les mancances principals sofertes pel nostre país durant tots els anys de democràcia ha estat la manca de planificació territorial. No hi ha hagut unes pautes clares de creixement i, per tant, s'ha

consolidat un cert desori urbanístic i territorial. Aquest no-model territorial s'ha demostrat excessivament consumidor de sòl i, així, la taca urbanística s'ha anat estenent de manera dispersa i anàrquica, sense una idea clara i global de cap a on es volia anar i, encara pitjor, sense un model de gestió pensat per a aquesta dispersió.

Aquesta inexistència de figures de planificació territorial ha generat importants disfuncions territorials. L'excés de construcció al litoral, la proliferació de polígons industrials mig buits, el creixement discontinu i la pressió sobre espais de gran valor natural són alguns dels problemes més greus que afronten i continuaran afrontant les nostres comarques, i que ens porten cap a una banalització i despersonalització del territori.

La forma d'ocupació dispersa del territori —sens dubte, la més agressiva— genera impactes paisatgístics severos, l'esquarterament de les unitats naturals i socials, l'augment de la mobilitat forçada, la dificultat i l'encariment en la prestació de serveis bàsics, la desestructuració social i un llarg llistat d'efectes secundaris que fan qüestionar-ne seriosament la viabilitat.

En referència als plans territorials, els instruments de planificació supramunicipal, impulsats per Esquerra en l'acord del Tinell, s'han de completar i desplegar per tal de desencadenar, de manera efectiva, una nova política d'ocupació del territori més eficient, amb la qual amb menys ocupació de sòl obtenim els mateixos beneficis, i enfocada a equilibrar el país en igualtat d'oportunitats i de rendes.

D'altra banda, cal desenvolupar tot un seguit de plans directores urbanístics que coordinin els criteris d'urbanització de zones determinades del país o que prevegin projectes d'especial interès que necessitin previsions de sòl, com ara traçats ferroviaris o d'infraestructures de telecomunicacions.

Cal esmentar específicament el Pla director urbanístic del sistema costaner, inclòs per Esquerra en l'acord del Tinell, que ha suposat un element més de protecció de les nostres costes. Aquest instrument és un element bàsic per a la protecció del litoral, una de les àrees amb un historial més llarg de pressió urbanística i on, paradoxalment, el paisatge té un rendiment econòmic i social més important.

En la mateixa línia, han de ser objecte d'especial atenció i planificació els espais fluvials. La seva funció com a vertebradors del territori, fonts de biodiversitat, així com els riscos que comporta ocupar-los per a la seguretat de les persones n'han de fer un element de planificació i preservació prioritari. D'altra banda, les àrees de muntanya, per la singularitat orogràfica que tenen, el paper estructurant i la sensibilitat demogràfica, han de ser considerats espais estratègics de preservació i, alhora, de desenvolupament.

Finalitzant la visió global de la planificació territorial pels dos extrems, la revisió del Pla territorial general de Catalunya i l'adaptació dels plans d'ordenació urbanística municipal en la nova llei seran dos reptes indefugibles en la propera legislatura.

L'anàlisi de la mobilitat de persones i mercaderies és l'altre pilar fonamental de la política territorial. No hi pot haver una estratègia d'infraestructures sense una anàlisi prèvia profunda de la mobilitat existent i de la desitjable, i s'ha de desenvolupar un conjunt de polítiques actives de gestió de la mobilitat en què un dels factors sigui la implementació de les infraestructures necessàries, però no l'únic. És evident que el país està infradotat en determinades infraestructures i que les dotacions econòmiques per a aquesta finalitat han estat repetidament insuficients, per les mancances en el sistema de finançament autonòmic i per la deixadesa crònica del Govern espanyol en inversió al Principat. Però encara hi ha dos factors que alteren el mapa català de les infraestructures: d'una banda, el sistema de peatges discriminatoris, que obliguen a duplicar esforços, inversions i consum de territori, i de l'altra, la manca de capacitat de gestió de la totalitat de les infraestructures de transport del país, que el nou Estatut només solucionarà en part.

La revisió del model d'organització territorial actual ha d'anar en el sentit que qualsevol ciutadà, visqui on visqui, gaudeixi dels mateixos drets i oportunitats. L'organització territorial de Catalunya s'ha de basar en dos nivells territorials bàsics de naturalesa política i administrativa: els municipis i les vegueries. En matèria ambiental i territorial, les consideracions sobre aquesta darrera legislatura vénen determinades estretament pel compliment dels continguts del pacte del Tinell, que preveia una sèrie de mesures de protecció del territori i de progrés ambiental que no havien estat en l'agenda de cap Govern del país fins aquell moment: planificació territorial, planificació energètica, protecció d'espais, nova cultura de l'aigua, etc. El contingut era força ambiciós i preveia fins i tot mesures que, forçosament, abastaven més d'una legislatura. Aquests propòsits del nou Govern de la Generalitat van generar unes grans expectatives no tan sols dins l'entorn social més sensibilitzat sinó molt més enllà encara. Val a dir que, tres anys després, moltes d'aquestes expectatives han quedat frustrades.

L'acció del Govern en matèria de política territorial i medi ambient, a més, s'ha desenvolupat en un clima de contínua alerta i crispació per part de determinats sectors, i des dels departaments corresponents no s'ha sabut transmetre missatges tranquil·litzadors. Però, a més, aquesta mala maror no ha servit per engegar polítiques veritablement avançades i ni tan sols el compliment complet d'allò que establia l'acord de govern, amb la qual cosa el desgast polític dels seus responsables i la mala premsa de les polítiques per la sostenibilitat han estat balders, en especial pels pocs resultats positius que es poden posar sobre la taula al final d'aquesta legislatura escapçada.

Tot plegat, l'incompliment d'una gran part dels compromisos del pacte del Tinell obliga a tornar a plantejar-se, com a objectius de la propera legislatura, bona part del contingut d'aquell pacte.

La gestió hídrica és una assignatura pendent de l'administració ambiental catalana. L'abandonament—encertat— de les polítiques de grans transvasaments fa que l'aplicació dels preceptes del que s'anomena la *nova cultura de l'aigua* hagi de ser més decidida encara, juntament amb la necessitat de transposició de la directiva marc europea d'aigües.

Una altra qüestió que no ha avançat correctament ha estat la política de gestió d'espais protegits i la seva interrelació amb el territori i amb l'activitat humana que s'hi desenvolupa, que cal preservar i potenciar. En aquest sentit, les nombroses veus sorgides contra les ampliacions proposades pel Govern de la Generalitat —i exigides per la Unió Europea— de la Xarxa Natura 2000 són el símptoma que alguna cosa no s'ha fet bé i que cal cercar un nou model de gestió i de concertació amb el territori.

L'altre element cabdal no resolt és la gestió dels residus. Si bé les polítiques d'incentivació de la recollida selectiva dels residus municipals han significat un avenç per al sistema, val a dir que, a hores d'ara, el país no té completat un sistema de recollida, tractament i reciclatge d'alta eficiència, ni tampoc una estratègia efectiva en la reducció de la producció de residus.

Cal tornar a centrar els esforços a aplicar polítiques orientades cap a la sostenibilitat, tenint en compte que quan parlem de sostenibilitat no parlem de la sostenibilitat dels espais naturals o del planeta Terra; el concepte *sostenibilitat* es refereix a la mateixa activitat humana i integra els objectius ambientals, econòmics i socials. Si el desenvolupament humà no és sostenible, pot quedar seriosament limitat per qualsevol de les tres potes, en forma de manca de recursos, de pèrdua de qualitat de vida o de desigualtats socials i econòmiques. Malauradament, massa sovint s'interpreten les mesures de protecció del medi, de gestió dels recursos o de prevenció de determinats efectes no desitjats com a impediment

per al desenvolupament humà, que massa sovint es confon de forma exclusiva amb el creixement econòmic.

La catalana és una societat avançada, econòmicament activa i, per tant, complexa, que ocupa densament un territori relativament reduït, de manera que la pressió de l'activitat humana sobre l'entorn i els efectes nocius que en reverteixen són molt nombrosos i complexos. Això exigeix solucions i mesures des de la transversalitat sectorial, implicant tots els actors en dansa, i per tant, que les polítiques cap a la sostenibilitat han d'anar lligades estretament amb les estratègies en tots els altres camps: sector primari, política industrial, energia, transport, infraestructures, planificació territorial, model turístic, gestió forestal, comerç o construcció, per posar uns quants exemples.

És bàsic, doncs, que des de tots els àmbits de govern es formulin propostes per la sostenibilitat amb aquest sentit de transversalitat i que es vagin assumint i implementant els petits canvis que han d'ajudar a la transició tranquil·la cap a un canvi de model econòmic, energètic, de transport, etc. que ha de garantir-nos la viabilitat de la mateixa societat amb un alt nivell de qualitat de vida.

A partir d'aquesta anàlisi de la situació al nostre país, les mesures de govern d'Esquerra en política territorial i per la sostenibilitat en la propera legislatura se centraran en les següents línies estratègiques:

- Protegir el territori, iniciant un canvi en la tendència del consum físic de sòl i la pèrdua de sòl productiu, jerarquizant-ne els usos, amb prioritat de l'interès general. Aplicar mesures legals i fiscals que desincentivin l'ocupació del sòl com a eina de finançament dels municipis.
- Tendir a una xarxa de pobles i ciutats compactes, complexos i integradors, que siguin eficients en l'ús del sòl; que mancomunin equipaments; que siguin multifuncionals quant a diversitat d'oferta de serveis, és a dir, amb barreja d'usos; i que ofereixin possibilitats reals d'integració social, de manera que s'eviti la formació de barris aïllats socialment mitjançant operacions de dignificació i rehabilitació.
- Establir una reserva de sòls estratègica per a equipaments d'interès per al país.
- Confeccionar una xarxa d'espais lliures, no necessàriament protegits, que pel seu valor paisatgístic, agrícola, ecològic, de connexió o vertebrador esdevingui una matriu territorial de qualitat, de manera que se'n garanteixi la conservació futura.
- Establir un nou model de gestió dels espais d'interès, protegits o no, sota un nou concepte, orientat a esdevenir una veritable eina de desenvolupament (no només econòmic, tot i que també) per al territori, vencent les reticències actuals.
- Transició energètica: preparar el país per al canvi energètic que pot representar el risc de canvi climàtic juntament amb les previsions de pic del petroli, prenent l'energètic com un sector estratègic clau en el sistema econòmic i productiu del país, prenent aquest repte com una oportunitat.
- Implementar una veritable nova cultura de l'aigua, amb les mesures de gestió de la demanda encara no explotades que permetin evitar —sense descartar-les, si escau— grans inversions tecnològiques.
- Generalitzar la gestió eficient de tots els residus, amb la prevenció com a criteri bàsic, la generalització definitiva de la recollida selectiva completa i implementant adequadament el cicle de recuperació, amb nous mètodes de tractament que permetin abandonar la incineració en massa.
- Avançar cap a l'economia sostenible, introduint criteris decidits de fiscalitat i economia ambiental que permetin internalitzar els costos ambientals dels processos productius alhora que invertir per millorar-los i invertir en polítiques eficaces de recerca i desenvolupament industrial net.
- Mobilitat: el consum de sòl, la contaminació, el consum energètic o l'efecte hivernacle fan de la mobilitat de persones i mercaderies un dels eixos estratègics bàsics en qualsevol política ambiental. Cal fer propostes agosarades de canvi de model i de limitació d'usos.
- Política forestal: la gran oblidada en la gestió de l'espai natural a Catalunya ha estat la política forestal. Cal fer un esforç important de país per redreçar-la i convertir-la en un factor clau de gestió del territori.

Endrecem el territori, dignifiquem el paisatge

Els darrers 25 anys les qüestions cabdals en matèria territorial no s'han respost d'una manera global i coherent. Cal, doncs, revertir aquesta situació a partir de la planificació territorial, marcar un model clar de país. Un model basat en l'impuls de polítiques progressistes europees en què s'incentivi la natalitat de la població per tal de no dependre, de manera paternalista, de la immigració no finalista. Cal generar llocs de treball adequats a les necessitats dels nous filons econòmics a partir d'una política d'inversió en recerca, desenvolupament i innovació. La planificació del territori no ha de beure de les teories tendencioses que l'únic creixement poblacional futur serà a partir de la immigració, que permetrà mantenir, amb la seva mà d'obra, el nivell de rendes del país. Cal saber quines persones podem acollir amb dignitat; què necessitem i quins perfils de professionals ens calen per tal d'anar a cercar-los en origen. Només d'aquesta manera ajustarem de manera més fidel les projeccions de futur poblacional i de model econòmic, que són les que marcaran les necessitats d'habitatge, d'equipaments i d'infraestructures diverses; és a dir, les que marcaran la planificació territorial. Ras i curt, l'escenari tendencial no ha de marcar el model de país sinó que, ben al contrari, el model de país ha de crear tendències.

Els plans territorials, l'instrument tan reclamat per donar visió de conjunt en l'àmbit supramunicipal –i impulsat per Esquerra en l'acord del Tinell–, s'han de completar i desplegar per tal de fer produir, de manera efectiva, una nova política d'ocupació del territori menys agressiva i depredadora, enfocada a equilibrar el país en igualtat d'oportunitats i de rendes.

D'altra banda, cal desenvolupar tot un seguit de plans directores urbanístics que coordinin determinats indrets de característiques determinades com ara àrees urbanes contigües o projectes d'especial interès supramunicipal que necessitin previsions de sòl, com ara traçats ferroviaris, o d'infraestructures de telecomunicacions.

Cal esmentar específicament el Pla director urbanístic del sistema costaner, proposta d'Esquerra en l'acord del Tinell, que ha suposat un element més de protecció de les nostres costes. Aquest instrument, impulsat pel govern catalanista i d'esquerres, és un element bàsic per a la protecció del litoral, una de les àrees amb més creixement els darrers anys i de més fragilitat en tant que ecosistema. Caldrà, però, anar més enllà en l'intent de desincentivar el desenvolupament d'àrees del litoral que s'han escapat dels instruments de protecció per causa de potencials riscos d'elevat cost de rescabament. Una nova normativa haurà d'aflorar per tal de blindar de manera més ferma encara un element territorial tan sensible i que aporta tant a la riquesa del país com és el nostre litoral.

En aquesta línia argumental, seran objecte d'especial atenció i planificació els espais fluvials, la integritat i preservació dels quals prevaldrà per damunt de qualsevol altre aspecte urbanístic o territorial. La seva funció com a vertebradors del territori, fonts de biodiversitat; subministradors de recursos tangibles i intangibles, i potencials generadors de riquesa fa que la seva preeminència jeràrquica sigui sobirana sobre qualsevol decisió que s'hagi de prendre damunt del territori. Altres factors gens menys-preables, com ara els riscos en la seguretat derivats de l'ocupació d'aquests espais, en fan una política d'atenció prioritària.

La planificació, en tots els àmbits, atindrà de manera específica els trets propis de les zones de muntanya en tant que la seva singularitat orogràfica els dona un rang de paper estructurant territorial i sensible, alhora que mereixerà una especial atenció. En aquest sentit, Esquerra vol tancar més en ferm les limitacions de construir en pendents superiors al 20% que emanen de les directrius del Pla territorial general de Catalunya. La llei vigent deixa massa discrecional la decisió de considerar si un municipi no té altra forma de construir que no sigui en indrets amb aquests pendents.

En l'últim graó de la jerarquia de planejament, cal que abans del 2010 tots els municipis de Catalunya disposin del pla d'ordenació urbanística municipal adaptat a la nova llei. L'aposta que aquesta darrera va fer per l'impuls de l'habitatge públic i per la sostenibilitat territorial fa que no s'hagi d'esperar més a adaptar totes les normes urbanístiques municipals al nou model de país que determinaran els plans territorials parcials.

En darrer terme, caldrà revisar el Pla territorial general de Catalunya, per adaptar-lo als nous temps i a les noves previsions de creixement poblacional, a les noves tecnologies i a la nova cultura d'estalvi de sòl i de protecció del territori.

Aquests són els reptes que es plantegen els propers anys:

- Posar fi al consum indiscriminat del sòl basat en la urbanització dispersa, en l'especialització de les funcions en el territori i en la duplictat d'equipaments que, altrament, podrien ser compartits. Algunes eines, en espera d'aconseguir un finançament millor per als municipis, per tal que no depenguin de la venda de sòl, passen per la instauració d'instruments que desincentivin aqueix tipus d'urbanisme.
- Bastir una xarxa de pobles i ciutats compactes, complexos i integradors, que siguin eficients en l'ús del sòl; que mancomunin equipaments; que siguin multifuncionals quant a diversitat d'oferta de serveis, és a dir, amb barreja d'usos; i que ofereixin possibilitats reals d'integració social, de manera que evitin la formació de barris aïllats socialment mitjançant operacions de dignificació i rehabilitació.
- Trobar solucions consensuades al problema de les urbanitzacions. Els problemes que generen o poden generar són diversos: aïllament social, encariment dels serveis, marginació, problemes de seguretat i impactes ambientals. Tots aquests problemes difícilment poden afrontar-se des d'una òptica únicament municipal; per això cal una actuació del govern del país en tant que fenomen generalitzat d'àmbit supramunicipal.
- Establir una reserva de sòls per a equipaments d'interès per al país.
- Blindar una xarxa d'espais lliures que, pel seu valor paisatgístic, agrícola, ecològic, de connexió o vertebrador, mai no han de ser transformats.

PLANIFICACIÓ TERRITORIAL

PLANIFICAR AMB VISIÓ DE PAÍS, SUPERANT ELS LOCALISMES

Hem de crear un marc clar i consensuat, amb visió de país, d'establiment dels usos del sòl a escala supramunicipal per tal d'assolir una distribució eficient en el territori, tot consolidant el model de viles i ciutats compactes, complexes i integradores; una protecció estructural dels espais lliures i de connexió ecològica; i un repartiment adequat i no replicat d'equipaments i infraestructures d'interès general, així com dels polígons industrials.

Propostes

- Completarem els plans territorials parcials i els farem més vinculants sobre el planejament urbanístic, tal com marca la llei de política territorial.
- Revisarem de manera profunda i amb nous criteris el Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre, per tal de fer-lo més adequat a la realitat de la regió, més detallat i amb la incorporació dels nous criteris de desenvolupament territorial sostenible.
- Redactarem plans directors territorials que puguin perfilar més detalladament i a menor escala alguns dels continguts dels plans territorials parcials.

CERCAR LA IGUALTAT DE RENDES I D'OPORTUNITATS

ENTRE CIUTADANS INDEPENDENTMENT DEL SEU LLOC DE RESIDÈNCIA

Cal caminar cap a la distribució equitativa en la generació de riquesa i de rendes per tot el país i independentment de la ubicació en el territori vers una millora de la qualitat de vida de les persones del nostre país.

Propostes

- Desplegarem el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials per tal d'evitar l'aïllament de les grans superfícies comercials respecte de les trames urbanes, per tal de reduir la mobilitat forçada i per protegir i potenciar el comerç de proximitat i de qualitat.
- Impulsarem la mancomunitat de polígons industrials per tal que l'autèntica motivació de la seva existència sigui generar activitat econòmica de cert valor afegit i no pas suplir les mancances de finançament dels ajuntaments, cosa que repercuteix en polígons industrials que són sobretot naus de magatzem, sense cap valor productiu. Els polígons industrials mancomunats hauran de ser equitatius en distribució de càrregues i beneficis que n'evitin una proliferació excessiva.
- Donarem preeminència a les iniciatives innovadores d'activitat econòmica arrelada a la identitat i els valors del paisatge i del territori, aquells que atorguen valor afegit.

REDUIR EL CONSUM INDISCRIMINAT DE SÒL

El consum indiscriminat de sòl produeix degradació del territori. Per tal d'evitar la dispersió urbanística, que produeix disgregació social, fenòmens d'inseguretat ciutadana, encariment de serveis i manca d'identificació comunitària, cal reconduir aquesta situació.

Propostes

- Planificarem i executarem les infraestructures de mobilitat en funció del model urbanístic i d'implantació de les activitats en el territori.
- Vincularem la planificació d'infraestructures a les projeccions dels plans territorials parcials.
- Planificarem les àrees de desenvolupament urbanístic en funció de la capacitat de servei amb transport públic.

- Mantindrem el criteri de la llei d'urbanisme de no desenvolupar projectes urbanístics sense tenir en compte les implicacions sobre la mobilitat que comportarien.
- Deslligarem l'impuls de les activitats turístiques dels processos de creixement urbanístic.
- Impulsarem eines urbanístiques que impedeixin desenvolupar actuacions urbanístiques inapropiades que atemptin contra el desenvolupament sostenible sota el fals criteri d'un model turístic caduc i de curta volada.
- Redactarem el pla director dels camps de golf i d'espais similars per tal de determinar-ne la capacitat d'assumpció del territori en funció de variables ambientals i econòmiques.
- Limitarem l'augment de qualificacions de sòls industrials en aquelles comarques on hi ha una oferta de sòl vacant per damunt del 30% del sòl industrial net total.

ELS ESPAIS LLIURES, LA MATRIU DE TOT EL TERRITORI

Cal protegir i gestionar amb visió estratègica els espais lliures. Els que no estan urbanitzats, independentment de la seva classificació urbanística i del seu nivell de protecció, són els que estructuren tot el territori, donen continuïtat i relliguen la malla damunt de la qual s'assenten les activitats humanes.

Propostes

- Farem el pla territorial dels sistemes de connexió ecològica.
- Aplicarem amb rigor la normativa que determina l'activitat urbanística en el sòl no urbanitzable, per tal de protegir-lo.
- Completarem la Planificació dels espais fluvials iniciada, li donarem rang de pla territorial sectorial i n'establirem programes de desenvolupament, tot vinculant-la a la revisió del Pla territorial general de Catalunya.

PER FI, GESTIÓ I PROTECCIÓ EFICAÇ DEL SÒL NO URBANITZABLE

Propostes

- Aplicarem figures jurídiques de protecció clara del sòl no urbanitzable i en reglamentarem de manera detallada els usos permesos.
- Restringirem la reclassificació del sòl no urbanitzable a casos de justificació i d'interès general i sempre que no hi hagi alternativa en altres classes de sòl.
- Establirem mesures fiscals per tal de desincentivar reclassificacions de sòl no urbanitzable a sòl urbà o a sòl urbanitzable.
- Cercarem mecanismes que permetin alentar, i si escau desincentivar, la urbanització de determinats sòls urbanitzables.
- Aprovarem la Llei de finançament dels espais no urbanitzables amb la instauració d'un cànon ambiental de l'1% sobre les noves urbanitzacions, obres i actuacions d'interès públic que hagin d'emplaçar-se en sòl no urbanitzable.
- Donarem suport a iniciatives locals aportades des dels ajuntaments o ens privats per a la gestió del sòl no urbanitzable.

LA VALORACIÓ DEL PAISATGE, EINA PER A LA PROTECCIÓ

- Elaborarem les cartes i els catàlegs del paisatge que siguin propis de cada unitat de paisatge identificada.
- Aprovarem una normativa sobre paisatge arquitectònic.

PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA

REORIENTAR EL CREIXEMENT URBANÍSTIC ACTUAL

CAP A UN DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE

El model d'Esquerra de desenvolupament urbanístic sostenible és el que s'ajusta a les necessitats reals i a les característiques pròpies del territori, respectuós amb l'arquitectura tradicional, vinculat al mateix nucli de població i que potencia la rehabilitació d'habitatges tradicionals en desús i la recuperació dels elements arquitectònics i patrimonials propis; que cerca la integració social entre persones de rendes i orígens desiguals; que promou el comerç i els serveis de proximitat, i la barreja d'aquests elements en l'espai.

Propostes

- Farem que abans de final del 2010 tots els municipis tinguin el Pla d'ordenació urbanística municipal adaptat a la nova llei d'urbanisme per tal que prevegin els requeriments del model de desenvolupament urbanístic sostenible.
- Promourem la revisió de la normativa urbanística per tal de restringir els usos permesos en sòl no urbanitzable.
- Promourem la revisió de la normativa urbanística per tal d'establir restriccions que limitin les opcions de reclassificar sòl no urbanitzable.
- Promourem la revisió de la normativa urbanística per tal d'establir restriccions que limitin les excepcions previstes per poder ocupar sòl amb un pendent superior al 20%.
- Fixarem la prestació de garantia davant la Generalitat de Catalunya per un import del 10% del cost total d'execució de les obres que es realitzin, per cobrir, si escau, les responsabilitats derivades d'incompliments i infraccions, incloent-hi el pla de restauració dels terrenys. En atenció a les característiques específiques del projecte, el Govern de la Generalitat de Catalunya podrà establir l'import mínim de la garantia prestada fins al 20% del cost total de les obres previstes.
- Establirem un cànon sobre la nova ocupació en sòl urbanitzable, en concepte de compensació de l'impacte ambiental, que serà percebut per l'ajuntament o els ajuntaments afectats. L'import es destinarà a preservar i millorar la qualitat ambiental del municipi.

MÉS TURISME I DE QUALITAT, AL MARGE DEL CREIXEMENT URBANÍSTIC

Sovint la realitat ens mostra que el turisme i el creixement urbanístic són indissociables. Cal trencar aquest lligam per produir un turisme de qualitat, tot i que no d'altres rendes necessàriament, que no hipotequi la seva raó de ser, el territori.

Propostes

- Promourem plans urbanístics que cerquin l'activitat arrelada al territori, amb valor afegit, que valori el patrimoni cultural i natural; que basi el turisme en aquests aspectes, per reorientar-lo d'un turisme quantitatiu a un de qualitatiu, i que no hipotequi el futur de les societats locals.
- Impulsarem l'urbanisme de densitat, compacte, per als establiments turístics.

EL REpte DE LES URBANITZACIONS; QÜESTIÓ DE LÍMITS, QÜESTIÓ DE JUSTÍCIA

En les urbanitzacions trobem problemes de descohesió social, dificultats d'atenció a les persones dependents, dèficit d'equipaments, impacte ambiental, encariment dels serveis i inseguretat.

Propostes

- Afrontarem un pla director de les urbanitzacions, amb el consens dels interessats, per posar límit a un tipus d'assentament que porta problemes a la gent que hi viu i que genera impactes de tota mena en la societat.
- Consensuarem programes d'actuació urbanística en les urbanitzacions sense regulació amb els quals es procedirà a una revisió que, en aquelles parts legalitzables, permeti dotar-les adequadament. Alhora, se n'impedirà el creixement, determinat de mutu acord amb la Cambra de Parcel·listes de Catalunya i altres agents, per tal que les parts residuals i no legalitzables quedin fora de planejament.
- Dotarem de més mitjans humans i materials el cos d'inspecció i de protecció de la legalitat urbanística.
- Promulgarem la Llei de protecció de la biodiversitat, que integri i faci compatible la gestió dels recursos naturals i la conservació de la diversitat biològica de Catalunya. Desenvoluparem el Pla territorial sectorial de sistemes de connexió ecològica.
- Desenvoluparem una eina de gestió adequada per als espais no urbanitzables i de protecció del paisatge.

ORGANITZACIÓ TERRITORIAL

DESCENTRALITZACIÓ, PROXIMITAT I SUBSIDIARIETAT

Cal atribuir més capacitat de decisió a les institucions territorials més properes al ciutadà en els afers públics en què sigui possible.

Propostes

- Aclarirem el repartiment de recursos i competències entre nivells administratius, a fi que els ciutadans puguin demanar responsabilitats a qui realment en té i que tothom tingui els recursos legals i materials necessaris per fer-ho.
- Promourem la Llei d'organització territorial, que presentarà la vegueria com a àmbit d'organització de la Generalitat en el territori i també com a àmbit de representació local i cooperació supramunicipal. S'hi reconeixeran, si escau, subàmbits territorials.
- L'òrgan de govern de la vegueria, en l'àmbit de representació local, serà el consell de vegueria i l'elecció dels membres es farà mitjançant eleccions de segon grau, en funció dels resultats de les eleccions municipals. El veguer serà el president de la vegueria i serà elegit pels membres del consell.
- Aconseguirem l'assumpció per part de l'Estat de la diversitat pel que fa a la planta local.
- Impulsarem el traspàs de competències sobre règim local de l'Estat a la Generalitat. El fet que el Parlament pogués legislar tenint en compte la realitat local de Catalunya facilitaria l'encaix dels ajuntaments en l'estructura del país.
- Afavorirem els ens locals descentralitzats per garantir la identificació de tot nucli de població amb una instància representativa.
- Implantarem mecanismes que permetin als ajuntaments controlar l'estat i l'execució de les infraestructures, ja siguin de l'Estat o de la Generalitat.
- Garantirem la suficiència financera dels ens locals que resulten de l'exercici de competències autonòmiques, una suficiència financera que s'ha de fonamentar en les responsabilitats que tinguin en cada moment atribuïdes per llei.

EFICIÈNCIA, RACIONALITAT I SIMPLICITAT

Hem d'evitar la multiplicació i la dispersió injustificades de nivells de govern i administració.

Propostes

- Impulsarem l'aprovació de la llei de creació de l'àrea metropolitana de Barcelona. Això comportarà la simplificació d'estructures administratives a la regió metropolitana de Barcelona.
- Estudiarem la creació d'altres àrees metropolitanes, com ara les de Tarragona i Girona. Les àrees metropolitanes es crearan per llei en aquelles zones del territori on la continuïtat urbana, la densitat demogràfica i la realitat econòmica i social les facin necessàries.
- Les comarques que quedin integrades en les àrees metropolitanes no constituïran els consells comarcals i les seves protestats seran assumides pel consell metropolità.
- Fomentarem la mancomunitat de municipis.
- Impulsarem un canvi legislatiu per tal de mantenir l'IBI com a impost central de la hisenda municipal. Cal, però, millorar-ne l'eficàcia recaptatòria, mitjançant la simplificació i l'agilitat dels processos de revisió cadastral. Incrementarem l'autonomia municipal en la determinació i la gestió de la tributació municipal. Cal transferir als municipis la gestió cadastral.
- Estudiarem la creació de figures tributàries orientades al finançament de les externalitats ambientals de l'activitat personal (residus domiciliaris, sanejament, etc.) i de l'activitat empresarial. El nombre d'aquestes figures hauria de ser al més reduït possible per tal de simplificar el conjunt actual de taxes locals.

HETEROGENEÏTAT, FLEXIBILITAT I ASIMETRIA

Ens comprometem a evitar solucions uniformistes i a atribuir a cada entitat la mesura de poder i de responsabilitat adequada a les seves capacitats i necessitats.

Propostes

- Modificarem el règim competencial dels ens locals de Catalunya, seguint el principi de subsidiarietat. Cal atribuir més competències als ajuntaments especialment pel que fa a benestar social, promoció econòmica, habitatge i ensenyament.
- Assignarem a l'alcalde el comandament funcional i de coordinació de les forces de seguretat actuant en el seu territori.
- Avançarem cap a una diversitat més gran en el règim local a mida de les necessitats dels ens locals de Catalunya, d'acord amb la tradició de *cartes municipals*, comuna en altres tradicions jurídiques.
- Les comarques han de ser organismes de cooperació municipal i no ens descentralitzats de la Generalitat.

Conservar el territori pensant en les persones

La gestió sostenible del territori ha d'esdevenir una opció estratègica de país; un actiu insubstituïble per avançar com a societat. Ha de tenir, a més, la complicitat i la col·laboració dels agents socials del territori i és indissociable del desenvolupament socioeconòmic de la gent que l'habita. Així, la dinamització socioeconòmica de les àrees d'alt valor ecològic, paisatgístic o territorial, protegides o no, esdevé una peça clau de la conservació d'aquests territoris.

A Catalunya hi ha una manca de polítiques integrals i amb dotació pressupostària suficient per a la gestió i la dinamització econòmica i social dels espais protegits i dels espais d'alt valor ecològic, paisatgístic o territorial –com poden ser les àrees de muntanya i les àrees rurals econòmicament menys afavorides, amb territoris ben conservats, amb bons nivells de qualitat ambiental i paisatgística, i amb activitats econòmiques predominantment vinculades al sector primari, ja siguin en declivi, consolidades, emergents o potencials– que genera un desaprofitament de les oportunitats econòmiques que tenen aquest territoris i una manca important en la conservació i la gestió d'aquests espais.

Cal posar fi a la política de la compensació econòmica basada exclusivament en el canvi de valor especulatiu del sòl i donar valor no només al sòl i als espais en funció del seu estat ecològic sinó també a les activitats humanes que contribueixen a la constitució de determinats ambients, ecosistemes i paisatges, que en són una part intrínseca. Cal cercar noves relacions entre els responsables del manteniment de determinades característiques del territori i del paisatge i els sectors que se'n beneficien econòmicament de forma directa.

La gestió forestal al nostre país ha estat la gran oblidada en els últims anys, no s'han esmerçat gaires esforços en la gestió forestal i la prevenció d'incendis. En canvi, en l'extinció s'hi han destinat molts recursos econòmics, tot i que és sabut que la inversió en gestió i prevenció és estalvi en guariment, per no parlar d'un impuls de la diversificació professional, de la qualitat del territori, de la qualitat de vida de la ciutadania, de la seguretat...

L'abandonament dels nostres boscos es tradueix en pèrdua de la biodiversitat i de valor ecològic del bosc i fa que es produeixi un creixement no ordenat i una densificació de les masses forestals que facilita la proliferació de malalties i l'augment de l'estrès hídric dels boscos, per la qual cosa la producció forestal és de menys qualitat i resulta d'un preu inferior. D'altra banda, l'existència de grans masses forestals contínues, a causa de la reducció de la superfície agrària productiva, afavoreix la propagació

d'incendis forestals, l'extinció del quals necessita grans dotacions pressupostàries any rere any. A tot plegat s'hi ha de sumar una pèrdua en el saber fer, en el saber gestionar, propi de la cultura pagesa.

Les causes principals de l'estat d'abandonament en què es troben els nostres boscos són el domini del mercat per part de monopolis del sector de la fusta i de la generació d'energia a partir de biomassa, que fa que els productes forestals tinguin una baixa rendibilitat econòmica, i les polítiques forestals mancades de recursos pressupostaris suficients. A més, les figures de protecció d'espais naturals existents tenen poca incidència en el territori pel que fa a la gestió forestal i les polítiques forestals i els plans de gestió forestal no disposen de recursos suficients per abastar tot el territori.

Pel que fa al cos d'agents rurals, hi ha una mancança en infraestructures, equipaments i capacitació dels agents en les diferents especialitzacions del cos, que dificulta el control de les activitats en el medi en general i en els boscos en particular.

Per lluitar contra la pèrdua de biodiversitat es van crear els espais naturals de protecció especial i el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), que protegeix més del 20% del territori. La llei d'espais naturals de 1985 ha quedat obsoleta en molts aspectes ja que és anterior a la major part de la normativa europea vigent. El PEIN, aprovat el 1992, preveia que fos revisat al cap de 4 anys, i al cap de 14 anys encara no s'ha revisat. A la vegada, encara resta una gran quantitat de plans especials de protecció —instrumentos bàsics de planificació i gestió d'aquests espais— per redactar i aprovar, i les inversions realitzades estan molt lluny encara de les necessitats reals.

Aquesta manca de recursos, de planificació i de gestió dificulta el compliment dels objectius pels quals han estat creats. D'altra banda, la manca de connexió entre molts espais naturals protegits els aïlla de la resta i no permet establir una veritable xarxa ecològica funcional que garanteixi el manteniment de la biodiversitat.

Recentment ha finalitzat el procés d'ampliació —a instàncies de la UE— de la proposta catalana per als espais de la Xarxa Natura 2000, que conté bons instruments de gestió dels espais. No és, en canvi, un bon exemple de gestió política davant dels agents socials. Aquest fet ha generat contestació en una qüestió que necessita la màxima voluntat política i de consens.

Esquerra s'ha caracteritzat, ja fa anys, per la defensa rigorosa dels drets i de la dignitat dels animals; en aquest sentit, les fites que s'han assolit són satisfactòries, però cal seguir avançant en la consecució d'un nivell de qualitat en el tracte dels animals que sigui un referent mundial. Ara, la prohibició del sacrifici d'animals abandonats per l'1 de gener de 2007, com marca la Llei 22/2003, és un repte que convoca diverses administracions a un compromís ferm per la gestió ètica d'aquesta qüestió.

GESTIÓ I DESENVOLUPAMENT DEL TERRITORI

FER DE LA PROTECCIÓ DEL TERRITORI UNA FONT DE DESENVOLUPAMENT PER A QUI HI VIU

Cal un nou enfocament en la gestió dels espais protegits, incorporant en els plans de gestió, com a eix estratègic fonamental, la dinamització socioeconòmica, la revitalització i el desenvolupament econòmic i social dels territoris d'alt valor ecològic des d'un enfocament integrat, multisectorial i sostenible. Cal entendre el pagès, el ramader o el propietari forestal com un agent de gestió del territori de primer ordre.

Propostes

- Crearem un organisme que aglutini els esforços formatius i de recerca en temes de muntanya i àmbit rural. Incloent-hi un centre multidisciplinari de formació dedicat al desenvolupament econòmic i social de les àrees rurals i de muntanya.
- Fomentarem les formes de gestió concertada del territori, bé a través del sistema de custòdia, bé establint aliances amb les administracions locals per tal que en siguin coresponsables.
- Posarem en marxa un Pla de masoveria concertada, amb avantatges fiscals per al propietari en la gestió ambiental del territori.
- Impulsarem progressivament un model turístic basat en propostes actives i diferenciades centrades en els valors socioambientals i culturals del territori. Cal estructurar estratègies turístiques d'abast regional que, segons les característiques del territori, permetin implantar una oferta turística pròpia, diferenciada i de qualitat, allunyada dels tòpics i dels estàndards homogeneïtzadors.
- Cercarem mesures que facin revertir en el sector primari els guanys obtinguts per altres sectors que treuen profit de la seva funció ambiental i territorial.

**DONAR VALOR AL TERRITORI, ALS SEUS ELEMENTS NATURALS I CULTURALS,
I ALS SEUS PRODUCTES I SERVEIS**

Cercar alternatives basades en les funcions i els valors d'aquests espais, que facin compatible el desenvolupament econòmic i social amb el manteniment de l'activitat agorramadera i forestal, amb la recuperació d'un model econòmic diversificat, element clau per a la fixació en condicions de població al territori. Cal reforçar l'autoestima dels habitants de les àrees rurals i de muntanya, de la cultura de pagès, en crisi per dècades i segles de discriminació i menysteniment.

Propostes

- Fomentarem les capacitats d'autoorganització de les comunitats locals, mitjançant la dinamització de cooperatives i agrupacions d'emprenedors.
- Dinamitzarem els sectors de la transformació agroalimentària, combinant la producció generalista amb la recuperació i la revaloració de productes tradicionals i autòctons.
- Elaborarem una estratègia de segells de qualitat que incorporin els conceptes d'origen, bones pràctiques ambientals i contribució al desenvolupament territorial. Aquests segells valoraran el fet que un indret estigui ubicat en un espai natural protegit o catalogat, com ara els parcs naturals o els espais de Natura 2000.
- Implantarem programes d'ajuts a la difusió i la comercialització dels productes.
- Crearem una escola d'oficis rurals i de muntanya que permeti donar un impuls al sector agrícola, el ramader, el forestal i el de l'artesania, així com recuperar oficis abandonats i cercar-ne de nous.

**POSAR FRE AL PROCÉS DE BANALITZACIÓ DEL PAISATGE
I INCENTIVAR LA MILLORA DE LA QUALITAT AMBIENTAL DEL TERRITORI**

Cal mantenir els trets diferencials de cada territori, en el paisatge, en la cultura i en tot allò que en fa una entitat única i que, per tant, en fa un atractiu únic.

Propostes

- Establirem mesures d'incentivació de les millores ambientals i de qualitat del paisatge d'iniciativa local.
- Limitarem el creixement urbanístic d'ús turístic.
- Reorientarem el creixement urbanístic actual cap a un d'ajustat a les necessitats del territori, respectuos amb l'arquitectura tradicional, vinculat al nucli de població propi i que potenciï la reha-

bilitació d'habitatges tradicionals en desús i la recuperació dels elements arquitectònics i patrimonials propis.

- Aplicarem una gestió especialment acurada de les aigües residuals i dels residus ramaders.
- Clausurarem els abocadors incontrolats.
- Incentivarem l'ús d'energies renovables.
- Facilitarem i regularem l'accés als espais a peu i en bicicleta.
- Elaborarem un inventari de camins tradicionals i de camins ramaders, i en farem difusió.
- Recuperarem espècies agrícoles i ramaderes autòctones i n'actualitzarem els usos.

CONTRIBUIR A LA CREACIÓ DE LLOCS DE TREBALL, A LA FIXACIÓ DE POBLACIÓ I A LA REDISTRIBUCIÓ DE RENDES

Cal orientar les mesures de promoció econòmica lligades a la gestió d'àrees protegides a la creació de llocs de treball qualificats; tant per als que hi viuen com per atreure població, cal possibilitar eines que facilitin la fixació de població i la desestacionalització de l'economia allà on es produeix.

Propostes

- Orientarem la capacitat dels joves i les joves d'aquestes àrees cap als àmbits econòmics locals estratègics i generarem un procés de recapitalització de les inversions en formació.
- Fomentarem l'establiment d'empreses d'alta tecnologia partint de les característiques ambientals del territori –atmosfera neta, baixa humitat, etc.– i associades a tecnologies dirigides a l'ús d'energies renovables, a processos de depuració biològica de l'aigua i a tots aquells processos relacionats amb la conservació i l'ús sostenible dels recursos naturals i amb la gestió sostenible del territori.
- Implantarem la banda ampla de forma immediata arreu del territori.
- Establirem un Pla de transport i comunicacions específic per a cadascuna d'aquestes àrees.
- Implantarem mesures per limitar els efectes de l'especulació urbanística sobre les economies familiars.

GESTIÓ D'ESPAIS PROTEGITS I DE LA BIODIVERSITAT

ACTUALITZAR I AMPLIAR LES EINES VIGENTS DE PROTECCIÓ

La política de conservació del patrimoni natural ha de ser una prioritat de primer ordre en les polítiques públiques i una peça clau en les estratègies de futur per a Catalunya. Cal orientar les eines de protecció a l'establiment d'una xarxa ecològica funcional que integri els espais de protecció especial, els espais inclosos en el PEIN i els espais de connexió necessaris, amb la dotació dels recursos humans, econòmics i materials necessaris. Una xarxa que reverteixi en el territori amb noves possibilitats de desenvolupament.

Propostes

- Incorporarem els objectius de conservació del patrimoni natural al conjunt de polítiques públiques.
- Estudiarem la creació de l'Agència de la Natura de Catalunya, amb una dotació suficient per gestionar el medi natural de Catalunya d'una manera eficient, global i participada.
- Aprovarem l'Estratègia per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica i geològica.
- Aprovarem la Llei de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

- Incrementarem de manera molt significativa l'aportació econòmica i humana en les polítiques de conservació per poder dur a terme de manera efectiva la llei i l'estratègia per a la conservació del patrimoni natural.
- Crearem el Fons per a la gestió del patrimoni natural, que es dotarà del finançament propi de la Generalitat, dels fons de la Unió Europea, de les recaptacions dels cànon d'impacte ambiental i de les aportacions de privats, via mecenatge o via convenis amb fundacions.
- Elaborarem el Pla territorial sectorial de sistemes de connexió ecològica.
- Unificarem la xarxa d'espais protegits en un sol ens de gestió.
- Aprovarem un Pla d'acció per impulsar el desplegament i la gestió del Sistema d'espais naturals protegits de Catalunya (que emana del PEIN) inclosos els espais de la xarxa Natura 2000.
- Declararem els parcs naturals de: Collserola, Secans i Estepes de Ponent, Val d'Aran, Muntanyes de Prades, Aiguabarreig Segre–Cinca, Delta del Llobregat, Garraf, Montgrí–Medes, Banyoles, Montnegre–Corredor i Montsec. Estendrem el Parc Natural del Delta de l'Ebre a la totalitat dels arrossars.
- Dissenyarem plans de recuperació integral del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, especialment els espais fluvials del tram baix del Fluvià.
- Desplegarem un pla de recuperació integral dels rius que més ho necessitin, com ara la Tordera.
- Desplegarem el projecte de recuperació ambiental de les riberes del Baix Llobregat.
- Executarem plenament el Pla integral de protecció del Delta de l'Ebre.

HEM DE MINIMITZAR LA PETJADA ECOLÒGICA DE LA SOCIETAT CATALANA EN PAÏSOS TERCERS

Cal que prenguem consciència i actuem conseqüentment, tant des del Govern com des de la iniciativa privada, per tal de garantir que les polítiques fetes aquí no afectin la biodiversitat d'altres parts del món.

Propostes

- Obrirem un línia de treball en matèria de conservació de la biodiversitat en les polítiques de cooperació al desenvolupament.
- Farem una avaluació ambiental de la resta de línies de treball de la cooperació catalana.
- Prendrem acords que impedeixin la importació de fusta i altres productes procedents d'explotacions insostenibles.
- Implantarem l'ús de fusta certificada en l'obra pública del Govern de Catalunya.
- Establirem acords amb les empreses de Catalunya que puguin tenir més impacte sobre la biodiversitat de tercers països perquè signin un codi de bones pràctiques en les seves inversions.

COMPLETAR LES EINES LEGALS I DE GESTIÓ PER A LA CONSERVACIÓ DE LES ESPÈCIES

A Catalunya cal completar el marc legal de protecció de les espècies, dotant-lo de programes específics i dels recursos econòmics adients.

Propostes

- Aprovarem la Llei de caça de Catalunya.
- Aprovarem la Llei de pesca i dels ecosistemes fluvials.
- Elaborarem el Catàleg d'espècies amenaçades a Catalunya.
- Implantarem els plans de conservació de les espècies amenaçades i preveurem una estratègia general de reintroducció d'espècies que inclogui la consolidació dels programes ja existents.

ESDEVENIR UN REFERENT MUNDIAL PEL QUE FA A LA DEFENSA DE LA BIODIVERSITAT I A LA GESTIÓ DE L'ATENCIÓ ALS ANIMALS

Garantir l'atenció i el tracte adient als animals, i eliminar tot tipus de pràctica cruel o de patiment innecessari en tots els àmbits: estat salvatge, maneig zootècnic, àmbit industrial, científic, urbà o domèstic.

Propostes

- Prohibirem tots aquells espectacles amb animals que comporten danys físics o la mort dels animals.
- Crearem un Servei d'Atenció i Protecció dels Animals, que supervisi i coordini les polítiques transversals de l'Administració en aquest tema.
- Implantarem un sistema d'informació integrat únic per a la identificació dels animals.
- Fomentarem la compra i la tinença responsables.
- Elaborarem un Pla integral de modernització i actualització dels refugis i dels centres de recuperació d'espècies, incloent-hi un pla de d'ajuts als municipis perquè s'adaptin ràpidament als terminis de la llei de 2003.
- Impulsarem els plans d'esterilització dels animals de companyia, així com dels animals periurbans, i coordinarem els que ja es realitzen des de l'àmbit local.
- Lluitarem contra l'abandonament i fomentarem l'adopció, amb la recerca de la millora del prestigi social d'aquesta pràctica.
- Promourem la persecució efectiva del tràfic d'espècies il·legals entre les competències del Govern.

GESTIÓ FORESTAL

GESTIÓ DELS BOSCOS

La gestió forestal s'ha d'articular no només des d'un punt de vista ambiental, sinó també des d'òptiques econòmiques i socials. És a dir, la bona articulació d'aquests factors és vital per assolir un desenvolupament rural sostenible i aconseguir l'equilibri territorial. Cal integrar la gestió forestal en la planificació territorial.

Propostes

- Donarem prioritat al desenvolupament del Pla de gestió forestal, i el dotarem de recursos humans i materials en la mesura justa.
- Incrementarem la dotació econòmica per al manteniment dels boscos de titularitat pública, per tal que esdevinguin referents i dinamitzadors dels boscos de titularitat privada.
- Estendrem els programes d'ajuts de millora en la gestió i la informació sobre la tramitació a tots els propietaris, sigui quina sigui l'extensió, la situació territorial i la productivitat dels seus boscos.

PREVENCIÓ D'INCENDIS FORESTALS

En la prevenció dels incendis forestals és fonamental recuperar els paisatges en mosaic i augmentar la complexitat i el nombre d'hàbitats, de manera que es trenqui la continuïtat forestal.

Propostes

- Implantarem plans d'artigatge o de rompuda per a la recuperació d'espais de conreu agrícola i afavorirem la implantació de ramaderia extensiva, per facilitar una certa fragmentació de les masses forestals.
- Elaborarem plans de diversificació de l'explotació forestal.
- Simplificarem els tràmits per a l'obertura de pistes forestals, condicionades als usos d'explotació.

RECUPERACIÓ DEL SECTOR FORESTAL

Cal dinamitzar el sector forestal, millorar-ne les funcions productives, potenciar els productes autòctons, les indústries de transformació i els aprofitaments alternatius dels productes forestals.

Propostes

- Elaborarem una estratègia per al sector de la transformació forestal, cercant la revaloració dels productes de la silvicultura catalana, tot evitant-ne la transformació en productes de baix valor afegit.
- Elaborarem una normativa sobre l'aprofitament de subproductes forestals, com ara els bolets, les tòfones, les plantes remeieres..., que faci revertir els beneficis en el territori.
- Promourem l'activitat econòmica i la creació de llocs de treball associats a l'activitat forestal i a la millora dels boscos.
- Promourem les actuacions de millora dels boscos mediterranis de baixa producció, cercant estratègies per a la rendibilitat econòmica amb una explotació sostenible.
- Promourem estratègies per a la generalització de l'ús de la fusta en la construcció.
- Concertarem amb els propietaris forestals l'estratègia d'implantació de centrals de producció elèctrica a partir de biomassa arreu del territori.
- Incentivarem el consum dels productes forestals i agroramaders produïts al mateix país, especialment en compra pública, i facilitarem l'adopció de segells de qualitat i de segells de producció ecològica.

CONSERVACIÓ DE LA BIODIVERSITAT I DE LES FUNCIONS I ELS VALORS DELS BOSCOS

Volem endegar la conservació, la millora i l'ús sostenible dels boscos, i mitigar els riscos naturals i els impactes ambientals negatius. Volem fomentar l'educació ambiental.

Propostes

- Promourem l'ús públic de les edificacions existents a les finques públiques (refugis, centres d'interpretació del paisatge, elements de suport a activitats de lleure...) i regularitzarem la situació de les que es troben ocupades.
- Difondrem la cultura lligada als usos dels boscos, fent conèixer les activitats tradicionals, però també els usos actuals.
- Elaborarem una estratègia de difusió dels usos no tangibles dels boscos: producció d'oxigen, absorció de CO₂, fre de l'erosió...

COS D'AGENTS RURALS

Cal adaptar el cos a les necessitats reals del territori i del sector, dignificant la seva tasca i dotant-lo d'unes condicions dignes de treball, sobretot quant a infraestructures i materials.

Propostes

- Dotar el cos d'agents rurals amb les bases comarcals i les infraestructures i els equipaments necessaris, així com amb serveis administratius propis per tal que pugui desplegar l'atenció al públic i donar serveis a la ciutadania.
- Desplegar les especialitzacions del cos en investigació i incendis forestals, antifurtivisme, col·laboració en el servei tècnic de gestió forestal, espais naturals i biodiversitat.

Una xarxa eficient de mobilitat al servei del país

La utilització del terme *mobilitat* és una constant en el lèxic del procés de globalització en què el món es troba immers. Mobilitat és sinònim —ara per ara— d'activitat econòmica, d'intercanvis culturals i científics, de noves possibilitats personals i d'un conjunt de conceptes tots ben positius per al desenvolupament humà. Al mateix temps, però, l'augment generalitzat de la mobilitat de les persones i de les mercaderies ens porta a considerar l'altra cara de la moneda i a no oblidar, per tant, que la mobilitat també comporta consum energètic, ocupació del territori, congestió, contaminació atmosfèrica o accidentalitat, per posar alguns exemples.

Fins ara, l'ortodòxia política i tècnica recomanava solucionar els problemes de mobilitat exclusivament a cop d'obra pública, de manera que, en l'actualitat encara, qualsevol opinió que qüestionï una determinada infraestructura o una altra és marcada amb l'estigma d'estar *contra el progrés*. Tant és així que, de vegades, les propostes electorals en temes de transport esdevenen una escalada de propostes agosarades.

Ja fa anys, però, els criteris sobre la gestió de la mobilitat han anat canviant, gràcies a experiències innovadores i reeixides que, davant els reptes enormes de la mobilitat, han hagut d'aplicar països més avançats. Al nostre país, però, a remolc cultural de l'Estat espanyol, encara som, llevat de dignes excepcions, en la fase desenvolupista.

En la recerca de solucions als problemes quotidians dels ciutadans i amb una visió de futur ambiciosa, cal que un país es doti de sistemes de comunicacions i transport eficaços i eficients; d'una xarxa d'infraestructures de transport a la mesura de les necessitats, de qualitat, pràctica i útil internament i ben connectada externament. Però cal, al mateix temps, engegar polítiques avançades sobre mobilitat, aplicant no només criteris d'oferta (és a dir, calcular intensitats de trànsit i construir) sinó començant a aplicar criteris eficaços de gestió de la demanda. En resum, cal disposar tot allò necessari perquè els ciutadans i les ciutadanes gaudeixin del dret de moure's, però que, al mateix temps, ens permeti estalviar els recursos invertits (energia, temps, territori, diners...) a cobrir aquestes necessitats, és a dir, assolir els mateixos nivells de satisfacció de la societat amb la mínima despesa de recursos possible. En resum: una mobilitat més eficient.

Amb plena visió de futur, la gestió de la mobilitat només es pot enfocar des d'una triple perspectiva, que prevegi:

- El desenvolupament de polítiques de gestió de la demanda per a una mobilitat eficient.
- El disseny d'una xarxa d'infraestructures eficaç amb un alt grau d'intermodalitat.
- Una alta dotació dels serveis de transport col·lectiu, en qualitat i en quantitat.

En aquest context, la planificació i el disseny de les infraestructures del transport ha d'orientar-se a solucionar els problemes de la mobilitat de les persones i de les mercaderies, però no és l'única eina per a aquesta finalitat i sense la concreció de les altres dues peces ens dirigiríem a una política –temerària– de creació d'oferta sense fi.

És per això que a Catalunya cal, doncs, una nova cultura territorial de les infraestructures. En molts indrets del país, el territori pren una fisonomia marcada pels remolins viaris que s'intercalen i es desenvolupen els uns amb els altres, molts cops sense ordre ni concert. Ha quedat més que demostrat que per establir una planificació i una jerarquia de les infraestructures cal una escala d'anàlisi que vagi més enllà de la municipal.

Això vol dir, en una primera instància, posar les bases per a una política a mitjà i llarg termini que faciliti la mobilitat d'acord amb criteris d'eficàcia, d'eficiència econòmica i d'equilibri territorial, però també de sostenibilitat, que implica no generar mobilitat innecessària, afavorir els mitjans de transport col·lectiu per sobre del particular, els mitjans poc consumidors de territori i de recursos, i la coordinació entre els diferents sistemes de transport.

La darrera legislatura ha vingut marcada pel Pla d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC), un instrument de planificació que integra, per primer cop, les xarxes viàries i ferroviàries, amb un horitzó fins a l'any 2026.

En línies generals, l'elaboració d'un pla d'infraestructures amb els elements que el componen és una molt bona notícia per al nostre país, perquè fins ara no existia. Malauradament, però, el PITC –una eina estratègica de primera magnitud– s'ha aprovat sense legitimitat política, amb un Govern en minoria i gairebé d'amagat.

Per això durant la propera legislatura haurem de reconsiderar com a prioritat la qüestió de la planificació d'infraestructures, amb la màxima implicació possible de les diferents administracions, de les forces polítiques i dels diferents actors socials.

Lamentablement, aquesta decisió estratègica ha estat utilitzada demagògicament per l'oposició per tal d'acusar el Govern d'aturar el país, mentre que aquest mateix Govern ha estat licitant imports rècord en obra pública al llarg de tota la legislatura.

De tota manera, qualsevol pacte per a la planificació de la mobilitat al país ha d'emanar de la planificació territorial, de la planificació econòmica, de les Directrius nacionals de mobilitat, de criteris moderns de sostenibilitat i de les eines normatives vigents que emanen de la Llei de mobilitat, com ara el Pla de transport de viatgers.

D'altra banda, cal considerar que el greuge comparatiu crònic que pateix el país en referència a la inversió de l'Administració de l'Estat en matèria d'infraestructures de transport ha fet estendre una idea generalitzada entre la població, i especialment entre els sectors empresarials, que el nostre és un país profundament deficitari en matèria d'infraestructures, especialment i tradicionalment en la xarxa viària. Estudis recents demostren que la dotació en xarxa viària primària per càpita al Principat és superior que la mitjana europea. Llavors, d'on prové aquesta idea del dèficit d'infraestructures?

Doncs es pot dir que, bàsicament, Catalunya gaudeix d'una bona xarxa viària primària –amb aspectes francament millorables, òbviament–, però pateix quatre problemes fonamentals:

- L'existència dels peatges, que graven la mobilitat interna i l'externa, i obliguen a duplicar infraestructures sobredimensionades.
- Una deficient xarxa secundària que no dona el servei necessari i que sovint és una de les causes de la congestió de la xarxa primària.
- Un dèficit real en infraestructures i serveis de transport col·lectiu (ferrocarril, autobús o metro).
- Un sistema aeroportuari mal gestionat i amb dèficit inversor.

En aquest sentit, la ridícula clàusula en el nou Estatut de Catalunya que fixa una xifra teòrica d'inversió de l'Estat en infraestructures els propers set anys és, a banda d'una confirmació de les mancances efectives del text estatutari aprovat, una pressió innecessària sobre decisions polítiques i constructives importants que s'han de prendre en aquest país els propers anys.

Sens dubte, un dels millors exemples del que significa el model radial de desenvolupament d'infraestructures que s'ha aplicat a l'Estat és el sistema aeroportuari.

Els aeroports tenen una especial transcendència econòmica i són un infraestructura clau per tal de definir la presència al món de la seva zona d'influència. És indubtable la repercussió que tenen en el desenvolupament del turisme, dels negocis, del transport de mercaderies i en la generació d'oportunitats. Només Espanya roman aliena a la tendència generalitzada de reconèixer l'autonomia de gestió i reconeixement de la personalitat jurídica dels aeroports, especialment provocada per la necessària atenció al territori i a les directives europees.

Els aeroports catalans, com els de la resta de l'Estat, estan en mans d'AENA, que s'encarrega de regular-los i gestionar-los, sense permetre'ls una personalitat jurídica pròpia. Aquesta visió centralista comporta en molts casos que la gestió estigui molt allunyada de la realitat territorial que els envolta i dels interessos de les economies més properes. El fet que AENA gestioni un sistema també comporta que, per qüestions d'economies d'escala i d'estratègia, es prioritzi el paper predominant de Madrid–Barajas com a *hub* internacional.

Per aquest motiu, l'aeroport del Prat és sistemàticament discriminat en la funció d'aeroport principal i les inversions en millores que són necessàries en una infraestructura d'aquestes característiques són retardades una vegada rere l'altra.

En aquest sentit, l'estat de les coses actual a l'aeroport del Prat, amb deficiències en la gestió, conflictes laborals, les obres de millora sense finalitzar i pendants encara d'arribar les infraestructures de transport que han de permetre que l'aeroport funcioni a ple rendiment, fa que qualsevol proposta de futures ampliacions –com ara la d'una hipotètica quarta pista– estigui ara mateix fora de lloc, en espera del compliment de terminis i d'expectatives de les actuals obres de millora. Cal evitar l'efecte de *cortina de fum* d'aquest debat, quan el debat necessari és saber de quina manera pot, efectivament, l'aeroport del Prat operar al màxim rendiment i oferir un servei amb la qualitat desitjada.

Passant a un altre tipus d'infraestructures, Catalunya disposa d'un important front portuari que no es limita a Barcelona. El port de Tarragona ha d'aprofundir la diversificació, potenciant l'activitat en l'àrea de mercaderies generals, al costat dels tradicionals productes petrolers, i posicionant-se en el mercat de creuers. Sant Carles de la Ràpita, Vilanova i la Geltrú i Palamós necessiten definir quin és el seu paper en el sistema i quin és el tipus de relació que estableixen amb l'espai econòmic local a què donen servei. Per tal de garantir un sistema portuari potent, coordinat i sostenible cal avançar

en alguns aspectes importants: millorar la connexió intermodal (viària i ferroviària) dels ports, potenciar els centres logístics actuals i crear els que siguin necessaris per tal d'integrar el conjunt de ports catalans i, per últim, introduir un model de gestió dels ports més descentralitzat, amb una àmplia presència de les administracions locals i amb un increment de l'autonomia i la competència entre ports.

Pel que fa al port de Barcelona, se n'està actualitzant el Pla director i alhora també s'està duent a terme el Pla director ferroviari del port. Des d'Esquerra sempre s'ha vist de bon ull aquesta aposta ferroviària del port de Barcelona, no només per la potencialitat més important del transport per ferrocarril sinó també per estendre la zona d'influència del port barceloní, és a dir, ampliar el *hinterland* efectiu del port.

En definitiva, apostem per impulsar una xarxa d'infraestructures nacional –en sentit ampli, més enllà de les fronteres administratives– dissenyada per aprofitar les oportunitats geoestratègiques, millorant les connexions interregionals i internacionals. Igualment, plantegem un teixit viari i ferroviari capil·lar intercomarcal amb un model reticular que fomenti l'equilibri territorial.

L'altre pilar de la gestió de la mobilitat és la implantació d'uns serveis de transport col·lectius que responguin a les demandes i a les necessitats del país. Davant els nous reptes ambientals, d'increment de la població pels fluxos migratoris i d'augment constant dels costos del combustible, cal un canvi d'orientació.

Amb aquest escenari que es dibuixa en l'horitzó, el disseny d'un sistema de serveis col·lectius de transport és fonamental, apostant pel transport col·lectiu ferroviari i per carretera. Cal desplaçar viatgers del cotxe privat al transport col·lectiu de carretera amb un conjunt de mesures dissuasives i adaptació d'infraestructures que afavoreixin les formes eficients de transport.

El ferrocarril ja va ser l'instrument que va vertebrar la Catalunya de la primera meitat del XX, però en les darreres dècades el país no només no ha guanyat xarxa ferroviària sinó que n'ha perdut. El dèficit d'infraestructures ferroviàries ens posa a la cua dels països de la UE. Ara cal aturar la dinàmica dels darrers anys i centrar en el ferrocarril les inversions infraestructurals, identificant correctament el dèficit i establint les prioritats en referència a l'eficiència i a l'equilibri territorial. Una aposta per les infraestructures ferroviàries vertebrarà un país diferent. Un nou ferrocarril vertebrarà una nova Catalunya.

Cal potenciar totes les formes de transport que representin una millora en l'eficiència energètica de la mobilitat al país. En aquest sentit, a banda de les formes de transport col·lectiu, cal aconseguir el transvasament d'usuaris de vehicles de motor cap a mitjans de transport nets, prioritzant els viatgers en les trames urbanes i el condicionament de vies per al transport en bicicleta allà on es consideri eficaç, garantint la interacció d'aquest mitjà amb els altres.

La tercera línia estratègica és la de les polítiques actives de gestió de la demanda de mobilitat. Al nostre país s'han començat a aplicar algunes mesures en aquest sentit, però cal establir unes estratègies concretes i avançades, amb mesures que, per agosarades, no tenen per què esdevenir impopulars. És precisament una de les prioritats aconseguir que els ciutadans es facin coresponsables d'aquestes mesures, ja que han de cercar, exclusivament, la millora de la qualitat de vida de la societat.

PLANIFICACIÓ

PER UN PACTE NACIONAL DE GRAN ABAST

L'Administració, coordinada amb els diferents agents socials i econòmics, ha de planificar de manera integral quines infraestructures calen. Sempre sota criteris de cohesió social i de sostenibilitat.

- Proposarem l'establiment d'un pacte nacional d'un abast ampli, amb la participació de les administracions implicades i els sectors econòmics, socials i ambientals, amb l'objectiu de plantejar solucions integrals als problemes de mobilitat actuals i a les previsions futures, sota criteris de sostenibilitat, és a dir, màxima eficiència, mínim impacte territorial i ambiental, i màxima aportació a la qualitat de vida i a la cohesió social.
- Vincularem els acords del pacte a una identificació acurada dels dèficits reals sobre nous criteris de gestió de la mobilitat, prioritzant els conceptes de servei al país i la contribució a la millora de la qualitat de vida de la ciutadania per davant de la servitud de país de pas.
- Aprovarem les Directrius nacionals de mobilitat sota criteris d'eficàcia, eficiència econòmica i energètica, qualitat ambiental, accidentalitat i millora de la qualitat de vida de les persones.
- Vincularem estretament les decisions en la planificació a les prescripcions de les Directrius nacionals de mobilitat i del procés d'elaboració i desenvolupament del Pla territorial general de Catalunya.
- Promourem l'aprovació d'un nou Pla d'infraestructures per a la mobilitat com a resultat de tot aquest procés.
- Inclourem en la planificació estructural la sensibilitat nacional, contribuint a la millora de les relacions i a l'apropament de tots els territoris de la nació.

ESTRATÈGIES PER A UNA MOBILITAT EFICIENT

NOVES ESTRATÈGIES PER A UNA MOBILITAT EFICIENT

Calen nous criteris per reduir l'impacte de l'augment de la mobilitat. Cal reduir el paper del cotxe particular i promoure els mitjans de transport més eficients, és a dir, els sistemes col·lectius i aquells que són menys consumidors d'energia i menys emissors de partícules contaminants. Cal també establir estratègies per reduir la congestió urbana, origen de contaminacions, sorolls, ineficiència laboral i disminució de la qualitat de vida.

Propostes

- Introduïrem el concepte de repartiment modal en funció de l'impacte ambiental. És a dir, aplicarem uns criteris d'avaluació de sostenibilitat als diferents sistemes de transport i orientarem els objectius estratègics a transvasar viatgers dels models menys sostenibles als models més sostenibles.

APOSTA ESTRATÈGICA PEL TRANSPORT COL·LECTIU

Volem ampliar de forma molt significativa l'oferta de transport col·lectiu per garantir-ne l'accessibilitat, no només amb l'existència d'infraestructures sinó també amb serveis de transport eficients. Cal garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats establint unes condicions de mobilitat adequades i segures. Hem de vincular totes les accions i mesures de mobilitat a la planificació territorial.

Propostes

- Ens comprometem a curt termini a fer que la inversió en xarxa ferroviària superi cada any la inversió en xarxa viària.
- Aplicarem mesures que afavoreixin el transport col·lectiu en detriment del transport privat. No només amb mesures restrictives sobre l'ús particular, sinó també amb un augment molt significatiu de l'oferta de serveis de transport col·lectiu.
- Incrementarem els recursos destinats al transport col·lectiu, vinculant-los a la realització de plans de qualitat del servei.
- Fomentarem la inclusió dels polígons industrials en els trajectes de les línies de transport públic.
- Habilitarem carrils bus en plataformes segregades en vies ràpides de les àrees metropolitanes i en els corredors industrials més congestionats.
- Habilitarem carrils per a vehicles d'alta ocupació (VAO) a l'entorn de les àrees metropolitanes.

IMPLANTACIÓ DE MESURES DE SOSTENIBILITAT I QUALITAT AMBIENTAL

Cal implantar mesures de limitació de trànsit rodat per reduir el consum energètic, les emissions contaminants, les emissions de CO₂ i, indirectament, el consum de sòl. Els principis de sostenibilitat han de ser el full de ruta de qualsevol estratègia de mobilitat.

Propostes

- Aplicarem, en coordinació amb els ajuntaments, restriccions a la circulació de vehicles de gran cilindrada en traçat urbà.
- Promourem un pla de mesures d'extensió de biodièsel a les àrees de més consum de combustible.
- Establirem un programa de foment de vehicles elèctrics en flotes públiques (prioritzant els taxis i els autobusos) i de repartiment.
- Establirem un programa de foment de vehicles híbrids en els sectors públic i professional.
- Revisarem a la baixa els límits de velocitat en les vies interurbanes de les àrees metropolitanes.

XARXA FERROVIÀRIA

NOU IMPULS AL FERROCARRIL

Cal crear una veritable malla ferroviària a Catalunya i una jerarquia organitzada del servei (mercaderies, suburbans, rodalia, regionals, alta velocitat). La planificació de noves línies ferroviàries ha de servir d'element vertebrador del país.

Propostes

- Efectuarem el desplegament de la segona línia orbital ferroviària, que uneixi Vilanova amb Mataró, passant per Granollers, Sabadell, Terrassa, Martorell i Vilafranca.
- Efectuarem el desplegament del projecte d'eix transversal ferroviari tenint en compte que el traçat respongui a les necessitats reals del territori, amb una revisió profunda de la funcionalitat i una reconsideració –en alguns trams– de les velocitats previstes i dels traçats, per aconseguir una disminució del volum d'inversió i de l'impacte sobre el territori.
- Estudiarem la viabilitat de l'eix ferroviari de Ponent, que uniria Tortosa amb Lleida.
- Proposarem una solució integral de servei ferroviari al sistema Reus –Tarragona, que comprendrà:
 - Interconnexió amb tren convencional o lleuger entre Tarragona i Reus i les poblacions de l'àrea d'influència, amb una especial interacció amb les línies actuals de RENFE.

- Connexions eficients per a les mercaderies del port de Tarragona.
- Connexió a l'aeroport amb alta velocitat i amb ferrocarril convencional mitjançant una gran estació intermodal.
- Proposarem una solució integral de servei ferroviari a l'àrea de Girona que comprendrà:
 - Interconnexió amb tren convencional o lleuger entre Girona i les poblacions de l'àrea d'influència, amb un especial interacció amb les línies de RENFE actuals.
 - Tren lleuger de l'anomenada anella de les Gavarres (Girona–Cassà–Llagostera–Palamós–la Bisbal).
 - Connexió de l'aeroport a la xarxa d'alta velocitat convencional mitjançant un tren lleuger.
- Estudiarem la viabilitat d'un tramvia entre Montcada i Reixac i Sabadell.
- Perllongarem els FGC des de Sabadell fins a Castellar i des de Terrassa fins a Matadepera.
- Posarem en estudi la creació d'una línia ferroviària Molins de Rei–Vallirana.
- Perllongarem la línia C1 fins a Lloret.
- Completarem la doble via el Papiol–Mollet.
- Estudiarem la creació d'una nova línia Balaguer–la Seu–Puigcerdà, així com el perllongament de la línia de la Pobla fins a Sort.
- Estudiarem la creació d'una nova línia de tren lleuger Girona–Banyoles–Olot.
- Proposarem la construcció d'una nova línia interior al Maresme que passi pel centre actual dels nuclis urbans.

POTENCIACIÓ DE LES LÍNIES EXISTENTS

L'adequació, l'optimització i la modernització de les infraestructures ferroviàries existents és un element indispensable per teixir una malla reticular.

Propostes

- Impulsarem la modernització, la millora i el desdoblament de la línia Barcelona–Vic–Ripoll–la Tor de Querol.
- Realitzarem la interconnexió de FGC i Renfe a Manresa.
- Elaborarem un programa de noves estacions de tren en noves realitats urbanes del territori.
- Habilitarem el transbord de Granollers Nord entre les línies Barcelona–Vic i Barcelona–Girona.
- Executarem un túnel de maniobres a la plaça de Catalunya per tal d'aconseguir l'augment de capacitat de la línia del Vallès de FGC. Supeditarem al resultat d'aquestes obres la possibilitat d'habilitar un nou túnel a Collserola, a baixa cota i per a ús exclusiu de la xarxa ferroviària.

MERCADERIES PER FERROCARRIL, L'APOSTA EUROPEA

Per diverses raons històriques, el transport de mercaderies per ferrocarril al nostre país ha estat molt per sota del que seria desitjable. En un moment en què Europa aposta per desviar tràfic de mercaderies del camió al ferrocarril, Catalunya no es pot quedar enrere. L'esforç ha de ser molt important i ha de començar ja.

Propostes

- Fixarem l'objectiu de transport de mercaderies per tren en el 15% pel 2025, tal com marca la Unió Europea.
- Millorarem les connexions del port de Barcelona i del Baix Llobregat (àrea logística, sector de l'automòbil, indústria en general...).
- Crearem intercanviadors modals per a mercaderies, en el marc de la planificació, als nusos d'intersecció de la xarxa ferroviària. Els nous centres logístics a planificar s'hauran d'ubicar a l'entorn d'aquests nusos intermodals.

- Estudiarem les possibles connexions ferroviàries dels centres logístics ja existents o en creació amb la xarxa convencional o d'alta velocitat, segons escaigui.
- Connectarem el port dels Alfacs i el centre logístic de l'Aldea amb la línia Casp – Saragossa.

METRO

Amb la construcció de la nova línia 9 i de les ampliacions de la 2 i la 1, l'àrea metropolitana de Barcelona guanya accessibilitat sostenible, però encara hi ha grans zones amb un servei escàs.

Propostes

- Integrarem a la xarxa de metro la línia 12 (fins a Castelldefels).
- Perllongarem el servei de metro fins a Sant Joan Despí i Sant Feliu de Llobregat.

POTENCIAR LES CONNEXIONS EXTERIORS

Cal crear una xarxa ferroviària que potencii les connexions de Catalunya amb els grans espais econòmics d'Europa, tant amb l'euroregió pròpia com amb el corredor atlàntic (mitjançant la connexió amb Tolosa de Llenguadoc).

Propostes

- Iniciarem el procés d'harmonització d'amplada de vies amb l'estàndard internacional, especialment per al trànsit de mercaderies, amb un Pla especial d'inversions.

XARXA VIÀRIA

UNA XARXA VIÀRIA RETICULAR

Volem l'establiment d'un model reticular, no radial, en la xarxa de comunicacions viàries, ben connectades amb Europa i amb l'eix mediterrani.

Propostes

- Projectarem el desdoblament de manera completa de l'eix del Llobregat (C-16) com a pas per a l'acceleració de l'autovia Tolosa-Barcelona.
- Projectarem el desdoblament l'eix transversal (C-25), com a fase prioritària el tram Vic-Manresa. El desdoblament del tram Vic-Girona restaria pendent de l'evolució d'usos de l'eix Vic-Olot i d'un acurat estudi d'opcions, impactes sobre el territori i, en tot cas, de solucions constructives avançades.
- Prioritzarem la finalització de l'eix pirinenc: el Pont de Suert-la Pobla de Segur-Sort-la Seu d'Urgell-Puigcerdà-Ripoll-Olot-Figueres.
- Promourem la construcció i la millora de l'eix de l'Ebre: Amposta-Tortosa-Móra-Flix-Lleida-Benavarri.
- Treballarem per solucionar els colls d'ampolla de l'AP-7 (B-30) de Mollet del Vallès i de Castellbisbal.
- Proposarem la construcció d'una via intercomarcal entre el Baix Llobregat i el Vallès, amb els objectius de dotar convenientment la xarxa secundària d'aquestes comarques, millorar l'accessibilitat a les poblacions del Vallès, dotar els dos Vallès i el Baix Llobregat d'una eina d'interconnexió i alliberar la B-30 del trànsit intern d'aquestes comarques. Aquesta proposta substitueix l'antic projecte de l'autovia orbital (anomenat quart cinturó), que s'ha mostrat ineficient i excessivament impactant sobre el territori. Aquesta nova via ha de ser un paradigma d'un nou model d'execució

de l'obra pública a Catalunya, amb una gestió austera del consum de sòl –aprofitant traces ja existents o previstes– i amb unes solucions constructives d'acord amb les noves exigències ciutadanes, ambientals i paisatgístiques.

- Executarem la conversió en autovia del tram Lleida–Balaguer.
- Millorarem les connexions amb la Franja de Ponent, allà on presentin deficiències.
- Planificarem l'execució del túnel de Comiols.

XARXA SECUNDÀRIA

- Elaborarem el Pla de millora general de la xarxa viària local per sobre de la cota 600, amb especial incidència a les comarques de l'Alt Pirineu i l'Aran.
- Elaborarem un Pla de millora general de la interconnexió i les condicions de la xarxa comarcal i local del Vallès (Oriental i Occidental).

RESCAT DE PEATGES

PEL FINAL DE LA DISCRIMINACIÓ

Catalunya pateix una discriminació històrica amb relació a la mobilitat pel sistema de peatges vigent. El debat sobre els peatges com a element dissuasiu o regulador de fluxos només es pot produir si prèviament desapareix la discriminació de Catalunya envers la resta de l'Estat, alliberant en tot cas l'accés de les grans aglomeracions urbanes i garantint l'existència d'alternatives.

Propostes

- Elaborarem un Pla de rescat de peatges o de minimització dels que hi ha amb la reserva de motius ambientals i de cost de manteniment.
- Crearem el Fons de rescat dels peatges amb l'impost de societats i l'IVA recaptat per les concessionàries a Catalunya per eliminar prioritàriament el peatge dels trams amb funcions de circumval·lació i dels més antics. Valoració dels acords del Pacte Català pels Peatges com a pacte de mínims que s'ha d'estendre a d'altres aglomeracions urbanes que tinguin penalitzat l'accés.
- Crearem un organisme mixt entre la Generalitat i les concessionàries de gestió unificada de les autopistes de peatge de Catalunya amb l'objectiu d'abaratir i homogeneïtzar el preu per quilòmetre i facilitar la transició cap a la recuperació de la concessió, quan es cregui oportú.
- Estudiarem la possibilitat de rescatar aquelles concessions d'autopistes que hagin trencat l'equilibri econòmic i financer aprovat en el seu Pla Econòmic i Financer assolint un volum de beneficis superior al previst. En el seu defecte, mirarem que l'administració es rescabali quan els beneficis siguin superiors al PEF de manera anàloga a quan indemnitza les concessionàries quan aquestes tenen menys ingressos dels previstos en la concessió.
- Impulsarem una normativa d'obligat compliment per part de les concessionàries destinada a millorar la seguretat i l'aixecament de barreres en casos de catàstrofes, accidents o embussos extraordinaris.
- Proposarem, en una primera fase, el rescat prioritari de les barreres de Mollet, les Fonts, el Maresme.
- Proposarem, en una segona fase, l'alliberament dels trams Montblanc–Lleida, Girona–la Jonquera i Tarragona–Castelló.
- Simplificarem el sistema de cobrament de peatges al tram de l'AP–7 entre Vilafranca i Tarragona.

OFERTA EFICIENT DE SERVEIS DE TRANSPORTS

A banda de dotar el país d'unes infraestructures eficaces, cal implantar-les amb una oferta eficient de serveis de transport, que estableixi uns estàndards de qualitat i garanteixi l'accés de la ciutadania a la mobilitat sostenible. La Generalitat de Catalunya, a més, ja disposa de les competències en el servei ferroviari i això ha de plasmar-se en una nova manera de gestionar el transport de viatgers i de mercaderies, apropant-nos als models europeus.

Propostes

- Posarem en funcionament el Pla de transport de viatgers de Catalunya en aquesta xarxa viària, amb la qual cosa millorarem el transport públic per carretera i crearem una oferta de servei que ajudi a l'equilibri territorial.
- Potenciarem l'aparició d'operadors alternatius a RENFE per al transport ferroviari, amb un paper fonamental de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.
- Aprovarem el Pla director de serveis ferroviaris.
- Estudiarem la implantació d'un servei de rodalia a l'entorn de Vic, a partir de la infraestructura existent.
- Promourem l'accessibilitat mútua i el servei coordinat de les connexions ferroviàries de l'Estat francès a la Catalunya Nord.
- Executarem un pla de millora del servei de Regionals Barcelona–Cervera, mentre no s'executa l'eix transversal.
- Incidirem en la intermodalitat de tots els models de transport, amb la facilitat per a les interaccions.
- Estendrem la integració tarifària a totes les noves àrees de transport integrat que es vagin creant.

NOUS ESPAIS I POSSIBILITATS PER A LA BICICLETA

D'una forma equivalent a l'anterior, en el pla s'ignora la possibilitat de planificar les infraestructures per a bicicletes, un mode de transport creixent, no només en àmbits estrictament urbans.

Pensem que és necessari un capítol específic per al transport en bicicleta, de manera que s'unifiqui la planificació de les estructures ja existents i se'n planifiquin de noves que donin sentit i oportunitats a aquest mode de transport emergent.

Propostes

- Promourem figures de coordinació de la xarxa de vies verdes actuals.
- Executarem la realització del Camí Verd del Vallès (Rubí–Sabadell).
- Habilitarem trams de les vies de serveis paral·leles a trams d'autovia arreu.
- Aprofitarem per a l'ús ciclista el traçat antic de la C-15.
- Elaborarem un Pla d'interacció amb el ferrocarril.
- Estudiarem un pla de passarel·les per a bicicleta i vianants en ponts i trams urbans i periurbans de vies d'alta densitat.
- Elaborarem un Pla de carrils de bicicleta en infraestructures existents.
- Estudiarem la inclusió d'un carril bici en noves infraestructures viàries o ferroviàries en determinats trams que cal estudiar.

GESTIÓ AEROPORTUÀRIA

DESCENTRALITZACIÓ AEROPORTUÀRIA

En contra de la tendència arreu del món, l'Estat espanyol segueix amb una estructura centralitzada de gestió aeroportuària. Des de les institucions catalanes s'ha de seguir treballant per la plena capacitat de gestió dels aeroports, per tal de poder aplicar-hi eines de gestió avançades.

Propostes

- Seguirem impulsant el traspàs complet de la gestió i de les infraestructures de tots els aeroports catalans. Aquest traspàs ha d'incloure: la definició del règim jurídic, la planificació i la gestió territorial, les instal·lacions i els serveis que s'hi duguin a terme a l'interior, així com el règim econòmic i fiscal.

CONFIGURAREM UN AUTÈNTIC SISTEMA AEROPORTUARI CATALÀ

Volem garantir la configuració d'un autèntic sistema aeroportuari català integrat, en forma de xarxa equilibrada i jerarquitzada, per a les diferents instal·lacions existents i per a aquelles que pugui ser necessari desenvolupar en el futur, i assolir la gestió des de Catalunya del conjunt del sistema aeroportuari català.

Propostes

- Revisarem i actualitzarem el Pla d'aeroports de Catalunya.
- Estructurarem funcionalment el sistema aeroportuari de Catalunya, amb un organisme coordinador del funcionament de tots els aeroports.
- Implantarem un model de gestió en què cada aeroport estarà gestionat per un consorci amb presència de l'administració pública (Generalitat i ens locals) i del sector privat.
- Supeditarem la construcció de noves infraestructures aeroportuàries al Pla territorial general de Catalunya.
- Treballarem perquè la Generalitat de Catalunya sigui l'òrgan ambiental competent en les qüestions aeroportuàries.
- Impulsarem la construcció d'una segona pista a Girona.
- Impulsarem i prioritzarem la construcció de l'aeroport de Lleida–Alguair.
- Impulsarem la millora de les instal·lacions de l'aeroport de Reus.
- Impulsarem, en coordinació amb el Govern andorrà, la recuperació de l'aeroport de la Seu d'Urgell.
- Connectarem eficaçment totes les terminals aeroportuàries catalanes amb eficients serveis de transport col·lectiu, prioritzant el ferrocarril sempre que sigui possible.

FOMENTAREM LA POTENCIACIÓ DE L'AEROPORT DE BARCELONA

Ens comprometem a impulsar l'aeroport de Barcelona, sense oblidar ni menystenir la presència al nostre territori d'altres instal·lacions aeronàutiques que poden complementar operativament la centralitat de Barcelona, tant en l'àmbit internacional (Reus i Girona) com en l'aviació especialitzada (Sabadell, Lleida, Seu d'Urgell, Òdena...).

Propostes

- Establirem que de la gestió de l'aeroport del Prat se n'encarregui un consorci de gestió de l'aeroport de Barcelona – el Prat amb participació majoritària de la Generalitat.
- Convertirem l'aeroport de Barcelona en el gran *hub* europeu i intercontinental de l'EURAM.
- Vetllarem pel compliment estricte dels terminis en les obres actuals de millora.

- Exigirem l'assoliment immediat de la màxima operativitat de la tercera pista, així com de les noves instal·lacions, i garantirem la minimització dels impactes sonor i ambiental sobre les poblacions veïnes.

GESTIÓ PORTUÀRIA

UN FRONT PORTUARI DE PRIMER NIVELL

Hem de convertir el front portuari català en la porta logística principal del sud d'Europa. Per tal de garantir un sistema portuari català potent, coordinat i sostenible cal avançar en alguns aspectes importants: millorar la connexió intermodal (viària i ferroviària) dels ports, potenciar els centres logístics actuals i crear els que siguin necessaris per tal d'integrar el conjunt de ports catalans.

Propostes

- Impulsarem l'articulació del front portuari València–Tarragona–Barcelona.
- Millorarem la connexió viària del port de Barcelona (N-II i A-7).
- Garantirem la connexió ferroviària en amplada internacional del port de Barcelona i del port de Tarragona.
- Connectarem el port de Tarragona amb l'autovia N-340 i amb l'eix transversal.
- Elaborarem els plans estratègics dels ports de la Ràpita, de Vilanova i la Geltrú i de Palamós, que defineixin, en cada cas, les connexions intermodals necessàries, els tipus d'activitats a desenvolupar, les vinculacions als centres logístics existents i/o les necessitats de nous centres, així com el model de gestió del port.

ASSOLIR LA PLENA AUTONOMIA EN LA GESTIÓ PORTUÀRIA

Volem introduir un model de gestió dels ports més descentralitzat, amb una àmplia presència de les administracions locals i amb un increment de l'autonomia i la competència entre ports.

Propostes

- Impulsarem la descentralització de la xarxa portuària estatal, per tal d'assolir la plena autonomia portuària, amb l'assumpció plena, per part de la Generalitat, de la titularitat i la gestió dels ports catalans.

L'ESGOTAMENT DE LA POLÍTICA DE PORTS ESPORTIUS

La proliferació de ports esportius al litoral català s'ha vist relativament eficaç des del punt de vista econòmic local, però s'ha demostrat absolutament nefasta a causa de les conseqüències ambientals que té, que han repercutit en la desaparició d'espais litorals, com ara platges senceres, la qual cosa incideix negativament en l'activitat turística tradicional.

Propostes

- Posarem fi a la planificació de nous ports esportius i limitarem dràsticament l'ampliació dels actuals.
- Promourem, en casos en què la demanda ho justifiqui, ports secs, per a l'emmagatzematge d'embarcacions d'oci.

DISSENY I LICITACIÓ DE PROJECTES D'INFRAESTRUCTURES

El procés actual de presa de decisions i licitacions de projectes d'infraestructures deixa poc marge de decisió a les administracions locals i gairebé cap àmbit de decisió a la població. En l'actualitat es presenta un sol projecte a exposició pública i s'accepten al·legacions, la major part de les quals resten sistemàticament sense resposta de l'administració competent. I no cal enganyar-se, sotmetre tres vegades a exposició pública un projecte mitjançant una publicació en el DOGC no és augmentar la participació ciutadana.

Com a resultat d'un procés de decisió poc democràtic, poc transparent i amb una escassa –gairebé nul·la– participació popular, es generen continus conflictes territorials pels traçats i les solucions constructives de les infraestructures, que es podrien superar amb sistemes de presa de decisions més participatius.

D'altra banda, la qualitat constructiva de determinades infraestructures a Catalunya resta lluny d'estàndards aplicables en altres països europeus. Moltes vegades les restriccions pressupostàries obliguen a solucions poc satisfactòries, que incideixen en la qualitat i en la funcionalitat de la via o n'impedeixen la integració paisatgística i ambiental. Les noves eines de finançament no haurien només de servir per construir *més*, sinó per construir *millor*.

Propostes

- Revisarem els protocols dels processos de decisió en l'àmbit de l'obra pública i, molt especialment, en el de les infraestructures de transport. Amb aquesta revisió, l'administració competent estarà obligada a presentar les diferents opcions existents per solucionar un problema determinat i exposar-lo a una consulta pública entre les administracions locals i la ciutadania afectada. Sobre la solució triada es licitarà el projecte constructiu, que admetrà al·legacions.
- Garantirem el respecte més escrupolós cap a les administracions locals, entitats cíviques, empreses i particulars, i ens comprometrem a no deixar sense resposta cap al·legació contra cap obra pública d'iniciativa de la Generalitat.
- Garantirem una millora substancial en la qualitat constructiva, funcional, estètica i d'integració paisatgística de les infraestructures a realitzar, com a factor fonamental per obtenir una xarxa de qualitat, la reducció d'una determinada accidentalitat i més acceptabilitat ambiental de les intervencions sobre el territori.
- Iniciarem de forma immediata un programa d'eliminació de risc i de substitució dels perfils peril·losos de suport de les tanques de protecció.
- Iniciarem la utilització de mobiliari vial adient en àrees d'interès especial turístic o paisatgístic, com ara carreteres de muntanya, costes del Garraf o espais protegits, per procurar la millora qualitativa de la via i més integració visual.
- Inclourem en el disseny dels traçats d'infraestructures la compactació de servituds en corredors únics, unificant el pas de les infraestructures –viàries, ferroviàries, de telecomunicacions, energètiques, etc. – i minimitzant així l'impacte sobre el consum de sòl i sobre el paisatge.
- Aprovarem un Pla d'eliminació de punts negres d'accidentalitat en la xarxa viària.
- Obligarem a la construcció de carrils d'evacuació d'emergència a les autopistes per a la millora de la seguretat i de la fluïdesa del trànsit en cas d'incident.

Per un territori net i de qualitat

Partim d'un objectiu estratègic i genèric clar: cal desvincular el creixement econòmic de la generació de residus. Només si tenim èxit en aquest aspecte haurem donat sentit al concepte de sostenibilitat.

La política en matèria de residus a Catalunya ha estat decebedora ja que, malgrat que s'han donat les eines per avançar en el compliment dels objectius marcats en els plans de gestió, s'ha constatat el fracàs global de la societat en aquest aspecte.

La mostra d'aquest fet és que el Govern sortint ha fet la revisió del Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (Progremic) i ha establert com a objectius per al 2012 aquells que el programa 2002–2006 havia establert per a enguany. Aquest fet ve marcat de manera clara pels antecedents de nul·la voluntat política, per part del Govern de CiU i de molts ajuntaments, d'acostar-nos a l'acompliment dels objectius que justament aquests agents s'havien marcat.

La trista realitat constatada l'any 2003 respecte dels objectius marcats per al mateix any en el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya ens ha donat el grau de compliment següent:

	FORM	Paper i cartró	Vidre	Envasos lleugers	TOTAL
Objectius PROGEMIC 2003	40%	60%	60%	15%	36%
Resultats VMP 2003	7,7%	32,4%	40,7%	6,1%	17,3%
Consecució VMP sobre objectius	19,1%	54,0%	67,8%	40,9%	48,0%

Arran d'aquest fracàs (només el 48% d'acompliment), cal plantejar uns nous objectius més ajustats a una visió realista, tot i que no ha de ser inercial sinó enfocada a un canvi de tendència. És a dir, cal marcar-se objectius ambiciosos a partir de l'aplicació conscient d'una nova política en matèria de residus. Els reptes, les amenaces sobre el medi i el territori, i l'alerta social que desperta aquest tema bé valen un esforç convençut i convincent.

Val a dir que el plantejament del Progremic revisat recentment és certament més realista en funció de la conjuntura actual, però no és menys cert que els nous objectius es plantegen partint d'una actitud dubitativa i poc atrevida quant al recorregut que encara queda per fer en matèria de canons i incentius per bona gestió.

S'ha arribat al final d'una etapa: fins ara els esforços s'han centrat en el tractament dels residus, amb l'establiment (que cal completar) d'una xarxa de plantes que miren de recuperar al màxim els materials no triats prèviament pels ciutadans i que inertitzen la resta perquè pugui ser disposada finalment via incineració o dipòsit. Certament, cal aplicar de manera efectiva les directives europees quant a dos aspectes:

- Tot residu ha d'haver passat per un procés de tractament. Posem fi a l'etapa de la disposició final en massa, indiscriminada.
- La limitació de la disposició final de residus biodegradables.

La nova etapa passa per un esforç definitiu i creïble en la prevenció i la reducció dels envasos que es posen al mercat i per un conjunt de mesures econòmiques encaminades a premiar aquells agents socials que facin la recollida selectiva amb qualitat i alhora a desincentivar els comportaments irresponsables quant a l'incompliment de la normativa.

D'altra banda, en el marc de la Unió Europea s'està generant un debat ben obert quant a la gestió dels residus en el qual hom observa amb preocupació l'aprimament de la línia legal entre l'eliminació per incineració i la valorització energètica per coïncineració dels residus.

Caldrà ser molt curosos en com Catalunya aplica la legislació que resulti d'aquest debat, però Esquerra aposta fermament per la limitació de la valorització energètica de residus restringida a l'ús de determinades fraccions de biomassa com a combustible derivat de residus i sempre després d'anàlisis rigoroses i inequívokes sobre el seu balanç ambiental de cicle de vida sobre el medi i sobre les persones. L'ús generalitzat de CDR, encara que amb balanços positius, pot servir d'excusa per a determinats actors polítics per relaxar les actuacions preferents en prevenció i reutilització.

El sòl, l'aire i les aigües —continentals o marines— del nostre país pateixen una pressió molt gran per part de l'activitat humana en forma de contaminació o degradació. Aquest fet no és un peatge inevitable per al progrés i per a la qualitat de vida, al contrari, la qualitat de vida de les persones queda perjudicada en forma de molèsties, degradació de l'entorn o problemes de salut que en determinats casos poden esdevenir molt greus. Es calcula que cada any moren als Països Catalans unes 5.000 persones a causa de la contaminació atmosfèrica.

Cal, doncs, no abaixar la guàrdia en aquest terreny i ser cada cop més exigents i més curosos amb els usos i les activitats que es desenvolupen en el nostre territori.

En un altre sentit, els problemes de l'escalfament global derivat de l'activitat humana han de ser una prioritat per a qualsevol govern del planeta. En aquest sentit, cal anar aplicant totes les mesures que estiguin al nostre abast per tal de frenar una tendència que pot perjudicar tothom, sense excepció.

RESIDUS

AVANÇAR EN LA FISCALITAT I LA PREVENCIÓ

Volem elaborar una normativa sobre prevenció de producció de residus que permeti assolir objectius ambiciosos de reducció. Avançar en una incidència més alta de la fiscalitat sobre el tractament de residus. Estendre les mesures de gestió avançades als residus industrials i de la construcció.

Propostes

- Aprovarem una llei catalana d'envasos i residus d'envasos que afronti la generació de residus en dos aspectes:
 - Tractament fiscal diferencial dels envasos en funció del seu balanç ambiental de cicle de vida.
 - Generalització del sistema de devolució, dipòsit i retorn sobre el sistema de distribució i venda al públic amb l'objectiu de reduir sensiblement la posada al mercat d'envasos i d'incentivar-ne la reutilització.
- Establirem la progressivitat temporal en els cànon sobre l'abocament de residus i sobre la incineració. Implantarem un cànon per als residus de construcció.
- Implantarem un programa de gestió de residus industrials encaminat a:
 - La reducció sensible dels residus generats.
 - L'impuls eficient d'una borsa de subproductes que creï un mercat eficient d'aprofitament.
 - L'establiment d'un cànon sobre la disposició final dels residus finals que incentivi l'entrada en el mercat de subproductes.
- Proposarem eliminar la incineració com a sistema finalista de tractament de residus, i n'incrementarem la fiscalitat mentre es realitzi.
- Proposarem la consideració restrictiva de l'ús de combustible derivat de residus al procedent de biomassa. Qualsevol altra consideració en aquest sentit haurà de ser analitzada per un servei públic d'estudi de l'aplicació de la valorització energètica.
- Augmentarem la capacitat fiscalitzadora de l'Administració mitjançant una dotació humana i econòmica suficient.
- Revisarem la llei de residus amb les següents línies bàsiques:
 - Establiment clar de la jerarquia en la gestió dels residus, tant en els sistemes de separació com en els de tractament.
 - Regulació efectiva de la valorització energètica i de l'ús de combustible derivat de residus.
 - Establiment de sancions per incompliment per part també de les administracions públiques.
- Implantarem objectius de reducció i selecció per municipis.

QUALITAT AMBIENTAL

REDUCCIÓ D'EMISSIONS

Propostes

- Determinarem les mesures aplicables des del Govern de la Generalitat per contribuir a la reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.
- Presentarem un Pla estratègic per a la reducció de les emissions difoses de gasos d'efecte hivernacle.
- Crearem, a través d'una universitat, un Centre d'Estudis sobre Canvi Climàtic a la Mediterrània, amb dedicació especial als impactes sobre el clima, els espais i els ecosistemes mediterranis.
- Realitzarem el catàleg de sòls contaminats i vulnerables de Catalunya.

DESPLEGAMENT COMPLET DE LA NORMATIVA

Propostes

- Desplegarem completament tota la normativa referent a qualitat ambiental pendent de desplegament.
- Modificarem la Llei 3/1998 perquè permeti garantir la plena aplicació del text, sense perjudici del compliment dels propòsits. Això pot comportar:
 - Simplificació de la documentació en la tramitació del permís ambiental.

- Implantació de la tramitació telemàtica dels permisos ambientals.
- Descentralització en municipis o consells comarcals (de més de 50.000 habitants) de les autoritzacions i les llicències ambientals que no necessitin declaració d'impacte ambiental.
- Creació d'un cos d'inspectors ambientals.
- Accelerarem l'extracció i el tractament adient dels fangs del riu Ebre a Flix.
- Actualitzarem i refundrem les normatives d'usos de les zones litorals, en especial la coordinació de la regulació de la navegació d'esbarjo i d'activitats esportives.
- Promourem el desplegament complet de la Llei de prevenció contra la contaminació acústica, amb un programa específic d'ajuts i formació als ajuntaments i consells comarcals per implantar-la.
- Promourem el desplegament complet de la Llei contra la contaminació lumínica, amb un programa específic d'ajuts i formació als ajuntaments i consells comarcals per implantar-la.

REDUCCIÓ DE LA CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA

Cal implantar les mesures necessàries per a la reducció de la contaminació atmosfèrica a les àrees urbanes del nostre país.

Propostes

- Presentarem un Pla estratègic de lluita contra la contaminació atmosfèrica, amb participació interdepartamental.

COMBATRE LA CONTAMINACIÓ ELECTROMAGNÈTICA

Propostes

- Avançarem en el coneixement de fonts de contaminació poc conegudes, com ara l'electromagnètica.
- Realitzarem un cens de focus emissors de contaminació electromagnètica, que implementarem amb una xarxa de mesurament de les emissions. Més endavant, amb aquestes dades, es realitzarà un estudi d'avaluació dels possibles impactes sobre la població.

Un pas endavant en la nova cultura de l'aigua

La gestió del cicle de l'aigua va fer un tomb important en el moment en què es va descartar el transvasament de l'Ebre –un compromís electoral d'Esquerra, promotora, des d'un bon començament, de la lluita antitransvasament, al costat de la majoria social del territori. Alhora, però, va quedar mancada d'una veritable alternativa de model de gestió per part de l'Administració que generés un canvi d'hàbits significatiu i que donés sortida a la demanda generalitzada d'aplicar un nou sistema de gestió d'un bé limitat i escàs en el nostre país com és l'aigua.

L'acord de govern del consell executiu anterior ja marcava, arran de l'aportació d'Esquerra, una inflexió en la política que havia d'establir les línies estratègiques en l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). La feina ja s'ha iniciat i cal continuar en la tasca d'impregnar tota l'Administració, des de la direcció fins a l'últim enginyer o inspector, de la filosofia que emana de la Directiva marc de l'aigua, d'obligat compliment i que representa una nova manera d'entendre que, en política d'aigua, no estem parlant només d'un bé sinó d'ecosistemes aquàtics. Sota aquest criteri, la visió d'ecosistema integrat ha de ser l'eix argumental de tota la política de l'aigua, des de la gestió efectiva de la demanda, la millora de l'eficiència de transport allà on convingui, la transformació de sistemes de regadiu, la limitació de determinats usos i la recuperació d'espais fluvials com a fonaments d'una piràmide en què el subministrament i el sanejament de qualitat han d'estar garantits per tot el territori.

Els darrers anys, però, Iniciativa per Catalunya, al capdavant de l'ACA, no ha estat capaç de reconduir eficaçment la nefasta gestió clientelària bastida per Convergència i Unió en els governs anteriors. Això ha dut a una situació de gestió de l'aigua quasi hipotecada i parcialment paralitzada, un fet que ha representat un dels dèficits de gestió del Govern més clars, malgrat les queixes reiterades que Esquerra ha efectuat aquests darrers anys, fins i tot des de dins del Govern mateix.

En aquests moments, de totes les alternatives que ofereix l'aplicació del que s'ha convingut a denominar la *nova cultura de l'aigua* només s'han aplicat amb decisió aquelles que representen grans inversions i que haurien de destinar-se a llocs on no hi hagués cap altra alternativa possible, que són les plantes de dessalinització. Correm el risc, a Catalunya, de pensar que les plantes dessalinitzadores seran la gran solució, mentre que els costos econòmics i els consums energètics necessaris qüestionen profundament aquesta imatge. Podríem arribar a l'absurd que aquest camí ens dugui a relaxar tots els esforços en control del consum i que a la llarga sigui inevitable la proposta de nou transvasament. Hem d'evitar aquesta possibilitat.

ESTALVI

INVERSIÓ EN PROGRAMES D'ESTALVI QUANTITATIVAMENT RELLEVANTS.

Programa d'estalvi en l'àmbit urbà per tal de poder assolir l'any 2025 un estalvi real de més de 100 hm₃.

Propostes

- Afavorirem la instal·lació d'un paquet d'estalvi en un milió d'habitatges ja construïts (el 25% dels habitatges actuals a Catalunya). Es destinaran 5 M d'€ en quatre anys a aquesta acció.
- Per afavorir l'estalvi en els edificis de nova construcció, ajudarem a implementar el decret d'eco-eficiència, i el complementarem amb mesures que impulsin decididament la implantació de sistemes de doble xarxa d'aigües grises i d'aprofitament pluvial.
- Aplicarem un cànon de disponibilitat en alta per tal d'incentivar les empreses subministradores en baixa a sectorialitzar les xarxes i reduir-ne les pèrdues.
- En l'àmbit comercial, dissenyarem una campanya de difusió de mecanismes i hàbits estalviadors adreçats al sector, especialment en els municipis on el sector de serveis tingui més pes.

INVERSIÓ EN PROGRAMES D'ESTALVI QUANTITATIVAMENT RELLEVANTS.

PROGRAMES D'ESTALVI D'AIGUA EN LA INDÚSTRIA

Propostes

- Establirem una línia d'ajuts a les indústries que vulguin implementar la millor tècnica disponible en matèria d'estalvi d'aigua, especialment en els àmbits metropolitans de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona i en els cinc àmbits de més consum (químic, alimentari, tèxtil, paperer i d'adob de la pell).

INVERTIREM EN PROGRAMES D'ESTALVI QUANTITATIVAMENT RELLEVANTS.

PROGRAMA D'ESTALVI D'AIGUA EN USOS AGRÍCOLES

Propostes

- Destinarem 5 M d'€ a la substitució de regs ineficients per sistemes eficients.
- Impulsarem els mecanismes i estudis que permetin establir bancs d'aigües en zones on hi ha cabal i usuaris suficients.

REUTILITZACIÓ D'AIGÜES

REUTILITZACIÓ D'AIGÜES RESIDUALS TRACTADES

Proposta

- Proposarem un programa de reutilització d'aigües residuals tractades, amb l'objectiu de reutilitzar-ne el 40% el 2010.

REUTILITZACIÓ D'AIGUA DE PLUJA

Proposta

- Implementarem de manera generalitzada el criteri que totes les noves urbanitzacions construeixin una doble xarxa d'evacuació d'aigües residuals i d'aigües pluvials.
- Promourem l'extensió de l'obligatorietat de recollida d'aigua pluvial en edificis per a usos propis.
- Simplificarem els procediments administratius per a l'ús d'aigua de pluja en l'àmbit domèstic.

REESTRUCTURACIÓ ADMINISTRATIVA

L'ACA, EINA EFICIENT I SOSTENIBLE; NO MAQUINÀRIA PESANT

És urgent emprendre la reestructuració del funcionament de l'Agència Catalana de l'Aigua amb la creació i el reforçament de diversos grups de treball estables, i la promulgació de mecanismes més àgils i eficients.

Propostes

- Farem que l'àrea de planificació del medi de l'ACA sigui vinculant estratègicament per a tota l'Agència.
- Dotarem de més mitjans humans i materials l'àrea d'inspecció de l'ACA per tal d'eliminar la sensació d'impunitat en les agressions als ecosistemes fluvials.
- Farem més àgil la maquinària de l'ACA per tal de resoldre en el temps adequat els expedients.
- Dotarem l'ACA d'un finançament adient per tal de reduir-ne el dèficit i poder atendre les actuacions de sanejament i subministrament que no poden esperar. Cal donar resposta real i eficaç a les demandes i les necessitats dels municipis.
- Crearem el grup de gestió integral de conques, per fer més eficient el treball de l'ACA.
- Donarem prioritat al grup de treball sobre la reutilització, amb més exigència sobre la qualitat de la depuració com a base per incrementar la recuperació.
- Crearem el grup de treball estable sobre la sequera que elabori un Pla de gestió de sequeres que permeti passar de les actuacions per decret a la prevenció i mitigació dels efectes.

Cap a una nova cultura de l'energia

L'energia ja és el tema prioritari en l'agenda dels governs principals del món i el nostre país no en pot restar al marge. Sobre la nostra societat pesen dos factors determinants: Catalunya no disposa de recursos energètics tradicionals propis, però, a més, no disposa de plena capacitat d'actuació en política energètica.

És cert que bona part de la política energètica del nostre país es decideix a Madrid i, evidentment, amb criteris d'estat, d'Estat espanyol, concretament. Per això sovint sobre el nostre territori pesen decisions que no tenen lògica local: la línia d'interconnexió amb França o les pretensions de limitació de la capacitat eòlica en són dos exemples recents.

De tota manera, això no ha de fer pensar que des d'aquí no es pot fer res. Es pot fer, i molt, encara que històricament la Generalitat no hagi fet res en aquest aspecte. En aquest sentit, el Pla de l'energia, malgrat els evidents avenços que comporta, ignora factors tan fonamentals com les conseqüències de l'esgotament del petroli (que comença a donar signes d'evidència) o la més que evident inviabilitat econòmica i tecnològica de la indústria nuclear actual, que no es mostra vàlida com a alternativa.

Per tot això, cal que el país desenvolupi una estratègia de preparació per a les conseqüències que es poden esdevenir de l'esgotament del petroli, de l'aturada nuclear (necessària i inevitable) i de la manca d'alternatives viables en l'actualitat. Aquest serà un procés lent i variable, però només aquells països que es preparin en sortiran ben parats.

En aquests moments no es disposa de cap font d'energia capaç de substituir el petroli completament i amb plenes garanties. El gas natural segueix el cicle del petroli, amb uns quants anys de retard, les energies renovables conegudes no estan encara suficientment desenvolupades per realitzar la substitució a gran escala, el carbó —amb més reserves que el petroli— topa amb les limitacions obligades de Kyoto, i les energies que s'estan estudiant no presenten encara garanties de ser cap realitat tangible les properes dècades.

Hi ha dos casos a part: l'hidrogen i l'energia nuclear. En el cas de l'hidrogen, es tracta d'un possible substitut com a combustible, però cal produir-lo i això requereix disposar d'un sistema primari de consum d'energia perquè la producció sigui viable. Resoldre la producció d'hidrogen amb energies renovables seria del tot desitjable i, tot i que encara no està desenvolupat plenament, ja existeixen experiències interessants.

L'energia nuclear és un cas a part, especialment perquè el sector ha realitzat grans esforços –aprofitant les limitacions del protocol de Kyoto– per posar de nou en actualitat el debat sobre la conveniència del relançament de l'energia nuclear. Davant d'això, cal tenir clar que la indústria nuclear no ha solucionat, ni de bon tros, els problemes ambientals i econòmics que van significar l'aturada en la seva progressió. La generació actual de reactors és obsoleta i res sembla indicar que la següent generació –en fase de recerca a França– sigui operativa abans dels propers 30 anys. Això, afegit als seriosos problemes de costos i finançament (si no hi intervé el finançament públic), i al fet que els combustibles –urani o plutoni– són relativament escassos, fa que planegin seriosos dubtes sobre la viabilitat de la proliferació de l'energia nuclear. El programa nuclear més gran actualment és el de la Xina, que ha programat 44 reactors en quinze anys i, així i tot, només cobrirà un 4% de la demanda elèctrica del país.

L'energia nuclear, doncs, no representa cap alternativa i, a tot estirar, podria representar una alternativa de transició estrictament local en alguns casos.

Tots els experts coincideixen precisament que no hi haurà de cap manera una sola solució a la crisi energètica, sinó que les solucions seran locals i que s'obtindran a partir de diferents còctels energètics en què només hi haurà un element comú en tots: l'estalvi.

En un país sense competències energètiques i sense reserves de combustibles fòssils l'única opció que resta és fer una aposta ferma per aquells sectors que ens puguin encaminar a una drecera de menys dependència dels productes fòssils, de substitució de determinades indústries lligades al cru i d'aprofitament màxim dels recursos naturals que sí que hi ha disponibles. Això representa una aposta sense contemplacions i ja sense dubtes per les energies renovables, en el sentit més ampli possible, dirigint esforços de recerca, industrials, de formació, d'implantació i de màxim aprofitament en tots els nivells.

El Pla de l'energia representa una eina potent per iniciar un canvi de tendències en els usos i consums de l'energia, però cal recordar que va néixer amb algunes mancances que cal corregir com més aviat millor. Al llarg de l'any 2007 caldrà realitzar-ne una primera revisió, segons preveu el mateix pla, i serà el moment d'introduir canvis substancials en les hipòtesis de base i en alguns dels objectius i reptes previstos. El Pla de l'energia preveu mesures interessants en els camps de l'estalvi i l'eficiència, té un contingut acceptable en els temes de recerca, però pateix d'un cert continuisme d'anar fent en els capítols corresponents a infraestructures i a energies renovables.

En l'apartat d'infraestructures cal establir una diferenciació del que és generació i del que és la xarxa de distribució i transport. En generació, Catalunya té un balanç proper al zero entre generació i consum, però es continuen tramitant projectes de grans centrals productores d'energia, amb una important concentració en dues àrees molt concretes: les Terres de l'Ebre i l'àrea de Barcelona. És una situació a la qual caldria posar remei; caldria aconseguir una distribució territorial més estesa i una potència instal·lada més adequada a les necessitats del moment.

Pel que fa a la xarxa de transport i distribució, l'Estat espanyol manté el projecte d'interconnexió amb França per la Catalunya Nord, que presenta un alt rebuig social i una discutible justificació ambiental, com s'ha demostrat a bastament, i que actualment és el projecte més conflictiu. Pel que fa a la distribució, segueixen el baix nivell d'inversions i la lentitud en la millora de la xarxa.

L'ENERGIA, EN LA LLISTA DE PRIORITATS

CAL FER DE LA QÜESTIÓ ENERGÈTICA UNA PRIORITAT DEL GOVERN DE CATALUNYA

Els canvis en els sistemes de proveïment energètic que es poden intuir a llarg termini són importants i no podem esperar asseguts a veure com es produeixen i com pot quedar enrere el país en aquest sentit. Cal fixar les bases per preparar el país per als canvis que s'han de produir en el sector energètic.

Aquests canvis tindran —tenen ja, amb els preus del cru— unes repercussions importants en els sistemes de producció i en alguns dels sectors econòmics més actius, i és per això que cal una implicació general en aquesta qüestió.

Propostes

- Promourem la creació de l'Agència Nacional de l'Energia (ANE), com a ens interdepartamental de planificació i gestió.
- Establirem el funcionament, dins l'ANE, d'una Oficina per a la Prevenció de l'Esgotament del Petroli.
- Impulsarem la creació d'un consorci energètic català, format per les administracions, l'empresa privada, les universitats i el sector tècnic, per tal d'impulsar el canvi de la tecnologia energètica al país, en especial, la implantació d'energies renovables i l'impuls de la recerca i la seva aplicació, així com per possibilitar l'aparició d'un sector energètic industrial a Catalunya, basat en les noves tecnologies de l'energia.
- Elaborarem plans de gestió energètica en cadascuna de les àrees del Govern.

FER ARRIBAR A LA POBLACIÓ LA NECESSITAT DE GESTIONAR AMB CURA UN RECURS ESCÀS

Això vol dir assolir un grau de conscienciació com el que s'ha assolit en el cas de l'aigua, encara que l'energia no pateixi episodis sobtats com les sequeres. Cal prendre consciència del luxe que representa gaudir dels subministraments energètics.

Propostes

- Desenvoluparem campanyes en què s'equipari l'energia amb la resta de béns escassos i en què es remarqui, per tant, la necessitat de fer-ne un ús racional.

TRENCAR LES BARRERES D'UN MERCAT CAPTIU

Incidir en el mercat energètic per millorar la competitivitat, la qualitat del subministrament i la desincentivació del consum.

Cal introduir elements distorsionadors en el mercat energètic per tal de trencar les inèrcies dels monopolis sectorials i avançar en una millora efectiva del servei. Cal promoure un sector energètic propi que, al costat dels grans grups ja existents, aporti proximitat i diversitat al mercat de la generació i de la comercialització.

Propostes

- Promourem l'aparició d'un grup industrial català potent en la generació elèctrica, especialment en fonts renovables.
- Promourem l'aparició d'un operador comercialitzador basat en les energies netes.
- Crearem un ens gestor de la distribució per al control de la qualitat del servei i de l'accés a la xarxa.

EL SECTOR DE LES ENERGIES RENOVABLES, ESTRATÈGIC PER A LA NOSTRA ECONOMIA

APOSTAR PEL SECTOR DE LES ENERGIES RENOVABLES COM A SECTOR ESTRATÈGIC

Volem fer del sector de les energies renovables –en la totalitat del cicle: recerca, indústria, implantació, coneixement... –un sector estratègic per al país, des dels punts de vista industrial i energètic. Calen noves eines legals que afavoreixin la implantació completa del cicle industrial de les energies renovables al nostre país.

Propostes

- Dotarem al consorci energètic amb les capacitats legals i financeres necessàries per al desenvolupament de tot aquest procés.
- Establirem un programa d'ajuts i inversions per a la creació i la implantació d'empreses de recerca i disseny del sector de les energies renovables.
- Promourem la implantació d'una factoria de silici de grau solar.
- Promourem la implantació de factories de muntatge de tecnologia solar i eòlica.
- Impulsarem en aquesta legislatura la creació de tres *polígons d'impacte positiu* que atreguin empreses relacionades amb la nova economia ambiental (energia, nous materials, tecnologia del silici, indústria agroalimentària o química sense impacte, recerca ambiental, etc.) que excel·leixin en el baix o nul impacte ambiental i que trobin uns emplaçaments modèlics pel que fa a infraestructures ambientals, subministraments sostenibles i integració paisatgística, territorial i social, i que, alhora, serveixin de model per a futures actuacions.
- Crearem centres de recerca en noves energies i nous materials, especialment aquells susceptibles de ser desenvolupats al mateix país.
- Presentarem la Llei sobre la producció energètica neta i renovable.

REVERTIR LA FISCALITAT SOBRE LES ENERGIES CONTAMINANTS EN LES ENERGIES RENOVABLES

Cal crear elements de pressió fiscal sobre les energies contaminants que reverteixin en la promoció de les energies renovables.

Propostes

- Instaurarem un impost sobre la producció energètica contaminant.
- Crearem un fons de promoció de les energies renovables a partir dels impostos creats sobre la producció elèctrica en tèrmiques i nuclears.

DESENVOLUPAMENT DEL PLA DE L'ENERGIA 2006–2015

DESENVOLUPAR EL PLA DE L'ENERGIA

Ens comprometem a desplegar en la màxima capacitat el Pla de l'energia 2006–2015, en els continguts actuals, amb la màxima extensió possible, en aquells aspectes més rellevants.

Propostes

- Promourem el desplegament immediat del nou sistema d'implantació eòlica, des de criteris ambientals i d'eficiència, i amb voluntat d'equilibri territorial.
- Presentarem un programa d'implantació de centrals de biomassa.

- Presentarem un programa d'implantació de centrals fotovoltaïques.
- Dotarem efectivament els programes de recerca sobre energies renovables i nous materials.

REVISIÓ DEL PLA DE L'ENERGIA

Ens comprometem a la revisió a fons del pla durant el 2007, especialment en les hipòtesis de base i en l'increment dels plans i de les mesures d'estalvi.

Propostes

- Promourem la revisió del Pla de l'energia, segons preveu el mateix pla i sota els criteris que Esquerra va indicar en les seves propostes: prioritització de l'estalvi, increment de les renovables, tancament nuclear, afavoriment del sector industrial, distribució territorial, previsió del pic del petroli o incidència efectiva sobre el transport.
- Hi inclourem propostes més severes sobre l'estalvi energètic, amb dotació i calendari de compliment.
- Estendrem els requeriments del decret d'ecoeficiència al parc d'habitatges existents, amb la dotació d'un programa de subvencions i d'ajuts per desenvolupar-lo.

TREBALLAR PER A UNA APAGADA NUCLEAR RACIONAL

ABANDONAR L'ENERGIA NUCLEAR EN UN TERMINI RAONABLE

Tot i no disposar de la competència directa per executar un tancament nuclear, el Govern de la Generalitat ha de fer una proposta agosarada i assenyada alhora de tancament de les centrals nuclears que hi ha a Catalunya.

Propostes

- Proposarem al Ministeri d'Indústria espanyol un pla d'apagada nuclear basat en les dates de saturació de piscines de combustible.
- Crearem un Consorci de Recerca en Tecnologia Nuclear per a l'aprofitament del bagatge tecnològic i científic assolit.
- Ens oposarem que cap municipi català aculli el magatzem centralitzat de residus nuclears.

INFRAESTRUCTURES ENERGÈTIQUES. QUÈ I ON?

ESTABLIMENT DE LES PRIORITATS PEL QUE FA A INFRAESTRUCTURES ENERGÈTIQUES

Cal la determinació de les infraestructures necessàries segons els balanços energètics del Principat i tenint en compte, com a concepte fonamental, l'apropament de la generació als punts de consum. Cal una millora generalitzada de la xarxa de distribució.

Propostes

- Desestimarem la realització de la interconnexió amb la xarxa estatal francesa.
- Exigirem un estudi acurat sobre la necessitat i l'impacte del projecte de línia de 400Kw Salàs–Graus.
- Limitarem a dues les localitzacions de nous cicles combinats a Catalunya, concretament a les comarques de Girona, i preveurem les corresponents infraestructures gasístiques.
- Establirem l'obligació en cada nova instal·lació convencional d'invertir per valor del 15% de la seva potència nominal en energies renovables.

- Promourem el soterrament de les línies d'alimentació del TGV a Riudarenes i Santa Llogaia.
- Presentarem un pla de foment de la microgeneració i d'eliminació dels obstacles d'evacuació.
- Determinarem les zones energèticament saturades mitjançant un decret. La primera d'aquestes zones seria la totalitat de la vegueria de l'Ebre. El límit màxim restaria en el 80% de la potència autoritzada en el moment de la declaració.
- Elaborarem un programa d'aprofitament energètic de sostres industrials, amb la conciliació dels interessos dels inversors i dels propietaris industrials. En aquest sentit, fomentarem les iniciatives cooperatives o associatives que permetin aprofitaments amplis en polígons o zones industrials.
- Promourem que en la propera legislatura dues de les noves accions de sòl industrial ja portin incorporat el concepte de polígon energètic, que inclogui d'entrada les infraestructures energètiques promogudes per inversors externs, que revertirien en els propietaris de les noves naus.
- Prioritzarem l'execució de nova xarxa elèctrica en la millora, la renovació, l'extensió i el desimpacte de la xarxa de distribució, així com l'execució del Pla Tramuntana de subestacions de transformació i l'execució de les línies d'evacuació necessàries per als projectes de parcs eòlics.

Mesures d'economia ambiental

Una de les estratègies que més efectives s'han mostrat en les economies occidentals per al canvi d'usos i hàbits d'empreses, administracions i particulars ha estat la internalització dels costos ambientals de les diferents activitats mitjançant l'aplicació de fórmules de l'anomenada *fiscalitat ambiental*.

En aquest sentit, cal buscar les fórmules adients per tal que la pressió recaigui no sobre el consumidor final sinó sobre els guanys d'aquelles activitats que es beneficien d'una activitat molesta o perjudicial per al medi ambient.

Aquestes fórmules han d'anar acompanyades de mesures finalistes que garanteixin que la recaptació d'aquestes taxes i impostos anirà destinada al foment d'activitats més sostenibles, ja sigui mitjançant la reinversió en el mateix sector afectat, ja sigui mitjançant la incentivació d'altres activitats alternatives.

Aquestes mesures encara no han estat gaire desenvolupades al nostre país, generalment per por d'un increment de la pressió fiscal sobre el consumidor final de béns i serveis, però també per la mala pressió de la creació de noves taxes i impostos. Val a dir, però, que algunes iniciatives, com ara el cànon de residus o la progressivitat del rebut de l'aigua, amb pocs anys d'aplicació a Catalunya ja s'han mostrat efectives en el compliment de l'objectiu final.

INICIAR EL CAMÍ PER A LA IMPLANTACIÓ D'UN SISTEMA DE FISCALITAT AMBIENTAL EFECTIVA A CATALUNYA

Desenvolupar mesures fiscals que gravin els sectors més agressius amb el medi ambient, com l'energètic i l'urbanístic, així com les activitats més contaminants. Equilibrar els costos de les activitats locals, netes i sostenibles amb els de les que no internalitzen aquests costos.

Propostes

- Establirem un impost sobre la generació elèctrica a partir de combustibles fòssils i nuclear. La recaptació anirà destinada al foment i la implantació d'energies renovables.
 - Estudiarem instruments fiscals per desincentivar les requalificacions urbanístiques.
 - Estudiarem instruments fiscals per finançar la despesa pública sobre les segones residències i, en general, els habitatges de molt baixa ocupació.
 - Crearem un fons per a la gestió del sòl no urbanitzable no protegit a partir dels recursos que es puguin generar sobre requalificacions i segones residències.
-

- Estudiarem fórmules de compensació als conservadors del paisatge (sector primari, bàsicament) a partir d'aportacions d'aquells que se'n beneficien (sectors turístic, immobiliari...).
- Estudiarem fórmules sobre la compensació del sobrecost dels serveis municipals per a la població dispersa.
- Recuperarem l'impost de vehicles de motor per part de la Generalitat, equilibrant-lo, compensant els municipis i destinant-ne una part al finançament del transport públic.
- Establirem, en les noves instal·lacions de producció energètica, la inversió en un 15% de la potència instal·lada en una potència equivalent de renovables.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat coordinat per:

La Vicesecretaria General d'Acció Política amb el suport de la Secretaria Nacional de Política Econòmica, la Secretaria Nacional de Política Cultural, la Secretaria Nacional de Política Social, la Secretaria Nacional de Política Territorial, la Secretaria Nacional de Justícia i Seguretat i la Secretaria Nacional de Política Internacional.

El programa d'Esquerra per les eleccions al Parlament 2006 ha estat redactat per les persones següents:

Carme Capdevila, Josep Bargalló, Josep Huguet, Anna Simó, Marta Cid, Manel Balcells

Miquel Àngel Alfaro, Josep Canals, Albert Castellanos, Bruna Ferrer, Gràcia Ferrer, Alfons Garcia, Pau Llobet, Rosa Mercadé, Magí Rovira, Francesc Sánchez, Quim Sangrà, Macià Serra, Marc Suárez

I amb les aportacions de:

La Secretaria de la Dona; les JERC; la Sectorial de Cooperació Internacional, Pau i Solidaritat; la Sectorial de Comerç, Turisme i Consum; la Sectorial de Polítiques per a Gais i Lesbianes; la Sectorial d'Universitats i Recerca; la Sectorial de Justícia; la Sectorial de Política Econòmica i Financera; la Sectorial de Fòrum Sindical; la Sectorial de Polítiques d'Immigració; la Sectorial de Política Lingüística; la Sectorial de Defensa i Seguretat; la Sectorial de Benestar Social; la Sectorial de Societat de la Informació; la Sectorial de Moviments Socials; la Sectorial de Política Territorial; la Sectorial de la Unió Europea i Política Internacional; la Sectorial de Treball, Autònoms i Economia Social; la Sectorial de Sanitat; la Sectorial de Cultura; la Sectorial d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; la Sectorial d'Empreses d'Indústria i Serveis; la Sectorial d'Esports; la Sectorial d'Ensenyament i la Sectorial de Medi Ambient i Energia.

I també donem gràcies a totes aquelles persones que a títol individual ens han fet arribar les seves propostes.